

's-GRAVENHAGE, 4 December

1946.

Javastraat 68
Tel. { 111539
      { 112778

No. **B. 5473.**

Bijlagen: **een.**

Dict.: **H.** Typ.: **TL.** **GEHEIM.**

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: **Vergadering Revolutionnair Communistische Partij.**

Hierbij heb ik de eer **Uw Excellentie** afschrift aan te bieden van een verslag van een op 19 November 1946 te 's-Gravenhage gehouden openbare vergadering van de Revolutionnair Communistische Partij, naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

HEE HOOFD VAN DEN GENERALEN
VEILIGHEIDSDIENST

Voor dezen,
De Luit. Kolonel,
o/l.

Verzonden aan:

• E. den Rin. van Binnenl. Zaken
• • • Justitie

Hoofd der Afd. III B van den Gen. Staf
en Gen. der Kon. in de Prov. Zuid Holland. -

L. L. van Laere.

G E H E I M .

KORT VERSLAG van een op Dinsdag, 19 November 1946 om 20 uur, gehouden openbare vergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), Afdeling 's-Gravenhage, in het gebouw van de E.V.C. - "Bouwvak" aan de Koningstraat 42 te 's-Gravenhage.

Aanwezig waren + 50 personen.

De vergadering werd geopend door den politiek secretaris van de afdeling Den Haag van de R.C.P., Hugo Hermann DRENTH, barbiersbediende, lid van de E.V.C., wonende te 's-Gravenhage.

Drenth deelde mede, dat de vergadering was belegd, om aan degenen, die tegenstanders zijn van de fusie N.V.V. - E.V.C. de gelegenheid te geven hun standpunt uiteen te zetten. Op de vergaderingen van de E.V.C., zou men een zoodanige politiek voeren, dat de vergaderingen worden volgepraat door pro-fusie elementen van de E.V.C.-leiding; de tegenstanders zouden geen gelegenheid krijgen hun meening te uiten.

Drenth deelde mede, dat op het schrijven gericht aan het districtsbestuur der C.P.N. te 's-Gravenhage, waarin een der bestuurders voor debat was uitgenoodigd, geen antwoord was ontvangen.

Van den Haagschen E.V.C. bestuurder H. HOVENS was een brief ingekomen, waarin hij schreef, dat hij geen gevolg gaf aan de uitnodiging voor debat, omdat hij de meening was toegedaan, dat de vakvereenigingsvraagstukken niet moesten worden behandeld op vergaderingen van politieke partijen.

Vervolgens gaf Drenth het woord aan het lid van het Centraal Comité van de R.C.P., Ernst MULDER uit Amsterdam, na eerst nog diens politiek verleden belicht te hebben.

Mulder gaf een historisch overzicht van het ontstaan en den groei van de vakvereenigingen, zoowel nationaal als internationaal. Hij bleek geen bezwaar te hebben tegen fusie van de E.V.C. en het N.V.V., doch zulks zou dan moeten geschieden op democratischen grondslag en niet op de manier welke thans

wordt toegepast door BLOKZIJL c.s.

Aan de leden moest worden gevraagd, of zij voor of tegen fusie zijn en de uitslag van dit referendum moest beslissend zijn bij de leiding. Thans voelden de E.V.C.-leden zich verkocht en verraden.

De politiek welke Blokzijl voert, was volgens spreker vernietigend voor de E.V.C. Een der leiders van de E.V.C. had tegen spreker gezegd, dat hij het N.V.V. beschouwde als "meel" en de E.V.C. als "gist", hetwelk tezamen gevoegd een prachtig resultaat zou opleveren. Spreker verklaarde, dat hij daarop had geantwoord met de opmerking: "Maar als het meel nuf is, dan verpest je door er gist in te doen, het gist ook nog".

"Wij, vervolgde spreker, voelen veel voor eenheid, om wij inzien, welk een machtig wapen, een vakvereeniging van na een half millioen leden op 2 millioen arbeiders, is. M die vakvereeniging moet een strijdbare organisatie zijn, in de werkers hun grieven behoorlijk naar voren kunnen brengen. Ondanks alles zullen wij echter, ook al gaat de fusie op de door Blokzijl c.s. gewenschte wijze door, in de vakvereeniging blijven en ons niet afscheiden.

Wij willen niet terug naar het N.A.S., hetwelk met alle respect voor hun strijdbare leiders SNEEVLIET, MEWIST c.s., toch een te kleine groep is gebleven om tot tastbare resultaten te leiden.

Met een oproep om voortdurend de revolutionaire gedachten uit te dragen onder de arbeiders besloot hij zijn rede.

Hierna werd gedurende eenige minuten gepauzeerd.

Voor debat gaf zich een zeker ELERINK uit Rotterdam op, die een met revolutionaire slagzinnen doorspekte rede hield, waarin hij eveneens een overzicht gaf van het ontstaan van de revolutionaire vakverenigingspolitiek, die in hem te allen tijde een verdediger zou vinden en waarvoor hij reeds zijn gehele leven op de bres had gestaan. De aanwezigen begrepen niet veel van zijn rede en waren kennelijk opgelucht, toen hij uitgesproken was.

De 2e debater, zich noemende VAN DEN BERG uit Amsterdam verweet de R.C.P., dat zij zich mengde in het werk van de vakverenigingen, hetwelk zijns inziens niet behoorde tot het terrein van politieke partijen.

Mulder beantwoordde de spreker zeer kort (wegens tijdgebrek) en noodigde Van den Berg uit zijn standpunt, hetwelk hij "Spartacistisch" noemde, schriftelijk toe te zenden aan de administratie van "de Tribune", in welk blad de kolommen voor hem openstonden. Op deze wijze zou men tot een vruchtbare discussie komen en zouden alle lezers kennis kunnen nemen van het standpunt van "Spartacus", dat tot heden niet op een dergelijk verzoek van de R.C.P. had gereageerd.

Van den Berg verklaarde hierop geen lid te zijn van "Spartacus", doch gaarne in discussie te willen treden middels de Tribune en te zullen trachten ook "Spartacus" daarin te betrekken.

Hierna sloot Drenth de vergadering met een opwekking tot de bezoekers om toe te treden tot de Revolutionaire Communistische Partij en actief mede te werken aan de verspreiding van haar politieke ideeën.

Om 23.30 uur ging de vergadering, welke een rustig verloop had, kalm uiteen.

(A)

SECRET.

20 December

6.

N. 0765

H. Dins.

Vergadering R.C.P.

Hierbij heb ik de **HEER LIEFERKINDERS** schriftelijk aan te bieden van een verslag van een op 11 December 1946 te Amsterdam gehouden vergadering van de Administratieve Commissie van de Nederlandse Partij, naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

AAN
E.E. den Minister v. Binnenl. Zaken
" " " " Justitie
Den Heer Hoofd v.d. Gen. Staf III B.
" " Commandaris der Koninkin
in de Provincie Noord-Holland

**DEE HOOFD VAN DE GENERAAL-
VRIJEFREEMDEERS
VOOR DEN NED.
DE LIEUTENANT-GENERAAL,
E.L.**

Lok. van Leers.

(A)

GEHEIM.

VERSLAG van een vergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij, Afdeling Amsterdam, gehouden op Woensdag 11 December 1946 te 20.00 uur in het gebouw Nieuwe Heerengracht 51 te Amsterdam.

Deze vergadering was aangekondigd in de Tribune van 7 December 1946. Als spreker trad op W. TIELEMAN met als onderwerp :

"Parlementaire en buitenparlementaire Strijd".

De toegang tot deze vergadering was vrij. Colportage vond niet plaats, uitgezonderd met een tijdens de vergadering uitgereikt pamflet van het Comité "Vrouwen van Arbeiders in den Wederopbouw", behelzende een oproep tot het bijwonen van een groote openbare vergadering op 16 December 1946 in gebouw "Frascati" te Amsterdam.

De vergadering werd bezocht door 15 personen, spreker inbegrepen, welk aantal tijdens de vergadering steeg tot 18 personen, meest van jeugdigen leeftijd, waaronder drie vrouwen.

In de zaal, zijnde een voormalig winkelhuis, was een roode vlag aangebracht, met witte letters R.C.P.; benevens hamer en sikkel met groene vier (4.) Verder waren er in de zaal opgehangen de portretten van Lenin en Trotzky, terwijl ook diverse tijdschriften, binnenlandsche en buitenlandsche, waren opgehangen. Te ongeveer 20.30 uur werd de vergadering door den voorzitter, een onbekend gebleven persoon, geopend, waarbij hij terstond het woord gaf aan den spreker. Het betoog van spreker was zeer onsamenhangend; hij raakte dikwijls de draad van zijn betoog kwijt en hij zwaaide meer met zijn armen dan dat hij werkelijk sprak.

Spreker ving aan met mede te deelen, dat er een politieke strijd bestond, waaronder een economische strijd was begrepen. "Deze strijd is van primair belang" betoogde hij.

De strijd van secundair belang is zoowel de parlementaire als de buiten-parlementaire strijd.

Het parlement is historisch overleefd. Het is oorspronkelijk ingesteld, ter bereiking van een bepaalde fase. De leuzen voor den parlementairen strijd, als bijvoorbeeld: "Kiesrecht" en "Arbeiderslots-verbeteringen" zijn slechts middelen, om een legalen grond te hebben voor den arbeidersstrijd. Het doel is echter de algeheele omschakeling. Dit zal men door het parlement nimmer bereiken, ofschoon het nog wel de meening is van de groote massa. Daarom kunnen wij het parlement niet missen, aangezien het de macht van het kapitaal beknot, en zekere rechten en vrijheden voor de arbeiders waarborgt, mede door zijn functie van openbaarmakend lichaam. Het parlement loopt echter in de banen van het groot-kapitaal en daarom is het verderfelijk. Zelfs de partij, die zoogenaamd revolutionair was, als bijvoorbeeld de C.P.N., is in feite slechts reformistisch. Daarom moet de strijd buiten het parlement om gestreden worden. Eén van deze strijdmiddelen is juist het parlement. Daarom lieten wij onze partijgenooten met de laatste verkiezingen, hun stem uitbrengen op de C.P.N.

Het doel hiervan was (etappe-doel), om de meest linksche partijen een meerderheid in het parlement te bezorgen, waardoor zij genoodzaakt zouden worden, om kleur te bekennen, d.w.z. hun revolutionnair programma door te voeren. Dit zouden zij natuurlijk niet doen, aangezien het heele programma van hen slechts camouflage is. Door deze verloochening zouden de ogen van de groote massa geopend worden voor hun onoprechte politiek en voor de beperktheid van het parlement. Engeland is hiervan een voorbeeld. De Labour-party, die zich nu niet meer kan verschuilen achter de partij van Churchill, veert niet een sociaal bewind, doch regeert in het belang van het groot-kapitaal. Zelfs de oppositie in deze partij werkt in deze richting in plaats van revolutionnair. In Frankrijk dreigde hetzelfde te gebeuren, doch de communisten, die zulks voorzien, durven de regeeringsverantwoordelijkheid niet te aanvaarden, temeer nog, daar de voedselpositie slecht is.

Men ziet uit dit alles, dat zij geen revolutionnair programma kunnen of durven uitvoeren, doch in feite het groot-kapitaal bewust in stand houden.

In dezen geest is het ook van belang, dat in het parlement geen juristen en beroeps-redenaarskomen, zooals nu voor de P.v.d. A. en de C.P.N., doch bewuste arbeiders of kleine boeren, die ook arbeiders blijven. Het meest gewenscht is ook een vertegenwoordiger van de R.C.P. in het parlement, om de politiek van de andere linksche partijen aan de kaak te stellen en hun groote blunder op dit gebied groter bekendheid te geven. Zulks is noodig, omdat het volk in zijn geheel niet rijp is voor de omwenteling, en deze rijpmaking trapsgewijze moet geschieden. De werkelijke strijd vindt daarnaast buiten het parlement plaats door stakingen, het algemeen vormen en het uitlokken van conflicten. Er kunnen zich echter buitengewone gevallen voordoen, door plaatselijke gesteldheden als bijvoorbeeld in Finsterwolde, waar de meest linksche partijen over een overgrootte meerderheid in de gemeenteraad beschikten. In zoo'n geval moet men doen wat men plaatselijk kan bereiken en bijvoorbeeld direct arbeiders-raden instellen en een arbeidersmilitie vormen, terwijl tevens de meest noodzakelijke economische maatregelen moeten worden genomen ten behoeve van de meest behoeftigen.

De reactie zal dan antwoorden door een regeerings-commissaris te benoemen. Dit is de reinste kapitalistische dictatuur. Het parlement, hetwelk momenteel toch onder den invloed van de P.v.d. A. staat, toont hierdoor haar ware gedaante en bewijst daardoor de werkelijke omvorming niet te willen, doch de dictatuur van het kapitaal hierboven te stellen. Men moet goed begrijpen, dat kapitaal en arbeid niet samen kunnen gaan, doch dat er voor ons maar één mogelijkheid is, n.l. het absoluut uitschakelen van het kapitaal en het inschakelen van de arbeiders-raden. Dit is de eenige manier, om het groot-kapitaal voorgoed ten onder te brengen en de dictatuur van den arbeid te bevestigen".

Vervolgens ontstond een levendige discussie, waaraan voornamelijk deel genomen werd door personen, genaamd Gellicom, Landheer en Vugt. Bij deze discussie kwam de ongenegenheid de C.P.N. te steunen in haar parlementairen strijd sterk naar voren. Tielman betoogde o.a., dat de C.P.N. de September-staking 1946 niet had gewild, hetgeen zou blijken uit bepaalde zinsneden in de "Waarheid" en tevens uit het feit, dat de E.V.C., die in haar hoofdbestuur zeven van de acht leden communisten telt, de staking financieel niet wilde steunen. Hetzelfde zou reeds eerder gebleken zijn toen arbeiders, tewerk gesteld bij reparatie van de "Jan Evertsen" in staking wilden gaan. Ook toen stelde de E.V.C. zich niet achter die arbeiders. Toen echter de September-staking toch doorgang vond had de C.P.N. haar terstond over genomen en de staking na 24 uur doen beëindigen, teneinde hieruit politieke munt te slaan. Het heele optreden van de C.P.N. in deze zou fout geweest zijn. Zij zou zich achter de staking hebben moeten stellen en deze laten voortduren, in plaats van haar oorspronkelijk revolutionair standpunt te verloochenen. Maar Communisten zouden reeds te ver op het hellend pad gegaan zijn, gezien het feit, dat zij vroeger de leuze propageerden: "Indie los van Holland" en nu voor overleg en samenwerking waren. Hierdoor loopten zij dus mee in den geest van de reactionnaire groepen. De staking zou echter hebben moeten voortduren. De arbeiders hadden naar den haven moeten gaan, zich moeten verbreiden met de militairen en samen moeten handelen, zoo noodig met wapengeweld. Voorop gesteld moest echter worden, dat ook wel duidelijk gebleken was, dat de tijd voor een dergelijke actie nog niet rijp is. De R.C.P. is te klein en staat nog practisch alleen in haar doelbewuste streven. Het was wel gewenscht gebleken, dat er een centraal orgaan werd gevormd, die beoordeelen kan, wanneer de tijd en de massa rijp is voor dergelijke acties. Spreker vestigde er tenslotte nog de aandacht op, dat zowel de voormalige Volkenbond als de tegenwoordige U.N.O. geen organen waren en zijn ter verkrijging en bestendiging van den wereldvrede, doch in feite een organisatie ter voorbereiding van nieuwe oorlogen door de kapitalistische staten.

Te 22.50 uur werd de vergadering door den voorzitter met een woord van opwekking, om zich als lid van de R.C.P. op te geven, gesloten, waarbij hij tevens aankondigde, dat er op Woensdag 18 December 1946 wederom een scholings-bijeenkomst zou worden gehouden, waarbij als spreker een zekere kameraad Kolk zou optreden.

Bij het uiteengaan van de vergadering werd gecollecteerd ter bestrijding van de onkosten (zaalhuur enz.)
De vergadering had een rustig verloop.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

(K)

's-GRAVENHAGE, 8 Januari 1947.
Javastraat 68
Tel. { 111539
      112778

GEHEIM.

No. **B. 9001.**
Bijlagen: **een.**
Dict.: **H.** Typ.: **Diab.**
Uw schrijven No.
dd.
Onderwerp: **Vergadering R.C.P.**

*Afgeleide van Lt. Einthoven
Gronne uiton Koor Bureau 13*

Hierbij heb ik de eer Uwer Excellentie afschrift aan te bieden van een verslag van een op 19 December 1946 te 's-Gravenhage gehouden openbare vergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij naar den inhoud waarvan ik nogte verwijzen.

aan
L.E. den Minister v. Binnenl. Zaken
" " " " **Justitie**
Den Heer Hoofd v.d. Gen. Staf afd. III B.

**MET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST**
Namens dezen

L. L. van Laere

L.L. van Laere.

GEHEIM.

KORT VERSLAG van de op 19 December 1946 om 20 uur gehouden openbare vergadering van de afdeling te 's-Gravenhage der Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

Aanwezig waren 20 personen.

De Politiek Secretaris van de afd. 's-Gravenhage der R.C.P. Herman Hugo DRENTH, opende de vergadering. Hij deelde mee, dat de vergadering was belegd, om aan de arbeidende klasse het standpunt te verklaren, waarop de Revolutionnaire Communistische Partij zich stelt, ten opzichte van de overeenkomst Linggadjadi. Vervolgens verleende hij het woord aan den Politiek Secretaris der Revolutionnaire Communistische Partij : Nol BOS (schuilnaam van Sal WANTEN).

Spreker zeide, dat in de geschiedenis na iederen grooten oorlog een revolutie was uitgebroken. Hij besprak vervolgens de oorlogen, die in de twee voorafgaande eeuwen gevoerd zijn en de revoluties, die daarop gevolgd waren.

"Men beweert wel eens, zeide spreker, dat op den laatsten oorlog geen revolutie is gevolgd, doch men vergeet de thans in het Oosten plaatsvindende revoluties. De revolutie in Indonesie is een gevolg van de wanverhoudingen, die aldaar heerschten voor den oorlog. De Indonesier werd voor zijn arbeid niet beloond, doch werd met eenige centen afgescheept, zulks in tegenstelling tot de Nederlanders, die groote salarissen toucheerden".

De spreker las vervolgens eenige krantenartikelen voor uit reactionnaire bladen van vóór den oorlog, waaruit blijken zou, dat de volksgezondheid, ofschoon hoog geprezen, in werkelijkheid zeer veel te wenschen overliet.

Vervolgens hekeld spreker de houding van de Partij van den Arbeid en de Communistische Partij Nederland, die haar leuze van voor den oorlog : "Indie los van Holland" in den steek hebben gelaten en nu ijveren voor aanneming van de overeenkomst van Linggadjadi.

"In onze oogen, zeide spreker, bezien wij die overeenkomst met wantrouwen, want wanneer een gedeelte van de bourgeoisie met Prof. ROMME aan het hoofd voor aanneming is, dan zal met de belangen voor die bourgeoisie terdege rekening zijn gehouden.

Hoewel wij die overeenkomst volstrekt afwijzen, kunnen wij ons indenken, dat de Indonesier voor aanneming is, daar het voor hem de eerste stap is naar de vrijheid, evenals dit in de Russische revolutie het geval was met den vrede van Brest-Litowsk, die diende om de Bolsjewiki in de gelegenheid te stellen hun posities te consolideeren.

Wij revolutionnaire-marxisten, zoo besloot spreker zijn rede, zijn voor de volledige vrijheid van Indonesie en wij zeggen haar onzen steun toe.

Onze leuze is : "Indonesie los van Holland, nu !".

Hierna bestond er gelegenheid tot het stellen van vragen.

Een der bezoekers merkte op, dat Nol Bos nu wel een lange rede had gehouden, doch geen dingen naar voren had gebracht,

die niet reeds lang bekend waren.

Wilhelmus Jacobus Ferdinand FRAUENFELDER, geboren te 's-Gravenhage, 9 Juli 1897, chauffeur, wonende Joris van der Haagenstraat 104, te 's-Gravenhage, vroeg of de koloniale verhoudingen in de 4e Internationale wel die aandacht kregen, welke zij verdienden. Wout TIELEMAN, die eveneens op de vergadering aanwezig was, beantwoordde deze vraag en zide, dat de koloniale verhoudingen op de congressen van de 4e Internationale voortdurend worden besproken. Ongeveer 14 dagen geleden had te Parijs nog een bespreking plaats tusschen de leden van de 4e Internationale groep Frankrijk, Cochin-Chineesche groep in Frankrijk en groep Cochin-China. Deze bespreking had ook de koloniale verhoudingen tot onderwerp. Door de politie was die bijeenkomst uiteen geslagen. Dit een en ander volgde z.i. dat de 4e Internationale het koloniale vraagstuk niet verwaarloost.

Vervolgens sloot Hermann Hugo Drenth de vergadering na er op te hebben gewezen, dat de mogelijkheid niet uitgesloten geacht moet worden, "dat de R.C.P. door de politie zal worden gedwarsboord. Zij kan onze openbare vergaderingen verbieden, maar onze activiteit in de vakbonden en in de bedrijven kan zij niet verbieden", betoogde hij.

Om 22.15 uur ging de vergadering ordelijk uiteen.

Personalialia van de sprekers :

1. Hermann Hugo Drenth, geboren te Hasten (Dld.) 23-2-1916, wonende te 's-Gravenhage, Frankenstraat 55 b., van beroep kappersbediende Lid. E.V.C. en R.C.P., abonné "Spartacus";
  2. Salomon Santen, geboren te Amsterdam, 3-8-1915, wonende te Amsterdam, H. Ronnerplein 3 II, van beroep schoenmaker;
  3. Wouter Jan Tieloman, geboren te Melissant, 23-8-1920, wonende te Amsterdam, Bonixstraat 13 III, van beroep boekhandelaar, Propagandist en Hoofdbestuurslid R.C.P.
-

's-GRAVENHAGE,
Javastraat 68
Tel. { 111539
112778

3 Februari

194

7c

No. **B. 10012** **SECRET**
Bijlagen: **een**
Dict.: **een** typ.: **O.V.**
Uw schrijven No.
dd.

(K)

*afgeleide van het. Euthores
John van der Kroon B.*

Onderwerp: **Vergadering Revolutionnaire
Communistische Partij**

Hierbij heb ik de eer Uw Excellentie afschrift aan
te bieden van een verslag van een op 22 Januari 1947 te Amsterdam
gehouden openbare vergadering van de Revolutionnaire Communistische
Partij, naar den inhoud waarvan ik nogte verwijzen.

G.V.D.

Aan:
Z.E. den Min. van Binnenl. Zaken
" " " Justitie
A. c. Hoofd Sectie III M.I.D., Marinestaf
" " der Afd. III B v.d. Gen. Staf
den Comm. der Kon. in de Prov. Noord-Holland

G E H E I M

Verslag van de openbare vergadering van de "Revolutionnaire Communistische Partij", gehouden op 22 Januari 1947 in het vergaderlokaal van deze partij aan de Nieuwe Heerengracht no. 51 te Amsterdam.

De vergadering was aangekondigd in "De Tribune" van 18 Januari 1947. Aanwezig waren 24 personen, o.w. 5 vrouwen. Aan de wanden van het vergaderlokaal waren behalve de partijvlag, verschillende edities van "De Tribune" en geestverwante bladen uit België en Frankrijk aangebracht, benevens propaganda-biljetten in verschillende talen met afbeeldingen van Lenin.

Te ongeveer 20.40 uur opende de voorzitter (wiens naam niet bekend is geworden) de vergadering met enkele woorden van welkom tot de aanwezigen, waarna hij zei, dat deze vergadering een herdenking zou zijn van Lenin en nog twee andere groote voorvechters van de revolutionnaire-communicistische beginselen, nl. Roza Luxemburg en Carl Liebknecht. "Deze drie groote partijgenooten kunnen op één lijn gesteld worden, omdat zij uit hetzelfde hout gesneden waren en bewezen hebben, dat zij letterlijk alles hebben opgeofferd voor de zaak, waarvoor zij hebben gewerkt", aldus spreker.

Na deze opening las het partij-lid, Mevrouw Van Zuijlekom, enkele brieven van Lenin en Rosa Luxemburg voor, die zij in 1917 schreven aan partijleden en waarin zij opwekten om "alle krachten te geven aan den klassestrijd en de belangen van den proletariër."

Hierna sprak de hoofdredacteur van "De Tribune", Salomon Santen, geboren te Amsterdam 3 Augustus 1915, wonende aldaar Henriette Komorplein 3 II; die een beschouwing gaf over de drie groote partij-figuren: Lenin, Luxemburg en Liebknecht. Hij zei, dat behalve door de R.C.P., dezen avond ook een Lenin-herdenking werd gehouden door de C.P.N. te Amsterdam. Laatstgenoemde herdenking was z.i. echter uitsluitend een misleiding van de massa omdat de C.P.N. niet de voetsporen van Lenin, den vechter voor de eenheid der arbeiders van de geheele wereld drukte, doch ondersteund door het kapitaal haar organisatie groot wilde maken. Vervolgens schetste hij op welk een voorbeeldige wijze genoemde drie groote figuren zich ten volle gaven hebben aan den strijd voor de arbeidersklasse, niet alleen voor de arbeiders van hun eigen land, maar voor de arbeiders der geheele wereld. "Het feit, dat zij aldus de Internationale in het leven hebben geroepen is juist voor ons het belangrijkste en daarom kunnen en moeten wij hun werk getrouw voortzetten. Zij begonnen en deden hun werk onder de moeilijkste omstandigheden. Lenin begon zijn revolutionnaire werk op 17-jarigen leeftijd, als eerste-jaarsstudent voornamelijk onder de jeugd, omdat hij erven overtuigd was, dat wie de jeugd heeft, ook de toekomst en de macht in

handen heeft. Hij liep daarbij de groote kans gearresteerd te worden, met alle gevolgen van dien. Spoedig ging hij zijn ideeën verbreiden in het buitenland en het was een gelukkig oogenblik voor hem toen hij zijn zesden collega-student voor zijn partij gewonnen had; uiteindelijk kon hij miljoenen arbeiders achter zich scharen. Roza Luxemburg kwam uit een intellectueel milieu, doch doordrongen van de noodzaak van den klassenstrijd offerde zij alles aan dien strijd, zelfs haar leven. Liebknecht wijdde zich met "hart en ziel" aan zijn veel omvattend werk in den revolutionairen strijd. Hij werkte vooral onder de militairen, waardoor hij een hoeksteen is geworden van de partij. Deze drie groote kameraden toonen aan, dat onder alle omstandigheden klassenstrijd mogelijk is en dat iedere arbeider daaraan behoort deel te nemen." Spreker eindigde zijn betoog met de leden op te wekken, de groote voorgangers voor oogen te houden en te strijden volmoed en trouw. "De R.C.P. is nog niet groot, maar zij zal groot worden omdat zij een deel is van de groote Vierde Internationale. Haar werk en voortgang zijn niet te stuiten."

Na deze rede werd 15 minuten gepauzeerd, waarna Mevrouw Van Zuylekom eenige propagandistische verzen van Jef East voorlas. De voorzitter sloot de vergadering, welke een zeer rustig karakter droeg en dankte den spreker en aanwezigen.

P O L I T I E
te
's-Gravenhage.

INLICHTINGDIENST.

Doss. 15/74.

BUREAU B	
Nummer:	B 26
Datum:	30-1-'47
S E C R E T M.	

Volgno.
29 JAN. '47
10186

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

Het Centraal Comité van de Revolutionair Communistische Partij heeft op 11 en 12 Januari 1947 vergaderd en tot de hieronder vermelde werkverdeling onder de leden van het Centraal Comité (C.C.) besloten:

Wol. 1 dan
ZWI

Sal SANTEN (Nol Bos) wordt opgedragen, zich naast de werkzaamheden voor het politiek secretariaat, voornamelijk te belasten met de eindredactie en de uitvoering van "De Tribune" en zijn werk in dien zin op te vatten, dat hij in de eerste plaats arbeiderspartijgenooten daarbij betreft;

Wol. 1 dan

Ernst MULDER wordt opgedragen, de organisatie van het partij-apparaat, waarbij hij in de eerste plaats zijn aandacht besteedt aan het werven van arbeidersleden en Tribune-abonnés, voorts wordt hij belast met het algemeen secretariaat van het Centraal Comité;

Wol. 1 dan

Andries DOLLEMAN wordt opgedragen, de werkzaamheden verbonden aan het economisch secretariaat, daarbij zijn voornaamste aandacht bepalend aan partijfractiewerk in E.V.C. en N.V.V.

Wol. 1 dan
ZWI

Wout TIELEMAN wordt opgedragen zijn voornaamste aandacht te wijden aan de versterking van de Afdeling Den Haag, voorts de redactie van "De Rode October", welk blad vóór den vijftienden van iedere maand in het bezit van abonnés en afdelingen dient te zijn;

Wol. 1 dan

Willy DE BOER wordt opgedragen zijn voornaamste aandacht te wijden aan de versterking van de Afdeling Amsterdam, voorts heeft hij de redactie te voeren van "Het Kompas", dat voor den vijftienden van elke maand in het bezit van de partijgenooten dient te zijn en zich te wijden aan het organisatie-secretariaat;

Wol. 1 dan

Harry COMBRINK wordt opgedragen zijn voornaamste aandacht te wijden aan de scholing van de partij;

Wol. 1 dan
ZWI

Hermann DRENTH wordt opgedragen zijn voornaamste aandacht te besteden aan de versterking van de Afdeling Rotterdam, waarvoor hij zich tenminste twee keer per week naar Rotterdam zal moeten begeven;

Wol. 1 dan

Theo VAN TIJN wordt opgedragen de organisatie van de scholing ter hand te nemen;

Wol. 1 dan
ZWI

Moezah HAMZAH wordt opgedragen, zich in de eerste plaats te wijden aan de versterking van de Indonesische werkzaamheden der partij en wekelijks een bijdrage over Indonesië aan "De Tribune" te leveren.

Hamzah ging op 24 Januari 1947 inwonen bij Andries Dolleman aan de Linnaeusstraat 256 te 's-Gravenhage;

Jan DE BOER wordt opgedragen zijn voornaamste aandacht te wijden aan de versterking van de partij in Overijssel en de totstandkoming van een afdeling in Enschede;

Wol. 1 dan
ZWI

J. PENDERS wordt opgedragen naast zijn werkzaamheden voor de Afdeling Rotterdam, zijn aandacht te wijden aan het werken in de E.V.C., Rotterdam.

Verzonden op 28 Januari 1947.

aan: het Hoofd van den Centraalen Veiligheidsdienst, alhier.

Mr. Neerovon
30-1-'47
Wol. 1 dan
de namen toch voor
huishoudelijk op

10262

21 Februari 7.

B.10339

een.

ZIJN GEBIED.

H.

ME.

Verslag conferentie Revolutionnaire
Communistische Partij.

Hierbij heb ik de eer U afschrift aan te bieden
van een verslag van een op 25 en 26 Januari 1947 te Amsterdam
gehouden conferentie van de Revolutionnaire Communistische Par-
tij, naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

C.V.B.

Aan:

Den Heer H.C. van Politie te Amsterdam.
" " " " " Rotterdam.
" " " " " Utrecht.
" " " " " Groningen.

ZEER GEHEIM

Verslag van een op Zaterdag 25 Januari en Zondag 26 Januari 1947 in het gebouw "De Leeuw" te Amsterdam gehouden conferentie van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

Salomon SANTEN, geb. te Amsterdam, 8-8-1915, wonende te Amsterdam (Nol Bos) opende op 25 Januari 1947 om 20 uur de bijeenkomst, welke door 40 personen werd bijgewoond.

Hij gaf een overzicht van de acties van de 4e Internationale in verschillende landen en belichtte de houding van de politieke partijen in Nederland, zich daarbij bepalend tot die partijen, die zeggen de belangen der arbeiders te behartigen. De Partij van den Arbeid is volgens spreker geen arbeiderspartij, doch zou nauw verbonden zijn met de bourgeoisie en dus niet meer als een socialistische partij beschouwd kunnen worden.

De Communistische Partij Nederland vervulde volgens spreker een contra-revolutionnaire rol in Nederland. "Zij verkoopt veel linkse phrases, doch is in werkelijkheid absoluut niet genegen, die belofte in te lossen, integendeel zij drukt stakingen de kop in en hengt naar ministerszetels, daarbij den parlementairen weg bewandelende in plaats van te trachten op revolutionnaire wijze aan de macht te komen. De toestand in ons land is nu nagenoeg gelijk aan die in Duitschland in 1923. Ook daar hebben de communisten toen hun kans om aan de macht te komen, voorbij laten gaan", aldus spreker.

Hij wakte voorts de partijgenooten op, om alle krachten in te spannen het partijprogramma in de Eenheidsvakcentrale te doen verwerkelijken. Hij oefende critiek uit op Marinus Paulus PELGROM, geboren te Rotterdam, 4 December 1902, wonende Kloveniersburgwal 93 te Amsterdam, die zijn partij-opdrachten t.o.v. de voorlichting van partijgenooten en geestverwanten inzake de Indonesische kwestie had verwaarloosd en ook verzuimd had voldoende contacten te leggen in Indonesië, waar meer dan de helft der bewoners achter "partijgenoot Tan MALAKKA" zou staan.

Tenslotte behandelde spreker de prijzen- en loonpolitiek. Volgens hem is "de glijdende loonschaal" voor de arbeiders de juiste oplossing om uit de huidige impasse te geraken. De leuze van de E.V.C. om de loonen met 10% te verhogen was z.i. reeds verouderd, dit moet minstens 25% worden.

Bij de hierop volgende gedachtenwisseling, vroeg Albert DOLEEMAN, die een boerderij bezit te Zelhem, welke meening het partijbestuur heeft, t.a.v. de verdeling van land in de door de Russen bezette zone van Duitschland. Sal Santen verklaarde, dat het partijbestuur die verdeling toejuicht.

Rienus PELGROM

Rienus Pelgrom was het niet eens met het partijstandpunt t.a.v. de glijdende loonschaal, doch vond de leuze van de C.P.N. "Prijzen omlaag en loonen omhoog" juist.

Mozes FERARES (Vijol) geb. te A'dam 5-1-1922, won. te Amsterdam, was voor een "glijdende loonschaal" en tegen de leuze van de E.V.C. (voor 10% loonsverhoging). Hij oefende critiek uit op de partij, omdat zij zich niet voldoende actief gedraagt in de Indonesië -kwestie en nog geen positief standpunt heeft ingenomen ten aanzien van den thans begonnen strijd die naar spreker ' verwachting nog wel 5 jaar zal duren.

Wouter Jan TIELLEMAN, geb. te Melissant 23-3-1920, won. te Amsterdam betoogde, dat de arbeiders eerst aan het verstand moest worden gebracht, wat feitelijk een "glijdende loonschaal" is, daar hiervan door hen niets wordt begrepen.

De kapitalisten begrijpen het echter best en zijn er zeer beangst voor. Hij verzocht het bestuur daarover in de partijorganen een uitgebreide discussie te doen ontstaan.

Henricus Johannes COMBRINK, geb. te Delft 25-2-1913, won. te Delft, zeide dat het in de arbeiderswereld thans schijnbaar rustig is; in werkelijkheid echter zijn de omstandigheden voor een revolutie zeer gunstig. Ik heb, zeide spreker, een reis door Nederland gemaakt en heb met eigen oogen gezien, hoe groot de armoede en de verbittering onder de arbeiders is. Wij moeten zeer waakzaam zijn, want de revolutie kan onverwacht uitbreken, evonals dat destijds in Rusland gebeurde.

Flip GRAVE (Bloks) E.V.C.-bestuurder uit Eindhoven, verklaarde zich tegen de leuze van de E.V.C. voor 10% loonsverhoging.

Om 23 uur van eerstgenoemde datum word de conferentie verdaagd.

Op Zondag 26 Januari 1947 om 10 uur werd de conferentie voortgezet.

Ernst Pieter LUBER, geb. te Hulpen 28-12-1912, won. te Amsterdam, de organisatie-secretaris, opende de conferentie. Hij vergelooft de partij met een kaartclub, waarin echter veel "gepast" wordt, m.a.w. vele leden voeren de hun verstrekte opdrachten niet uit en laten al het werk op een klein aantal getrouwen neerkomen. Dit is goed tot uiting gekomen bij de staking in de havenbedrijven van Antwerpen, waaraan door gebrek aan werklust van partij-genooten niet de benodigde steun kon worden verleend. "Wij moeten, betoogde spreker, ons overal midden in den strijd werpen en vooral onze aandacht besteden aan het opwekken en steunen van oppositiegroepen in de Communistische Partij Nederland, die wij tot ons standpunt moeten overhalen, er echter wel voor zorgend, dat zij lid blijven van de C.P.N.

Ook het werk in de E.V.C. is zeer belangrijk en moet nog harder aangepakt worden. Hij wakte verder de partijgenooten op, om op het a.s. congres der E.V.C. Anton VAN DEN BERG, geb. te Rotterdam 23-3-1903, won. te Rotterdam, te herkiezen als 2en voorzitter, teneinde te voorkomen, dat Maarten BOELLAERT, geb. te Haarlemmermeer, 20-2-1906, won. te Amsterdam, die de E.V.C.-leiding op die plaats wenschte, als zoodanig wordt gekozen, daar zulks voor de revolutionaire arbeiders een verzwakking zou beteekenen.

Over de kwestie van het roeyement van Nelis MOLLEMAN, geb. te Amsterdam 30-11-1914, won. te Amsterdam, zeide spreker, dat Molleman een baantje in de E.V.C. (Hij is lid van den Landelijken Raad, bedrijfspgroep Fabriekmatige v/d E.V.C. geworden) verkoos boven de principes van de partij.

Ook oefende hij critiek uit op het partij-lid VALKS, secretaris van den Plaatselijken Raad van de E.V.C. te Eindhoven, die op het afgelopen congres van de E.V.C. stemde voor de fusie N.V.V.-E.V.C. teneinde zijn baantje te kunnen behouden.

"Het weekblad "De Tribune", aldus spreker, moet een bedrijfskrant worden, waarin alle arbeiders hun grieven en klachten kunnen uiten. Er zijn echter groote financiële moeilijkheden, alleen door de "raak de bel" actie, is de krant kunnen blijven bestaan. Een groote actie voor het werven van partijgenooten en abonné 's staat voor de deur.

Mulder verzocht den partijgenooten, daaraan hun krachten te geven.

Vervolgens had wederom een gedachtenwisseling plaats.

Ferares uit Amsterdam, wilde, dat de partij "straatdemonstraties" voor zou schrijven.

Hugo Herman DRENTH, geb. te Haste (D) 23-2-1916, won. te 's-Gravenhage, was tegen de ondersteuning van de candidatuur van Anton van den Berg, die toch ook blijkbaar een dubbele rol heeft gespeeld in de E.V.C. Ook oefende hij critiek op Leonardus TER LAARE, geb. te Amsterdam, 14-3-1899, won. te Amsterdam, die nu zijn heil zou zoeken bij de "Rijswijksche Werkloozen kas" een vakbond aangesloten bij een strikt neutrale vakcentrale (N.V.C.) om een baantje te krijgen.

Sal Santen verwachtte van Moesa HAMZAH, geb. te Palembang 4-11-1920, won. te Amsterdam, meer voorlichting inzake de Indonesische kwestie en spoorde hem tot de grootst mogelijke activiteit aan.

Theo VAN TIJN, student in de geschiedenis aan de Amsterdamsche Universiteit, verklaarde, dat hij met H. Combrink en S. Santen de scholing krachtig aan zou pakken.

J.A. PENDERS, geb. te Rotterdam 14-12-1913, won. te Rotterdam, verklaarde, dat het partijwerk in Rotterdam conigs-

zins was verwaarloosd, daar het kader al zijn krachten gaf aan het werk in de E.V.C.

De economisch secretaris:

A.DOLLEMAN deelde mede, dat hij den nacht, voorafgaande aan de demonstratie te Utrecht van de E.V.C., met een zestal "goede" partijgenooten te Utrecht zou zijn, teneinde die stad vol te plakken met plakaten van "De Tribune" en om voor en na de demonstratie met genoemd blad te volporteren.

Tot slot verzocht Flip Gravo het partijbestuur om looze partijgenooten aan het werk te krijgen bij PHILIPS te Eindhoven, daar hij hiervan veel voor de partij verwachtte.

Om 17 uur van genoemde datum was de discussie beëindigd.

INLICHTINGEDIENST
AMSTERDAM

No. ID. 338-14/47.

Uw brief:

Onderwerp: manifest RCP.

Bijlagen:

Geheim.

Amsterdam, 5 Februari 1947

col/B

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	8-2-'47

Volgno.
7 FEB. 47
ACD/10571

Hieronder volgt in afschrift een door de Revolutionnaire Communistische Partij uitgegeven en op Maandagmorgen, 5 Februari jl. onder de arbeiders in de Amsterdamse haven verspreid geschrift.

AAN DE ARBEIDERS IN DE AMSTERDAMSE HAVEN.

Kameraden,

De gebeurtenissen der laatste weken hebben een gespannen toestand doen ontstaan en een zware verantwoordelijkheid op Uw schouders geladen. Immers, de Nederlandse bourgeoisie heeft besloten haar uitbuitingsobjecten op Java en Sumatra gewapenderhand te heroveren en daartoe heeft zij ook het Nederlandse proletariaat de duimschroeven aangelegd. De herovering van de olievelden van Palembang en de suikerfabrieken bij Krian (Soerabaja), heeft bewezen dat het Nederlandse kapitaal de overeenkomst van Linggadjati slechts gesloten heeft als eerste stap op weg naar volledig herstel der koloniale uitbuiting en bereid is andere stappen te doen volgen. Daartoe gaat zij thans op uitgebreide schaal over tot het transporteren van dienstplichtigen naar Indonesië en schroomt in haar machtswellust zelfs niet om koopvaarders en passagiersschepen in oorlogsschepen te veranderen. Het oproepen van steeds meer lichten dienstplichtigen en het veranderen van zeelieden in zeesoldaten, bewijzen dat het koloniale kapitaal van plan is desnoods de gehele Nederlandse jeugd aan zijn belangen op te offeren, om de Indonesische massa's weer het juk der uitbuiting op te leggen.

Kameraden, arbeiders !

Onder hetzelfde juk van het kapitaal dat de lonen omhoogschroeft en de prijzen omhoogjaagt, zuchten wij- De bevrijdingsstrijd der Indonesische massa's verzwakt het Nederlandse kapitaal en vergemakkelijkt onze strijd. De Nederlandse bourgeoisie, die de koloniale oorlog ingaat, is meer van U afhankelijk dan ooit. Meer dan ooit berusten de sleutelposities van de bevrijdingsstrijd der Indonesische arbeiders en arme boeren zowel als van het Nederlandse proletariaat bij U.

WAT KUNNEN WIJ DOEN ?

De munitie op het passagiers-oorlogsschip "Boissevain" getuigt van het groeiend verzet onder de soldaten. Zij, zelf arbeidersjongens, zijn bereid een verbond te sluiten met het Nederlandse proletariaat zowel als met de Indonesische massa's. De golf van stakingen, die op de Amsterdamse proteststaking van 24 September volgde, bewijst dat het gehele Nederlandse proletariaat achter U staat. Het is thans mogelijk de ban te breken en eens en vooral verdere troepentransporten te verhinderen. Het is nodig dat

gij U daartoe wendt tot Uw organisaties; het is nodig dat de E.V.C.-leiding herinnerd wordt aan haar beloften het laatst op het "Ja-of-nee-congres" ondubbelzinnig uitgesproken, om troepenuitzendingen te verhinderen. HET IS NODIG DAT OP HET HUIDIGE E.V.C.-CONGRES DEZE BELOFTE HERNIEUWD EN TEN UITVOER GEBRACHT WORDT.

Kameraden !

E.V.C.-vertegenwoordigers uit het gehele land zijn deze week te Amsterdam bijeen. In dezelfde week vertrek de Oudebarneveld met een verse lading arbeidersjongens naar het oorlogstoneel. Maakt deze week en dit congres tot een hoogtepunt van strijdbaarheid en solidariteit. Dwingt de E.V.C.-leiding haar woord te houden. BREEKT DE STAKINGSKASSEN OPEN, zodat geen arbeidersjongens meer naar Indonesië gaan en het Indonesische proletariaat en de arme boeren hun onafhankelijkheid kunnen bevechten.

GEEN MAN EN GEEN CENT VOOR DE IMPERIALISTISCHE OORLOG !
INDONESIË LOS VAN HOLLAND NU !!

Revolutionnaire Communistische Partij
(De Tribune)
Nederlandse Sectie van de IVE Internationale.

LEES "DE TRIBUNE", het revolutionnaire weekblad voor de arbeiders.

Losse nummers 12 cent. per maand / 0.50, per kwartaal / 1.50. Verkrijgbaar in alle kiosken of bij de administratie: Nieuwe Kerkstraat 50-I, Amsterdam-C.

VERZONDEN AAN: Hfd.C.V.D., Haag.
B.M. Asd.
P.G. Asd.

F.4.

DD 262

17 februari

7.

n.l. 524.

een.

Hi

Z.

C. V. D.

Afz. van M. L. E. H. v. B.
van wter wter B.

Vergadering revolutionair communistische partij.

Hierbij heb ik de ser Over Excellentie afschrift aan te bieden van een verslag van een op 5 februari 1947 te Amsterdam gehouden openbare vergadering van de Revolutionair-Communistische partij, naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

C. V. D.

Verzonden aan:

A. A. den min. van Binnenl. Zaken,

" " " " Justitie,

A. J. de Boer III K. I. D., Marinestaf,

Hoofd der Afd. III B van den Gen. Staf,

Commander Kon. in de Prov. Noord-Holland.

G E H E I M .

Verslag van de openbare vergadering, gehouden door de Revolutionnair Communistische Partij (afdeeling Amsterdam) op Woensdag 5 Februari 1947, te 20 uur, in een vergaderzaaltje, Nieuwe Heeregracht 51, te Amsterdam. Deze vergadering was aangekondigd in het weekblad "De Tribune", van 1 Februari 1947.

Spreker: ERNST PETER MULDER, geb. te Wulpen, 28-12-'12, voorz. van de R.C.P., won. Nieuwe Kerkstr. 50, te Amsterdam, die het onderwerp: "Het E.V.C. congres", besprak.

De vergadering werd bijgewoond door 12 personen, waaronder 2 vrouwen, allen kennelijk uit de arbeidersklasse. Er werd niet gecolporteed of gecollecteerd. In het zaaltje waren geen leuzen of opschriften aangebracht.

Te 20.45 uur opende een onbekend persoon de vergadering. In zijn openingswoord sprak hij zijn leedwezen er over uit, dat zoo weinig "kameraden" gehoor hadden gegeven, om deze vergadering te bezoeken. Na de aanwezigen welkom te hebben, geheeten, gaf hij het woord aan den spreker E.P. Mulder. (Laatstgenoemde had, wegens de gebrekkige meubilerings van het zaaltje, een vuilnisemmer als zitplaats gekozen).

Spreker begon zijn rede met te zeggen, dat D. Dolleman, aanvankelijk op deze vergadering zou spreken, doch dat deze had bericht, dat hij wegens ziekte verhinderd was. Een poging om Hugo Herman Drenth uit 's-Gravenhage nog als spreker op deze vergadering te doen optreden, bleef zonder resultaat, zoodat hij, geheel onvoorbercid, iets zou zeggen in verband met het E.V.C. congres te Amsterdam.

"Het gaat er in deze dagen om, aldus spreker, moeten wij vakbondseenheid, ja of neen? Het is niet moeilijk voor een vakbondsarbeider, op deze vraag een antwoord te geven. De verdooldheid der arbeidersklasse in verschillende vakbonden, benaddeelt onze kracht. De werkers in een machtigen vakbond, dat is steeds het streven geweest van alle socialisten, wien het ernst was met de zaak der arbeidersklasse. Het belemmert ons optreden, als wij in de bedrijven verschillend georganiseerd zijn. Het brengt een kunstmatige kloof, waarvan slechts de kapitalisten profiteren. Wij verklaren nadrukkelijk: "Wij zijn voor een eensgezinde vakbeweging".

Maar waarom, aldus spreker, zijn wij dan tegen deze fusie? Wij zijn geen tegenstanders van een fusie tusschen E.V.C. en N.V.V. Wij zijn echter tegen de basis, waarop deze fusie tot stand komt. En de R.C.P. staat daarbij niet alleen. Op het laatste E.V.C. congres spraken 45.000 arbeiders zich tegen deze fusie uit, omdat zij tegen deze basis zijn, waarop zij gegrond wordt. Wie zou willen beweren, dat deze 45.000 arbeiders, tegen een normale fusie zouden hebben gestemd, maakt zich belachelijk.

Het rapport, dat tot grondslag der fusie moet dienen, doet afstand van datgene, waarvoor de arbeiders in alle landen en te allen tijde juist tot de vorming van een vakbeweging overgingen: "Den Klassenstrijd". Meer dan een derde gedeelte van het fusie-rapport, wordt besteed aan de Stichting van den Arbeid. Het doel van deze stichting, het staat duidel-

lijk

lijk in het rapport, is: "De orde in het bedrijfsleven te herstellen". Dit is een val van het grootkapitaal.

De eenheid, die door deze fusie wordt gemaakt, heeft dus niet het doel de strijdbaarheid der arbeiders te vergroten. Haar doel is het veeleer om het de arbeiders, in dezen tijd van duurte en lage loonen, onmogelijk te maken om b.v. tot een staking over te gaan. Wij twijfelen er niet aan, dat de N.V.V.bonzen het op hun beurt niet kunnen vinden met de kapitalisten.

Overal poogt de E.V.C. leiding den indruk te wekken, alsof zij het met het fusierapport niet eens is. Maar, zoo zegt zij, "Wij moeten het aanvaarden, terwille van de eenheid". Op de vergaderingen van de bedrijfsgroepen wordt er dan bij gezegd: "Als de fusie maar eenmaal een feit is, dan gooien wij het rapport op zij en komen met onze voorstellen. Door deze voorstelling van zaken is Blokzijl er in geslaagd een groot gedeelte van de voormalige tegenstemmers, voor het fusierapport te winnen. Ik verklaar echter uitdrukkelijk: "Blokzijl zal in de gefuseerde organisatie niet tegen de N.V.V.bonzen strijden". Blokzijl is lid van de C.P.N., zooals bijna het geheele, thans voorgestelde Hoofdbestuur. De C.P.N. voert een politiek van klassenverzoeuing. De C.P.N. heeft afstand gedaan van den strijd, terwille van eventuele Ministerzetels in een burgerlijke regering.

U zult vragen, hoe is thans de gang van zaken op het congres? Ondanks alle, door Blokzijl genomen maatregelen, heeft hij angst voor de stem der arbeiders op het congres. Daarom wordt slechts tien uur van de zes congresdagen beschikbaar gesteld voor de discussie. Daarom moeten de landelijke bedrijfsgroepen in eigen huishoudelijke vergaderingen over de fusie spreken en een enkele vertegenwoordiger aanwijken, die op het congres zal spreken. Wij moeten de leden van de E.V.C. opwekken, om het fusierapport nog eens goed door te lezen. Het is verkeerd om te denken dat het toch al een verloren zaak is. Wij moeten werken om andere mannen in het Hoofdbestuur van de E.V.C. te krijgen. Ons streven moet zijn om Toon van der Berg uit Rotterdam, in het Hoofdbestuur van de E.V.C. te plaatsen. Ofschoon Toon v.d. Berg het vertrouwen geniet van alle Rotterdamsche arbeiders, is hij door het Hoofdbestuur niet opnieuw candidaat gesteld. Hij is immers tegen de fusie-basis, hij is tegen klassenverzoeuing. Zijn plaats moest worden ingenomen door iemand die kneedbaar is in de handen van Blokzijl. Het argument, dat tegen Toon v.d. Berg werd gebruikt is, dat zijn optreden niet altijd even zeker was".

Spreker stond vervolgens nog geruimen tijd stil bij de steeds doorgaande prijsstijgingen en het antwoord der E.V.C. leiding hierop, n.l. een loonsverhoging van 10%. "De enige wijze, aldus spreker, waarop de arbeidersklasse niet het slachtoffer blijft van de inflatie der kapitalisten, is de invoering van de glijdende loonschaal. Wij moeten strijden voor een loonvloer van f.50.-- per week, met de bepaling, dat bovendien een vaste premie wordt uitbetaald, gelijk aan de prijsstijgingen, dan weten wij dat, bij prijsstijging, ons loon niet steeds minder wordt".

Na de aanwezigen er nogmaals op te hebben gewezen, dat "de godsvrede-politiek, in het fusie-rapport neergelegd, naar den afgrond leidt", eindigde spreker zijn betoog.

BUREAU B	
UITGEBUENI	B
GEHEIM.	17-8-47

26 AUG 1947

ACD/20580.

KORT VERSLAG van een op Woensdag, 20 Augustus 1947, om 20 uur gehouden ledenvergadering van de Revolutionair Communistische Partij (R.C.P.), afdeling 's-Gravenhage.

De vergadering vond plaats ten huize van de politiek-secretaris van de afd. 's-Gravenhage der R.C.P.:

Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste (Dld.), 23 Februari 1916, barbier, wonende Frankenstraat 55b. alhier.

Aanwezig waren:

✓ FERARES, ✓ Sal SANTEN, MOEZAH HAMZAH, ✓ H.H. DRENTH, ✓ Aafke DRENTH-VAN DER VELDE, Reinardus Mathijs VAN DER HORST, Willem Frederik DOLLEMAN, ✓ Andries DOLLEMAN, Antoine Hendrikus ✓ DOLLEMAN, Albertus Johannes VAN DER ZWAN, Wout TIELEMAN, ✓ Jacobus Lodewikus VAN WEINEN Pieter Henri TERLINGEN (de volledige personalia van genoemde personen zijn meermalen opgegeven).

De leiding van de vergadering berustte bij R.M. van der Horst voornoemd, die mededeelde, dat het congres van de partij zal worden gehouden in de maand December 1947. Tevens deelde hij mede, dat 2 leden van het Centraal Comité der Partij, namelijk: Sal Santen en Wout Tieleman op 22 Augustus 1947 naar Parijs zullen vertrekken, teneinde de partij te vertegenwoordigen op het Europees Internationaal Congres, hetwelk wordt gehouden aan het einde van de maand Augustus 1947.

Na de terugkeer van de twee afgevaardigden, deelde spreker mede, zal de partij op 27 en 28 September 1947 te Amsterdam een landelijke ledenvergadering houden. Aldaar zullen de afgevaardigden verslag uitbrengen over het besprokene op het congres.

Na het Europees Internationaal Congres zal in de maand November 1947 te Parijs een Wereldcongres van de 4e. Internationale worden gehouden, in aansluiting daarop wordt het congres van de R.C.P. gehouden.

Vervolgens werd het woord gegeven aan Sal Santen. Santen becritiseerde de houding van het afdelingsbestuur in Den Haag, hetwelk hij gebrek aan activiteit verweet, o.a. wegens het niet voldoende plakken van manifesten bij de aanvang van de gebeurtenissen in Indonesië. Hij noemde dergelijke houding een inbreuk op de partijdiscipline.

Andries Dolleman verweet hij, in het door hem opgestelde manifest "Aan de leden van de Partij van de Arbeid" en in het artikel "Hoor en Wederhoor", voorkomende in het weekblad "De Vlam" (no.32 d.d. 15 Augustus 1947) te "verzoeningsgezind" te zijn geweest. Deze geest, betoogde spreker, hoort in onze partij niet thuis.

Bovenstaande uitlating van Sal Santen had uit de aard der zaak een hevig commentaar van de zijde van A. Dolleman tot gevolg, die ten stelligste ontkende, dat aan genoemd manifest en artikel een verzoekingsgezinde gedachte ten grondslag lag.

De discussie hierover duurde enige uren.

Tijdens deze discussie, waaraan ook door Wout Tieleman werd deelgenomen, deelde laatstgenoemde nog mee, dat hij had vernomen, dat er in de Communistenbond "Spartacus" ernstige moeilijkheden waren gerezen wegens verschil van mening inzake het beleid van de bond in vakverenigingskwesties.

De vergadering duurde tot 2 uur 's-nachts, waarna de spreker, Sal Santen, de rest van de nacht doorbracht ten huize van Moezah Hamzah genoemd.

Verzoonden op 23 Augustus 1947

aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier de Heer Procureur-Generaal, alhier

INLICHTINGDIENST
Amsterdam.

No. 8609-14/47 ID.

GEHEIM.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6.10.47

OPGELEES
O.D. 262

Volgno.
30 SEP 1947
ACD/21627

Vervolg: 21697, OD 138.

Amsterdam, 27 September 1947.

OVERZICHT van een op woensdagavond, 24 September 1947, gehouden bestuursvergadering van de afdeling Amsterdam der Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

Elias Theodorus van TIJN, geboren te Amsterdam, 17 November 1924, behandelde als politiek secretaris enige onderwerpen, waarvan één een actie behelsde, gericht tegen de Nederlandse Dok- en Scheepsbouw Maatschappij (N.D.S.M.).

Daar de boycot-actie van de E.V.C. praktisch op niets is uitgelopen en onrust onder de arbeiders niet is ontstaan, wordt er in de kringen van de R.C.P. op gezinspeeld om alsnog te proberen dit uitgetrapte vuurtje weer aan te wakkeren. Erkennende, dat de R.C.P. klein en zwak is, wordt naar middelen gezocht om van buiten af en vooral onder de bedrijfsarbeiders meer aanhang te krijgen. Er is bij de N.D.S.M. een partijgenoot die gegevens verschaft omtrent de reparaties aan de schepen JAN VAN GALEN en de TROMP. Dit werken aan de schepen is de schuld van de C.P.N. en E.V.C., die de boycot-actie praktisch niet doorgevoerd wilden zien. De taak van de R.C.P. is nu om de E.V.C.-leiding in gebreke te stellen bij de arbeiders en opnieuw, zij het dan in de toekomst ~~min~~ voor andere schepen, toch een begin van boycot te krijgen.

Er is nu een brief gezonden naar de E.V.C.-Metaal, waarin aan de boycot-actie wordt herinnerd en waarin verlangd wordt met de arbeiders der N.D.S.M. spoedig een vergadering te houden, waarin wordt overgegaan tot stillegging der werkzaamheden aan beide schepen en nog komende boten. Reeds heeft DE TRIBUNE, als voorbereiding tot deze actie, een inleidend artikel geplaatst. Een pamflet zal maandag a.s. bij de ingangen van de N.D.S.M. worden verspreid, waarin de arbeiders mededeling wordt gedaan van de brief aan de E.V.C. en waarin verder wordt opgeroepen om het werk te staken.

Men verwacht in de kringen der R.C.P. nauwelijks een reactie van de zijde van het E.V.C.-bestuur op deze brief, maar men wil andere week Vrijdag een nog pittiger manifest uitgeven en de arbeiders oproepen, op grond van het falen der E.V.C.-leiding, zelf een boycot-comité te kiezen en zelf een vergadering te houden.

Nog werd besloten om Zaterdag 27 September 1947 bij de N.D.S.M. een aantal TRIBUNE's gratis te verspreiden.

Op

Op een op Donderdag 25 September jl. gehouden huishoudelijke vergadering van de afdeling Amsterdam der R.C.P. werd een en ander, als hierboven omschreven, nog een stevig herhaald, waarna de verspreiding bij de N.D.S.M. werd georganiseerd. Hierbij waren slechts 11 leden tegenwoordig.

De op Zaterdag 27 en Zondag 28 September te Amsterdam plaats vindende landelijke partijconferentie, die een politiek karakter zal dragen, zal bezocht worden door ca. 30 partijgenoten uit den lande, voor wie logies in orde is gebracht. Maar verluidt, zullen op de conferentie geen besluiten of stemmingen worden genomen c.q. gehouden.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.
H.C. Asd.

F.3.

No. 2051-14/48.

GEHEIM.

Amsterdam, 23 Maart 1948.

BUREAU B
25.3.48

VERSLAG van een uitgebreide zitting van het CENTRAAL COMITÉ van de Revolutionnair Communistische Partij, gehouden te Amsterdam op Zondag 21 Maart 1948 in gebouw DE LEEUW.

1086
1174

- X | Toen de voorzitter, Salomon SANTEN (Amsterdam, 3.8.1915) om 10 uur het woord nam, waren 19 personen aanwezig. Hij deelde
- X | eerst mede, dat het afwezig zijn van Ernst Peter MULDER
- X | (Welper, 28.12.1912) en Bareld POSTEMA (Haren, 23.1.1909) oorzaken had.

Postema heeft na het laatste congres blijk gegeven van groot pessimisme. Eerst wilde hij niet aan het werk der partij beginnen omdat hij in Amsterdam geen woning had, hetgeen al van een slappe houding getuigde. Tenslotte slaagde hij met een woning en toen deed hij nog niets. Hij is toen op een kleine C.C. (=centraal comité) zitting uitgenodigd en daar bleek dat hij er een afwijkende mening op na hield, dat hij geen vertrouwen had in de arbeidersklasse en dat hij niet geloofde in het weerstaan van een komende oorlog. Hij vond onze partij klein en niet tot grote dingen in staat, haar invloed was hem te gering.

Mulder verkeert in een downstemming. Hij heeft veel goed werk voor de partij verzet en hij heeft mij (Santen) persoonlijk verzocht hem uit zijn functie in het C.C. te ontkennen en als gewoon lid aan te blijven daarin. Gezien de werkzaamheden die Mulder voor de partij heeft verricht, moeten we hem ter wille zijn.

Postema zullen wij verzoeken zijn functie in het C.C. neer te leggen. Wij hebben ons in hem vergist; 't is allemaal erg jammer; van onze kant is er van de afdeling Amsterdam wel wat hoog opgegeven, waardoor Postema tegen de berg werk opzag en blijkbaar het begin niet kon vinden. Voor Postema zal nu in de plaats komen Mozes FERARES (Amsterdam, 5.1.1922). De plaats van Ernst Mulder zal worden ingenomen door Hugo Hermann DRENTH (Haste, 23.2.1916) te 's-Gravenhage.

- X | HIJMANS uit Schiedam vroeg nog enige inlichtingen omtrent Postema. Het had hem al verwonderd op het congres, dat een nieuw lid direct in het C.C. werd opgenomen; hij was er echter niet dieper op doorgegaan, omdat Postema op het congres een uitstekende indruk maakte. Hij stemde daarom ook voor hem omdat hij meende dat dit wel wat kon worden.

SANTEN legde uit, dat Postema een persoonlijk vriend was van Mulder; beiden kwamen uit de C.P.N. Postema was een tijdlang de economisch leider der R.C.P. in district Groningen, waar hij goed werk heeft gedaan.

P.D. 1916

P.D. 992

P.D. 1916

and president present
Kunnen om
in alle 53248

Op grond daarvan werd op hem hoge prijs gesteld, maar helaas: .."jullie hebben het gehoord, de man is een en al pessimisme en er valt niets mee te beginnen".

Vervolgens zou de nieuwe economisch secretaris DRENTH zijn inleiding houden, waarmee Henricus Johannes COMBRINK (Hof van Delft, 25.2.1913) het niet eens was en in de mening verkeerde, dat SANTEN dit moest doen. Na enig geredetwist komt toch DRENTH aan het woord.

In zijn inleiding zegt DRENTH, dat het kapitalisme na de oorlog verzwakt is, in verval verkeert en haar ondergang tracht te remmen door een grootscheepse aanval op de arbeidersklasse, die murw gemaakt moet worden om een oorlog tegen de Sowjet Unie mogelijk te maken. De nieuwe koers der stalinisten, die strijd en actie willen, moeten wij ondersteunen en aanmoedigen. Juist nu, nu de reactie met alle mogelijke middelen de linkervleugel der arbeidersklasse wil ondermijnen en lam leggen is het een misdaad een scheuring in de E.V.C. te verwekken; juist nu, nu deze getuigt van haar strijdwil, werkt een scheuring in de E.V.C. de reactie in de hand. En de C.P.N. zal dit handig weten uit te buiten en tegen de arbeiders zeggen: "Zie je wel, de hulptroepen der reactie doen hun werk". We zullen er daarom alles op moeten zetten om een scheuring in de E.V.C. alsnog te voorkomen. In de E.V.C. bevindt zich het meest strijdbare gedeelte der arbeiders; wij moeten naast hen gaan staan, hun actie en strijd ondersteunen, aanvuren en het vertrouwen dier arbeiders winnen. Geen ondersteuning van de centristen, zoals Toon van de Berg, die hoopt op het paard te mogen zitten van de P.v.d.A. en er misschien al van droomt om met zijn actetas over te lopen naar het N.V.V. Wij moeten stuwen in de richting van ons revolutionnair-communistisch-zijn. Spreker geeft dan een overzicht van de in Frankrijk plaats gehad hebbende gebeurtenissen. Zo zal men ook hier, onder de onder invloed van het stalinisme staande arbeiders, het werk moeten doen; steeds opkomen voor vakbondseenheid en de stalinistische leiding geen kans geven voor schorsing of roeyement.

X | Dan is het woord aan C.van OOSTERWIJK uit Rotterdam.

Hij begint met er op te wijzen, dat in de praktijk de dingen wel eens heel anders gaan dan de theorie aangeeft. Hij zegt dat de E.V.C.-leiding geen klasse-actie wil, want ze heeft de meelstaking in Amsterdam laten doodbloeden en de bouwvakstaking is ze bezig te localiseren, waardoor deze staking al bij voorbaat verloren is. Beide stakingen waren gericht tegen de Regering; de E.V.C. wil wat onrust, wat rommelen, maar een werkelijk goed voorbereide actie gaat ze uit de weg. Zij gebruikt de arbeiders voor politieke doeleinden, zoals met de havenstaking, breekt daarmee de strijdlust en is zelfs daardoor een gevaar voor de arbeidersklasse.

Onze aanwezigheid in de leiding van de E.V.C. in Rotterdam was reeds eerder een doorn in het oog van de stalinistische landelijke leiding.

Wanneer het nu tot een scheuring is gekomen in de Rotterdamse E.V.C. dan ligt de oorzaak bij de landelijke leiding; ik wil dit duidelijk voorop stellen. Zij vreest, dat bij mogelijke conflicten haar de leiding uit handen wordt genomen; vandaar deze schorsingen, vandaar dit afsnijden van hele

hele afdelingen, ook buiten Rotterdam. De C.P.N. wil de E.V.C. als instrument geheel in handen hebben en als dat niet gaat desnoods liquideren. Werkelijke klasse-actie wil ze niet, dat heb ik zo even al gezegd, enige particuliere conflicten, dan hier, dan daar, zonder enige voorbereiding. Tenslotte moet men begrijpen dat werkelijke klasse-actie voorbereiding behoeft. De E.V.C. heeft de massa der arbeiders niet; ze blaast wel hoog van de toren, maar ze haalt de 100.000 leden niet meer, bij bosjes gaan ze er uit. De massa zit in de Uniebonden. De E.V.C. heeft 2 jaar lang de C.P.N.-leuze "Opbouwen en Produceren" ondersteund én de fusiebesprekingen met het N.V.V. De nieuwe koers van de C.P.N.-E.V.C. kan spreker niet ondersteunen; zij, die in de comité's van actie zitten zijn dezelfde die in de partij en de afdelingen der C.P.N. de lakens uitdelen. Spreker ziet in Rotterdam geen kans deze scheuring tegen te gaan. Toon van de Berg heeft onder de Rotterdamse arbeiders grote invloed en het zijn vooral de besturen van TRANSPORT die hem tot scheuring opdrijven. Trouwens, in de gehouden functionarissenvergadering zitten wij met z'n tweeën: Twee man van de R.C.P. Het merendeel wil zich van de E.V.C. afscheiden, E.V.C.-II worden of de naam helemaal veranderen in Onafhankelijke Vakbeweging. Wat moet ik nu doen? vraagt spreker. Ik voel er niet veel voor om met de stalinisten in een schuitje te varen. Tenslotte deelt hij nog mede, dat de afdeling ZEELIEDEN bezig is zich van de E.V.C. af te scheiden.

Er wordt dan even gepauseerd en dan ontspint er zich een vinnige discussie.

SANTEN wijst er op, dat het een grote fout is van Oostervijk om vast te stellen, dat de theorie en de praktijk wel eens verschillen; hij heeft dit afwijkend standpunt in de partij wel eens meer gehoord, maar wil er nu eens scherp stelling tegen nemen. De theorie van de partij is opgebouwd uit het leven en de praktische ervaringen der partij in het verleden. Een partij zonder theoretische basis, alleen op de praktijk gebaseerd, zou geen knip voor de neus waard zijn.

FERAREZ waarschuwde tegen het oprichten van een nieuwe sectarische vakbeweging. Hij herinnerde zich het N.A.S. en ten opzichte hiervan het meningsverschil Sneevliet-Trotsky. Sneevliet was voor het behoud van deze kleine zuivere sectarische vakbond, die geïsoleerd van de massa stond, terwijl Trotsky als z'n mening uitsprak, desnoods voor een gele vakbeweging met spionnen en verraders te zijn, maar toch wijd open voor iedereen die vechten wilde.

HIJMANS uit Schiedam zei het te betreuren, dat het onderlinge contact zo slecht was; de opvattingen van het C.C. hoort hij hier voor het eerst; hij begrijpt ze wel, maar inmiddels is hij, afgaande op het Rotterdamse conflict, en menende dat dit goed was, geschorst.

Tieleman

X Wouter Jan TIELEMAN, geboren te Melissant, 23 Maart 1920 betreunde het, dat Oosterwijk z'n naam heeft gezet onder het manifest, waarin gezegd wordt, dat men met de E.V.C.-leiding niet meer wil spreken. Hiermede laadt men de schuld van de scheuring op zich. Hij waarschuwt Oosterwijk voor de centrist Toon van de Berg, die afgezakt is naar het klein burgerdom; het zal de taak zijn van Oosterwijk om op de a.s. Donderdag in ODEON te Rotterdam te houden ledenvergadering de arbeiders te winnen voor de vakbondseenheid en intrekking te eisen van de schorsing.

Harry COMBRINK zegt, dat Toon van de Berg een parvenu is; hij heeft met hem in Spanje in de loopgraven gelegen, kwam hem laatst tegen en dacht dat het Baron Van Voorst tot Voorst was, met een actetas als een directeur van de Amsterdamse bank. Hij vergelijkt hem tenslotte met het type Burink, linkse frases maar rechtse doeleinden en het zal de taak van Oosterwijk zijn de eerste de beste gelegenheid aan te grijpen om deze Toon van de Berg te ontmaskeren bij de arbeiders en hem van zijn aanhang los te maken.

X Elias Theodorus van TIJN (Amsterdam, 17.11.1924) wil zich met het praktisch werk bezighouden; er zijn in Rotterdam door de partijgenoten fouten gemaakt. Oosterwijk moet een brief schrijven naar de landelijke leiding van de E.V.C., waarin hij verzoekt om een onderhoud, zich uitsprekt voor onvoorwaardelijke vakbondseenheid en de gewraakte zin in het manifest, waarin met besprekingen met de landelijke leiding werden afgebroken, als niet door hem zo gesteld, naar voren brengen.

OOSTERWIJK: Wij hebben al zoveel brieven geschreven, ze geven toch niet thuis.

Theo van TIJN: Dat is een andere zaak; met een afschrift van die brief wend je je tot de arbeiders; daaruit blijkt dan dat jullie de scheuring niet willen.

OOSTERWIJK: De landelijke leiding geeft al niet eens zegels meer.

Theo van TIJN: Die vraag je tegelijk aan en voor het goed blijven functionneren van je E.V.C.-afdeling laat je zelf zegels drukken; weigert de landelijke leiding de gevraagde zegels op te sturen, dan ben je toch gedekt; blijf intrekking van de schorsing eisen en blijf je uitspreken voor de eenheid. Ook Hijmans zal moeten schrijven dat hij het niet goed begrepen heeft; hij moet zich in dezelfde vorm uitspreken als Oosterwijk.

OOSTERWIJK wijst er dan nog eens op dat niet zij, maar de landelijke leiding der E.V.C. deze scheuring veroorzaakte; hij wil de eis blijven stellen dat het hoofdbestuur van de E.V.C. aftreedt.

DRENTH zegt, dat dit niet gaat, de R.C.P. heeft geen meerderheidspositie in de E.V.C., pas als we die veroveren kan zulk een eis worden gesteld.

Een motie, die door SANTEN wordt voorgelezen maakt een einde aan deze kwestie. Daarin wordt uitgesproken: dat de scheuring in de E.V.C. als een grove fout wordt gezien, dat door de betreffende partijgenoten alles in het werk moet worden gesteld deze breuk te herstellen in het belang van de arbeidersklasse. .

De

(Deze motie wordt aangenomen met 15 stemmen voor en 1 tegen. Ehige anderen waren al weggegaan. Oosterwijk stemde tegen).

O.D.
16j

Sal SANTEN en Wout TIELEMAN werden als gedelegeerden aangewezen om het wereldcongres van de 4e Internationale te Parijs bij te wonen.

O.D.
16j

FERARES deelde nog een en ander mede over de financiële toestand. In DE TRIBUNE wordt daarvan hoog opgegeven, maar dit is voor de buitenwereld. In werkelijkheid is er nog geen f 200.- ontvangen en er komen steeds meer moeilijkheden met de drukker die we zo af en toe maar wat geven, dan houdt hij zijn mond weer. Ondanks alles zullen we trachten ons interne maandorgaan te handhaven en ook komt deze week eindelijk de havenkrant.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter deze zitting om half zes.

VERZONDEN AAN: Hfd. C.V.D., Haag.
H.C. Asd.

F.3.

POLITIE TE AMSTERDAM
Bureau Hoofdcommissaris
Inlichtingendienst

109.262

34702

Nr. I.D. 2625 - 48

Amsterdam, 3 Mei 1948

GEHEIM

(K)

Binnen het kader van de plaatselijke 1-Mei-viering werd door de Revolutionair Communistische Partij, Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale, een avondvergadering gehouden in een der zalen van het "Forestershuis", Sarphatistraat 10, alhier.

Hoewel de gereserveerde zaal plaats bood aan plm. 150 personen, was slechts een 55-tal belangstellenden aanwezig, waaronder plm. 20 vrouwelijke bezoekers. Opvallend was de relatief grote opkomst van jongeren, in de leeftijd van 18 tot 25 jaar, waaronder enige studenten werden waargenomen. Geen der bezoekers was in Uniform gekleed.

De zaal was versierd met een tweetal partijvlaggen en grote getekende portretten van Lenin en Trotzky. Achter de bestuurstafel had, naast de jeugdige voorzitter plaats genomen de bekende hoofdredacteur van de "Tribune" en spreker voor deze vergadering,

X | Salomon SANTEN
geboren te Amsterdam, 3 Augustus 1915,
wonende Henriette Ronnerplein 3 II, te Amsterdam.

Aan de partijleden was per circulaire kennis gegeven van deze bijeenkomst, terwijl daarnaast in "De Tribune" belangstelling was gevraagd. Hoewel de vergadering kennelijk een min of meer besloten karakter droeg, werden zonder enig controle, ook aan andere bezoekers, toegangskarten á 35 cent verkocht.

Aan de ingang van de zaal was gelegenheid zich te voorzien van een passend rood strikje of partijlectuur aan te schaffen.

De gehele bijeenkomst stond onder leiding van:

X | Elias Theodorus VAN TIJN
pseudoniem L. van der Kolk,
geboren te Amsterdam, 17 November 1924,
wonende James Wattstraat 3 huis, Alhier,

die later op de avond door Sal Santen, "onze voorzitter" werd genoemd, waaruit dus kan worden opgemaakt, dat aan deze reeds bekende jongeman de leiding van de plaatselijke afdeling der partij is toevertrouwd. - De bekende Ernst

X | MULDER werd op deze vergadering niet opgemerkt en zijn naam werd ook in geen enkel verband genoemd.

Te ongeveer 20.25 uur werd de bijeenkomst door de voorzitter geopend met een woord van welkom. Hij sprak er zijn

teleurstelling over uit, dat slechts zo weinig "kameraden" aanwezig waren. - Hij moest tot zijn grote spijt de mededeling doen, dat de ongeveer twee maanden geleden vanuit Amerika verzonden gramfoonplaten met een redevoering van Trotzky nog steeds niet waren ontvangen. Hij beloofde de teleurgestelde vergadering, spoedig na ontvangst van de betreffende platen, een aparte bijeenkomst van de partij te doen houden, ter kennisneming van de inhoud dezer rede.

Door middel van een geluidsinstallatie werden vervolgens enige gramfoonplaten met opnamen van toepasselijke muziek of liederen ten gehore gebracht. De aanwezigen toonden warme belangstelling voor dit punt van het programma.

Een persoon, die werd aangeduid als te zijn genaamd: Harry MANDEN of BRANDEN en wiens juiste personalia niet konden worden vastgesteld, declameerde daarna een zestal werken van bekende socialistische dichters. Voordracht en inhoud mochten de aanwezigen kennelijk boeien en een warm applaus beloonde de kunstenaar.

Vervolgens ontwikkelde de voorzitter in een openingstoespraak de oorsprong en geschiedenis van de 1 Mei-viering. Hij herdacht daarbij de grondlegger van de moderne arbeidersbeweging, Karl Marx, om daarna in te gaan op het mislukken van de Tweede en Derde Internationale door verraad van reformisme en stalinisme. Spreker herinnerde aan de oprichting van de Vierde Internationale in 1938 en deelde vervolgens mede, dat enige weken geleden een tweede wereldcongres van de Vierde Internationale was gehouden, waarbij ook de Nederlandse Sectie was vertegenwoordigd.

Handelende over de taak van de jeugdige kameraden in de nog jonge beweging, deelde hij mede te hebben deelgenomen aan de internationale kadervorming, waarbij het opvallend was geweest, dat zowel docenten als cursisten, tot de jongere garde hadden behoord. Toch kon spreker het niet goedkeuren, dat over de oudere kameraden een geest van pessimisme was gekomen, waardoor zij zich niet meer beschikbaar stelden voor het werk van de partij. Met een opwekking te volharden in de strijd besloot hij zijn betoog.

Nadat door meerbedoelde declamator wederom een vijftal verzen waren voorgedragen, volgde een korte pauze.

Tijdens deze pauze verliet een 10 tot 15 tal aanwezigen de zaal, waaronder ook de declamator met zijn dame.

Onmiddellijk na de pauze werd het woord verleend aan de in de aanhef genoemde Sal SANTEN.

Deze spreker mocht er niet in slagen zijn gehoor te boeien. In zijn betoog was dan ook weinig verband te vinden. Hij gaf critiek op de 1-Mei-viering van de C.P.N. en "Partij van de Arbeid", welke laatste, naar sprekers mening, medeschuldig was aan het verbod van 1-Mei-betogingen in het bezette gebied van Indonesië. Vervolgens hekelde hij staatslieden als De Gaulle, Churchill en Truman, omdat zij in naam van de democratie, maar in werkelijkheid in het uitsluitend belang van het kapitalisme, anti-communistisch zijn. Daar stelde hij tegenover het bekende anti-stalinisme van de Vierde Internationale. Uitvoerig ging ook deze spreker in op het "verraad" van de reformistische en bureaucratische arbeiders, waardoor Tweede en Derde Internationale zijn mislukt.

1 geweest
/20
Spreker gaf toe, dat de arbeidersbeweging in de twintigste eeuw zeer moeilijke tijden had gekend, maar om meer dan één reden geloofde hij aan een opleving en uiteindelijke overwinning van de internationaal georganiseerde arbeidersstand. Hij deelde mede tegenwoordig te zijn op het tweede wereldcongres van de Vierde Internationale, waar belangrijke richtlijnen voor de toekomstige strijd zijn uiteengezet. In dit verband sprak hij over 50 deelnemers, waarvan sommigen meer dan organisaties vertegenwoordigden en waarbij vooral de zogenaamde koloniale volken sterke deputaties hadden samengesteld.

Met een herhaalde opwekking de moeilijke strijd niet te staken, maar gebruik te maken van de komende kentering, besloot Santen zijn spreekbeurt.

De vergadering, die een rustig verloop had, werd daarna gesloten met het gemeenschappelijk zingen van de "Internationale". Te 23 uur verlieten de aanwezigen de zaal. - Collecte of colportage werden niet gehouden.

Verz. aan Hfd. C.V.D., 's-Hage;
P.G., Amsterdam;
B.M., Amsterdam;
H.C., Amsterdam.

B-M-5.

Volgno.
0911240
7. MAI 1948
ACD 34937

No. 26514/48 ID.

K

G E H E I M .

Amsterdam, 4 Mei 1948.

VERSLAG van een op Zondagavond 2 Mei 1948 in gebouw DE LEEUW, alhier, gehouden bijeenkomst van de Afdeling Amsterdam der Revolutionnair Communistische Partij, waarbij als spreker optrad R. COLVIN DE SILVA, aangekondigd als leider der Trotskistische fractie in de Senaat van Ceylon en een der belangrijkste leidende functionarissen van de Bolsjewistisch-Leënistische Partij van India en Ceylon.

Deze bijeenkomst, die noodzakelijk een besloten karakter moest dragen, werd bijgewoond door ca. 40 personen, waarvan enige uit 's-Gravenhage afkomstig. Er was een meerderheid van studenten en een klein aantal arbeiders.

7. P.D. 1096
P.D. 1174

< De in het Engels uitgesproken rede werd vertaald door Salomon SANTEN, Amsterdam, 3 Augustus 1915; en Wouter Jan TIELEMAN, Melissant, 23 Maart 1920, die beiden als gedelegeerden van de Hollandse sectie der 4e Internationale met vierde wereldcongres hebben bijgewoond.

< Een begroetingswoord werd uitgesproken door Elias Theodorus van TIJN, geboren te Amsterdam, 17 November 1924.

→ R. Colvin de SILVA dankte allen voor hun aanwezigheid en zei vervolgens blij te zijn in Holland te vertoeven. Op 1 Mei jl. had hij in België gesproken op een vergadering in het miyndistrict Charleroi. Op 3 Mei zou hij naar Engeland vertrekken. Het wereldcongres heeft 3 weken geduurd; er waren 50 vertegenwoordigers uit 22 landen. Argentinië kon door omstandigheden niet aanwezig zijn, doch schonk een belangrijk bedrag aan geld. Vast is komen te staan door de besprekingen, dat wij van sectze tot partij zijn gegroeid, nog wel zwak, maar doelbewust. Er werd een zuivere analyse opgesteld van het kapitalisme en het stalinisme; er werd slechts één taak gesteld, nl. de revolutie in alle landen vóór de derde wereldoorlog uitbreekt. Het gaat er om, te zijn of niet te zijn. Deze taak is niet nieuw, integendeel, oud, maar blijft op de dagorder als de enige manier om een oorlog te voorkomen en de macht zelf in handen te nemen. De appels vallen niet direct rijp van de bomen, 't is een groeiproces; met veel geduld, hard en taai werken zullen we slagen of ten onder gaan; andere wegen zijn er niet.

Spreker

Spreker gaat dan in korte trekken na hoe de eerste wereldoorlog ontstond, nl. door het verraad van de 2e Internationale; de tweede wereldoorlog ontstond door verwording van de 3e Internationale.

Na de tweede wereldoorlog is er iets veranderd in de wereld, nl. het koloniale vraagstuk. Op de massa in India liep het Engelse Imperium zijn kop te pletter; men wist er geen raad meer mee, maar men zegt, dat voor het Engelse Rijk de zon nooit onder gaat en lachend voegt spreker er aan toe dat er mensen in India zijn, die beweren, dat God de Engelsen niet in donker vertrouwt. Nòg weet de Engelse reactie gemene zaak te maken met de inheemse bourgeoisie. Beide hebben zij één belang, of niets, of alles, dat begrepen ze heel goed. Nu goed, zeiden de Engelsen, jullie krijgen zelfstandigheid, een eigen bestuur, eigen ambtenaren; breng alles maar zelf voor elkaar en geef ons 6%. De koopman bleef in India, de Engelse vloot bleef in de Indische wateren, de Engelse koopvaardijvloot gaat rustig haar gang. De inheemse bourgeoisie buit de massa nog ruwer uit, maar ziet tegelijkertijd duidelijker dan ooit dat de massa zich straks tegen haar zal keren. De revolutie in India zal komen; de bevrijding van de massa in India kan niet los staan van de bevrijdingsstrijd in de West-Europese landen. Het samengaan van de kapitalistische kaste moet gevolgd worden door het samentrekken van alle werkers in de wereld. Een nederlaag van de kapitalisten in de koloniën versmalt hun posities in alle landen; verzwakt dermate, dat zij niet in staat zullen zijn een oorlog te voeren of een revolutionaire beweging te onderdrukken. Door deze beweging zal tevens een einde komen aan het bureaucratische stalinisme; de massa uit de Sowjet Unie zal dan worden meegezogen.

Ten slotte zette hij uiteen dat "ons" anti-stalinisme anders moet worden gezien dan het burgerlijk kapitalistisch anti-communisme van vandaag. Dit laatste is er op gericht de arbeidersklasse te onderdrukken en haar de strijdbaarheid te ontnemen.

Na zijn rede verzocht men spreker enige mededelingen te doen over de wijze, waardoor de Trotskisten op Ceylon invloed kregen. Spreker vertelt dan in Engeland te hebben gestudeerd; het Marxisme was hem niet vreemd. Toen hij na zijn studie in 1932 op Ceylon terecht kwam, was er grote werkloosheid, dus armoede en ellende; hij greep op illegale wijze deze kwestie aan onder de leus: Weg met het Engelse gezag. Het stalinisme had weinig invloed op de bevolking; de partij organiseerde een aantal massastakingen, o.a. in Calcutta en wist de stalinisten uit haar leiding weg te werken; een aantal malen werd spreker met z'n kameraden gearresteerd, maar zelfs in de gevangenis ging het werk, door middel van de bewakers, die gemene zaak maakten, door. In Juli 1947 leidde hij nog een massa-staking van 100.000 man, werd gearresteerd, maar werd onder de druk der stakers vrijgelaten.

Op Ceylon zijn de arbeidsverhoudingen beter dan in het andere deel van India.

Er is nu een vakbeweging, die door de staking van Juli 1947 enige eb vertoont, mede naar aanleiding van de krasse maatregelen der Regering.

Bij de gehouden vrije verkiezingen werd spreker met twintig kameraden in het parlement gekozen.
De stalinisten kregen 5 zetels.
Toch is de partij op grondslag van de eenheidsgedachte een eenheidsfront met de stalinisten aangegaan, om daardoor een bredere basis te verkrijgen.

Spreker nam afscheid met de wens Holland in een revolutie weer te zien.

VERZONDEN AAN: Hfd. CVD., Haag.
HC.,Asd.

F.3.

I.D.
D E N H A A G .

Doss.15/125.

G E H E I M .

Volgno.

14.MAI 1948

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

35485

Op Zondag, 2 Mei 1948 om 19.00 uur, werd in gebouw "De Leeuw" te Amsterdam een besloten vergadering gehouden door de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.).

Op deze bijeenkomst, die werd bezocht door dertig partijleden, werd het woord gevoerd door de Ceylonse afgevaardigde naar de wereldconferentie van de 4e. Internationale, genaamd: DA SILVA.

Da Silva sprak in de Engelse taal, Hij gaf een overzicht van de groei van de Ceylonse partij. Deze partij, die aanvankelijk een Marxistische was, veranderde onder invloed van de geschriften van TROTZKY, in een sectie van de 4e. Internationale.

Gedurende de wereldoorlog werd de partij verboden en de leden werden gefinterneerd. Sommigen van hen wisten echter te ontsnappen. Zij bemachtigden een Brits vliegtuig en vlogen daarmee naar Engels Indië. Aldaar aangekomen verbrandden zij het vliegtuig en begaven zij zich naar politieke vrienden, bij wie zij gedurende de oorlog hebben vertoefd.

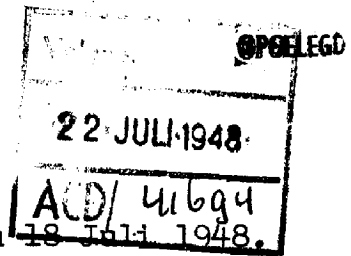
De rede van Da Silva werd vertaald door de C.C.-leden,

xx | Sal SANTEN en Wout TIELEMAN.

Om 22.30 uur ging de bijeenkomst uiteen.

Verzonden op 13 Mei 1948

aan: C.V.D.

Verslag van een op 15 Juli 1948 gehouden bestuursvergadering van de Afdeling Amsterdam der R.C.P. in de woning van Harry Combrink - inwonend bij Rebel - Leidse Kruisstraat 32-II te Amsterdam.

Aanwezig waren:

- Hand ned
vorr.
adres a brief
op kaart
adres op kaart*
- | Elias Theodorus van TIJN, geboren 17 November 1924 te Amsterdam, electro-monteur, wonende James Wattstraat 3 hs. te Amsterdam.
  - ✓ | Willy de BOER, geboren 25 Februari 1919 te Amsterdam, electricien, wonende Bonistraat 13-III te Amsterdam.
  - ✓ | Beke ZIJLSTRA, geboren 5 Januari 1893 te Amsterdam, houthavenarbeider, wonende Oostzaanstraat 44-III te Amsterdam.
  - ✓ | Henricus Johannes COMBRINK, geboren 25 Februari 1913 te Hof van Delft, journalist, wonende Leidsekruisstraat 32-II bij Rebel te Amsterdam en
  - ✓ | Max PLEKKER, geboren 3 October 1924 te Amsterdam, meubelmaker, wonende Afrikanerplein 9-III te Amsterdam.

Van Tijn hield een inleiding, die ongeveer als volgt Luidde:

Partijgenoten!

Op de 7de Juli eindigde de eerste etappe van onze verkiezingsactie. Bij de vijf-minuten-speeches zeiden we telkens; "onze partij is geen partij als alle andere". We bedoelden daarmee, onze partij voert geen verkiezingsactie voor de stemmenwinst, maar om onze overgangslenzen bekend te maken, en om de revolutionnaire partij te versterken. De uitkomst van de verkiezingen in Amsterdam is voor onze afdeling zeker niet onbevredigend geweest. We kunnen zonder overdrijving zeggen, dat zonder het onophoudelijke werk van een handvol partijgenoten, we er zeker niet in geslaagd zouden zijn, om meer dan duizend stemmen op onze partij te verenigen. Maar dit resultaat kan slechts dienen om de volgende stap, "Versterking van de Partij" te verwerkelijken. Dan pas kunnen wij zeggen, onze verkiezingsactie is geslaagd, als we positieve winst van abonné's en leden geboekt hebben. Deze verkiezingsactie heeft ons de mogelijk gegeven, dit resultaat te bereiken.

De partij heeft meer bekendheid verworven. Een paar duizend proefadressen hebben "De Tribune" een tijdlang gratis ontvangen en moeten thans bezocht worden. Een gedeelte der arbeiders toonde sympathie voor onze partij. Dit maakt het mogelijk ons dieper in de bedrijven te vestigen. De 2e etappe van onze verkiezingsactie komt nu. Het is noodzakelijk, dat niet alleen die kameraden, die bij de verkiezingen avond aan avond op stap waren, daaraan mede werken, maar dat meerdere kameraden worden ingeschakeld.

Bezoek van proefadressen, huisbezoek voor ledenwerving en voorbereiding van openbare vergaderingen zijn thans de eerste

practische taken ter afwerking van de verkiezingsactie. Onze partij ging plotseling de verkiezingen in, zonder veel voorbereidende discussie en werkzaamheid. Laten wij nu dan zorgen, dat de afwerking der verkiezingen perfect is.

Over ongeveer anderhalve maand belegt onze partij enke partij een landelijke conferentie ter afsluiting van de verkiezingsactie en ter opening van de discussie voor het derde partij congres met Kerstmis. Laat, zo zegt spreker, onze afdeling dan positief gesterkt te voorschijn komen. Naast deze werkzaamheden, staat het te bezien, dat er nog andere activiteiten ontplooid zullen moeten worden. De dreigende situatie in Indonesië stelt de boycot weer op de agenda. Slechts wanneer wij er in slagen, om als gevolg van de verkiezingsactie, onze invloed te versterken, kunnen wij hopen, de boycot te verwerklijken. Om al deze werkzaamheden te bespreken en te regelen nodigen wij de leden uit voor een ledenvergadering, waarvan ik de convocaties al heb verzonden. Deze ledenvergadering vindt plaats op 19 Juli a.s. des avonds om 8 uur in gebouw "De Leeuw" in de Valkenburgerstraat.

Verder zou spreker gaarne vernemen, hoe of men denkt over de Luteraan-groep - Groep van Barent LUTERAAN, geboren 3 Juli 1878 te Amsterdam - welke in de afgelopen verkiezingsactie haar medewerking, ook financieel, aan de R.C.P. verleende en of men deze groep op de a.s. ledenvergadering zou uitnodigen.

Persoonlijk voelt spreker er niet veel voor. Hij is een beetje huiverig voor deze mensen. Er zijn goede bij, doch het merendeel heeft een meerderwaardigheidscomplex en is met deze slecht op te schieten.

Hierna neemt Combrink het woord.

Hij zegt er niet veel voor te voelen om de Luteraan-groep op de ledenvergadering uit te nodigen. Wel wil hij hen een kans geven om te spreken op een openbare vergadering, met een spreker van ons er naast. Verder is hij het met de voorstellen van Van Tijn eens, dat wij de resultaten van de verkiezingen verder moeten uitbuiten. De lijsten van de scholen waar gestemd is, zijn ons nog niet verstrekt. Zodra wij deze hebben krijgen wij een beter beeld van die buurten, waar men op onze partij gestemd heeft. Hier moeten wij, dan in de komende actie, het zwaartepunt leggen voor abonné en ledenwerving.

Over de uitslag van de verkiezingen in Rotterdam is hij enigszins teleurgesteld. Men heeft zich aldaar wel van de C.P.N. afgekeerd, doch ondanks onze deelname aan de verkiezingen hebben wij deze mensen toch niet op kunnen vangen. De kwestie, C.P.N. - E.V.C. zal daaraan wel niet vreemd zijn. 't Merendeel der overgelopen kiezers is naar zijn mening overgezwaaid naar de Partij van de Arbeid.

Verder brengt hij critiek uit op de Haagse partijgenoten, die heel zwak zijn geweest in de hulp aan Rotterdam.

Vervolgens neemt Willy de Boer het woord:

Hij brengt critiek uit op de wijze, waarop men in de verkiezingsdagen de zaak met de verkiezingskar organiseerde. Het was een janboel zegt hij. Niemand wist op het laatst meer waar hij moest zijn. Meer wil hij hiervan niet zeggen. doch hoopt hij, dat men lering van deze dagen zal trekken

en het de volgende keer beter geregeld zal worden. Tenslotte vraagt hij of "De Tribune" niet gelijk als in de verkiezingsdagen, per week kan verschijnen en of het niet beter is, de leden die blijk geven, toch niets voor de R.C.P. te willen doen, af te voeren. Hij spreekt in deze van onnodige geregistreeerde ballast.

Vervolgens oefent Max Plekker critiek uit op de contributie inning door partijgenoot Jacobs. Hij komt om de 4 weken maar eens bij de leden kijken. Voor sommigen is dit te zwaar. Plekker heeft Jacobs hier al eens over aangesproken, maar dit heeft geen verbetering gebracht. Hij verzoekt hierin verbetering te brengen. Verder vraagt hij, het op de vergaderingen niet zo laat te maken, want dit is een der redenen van het slechte vergaderingsbezoek.

Daarna is het woord aan ZIJLSTRA.

Deze vraagt, alvorens over de gestelde taken van de partij een en ander te zeggen, eerst enige inlichtingen over de Luteraan-groep. Hij heeft wel eens iets over deze groep gehoord, maar voor dat hij zich hierover officieel uitspreekt wil hij eerst wel eens goed ingelicht worden.

Van Tijn deelt daarop mede, dat de Luteraan-groep bestaat uit een aantal zeurpieten, die wel staan op het standpunt van de 4e Internationale, maar op grond van het feit, dat zij met enige mensen uit de R.C.P. niet kunnen opschieten, niet tot deze partij behoren. Zij hebben tijdens de verkiezingen hun medewerking beloofd en gegeven en zelf in een gestencild blaadje, genaamd "De Voorpost" onze deelname aan de verkiezingen verdedigd en de kandidaten der R.C.P. aanbevolen.

Nadat Zijlstra deze inlichtingen had bekomen, was hij van mening, dat men alsnog moest pogen, deze mensen op kameradschappelijke wijze in het werk der R.C.P. te betrekken. Lukt het ons slechts een paar van deze mensen in ons werk te betrekken, dan is toch deze Luteraan-groep verzwakt en wordt hij mogelijk opgegeven. Hij acht het voortbestaan van deze groep, naast de R.C.P., hoe goed misschien ook bedoeld, een versplintering en belemmering voor de R.C.P. en niet in het belang der revolutionaire communistische arbeidersbeweging.

Hij onderstreept de door de secretaris gestelde taken, maar meent daarbij op te moeten merken, dat men, wat betreft de mogelijkheden van doorvoering, met beide benen op de grond moet blijven staan. De mensen, die de verkiezingsactie met nog een viertal kameraden hebben gevoerd, zitten hier. Zij weten uit de aard der zaak hoe gering in aantal wij zijn en hoe groot Amsterdam is. We moeten elkaar geen sprookjes vertellen. Straks is er een ledenvergadering en ik vraag je, Van Tijn, hoeveel leden komen daar? Zo is toch de werkelijkheid nietwaar? Hij stelt voor alsnog naar de leden te gaan en hen concreet te vragen, wat zij in de toekomst van plan zijn voor de R.C.P. te doen. Zo verkrijgen wij een overzicht en gewapend met dit materiaal kunnen wij een indeling maken en aan het werk gaan. Hij waarschuwt er voor, om gezien het aantal beschikbare krachten, niet in het groot aan het werk te gaan, want daar komt toch niets van terecht. Hij wil in 't klein gaan werken, b.v. een bepaalde arbeidersbuurt gedurende

een week of 6 bewerken en dan eens een cursusvergadering houden enz.

Van Tijn zegt, dat hetgeen Zijlstra naar voren brengt, niet erg optimistisch klinkt, maar ..... inderdaad waar is. Hij is dan ook van mening, dat de gedane voorstellen overgenomen dienen te worden, omdat anders praktische resultaten zeer zeker zullen uitblijven. Inzake de mogelijkheid om de krant, evenals in de verkiezingsdagen wekelijks te doen uitkomen, zal hij in overleg treden met Mozes FERAREZ, geboren 5 Januari 1922 te Amsterdam, toonkunstenaar-violist, wonende Prinsengracht 820-II te Amsterdam, of dit financieel mogelijk is.

Het eindresultaat van de besprekingen is:

- afgedrukt in O.D. 167*
- 1e De leden zullen door het dagelijks bestuur van Amsterdam bezocht worden en gevraagd in hoeverre zij bereid zijn werk voor de R.C.P. te verrichten, welk werk zij het liefst doen en waarvoor zij zich geschikt achten. Het resultaat zal in een rapport verwerkt worden en aan de hand hiervan in organiserend verband gewerkt worden.
  - 2e Een bepaalde buurt zal aangewezen worden, waar gedurende 4 weken de "Tribune" gratis zal worden verstrekt. Daarna zal gedurende 2 weken getracht worden abonné's en of leden te winnen.
  - 3e Vervolgens zal in dezelfde buurt een gestencilde oproep worden verspreid voor het bezoeken van een buurtbijeenkomst, een z.g. cursusvergadering.
  - 4e Daarna zullen op dezelfde wijze andere buurten aan de beurt komen.

Verzonden aan: Hfd. C.V.D. Den Haag en H.C. Amsterdam.

D-3.

G E Z I E N :

DE HOOFDCOMMISSARIS VAN POLITIE,
namens deze
De Commissaris van Politie,

M. Meijer

Vol: 1 SEP. 1948
OPGELEGD
45184
ACD/ (R.C.P.)

Doss.15/133.

ZEER GEHEIM.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ

De afdeling 's-Gravenhage van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) hield op 17 Augustus 1948 een bestuursvergadering ten huize van:

Albertus Johannes VAN DER ZWAN, wonende Trekweg 27 alhier, (personalia bekend).

Aanwezig waren:

- H.H. DRENTH (personalia bekend);
- Andries DOLLEMAN " "
- R.M. VAN DER HORST " "
- Antoine Hendrikus DOLLEMAN " "
- Willem Frederik DOLLEMAN " " en
- VAN DER ZWAN voornoemd.

In deze bestuursvergadering werd gesproken over een artikel, verschenen in het Weekblad "Vrij Nederland" over TROTZKY. Op dat artikel was in een volgend nummer van "Vrij Nederland" gedegen commentaar geleverd door:

* Marinus Hendrikus JANSEN, geboren te 's-Gravenhage, 18 Juli 1925, van beroep schoenmaker, wonende Hoefkade 1046 alhier.

Verschillende bestuursleden wensten, dat het bestuur contact op zou nemen met Jansen, teneinde hem als lid voor de R.C.P. te winnen.

Andries DOLLEMAN, hoewel geen bestuursfunctie meer in de R.C.P. bekleedende, doch een gezag hebbende persoonlijkheid in de R.C.P. zijnde, deelde mee, dat genoemde Jansen zich in de R.C.P. had proberen in te dringen. Hij was politiek echter niet zuiver en derhalve geweigerd. Na die weigering had Jansen geschreven naar het Internationale Secretariaat van de 4e. Internationale in Frankrijk en aldaar verzocht om inlichtingen omtrent de Nederlandse Sectie van de 4e. Internationale (R.C.P.).

Deze brief was ter kennis gebracht van de Nederlandse vertegenwoordiger van de 4e. Internationale, Sal SANTEN, hoofdredacteur van "De Tribune".

Santen adviseerde het Internationale Secretariaat geen antwoord op bedoelde brief te geven. Dit advies is opgevolgd.

(In het schrijven No.B.3360 van 12 October 1946 van de Centrale Veiligheidsdienst werden reeds inlichtingen gevraagd omtrent bedoelde Jansen, hetwelk werd beantwoord bij dezerzijds schrijven van 19 October 1946, Doss.15/57).

Vervolgens werd in deze vergadering een voorstel aangenomen om op 22 September 1948 een openbare vergadering van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) in het gebouw "Amicitia" te Den Haag te beleggen.

Op deze vergadering zal als spreker worden uitgenodigd de hoofdredacteur van het weekblad "De Tribune", Sal SANTEN, met als onderwerp: "Het Koloniale vraagstuk en de 4e. Internationale".

Om 22.30 uur werd de bestuursvergadering, die om 20.45 uur was aangevangen, gesloten.

Verzonden op 28 Augustus 1948
aan: C.V.D.

C.V.P.,

98 2131
98 2675
98 1998
98 1997
98 1995

98 328

I.D.
D E N H A A G .

Doss.15/134.

B
OO 262
ZEER GEHEIM.

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)
Afdeling 's-Gravenhage.

Volgnummer

2-SEP-1948

ACD/ 45346

KORT VERSLAG van een op 24 Augustus 1948 om 20.30 uur gehouden bestuursvergadering van de afdeling 's-Gravenhage van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) in het perceel Trekweg 27 alhier.

In deze vergadering werden allereerst de werkzaamheden besproken, die moeten worden verricht ten behoeve van de, in de maand September 1948, te houden vergadering.

Vervolgens nam het bestuur een voorstel aan om het Centraal Comité te adviseren ter gelegenheid van de kroning een extra blad van "De Tribune" uit te geven. In dit blad moet critiek worden geleverd op de arbeiderspartijen (C.P.N. en P.v.d.A.) wegens hun houding t.o.v. het Koninklijk Huis.

Daarna werd langdurig van gedachten gewisseld over en critiek geleverd op de inhoud van "De Tribune". Eenstemmig was men van oordeel, dat het weekblad zo langzamerhand is geworden tot een theoretisch tijdschrift. De actieve partijleden hebben wel belangstelling voor het blad in die gedaante, maar de arbeiders kunnen de artikelen niet gemakkelijk begrijpen. Het resultaat daarvan is, dat het aantal abonné's afneemt en het blad niet aan de man kan worden gebracht.

Het afdelingsbestuur zal derhalve het Centraal Comité van de R.C.P. een voorstel doen toekomen om de inhoud van het blad drastisch te wijzigen en daarin meet op te nemen artikelen over stakingen of wantoestanden in bepaalde bedrijven.

Tevens wordt geadviseerd de abonnementsprijs op 10 cent te stellen, daar 15 cent te hoog wordt geacht.

Andere onderwerpen werden op deze vergadering niet meer aan de orde gesteld en om 20.30 uur werd de vergadering, die een rustig verloop had, door de politiek secretaris:

Hugo Hermann DRENTH (personalia bekend) gesloten.

Verzonden op 30 Augustus 1948
aan: C.V.D.

1.
C.v.P., M. van D.

I.D.
D E N H A A G.

Doss.15/135.

B
ZEER GEHEIM.

Volgno. 45590

9 SEP. 1948

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

KORT VERSLAG van een op 31 Augustus 1948 om 20.30 uur gehouden bestuursvergadering van de Afdeling 's-Gravenhage van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.).

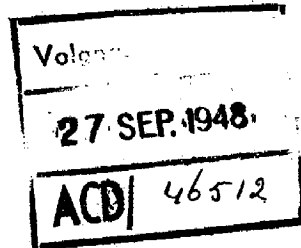
Op bovengenoemde bestuursvergadering werd door het bestuur een voorstel aangenomen aan het Centraal Comité van de Revolutionnair-Communistische Partij (R.C.P.) te verzoeken om een extra uitgave van het weekblad "De Tribune", inhoudende een uitvoerig artikel van de hand van H. LANGENDIJK (pseudoniem van Huge Hermann DRENTH) over de toestanden bij de N.V. Haagse Tramweg Maatschappij (H.T.M.) en het verloop van de staking.

Eveneens werd aangenomen een voorstel om gunstig te adviseren aan het Centraal Comité, inzake een verzoek van Adries DOLLEMAN en diens echtgenote, Leentje SCHENK (personalia bekend) tot kwijtschelding van een contributieschuld van f.16.-- aan de R.C.P. verschuldigd.

Verzonden op 8 September 1948

aan: C.V.D.

C.V.P.,
1/11/48
A. Krijger

No. 5047-14/48.

G E H E I M.

Amsterdam, 22 September 1948.

Revolutionnair Communistische Partij.

Op Zondagavond was er ten huize van Harry COMBRINK, in de Leidsekruisstraat 32-II, alhier, een bestuursvergadering der afdeling Amsterdam van de R.C.P. Er waren in totaal vier personen, waaronder:

- * a) COMBRINK, Henricus Johannes, geboren te Hof van Delft, / Journalist; / 25 Februari 1913
- * b) PLEKKER, Max, geboren te Amsterdam, 3 October 1924, meubelmaker; en
- * c) TIJN, Elias Theodorus van, geboren te Amsterdam, 17 November 1924, student-electro-monteur.

Op deze knusse bijeenkomst werd ironisch vastgesteld, dat de laatste bestuursvergadering ongeveer 2 maanden geleden werd gehouden; de daar genomen besluiten, die in een wegens gebrek aan belangstelling afgelaste ledenvergadering hadden moeten worden kenbaar gemaakt, moesten toch eindelijk eens worden doorgeveerd. De vacantiетijd is nu voorbij, dus moet een activiteit worden getoond om meer leven in de afdeling te blazen. Vastgesteld werd, dat de problemen, waarvoor de partij staat, zo vele en zo omvattend zijn, dat zij met de paar beschikbare mensen niet tot bevrediging kunnen worden opgelost. Er moest dan maar een begin worden gemaakt met detailkwesties. Zowel op nationaal als op internationaal gebied zijn er grote vraagstukken aan de orde, maar de partij beschikt niet over het nodige kader en financiën om aan de beoogde plannen uitvoering te geven. Over een en ander werd nogal breedvoerig betoogd; gevierden was men van mening, dat je wel plannen kunt maken, maar als er niemand is om een begin met de uitvoering te maken, dan is het eind van het liedje, dat een fiasco voor de deur staat.

Er werd dan ook besloten om op zeer bescheiden schaal een werkprogramma samen te stellen, dat, als het kan, nog deze week als stencil de leden zal bereiken. Ook werd het besluit genomen, om Dinsdagavond in de omgeving van de Diamantbeurs (CPN-mesting i.v.m. ontslag communistische wethouders) te colportereren met DE TRIBUNE.

[Uit R.C.P.-kringen werd verder nog vernomen:
dat de Rotterdamse afdeling het beter doet dan de Amsterdamse;

dat

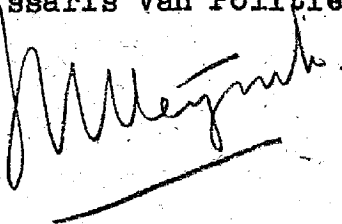
- x) dat Eli van TIJN, die zijn intrek had genomen in het z.g. partijlokaal op de Nieuwe Herengracht 51, daarin zodanig had huisgehouden en gesloopt, dat hij in conflict kwam met de verhuurder, welk conflict uitgroeide tot een proces. Eli verloor de strijd en moet binnen vastgestelde termijn uit het huis verdwijnen;
- . dat dezelfde Eli zijn werkzaamheden als colportageleider veronachtzaamt, waarover hij onder handen zal worden genomen;
- dat voor dit al een redelijk excuus kan worden aangevoerd, omdat Eli met een verkering te kampen heeft en -naar boze tongen beweren- meer met z'n meisje op heeft dan met de partij;
- dat de financiën van de partij nog steeds in een hopeleze janboel verkeren; contributie-afdracht en de krantenpenningen worden niet of niet bijtijds betaald; nu is een controleur aangesteld, die als toezienend voogd zal proberen de zaak weer in het reine te krijgen;
- dat er plannen in de maak zijn vanwege het hoofdbestuur om deze winter voor leden verplichte cursus-bijeenkomsten te houden; ook in Frankrijk zou dat gebeuren;
- x) dat Maurice FERAREZ (is: Mozes FERAREZ, geboren te Amsterdam, 5 Januari 1922, violist) er in geslaagd is om het achterstallige salaris aan kameraad Sal SANTEN uit te betalen; geestverwanten zonden per postwissel geld;
- x) dat de redactie en administratie van DE TRIBUNE thans bij FERAREZ zijn gevestigd;
- dat R.C.P.-ers weten, dat DE WAARHEID veel abonnéverlies heeft en dat zich in de C.P.N. verhoudingen afspelen, die deze partij verzwakken;
- dat de C.P.N. juist de Diamantbeurs heeft gekozen voor haar bijeenkomst op Dinsdagavond 21 dezer, omdat zij weet, dat de wethouderskwestie niet zo bijster leeft onder de arbeiders.

VERZONDEN AAN: CVD., Haag.
HC., Asd.

F.3..

GEZIEN:

De Hoofdcommissaris van Politie
namens deze
De Commissaris van Politie,

3 NOV. 1948

AD/ 40745

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (R.C.P.)

KORT VERSLAG van een bestuursvergadering van de afdeling 's-Gravenhage van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), gehouden op Dinsdag, 26 October 1948. Op deze vergadering werd besloten om op 17 November 1948 in het gebouw "Amicitia" alhier, een cursusvergadering te houden. Verder werd medegedeeld, dat de R.C.P. voornemens is omstreeks 16 December 1948 een driedaagscongres te Amsterdam te houden.

Vervolgens werd langdurig gediscussieerd over het standpunt, dat de R.C.P. in zal nemen t.a.v. het vakverenigingsvraagstuk.

Hermann H. DRENTH (personalia bekend) deelde mede, dat het de bedoeling is van de Communistische Partij Nederland, dat haar leden, die tevens lid zijn van de E.V.C., uit de Eenheidsvakcentrale gaan en toetreden tot het N.V.V. De E.V.C. wil men "geruisloos dood laten gaan".

Drenth meende, dat de leden van de R.C.P., de C.P.N.-ers voor moesten zijn, door zo spoedig mogelijk te bedanken voor de E.V.C. en lid te worden van het N.V.V. Men zou dan in staat zijn om eerder dan de communistenposities in het N.V.V. in te nemen.

Een tweede voordeel is, dat de leden van de R.C.P. in het N.V.V. strijdbaar zullen blijven en oppositie zullen voeren, terwijl Drenth er bevreesd voor is, dat de Stalinisten als ze eenmaal in het N.V.V. zullen zitten en daarin een goed baantje hebben, geen activiteit aan de dag zullen leggen.

Andries DOLLEMAN was het slechts gedeeltelijk met Drenth eens. Zij bezwaar is, dat de Stalinisten, de R.C.P. - E.V.C.-leden, wanneer dezen uittreden, zullen uitmaken voor "scheurmakers". Zodoende zou men aan de C.P.N. een wapen geven tegen de Trotskisten.

Afgesproken werd, dat men, alvorens een besluit in deze kwestie te nemen, af zal wachten, welke richtlijnen het bestuur van de R.C.P. (C.C.) in de vakbondsresolutie zal geven.

Deze resolutie moet opgesteld worden door de landelijk economisch secretaris van de R.C.P., H.H. DRENTH voornoemd, waarna die resolutie ter goedkeuring in een vergadering van het Centrale Comité van de R.C.P. zal worden behandeld.

Verzonden op 2 November 1948
aan: Ministerie van Algemene Zaken.

I.D.
D E N H A A G.

Doss.15/140.

ZEER GEHEIM

Volano.
16 NOV. 1948
A.D. 49736

KORT VERSLAG van een op 9 November 1948 gehouden bestuurvergadering van de Afdeling Den Haag van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.).

Op deze vergadering werd mededeling gedaan van een besluit van het Centraal Comité (C.C.) van de R.C.P., dat het congres van de partij wordt uitgesteld, in verband met de vele op dat congres te behandelen stukken. Aan de behandeling van deze stukken moet een grondige discussie in de afdelingen vooraf gaan en er moet gelegenheid zijn daarop amendementen in te dienen, aldus het C.C. in haar schrijven ter motivering van haar besluit.

Verder werd gediscussieerd over een besluit van het C.C. om propaganda te gaan voeren voor een loon van f.60.-- per week voor alle arbeiders en derhalve de actie van de E.V.C., voor een loonsverhoging van f.2,50 per week niet te steunen. Het C.C. draagt n.l. haar leden op, overeenkomstig deze richtlijnen te handelen.

De afdeling Den Haag van de R.C.P. kan zich met dat besluit niet verenigen, daar zij van mening is, dat het voorschands een utopie is van de regering te eisen, dat zij bijv. weeklonen van f.40.-- per week verhoogt tot f.60,--. De afdeling is van oordeel, dat de eis van de E.V.C. voor een loonsverhoging van f.2,50 per week voor verwezenlijking vatbaar is en derhalve moet worden gesteund. Is het loonpeil eenmaal met dat bedrag vermeerderd, dan kunnen verdere actie voor meerdere loonsverhogingen uit de aard der zaak op haar sympathie en steun rekenen.

De afdeling heeft haar zienswijze in een motie ter kennis aan het C.C. gebracht.(12).

Verzonden op 12 November 1948

aan: het Ministerie van Algemene Zaken.

3

A' d'arm *B*

K

Volgens
4 Januari 1949
ACD/52999

Bestuursvergadering afdeling Amsterdam R.C.P. op Zondag, 2 Januari 1949 in het partijlokaal aan de Nieuwe Herengracht, alhier. A' d'arm

III

Verschillende bestuursleden hadden vooraf bij de aanloop der bijeenkomst in BELLEVUE, belegd door de C.P.N., gecolpörteerd met DE TRIBUNE. Volgens hen werd die bijeenkomst door ± 1500 man bezocht. Ook waren ze van mening, dat, nu de C.P.N. in BELLEVUE vergaderde, hierin een bewijs moest worden gezien van het teruglopen der invloed van die partij.

Elias Theodorus van TIJN, geboren te Amsterdam, 17 November 1924, besprak toen het fiasco van een voorgenomen openbare vergadering in verband met de operaties in Indonesië. Er waren wel 6000 bulletins verspreid. Hij leverde critiek op de eigen partijgenoten, die ook niet eens aanwezig waren. Over een en ander zou op de komende Woensdag te houden huishoudelijke vergadering nog een hartig woordje worden gesproken.

Vastgesteld moest worden dat de arbeidersklasse in Nederland niet warm loopt voor de gebeurtenissen in Indonesië. Men wil evenwel deze zaak aan de kook brengen en houden door het uitgeven van pamfletten. Spreker hoopt --en zou er van genieten-- dat de gebeurtenissen in dat land een bloediger verloop zullen hebben, b.v. door guerilla van de kant der Indonesiërs. Dan pas kunnen verwachtingen gekoesterd worden over het te ontstane verzet en actie tegen de Regering.

De eerstvolgende huishoudelijke vergadering zal ook gewijd worden aan besprekingen over een herdenkingsbijeenkomst voor Karl Liebknecht en Rosa Luxemburg.

Het a.s. te houden congres moet weer worden uitgesteld, in verband met de voorbereidende werkzaamheden.

Ook moet nu al een commissie worden benoemd, ter voorbereiding van de 1-Meidag 1949. Ook dit zal op de huishoudelijke vergadering gebeuren.

Wat betreft het congres, kwamen er nog opmerkingen over onbetrouwbare elementen, zoals Ernst Peter MULDER, geboren te Welper, 28 December 1912, die met Z'n Groningse vrind kwam, zag en de benen nam. (met die vrind wordt vermoedelijk bedoeld: Bareld POSTEMA, geboren te Haren, 23 Januari 1909). Ernst MULDER zou nu werken bij de expeditie-afdeling van HET PAROOL.

afschrift
in P.D. 492
in P.D. 4916

Ten slotte komen er nieuwe contributieboekjes; de schuld moet binnen 2 maanden aangezuiverd zijn.

No 13

Adam

⊗²

B

Verz.
21 JAN 1949
18 Januari 1949
ACD/ 53876
op 16.1.1949

Bestuursvergadering afd. Amsterdam R.C.P. op 16.1.1949

*Ridder west
lees*

Er was een ingekomen schrijven van het CENTRAAL COMITE der R.C.P. over de op een Zaterdag en Zondag medio Februari in Rotterdam te houden conferentie ter behandeling van het vakbonds-vraagstuk en de gemeenteraadsverkiezingen. Wat Amsterdam betreft, zit men met de candidaatstelling in de knoop, omdat bij onderlinge gesprekken al is gebleken, dat de meesten ter wille van hun werkkring zich niet in die loterij willen begeven.

Verder een oproep van de VLAMGROEPEN met verzoek om deelneming aan de in Augustus a.s. te houden Vlamkampen, waaraan de R.C.P. met eigen sprekers -eventueel buitenlanders- kan deelnemen. Voor mogelijke toelating der vreemdelingen (visa) kan de VLAM zorgdragen.

Een en ander zal nog in een huishoudelijke vergadering worden behandeld.

C!

*handte boek
juist
31 89*

X Het gesprek kwam toen op het ontslag van de ex-E.V.C.-Hoofdbestuurder HENNINK. De berichten, als zou dit ontslag gefundeerd zijn op een vrouwenkwestie, werden niet geloofwaardig geacht. De redenering was, dat, indien het in dit geval een dergelijke kwestie zou zijn, men het hele apparaat van de E.V.C. en de C.P.N. in het bos zou kunnen sturen. Immers in die kringen vormen amoureuze perikelen geen uitzonderingen.

*opdracht
ka*

X Ook kwam het gesprek op MOLLEMAN, de ex-secretaris van Voedings- en Genotmiddelen der E.V.C., die ondanks zijn gewillige uitvoering van de Stalinistische politiek, werd gewipt.

Ten slotte werd nog gesproken over de verschillende conflicten in Amsterdam, waarbij werd vastgesteld, dat de betekenis alleen maar moest worden gezocht in de gepropageerde linkse koers van de C.P.N. Gebleken is dat de arbeiders momenteel niet "en masse" strijdvaardigheid bezitten. Ook is het nu nog niet het juiste ogenblik om met succes stakingen te ontketen. De R.C.P. wil deze z.g. "particuliere" stakingen niet. Een en ander moet op een breed front komen.

II

W.3

F4.

I.a.a.: ID Haag
ID Rotterdam.

*corn. Alphen
Adam, 30.11.44*

2 FEB 1949

ADP 54672
1 Februari 1949.

Overzicht bestuursvergadering afdeling Amsterdam der
 Revolutionnair Communistische Partij, op Zondag, 30
 Januari 1949.

De besprekingen liepen uitsluitend over de momenteel aan de gang zijnde stakingsacties in Amsterdam. Na ampele bespreking was men het er over eens, dat het hier zekere politieke instructies betrof, die evenwel niet de belangen van de arbeiders beoogden. Ze hadden meer het kenmerk van partij-reclame. Een propaganda, die het verwateren van de CPN moet camoufleren en, dus doende, poogt op te heffen. Een linkse koers, met het vooropgezette doel parlementair verloren gegane stemmen te herwinnen, om weer Wethouderszetels te gaan veroveren +, als het mogelijk is, een Ministersteek voor Paul de Groot(e).

Vastgesteld werd, dat de lopende stakingen als verloren beschouwd kunnen worden omdat ze geen goede voorbereiding en organisatie hadden, maar kris-kras, op commando, worden begonnen. De gestelde eisen heffen geenszins de verlangens der arbeiders op, hetgeen ook niet de bedoeling van de stalinisten is. Om die in het slop gelopen stakingen, en speciaal die in de haven, af te schuiven op bepaalde personen, werd geconstateerd in DE WAARHEID, welk blad al begonnen was met een campagne tegen Dirk KLEINSMA.

Maurice FERAREZ verklaarde met de trouwe TRIBUNE-lezer KLEINSMA een paar maal te hebben gesproken, waarbij hem was gebleken, dat KLEINSMA op het standpunt van de RCP stond. Hij wil niet verder buigen voor de eisen van de stalinisten, die pressie op hem uitoefenen. KLEINSMA voelt degelijk aan, dat hij zich moet verzetten of ondergaan. De RCP voelt dus verschillende mogelijkheden. Of KLEINSMA zijn plannen ten uitvoer kan brengen is een tweede. Hij wil niet terug naar een N.A.S.-je, wil ook geen fusie met de O.V.B. Mocht het onvermijdelijke komen --een breuk in de EVC-Transport; de CPN is bereid om haar te breken als alles niet naar haar wens gaat--dan stelt KLEINSMA zich voor om een havenbond op te richten, met oud-EVC-ers en OVB-ers, die dan de eenheid weer tot stand zal moeten brengen.

RCP-partijgenoten, georganiseerd in de O.V.B. krijgen al instructies in die geest. De RCP heeft medewerking toegezegd, met dien verstande, dat de partijgenoten fouten van KLEINSMA in het verleden niet zullen ontzien; ook op zijn verdere werk zal strenge contrôle worden uitgeoefend, zo mogelijk becritiseerd.

De leiding van de OVB in Rotterdam is niet bereid de politieke actie in Amsterdam te steunen. In OVB-kringen zegt men, dat door deze gymnastiek de OVB gediscrimineerd zou worden, wat koren op de molen van de stalinisten zou zijn. De OVB geeft dus geen "meegaande" instructies.

De RCP zal onder de havenarbeiders in Amsterdam op Dinsdag 1 Febr. een pamflet verspreiden, waarin de rol van de CPN aan de kaak wordt gesteld.

Ter attentie van de Heer SMETSERS.

Met betrekking tot Uw telefonisch verzoek, kan worden medegedeeld, dat op Zondag 6 Februari 1949 een uitgebreide zitting van het CENTRAAL COMITE der R.C.P. in Rotterdam plaats vindt, waarbij een vertegenwoordiger van het INTERNATIONAAL SECRETARIAAT aanwezig zal zijn.

De zitting begint 's morgens om 10 uur.

De agenda vermeldt als belangrijkste punt:

"De vakbewegingskwestie en in het bijzonder de situatie "in Rotterdam".

De Zaal wordt nog bekend gemaakt.

Onder teruggave der foto, moge, voor wat het resultaat
betreft, worden verwezen naar dezerzijds verslag, No.
946-14/49 dd. 12 Februari 1949.

*Foto in
P.D. (Ernest Mandel)
BT 2/2*

F2

No. 946-14/49.

Bijlage(n): 2.

GEHEIM.

Volgno.

15 FEB. 1949

ACD/ 55491

12 Februari 1949.

VERSLAG van de uitgebreide zitting van het CENTRAAL COMITÉ der REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ (Nederlandse sectie der IVE Internationale), gehouden op Zondag 6 Februari 1949 in Rotterdam.)

Vooraf gingen de volgende, op stukjes doorslagpapier getikte aankondigingen de deur uit. Er onder prijkte de signatuur: Maurice. (= Mozes Ferarez).

"Amsterdam, 29 Jan. 1949

"Waarde Makker, op Zondag 6 Febr. a.s. vindt er een uitgebreide zitting van het Centraal Comité plaats met een vertegenwoordiger van het Internationaal Secretariaat. Bij deze nodigen wij je uit deze zitting bij te wonen. Deze wordt gehouden in Rotterdam en begint des morgens om 10 uur precies. De plaats, zaal, wordt nog bekend gemaakt. De agenda vermeldt als belangrijkste punt: De vakbewegingskwestie en in het bijzonder de situatie in Rotterdam. Wij raden je aan deze uiterst belangrijke bijeenkomst bij te wonen.
"Met kam.groeten, namens het P.B., Maurice."

En:

"3 Febr. Amsterdam

"Waarde Makkers

"De C.C.-zitting die a.s. Zondag om 10 uur des morgens begint wordt gehouden in het zaaltje van Cafeteria De Jong, Strijensestraat, Rotterdam Zuid. Dit is vlak bij het station Feyenoord, dus ook vlak bij pg. A. Hofland, die West, Varkenoordseweg 33 klein 19 woont. Wij verwachten dat alle kameraden tijdig aanwezig zullen zijn.
"Met Kam.groeten, Maurice."

Ter voorbereiding voor deze zitting hield het Centraal Comité op Zaterdag, 5 Februari 1949, een bespreking in Den Haag, waarbij de secretaris van de IVE Internationale aanwezig was. Hij was identiek aan de man, die destijds, in 1947, onder de naam GERMAIN, aanwezig was op de R.C.P.-conferentie in Amsterdam (zie verslag 11777-14/47 dd. 30 December 1947). Nu werd hij GAMY genoemd.

Verder

*Al schijft X
na P.D. Ernest E. Kessel
(zie e.o. 51173)
o.k.*

Verder waren daar aanwezig:
Sal SANTEN Amsterdam
Theo van TIJN Amsterdam
Harry COMBRINK Amsterdam
Maurice FERAREZ Amsterdam
DOLLEMAN (Andries) Den Haag
PETER (Drenth) Groningen.

Wout TIELEMAN was er niet bij; hij zou in Frankrijk werken, omdat z'n Franse ega in Holland niet kon wennen.

(Hugo H.)
Ook DRENTH verscheen niet; hij zou ziek zijn.

[Op deze voorbespreking werd de RESOLUTIE INZAKE DE VAKBEWEGINGS-
ACTIVITEIT IN ROTTERDAM] (zie bijlage) [definitief vastgesteld]

[Op Zondagmorgen (6 Febr. 1949)] te circa half elf 's morgens
opende Theo van TIJN de bijeenkomst met een woord van welkom.
Hij deelde mede, dat door het Centraal Comité, voor zover het
aanwezig was, na diepgaande besprekingen, de resolutie was sa-
mengesteld.

"Ieder krijgt een exemplaar ter inzage, we zullen hiervoor een
"kwartier geven en daarna zal ik haar langzaam voorlezen. Dan
"krijgt partijgenoot Van SANTEN het woord voor zijn inleiding,
"waarna partijgenoot Nelis OOSTERWIJK zal spreken. Hierna vol-
"gen de discussies; ik hoop, dat ieder zich in spreektijd be-
"perkt tot het allernoodzakelijkste, omdat we onze tijd hard
"nodig hebben."

Dan volgt, in stilte, "community-reading".

Van TIJN leest vervolgens langzaam de resolutie voor, die, na
enig overleg en na schrapping van een paar zinnetjes, goed
blijkt te zijn.

(de in de resolutie afgekeurde zinnen zijn met rood in de bij-
lage doorgehaald).

*afgedrukt in
o.d. 448*
[Verder deelt Van TIJN mede, dat na afloop van de discussies
over de resolutie, een binnengekomen schrijven zal worden be-
handeld. Dit betreft een verzoek om bespreking van oud-SDAP-ers
met afd. Rotterdam der RCP, om bij de binnenkort te houden ge-
meenteraadsverkiezingen samen te werken. (deze mededeling ont-
lokte gelach aan de partijgenoten)]

[Sal SANTEN ^{zaf. m.} wil kort zijn om straks bij z'n 2e ronde, na de
discussies, het geheel samen te vatten.

"De resolutie laat aan duidelijkheid niets te wensen over. Harde
"noodzakelijkheid -en toch met leedwezen- dwong het Centraal
"Comité deze resolutie op te maken. De juistheid van ons vanaf
"het begin ingenomen standpunt is nu duidelijk gebleken.

De

"De scheuring in de EVC en het oprichten van een klein vakbond-
"je -de OVB- staat de strijdeenheid der arbeiders in de weg.
"Nu, bij het uitbreken der stakingen in Amsterdam, speciaal
"in het havenbedrijf, kwam het funeste van deze houding duide-
"lijk naar voren. Het was kameraad Trotzky, die in de vakbewe-
"ging duidelijke richtlijnen gaf. Wat betekent het als één
"van onze Rotterdamse partijgenoten zich geplaatst ziet in
"een bedrijfsgroep van 7 personen van de OVB? Dit betekent,
"dat hij geheel geïsoleerd is van de massa in de vakbeweging.
"Hoe kan men door zichzelf te isoleren, de juist nu nodige
"functies in de vakorganisaties veroveren? Ten aanzien van
"het werken in de vakbeweging zei Trotzky -en dit geldt speci-
"aal voor de functionarissen-, dat het nodig is dat de partij-
"genoten het overgangsprogram van de partij onverbidde-
"lijk doorvoeren; zij moeten moedig die weg op gaan, anders komen
"we in het slop van het reformisme terecht. En, partijgenoten,
"Trotzky had gelijk, zoals hij altijd gelijk had door zijn
"theoretische en praktische ervaring.
"Nelis Oosterwijk is er een voorbeeld van hoe het niet moet."
In dit verband wijst spreker op een door de OVB-Rotterdam
uitgegeven manifest. (Zie hiervoor NIEUWE STRIJD dd. 31 Janu-
ari 1949, pagina 1, kolom 1, 2 en 3).

".....vol met mooie woorden en beloften, maar niet bereid
"en niet oproepend tot strijd voor de reeds stakende arbei-
"ders. En het gaat er juist om in zulke momenten de leiding
"te veroveren, zonder welke zelfs de grootste stakingsactie
"tot ondergang is gedoemd."

^{2e x analyse}
Nelis OOSTERWIJK aan het woord.

Hij begint met te zeggen (dat zijn aanwezigheid op deze
zitting bewijst hoe hij nog altijd ingesteld is op het over-
gangsprogram van de IVE Internationale)

"Nelis is niet veranderd, maar de partij heeft geen kijk op
"de moeilijkheden in het vakbondswerk. Ik kan er mij gerust
"op beroemen, dat door mijn bemoeiingen vele zaken in de juis-
"te lijn werden gehouden. Ze zeggen in de leiding van de OVB
"-als ik soms nog niet aanwezig ben bij een bespreking- "laten
"we even op die RSAP-er wachten". (Maar het gaat niet ineens

"wat jullie willen; we zijn maar met een paar partijgenoten
"in die OVB en we zullen heel langzaam en tactisch te werk
"moeten gaan.

"Men verwijt Van den BERG een reformist te zijn, die lonkt
"naar het NVV. Ik ontken dit pertinent. Van den BERG weet
"niet wat voor standpunt hij momenteel moet innemen; hij is
"zöekende (gelach). Wat deden de Amsterdamse partijgenoten
"ten aanzien van het vakbondswerk? Niets! Ik zie er niks
"van en ik hoor er ook niks van".....en hij verwijt dan
"de partijgenoten Sal SANTEN en Theo van TIJN, dat zij niet
"eens lid zijn van een vakorganisatie. De aanval van Sal SAN-
"TEN op de OVB, in verband met de stakingen in Amsterdam,
"weerlegt OOSTERWIJK door die stakingen als communistisch, ei-
"genlijk stalinistisch gewroet, te bestempelen. De OVB past
"daar voor; zij zal de Rotterdamse havenarbeiders er niet in

laten

[laten lopen.]

Spreekende over solidariteit, zegt spreker: "Hoe verklaar je "dit? Bij het ene bouwwerk van Geel wordt gestaakt..... "en verderop, bij het andere bouwwerk van Geel wordt gewerkt! "Wij hebben meer kwesties in de Rotterdamse haven dan de Amsterdamsche havenarbeiders.., maar wij lossen deze kwesties tactisch, in het belang van betrokkenen op. Beter dan in Amsterdam gedaan wordt. Jullie stellen vertrouwen in Dirk KLEINSMA, maar ik ken KLEINSMA, door en door".

Als voorbeeld leest hij dan de verklaring voor, die was afgedrukt in DE WAARHEID van 5 Februari 1949, ondertekend door KLEINSMA en BLOKZIJL.

Tenslotte zegt hij, dat niet is te bewijzen, dat er in Rotterdam één besmet schip is gelost... "en dit zal niet gebeuren ook." (Interruptie: "Met je mond!")

OOSTERWIJK spreekt dan met veel optimisme over het urgentieprogramma der OVB.

Hij verklaart zich tenslotte tegen de opgestelde resolutie; hij kan die niet onderschrijven en heeft het over cadaverdiscipline. Toch besluit hij trouw te blijven aan het overgangsprogramma der IVE Internationale, omdat dit zijn leidraad is in al zijn doen met of zonder de partij.

DISCUSSIE

GROENEVELD uit Rotterdam zegt, dat hij de resolutie volkomen onderschrijft. Hij heeft zich lelijk in de OVB vergist. Hij meent te weten dat de OVB in Rotterdam zit te wachten op de nederlaag in Amsterdam en dat is in strijd met de opvattingen en verwachtingen, die hij ten aanzien van de OVB had. Hij verwijt Nelis OOSTERWIJK te veel de loopjongen te zijn van Toon van den BERG, te veel vakbondsbureaucraat, verwaarloosder der partijbelangen om een erger woord niet te gebruiken. Hij is bereid om lid van het NVV te worden, om daar zijn werk voor de partij uit te voeren.

Voor een partijgenoot uit Schiedam -ex-SDAP-er, schijnt het erg moeilijk te zijn zich uit te spreken. De verbindingen met de partij vindt hij zeer slecht. Hij komt hier geheel onvoorbereid, wist van alles wat hier aangesneden wordt, niets; het is hem onmogelijk in z'n korten tijd dit alles in zich op te nemen en tot juiste conclusies te komen. Hij is EVC-functionaris in Schiedam; hij moet erkennen, dat het voor hem ook soms heel moeilijk is de juiste lijn te houden. Hij staat maar alleen in Schiedam; wat Oosterwijk overkomt, kan ook hem gebeuren. Ook in Schiedam lopen Solidariteitsacties; hij heeft wel 6 lijsten ontvangen, maar gezien de afloop van het laatste conflict bij hen, ziet hij geen kans daarop één cent te krijgen. Hij verwacht betere verbindingen met de partij, opdat hij gelegenheid krijgt zich in te werken.

Mozes

(B.v. Eikmans)
41410/17/5

B.V. →

Mozes FERAREZ uit Amsterdam zegt: "Waarom heeft men van de "zijde der OVB de kans voorbij laten gaan om in een vergadering van havenarbeiders in Rotterdam, waar 150 man aanwezig waren en waar KLEINSMA sprak, haar standpunt uiteen te zetten voor die arbeiders, betreffende het conflict in Amsterdam?) Het is een groot verzuim van onze partijgenoten om "eveneens met hun zienswijze op deze vergadering achterwege "te blijven".

Dat er geen besmet werk in Rotterdam wordt gedaan, bestrijdt hij OOSTERWIJK, want een boot met optiegoederen werd 2½ uur stil gelegd, maar later weer gelost.

(Cn.) COMBRINK uit Delft wijst ook op de noodzakelijkheid van betere verbindingen; hij acht het nodig om maandelijks of om de 6 weken een bijeenkomst zoals deze te hebben, liefst in Den Haag; dat is zo'n beetje in het midden. (De OVB en OOSTERWIJK vinden in zijn ogen geen genade; de OVB = strijdbrekersorganisatie en OOSTERWIJK praat precies als een NVV-bestuurder.)

Harry COMBRINK uit Amsterdam^{24/1} verwijt bij het verleden van Toon van den BERG en Nelis OOSTERWIJK, toen beiden nog EVC-bestuurders. Nelis altijd vol vuur voor de strijd der arbeidersklasse; Toon oproepend tot solidariteit en steun in de grote staking van 1946. (Men kan natuurlijk scherp stelling nemen tegen het stalinisme, maar als er een conflict uitbreekt en als arbeiders strijden, dan heb je de plicht en de taak om in woord en in daad overal die strijd te ondersteunen, ook al ben je het met de gestelde eisen niet eens. Als partijlid is dat al het minste wat je doen kunt. Hij kan dan ook geen reden vinden tot bewondering der houding van OOSTERWIJK.)

---

^DKRUIJTHOF uit Rotterdam erkent dat het fout was dat niemand in die bewuste vergadering z'n mond heeft opengedaan; hij was werkelijk ziek toen. Hij voelt zich nog niet "kip", en zal zich uit de vergadering verwijderen. Hij laakte de houding van OOSTERWIJK en zegt vóór de resolutie te zullen stemmen. (dan neemt hij de kuierlatten)

(Drentk)
PETER uit Groningen zegt het volkomen eens te zijn met datgene wat men OOSTERWIJK verwijt; hij hoopt dat Nelis zijn fouten zal inzien. Hij zal vóór de resolutie stemmen. Tijd heeft hij niet meer, want hij wil vanavond nog in Groningen zijn. (ook hij neemt de benen)

---

aan de hand

X) Ab HOFLAND uit Rotterdam is bereid naar het NVV te gaan als de partijleiding daarmee accoord gaat)

Sal

VAN SANTEN, beantwoordend, hekelt dan fel de uitlating van partijgenoot OOSTERWIJK, waarin deze zegt niet voor cadaverdiscipline op zij te gaan) "Al een jaar lang zien we dit aan en de partij zou de naam bolsjewistisch niet meer kunnen voeren als we dit zonder critiek zouden laten passeren. Wij zijn dus soepel genoeg geweest; eigenlijk veel te lang."

Verder gaat hij in op de beschuldiging geen lid van een vakorganisatie te zijn. Hij wijst dit verontwaardigd van de hand, want iedereen in de partij weet, dat hij en Theo van TIJN overladen zijn met partijwerk en dat Theo bovendien nog studeert)

"Als OOSTERWIJK zegt: Wat doen jullie in Amsterdam t.o.v. het vakbondswerk?, dan is dit voor hem een vraag die wij in gunstige zin -gezien de ontwikkeling in de EVC- zouden kunnen beantwoorden; maar deze vraag te stellen heeft de bedoeling een caricatuur van de partij te maken en om zich daarmee van zijn eigen fouten te ontdoen. Het Centraal Comité heeft de resolutie gemaakt op grond van concrete gegevens; laat OOSTERWIJK zich nu niet op zijpaden begeven, maar alleen bij 'z'n eigen geval blijven.

OOSTERWIJK zet dan de Amsterdamse stakingen uiteen, in de geest van het artikel VERKEER in het nummer van 31 Januari 1949 van DE NIEUWE STRIJD (zie pagina 2, 3e en 4e kolom en pagina 3, 1e, 2e en 3e kolom). Na gedeelten uit dit artikel te hebben behandeld, verklaarde hij zijn zienswijze te handhaven.

Theo van TIJN, als laatste, stelde de kwestie nog zo: De houding van de OVB i.v.m. de Amsterdamse stakingen, is mogelijk aanleiding voor de stalinisten om de RCP er bij te betrekken. Dan maken ze er een Trotskystisch zaakje van; dit is ook nog een gevaar dat in deze kwestie schuilt. Het zal daarom zaak zijn om in DE TRIBUNE onze houding scherp tegenover die van de OVB te stellen om een aanval in gewraakte zin van de stalinisten af te weren)

Hij vraagt dan de aanwezigen over de resolutie te stemmen:
RESULTAAT: 11 voor   1 blanco   3 tegen)

Hij deelt dan verder mede, dat het in de bedoeling ligt om over 14 dagen een conferentie te houden. Daar zal dan een beslissing worden gehomen, welke beslissing op het met Paschen te houden congres zal worden bekend gemaakt.

Wat de gemeenteraadsverkiezingen betreft: de partij heeft een programma; verbindingen met andere partijen kan alleen gebeuren

Congres van 20/2 te R'dam

Dit zijn niet alleen met beslissende stemmen en van n.l. vvh. niet e.e. leden "a.w.z." die rechtvaardig de stem houden

afschrijft
in D.P. 448

gebeuren op basis van dit program] De te stellen candidaat is verantwoording schuldig aan de partijleiding.

"Nu kan het gebeuren, dat de oude-SDAP een bespreking wenst; dan gaan onze partijgenoten daar naar toe en zeggen: "Hier ligt ons program, als je op dit program bereid bent de verkiezingen in te gaan en als je onze candidaat no 1 op de lijst stelt, dan zeggen wij: Accoord.""

Spreker beziet de oud-SDAP-ers als halfslachtigen, die eerst met de CPN, later weer met de Bellamyenen in zee gingen.

"Hoe staan we tegenover het verbinden der lijsten?" vraagt een partijgenoot.

"Indien er" -zegt Van TIJN- "een redelijke kans is door het verbinden der lijsten een arbeidersafgevaardigde in de Gemeenteraad te krijgen, dan doen we dat. Dan is meteen het "z.g. verloren-stemmen-argument ontzenuwd."

Ten slotte werden nog vragen gesteld hoe het precies gaat met de Gemeenteraadsverkiezingen, nu er van een nieuwe verdeling sprake is.

Van TIJN stelde voor, dat ieder in zijn eigen woonplaats op het Stadhuis om inlichtingen verzoekt; op de a.s. conferentie zal een en ander nader worden bekeken. Om half zeven 's avonds sluit hij de vergadering.

PERSONALIA:

- X COMBRINK, Cornelis, Hof van Delft, 9.12.1918
- X COMBRINK, Henricus Johannes, Hof van Delft, 25.2.1913
- X DOLLEMAN, Andries, 's-Gravenhage, 23.11.1919
- X FERAREZ, Mozes, Amsterdam, 5.1.1922
- X GROENEVELD (?)
- X HOFLAND, Ab, Rotterdam, 1916
- X KRUIDHOF, Engel H., Groningen, 1905
- X OOSTERWIJK, Cornelis, Rotterdam, 6.11.1906
- X PETER (?)
- X SANTEN, Salomon, Amsterdam, 3.8.1915
- X TIELEMAN, Wouter Jan, Melissant, 23.3.1920
- X TIJN, Elias Theodorus, Amsterdam, 17.11.1924.

1832

I.a.a.: ID R'dam
HC Asd.

F4.

W 13 p

Resolutie inzake de vakbewegingsactiviteit in Rotterdam.

Sinds de oprichting van de partij heeft zij het werken in de massa-vakbonden met het doel om te komen tot een georganiseerde fractie op de basis van onze overgangseisen, als een van haar voornaamste taken beschouwd. De verandering van de partij van propagandagroep in een revolutionaire massapartij is ondenkbaar als onze kaders niet verankerd zijn in de massaorganisaties der arbeidersklasse.

Zich baserend op het overgangsprogram der Vierde Internationale en ge-waarschuwd door de ontwikkeling der R.S.A.P., heeft onze partij zich voortdurend scherp afgescheiden van alle anarcho-syndicalistische, ultra-linkse en andere sectarische tendenzen, welke hun heil zochten of trachten te zoeken in de vorming van een kleine "zuivere" vakbeweging, naast de bestaande massa-organisaties. Voortdurend heeft de partij er op gewezen, dat de strijd, tegen de, de arbeidersklasse verdeeld houdende en elke actie saboterende, vakbondsbureaucratie, niet kan worden georganiseerd, als men de massa-organisaties de rug toekeert. Doet men dit wel, dan capituleert men in werkelijkheid voor de vakbondsbureaucratie en laat men de arbeidersklasse over aan de bestaande verraderlijke leidingen. Gaat men bovendien over tot de vorming van een eigen "zuivere" vakorganisatie, dan begaat men tevens de misdaad, de revolutionaire voorhoede-arbeiders te isoleren van de brede lagen der arbeidersklasse. Het is daarom steeds de plicht van de revolutionaire partij, de scheuringstendenzen in de vakbonden te bestrijden en daar, waar de vakbondsbureaucratie er in slaagt scheuringen te verwezelijken, te strijden voor herstel van de eenheid op de basis van de belangen der klasse. Het is op grond van deze overwegingen, dat de partij-naast de algemene ontwikkeling van de vakbeweging in dit land- de ontwikkeling op dit terrein in Rotterdam, met bijzonder aandacht heeft gevolgd.

De aanvankelijke snelle groei van de E.V.C. in Rotterdam, naast de zwakte van het stalinisme in deze belangrijke arbeidersstad, bood (en biedt nog) uitzonderlijk gunstige mogelijkheden voor de ontwikkeling van de rev. partij.

De zwakte van onze, uit de illegaliteit gekomen groep, maakte het evenwel aan centristische elementen mogelijk, de leiding van de Rotterdamse E.V.C. te veroveren op de basis van een compromis met het stalinisme, toen de partij eerst begon haar activiteit op het terrein der vakbeweging te ontplooiën.

Het is ongetwijfeld een verdienste van de Rotterdamse partijgenoten, dat zij, gebruik makend van de gunstige omstandigheden, er in geslaagd zijn in betrekkelijk korte tijd niet slechts hun plaats te veroveren in de E.V.C., doch bovendien in de plaatselijke leiding, daarbij het vertrouwen genietend der Rotterdamse arbeiders. De zwakte der partij evenwel, het nalaten van het vormen van georganiseerde fracties, waarop onze partijgenoten ten alle tijde zouden kunnen steunen, deed het bij elk werk in de massa-organisaties aanwezige gevaar van ideologische "aanpassing", zowel aan de druk van het gelid als van de bureaucratische leidingen, nog vergroten. Slechts de nauwste samenwerking met de gehele partij, het voorbeeldig aanvaarden der door de partij genomen besluiten, was in staat dat gevaar te neutraliseren.

Daar waar onze partijgenoten zich aan dit grondbeginsel van het bolsjewistische vakbondswerk hielden-als in het geval van de stalinistische pogingen pgt. O. uit bouwvak weg te werken- leidde het optreden van onze kameraden tot een belangrijke versterking van hun positie en tot een verzwakking van de stalinistische leiding.

Een geheel nieuwe situatie trad echter op toen de stalinistische leiding der E.V.C. door de "linkse koers" gedwongen werd haar bureaucratistische greep op de organisatie te versterken, besloot tot een offensief tegen het, niet onder haar controle staande Rotterdam, over te gaan. Van der Berg, verschrikt door de anti-communistische campagne der bourgeoisie, en Smid, de kans schoon ziende opnieuw te komen tot de vorming van een nieuwe N.A.S., wenste niets liever dan een openlijke break in de E.V.C., om, hetzij een compromis te vinden met het N.V.V., hetzij een nieuw N.A.S. in het leven te roepen. Hierdoor kreeg het stalinistische scheuringsoffensief een dubbel gevaarlijk karakter. De partijleiding, die Van der Berg's break met de stalinisten zag naderen, heeft zich toen onmiddellijk tot de Rotterdamse partijgenoten gewend, en er bij hen op aangedrongen zich scherp te verzetten tegen elk voorname der Rotterdamse E.V.C.-leiding de stalinistische provocaties te beantwoorden met het doen van stappen, welke slechts in de kaart van het stalinisme spelen. Desondanks hebben onze partijgenoten, welke deel uitmaakten van het Dag. Bestuur der Rotterdamse E.V.C., hun steun gegeven aan de uitgifte van een Open brief, welke de scheuring praktisch tot een feit maakte.

Hiervoor ter verantwoording geroepen door de partij, ontkende pgt. O. dat de bewuste circulaire de consequenties van scheuring inhield. Teen de praktijk de partij, en niet de Rotterdamse kameraden, in het gelijk stelde, doordat de E.V.C.-leiding het Rotterdamse D.B. der E.V.C. ryeerde, hebben wij er bij de Rotterdamse partijgenoten op aangedrongen, elke poging van de zijde van Van der Berg c.s. om dit roeyement als een voorwendsel voor scheuring te beschouwen, ten scherpste te bestrijden en-zonder het roeyement te aanvaarden-in de E.V.C. te blijven. Pgt. O. wees er toen op dat noch Van der Berg, noch Smid een scheuring wensten. Noch op de E.V.C.-vergaderingen-welke daarna in Rotterdam plaats vond, noch in de bestuursvergaderingen der toenmalige E.V.C. hebben onze partijgenoten het standpunt van de partij verdedigd. Zij hebben zich, zonder tegenstand, bij het drijven van Van der Berg c.s. naar een nieuwe vakcentrale neergelegd, bewerende geen "tegenstellingen" in de oppositie te willen brengen, in werkelijkheid capitulerend voor de druk van het gelid op Van der Berg c.s., om hen deze keer niet opnieuw in de steek te laten en consequent de strijd tegen de stalinistische leiding der E.V.C. aan de orde te stellen (een volkomen gezond streven, dat geenszins tot een scheuring had behoeven te leiden, als het- in de eerste plaats door een juist optreden van onze partijgenoten- in de banen was geleid van een versterkt offensief tegen de stalinistische bureaucratie op de basis van een reeel program, met verwerping van elk scheuringsperspectief). Tegelijkertijd capituleerden onze partijgenoten voor de druk van Van der Berg c.s., welke voor het eerst sinds lange tijd, "gehoor" gaven aan de verlangens der arbeiders, alleen en uitsluitend om de scheuring te kunnen verwezelijken. Zelfs daarbij waren Van der Berg c.s. nog gedwongen gebruik te maken van misleiding, door tot stichting van de O.V.B. over te gaan, na de algemene ledenvergadering op grond van een, hun te goeder trouw verleende volmacht, naar goeddunken te handelen. Terwijl het toen meer dan plicht was voor pgt. O. en anderen, het eigen gezicht te tonen en de manoeuvres van Van der Berg c.s. te ontmaskeren, zijn zij door hun soepelheid medeplichtig geworden aan een ontwikkeling, welke elke revolutionaire arbeider slechts kan betreuren.

De partij achtte deze feiten zo ernstig, dat zij in een landelijke conferentie, met slechts de stem van pgt. O. tegen, het optreden van de Rotterdamse partijgenoten heeft veroordeeld en er bij hen op aandrang, zich tegenover Van der Berg c.s. te plaatsen en de inmiddels

opgerichte O.V.B. te zien als een, tijdelijk buiten het geheel geplaatste, oppositionele vakbondsafdeling, in plaats van als basis voor een "nieuwe" vakcentrale, zoals Van der Berg c.s. Partijgenoot O. heeft toen- en ook bij andere gelegenheden-uitdrukkelijk verklaard voorstander te zijn van vakbondseenheid en steeds, waar dat mogelijk was, in die geest te zullen optreden. Desondanks zijn verscheidene Rotterdamse partijgenoten onder leiding van pgt. O. door gegaan, zich "aan te passen" aan de druk van de O.V.B.-leiding, zonder zich te storen aan de besluiten van de partij. In "Nieuwe Strijd" verdedigt pgt. O. de apolitieke, anarcho-syndicalistische tendenzen der O.V.B. (geen politieke partijen), propageert de scheuring in de vakbeweging buiten Rotterdam ten bate van de O.V.B. en bestrijdt de bestaande massa-organisaties op grond van ultra-linkse argumenten, welke een uitbreiding der O.V.B. als nieuwe vakcentrale tegenover de huidige, over het gehele land moet rechtvaardigen.

Op het pas gehouden officieele stichtingscongres van de O.V.B. hebben ultra-linkse sectariërs van "Van onderen Op" en van "Spartacus", toenmaal consequenter hun standpunt weten te verdedigen dan onze partijgenoten dat van de partij. In werkelijkheid was er van onze kant, tegen de vorming van een "nieuwe" landelijke vakcentrale, buiten het nauwelijks verdedigde partijvoorstel, geen sprake. Tenslotte heeft pgt. O. volkomen in tegenstelling met ~~het~~ door het Tweede Partijcongres genomen besluiten en de door de partij tot nu toe gevoerde eenheidsfrontpolitiek, in een bestuursvergadering der O.V.B. het afwijzen van een eenheidsfront-aanbod van de E.V.B. in verband met de koloniale oorlog tegen Indonesië, ondersteund.

De partij heeft tot nu toe uitgaande van de goede trouw der Rotterdamse partijgenoten bij de schending van partijbesluiten, afgezien van disciplinaire maatregelen, vertrouwend dat de ontwikkeling, welke schrede voor schrede de juistheid van de partijbesluiten heeft aangetoond, onze kameraden tot een ander inzicht zou brengen. Het is echter duidelijk dat, ongeacht het inzicht van individuele of een aantal partijgenoten, dat zij ten alle tijde zonder beperking in de partij kunnen verdedigen, de doorvoering van de door de partij genomen besluiten een eerste voorwaarde is voor de versterking van de revolutionaire partij. Het door kam. Trotsky nadrukkelijk verdedigde standpunt dat partijgenoten-vakbonds-functionarissen, vooral in geval van zwakte der beweging, meer dan wie ook verplicht zijn zich aan de partij-discipline te houden willen zij niet ten onder gaan in opportunisme, kan slechts het standpunt van onze partij zijn. De door de Rotterdamse kameraden gemaakte fouten hebben de partij ernstige schade toegebracht. Daar waar zij- tegenover stalinistische en centristische scheurmakers- hadden kunnen tonen eerlijke voorstanders te zijn van vakbondseenheid, werd de scheuring ondersteund! Daar waar zij, vertrouwend op de arbeidersklasse en de toekomst, tegenover stalinisten en centristen ons eigen program naar voren had kunnen brengen, aanspraak makend op de leiding der arbeidersklasse, werd het initiatief gelaten aan elementen als Van der Berg. Daar waar zij tegenover de "eenheidsfront"-manoeuvres van de stalinisten en centristen zich diende te baseren op de noodzaak van de eenheid voor de arbeidersklasse, werd meegedaan aan het misdadige bureaucratische geknoei tot sabotage van het eenheidsfront. Daar waar zij de grondslag had kunnen leggen voor een landelijke vakbondsoppositie, welke de strijdbaarheid der georganiseerde arbeiders en de verwezelijking der vakbondseenheid ernstig had kunnen bevorderen, hielden zij mee de grondslag te leggen voor een nieuwe miniatuur-N.A.S., alle vroegere toezeggingen ten spijt.

De partij kan op deze weg niet voortgaan. De ontwikkeling zoals deze in Rotterdam heeft plaatsgevonden, kan slechts tot ontbinding van de partij leiden.

Onder geen enkele omstandigheid mag de partij meegesleurd worden in de onverbidelijke ondergang der O.V.B., indien deze "nieuwe" vakcentrale zich niet radicaal en op korte termijn heroriënteerd op de massavakbeweging. / De partij verlangt daarom van de Rotterdamse partijgenoten, welke door hun lidmaatschap van de O.V.B. praktisch buiten de vakbeweging zijn komen te staan (zoals in geval van Grafische en Fabrikmatige) dat zij lid worden van het N.V.V., zoals uitdrukkelijk door het C.C. werd verlangd en door hen werd toegezegd. De partij verlangt daarnaast van de partijgenoten, wier plaats in de O.V.B. is (als in geval van Bouwvak en Transport) dat zij loyaal de besluiten van de partij mede uitvoeren. De partij verlangt in het bijzonder van partijgenoot O., als lid van het C.C. en het Pol. Bureau der partij en als lid van het D. Bestuur der O.V.B., dat hij zich bij zijn houding in de vakbeweging niet laat leiden door zijn positie in de O.V.B., doch door de belangen der partij, welke in elk opzicht samenvallen met die der arbeiders. De partij draagt het C.C. op om pgt. O., mocht zijn optreden zich niet in de zin van de door de partij genomen besluiten wijzigen, bij een verder met de partijbesluiten strijdig optreden, als partijlid te schorsen, met voordracht voor roeyement aan het aanstaande partijcongres. Bij zijn breuk met de R.S.A.P. in 1938 deed kam. Trotsky de voorspelling dat de toekomst in Nederland aan die revolutionaire beweging zou zijn, welke zich op de massa-beweging wist te oriënteren. Kam. Trotsky baseerde zich daarbij op de ervaringen van de gehele internationale arbeidersbeweging. De partij is niet bereid deze ernstige les, terwille van welke partijgenoot ook, naast zich neer te leggen. De partij doet daarom een dringend beroep op pgt. O. en hen die hem ondersteunen, zich loyaal aan de partijbesluiten te houden en gemeenschappelijk te strijden voor de verwezelijking van ons program, dat de enige basis is waarop de arbeidersklasse de vakbeweging tot haar eigen massale strijdorganisatie kan maken.

Hoog
GEHEIM

Volgno.

Verbinding: No.12

15 Februari 1949

Doss.15/152

Onderwerp: verslag zitting Centraal Comité (R.C.P.)

Datum ontvangst bericht: 10 Februari 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waarderings bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: I.D. Amsterdam en Rotterdam

Medewerkende instanties: ---

Ondernomen actie: ---

18 FEB. 1949
55791

Op zondag, 6 Februari 1949, aanvangende om 10.00 uur, vond in cafetaria DE JONGE aan de Strijensestraat te Rotterdam een "uitgebreide centraal Comité zitting" plaats van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

De vergadergelegenheid was tot op het laatst geheim gehouden, daar men verwachtte, dat op deze bijeenkomst het woord zou worden gevoerd door de Belg Ernest GERMAIN, lid van het Internationaal Secretariaat van de 4e Internationale. Bij vroegtijdige bekendmaking verwachtte men ingrijpen van de overheid. GERMAIN is echter niet ter vergadering verschenen.

Op deze O.C.-zitting sprak allereerst het O.C.-lid: Sal SANTEN uit Amsterdam. Hij hield een rede van + 2 uur. In de hierbij gevoegde "Resolutie inzake de vakbewegingsactiviteit in Rotterdam" zijn alle punten vervat, die hij in zijn betoog naar voren bracht.

Na Sal Santen werd het woord verleend aan het O.C.-lid: Helis OOSTERDIJK uit Rotterdam, die de, in de resolutie, tegen hem uitgebrachte critiek, inzake zijn vakbondsbeleid, bestreed. Hij betoogde, dat men van hem niet een "kadaverdiscipline" kan eisen, daar de R.C.P. die niet kent, zulks in tegenstelling tot de Stalinistische partijen.

Hij wilde de resolutie in een gematigder vorm. De partij, meende hij, heeft in de massavakbeweging niets bereikt en zij verzuimde tot heden richtlijnen voor dat werk te geven. Ik daarentegen, aldus O., heb de invloed van de Stalinisten in Rotterdam gebroken. Ik heb de Urgentieprogramma's in de O.V.B. voor de afdelingen Verkeer, Bouwvak en Metaal samengesteld en daarin de Trotskistische ideeën verwerkt. O. keurde de medewerking van de partij af inzake steun aan de actie voor het E.V.C. "sol.fonds". Dit fonds heeft ten doel om bij een eventueel verdwijnen van de E.V.C. dezelfde rol te gaan vervullen, als de Internationale Rode Hulp van vóór de oorlog. Het wordt dan een fonds, beheerd door Stalinisten, dat uitsluitend en alleen steun verleent aan Stalinisten. De R.C.P. ziet haar invloed tanen, zij begaat dezelfde fout als destijds de dichter GORTER, die zich van de arbeiders isoleerde. De O.V.B. is wel geen revolutionaire vakbeweging, doch in ieder geval een massa-organisatie. Aan het einde van zijn rede verklaarde O., dat hij bij aanneming van de resolutie breekt met de partij.

GROENEVELD (Rotterdam):

"Het partijstandpunt is juist. De O.V.B.-leiding misleidt de arbeiders. Zij stuurt aan op een nederlaag van de Amsterdamse havenarbeiders. Sinds het congres heeft de O.V.B. geen vergadering gehouden. De O.V.B. is nog slechter dan het

-N.A.S.-

92 8898 X

92 1096 X

4032 w.

92 2991 X1

N.A.S. Ik ga voor de partij over naar het N.V.V.

X Cor COMBRINK uit Delft:

O. wil zich niet aan de partij onderwerpen. Hij is verworden tot en staat gelijk met de E.V.C.-vakbondsfunctionarissen. Het werk van O. in het verleden in de E.V.C. was prachtig, maar thans is het het tegenovergestelde.

1 EYCKMANS, lid R.C.P., bondsraads lid Metaal (E.V.C.), wonende te Schiedam:

Heeft bezwaren om met de E.V.C.-steunlijsten te werken, omdat er door de E.V.C. geen rekening en verantwoording van de ingekomen gelden worden bekend gemaakt. De R.C.P. moet meer bijeenkomen om haar leden voor te lichten.

XI ZIJLSTRA, havenarbeider uit Amsterdam:

Doordat de O.V.B. in gebreke is gebleven en verstek heeft laten gaan, hebben de Stalinisten gezegevierd. De E.V.C. betaalt, na 5 weken staken, f.30,50 per week aan de stakers uit. Zij wordt daardoor populair. De O.V.B. daarentegen doet alleen goed als je dood bent. Het lijkt wel een begrafenisonderneming.

p. DRENTH Jr. uit Groningen:

De verdwijning van de Rotterdamse E.V.C.-oppositie was een dolksteek in de rug van de landelijke oppositie in de E.V.C. De "anti-Stalin" revolutionairen in de E.V.C. zijn daardoor teruggedrongen. Spreker heeft persoonlijk voorkomen, dat er in Groningen een scheuring in de E.V.C. ontstond.

Een der oorzaken, die geleid hebben tot de verwijdering van Nelis OOSTERDIJK en de R.C.P. was het weinige contact, dat in de partij plaats vindt. De partij moet vaker bijeenkomen.

LANGENBERG uit Delft:

Het niet verschaffen van richtlijnen en het te geringe onderlinge contact zijn ernstige beleidsfouten van de partij.

Y Max PLENCER uit Amsterdam:

Waarom kwam Oosterdijk nagenoeg nooit op de C.C.-zittingen te Amsterdam? Hij is toch lid van het C.C. Aan de partij kan te weinig contact met O. niet verweten worden. Er openen zich goede perspectieven voor de R.C.P. De arbeiders krijgen de Stalinisten door.

X De bekende E.V.C.-leider KLEINSMA zweeft thans tussen ons en de Stalinisten.

SIERSEMA, E.V.C.- (transport) bestuurder uit Amsterdam, is door de C.P.N. geroyeerd, omdat hij weigerde om de havenstaking op te heffen.

X Harry COMBRINK uit Amsterdam.

N. OOSTERWIJK is een demagoog. Hij schuift zijn fouten in de schoenen van de partij. Er zijn geen Stalinistische stakingen, doch uitsluitend stakingen van ontevreden arbeiders. Alleen door uitbreiding van de staking, kan de overwinning behaald worden. Gelukkig is, dat men, tegen het advies van KLEINSMA in, bleef doorstaken. Anton VAN DEN BERG van de O.V.B. zit op school bij de Federalist DE BRUGMANS.

XI F. van BREDERVELD uit Schiedam:

Laat N. OOSTERWIJK zich elsnog rehabiliteren door de staking uit te breiden tot Rotterdam.

PD 72
8899

PD 8350

PD 4811

afschrijven
PD 979
PD 1832

PD 1477 XI

PD 8900 Y

afschrijven
P.D.
12/17
#111

PD 4032

PD 3072 X
PD 315 X

PD 3197

PD 4611

X KRUYTHOF uit Rotterdam:
ontkent, dat men in Rotterdam in de haven "besmet werk" verricht. Ook als Rotterdam gaat staken, wordt de eindoverwinning niet behaald. Dit is alleen mogelijk als "internationaal wordt samengewerkt. Ligt hier geen taak voor de R.C.P.?"

PD 4996
PD 3072

Maurice FERARES uit Amsterdam:
Toon VAN DEN BERG houdt niet van stakingen. Dat weigerde hij reeds 1 1/2 jaar geleden. Hij zei destijds, dat hij zijn "kruit droog wilde houden" en is blijkbaar nog niet van mening veranderd.

PD 6749

Ab. HOFLAND uit Rotterdam:
Is bereid om aan de eis van de partij om in het N.V.V. te gaan, te voldoen, mits de afdeling Rotterdam van de R.C.P. dat goedkeurt en toestaat te bedanken voor de O.V.B.

PD 1096

ten slotte voerde sal SANTEN nog het woord. Hij bestreed de mening, dat de R.C.P. kadaverdiscipline eiste. Dat is onjuist. Wel mag zij eisen, dat principiële Trotskistische politieke inzichten door haar leden beleden, worden nagestreefd. De O.V.B. opent slechts een nederlaag-perspectief. De R.C.P. moet de overwinning voorbereiden van het proletariaat. Zij moet haar "eigen gezicht" tonen en kan niet toestaan, dat leden jarenlang in strijd handelen met haar ideeën.

PD 1998

Aan het einde van de zitting werd over de resolutie gestemd.
Voor: Sal Santen, Theo van Tijn, Maurice Ferares, Harry Combrink, Andries Dolleman, A.J. van der Zwan, P. van Biederfeld, Cor Combrink, Langenberg, M. Plekker, Zijlstra en Ben Groeneveld.

xI Tegen: N. Oosterwijk, A. Hofland en Van der Sloot. ^{Versloot} PD 8729.

Blanco: Eyckmans. (Einde)

3

Resolutie inzake de vakbewegingsactiviteit in Rotterdam.

sinds de oprichting van de partij heeft zij het werken in de massavakbonden met het doel om te komen tot een georganiseerde fractie op de basis van onze Overgangseisen, als een van haar voornaamste taken beschouwd. De verandering van de partij van propagandagroep in een revolutionaire massapartij is ondenkbaar als onze kaders niet verankerd zijn in de massaorganisaties der arbeidersklasse.

Zich basierend op het overgangsprogram der Vierde Internationale en gewaarschuwd door de ontwikkeling der R.S.A.P. heeft onze partij zich voortdurend scherp afgescheiden van alle anarcho-syndicalistische, ultra-linkse en andere sectarische tendenzen, welke hun heil zochten of trachten te zoeken in de vorming van een kleine zuivere vakbeweging, naast de bestaande massa-organisaties. Voortdurend heeft de partij er op gewezen, dat de strijd, tegen de, de arbeidersklasse verdeeld houdende en elke actie saboterende, vakbondsbureaucratie, niet kan worden georganiseerd, als men de massa-organisaties de rug toekeert. Doet men dit wel, dan capituleert men in werkelijkheid voor de vakbondsbureaucratie en laat men de arbeidersklasse over aan de bestaande verraderlijke leidingen. Gaat men bovendien over tot de vorming van een "eigen" zuivere vakorganisatie, dan begaat men tevens de misdaad, de revolutionaire voorhoede-arbeiders te isoleren van de brede lagen der arbeidersklasse.

Het is daarom steeds de plicht van de revolutionaire partij, de scheuringstendenzen in de vakbonden te bestrijden en daar, waar de vakbondsbureaucratie er in slaagt scheuringen te verwezenlijken, te strijden voor herstel van de eenheid op de basis van de belangen der klasse. Het is op grond van deze overwegingen, dat de partij - naast de algemene ontwikkeling van de vakbeweging in dit land - de ontwikkeling op dit terrein in Rotterdam, met bijzondere aandacht heeft gevolgd. De aanvankelijke snelle groei van de E.V.C. in Rotterdam, naast de zwakte van het stalinisme in deze belangrijke arbeidersstad, bood (en biedt nog) uitzonderlijk gunstige mogelijkheden voor de ontwikkeling van de rev. partij.

De zwakte van onze, uit de illegaliteit gekomen groep, maakte het evenwel aan centristische elementen mogelijk, de leiding van de Rotterdamse E.V.C. te veroveren op de basis van een compromis met het stalinisme, toen de partij eerst begon haar activiteit op het terrein der vakbeweging te ontplooiën.

Het is ongetwijfeld een verdienste van de Rotterdamse partijnoten, dat zij, gebruikmakend van de gunstige omstandigheden, er in geslaagd zijn in betrekkelijk korte tijd niet slechts hun plaats te veroveren in de E.V.C., doch bovendien in de plaatselijke leiding, daarbij het vertrouwen genietend der Rotterdamse arbeiders. De zwakte der partij evenwel, het nalaten van het vormen van georganiseerde fracties, waarop onze partijgenoten ten alle tijde zouden kunnen steunen, deed het bij elk werk in de massa-organisaties aanwezige gevaar van ideologische "aanpassing", zowel aan de druk van het gelid, als van de bureaucratische leidingen, nog vergroten. Slechts de nauwste samenwerking met de gehele partij, het voorbeeldig aanvaarden der door de partij genomen besluiten, was in staat dat gevaar te neutraliseren. Daar waar onze partijgenoten zich aan dit grondbeginsel van het bolsjewistische vakbondswerk hielden - als in het geval van de stalinistische pogingen pgt. O. uit bouwvak weg te werken - leidde het optreden van onze kameraden tot een belangrijke versterking van hun positie en tot een verzwakking van de stalinistische leiding.

Men geheel nieuwe situatie trad echter op toen de stalinistische

sche leiding der E.V.C. door de "linkse koers" gedwongen werd haar bureaucratische greep op de organisatie te versterken, besloot tot een offensief tegen het, niet onder haar controle staande Rotterdam, over te gaan. Van der Berg, verschrikt door de anti-communistische campagne der bourgeoisie, en Smid, de kans schoon ziende opnieuw te komen tot de vorming van een nieuw N.A.S., wensten niets liever dan een openlijke breuk in de E.V.C., om, hetzij een compromis te vinden met het N.V.V., hetzij een nieuw N.A.S. in het leven te roepen. Hierdoor kreeg het stalinistische scheurings-offensief een dubbel gevaarlijk karakter. De partijleiding, die van der Berg's breuk met de stalinisten zag naderen, heeft zich toen onmiddellijk tot de Rotterdamse partijgenoten gewend en er bij hen op aangedrongen zich scherp te verzetten tegen elk voornemen der Rotterdamse E.V.C.-leiding de stalinistische provocaties te beantwoorden met het doen van die stappen, welke slechts in de kaart van het stalinisme speelden. Desondanks hebben onze partijgenoten, welke deel uitmaakten van het pag.Best. der Rotterdamse E.V.C., hun steun gegeven aan de uitgifte van een Open Brief, welke de scheuring praktisch tot een feit maakte. Hiervoor ter verantwoording geroepen door de partij, ontkende pgt. O., dat de bewuste circulaire de consequentie van scheuring inhield. Toen de praktijk de partij en niet de Rotterdamse kameraden, in het gelijk stelde, doordat de E.V.C.-leiding het Rotterdamse D.B. der E.V.C. roeyerde, hebben wij er bij de Rotterdamse partijgenoten op aangedrongen, elke poging van de zijde van Van der Berg c.s. om dit/scherpste te bestrijden en - zonder het roeyement te aanvaarden - in de E.V.C. te blijven. Pgt.O. wees er toen op, dat noch Van der Berg, noch Smid een scheuring wensten. Noch op de E.V.C.-vergadering, welke daarna in Rotterdam plaats vond, noch in de bestuursvergaderingen der toenmalige E.V.C. hebben onze partijgenoten het standpunt van de partij verdedigd. Zij hebben zich, zonder consequente tegenstand, bij het drijven van Van der Berg c.s. naar een nieuwe vakcentrale neergelegd, bewerende geen "tegenstellingen" in de oppositie te willen brengen, in werkelijkheid capitulerend voor de druk van het gelid op Van der Berg c.s., om hen deze keer niet opnieuw in de steek te laten en consequent de strijd tegen de stalinistische leiding der E.V.C. aan de orde te stellen (een volkomen gezond streven, dat geenszins tot een scheuring had behoeven te leiden, als het - in de eerste plaats door een juist optreden van onze partijgenoten - in de banen was geleid van een versterkt offensief tegen de stalinistische bureaucratie op de basis van een program reeel, met verwerping van elk scheuringsperspectief) tegelijkertijd capituleerden onze partijgenoten voor de druk van Van der Berg c.s., welke misbruik maakte van de verlangens der arbeiders, alleen en uitsluitend om de scheuring te kunnen verwezenlijken. zelfs daarbij waren Van der Berg c.s. nog gedwongen gebruik te maken van misleiding, door met stichting van de O.V.F over te gaan, na de algemene ledenvergadering op grond van een hun te goeder trouw verleende volmacht, op de ingeslagen weg voort te gaan, terwijl het toen meer dan plicht was voor pgt. O. en anderen, het eigen gezicht te tonen en de manoeuvres van van der Berg c.s. te ontmaskeren, zijn zij door hun "soepelheid" medeplichtig geworden aan een ontwikkeling, welke elke revolutionaire arbeiders slechts kan betreuren. De partij achtte deze feiten zo ernstig, dat zij in een landelijke conferentie, met slechts de stem van pgt. O. tegen het optreden van de Rotterdamse partijgenoten heeft veroordeeld en er bij hen op aandrang, zich tegenover van der Berg c.s. te plaatsen

roeyement als een voorwendsel voor scheuring te beschouwen, ten

en de inmiddels opgerichte O.V.B. te zien als een, tijdelijk buiten het geheel geplaatste, oppositionele vakbondsafdeling, in plaats van als basis voor een "nieuwe" vakcentrale, zoals Van der Berg o.s. partijgenoot O. heeft toen - en ook bij andere gelegenheden - uitdrukkelijk verklaard voostander te zijn van vakbondseenheid en steeds, waar dat mogelijk was, in die geest te zullen optreden. Desondanks zijn verscheidene Rotterdamse partijgenoten onder leiding van pgt. O. doorgegaan, zich "aan te passen" aan de druk van de O.V.B.-leiding, zonder zich te storen aan de besluiten van de partij. In "Nieuwe strijd" verdedigt pgt. O. de a-politieke, anarcho-syndicalistische tendenzen der O.V.B. ("geen politieke partijen"), propageert de scheuring in de vakbeweging buiten Rotterdam ten bate van de O.V.B. en bestrijdt de bestaande massa-organisaties op grond van ultra-linkse argumenten, welke een uitbreiding der O.V.B. als nieuwe vakcentrale tegenover de huidige, over het gehele land moet rechtvaardigen.

Op het pas gehouden officiële stichtingscongres van de O.V.B. hebben ultra-linkse secretariërs van "Van onderen Op" en van "Spartacus", tienmaal consequenter hun standpunt weten te verdedigen dan onze partijgenoten dat van de partij. In werkelijkheid was er van onze kant, tegen de vorming van een "nieuwe" landelijke vakcentrale, buiten het nauwelijks verdedigde partijvoorstel, geen sprake. Tenslotte heeft pgt. O., volkomen in tegenstelling met de door het Tweede Partijcongres genomen besluiten en de door de partij tot nu toe gevoerde eenheidsfront-politiek, in een bestuursvergadering der O.V.B. het afwijzen van een eenheidsfront-aanbod van de E.V.C. in verband met de koloniale oorlog tegen Indonesië, ondersteund. De partij heeft tot nu toe - uitgaande van de goede trouw der Rotterdamse partijgenoten bij de schending van partijbesluiten, afgezien van disciplinaire maatregelen, vertrouwend dat de ontwikkeling, welke schrede voor schrede de juistheid van de partijbesluiten heeft aangetoond; onze kameraden tot een ander inzicht zou brengen. Het is echter duidelijk, dat - ongeacht het inzicht van individuele of een aantal partijgenoten, dat zij ten alle tijde zonder beperking in de partij kunnen verdedigen - de doorvoering van de door de partij genomen besluiten een eerste voorwaarde is voor de versterking van de revolutionaire partij. Het door kam. Trotsky nadrukkelijk verdedigde standpunt, dat partijgenoten-vakbondsfunctionarissen, vooral in geval van zwakte der beweging, meer dan wie ook verplicht zijn zich aan de partij-discipline te houden, willen zij niet ten onder gaan in opportunisme, kan slechts het standpunt van onze partij zijn. De door de Rotterdamse kameraden gemaakte fouten hebben de partij ernstige schade toegebracht. Daar waar zij - tegenover stalinistische en centristische scheurmakers - hadden kunnen tonen eerlijke voorstanders te zijn van vakbondseenheid, werd de scheuring ondersteund. Daar waar zij, vertrouwend op de arbeidersklasse en de toekomst, tegenover stalinisten en centristen ons eigen program naar voren hadden kunnen brengen, aanspraak makend op de leiding der arbeidersklasse, werd het initiatief gelaten aan elementen als Van der Berg. Daar waar zij tegenover de "eenheidsfront-manoeuvres van de Stalinisten en centristen zich dienden te baseren op de noodzaak van de eenheid voor de arbeidersklasse, werd meegedaan aan het misdadige bureaucratiesche geknoei tot sabotage van het eenheidsfront. Daar waar zij de grondslag hadden kunnen leggen voor een landelijke vakbondsoppositie, welke de strijdbaarheid der georganiseerde arbeiders en de verwezenlijking der vakbondseenheid ernstig had kunnen bevorderen, hielpen zij mee de grondslag te leggen.

voor een nieuw miniatuur-M.A.S., alle vroegere toezeggingen ten spijt.

De jongste stakingen in de Amsterdamse haven hebben duidelijk aangetoond, dat de O.V.B.-leiding niet bereid is, enig initiatief te nemen tot uitbreiding dezer acties, weigert de Rotterdamse havenarbeiders op te roepen geen besmet werk te verrichten en zelfs door het uitgeven van een speciaal manifest heeft beoogd de onder de arbeiders levende wil tot solidariteit te breken. Zich verschuilend achter het avonturierskarakter der Stalinistische "linkse koers" maakt de O.V.B.-leiding zich in werkelijkheid mede verantwoordelijk voor een e.v. nederlaag in de Amsterdamse haven. Daarmede in de toekomst de strijd in de Rotterdamse haven bemoeilijkt. Onder geen enkele voorwaarde kan de partij of enig partijgenoot de verantwoordelijkheid voor deze politiek, welke zich rechtstreeks tegenover de stakende arbeiders plaatst, op zich nemen. Op grond van al het voorafgaande, is de partijconferentie van mening, dat pgt. O. verplicht is, zijn optreden in de O.V.B. volkomen in overeenstemming met de hier omschreven gedragslijn te brengen, openlijk, zowel mondeling, als in "nieuwe strijd" en zijn optreden als volgt te motiveren:

a. De ontwikkeling der O.V.B. heeft aangetoond, dat de bij de oprichting gekoesterde verwachting, als zou er in de huidige verhoudingen plaats zijn voor een nieuwe vakcentrale in dit land, is onjuist gebleken. Het zal onze taak zijn de O.V.B. zijn oorspronkelijke karakter dat van tijdelijk door haar oppositie tegen de vakbonds-bureaucratie uitgesloten vakbonds-afdeling te hergeven. Slechts op die basis is de O.V.B. gerechtigd zich tot de arbeiders in het land te wenden, zich te verenigen met de bestaande opposities en zijn opnemng in de massavakbeweging na te streven. Pogingen de O.V.B. als zelfstandige vakcentrale uit te breiden, kan slechts plaats vinden op grondslag van het losscheuren der meest bewuste arbeiders uit de massa-organisaties en is daarom nadelig voor de ontwikkeling van een werkelijke oppositie in de vakbeweging.

b. Het afwijzen van een eenheid van actie met de E.V.C. in verband met de gebeurtenissen in Indonesië was een ernstige belemmering voor het organiseren van het eenheidsfront tegen de koloniale oorlog en verschaft de E.V.C.-leiding op haar beurt een rechtvaardiging voor haar eigen passiviteit.

c. De houding der O.V.B.-leiding inzake de havenstaking in Amsterdam is in strijd met elk begrip van klassensolidariteit, door te verzuimen de Rotterdamse arbeiders op te roepen besmet werk te weigeren. Op grond van al deze overwegingen ben ik niet langer bereid verantwoordelijkheid voor de tot nu toe gevoerde politiek der O.V.B. te aanvaarden en openlijk in woord en geschrift de politiek van de partij in de O.V.B. naar voren zal brengen. Mijn optreden als bestuurder en lid van Bouwvak, zal in het vervolg geheel in overeenstemming zijn met bovenaangegeven lijn.

De partij kan op deze weg niet voortgaan. Onder geen enkele omstandigheid mag de partij meegeslurd worden in de onverbidelijke ondergang der O.V.B., indien deze nieuwe vakcentrale zich niet radicaal en op korte termijn heroriënteerd op de massa-vakbeweging. De partij verlangt daarom van de Rotterdamse partijgenoten, welke door hun lidmaatschap van de O.V.B. practisch buiten de vakbeweging zijn komen te staan (zoals in geval van Grafisch en Fabriekmaaktige) dat zij lid worden van het N.V.V., zoals uitdrukkelijk door het C.C. werd

-verlangd-

verlangd en door hen werd toegezegd. De partij verlangt daarnaast van de partijgenoten, wier plaats in de O.V.B. is (als in geval van Bouwvak en Transport), dat zij loyaal de besluiten van de partij mede uitvoeren. De partij verlangt in het bijzonder van pgt. O., als lid van het C.C. en het pol. Bureau der partij, dat hij zich bij zijn houding in de vakbeweging niet laat leiden door zijn positie in de O.V.B. doch door de belangen der partij, welke in elk opzicht samen- vallen met die der arbeiders.

Bij zijn breuk met de R.S.A.P. in 1938 deed Kam. Trotsky de voorspelling, dat de toekomst in Nederland aan die revolu- tionnaire beweging zou zijn, welke zich op de massa-beweging wist te oriënteren. Kam. Trotsky baseerde zich daarbij op de ervaringen van de gehele internationale arbeidersbeweging. De partij is niet bereid deze ernstige les, terwille van welke partijgenoot ook, naast zich neer te leggen. De partij doet daarom een dringend beroep op pgt. O. en hen die hem ondersteunen, zich loyaal aan de partijbesluiten te houden en gemeenschappelijk te strijden voor de verwezenlijking van ons program, dat de enige basis is, waarop de arbeidersklasse de vakbeweging tot haar eigen massale strijdorganisatie kan maken.

21 Februari 1949

56011

Ledenvergadering afd. Amsterdam R.C.P. op Woensdag, 16 Februari 1949, 's avonds 8 uur.

Aanwezig 13 partijgenoten, waaronder de speciaal uit Den Haag overgekomen bestuurder van het Centraal Comité Hugo DRENTH, die een inleiding zou houden over de pas ontworpen vakverenigingsresolutie.

Voorzitter Theo van TIJN kondigde aan dat er bericht was binnengekomen van verzending van een aantal pakketten uit Amerika; de pakketten bevatten tweedehandse kleren (niet voor mannen), bestemd om onder de kameraden te worden verdeeld.

(Een boos gerucht wilde, dat er al jaren geleden dergelijke pakketten aangekomen waren; daar werd toen onkameraadschappelijk mee gemarchandeerd. De ontvangers zouden de goede bullen er uit hebben gehaald en de overgebleven rommel hebben verdeeld, hetgeen bij de bedeeden uit de tweede hand nogal ongenoegen had opgewekt).

Dit gerucht hoort waarschijnlijk in de sfeer van de werkelijkheid thuis, want ditmaal werd aankondiging van de verzending gedaan, terwijl er werd bijverteld dat een comité, waarin o.a. Mien DRAAIJER, de weduwe van Sneevliet, zitting had, de zaak op regelmatige wijze zou verdelen.

DRENTH, aan het woord, verwachtte, dat de leden de resolutie behoorlijk onder de loupe hadden genomen. Hij las enige passages hieruit voor, dikte de juistheid nog even aan, waarbij de oprichting van de O.V.B. hem danig dwars zat, als leidende tot verzwakking, versplintering enz. Dit kwam vooral duidelijk tot uiting in de havenarbeidersstaking te Amsterdam. De Rotterdamse O.V.B. nam een houding aan, die regelrecht gericht was tegen de belangen van de strijdende arbeiders in Amsterdam.

Hij las verder een artikel uit NIEUWE STRIJD, waarin de werkstersstaking in Amsterdam werd afgekeurd, en, waarin de schrijver van mening was, dat, toen het onderhoud met de hoofdstedelijke Burgemeester had plaats gevonden, de werksters het werk hadden dienen te hervatten. Hij keurde een dergelijke schrijverij ten scherpste af. Z.i. bevestigde dit de door Oosterwijk c.s. ingeslagen verderfelijke koers. De resolutie moet, vindt hij, niet te schematisch te worden genomen. Het moet stuk voor stuk worden bekeken. In Den Haag b.v. is een ambtenarenorganisatie van de E.V.C. DRENTH ziet twee soorten ambtenaren. Alleen van waarde voor de arbeidersklasse zijn de in proletarisch verband staande ambtenaren, zoals P.T.T.-ers. De andere soort, de z.g. archief- en kabinetsambtenaren, staan ver van de proletarische klasse af.

In het ene geval kan de partijgenoot dus in de E.V.C. gaan om daar z'n partijwerk te doen.

Waar

Waar het niet anders mogelijk is, moeten de kameraden in het N.V.V. gaan werken. Hij is wel van oordeel, dat dit veel moeilijker is, want, er zijn daar niet veel vergaderingen, en graag geaccepteerde nieuwe leden, worden daar toch met een scheef oog bekeken. Het zal lang, heel lang duren, eer je daar een poot aan de grond krijgt, vooral onder de lui die al jaren lang lid van deze organisatie zijn. Over het vakbondswerk van de partijgenoten was hij niet erg te spreken. De Rotterdamse partijgenoten deden het beter dan de Amsterdammers. Recept om hierin verbetering te brengen: meer op de voorgrond treden in kwesties, vertrouwen zien te winnen van arbeidskameraden, veroveren van functies, en groeps-gewijs optreden.

Harry COMBRINK wist, dat de E.V.C. in Delft nog altijd 600 leden telde. De andere organisaties zijn wel sterker, maar toch vindt hij dit aantal nog een gezonde basis om daarin partijwerk te doen.

ZIJLSTRA wil graag van kameraad Drenth horen, hoe deze de mening kan concretiseren, dat de Rotterdammers supérieur aan de Amsterdammers in hun vakbondswerk zijn.

Max PLEKKER geeft dan een uiteenzetting hoe hij in de A.N.D.B. (Algemene Nederlandse Diamantbewerker Bond) had gewerkt. Hij was met anderen wegens slapte afgevloed naar de Overbruggingssteunuitkering, wat z'n portemonnaie aanmerkelijk lichter maakte. Hij nam toen het initiatief om onder z'n collega's, allemaal geheide N.V.V.-ers, die in gelijke omstandigheden verkeerden, een soort petitionnement te organiseren. Hij schreef z'n bevindingen op een stuk papier en drong er bij het A.N.D.B.-bestuur op aan, maatregelen te nemen, waardoor deze getroffen mensen weer in het bedrijf konden worden opgenomen. Hierdoor zouden ze hun vakbekwaamheid kunnen behouden. Als toelichting op de te nemen maatregelen noemde hij: de invoering van een 4- of 5-daagse werkweek, met behoud van vol loon. Z'n collega's voelden daar ook wel wat voor en ze tekenden allemaal, tenminste zijn medeslachtoffers. Max vindt, dat hij dat fijn gedaan heeft. Hij zal nu verder met ze praten, zodat het A.N.D.B.-bestuur toch wat te doen krijgt en hopelijk onder deze druk een vergadering zal moeten beleggen.

DRENTH, antwoordend, herinnert nog eens aan z'n opvatting, dat de resolutie niet al te schematisch moet worden gezien. Wat Delft betreft, natuurlijk, dit operatieterrein moet worden behouden, te meer, omdat daar toch in ieder geval de meest klas-sebewuste arbeiders in de E.V.C. zijn gegroepeerd. Het geval van Max Plekker vond hij ook prachtig. Max moet maar flink voeling met die andere mensen blijven houden en hen, als een vergadering wordt belegd, duchtig stuk voor stuk instrueren wat ze moeten zeggen. Die soort dingen moet je nooit persoonlijk aan het bestuur voorleggen, want dan wordt je als enkeling afgemaakt. Terugkomend op het beledigd chauvinisme van de Amsterdammer

ZIJLSTRA

/dient

ZIJLSTRA, zegt hij, dat deze zich dit niet als persoonlijk tot hem gericht/te beschouwen. Zijn (Drenth's) opmerking was in meer algemene zin bedoeld. Hij weet dat Zijlstra in de haven goed werk doet, maar....(en hier krijgt Zijlstra weer een schop met het voetje)...ook vernam hij, dat Zijlstra op de vergaderingen van de havenarbeiders niet naar voren is gekomen.

Het is de taak van iedere partijgenoot, dus ook van ZIJLSTRA om in conflicten, juist in conflicten, het gezicht van de partij te laten zien.

ZIJLSTRA valt hem dan even in de rede en zegt, dat dit geen antwoord op z'n vraag is. Hij bedoelt, dat Drenth's mening negatief is t.o.v. de door het Centraal Comité opgestelde resolutie inzake het vakbondswerk der Rotterdamse partijgenoten.

DRENTH geeft hem dan voor 100% gelijk wat Nelis OOSTERWIJK betreft. Niet voor de anderen. Die zijn door Nelis mee geslept; tot dusver deden zij in de E.V.C. goed werk.

De vergadering komt dan in tijdnood. Drenth moet noög naar Den Haag terug. Nog wordt vlug afgesproken de bespreking over de Gemeenteraadsverkiezingen vast te stellen op Vrijdag, 18 Februari 1949, in gebouw Westeinde.

PERSONALIA:

- ✕ COMBRINK, Henricus Johannes, Hof van Delft, 25 Februari 1913
- ✕ DRAAIJER, Wilhelmina Hendrika, Amsterdam, 5 Augustus 1894
- ✕ DRENTH, Hugo Hermann, Haste (D), 23 Februari 1916
- ✕ PLEKKER, Max, Amsterdam, 3 October 1924
- ✕ TIJN, Elias Theodorus, Amsterdam, 17 November 1924
- ✕ ZIJLSTRA, Eelke, Amsterdam, 5 Januari 1893.

I.a.a.: HC-Asd.
ID-R'dam.

F4.

Verbinding: 13

Datum ontvangst bericht:

19 Februari 1949

Betrouwbaarheid berichtgever:

betrouwbaar

Waardering bericht:

betrouwbaar

Medewerkende instanties:

Ondernomen actie:

WJ

7260

1099

Volgno.
- 2 MRT 1949
ASD/ 56663

G E H E I M .

I. D. Amsterdam

B

Verbinding No.13.

No. 1260-14/49.

Onderwerp: Conferentie R.C.P. op 19 en 20 Februari 1949
te Rotterdam in cafétaria De Jong.

1 Maart 1949.

Datum ontvangst bericht: 24 en 28 Februari 1949.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht aan: H.C. Amsterdam
I.D. Rotterdam

Medewerkende instanties: ---

Ondernomen actie: ---

Zaterdagavond (19.2.49) om 8 uur begon voorzitter Theo van TIJN, bij de opening, er zijn spijt over te betuigen, dat de vertegenwoordiger van de 4e Internationale niet aanwezig kon zijn; hij bracht dit in verband met pasmoelijkheden. Sal SANTEN zou een inleiding houden en als er dan nog tijd zou overschieten, kon alvast aan de discussies worden begonnen. Zondagochtend om 10 uur ging men dan verder. Tenslotte deelde hij mede, dat de pakketten uit Amerika waren aangekomen. Daarin bevonden zich dameskleden en kindergoed. Hij vroeg om een opgave van candidaat-bedeelden.

Er waren 18 koppen aanwezig, waaronder 2 vrouwen. Eén er van, droeg naar klank de voornaam Imy en kwam uit Rotterdam, terwijl de ander Mirjam PLEKKER was uit Amsterdam, de zuster van Max PLEKKER. Ook werd die Zaterdag -'s Zondags niet-opgemerkt een Indonesiër, HAMZAH -welke is niet bekend-.

SAL SANTEN aan het woord: "Het fractiewerk in de vakbeweging is door de partij al sinds lang aan de orde gesteld. In tijden van neergang der arbeidersklasse, zoals voor de oorlog, vinden scheuringen en desrties plaats op vakbondsgebied.

De

De 4e Internationale heeft daartegen altijd strijd gevoerd. In 1938 brak TROTZKY met SNEEVLIET wegens het NAS. In Rotterdam was voor de oorlog de strijd tegen dit NAS de basis van ons werken. En nu, o.. ironie van het noodlot, diezelfde mensen zijn nu voorstanders van de OVB.

Sinds de val van Mussolini zien we in ononderbroken vorm een opgang van de arbeidersbeweging. Hoe moeten we dan de nederlaagsymptomen verklaren? Onze verwachting dat de arbeiders rechtshstreeks van het stalinisme naar ons zouden komen, was te automatisch. Ze gaan juist dikwijls terug naar het reformisme, meer als soort "rustpunt", dus om verder af te wachten. De arbeidersklasse is verdeeld en wordt door de bourgeoisie verdeeld gehouden, de z.g. arbeidersaristocratie.

De partij vertegenwoordigt de belangen van de gehele arbeidende klasse. De basis van het reformisme is belangrijk ingeschrompeld. De loonstop maakt het arbeidersinkomen meer en meer gelijk. Een partij in reincultuur bestaat niet. De tendenzen in de arbeidersbeweging drukken hun stempel op de partijen.

Uitgaande van de belangen van de gehele arbeidersklasse ontwikkelt zich de partij in die strijd. Het democratisch centralisme evenwel is onze basis; dit moet vrije discussie in onze partij waarborgen, maar daarnemens één lijn naar buiten te zien geven.

Na de oorlog oriënteerde het voormalig Comité Revolutionnaire Marxisten zich op het NVV. De grote ontwikkeling van de EVC, vooral in de sleutelbedrijven, deed echter ons standpunt wijzigen. Het verraad aan de havenstaking in 1946 was evenwel opnieuw een keerpunt. Sedertdien ging de EVC bergafwaarts, waarvan de NVV-bureaucraten profiteerden. Misschien hebben we de factoren van de EVC-ondergang onjuist geschat. Ook TROTZKY wees er al op, hoe de gezamenlijke druk der bourgeois zich keert tegen de kleine vakbonden. En dit gold ook voor de EVC. De stalinisten trachtten daaraan te ontkomen door toegeven, b.v. opheffing havenstaking, fusie-rapport, enz. De ondergang van de EVC is nu niet meer te stuiten, al juichen we dit dan ook niet toe. De scheuring in Rotterdam vond niet maar toevallig plaats. Na de Franse koers in de Renaultstaking 1947, begon de z.g. linkse koers van het stalinisme.

Aanvallen op de USSR in verband met de liquidatie van het vrije Tsjecho-slowakije. ALS gevolg internationale scheuringen in de vakbeweging.

De breuk van Antoon van den BERG met het stalinisme tijdens deze linkse koers, als gevolg van de druk der bourgeoisie. Onze partij heeft dit alles vooruit gezien. Van den Berg's breuk had niets van doen met de belangen der arbeiders. We waarschuwden de Rotterdamse partijgenoten om niet te gaan scheuren. De partijleiding waarschuwde tegen de uitgifte van het z.g. scheuringsmanifest. En partijgenoot OOSTERWIJK zei: Rotterdam wil niet scheuren. Naar aanleiding van dit manifest royeerden de stalinisten de leiding van de Rotterdamse EVC. De partijmening was: Royement niet erkennen, niet scheuren. Blijven doorwerken als EVC-Rotterdam.

De Rotterdamse EVC-leiding kreeg van de leden volmacht om op de ingeslagen weg voort te gaan. Toch scheurde toen de leiding achter de rug van de leden om.

Daarna: een partijconferentie in Amsterdam stelde vast, dat de

OVB

OVB het oorspronkelijk karakter van revolutionaire partij moest herkrijgen; geen nieuwe bond moest worden uitgeroepen. De partijgenoten in Rotterdam waren niet bereid of niet in staat deze besluiten door te voeren. En op het stichtingscongres van het OVB is de mening van de partij niet verdedigd.

Dan: het eenheidsfront tegen de koloniale oorlog.

De EVC-leiding aanvaardde het aanbod van het OVB voor samenwerking op dit punt. Ze deed voorstellen. Deze werden door het OVB van de hand gewezen, met steun van partijgenoot OOSTERWIJK. Als argument werd aangevoerd: politieke manoeuvre der CPN.

Het eenheidsfront wordt echter nooit gedichteerd door de wil van de tegenstanders. TROTZKY verdedigde voor 1933 in Duitsland het eenheidsfront van sociaal-democraten en stalinisten. Bij het aangaan van een eenheidsfront, kunnen de leiders niet worden gepasseerd.

In volgende acties zullen we de arbeiders moeten winnen.

Havenstaking in Amsterdam: Die wordt op ongelukkige manier door de stalinisten gevoerd. Geen program. Strijdwil evenwel aanwezig. Moeten we nu uitgaan van de bedoelingen der stalinisten (weer linkse koers) of van de belangen der strijdende arbeiders? Het OVB nam een zeer lafhartige houding aan door solidariteit te weigeren. De tegenstelling der bureaucraten wordt op deze wijze op de rug van de arbeiders uitgevochten. Doel van het OVB-manifest was om de Rotterdamse arbeiders te laten onderkruipen.

We kunnen dus geen verantwoording aanvaarden voor de houding van onze Rotterdamse partijgenoten; zij moeten de tegenstellingen in het OVB-bestuur naar buiten en onder de leden brengen.

Tot nu toe heeft de partijleiding geen maatregelen genomen om de ervaringen te laten spreken. We vragen nu van kameraad OOSTERWIJK om zich aan de richtlijnen te houden, zoals deze in de resolutie zijn neergelegd."

HERMAN DRENTH, beladen met paperassen, komt dan op de propen en houdt een bespreking + toelichting op de RESOLUTIE INZAKE DE VAKBEWEGING en brengt overigens gedeelten naar voren uit de RESOLUTIE INZAKE DE VAKBONDSACTIVITEIT IN ROTTERDAM. Vooral op de laatste levert hij kritische beschouwingen aan het adres van Rotterdam, en speciaal moet Nelis OOSTERWIJK het ontgelden, die in zijn ogen geen genade meer kan vinden.

OOSTERWIJK reageert dan nog even op SANTEN's voorstelling over het Eenheidsfront tegen de koloniale oorlog. Hij vond, dat de partij verzuimde te reageren op de motie van het OVB, hetgeen de EVC wel deed. De partij had samspraak met het OVB moeten houden.

"Ik heb gesteld: algemene werkstaking; is dat niet mogelijk, dan boycot. Dit werd door de OVB-leiding verwerpen. Dan had de EVC er nooit op ingegaan. De EVC had de bedoeling om het OVB te nekken. Ik stemde in het bestuur tegen. De EVC had

zich

zich niet tot de arbeiders mogen wenden.
Onze partij laat zich door de stalinisten leiden. Het antwoord van het OVB op de brief der RCP was volkomen juist."

Het was inmiddels al laat geworden. De zitting werd verdaagd tot Zondagmorgen 10 uur.

Zondagmorgen (20.2.1949) om 10 uur werd de tweede acte ingezet met de verdediging van Nelis OOSTERWIJK, die hierbij aan het woord is:

"Ik wil beginnen met te verklaren, en dat heb ik op de vorige vergadering ook al gezegd, dat ik volgens de beginselen van de 4e Internationale wil handelen; ik aanvaard de discipline die in die beginselen opgesloten liggen; ik wil die beginselen verdedigen, maar niet in stalinistische zin. Onze belangen zijn één en ondeelbaar. Onze houding, ik bedoel de houding van de Rotterdamse partijgenoten, werd in het verleden door de partijbelangen bepaald. Buiten Rotterdam slaagde de partij er niet in enige invloed van betekenis te krijgen. We hadden een belangrijke plaats in de vakbeweging. Het gebrek aan resultaten vindt zijn oorzaak bij de partij-leiding, b.v. tekort aan advies en leiding."

Interruptie (Herman Drenth): "Je liegt bewust, ik was op alle vergaderingen, die jullie hielden en ik gaf daarin alle mogelijke adviezen."

De voorzitter hamert: "Nelis heeft het woord".

Nelis gaat onverstoord verder: "Onze partij is nog zeer klein ~~en door het geringe aantal leden zijn de mogelijkheden beperkt.~~ Onze taak is en blijft voorlopig: het bewerken van centrismen in geestelijk opzicht; wij zijn hierin het leiding gevende apparaat, ook in de vakbeweging, voor zover er zich daarin mogelijkheden voordoen; hiermee is tijd en taktiek geboden.

De urgentieprogramma's van Transport en Bouwvak van het OVB geven niet alleen blijk van onze invloed, maar ook van het binnendringen van het overgangsprogramma onzer partij. Belangrijke delen van dit programma zijn in het OVB opgenomen. Dat is niet vanzelf, zo maar, gekomen; hiervoor is gevochten, dus zichtbaar aan te tonen. Wat hebben de andere partijgenoten in EVC en NVV gedaan? Het OVB draagt de kiemen voor een massabeweging met zich mee. De groei van de EVC was voorheen ook niet vooruit te bepalen, en, als na verloop van tijd, het OVB blijkt geen massabeweging te kunnen worden, dan zullen we ons inderdaad gaan richten naar het NVV/. Maar ineens gaat dat niet; daar is geestelijke voorbereiding voor nodig. Maar eerst moeten we het met het OVB proberen..

De

De waardering van de partij voor de EVC was in het verleden veel te groot. De scheuring was niet tegen te houden, de massadesertie moest worden opgevangen; dit was bittere noodzaak. Het Centraal Comité gaf het advies, dat we de functies ter beschikking moesten stellen en voor de stalinisten moesten capituleren. Dit zou nog veel funester geweest zijn. Het C.C. ziet de zaken te theoretisch, wij werken in de praktijk, wij wilden de eenheid in de Rotterdamse haven handhaven. Wat zal de partij beslissen bij een eventuele massadesertie na de in het vooruitzicht liggende verloren havenstaking in Amsterdam? Terug in de EVC? En als men hiertoe niet bereid is? Dit zijn problemen die ernstig dienen te worden onderzocht. En als ze dan naar het OVB willen komen, moet ik dan als functionaris zeggen: Ga naar de EVC terug, of: wordt lid van het NVV? Waar zit toch eigenlijk jullie verstand? (die laatste zin was tot zijn partijgenoten gericht). Capitulatie voor de stalinisten in de vakbeweging is funest. KLEINSMA is daarvan een levend voorbeeld. Terwijl DE WAARHEID hem in de strijd der havenarbeiders becritiseert, ondertekent hij de verklaring van BLOKZIJL, in plaats van in verzet te komen en de geruchtenfabriek bij DE WAARHEID duidelijk te signaleren. Hij capituleerde. Is dat soms juist? Hebben jullie nog vertrouwen in KLEINSMA? Onze houding was op dat moment anders! M.i. konden we trouwens niet anders. De arbeiders in de vakbeweging dienen zelf te beslissen, waarbij partijpolitiek uitgesloten moet zijn, tenminste in het algemeen, en als het niet in strijd met het partijbelang is. In de toepassing van partijpolitiek in de vakbeweging moet soepelheid betracht worden, een vaste, strak aangehaalde lijn, is nog niet mogelijk, daarvoor zijn we als RCP te klein en te zwak.

Wat betreft de staking in Amsterdam, kunnen we ons niet laten ~~leiden~~ leiden door het rechtvaardige van die strijd, maar we moeten ook zien of het tijdstip gunstig is, dus alweer een kwestie van inzicht en tactiek. Toen de EVC de productieverhoging en het fusieplan losliet, moest hij iets anders doen. De actie die de partij tegen het OVB voert is veel erger, oneindig veel erger, dan ze ooit tegen de EVC voerde. (Geroep: "Bewijzen!")

Als de partijgenoten in Amsterdam niet in gebreke waren gebleven, dan hadden ze nooit de stalinist WIEGMAN cursusvergaderingen moeten laten houden. Partiële stakingen hebben nooit succes. De Rotterdamse havenarbeiders voelen dit en... ze zijn daarmee verder dan de Amsterdamse. Als er in een staking geen perspectief meer zit, dan moet je haar opheffen. Heb ik soms het OVB-bestuur voorgesteld om in een manifest te zetten: Terug Amsterdamse havenarbeiders, terug, en dan nieuwe strijd op basis van eenheidsfront met Rotterdam? Er is geen besmet werk in Rotterdam, wèl in Amsterdam, waar de vaste arbeiders nog werken.

Het OVB kan een belangrijk instrument zijn voor de propaganda voor de ideeën der 4e Internationale. Het OVB is geen revolutionaire vakbeweging. Het wil worden en zijn een massabeweging en het urgentieprogramma wijst op een bepaalde ontwikkeling. De verklaring, gesteld in de resolutie, zal ik nooit afleggen. Ik zal de partij nimmer uit eigen beweging verlaten. Wel zullen we een breuk aanvaarden, hoewel deze niet noodzakelijk is. Wij zijn bereid de Resolutie inzake de vakbeweging te aanvaarden, waarbij we ons, logisch, niet kunnen aanpassen bij de regel die ons bindt om propaganda te maken voor het NVV."

DISCUSSIE.

Ab HOFLAND uit Rotterdam: "Ik zal hier een verklaring afleggen. Eerstens is het juist, dat ik in een groep van 8 à 9 personen zit van het OVB. Ik heb ze nog nooit gezien; ik acht dit ook niet belangrijk. Belangrijk is voor mij en de partij, dat in het algemeen, in het OVB connecties zijn gemaakt, die ik niet graag meer loslaat. Daarom ben ik ook van mening, dat de partij mij beter in het OVB kan laten werken dan in het NVV, waar ik me overigens niet op m'n plaats zou voelen."

Peter DRENTH uit Groningen: "OOSTERWIJK moet zich niet bepalen en laten leiden door mensen, waarmee hij dagelijks omgaat, maar zich meer toeleggen op datgene wat de arbeiders te zeggen hebben. In Groningen voelden de arbeiders de scheuring als een dolkstoot in de rug. NVV-arbeiders vroegen ons bij hen in het NVV te komen om grotere oppositie te voeren. Ik bepleit de noodzakelijkheid van een oppositie-orgaan, geredigeerd door partijgenoten, maar z.g. los van de partij staande."

Harry COMBRINK uit Amsterdam: betwist de gedachte, dat er stalinistische stakingen zouden zijn. "Als men staakt, moet men trachten de staking uit te breiden en met een program komen tegen de stalinisten in. Nu zal men Rotterdam en KLEINSMA als "Trotzkisten" verantwoordelijk stellen en ze politiek afschrijven. Echte Trotzkisten treden anders op. Rotterdam brengt critiek op de staking in Amsterdam, maar jullie eerste taak had moeten zijn de staking te ondersteunen en dan gelijktijdig critiek en richting geven aan deze strijd."

Moos FERAREZ uit Amsterdam: "Van den Berg's stopwoord is: "Laten we ons kruit droog houden", wat hij ook al in dienst van de stalinisten zei. Uitwijken voor de strijd is zijn kracht. Hij gooit communistische partijpolitiek en arbeidersstrijd op één hoop. Anders smoes: "Wat zal er met de centen gebeuren?" Dat is allemaal reactionnair gewouwel. Bij stakingen is nu eenmaal money nodig."

Hij doet tenslotte een dringend beroep op Ab HOFLAND en OOSTERWIJK hun zienswijze te veranderen.

EIKMANS (?) uit Schiedam: beschouwt de Resolutie over de Vakbeweging als een platform waarlangs gewerkt kan worden. In die behoefte is nu z.i. voorzien, hoewel hij van mening is, dat het

het laatste woord over dit werken in de vakbeweging nog lang niet is gesproken. "Mensen, die niet in een vakbond werken, hebben daar zo zeer geen kijk op en kunnen er daarom erg moeilijk over beslissen. Het tactisch werken, de tactiek, ligt me nl. erg aan het hart. In de METAAL zitten we b.v. met moeilijkheden over het tariefstelsel dat aanvaard was. Ik zie ook de huidige acties als CPN-acties en ik kan ze daarom in geen enkel opzicht ondersteunen. Ik heb nu al van de EVC-instanties 20 Sol-lijsten ontvangen, maar ik kan er niet mee werken om de doodeenvoudige reden, dat de mensen er bij mij niet op willen tekenen. Er was in de achter ons gelegen periode diwwijs tegenspraak tussen de partijdiscipline en de vakbondsdiscipline. Ik acht het ondersteunen van gedwongen stakingen funest. Ook ik ben van oordeel dat er betere verbindingen tot stand kunnen komen door het uitgeven van een maandelijks orgaan, waarin de partijgenoten elkanders ervaringen uitwisselen. Ik verkoop in Schiedam een 30-tal TRIBUNE's; ik zit in de Bondsraad van de EVC-METAAL, waarvan het ledenaantal terugloopt."

Herman DRENTH : "OOSTERWIJK zegt, dat onze partij klein en zwak is en hij bedoelt hiermee van onze partij een caricatuur te maken. Wij zouden niet voldoende de EVC-CPN hebben bestreden. Gelogen!" (Zijn hand glijdt over een pak TRIBUNE's) "Neem maar welke je wil, er is geen krant waarin geen aantal wordt gedaan op de EVC en CPN. Ze worden gewoon ontmaskerd. Daarentegen staan in de NIEUWE STRIJD artikelen, b.v. over de werkers die bij de Burgemeester waren geweest en toen die had gezegd dat hij er in Den Haag wel eens over zou gaan praten, wás de schrijver van oordeel dat de schoonmaaksters de staking maar moesten opheffen. Het is schandelijk!" (schreeuwt hij).

"Maar, dat heb ik toch niet geschreven, man!" zegt OOSTERWIJK.

"Had je een tegenstuk moeten plaatsen", antwoordde DRENTH.

"Van partijgenoot GROENEVELD heb ik gehoord, dat de afdeling Overheid van het OVB tot nu toe een vergadering weigert uit te schrijven, waarop het overgaan naar het NVV aan de orde kan worden gesteld."

"Stel dat zelf maar eens aan de orde in Den Haag, waar je in een hoopje van 200 man in de EVC zit te wroeten", interrumpeert OOSTERWIJK weer.

"Mij heeft de partij daarover tot op heden niet aangevallen" zegt DRENTH geraakt, "men kan dit aan de orde stellen, dat is nu nog niet gebeurd en al was het wel zo, daar is jouw vuile was niet schoon mee."

[ZIJLSTRA uit Amsterdam] "Vast staat, dat de partij wel het karakter van een staking dient vast te stellen, omdat een verkeerde oriëntering naar buiten, de aanwas zal verhinderen. Men kan van de veronderstelling uitgaan, zo oppervlakkig genomen, dat een meerderheid op een stakersvergadering om door te staken, voor de partij een stimulans is om de conclusie te trekken"

trekken dat grote strijdwil blijkt, en, zich hierop vastzettend, de ontwikkeling verder opzwiept en daarbij van mening is de arbeidersklasse van dienst te zijn.

Bij het behandelen van het karakter ener staking, en, laten we ons bepalen tot de havenstaking in Amsterdam omdat dit onderwerp concreet aan de orde is, in verband met de stellingname van kameraad OOSTERWIJK inzake dit conflict, hebben we te maken met allerlei factoren:

- a) met internationale politieke en economische verhoudingen
- b) met de nationale politieke en economische verhoudingen
- c) met de plaatselijke gesteldheid van het moment
- d) met kennis van de mentaliteit der havenarbeiders, vooral plaatselijk genomen, omdat deze verschillend van karakter is.

Bij het beoordelen van een staking zijn deze factoren beslissend, maar niet na de staking. Wetenschappelijke vaststelling gebaseerd op deze kennis, is beslissend voor de te volgen partijlijn. Ga je van deze weg af, dan kom je onvermijdelijk tot verkeerde conclusies, die niet in het belang van de betrokken arbeiders zijn. Niet alleen in materiële zin, maar ook op het vlak der politieke verhoudingen; ook nadeel voor de partij, omdat ze dan in het kielzog vaart van de tegenstanders.

De partijleiding heeft in dit havenconflict grove fouten gemaakt en ik wil erkennen hiermede aan schuldig te zijn. Althans in zoverre, dat ik de leiding van de partij heb overschat. Ik heb me bij het geven van inlichtingen aan de partij uitsluitend bepaald tot het juist zakelijke, tot de juiste gang van zaken van dag tot dag, het politiek inzicht overlatend aan de meer geschoolde kameraden. Voordat KLEINSMA de eerste maal het advies gaf de staking op te heffen, had de leiding der afdeling Amsterdam der partij, al een copie opgesteld voor een manifest, waarin sprake was van een stap terug doen, omdat er geen perspectieven aanwezig waren en dat verdere strijd nutteloos en misdadig was en waarin de rol van de CPN-EVC fel werd belicht. Men wachtte evenwel met de verspreiding van dit manifest zo lang, tot de bewuste vergadering van KLEINSMA het advies gaf om de staking op te heffen; inderdaad een juist advies, maar het werd door de stakers afgewezen.

Het feit dat 1042 stakers zich uitspraken voor "doorstaken", was aanleiding om het gestelde manifest vast te houden. In de eerste plaats waren ze er trouwens nu te laat mee en in de tweede plaats was de mening waarom het niet werd uitgegeven, verkeerd. Men ging van de gedachte uit, dat de verstrekte gegevens van de betrokken partijgenoten wel juist waren, maar men zag in de uitslag van die vergadering een bewuste strijdwil onder de arbeiders, die men wilde opvoeren. Men was toen blij het manifest niet te hebben uitgegeven, omdat de partij zich daarmee zou hebben geblameerd.

Was het niet tijdig, dus voor die bewuste vergadering, uitgeven van dit manifest al niet juist, de mening over die 1042 doorstakers was nog onjuister. Immers, was het waar, dat de meerderheid wilde doorstaken? In het havenbedrijf werken ± 4000 man, hiervan waren er 1042 voor doorstaken en 589 voor opheffing, ± 80 stemmen blanco en ongeldig. En de rest bewees metterdaad op doorwerken prijs te stellen. Dat was de werkelijkheid.

De

De Amsterdamse leiding richtte zich dus naar de minderheid, zag alleen maar de uitslag van die vergadering, baseerde daarop haar conclusies, verkeerde overigens. Nadat de staking verliep na het advies van Kleinsma, met alle nadelige gevolgen daarvan, ging toch de afdelingsleiding nog zover om een manifest voor "doostaken" uit te geven. De leiding was toen nog gekker dan de stalinisten. Tot zover mijn mening over de havenstaking. En nu nog iets over de Sol-actie. Als het inderdaad juist is, dat deze actie een CPN-apparaat is, dan zal de partijleiding door middel van ons orgaan duidelijk haar mening moeten uiteenzetten en de arbeiders waarschuwen."

Op deze conferentie waren DRIE resoluties aan de orde, t.w.:

- A. Ontwerp-resolutie inzake de vakbeweging
- B. Resolutie inzake de vakbondsactiviteit in Rotterdam
- C. Minderheidsresolutie over de vakbeweging.

AD. A.

Deze ontwerp-resolutie is te vinden in HET KOMPAS, no. 38, dd. November 1948. Ze werd U in afschrift toegezonden bij dezerzijds bericht No. 6477-14/49 dd. 18 November 1948.

Ze werd op deze conferentie, behoudens enkele kleine veranderingen, die hieronder volgen, in haar geheel aanvaard.

Evenwel:

1. met aantekening van de partijgenoten uit 's-Gravenhage, dat zij de in deze resolutie voorkomende gedachte, als zou de stalinistische leiding de liquidatie van de EVC beogen, ontkent.
(Zie bedoeld afschrift-Kompas, pagina 2, 2e blok, 7e zin)
2. met aantekening voor Rotterdam, dat het voor hun nu nog onmogelijk is om als OVB-leden en -functionarissen, propaganda te maken voor het NVV.
(Zie bedoeld afschrift-Kompas, pagina 2, 1e en 2e zin).

Over

Over het door Den Haag gemaakte voorbehoud, als genoemd sub A.1, zal in HET KOMPAS een verdere discussie worden gevoerd.

Slechts twee zeer geringe -in redactioneel opzicht- wijzigingen werden door de conferentie in de ontwerp-resolutie aangebracht, nl.:

- a. De zin, genoemd in afschrift-Kompas, pagina 2, 2e blok, 7e zin, wordt thans:
"Haar gehele tactiek blijft gericht op liquidatie der "E.V.C., enz."
(Het woord: IS, werd dus vervangen door: BLIJFT).
- b. De zin, genoemd in afschrift-Kompas, pagina 3, sub f, wordt thans:
"Tegenover de werkloosheid de 40-urenweek, met behoud "van loon".
(Dit programmapunt werd dus aangevuld met: MET BEHOUD (VAN LOON)).

AD.B.

Deze resolutie werd U in afschrift toegezonden bij dezerzijds rapport No. 946-14/49 dd. 12 Februari 1949 (uitgebreide zitting C.C.-RCP te Rotterdam op 6.2.1949).

Om met het resultaat te beginnen: deze resolutie werd ingetrokken.

Dit uitschakelen is niet maar vanzelf gegaan. Het Centraal Comité begaf zich tijdens de discussie in een nevenlokaaltje, waar heftig werd gedebatteerd. Na afloop was de mening in het C.C. verdeeld. Toen kwam Sal SANTEN met het voorstel, dat op grondslag van het aanvaarden van Rotterdam van de sub A genoemde ontwerp-resolutie, men een afwachtende houding wenste aan te nemen tot het met Pasen a.s. te houden Congres en de minderheidsresolutie van Rotterdam (zie sub C) zou vervallen. Hij voegde er aan toe, dat het hier een zeer belangrijke beslissing gold. Hij wenste ten opzichte van de Internationale de verantwoording voor het aannemen van deze resolutie niet te aanvaarden.

Herman DRENTH betoogde, dat nu men voor de beslissing stond, er terug werd gekrabbeld. Gezamenlijk hebben "wij" deze resolutie vastgesteld, b.v. "de partij kan op deze weg niet voortgaan".

Dries DOLLEMAN was zo kwaad, dat hij niet wilde stemmen. Theo van TIJN kwam met de verklaring, dat hij het in eerste instantie met DOLLEMAN eens was, maar dat hij toch diens houding afkeurde, zijnde in strijd met de partijdiscipline. Harry COMBRINK fungeerde in deze belangrijke beslissing als voorzitter en op een gestelde vraag aan DOLLEMAN, gaf deze ten antwoord, zich te zullen houden aan de partijdiscipline.

Daarna

Daarna begon in een bewogen sfeer de stemming over deze resolutie.
Sal SANTEN behaalde een succes. Zijn voorstel ontmoette 11 voorstanders en 8 tegenstemmers.

De tegenstemmers waren:	AMSTERDAM	met	Theo van Tijn Max Plekker
	DEN HAAG	met	H.Drenth Dries Dolleman ?
	ROTTERDAM	met	Kruithof Verzijl
	DELFT	met	C. Combrink.

Nu deze resolutie van de baan was, verviel, volgens afspraak bij deze koehandel, de resolutie:

AD. C.

welke in afschrift hierbij gaat.

Het was inmiddels half zes geworden. Om zes uur moesten de genoten de zaal verlaten. Dus sprak men af de besprekingen over het werk voor de gemeenteraadsverkiezingen uit te stellen. Het C.C. zal daarvoor nog richtlijnen aangeven.

FERAREZ is circa medio Februari naar Parijs geweest om verslag uit te brengen. Vermoedelijk heeft hij daar ook over de pecuniae gepraat. De TRIBUNE werkt nu iedere 14-dagen met verlies.

Binneskamers is al besproken om hem als No.1 kandidaat te stellen voor de Gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam. Naar twee andere slachtoffers voor deze parade wordt nog omgezien.

PERSONALIA:

COMBRINK, Cornelis,	Hof van Delft	9.12.1918	
COMBRINK, Henricus Johannes	Hof van Delft	25. 2.1913	
DOLLEMAN, Andries	's-Gravenhage	23.11.1919	
DRENTH, Hugo Hermann	Haste (D)	23. 2.1916	
DRENTH, Peter Wilhelm			
	Heinrich	Haste (D)	31. 3.1913
FERAREZ	Mozès	Amsterdam	5. 1.1922

Hofland

HOFLAND	, Ab	Rotterdam	1916
KRUIDHOF	, Engel H.	Groningen	1905
OOSTERWIJK	, Cornelis	Rotterdam	6.11.1906
PLEKKER	, Mirjam	Amsterdam	13.11.1920
SANTEN	, Salomon	Amsterdam	3. 8.1915
TIJN	, Elias Theodorus van	Amsterdam	17.11.1924
VERZIJL ?	, en EIKMANS ?		
ZIJLSTRA	, Eelke	Amsterdam	5. 1.1893

Bijlage: 1.

F4.

by

Verbinding: No.12

28 Februari 1949.

Doss.15/155

Onderwerp: Verslag Congres R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 24 Februari 1949

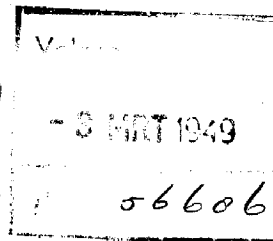
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: I.D. Rotterdam

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Op 19 en 20 Februari 1949 hield de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) een ledencongres te Rotterdam.

Het congres vond op 19 Februari 1949 plaats in het perceel Stieltjesstraat 2 te Rotterdam.

Aanwezig ± 20 personen, onder wie werden opgemerkt: uit Amsterdam:

57522
* Sal SANTEN, Theo VAN TIJN, Maurice FERARES, Harry COMBRINK, ZIJLSTRA, Max PLEKKER, Lyda PLEKKER en Bob DE WILDE (zoon van een bekende R.S.A.P.-er, Gerrit DE WILDE uit Rotterdam).

Uit Rotterdam:

* Nelis OOSTERWIJK, Ab HOFLAND, VERZIJL en KRUYTHOF.

Uit Schiedam:

* B.EIKMANS.

Uit Groningen:

* Peter DRENTH.

Uit Eindhoven:

* Flip GRAVE.

Uit 's-Gravenhage:

* Andries DOLLEMAN (23-11-19);

* Hugo Hermann DRENTH (23-2-16);

* Albertus Johs. VAN DER ZWAN (22-1-12) en de Indonesiër

* Moezah HAMZAH (4-11-20) *is*

dit is een
HAMZAH is opnieuw als lid toegetreden tot de R.C.P. Hij is

Hij beweert voorzitter te zijn (van de overkoepelingsorganisatie van Indonesische verenigingen). *is*

Op de 1e. bijeenkomst voerde allereerst het G.C.-lid

Sal SANTEN het woord. Hij hield een inleiding over het ontwerp resolutie inzake de vakbeweging. Deze resolutie komt voor in het discussie-organ "Het Kompas" No.38 van November 1948).

Aan de vervolgens plaatsvindende discussie namen deel:

1. Nelis OOSTERWIJK

Oosterwijk draaide om de in de resolutie genoemde feiten heen en gaf geen concrete antwoorden op de hem gestelde vragen.

2. Hugo H. DRENTH.

Drenth hield een lange en felle rede tegen de houding van Oosterwijk. Drenth wenste de partij zuiver Trotskistisch te houden en wees ieder compromis af.

Om 23.00 brak hij zijn rede af en werd het congres verdaagd.

Op Zondag, 20 Februari 1949, werd het congres om 10.00 uur voortgezet in cafetaria DE JONG, Strijensestraat te Rotterdam.

Aanwezig de genoemde personen, uitgezonderd M.HAMZAH. Wel was alsnog verschenen: Frans BREDERVELD uit Schiedam.

H.DRENTH vervolgde zijn afgebroken rede. Hij bestreed aan de hand van artikelen uit de partijbladen het Rotterdamse standpunt inzake de vakbeweging.

Hierna leidde hij als C.C.-lid (economisch secretaris) in de "Resolutie inzake de vakbondsactiviteit uit Rotterdam".

Hij was voor handhaving van die resolutie en bestreed de "Minderheidsresolutie over de vakbeweging" van de afdeling Rotterdam van de R.C.P. (een exemplaar van de resolutie gaat hierbij ten behoeve van M.v.A.Z.).

Nelis OOSTERWIJK sprak hierna. Hij verdedigde zijn standpunt, neergelegd in die minderheidsresolutie en ging hiet in op de felle rede van H.H.DRENTH.

Na Oosterwijk voerden nog diverse leden het woord. De meerderheid was voor het voorstel van H.H.Drenth.

Sal SANTEN las hierna een nieuwe resolutie voor. Deze nieuwe resolutie hield een compromisvoorstel in.

De ter vergadering aanwezige C.C.-leden bespraken in een aparte vergadering dit nieuwe voorstel. Na deze vergadering bleken tegen de nieuwe resolutie te zijn:

Theo VAN TIJN en H.H.DRENTH.

Vóór de resolutie: Sal SANTEN, Harry COMBRINK, Maurice FERARES, Ab HOFLAND en Nelis OOSTERWIJK.

De voorzitter van het congres wees het verzoek van de afgevaardigden der Haagse afdeling, om de nieuwe resolutie eerst in discussie te brengen, af.

In stemming gebracht waren vóór de resolutie: 11 personen.
Tegen 8 "

Om ± 19.00 uur werd het congres beëindigd. (Einde)

r6-681

MINDERHEIDS-RESOLUTIE OVER DE VAKBEWEGING.

De Partij is een bepaald geestelijk Collectief, waar het klassebewustzijn z'n hoogste uitdrukking in heeft gevonden.

Als zodanig is de Partij het instrument, het leidinggevend apparaat, de voorhoede van de arbeidersklasse.

De vakbeweging is ook een geestelijk Collectief, maar de trap van het klassebewustzijn is daar lager. Juist omdat de vakbeweging de natuurlijk gegroeide strijdorganen van de arbeidersklasse waren.

Het is de vakbeweging, welke in het verleden en in het heden direct leiding aan de strijd der arbeidersklasse heeft gegeven ter verkrijging en ter verbetering van de eerste levensbehoeften.

In het algemeen is het klassebewustzijn minder sterk ontwikkeld bij de ongeorganiseerden en confessionele organisaties, dan bij dat deel wat zich in de E.V.C. en het N.V.V. had en heeft georganiseerd.

De opgave van de partij is, het klassebewustzijn bij de arbeiders te versterken door op een juiste wijze haar propaganda te voeren en leiding aan haar strijd te geven. Zij stelt zich daarbij in op het huidige denken der arbeidersklasse.

Het opstellen van het overgangsprogram door de 4e Internationale had dan ook geen andere bedoeling.

De Partij zal zich daarbij in moeten stellen op het meest bewuste gedeelte der arbeidersklasse en dat is in de vakbeweging. De Partij zal omdat zij nog klein is, een zeer nuttig en effectief gebruik van haar krachten moeten maken.

Het was voor onze Partij direct na de oorlog eenvoudig, omdat de massa zich organiseerde in de E.V.C. Het nam de schijn aan alsof de zich nu noemende Unie-organisaties niet meer tot grote vakcentrales zouden uitgroeien. Het eerlijke, werkelijke verlangen naar eenheid van de arbeiders maakte dat in de beginne ook onmogelijk.

Het misdadige optreden van de C.P.-leiding gedreven door de wederopbouw-politiek van Rusland bracht de verwarring in de E.V.C. en speelde daarmee op dat moment in de kaart van de reactie en vulde daarmee opnieuw de kaartenbakken van de Unie-organisaties.

De E.V.C.-arbeiders wilde vòòr alles een strijdorganisatie. Het waren de R'damse havenarbeiders welke na de oorlog de eerste en belangrijkste les in klassestrijd gaven. Dit kon grote en scherpe vormen aannemen.

Dat kon noch de Nederlandse reactie, noch de C.P.N. hebben, want beide waren ze op de lijn van de wederopbouw van het Nederlandse kapitalisme, van de productieverhoging.

De taal en de methode van beide partijen waren hetzelfde en vulde elkaar aan. De uitspraken der Blokzijl's en de Wiegman's "Productie verhoging het enigste wapen der arbeidersklasse" "Staking misdadig" "In de kaart spelen van de reactie" "Harder werken" waren gelijk aan de pantserwagens van Schermerhoorn en de toespraken van v.Beel.

Het is vanzelfsprekend dat waar de arbeiders zo'n strijd lust toonden, men naar de middelen zocht om van zo'n organisatie af te komen. En men dacht ze ook gevonden te hebben door de fusie-besprekingen aan te gaan met het N.V.V.

Uit de gehele ontwikkelingsgeschiedenis daarvan bleek maar één ding, dat men de liquidatie wilde van de E.V.C. Bij een eventueel zitting nemen en ondersteuning van de regering kon CPN dat blok aan z'n been niet hebben.

Het was weer Rotterdam die daar in massa scherp stelling tegen nam.

Voor ons stond vast, dat al mislukte de fusie, daarmee de liquidatie nog niet van de baan was. De oppositie tegen deze liquidatie-pogingen moesten onthald worden. Daarvoor gebruikte men de oude en bewoende methoden van de Stalin-bureaucratie. Bonafide vakbondsbestuurders werden overal in het land vervangen door corrupte elementen. Stemmingen werden vervalst, ledenvergaderingen stukgebroken. Intimidatie was aan de orde van de dag.

In R'dam waar een sterke anti-Stalinistische tendenz aanwezig was, maar vooral ook door het voortdurende constructieve werken in de vakbeweging van de Partijgenoten, slaagde zij daar niet om de leiding in handen te nemen.

Wat men wel bereikte en dat was hun enige bedoeling, dat men in het gehele land eerst met honderdtallen, later met duizendtallen de E.V.C. verlieten.

Het beste wordt dat gedemonstreerd door tijdens het bouwvak-conflict gedane uitlating van Boellaard, "Al blijven er maar een paar honderd leden over, dit bestuur zal verdwijnen".

Deze liquidatie-politiek kreeg z'n beslag in de beruchte vergadering van 17- en 18 Januari '48 waar E.V.C.-C.P.N.-bestuurders een lijst samenstelden welke functionarissen verder afgeslacht moesten worden. Ook Kleinsma kwam daar indertijd op voor.

Dit was voor de R'damse oppositie aanleiding om een appél te richten aan alle E.V.C.-leden en hen opriepen hun eigen organisatie te beschermen tegen dit misdadige geknoei.

De eendracht in de R'damse oppositie leidde tot vorming van de O.V.B. Het is niet zo dat de wijze waarop de oproep gesteld was tot de scheuring heeft geleid. Want al had het Plaatselijk Bestuur van Rotterdam volkomen gecapituleerd, dan was daarmee de scheuring, althans de liquidatie niet mee voorkomen.

Tactischer was het ongetwijfeld geweest wanneer de eerste tijd de naam E.V.C.-Rotterdam was gebleven, wat door onze R'damse partijgenoten was voorgesteld. Dit had naar ons oordeel de verwarring minder groot gemaakt. Ook in het land.

Maar het feit blijft toch bestaan dat ook onder deze omstandigheden R'dam een zelfstandige organisatie was geworden.

Het bewijs dat ook na de scheuring in R'dam de liquidatie zich voortzette, ligt in het onnoemlijk aantal functionarissen wat nadien is weggezuiverd en dat geen ander gevolg had dan dat opnieuw duizendtallen te E.V.C. verlieten.

De geschiedenis herhaalt zich. Wat in Amsterdam gebeurt met Kleinsma is hetzelfde wat gebeurde in R'dam. Ook Kleinsma zal met de naast hem staande elementen verwijderd worden. En al capituleert Kleinsma nog zo dikwijls, ook hier houdt hij de vernietiging niet tegen.

Er is maar één oplossing en dat is samenwerking zoeken met de O.V.B. Rotterdam.

Laten we open en eerlijk toegeven dat de Stalinistische-bureaucratie de zaak te stevig in poten heeft. Mede door de structuur van de E.V.C. dan dat van binnen uit nog iets te maken zou zijn.

Capituleren wij daarmee voor de Stalin-bureaucratie? Wel neen, wij stellen alleen de feiten vast, n.l. dat de mogelijkheid van werken in de E.V.C. zeer gering is.

Nu het werk in de O.V.B. Ongetwijfeld is het zo, dat de strijd tegen a-politieke en centralistische elementen onze volle aandacht vragen. Maar daar staat tegenover, dat al missen deze elementen politieke rijpheid en de juiste inzichten, toch eerlijk staan tegenover de arbeidersklasse.

Daardoor kan men hen gemakkelijker overtuigen van de juistheid van ons program. De betekenis van het werken in de O.V.B. dat onze ideeën, dat delen van ons program met duizenden exemplaren onder de arbeiders verspreid worden en daarmee de grondslag leggen van een werkelijk strijdbare eenheid. Het werken in de O.V.B. heeft geleid tot positieve resultaten.

En het zal ongetwijfeld ook voor onze Partij direct tot positieve resultaten geleid hebben, als de houding van de partij niet was geweest een negatieve en aan de andere kant een beslist afbrekende ten opzichte van de O.V.B.

Men kan op dit moment niet met zekerheid vaststellen dat in de O.V.B. geen perspectieven voor een massa-organisatie zijn. Haar basis in R'dam een heel belangrijk industrie-centrum, opent de mogelijkheid daartoe.

De O.V.B. heeft in tegenstelling tot de E.V.C. en tegen alle en iedereen in zich gestabiliseerd en is zelfs in opgaande lijn.

Toch moeten revolutionairen met alle mogelijkheden rekening houden. Wanneer de O.V.B. na een redelijke tijd niet tot die massa-beweging is uitgegroeid die haar bestaan wettigd, dan zal ze zich moeten gaan voorbereiden tot oplossing in de massa-organisaties.

Dat de O.V.B. zonder meer als Rotterdamse oppositie zou blijven optreden, was en is uitgesloten. Dit zou betekenen, wat de E.V.C.-C.P.N.-leiding altijd heeft geprobeerd, isolatie van Rotterdam. Isolatie betekent de dood ook van de oppositie. Feit is, dat ook nu de invloed van de OVB ver uitgaat over de grenzen van R'dam. De invloed, dat kan niet anders, wordt op een gegeven moment geconsolideerd in het vormen van een afdeling

Hoe wil men dat voorkomen? Door niets te doen? Dan heeft haar bestaan noch als organisatie, noch als oppositie ook maar de geringste betekenis. Maar juist het ontstaan van afdelingen en contactpunten opent bij een eventueel intreden in de massa-beweging de grootst mogelijke perspectieven voor een georganiseerde oppositie.

De Partij is te zwak, beschikt over te weinig krachten om dat direct zelfstandig tot stand te brengen. Wat de Partij wel kan en moet doen, dat is de oppositie in de gehele vakbeweging ideologisch zo te beïnvloeden, dat zij het platform aangeeft waarop de strijd in en door de vakbeweging gevoerd zal worden.

Hier volgt uit dat de P.G. waar de zaak in de Nederlandse vakbeweging nog langgena niet duidelijk heeft afgetekend, tot taak hebben in de gehele vakbeweging te werken. Dit houdt in, dat de P.G. de nodige vrijheid van optreden moeten hebben in de vakbeweging.

Wanneer de P.G. zonder meer opdrachten zouden moeten uitvoeren die tegen hun eigen gevoelens en weten indruisen, zou men daarmee komen in conflict met de partij of anders met die arbeiders in de vakbeweging.

Dacht men dat wij ons konden bepalen tot de negatieve oppositie?

Met vertrouwen van die arbeiders wint men alleen door ook het kleine constructieve werk in de vakbeweging te verrichten. Dus een ieder bouwt in zijn vakbeweging mee aan de uitbouw van zijn organisatie.

Dit zijn de eerste primitieve plichten van elke organisatieman.

De Partij was bij het ontstaan van de E.V.C. door haar zwakte niet in staat de ontaarding en de liquidatie tegen te houden. Maar bij de latere consolideren van de Partij was zij wel tot iets in staat geweest. Zij heeft evenwel ondanks de herhaalde waarschuwingen van de R'damse P.G. de E.V.C. te hoog aangeslagen. Daardoor wist zij niet bijtijds de bakens te verzetten met geen ander gevolg dan dat zij in wezen achter de Stalinistische-leiding aanhuppelde en de critiek overnam welke de E.V.C. tegen de O.V.B. richtte.

Dit kwam zowel in het Indonesische conflict als bij de A'damse stakingen tot uiting.

Men nam de berichten uit de Waarheid als maatstaf om daarmee de O.V.B. te beoordelen, zonder kennis te nemen van het werkelijke standpunt van de O.V.B. De Partij zal zich bij conflicten door eigen inzichten moeten laten leiden wil zij zich tenminste duidelijk van de Stalinisten afgrenzen en het vertrouwen van de arbeiders winnen.

Wij kunnen alleen op basis van ons overgangsprogram in de vakbeweging de oppositie voeren. Dit zal de generale lijn moeten zijn. Dit wil nog niet zeggen dat wij chablone-politiek zouden moeten toepassen, Stalinisten eigen. Wij zullen voortdurend met de omstandigheden waaronder onze P.G. moeten werken rekening houden. Als wij zo onze taak opvatten, kan dat nimmer leiden tot ketterjagerij, zoals we dat in de oude partijen zo vaak hebben ervaren. Wij hebben daarbij een discipline in acht te nemen, die voortvloeit uit de door ons allen aanvaarde beginselverklaring. Maar men zal daarbij vooral in het oog moeten houden dat ook in de vakbeweging discipline bestaat waaraan men zich niet kan en mag onttrekken. De Partij is een levendige beweging met zelfdenkende mensen, waardoor dus meer aan de verantwoordelijkheid van de P.G. overgetalen wordt dan in de vakbeweging.

Wij willen ons niet de pretentie veroorloven dat met deze resolutie precies en duidelijk alles is gesteld. Er was te weinig tijd om met de minderheid deze zaak door te discussieren. Er gaan ongetwijfeld dingen in, die bij een nadere bestudering anders gezegd zouden moeten worden. Maar deze resolutie is wel de vrucht van het denken en werken der Rotterdamse partijgenoten.

Verbinding No.13
No.2031-14/49.
Onderwerp: RCP.

FOTO
No. 578.

(K) 9

24 Maart 1949

25 MRT 1949

50528

Datum van ontvangst bericht: 24 Maart 1949
 Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
 Waardering bericht: betrouwbaar
 Tevens bericht gezonden aan: ID.Rotterdam; ID 's-Gravenhage
 Medewerkende instanties: gene
 Ondernomen actie: gene

Op Zaterdag 19 en Zondag 20 Maart 1949 vond te Amsterdam in het gebouw DE LEEUW, Valkenburgerstraat, een zitting plaats van het Centraal Comité der R.C.P.

Enige punten hieruit:

De hoofdschotel vormde de "kwestie Oosterwijk". Door de vertegenwoordiger der IVE Internationale, GABRIEL, is deze zaak bijgelegd. Nelis heeft zich bereid verklaard om bij de a.s. gemeenteraadsverkiezingen als trekpleister op de R.C.P.-lijst te fungeren. Ab KRUIDHOF komt op de tweede plaats te staan.

Amsterdam, Delft en Schiedam zullen aan deze verkiezingen deelnemen. 's-Gravenhage is er tegen, met de motivering, dat dan de zwakte der partij tot uiting zal komen. In de hierover gehouden discussie kwam naar voren, dat dit een zuiver Haags gezichtspunt was, dat verankerd ligt in het feit, dat deze afdeling slechts een paar leden telt en dan nog bestaande uit z.g. "ambtenaren". Met het oog op een mogelijk toekomstig ambtenarenverbod zal afdeling Den Haag wel in de illegaliteit treden.

Op het a.s. te houden RCP-congres zal Den Haag worden geadviseerd in het NVV en de PvdA te treden. De Haagse afdeling is voorlopig nog hiertegen.

Ook werd besloten dat in de plaatsen waar de RCP niet aan de gemeenteraadsverkiezingen deelneemt, aan de leden het advies zal worden gegeven om op de CPN te stemmen.

Kameraad GABRIEL sprak als zijn mening uit, dat de verkiezingen zowel in Frankrijk en België als in Nederland, voor de stalinistische partijen achteruitgang te zien zullen geven. De arbeiders krijgen zo langzamerhand door, dat de stalinisten niet het werkersbelang, maar alleen hun eigen belang op het oog hebben, met name parlementaire winst. Er moet met breekijzers in de stalinistische partij worden gewerkt. De winst valt dan naar de IVE Internationale. De RCP heeft na het laatste congres, ook daarvoor, talrijke fouten gemaakt. Het ledental liep terug; de discussies kwamen op hoger peil. Hij adviseerde meer arbeiders-elementen in het Centraal Comité aan te trekken; dit zou versterking betekenen.

Door

nieuwe ster met identiteit Ernest Serrano
afschrijven op 10 d Oosterwijk 2 Kruidhof

2. D/

M.i. bevestigd hier dat voorlopig tot een aantal idealisten, die bovendien "goed" in het partij werk zetten en te mede behandelen zijn.

*Afgeschikt
100
482
1207*

Door het NVV (Transport - Van der Laan) is aan het OVB een aanbod gedaan om te fuseren. Principieel is de RCP er voor. Toch staat ze ^{met} wantrouwen tegen deze aanbieding. Ernstig beraad moet nog volgen. Ook is deze zaak niet zonder de OVB-leden af te doen, te meer niet, waar de partij er nog geenszins van overtuigd is, dat de OVB-ers maar één-twee-drie in het NVV-schuitje zullen stappen.

Mogelijk komt over deze zitting meer gedetailleerd nieuws.

Aanwezig waren:

AMSTERDAM.

- X| TIJN, Elias Theodorus van, Amsterdam, 17.11.1924
- x| SANTEN, Salomon, Amsterdam, 3 Augustus 1915
- X| COMBRINK, Henricus Johannes, Hof van Delft, 25.2.1913
- X| ZIJLSTRA, Eelke, Amsterdam, 5 Januari 1893
- X| FERAREZ, Mozes, Amsterdam, 5.1.1922
- X| MOESA HAMZAH, Palembang, 4.11.1920

DELFT.

- X| COMBRINK, Cornelis, Hof van Delft, 9.12.1918

's-GRAVENHAGE.

- X| DRENTH, Hugo Hermann, Haste, 23.2.1916
- X| DOLLEMAN, Andries, 's-Gravenhage, 23.11.1919

GRONINGEN.

- X| DRENTH, Peter Wilhelm Heinrich, Haste, 31.3.1913

ROTTERDAM.

- X| OOSTERWIJK, Cornelis, Rotterdam, 6.11.1906
- X| HOFLAND, Ab, Rotterdam, 1916
- X| KRUIDHOF, Engel H., Groningen, 1905

SCHIEDAM.

lees X| BREEDEVELD, ? F

E I N D E

W. 13

UITTREKSEL

Voor OD 262. Naam Revolutionnaire Comm. Partij (Openb. Verg.)

Origineel in OD 259. Naam Spartacus (Organisatie).

Volgnr. Ag.nr. 59823. Aard van het stuk Rapport.

Afz. ID Rotterdam Datum 11.4.49.

Ten vervolge op dezerzijds schrijven, ID No. 341, d.d. 4.3.49, wordt thans medegedeeld dat door Bodeaux, Jan, geboren 25.1.1877 te Laerdam, in een op Woensdag 6.4.49 ten huize van de Jans, Tennis, geboren 29.1.1883 te Krallingen, gehouden bijeenkomst van "Vrije Socialisten" werd medegedeeld, dat in een een daker dagen gehouden samenspreking ten huize van Maria, Johannes, geboren 5.1.1909 te Rotterdam, was besloten op 1 Mei t.a. een culturele bijeenkomst te houden, uitgaande van O.V.B. - Wlaggroep - R.O.P. - O.S.B.A.P. - Spartacus - V.S.N. en de Socialistische Beweging.

Om gehoorzaam te voorkomen zal niet over politiek gesproken worden. Er zal een boekentoonstal aanwezig zijn, waar lectuur van de verschillende landen, eveneens zal de boekentoonstelling "De Dageraad" had medegedeeld, die van deze avond een deel te zullen nemen.

Op deze samenspreking waren ook aanwezig van den Berg, geboren 25.3.1903 Rotterdam, namens O.V.B. - Wlaggroep - O.S.B.A.P. en Soc. Beweging;

van der Horst, Pieter Johannes, geboren 10.8.1905 te Rotterdam, namens Spartacus;

Maria, J., voornoemd, namens "Spartacus" en "Socialisme van Onder Op";

Bodeaux, J., voornoemd;

de Jong, T., voornoemd en

de Hermann Oldig Friedrich, geboren 9.7.1882 te Amsterdam namens "De Vrije Socialisten";

Hessink, Marijtte Maria, geboren 30.5.1906 te Spijkenisse, namens Vrije Socialisten en Forum.

Uitgetrokken door vdE Afd./Sectie ACD IV b Datum 30.5.49.

Op aanwijzing van

Ontwerp-Politieke Resolutie voor het Derde Congres der Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) - Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale

I. Op internationaal gebied kenmerkt zich de ontwikkeling in het afgelopen jaar,
a. economisch,

door een wankel evenwicht in de economische verhoudingen, met duidelijke tekenen van verslechting: het opeenhopen van onverkoopbare voorraden op het gebied van verbruiksgoederen in de Verenigde Staten; voortschrijdende langzame inflatie in Amerika en de daarvan afhankelijke gebieden; toenemende werkloosheid, soms op catastrofale schaal, zoals in België, Italië en West-Duitsland; uitzichtloosheid van het Marshallplan ten aanzien van de dreiging van een wereldcrisis, doordat de concurrentie tussen Amerika en Europa, en tussen de Europese bourgeoisieën onderling behoorlijke planning der wereldeconomie uitsluit; tenslotte het feit, dat de zware industrie in Amerika en de Marshall-landen slechts op gang blijft door de enorme bewapening, welke enerzijds de inflatie in de hand werkt, anderzijds geen blijvende uitkomst kan bieden zonder oorlog, waarvoor de sociale verhoudingen echter niet gunstig zijn. Door deze elementen heeft de huidige betrekkelijke stabiliteit een geforceerd en wankel karakter, en bestaat er een permanente crisis-dreiging.

b. politiek,

door eenzelfde uiterst wankel evenwicht. De verhouding U.S.A. - U.S.S.R. heeft zich ten zeerste verscherpt in de strijd om Duitsland en Berlijn, en in de strijd om China en andere gebieden in het Verre Oosten. Heeft Amerika in West-Duitsland zekere voordelen behaald tegen de U.S.S.R. en het stalinisme, en tegen de West-Europese arbeidersklasse, door het neerslaan van de strijdgolven in Frankrijk en Italië, iets definitiefs is hier noch op het gebied van de klassestrijd, noch in de koude oorlog, voor Amerika gewonnen. In het Verre Oosten aan de andere kant, heeft het oplossen van de vrijheidsstrijd der koloniale volkeren tot een verzwakking van het imperialisme, en in China, Viet Nam, Malakka en andere gebieden tot een directe versterking van het stalinisme geleid.

Het stalinisme maakt zelf een diepe crisis door. De Yoego-Slavische kwestie dwingt tot tegenmaatregelen van de kant van Kremlin; het offensief van Wallstreet dwingt het stalinisme zijn rijen te zuiveren; bovenal echter wordt de crisis veroorzaakt doordat de verraderlijke politiek van het stalinisme het aanzien geeft aan oppositionele stromingen, waartegen het stalinisme op de meest brute manier moet optreden. De "linkse koers" heeft weliswaar een ineen storting voorkomen, maar aan de crisisverschijnselen geen einde gemaakt, zoals uit de huidige golf van "zuiveringen" blijkt.

c. De perspectieven,

zijn in hoofdzaak dezelfde als die, welke het Tweede Congres vaststelde, omdat ook de factoren van het wankel evenwicht nog aanwezig zijn; de mogelijkheid van een economische ineenstorting van de kunstmatige voorspoed in Amerika is meer nabij gekomen; de uitweg naar de oorlogsvorbereiding, sinds het Tweede Congres door Amerika begaan, loopt dood zonder een oorlog. Deze is echter gebonden aan politieke verhoudingen, welke op het moment een imperialistische oorlog tegen de Sowjet-Unie onmogelijk maken. Het Amerikaanse imperialisme ziet in een oorlog de enige uitkomst, en bereidt deze thans actief voor; is het op het gebied van oorlogsproductie, daarbij geholpen door de inschakeling van West-Europa met het Ruhrgebied, en Japan verreweg de meerdere van de Sowjet-Unie, de strijdvvaardigheid van de arbeidersbeweging en van de koloniale volkeren belet, ondanks het stalinistische verraad, het uitbreken van de Derde Wereldoorlog.

Slechts de Vierde Internationale kan de arbeidersklasse en de koloniale volkeren tot een succesvol offensief tegen de oorlog, voor de sociale revolutie, leiden.

Tegelijkertijd bestaan er kansen, dat de crisis van het stalinisme in de komende periode op internationale schaal heftiger wordt. De mindere afhankelijkheid van het China van Mao Tse Toeng van het Kremlin kan daar tot soortgelijke gebeurtenissen als in Joego-Slavië leiden. Uit niets blijkt, dat het stalinisme op internationale schaal bezig is het verloren vertrouwen te herwinnen. De ontwikkeling van die crisis zal in grote mate afhangen van de interne verhoudingen in de Sovjet-Unie, en van de capaciteit van de secties van de Vierde Internationale om het vertrouwen van belangrijke delen der arbeidersklasse te winnen.

II. Nederland.

Economisch,

is de Nederlandse bourgeoisie eegenamen in het wankel internationale evenwicht, met dezelfde tendenz naar verslechting; zij is daarbij echter bijzonder kwetsbaar doordat de pijler van haar parasitaire bestaan door de Indonesische revolutie ernstig is aangetast. Door de dollar-schaarste in Europa hebben de producten van de Nederlandse lichte industrie en gespecialiseerde landbouw een zeker afzetgebied in Europa, terwijl het lichte herstel van het Ruhrgebied profijt oplevert voor Rotterdam. Door deze omstandigheden is Nederland in bijzondere mate afhankelijk van de stabiliteit van de Europese economie, welke op haar beurt geheel van Amerika afhangt. Zonder Indonesië blijft de Nederlandse bourgeoisie echter elke duurzame levensmogelijkheid ontberen. Dit, en de pogingen in Indonesië haar zelfstandigheid te herwinnen, leiden tot een neergang in de economische situatie. De koloniale oorlog en de ontwikkeling van de internationale economische verhoudingen in een ongunstige zin kunnen de huidige langzame verslechting der economische situatie in dit land in de toekomst een buitengewoon snelle vaart verleenen. De druk op de levensomstandigheden der arbeidersklasse wordt voortdurend verzaamd; door "economische ordening" en zware belastingdruk betaalt de kleinburgerij een zware tol voor de moeilijke situatie der grote bourgeoisie. De inflatie-tendenzen, en het kennelijke overwicht, dat in het Europese verkeer de Benelux-partner op Nederland heeft, en de aanvaarding door Nederland van voorwaarden, die een deel van de moeilijkheden van de Belgische industrie op kosten van Nederland oplossen, leidt tot verdere verslechting van de economische situatie, en maakt met name massale werkloosheid tot een dreigend gevaar.

De politieke verhoudingen in Nederland,

worden gekenmerkt door de factoren, welke het land aan zijn politiek-economische ligging ontleent, op een bijzondere wijze verscherpt door het alles-overheersende belang van de Indonesische kwestie voor de Nederlandse economie en voor de politieke verhoudingen.

De volledige inschakeling van het Nederlandse gebied in het Amerikaanse machtsbereik, door Nederlands economische afhankelijkheid, en door zijn deelname aan de West-Europese Unie (Pact van Brussel) en het Noord-Atlantisch Pact, dwingen de politieke partijen, die voor deze politiek verantwoordelijk zijn, tot een gemeenschappelijke politiek tegenover de arbeidersklasse, welke de militarisatie en de kosten van de economische Unies (Benelux, Marshall-landen) moet opbrengen. In dezelfde richting van verscherpte uitbuiting en onderdrukking dwingen haar de koloniale oorlog, welke zware lasten legt op de schouders van het proletariaat, en van het kleinburgerdom. De P.B.O., de hernieuwing van het ambtenarenverbod, de burgerlijke staat van beleg en andere dergelijke maatregelen betekenen een aanval op de democratische rechten van de arbeidersklasse, en zijn wapenen van de bourgeoisie tegen verzet van het proletariaat tegen de verscherpte uitbuiting.

Door de bijzondere ontwikkeling op vakbondsgebied, uit de crisis van het sta-

linisme zich in Nederland op een eigen wijze. De radicalisatie na de oorlog uitte zich in Nederland door een versterking van de C.P.N., maar vooral door een stormachtige groei van de E.V.C., welke op een bepaald moment op alle knooppunten van de klassestrijd een overweldigende aanhang had. De crisis van het stalinisme uitte zich in Nederland ook speciaal op vakbondsgebied, door de snelle neergang van de E.V.C. na het stalinistische verraad aan de grote zeelieden- en havenarbeidersstaking in 1946, en vooral na de fusie-comedie in hetzelfde jaar. De stroming van het stalinisme af, leidde daar, waar het stalinisme een sterke greep op het apparaat had, tot desertie en versterking van het N.V.V., daar waar de stalinistische invloed in de E.V.C. niet overheersend was tot een scheuring, als in Rotterdam. In alle gevallen had het stalinistische verraad demoralisatie ten gevolge. De R.C.P. is er tot nu toe niet in geslaagd deze stroming van het stalinisme af op te vangen, deels door zich niet snel genoeg te herorienteren, deels door politieke fouten van partijleden. De leiding werd daardoor overgelaten aan centristen (Rotterdam), of de arbeiders werden aan zichzelf overgelaten, en zochten een rustpunt in het N.V.V. Andere resoluties handelen over de wijze van optreden ten aanzien van deze factoren.

Op partij-politiek gebied uit zich de crisis van het stalinisme tot dusver in deserties en "zuiveringen". De "linkse koers" heeft, juist door de afbraak van de E.V.C. in Nederland nog maar weinig effect gehad. De "zelfcritieken" hebben de C.P.N. nog geen nieuwe stabiliteit kunnen geven, maar waren aanleiding tot nieuwe deserties en "zuiveringen". Nieuwe ontwikkelingen in het internationale stalinisme als vervolg op de Yoego-Slavische kwestie zouden tot consolidatie en versterking van georganiseerde fracties in de C.P., en dus tot scheuringen kunnen leiden.

Zowel de economische als de politieke strijd van de arbeidersklasse wordt beheerst door de Indonesische kwestie. Een voortduren van de koloniale oorlog, of een verlies van de Indonesische roef, zouden een omwenteling in de Nederlandse economische en politieke verhoudingen veroorzaken. De verslechting van de levensomstandigheden, het directe lijfsgevaar der Nederlandse soldaten in Indonesië, zullen de fundamenteën van het politieke leven op de duur ondermijnen. De traditionele bindingen aan de confessionele partijen en vakbonden, vooral in het Rooms-Katholieke Zuiden, zullen de catastrofale gevolgen van een verlies der Indonesische meerwaarde-bronnen, of van een permanent geworden koloniale oorlog, op den duur niet kunnen overleven. Op de duur zal het gevolg van de Indonesische revolutie zijn, dat tot nu toe sociaal-rustige gebieden, ontsloten zullen worden voor de massale klassestrijd. De stroming van het stalinisme af, en in het bijzonder de afbraak van de E.V.C., werkten ten gunste van het reformisme. De verscherping van de economische en politieke verhoudingen, vooral door de Indonesische kwestie zal echter niet toelaten dat de P.v.d.A. lange tijd als "rustplaats" van de arbeidersklasse zal kunnen dienen. Integendeel, het vollopen van de reformistische vakbonden zal, na verloop van tijd, tot verzet van de daarin georganiseerde arbeiders tegen hun levensomstandigheden en tegen de bureaucratie leiden. In de P.v.d.A. zelf zullen op den duur dergelijke verschijnselen niet kunnen uitblijven, vooral wanneer door de druk van de Indonesische kwestie ook de kleinburgerij tot fellere oppositie zal overgaan. De onoplosbaarheid van de Indonesische kwestie, het centrale probleem van de Nederlandse bourgeoisie en haar regering, kan tenslotte tot regeringscrises en het cristalliseren van uiterst rechtse tendenzen leiden, welke ook van die kant tot de afbrokkeling van de P.v.d.A. zullen bijdragen.

De oplossing van het Indonesische probleem-welke geen andere kan zijn dan de volledige onafhankelijkheid en de terugtrekking van de troepen - begint hoe langer hoe meer in het bewustzijn van de arbeidersklasse voorwaarde te worden voor de oplossing van de problemen van haar levenspeil. Doordat het probleem van het

beëindigen van de koloniale oorlog zich stelt als probleem No 1. ; komt de strijd op een hoog politiek peil te liggen. De strijd tegen de koloniale oorlog, en voor het Indonesië-los-van-Holland-nu! bergt een strijd voor de omverwerping van de regering als laatste consequentie in zich. De ervaringen van de economische strijd waarin de arbeidersklasse zich geplaatst ziet tegenover het gehele machtsapparaat van de bourgeoisie, werken in dezelfde richting.

De grote omvang van deze taken staat in geen enkele verhouding tot de desorganisatie en verdeeldheid, waarin stalinisten en reformisten de arbeidersklasse hebben gebracht. Deze beide factoren (het bewustzijn van de enorme taken, en de absolute noodzaak van de massale en algemene strijd, - en de verraderlijke leidingen) zijn de oorzaken van de lange windstilte in de klassgestrijd in Nederland. Nergens is het schreeuwende gebrek aan een revolutionaire leiding ten aanzien van een verscherpende situatie zo groot, als in het Nederland-van--de-koloniale oorlog.

III. Vooruitzichten en taken der R.C.P.

De verdeeldheid en de demoralisatie in de Nederlandse arbeidersbeweging, en de enorme taken waarvoor de Indonesische revolutie haar stelt; maken in de huidige situatie de propaganda en strijd voor de strijdeenheid, het eenheidsfront der arbeidersorganisaties tot centrale oriëntering van de tactiek der Partij. De absolute noodzaak van de massale en algemene strijd, op leuzen die geldigheid hebben voor de gehele arbeidersklasse of voor zeer grote sectoren daarvan, dient tot basis voor onze propaganda voor het eenheidsfront. Op economisch gebied zijn deze leuzen neergelegd in de vakbondsresolutie. De meest brandende politieke en economische leuzen, op grond waarvan we de propaganda voor de eenheid moeten voeren zijn:

1. VERDEDIGT DE DEMOCRATISCHE RECHTEN VAN DE ARBEIDERSKLASSE EN HAAR ORGANISATIES ! WEG MET DE P . R . O . ! VOOR HET ONBEPERKTE STAKINGSRECHT ! VRIJHEID VAN DE VAKBONDEN VAN DE STAAT ! enz.
2. VERDEDIGT HET LEVENSSPEIL VAN DE ARBEIDERSKLASSE ! WEG MET DE LOONSTOP ! VOOR EEN MINIMUM-LOONVLOER VAN f 60.--, BESCHERMD DOOR DE GLIJDENDE LOON-SCHAAL ! GEEN HUURVERHOOGING ! VERDELING VAN DE WOONRUIMTE DER BOURGEOISIE , DE WONINGBOUW ONDER CONTROLE DER ARBEIDERSKLASSE ! GLIJDENDE URENSCHAAL ! VOLLE UITBETALING VAN HET LOON BIJ WERKLOOSHEID !
3. INDONESIA LOS VAN HOLLAND, NU ! DE TROEPEN TERUG !
4. WEG MET DE OORLOGSCOALITIE ! VOOR EEN ARBEIDERS- EN BOERENREGERING !

Overal waar daartoe aanleiding bestaat, zal de partij de stalinistische, reformistische en centristische pogingen, om de totstandkoming van de strijdeenheid te saboteren, aan de kaak moeten stellen.

b. Overal waar de partij de gevangene dreigt te worden van het isolement van stalinistische of centristische organisaties, moet zij zich weer bij de massa's voegen. De partij als geheel, en de pg.'s in de bedrijven, in de vakbonden of in andere organisaties, in het bijzonder, zullen nauwkeurig moeten nagaan, waarheen de massa's zich begeven, en zij zullen waar dat mogelijk is niet moeten aarzelen, zich aan het hoofd van oppositiebewegingen te stellen, en de leiding aan stalinisme, reformisme en centrisme te betwisten. De partij zal van de crisis van het stalinisme moeten profiteren door op groter of kleiner schaal, op basis van de bovenaangegeven oriëntatie, oppositionele arbeiders om zich te verzamelen, en nieuwe kaders tot zich te trekken.

Ten aanzien van een eventuele ontwikkeling van opposities in de C.P. met

enige arbeidersbasis, zal de Partij zeer waakzaam moeten zijn. Zij zal tegen deze stromingen zeer soepel moeten zijn, en alles moeten proberen om deze groeperingen of delen ervan te winnen voor de Vierde Internationale.

Grote aandacht zal de partij moeten besteden aan het werken in het N.V.V. Ook de P.v.d.A. zal nauw moeten worden gadeslagen. Door haar waakzaamheid zal de partij moeten voorkomen, dat het stalinisme, gebruik makend van de verscherping der economische en politieke verhoudingen, niet wederom grote massa's tot zich zal trekken.

IV. Besluit.

Het is moeilijk te bepalen, in welk tempo de internationale economische en politieke factoren, en in welk tempo deze in Nederland, zich zullen gaan ontwikkelen. Zeker is, dat al deze factoren werkzaam zijn in de zin van een verscherping van de klassenstrijd. Het alles beheersende probleem is dat van de selectie der strijdkaders. In dit langzame en moeizame proces, dat zich, nu het dieptepunt van scheuring, verdeeldheid en demoralisatie niet ver kan zijn, gaan voltrekken, zal de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale een grote rol kunnen spelen. Voegen wij ons bij de massa's! Ton en wij ons de bestrijders tegen verdeeldheid en demoralisatie! Laat onze leuzen, overal waar dat mogelijk is, zowel in verkiezingen als in andere acties, aan de arbeidersklasse de oplossing van haar problemen aan de hand doen! En vooral: laten wij daar, waar wij over kader-elementen beschikken, niet aarzelen onze oriëntering in de praktijk te brengen, en ons aan het hoofd van de strijd te stellen. Voeren wij deze oriëntatie op juiste wijze uit, dan moeten in het komende jaar de kaders van de R.C.P. zich versterken, dan moeten wij de grondslag kunnen leggen voor de verovering van de leiding van de meerderheid der Nederlandse arbeidersklasse, voor de socialistische revolutie! Voorwaarts!

o-o-o-o-o-o-o-o

DE INDONESIAISCHE REVOLUTIE. VOORUITZICHTEN EN TAKEN. Resolutie, aangeboden aan het Derde Congres der R.C.P.

I. Scheiding tussen bourgeoisie en proletariaat.

De ontwikkeling in Indonesië bevestigt tot in details de analyse van het Tweede Congres der R.C.P. Uitgaande van deze thesen is het mogelijk de gebeurtenissen te ontleden en de toekomstige ontwikkelingen te voorspellen.

Onder de dreiging van de eerste militaire actie zocht de opkomende inheemse bourgeoisie in Indonesië nauwere aaneensluiting bij de volksmassa's. Dit kwam tot uitdrukking in de vervanging van het Derde Kabinet-Sjahrir in Juni 1947 door het Kabinet-Sjarifoeddin. De scheuring in de Socialistische Partij, waarbij Sjahrir een nieuwe partij vormde, en de vorming van het P.N.I. - Masjoemi - Kabinet (Hatta) in Januari 1948, duidde het punt aan, waarop na de eerste koloniale oorlog de coalitie met de leiders van het proletariaat en de arme boeren verbroken werd, terwille van een nieuwe overeenkomst met het imperialisme (Haville) de aanvaarding van de Van-Mook-Lijn, en de terugtrekking der Republikeinse troepen uit door Nederlanders nog onbezette gebieden tengevolge van de Haville-overeenkomst, toonden de strijdende massa's het karakter van hun leiding, waaronder die der stalinisten, in de praktijk.

Na hun uitsluiting uit de regering gingen de P.K.I. en de onder haar invloed staande partijen in een vrij gematigde oppositie, daartoe gedwongen door de radicalisatie van de volksmassa's, en door de "linkse" koerswending van het Krem-

lin, dat de Indonesische revolutie als een pion in zijn schaakspel tegen de U.S.A. beschouwt, besloot, - toen in Juni 1948 de regering-Hatta een verdrag met de Sowjet-Unie weigerde, en deze zich duidelijk op het Amerikaanse imperialisme o-rienteerde - tot een scherpe koerswending. De fusie van de P.K.I. met de partij van Sjarifoeddin en Setyadjit, de zending van Moeso en de gelijktijdige "zelfkritiek", kondigde een stalinistische staatsgreep aan. Na de jarenlange verraderlijke politiek der stalinisten, volgde de opstand van Madioen als een avontuur, hoe-zeer een verscherpte strijd van het proletariaat en de massa der arme boeren tegen de regering Hatta ook in de lijn der ontwikkeling lag. De opstand te Madioen was echter op bureaucratisch commando, zonder voldoende voorbereiding, en op een onvoldoend program te voorschijn geroepen, had het karakter van een avontuur, door-kruiste daarom de werkelijke beweging van de arbeiders en arme boeren, en gaf de regering Hatta de gelegenheid, de gehele beweging van arbeiders en arme boeren zware slagen toe te brengen. Deze vroegtijdige opstand was niettemin een strijd van de arbeid ersklasse, en bezegelde in feite de scheiding van de inheemse bour-geoisie en de volksmassa's, zonder dat - zowel door de organische zwakte van deze bourgeoisie als door het beperkte karakter van de opstand - een beslissing in de-ze strijd viel. Wel heeft deze avonturistische koers der stalinisten, die de ar-beidersklasse evenals de rechtse koers, die daaraan vooraf ging, duur te staan is gekomen, het prestige van het stalinisme onder de volksmassa's ten meeste verzwakt.

II. De tweede koloniale oorlog en zijn gevolgen in Indonesië.

a. De positie der Republikeinse leiders.

De feitelijke scheiding tussen de inheemse bourgeoisie en de massa's van ar-beiders en arme boeren, isoleerde de Republikeinse regering, en maakte haar vrij-machteloos tegen de aanval van het Nederlandse imperialisme. Evenmin echter veroorloofde de uitermate zwakke economische positie van de inheemse bourgeoisie haar, de Nederlandse eisen van militaire controle over het grondgebied, controle op de buitenlandse handel en afschaffing van de buitenlandse dienst van de Repu-bliek, te aanvaarden, omdat dat gelijk zou staan met haar volkomen eliminatie. Niet in staat, zelfstandig een compromis te bereiken, noch om serieuze weerstand te bieden tegen de imperialisten, bleef haar geen andere mogelijkheid dan zich volledig te baseren op het Amerikaanse imperialisme. De leidende Republikeinse functionarissen boden geen weerstand tegen hun arrestatie; in plaats van zich te baseren op het verzet van de volksmassa's tegen het imperialisme, steunen zij op de besluiten van de Veiligheidsraad, die slechts voorzien in een schijn-herstel - en een werkelijke liquidatie - van de Republiek. De gevangenneming van de Repu-blikeinse leiders, en hun bereidheid de strijd der volksmassa's tegen de imperi-alistische legers te verraden, hebben aan hun leidende positie in de Indonesische vrijheidsstrijd, definitief een einde gemaakt.

b. De guerillastrijd

De aanval van het Nederlandse imperialisme op 18 December 1948 had het uit-gesproken doel, de Republiek volledig te vernietigen. In de Republiek betekende deze overval op zichzelf reeds de complete nederlaag van de voorstanders van een compromis met het imperialisme. De gewapende strijd tegen de imperialisten, doet de leiding op de meest beslissende elementen van de arbeidersklasse en de massa der arme boeren overgaan. Der leiding der guerilla's berust thans deels bij ver-schillende Republikeinse noodregeringen, waarin vroegere, burgerlijke leiders een grote rol spelen, deels bij direct met de massa verbonden onverzoenlijke strij-ders, als Tan Malakka. De noodregering op Sumatra heeft zich (program van de re-gering Sjarifoeddin) gesteld op basis van de volledige onafhankelijkheid van Java Sumatra, en Madura. Hetzelfde program garandeert echter de onaantastbaarheid van

de buitenlandse bezittingen.

Een nieuwe differentiëring binnen de guerilla-strijdkrachten is op deze wijze onvermijdelijk. Het proletariaat, gesteund door de massa der arme boeren, vecht voor de vokomen onafhankelijkheid en politieke eenheid van de gehele archipel, en voor de onteigening van de buitenlandse bezittingen en plantages. Van het grootste belang is het, dat op basis van deze overgangseisen, op basis van de theorie van de permanente revolutie, zich een proletarische leiding vormt, die gedurende en door de guerilla-gevechten de leiding van de Republikeinse strijdkrachten en van de bevrijde gebieden op zich neemt. Een dergelijk program van onafhankelijkheid en eenheid van geheel Indonesië, verbonden aan de eisen van de sociale revolutie zal ook de beste, en op den duur enige wijze zijn, om de volksmassa's te mobiliseren voor de strijd tegen het imperialisme.

III. De ontbinding van het leger der imperialisten.

De opstand der Indonesische massa's, en het voortgaande verzet der guerilla's vergen een militaire krachtsinspanning, die verre uitgaat boven die, waartoe het Nederlandse leger op den duur in staat is. Haar beperkte krachten en de fantastische lengte der ravitailleringlijnen, veroorzaken een enorme slijtage aan mensen en materieel. Het niet-nakomen van de aflossingsbeloften door het opperbevel, de moeilijkheid of onmogelijkheid om op grote schaal nieuwe lichteningen onder de wapenen te roepen, te trainen, uit te rusten en te transporteren, maken de toestand der Nederlandse troepen in Indonesië op den duur onhoudbaar. Het uitblijven van definitieve successen tegen de guerilla's, en het gebrek aan aflossing en verzorging werken sterke defaitistische neigingen onder de expeditionaire legermacht in de hand. Het leger, voor een zeer groot deel uit dienstplichtige proletariërs bestaande begint - en dat in toenemende mate naarmate de oorlog langer voortduurt - in de nederlaag van het imperialisme de kortste weg naar huis te zien, en uit het klasse-karakter van de oorlog argumenten te putten, welke tot het groeien van het revolutionaire defaitisme in het Nederlandse leger moeten leiden.

Dit gistingproces in de Nederlandse troepen, geremd door hun volkomen isolament van het Nederlandse proletariaat, door de vreemde omgeving en de enorme moeilijkheid van massale desertie in deze omgeving, geremd ook door de straffe militaire discipline en de politiek der traditionele arbeiderspartijen, zal niettemin één der machtigste factoren van een Indonesische overwinning vormen. Een juiste proletarische en internationalistische oriëntering in het kamp der Republikeinen en de kristallisatie van de revolutionair-defaitistische tendenzen in het leger, zullen tot dit proces machtig kunnen bijdragen. Van de allergrootste betekenis zal hiervoor echter zijn het massale verzet tegen de koloniale oorlog in het Nederlandse achterland.

IV. De Indonesische kwestie in Nederland. Omwenteling in de Nederlandse politieke verhoudingen.

De dwangpositie van de Nederlandse bourgeoisie inzake Indonesië, zoals geconstateerd in de resolutie van het Tweede Congres der R.C.P., heeft niet nagelaten zich te verscherpen. De voorspelling, dat "zij geen ander perspectief heeft, dan van de oorlog, een oorlog, die thans een slepende vorm heeft aangenomen", is gebleken volkomen juist te zijn. Zij is noch in staat in leven te blijven zonder de uitbuiting van Indonesië, noch bereid deze uitbuiting te delen met Amerika en de Republikeinse bourgeoisie, evenmin echter bij machte het verzet der Republikeinse massa's te breken. De voortgezette koloniale oorlog zal de Nederlandse economie volledig uitputten, de tegenstellingen in de boezem van de Nederlandse bourgeoisie ten zeerste verscherpen, en een voor dit land ongekende impuls ge-

ven aan de klassenstrijd.

De onoplosbaarheid van het Indonesische probleem voor de bourgeoisie - niets dan een bijzonder aspect van de doodscrisis van het kapitalisme - zal aanleiding geven tot een verreëgende verdeeldheid in haar rijen. Die delen, welke niet in de eerste plaats steunen op de uitbuiting der Indonesische arbeidskracht, zullen steun zoekend bij de kleine burgerij, in toenemende mate aansturen op een compromis, dat zowel een goeddeels toegeven aan Amerika's wensen als aan die van de Indische bourgeoisie zal inhouden. De koloniale maatschappijen, en de grote, met het Engelse kapitaal verbonden ondernemingen (Shell, Unilever) zullen veeleer trachten de gehele Indonesische roef te behouden, en Amerika voor de keus te plaatsen, ofwel zich volledig achter de Nederlandse bourgeoisie te plaatsen, ofwel een ineenstorting van strategisch belangrijke posities in het "Marshall-front" te riskeren.

De gehele Nederlandse bourgeoisie is genoodzaakt, de uitbuiting van de Nederlandse arbeidersklasse zowel als de druk op het kleinburgerdom tot het uiterste te verscherpen, om de kosten van de koloniale oorlog op te brengen, en de winsten der koloniale maatschappijen te garanderen. Behalve door de enorme uitwerking op het proletariaat, zal dit door de druk op de kleine burgerij, van doorslaggevend belang in de Nederlandse politiek worden. Een voortgezette koloniale oorlog zal leiden tot een crisis in de traditionele arbeiderspartijen, en in de confessionele partijen en vakbonden, en een omwenteling in de Nederlandse politieke verhoudingen veroorzaken. Een verlies van de Indonesische meerwaarde-bronnen zal echter dezelfde uitwerking hebben. Het Nederlandse kapitaal, dat voornamelijk als woeker- en parasitair koloniaal kapitaal leefde, vormt een der zwakste schakels in het wereld-imperialisme, en valt daarom als één der eersten ten offer aan de doodscrisis daarvan. Dit zal op den duur de situatie in Nederland tot in de verste uithoeken en onder de achtelijkste lagen der bevolking, grondig revolutionneren.

V. Vooruitzichten in de Nederlandse klassestrijd en de taken der R.C.P.

De Indonesische opstand treft de Nederlandse bourgeoisie in haar slagader. Nederland, dat tot nu toe in vergelijking met andere Europese landen een periode van betrekkelijke klassevrede heeft gekend, zal daardoor onvermijdelijk in de revolutionnaire maastroom meegezogen worden. Slechts de steun van het Amerikaanse imperialisme en van de landen van het Pact van Brussel, de verraderlijke politiek der traditionele arbeiderspartijen en het bestaan van de confessionele vakbonden en partijen, hebben deze strijd tot dusverre grotendeels verhinderd. De ontwikkeling van de wereldeconomie zal voor een belangrijk deel het tempo van de revolutionnering van Nederland bepalen. Zonder enige twijfel zal de Indonesische kwestie een doorslaggevende rol spelen.

De reformistische partij is volkomen mede-plichtig aan de koloniale oorlog. De Stalinisten, na de politiek van de regering in feite ondersteund te hebben (Linggadjati) namen na een felle "zelfkritiek" een linkse draai, karakteriseerden hun bondgenoten van gisteren (Soekarno, Hatta enz.) als fascistten tijdens de opstand te Madioen, om thans een dubbelzinnige rol te spelen, door weliswaar de terugtrekking der troepen te eisen en het "recht op volkomen afscheiding van Nederland te erkennen, echter te weigeren, de leuze "Indonesië los van Holland, Nu ! te voeren, en duidelijk de weg terug naar de rechtse koers open te houden.

Slechts de Revolutionnaire Communistische Partij heeft een duidelijk en standvastige revolutionnaire koers gevolgd, zich baserend op de opvattingen van de permanente revolutie. Slechts de R.C.P. heeft als verdedigster van de Indonesische revolutie én van de belangen der Nederlandse arbeidersklasse, een onbevlekt banier.

De taken van de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale blijven dezelfde als die geformuleerd in de stellingen van ons Tweede Congres: De directe solidariteitsactie met Indonesië, door de organisatie van de boycot en de actie voor het terugtrekken der troepen; de voortdurende propaganda van het "Indonesië les van Holland, Nu!"; de verbinding van de economische strijd der arbeidersklasse met de strijd tegen de koloniale oorlog; het propageren van de leuze: weg met de oorlogskoalitie, vóór een regering van arbeiders en arme boeren.

Tot één der eerste taken van de Nederlandse Sectie der Vierde Internationale behoort thans het leggen van verbindingen met de Indonesische vrijheidsbeweging en, in samenwerking met de Internationale en de Secties van het Verre Oosten, het stichten van de Indonesische Sectie. Niet minder belangrijk is een concreet inzicht van de partij in de revolutionering van het Nederlandseleger.

Door in het algemeen de Indonesische kwestie te beschouwen als kern-probleem van de Nederlandse politiek en als hoofdfactor in het revolutioneringsproces der Nederlandse massa's, haar gehele politiek daarop te richten en onverzoenlijk alle tendenzen tot ontbinding van het Nederlandse kapitalisme te bevorderen, zal de Nederlandse Partij haar deel bijdragen in de vrijheidsstrijd van het Indonesische volk, en tot de bevrijding van de Nederlandse en internationale arbeidersklasse.

Verbinding:

No.864.

Onderwerp: ledenverg.R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 4 Juli 1949.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht; betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan:

Medewerkende instanties: gene;

Ondernomen acties: gene.

Volgno.

7 JULI 1949.

ACD/65619

5 Juli 1949.

Verslag van de ledenvergadering van de R.C.P. (4e Internationale), gehouden op Vrijdag 1 Juli 1949, te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb:14-9-16 te Rotterdam, wonende West Varkenoordseweg 33/19 te Rotterdam.

Aanwezig 10 personen.

Hofland, Albert opent te circa 18.15 uur de vergadering en geeft een overzicht van de stand van zaken, zoals deze is na de gehouden gemeenteraadsverkiezingen. Spr. zegt, dat de schuld, ontstaan door de verkiezingsactie voor de afd. Rotterdam f.100.- bedraagt. Dit geld is geleend Oosterwijk, Cornelis (bekend) en zal onverwijld moeten worden terugbetaald. Spr. zegt aan Michelis te Amsterdam (verdere personalia alhier onbekend) te willen vragen dit bedrag te betalen uit de centrale kas, temeer omdat de extra bijdragen van de leden en de gelden uit de uitgezette propagandabusjes afgedragen zijn aan de centrale kas. Ondanks het feit dat de helft der gemaakte kosten betaald worden door de Vierde Internationale, staat R'dam er financieel slecht voor. Hiervoor zullen wij, hoe dan ook, een oplossing moeten vinden. Spr. meent, dat een andere manier om dit tekort aan te zuiveren is een beroep te doen op de leden en de sympathiserende leden voor een extra bijdrage. Spr. kondigt hierna aan, dat na een bespreking met Amsterdam, een nieuwe actie zal beginnen, waarbij zeer waarschijnlijk voor de leden cursussen zullen worden ingelast. Spr. stelt tot slot Antoine uit 's-Gravenhage (verdere personalia hier niet bekend) voor, die speciaal is gekomen om enkele mededelingen te doen over het "Centraal Persfonds".

Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam, wonende te Rotterdam, Boomgaardstraat 100/1 verzet zich tegen de "schocierij" om geld bij de leden en meent, dat de partij de gemaakte schulden zal moeten betalen, daar toch de leiding de schuld van het mislukken van de verkiezingsactie te Rotterdam. Wij hadden toch algemeen gerekend op een verdubbeling van het stemmenaantal. Toen wij met onze verkiezingsleuzen kwamen waren de mensen al overladen met andere pamfletten en was de kans op succes teruggelopen. Tot driemaal toe waren onze kameraden bijgetrommeld om te verspreiden, doch steeds kwam ons verkiezingsmateriaal te laat.

Deze wantoestand zal - met de vuist op tafel - in Amsterdam moeten worden besproken. "Bij de verkiezingen in 1950 zullen deze dingen, wil men de partij niet benadelen, moeten worden voorkomen".

-Antoine-

Antoine Delleman
/ draagt

Antoine (voornoemd) zegt, dat alle voor het persfonds bestemde gelden direct dienen te worden opgezonden, daar de financiële moeilijkheden momenteel van dien aard zijn, dat "De Tribune" in gevaar is. Het propaganda- en het verkiezingsmateriaal zijn hier-van de dupe geworden. De lopende rekeningen bij de drukkers moeten eerst betaald worden, voor nieuw materiaal kan worden besteld.

(Hofland, A. interrumpeert, dat Rotterdam zelf wel een drukker had, die bereid was te leveren)

Spr. die antwoordt: ja dat weten wij, doch deze drukker is te duur, zegt van mening te zijn dat de partij, voor wat de geldkwestie in Rotterdam betreft, moet bijspringen. Dit hangt evenwel af van de bespreking met de Vierde Internationale. Spr. belooft morgen direct verslag aan Amsterdam te zullen uitbrengen en te zullen aandringen op een spoedige oplossing.

Schimmer, Adonis Marinus, geb:22-2-22 te R'dam, wonende Ommoordsestraat 39b te Rotterdam, zegt toe de door hem tijdens de verkiezingsactie opgelopen boete van f.7.50 zelf te zullen betalen als bijdrage aan de kas. Spr.gaat accoord met de zienswijze van Antoine.

Hofland, Gerard, geb:29-8-82 te 's-Gravenhage, wonende te Rotterdam, Kameliastraat 56b, vraagt of het inzake de naamsverandering van de R.C.P. mogelijk is contact op te nemen met Hoofdman, Jacob, geb:28-1-05 te Rotterdam, wonende te Rotterdam, Zwaanshals 205b en c.s. .

Oosterwijk, Cornelis stelt voor een klein manifestje, gericht aan ~~de~~ onze leden te maken, waarin wij onze moeilijkheden kort en goed uiteenzetten. Wij hebben immers niets voor onze leden te verbergen. Zij allen weten dat onze partij arm en klein is en dat verkiezingsacties geld kosten. Zij weten ook dat andere partijen schulden hebben, welke 10maal groter zijn dan de onze. Om de arbeiders ons inzicht op politiek, ~~en~~ sociaal en economisch terrein bij te brengen zijn geldelijke offers nodig. Daarom "schooieren" we nog niet bij onze leden, doch "verzoeken" om een bijdrage. De voorhaamste factor is ons werk in de bedrijven en het behandelen van die vraagstukken, welke actueel zijn. Spr. stelt vast, dat de massa heeft bewezen de huidige regering te willen steunen. Deze regering heeft haar van 1945 tot nu toe gebracht van niets tot een boterham, doch nu komt de tijd, dat deze zelfde regering die boterham kleiner zal maken, in de vorm van loonsverlaging en huurverhoging. Spr.vraagt zich af wat de C.P.N. zal ~~doen~~ doen als grote anders voor de scheepswerven van de Sovjet-Unie komen. Zij zal, bij eventuele loonsverhoging, in de vorm van huurverhoging, niet tot verzet durven aanzetten. Maar wanneer de arbeiders in de ijzer en staalindustrie om bijstand in hun verzet vragen, dan moeten wij daar zijn en aan hun zijde staan. Spr. stelt voor in September a.s. te beginnen met het kalken van vooraf besproken leuzen. Het kalken zal, zo meent spr. geen moeilijkheden opleveren, daar de verkiezingstijd voorbij is en de politie niet meer op dit soort propaganda rekent. De te geven cursussen zullen door alle leden bezocht moeten worden, temeer daar ook het O.V.B. cursussen gaat geven. Op de cursussen van het O.V.B. mag geen lid van de R.C.P., die tevens lid is van het O.V.B., ontbreken, daar zij de door de deelnemers te bepalen onderwerpen zullen moeten beïnvloeden.

Zo kunnen onze politieke opvattingen daar zonder

-directe-

Antoine
9-7-49
Pauze

7
X

directe partij-propaganda ter tafel worden gebracht.

Spr. zegt, dat bij de juist gehouden verkiezingen 10 tot 15% van het kiezerskorps niet of ongeldig heeft gestemd; een dankbaar terrein om door ons bewerkt te worden. Door ons in de bedrijven te laten horen, moeten wij deze mensen trachten te winnen.

Spr. wil, wat de naamsverandering van de R.C.P. betreft niet vooruitlopen, doch de mening van het P.B. afwachten. Spr. zegt, naar aanleiding van een door Versloot, H. vóór de aanvang der vergadering gestelde vraag, betreffende een artikel in het discussie-orgaan "Het Kompas" dat uitgelekt en in de openbaarheid is gebracht (zou in "De Waarheid" hebben gestaan), gerust te zijn, daar Hofland, A., "goed detective als hij is", de oplossing heeft gebracht.

Wij zelf zijn n.l. de schuldigen, door een officieel verslag van interne zaken te roekeloos aan alle leden toe te zenden. Van kwaadwilligheid van één onzer leden, die toen ter vergadering waren, is gelukkig geen sprake.

Antoine zegt, dat "Het Kompas", indien er zeer interne aangelegenheden in zijn opgenomen, niet aan alle leden kan worden verstrekt. Spr. beveelt dit ter beoordeeling de plaatselijke besturen aan. Spr. zegt tot slot als antwoord op de vraag wanneer een P.B.-vergadering wordt gehouden, dat dit zeer spoedig zal zijn en de leden hiervan vroegtijdig bericht zullen krijgen.

Hofland, A. sluit te ca. 23 uur de vergadering. EINDE.

Ru

UITTREKSEL

Voor ..... OD 262 ..... Naam ..... R.C.P.-openb.vergaderingen .....
Origineel in ..... OD 1287 ..... Naam ..... O.V.B. ....
Volgnr. .... Ag.nr. 61508 ..... Aard van het stuk ..... rapport .....
..... Afz. R'dam ..... Datum 3.5.49 .....

Te Rotterdam werd op 1 Mei 1949 door het O.V.B., Vlamgroep, R.C.P. O.S.D.A.P., Spartacus, V.S.V. en Socialistische Beweging, een gezamenlijke 1 Mei-visering gehouden.

Het woord werd g.m. gevoerd door Hanzah, Moezah, voorzitter van de G.P.P.I., die in een korte toespraak critiek uithrengt op alle tot nu toe gevoerde onderhandelingen omtrent de Indonesische kwestie, zegt dat het onmogelijk is om het "rood-wit" te laten wapperen naast het "rood-wit-blauw" waarvan het "rood" langzamerhand "....." is geworden. Spr. zegt dankbaar gestemd te zijn t.o.v. de grote voorganger "Sneevliet", daar hij het toch is geweest, die destijds de nationalistische beweging in Indonesie heeft gesticht. Spr. eist tenaette volledige onafhankelijkheid voor de Indonesische Republiek en onmiddellijke inwilliging van de leuze "Indonesie los van Holland, nu".

Uitgetrokken door ..... W ..... Afd./Sectie ..... ACD-4b ..... Datum ..... 20.7.49 .....
Op aanwijzing van .....

G E H E I M.

Verbinding: No.12

12 April 1949.

Doss.15/156

Onderwerp: Bestuursvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 7 April 1949

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Volgno.
14 APR. 1949
AD/ 60001

10

Hierbij wordt het volgende medegedeeld:

Op 6 April 1949 is te 's-Gravenhage een bestuursvergadering gehouden door de Afdeling Den Haag van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

IV
Op deze bijeenkomst werd besloten, dat de bestuursleden op de op 9 April 1949 te houden streekkaderbijeenkomst van de E.V.C, aan de discussies zullen deelnemen en stelling zullen nemen tegen de tactiek der E.V.C. in de diverse stakingen. (zie ons schrijven 7/575, d.d. 12-4-'49).

Tevens werd behandeld de Ontwerp-resolutie voor het Derde congres der R.C.P., welk congres op 16, 17 en 18 April 1949 te Amsterdam zal worden gehouden.

Deze resolutie en een resolutie betreffende de Indonésische revolutie konden de goedkeuring van de Haagse afdelingsbestuurders wegdragen.

Een schrijven, inhoudende de beide resoluties gaat hierbij. (einde)

10

MINISTERIE VAN
ALGEMEENE ZAKEN

's-Gravenhage, 16 Juli 1949

No.: B.65619
Bijl.: Gene
IV. RD.3
Betr.: R.C.P.

GEHEIM

2168188

Blijkens een bericht uit betrouwbare bron zouden er bij de R.C.P. plannen bestaan de naam der partij te veranderen. Het partijbestuur zou echter hieromtrent nog zijn mening te kennen moeten geven.

Ik moge U verzoeken mij hierover nader te willen doen inlichten.

Uit dezelfde bron wordt mij bericht, dat een zekere "Michelis" te Amsterdam beheerder zou zijn der centrale kas van de R.C.P.

Is deze naam wellicht een pseudoniem voor Maurice Ferarez?

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

L.L.van Laere.

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te AMSTERDAM.

MINISTERIE VAN
ALGEMENE ZAKEN

's-Gravenhage, 16 Juli 1949

No.: B.65619
Bijl.: Gene
IV. RD.3
Betr.: R.C.F.

GEHEIM

M 66568

Blijkens een bericht uit betrouwbare bron zouden er bij de R.C.F. plannen bestaan de naam der partij te veranderen.

Het partijbestuur zou echter hieromtrent nog zijn mening te kennen moeten geven.

Ik moge U verzoeken mij hieromtrent nader te willen doen inlichten.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te 's-GRAVENHAGE.

L.L.van Laere.

1
G E H E I M.

Verbinding: No.12

Doss.15/165

J. A. Den Haas

23 Juli 1949.

Volume

25 JULI 1949

ACD/66560

Onderwerp: R.C.P. naamsverandering

Datum ontvangst bericht:---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

B.O.S. van
16 Juli 1949
No.65619 M.v.A.Z.

es
van de naam
wordt iets
vermomen

Naar aanleiding van nevenvermeld schrijven wordt medegedeeld, dat destijds door de afdeling Rotterdam tijdens een conferentie het voorstel is gedaan om de naam Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) te veranderen in Revolutionnaire Socialistische Arbeiders Partij (R.S.A.P.).

Bij monde van de bekende Rotterdamse Revolutionnaire Communist Ab HOFLAND, werd het voorstel warm verdedigd onder het motief, dat het voeren van een communistische naam veel personen afschrikt om lid te worden van de partij. Deze personen, betoogde HOFLAND, zouden bereid zijn om tot een socialistische partij toe te treden, terwijl aan die naamsverandering geen consequenties t.a.v. het program behoeven te worden verbonden.

Op het voorstel van de afdeling Rotterdam is destijds niet serieus ingegaan en het werd afgewiepen onder het motief, dat zulks een stap terug zou zijn, daar de partij destijds reeds had besloten van de socialistische ideologie over te gaan naar de communistische en zulks derhalve ook noodzakelijk in de naam tot uiting moet komen.

Van een verandering in de boezem van het partijbestuur ten aanzien van het hierboven gereleveerde is vooralsnog niets bekend. (einde)

24

Nr.4850-14-1949.

28 Juli 1949.

Uw nr.65619 dd.16-7-1949.

Volgno.

3 AUG 1949

Onderwerp:R.C.P.

ACD/6777

GEHEIM.

In antwoord op bovenbedoeld schrijven kan het volgende worden medegedeeld:

Voor zover bekend is geworden is op het laatstgehouden congres van de R.C.P. door Mozes FERARES, geboren te Amsterdam, 5 Januari 1922 en wonende: Nieuwe Prinsengracht 47 huis te Amsterdam, een financieel verslag uitgebracht.

Dit verslag betrof zowel de contributie als het financiële beheer van "De Tribune".

Teneinde Ferares voor een deel van zijn werkzaamheden te ontlasten, besloot het congres het financiële beheer van "De Tribune" in handen te stellen van "Antoon DOLLEMAN" (Antoine Hendrikus DOLLEMAN, geboren te 's Gravenhage, 22 Augustus 1920 en wonende: Frankenstraat 55 b te 's Gravenhage). Dit betreft ook het Tribune Persfonds.

Van het voornemen de naam van de R.C.P. te veranderen is tot op heden niets bekend geworden. Eventuele naamsverandering zal in geen geval plaats kunnen vinden dan na een daartoe strekkend, op een congres genomen, besluit. Ook van het voornemen een dergelijk congres te beleggen en een tot naamsverandering strekkend voorstel in te dienen, is nog niets vernomen.

einde.

G-2.

No 13/r

4 X

Verbinding: "B"

No: 1103

Onderwerp: Ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 12-9-1949

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

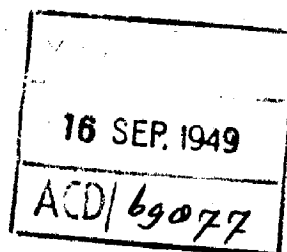
Waardering bericht: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: ...

Medewerkende instanties : Gene.

Ondernomen actie: Gene.

②

13 September 1949.

Kort verslag van de ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (4e Internationale), gehouden op Vrijdag 9 September 1949, te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend), wonende West Varkenoordseweg 33/19 te Rotterdam,

6720 X

Aanwezig 12 personen.

afgedrukt
in C.D. 102

Hofland, A., voornoemd, opent de vergadering, zegt in een overzicht van de bespreking, welke is gehouden in de bijeenkomst van 5 Juli j.l., dat toen reeds uitvoerig de "verkiezingssof" is besproken en wenst op dit punt niet verder in te gaan.

Daar de propaganda voor de partij en de krant veel te wensen overlaat, stelt spr. voor, de inhoud van de krant wat meer actueel te maken en artikelen op te nemen, welke meer in het brandpunt van de belangstelling staan.

Het winter-programma zal moeten worden geopend met een intensief huisbezoek bij de leden, daarna een huis aan huis colportage met de krant en éénmaal per week een straat-colportage.

Spr. leest hierna de agenda voor en geeft het woord aan Santen, Salomon, geb. 3-8-1915 te Amsterdam.

PD 1096

X | Santen, S., voornoemd, zegt, dat ook de redactie van "De Tribune" een verandering - voor wat de inhoud betreft - voorstaat, zoals door Hofland, A. is voorgesteld. Door het Centraal Comité is besloten, dat voor de actieve R.C.P.-leden cursussen zullen worden gegeven over het partijwerk in de vakbeweging.

De afdeling Rotterdam zal zelf het organiseren van deze cursussen kunnen ter hand nemen, met dien verstande, dat Schiedam en Delft hierbij zullen worden betrokken.

(Aan Hofland, A. wordt opgedragen met de afdeling Schiedam en Delft te bespreken op welke avonden deze cursussen kunnen worden gehouden).

Spr. zegt, dat in Amsterdam de cursus waarschijnlijk op Zondag zal worden gehouden.

- Gezien -

Gezien de teleurstellende uitslag voor ons van de in het voorjaar gehouden verkiezingen, zal men elke gelegenheid moeten aangrijpen om hierin bij de verkiezingen in 1950 verbetering te brengen.

? Het voorstel van de voorzitter van het N.V.V. Kuipers aan het O.V.B. om met pak en zak over te komen naar het N.V.V., zegt spr. in het belang van de R.C.P. te ondersteunen.

XVI Spr. zegt zich te kunnen voorstellen, dat Smid, Wietse en van den Berg, Anton (beiden bekend) hier niet "intrappen".

Wij als R.C.P.-ers zullen de arbeiders moeten overtuigen van het belang van deze fusie.

XI Spr. meent, dat Oosterwijk, Cornelis (bekend), als bestuurder van het O.V.B. hiervoor de aangewezen persoon is. Zo goed als in Joego-Slavië de mogelijkheid bestaat de massa er van te overtuigen, dat het arbeidersbelang boven het communistisch partijbelang gaat, moet het ons mogelijk zijn de arbeiders er van te overtuigen, dat het belang C.P.N. belang in de E.V.C. de boventoon voert.

Spr. zegt, dat de afd. Amsterdam besloten heeft, wanneer het nodig blijkt - bij belangrijke regeringsbeslissingen - het standpunt in deze van de R.C.P. niet per manifest, doch volgens oud gebruik door kalken bekend te maken. Dit besluit is vooral ook genomen, omdat iedereen het zal kunnen lezen en de kosten aanmerkelijk minder zijn.

De klacht van afd. Rotterdam, dat het Centraal Comité besluiten heeft genomen, waarmede zij het niet eens is, wijst spr. af.

De schuld ligt geheel bij Rotterdam, daar men de vergaderingen van het C.C. te weinig bezoekt.

Oosterwijk, Corhelis (bekend), zegt, dat wij, nadat Rotterdam achtereen overstromd was met verkiezingspamfletten van de andere partijen, wij op het laatste nippertje met een beperkt aantal strocibiljetten kwamen, niet eens genoeg om alle bouwwerken te voorzien.

Het enthousiasme der verspreiders was door deze stagnatie tot het nulpunt gedaald.

Spr. trekt heftig van leer tegen het voorstel om het O.V.B. met het N.V.V. te doen fuseren, en zegt, dat dit volgens de leer van Trotzky nooit kan worden goedgekeurd.

Het belang van de R.C.P. zou ten zeerste worden geschaad. Spr. stelt voor dit standpunt te herzien en de handleiding van Trotzky nog eens grondig te bestuderen.

Ten aanzien van de cursussen, zegt spr. zijn volle steun en medewerking toe, doch verzoekt deskundige leiders te benoemen.

Voor wat betreft de cursussen van het O.V.B., zegt spr., dat de te bespreken onderwerpen door de leden van de R.C.P. zoveel mogelijk zullen worden vastgesteld.

Het kalken en schilderen zal, wanneer dat nodig blijkt, ook door de leden van de afd. Rotterdam als propagandamiddel worden gebruikt.

Hierna ontstaat een heftige discussie tussen ~~XXXX~~ Santen, S. en Oosterwijk, C., over de kwestie O.V.B.-N.V.V., waarbij Oosterwijk zegt te twijfelen aan de verstandelijke vermogens van Santen

Afgedrukt
001287
20.2.

4032

V
↓

Nadat de woordenstrijd wat is geluwd, zegt Oosterwijk, C. door veel uitstедigheid i.v.m. zijn werkzaamheden in de vakorganisatie verschillende P.B.- en C.C. vergaderingen te hebben gemist. Hij zal zorgen, dat steeds 2 leden aanwezig zullen zijn.

1207

- XI Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb. 13-6-1914 te Winterwijk, wonende te Schiedam, zegt ten opzichte van de aan de orde gestelde fusie O.V.B. - N.V.V. geheel de meening van Oosterwijk, C. te delen.
- XI Kruidhof, Engel Harm, geb. 20-9-1905 te Groningen (bekend), en Oosterwijk, C. bespreken nog eens ~~xxxxxxxx~~ xig uitvoerig het artikel in "Nieuwe Strijd" "Weten Waarheen" van 1-8-1949, waardoor Oosterwijk, C. door Kruidhof, E.H. in het gelijk wordt gesteld.

Hofland, A. vraagt opgave tot deelname voor het huisbezoek bij de leden en zegt, dat in October a.s. een begin zal worden gemaakt met de cursussen.
Spr. sluit hierna te 24 uur de vergadering. Einde.

afschrift in O.D. 81

Aanwezig waren:

Kruidhof, E.H., voornoemd;

Santen, S., voornoemd;

XI Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend);

XI Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht (bekend);

XI Schimmer, Hendrikus, geb. 7-5-1923 te Rotterdam (bekend);

XI Schimmer, Adonis Marinus, geb. 22-2-1922 te Rotterdam (bekend);

Eikmans, B.V.C., voornoemd;

XI Dolleman, Antpine Hendrikus, geb. 22-8-1920 te ....
....., wonende te 's-Gravenhage;

Hofland, A., voornoemd;

XI Hofland, Gerard, geb. 29-8-1882 te 's-Gravenhage (bekend); en:
Oosterwijk, C.

Een afschrift van de convocatie is aangehecht.

N.B. Verzocht wordt in dezerzijds schrijven No: 864, d.d. 5-7-1949, de naam "Antoine" aan te vullen als volgt:

O.O. 65619

XI Dolleman, Antoine Hendrikus, geb. 22-8-1920 te ...
....., wonende te 's-Gravenhage, Herderinne-
straat 9.

AFSCHRIFT

REVOLUTIONAIRE COMMUNISTISCHE PARTY

Afd. Rotterdam.

Secr., W, Varkenoordseweg 33 - 19

Rotterdam, 6 - 9 - 49

w.M.

De vakantie is voorbij een korte periode lag het werk van onze partij afd. voornamelijk stil. De kracht in deze periode opgedaan zullen wij benutten om het werk met volle kracht aan te pakken.

Wij nodigen je dan ook uit voor een belangrijke ledenvergadering welke gehouden zal worden a.s. Vrijdag 8 uur bij A.Hofland. op de agenda staat

De uitbouw van partij en krant

De verkiezingsresolutie

het vakverenigingswerk.

Kameraden het werk wat achter ons ligt zal besproken moeten worden en een les zijn voor de komende tijd. Dit is belangrijk. Allen dus present.

Partij groeten

A.Hofland.

Verbinding No.13.

No. 6687/14/49.

Betreft: Zitting Centraal comité
RCP op 1 en 2 October 1949.

Volgno.

11 OCT. 1949

ACD/71430

10 October 1949.

Datum ontvangst bericht:	6 October 1949	ACD/48
Betrouwbaarheid berichtgever:	betrouwbaar	DAI: 14/6/50
Waardering bericht:	betrouwbaar	PAR: N/A
Tevens bericht aan:	ID's Rotterdam, Den Haag, Groningen, Utrecht en Haarlem. HC-Amsterdam.	
Medewerkende instanties:	gene.	
Ondernomen actie:	gene.	

Het begon met een strikt vertrouwelijk briefje dd. 15 September jl. aan de C.C.-leden. Op 24 en 25 September 1949 zou het C.C. bij kameraad SANTEN bijeen komen. De agenda en stukken zouden nog volgen.

Op 21 September d.s.v. werden de waarde makers uitgenodigd om op de afgesproken plaats eerst op 1 en 2 October aanwezig te zijn, omdat het benodigde materiaal niet op de eerder genoemde data klaargemaakt kon worden.

Een briefje van 29 September meldde, dat de Zaterdagavondzitting zou plaats vinden in gebouw DE VALK; 's-Zondags voortzetting in gebouw DE LEEUW. En hierbij bleef het.

De agenda bevatte: Politieke-organisatie-resolutie
Scholingsplan
Fusie Voorpostgroep.
En nog meer. (dit ging niet door bij gebrek aan tijd).

Als op Zaterdagavond 1 October jl., om 20 uur met de zitting wordt begonnen, zijn aanwezig:

Sal SANTEN
 Harry COMBRINK
 Max PLEKKER
 Belke ZIJLSTRA
 Maurice FERARES
 Theo van Tijn, allen uit Amsterdam;
 Cor COMBRINK uit Delft
 Frans BREDERVELD uit Schiedam
 Ab HOPLAND, en
 KRUITHOF, E.H. beiden uit Rotterdam
 Herman DRENTH, en
 Antoon DOLLEMAN, beiden uit Den Haag
 en een "Flip" (Grave) uit Eindhoven.

aanwezigheden o.k.

*40 1808
d.c. Grave, Philippus, geb. 10-2-08 Oudewadi
wv. Eindhoven.*

Sal

No. 6687-14/49
dd. 10.10/49.

Sal SANTEN steekt direct van wal met critiek op de afwezige Nelis OOSTERWIJK, die meer de gewoonte schijnt te hebben om absent te zijn bij vergaderingen van het politiek-bureau der RCP. Spreker vindt dat een ongezone toestand. Schijnbaar ligt het vakbondswerk bij Nelis hoger. Tocht moet hij daarover worden onderhouden en als dat niet helpt dan moeten disciplinaire maatregelen worden overwogen.

Dan behandelt spreker verschillende acute vraagstukken, nl. de devaluatie en de P.B.O., waarvoor resoluties zijn opgesteld. (Bijlage A)

*afdeling 2
v.o.d. 102 v*

FERARES belicht dan de tegenwoordige financiële toestand van DE TRIBUNE en komt tot de conclusie dat de inkomsten weer knap zijn gedaald, hetgeen hij wijt aan het teruglopen van het aantal abonné's en de "verrekt" slechte colportage. De schuld van de krant is nu ruim f 850,-. Alle contributiegelden en andere inkomsten worden geheel door de krant gesoupeerd, met gevolg, dat de afdelingen permanent zonder geld zitten. Ander gevolg daarvan is, dat het interne orgaan KOMPAS ook niet meer kan verschijnen. De drukker van DE TRIBUNE wil eindelijk eens z'n centen zien. Alle krachten moeten worden ingespannen om op zeer korten termijn een groot bedrag op de schuld in te lopen. Daarbij mag de krant niet kleiner worden gemaakt; ook mag de prijs niet worden verhoogd, hoewel een stijging van de papierprijs in het verschieft ligt. Verder deelt hij mede dat van September 1948 tot September 1949 een bedrag van f 2400,- werd besteed aan vergoeding voor reiskosten aan de C.C.-leden en de leden van het partijbestuur, aan stencils en aan porti. Hij wenst maatregelen om tot meer activiteit van de partijgenoten te komen. Nu wil de één niets doen omdat de ander ook niets uitvoert. Hij wil in drie maanden bezien welke kameraden actief zijn of niet. De eersten krijgen een partijboekje, de anderen worden als vrienden van DE TRIBUNE beschouwd. Nieuwe leden zullen worden beoordeeld naar hun verdiensten voor de partij; eventueel komen zij dan in aanmerking voor het partijboekje. Spreker wil dan ook nog een ballotage-commissie + andere maatregelen om de partij voor ongewenste infiltratie te behoeden.

*afdeling 1
v.o.d. 16 v*

Besloten wordt, de colportage hartiger aan te pakken. Uit bezuiniging zullen minder partijbestuursvergaderingen worden gehouden. Het orgaan HET KOMPAS zal weer de deur uitgaan; de afdeling Rotterdam heeft zich daarvoor garant gesteld. De inkomsten uit HET KOMPAS mogen niet meer worden overgeheveld naar DE TRIBUNE. Bij geregelde afdracht is een kwartje voor dit blad ruimschoots voldoende. Mogelijk schiet er dan nog wat over voor de krant. Een naam- en adreslijst zal in het vervolg vermelden waar

↑
DE TRIBUNE verkrijgbaar is. De redactie van het blad zal worden uitgebreid. De staf zal komen te bestaan uit de heren: Sal SANTEN, Harry COMBRINK, Maurice FERARES en Theo van TIJN.

↑
Zondag's 2 October begint Herman DRENTH over de rol die hij heeft gespeeld bij de voorbereiding van het EVC-congres. Hij had, zegt hij, al geruimen tijd contact met het bestuur van de ANBZ. De verklaring van dit bestuur op het EVC-congres, was door Haagse partijgenoten opgesteld. Ook het "in-de-EVC-blijven" was geadviseerd. Dirk KLEINSMA, met wie de ANBZ geregeld besprekingen voert, stond op het RCP-standpunt. Omdat hij kan rekenen op vele oud-NAS-leden in zijn organisatie, schrikt de CPN-leiding terug voor het nemen van maatregelen jegens hem in openlijke strijd. KLEINSMA heeft zich al uitgelaten, dat hij die CPN-leiding in de EVC nog wel eens te grazen neemt. Hij heeft de RCP alle medewerking toegezegd, waartoe van de zijde der RCP een contactman werd benoemd.

Dan spreekt DRENTH over het geval STERK in Rotterdam, waarover de WAARHEID meldde dat deze man een spion was.

"Ik kende die Sterk niet en het kwam voor mij als een bom op het EVC-congres; al mijn werken van maanden zag ik verloren gaan. Nog groter werd mijn woede toen ik hoorde dat die man lid was van onze partij. Wij moeten dit nooit naar buiten laten blijken. Ik heb hem dit ook nog persoonlijk op het hart gedrukt. Wij moeten hem ogenblikkelijk schorsen."

HOFLAND zegt dan, dat Sterk lid was van de OVB in Rotterdam. "Tijdens de verkiezingen heeft hij voor de RCP goed werk gedaan en op tal van vergaderingen heeft hij de stalinisten er van langs gegeven. In de stucadoorsstaking ging hij als lid van de OVB op vergaderingstourné in Den Haag en pleitte daar voor uitbreiding der staking. Na de verkiezingen maakte Nelis OOSTERWIJK hem lid van de RCP, waarvan hij slechts 2 vergaderingen bijwoonde en dus van de partijpolitiek slecht op de hoogte was. Het OVB-bestuur had 10 uitnodigingen voor een vergadering van de EVC-zee-lieden, waarvan Sterk er één kreeg. Hij voerde op deze vergadering het woord en werd, schrik niet, als gedelegeerde naar het EVC-congres gekozen. Z'n enige fout was m.i., dat hij zijn echte naam verloochende en voorgaf DE BOER te heten. Na die publicatie in DE WAARHEID kwam hij 's-avonds erg zenuwachtig bij mij; hij wilde het voor het gerecht gooien. Ik ben helemaal niet overtuigd van de opzet van deze man, ik vind een schorsing dan ook niet gerechtvaardigd."

↓
Harry

afschrijven in
P.D. 9254

afschrijven in
00 1473 ✓
831 ✓
979 ✓
pd. 315 ✓
00 1287 ✓
1241 ✓

†

Harry COMBRINK zegt dan met nadruk, dat alles wat hierover is gesproken in het CC moet blijven. Ook partijgenoten gaat deze zaak niets aan.

DRENTH vindt een en ander een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Die STERK had misschien een goed partijgenoot kunnen worden als hij voldoende politiek geschoold was geweest. Om het gezicht van de RCP te redden is het evenwel noodzakelijk dat STERK voor onbepaalde tijd moet verdwijnen. Nooit mag iemand weten dat hij lid van de RCP was.

Met 1 stem blanco en 1 stem tegen wordt STERK dan als lid voorlopig geschorst.

afschijft
o.b. 1211 ✓

SANTEN bespreekt dan de houding van het Internationaal Bureau der 4e Internationale t.o.v. Zuid-Slavië. De meningen in het bestuur dier Internationale zijn verdeeld. Desondanks heeft de Franse sectie der 4e Internationale twee miljoen manifesten ten gunste van Tito verspreid. Voor zo iets heeft de RCP geen geld. Het Franse manifest zal worden afgedrukt in DE TRIBUNE.

De ontwikkeling in Zuid-Slavië wordt door de Internationale, door middel van haar contacten, op de voet gevolgd. Nieuws over deze kwestie verschijnt spoedig.

afschijft
P.D. 4617
o.p. 167 ✓

Dan geeft hij een overzicht van de stand van zaken betreffende de a.s. fusie met de Voorpostgroep (Barend LUTERAAN c.s.). Deze groep heeft om fusie verzocht aan het partijbestuur, stelde daarbij tevens een aantal voorwaarden, nl. een lid van de groep diende zitting te hebben in het CC der RCP, terwijl er ook een functie beschikbaar moest worden gesteld in het bestuur der afdeling Amsterdam der RCP. Verder moest een onderzoek plaats vinden naar de gedragingen in het verleden van de RCP-leden GROOTVELD en VONK.

De te vergeven functies leveren geen bezwaar op. Wat GROOTVELD betreft, vastgesteld was dat hij weliswaar aan zwarte handel had gedaan, doch uit lijfsbehoud, hij had hongeroedeem. Aanleiding om tegen hem op te treden is er dus niet.

Met VONK staat het anders. Hierover werd gezegd: zwarte handel uit winstbejag, oneerlijke handelingen met Joods bezit. Een commissie zou deze zaak uiteenrafelen, maar VONK verzette zich daar tegen met te verwijzen naar een al eens eerder daarvoor ingestelde commissie. Hij wilde dat gezanik niet aldoor aan zijn hoofd hebben. Een dag later bedankte hij als partijlid. Als VONK nu nog een actief werker voor de partij zou zijn geweest, had spreker deze eis van de Voorpostgroep nog in beraad gehouden. Nu hij echter de laatste tijd toch niets meer doet, laat de RCP hem maar schieten.

↓

No. 6687-14/49
dd. 10.10.1949.

Al met al zal de Voorpostgroep bericht worden gezonden, dat de RCP bereid is op zijn voorstellen in te gaan. "Dan kan de fusie een feit worden".
STEM: "En de kas ook, hoor!". (Gelach).

*afdrift met
Bijlage B in o.o. 167*

Tot slot is de beurt aan Theo van TIJN, die zijn scholingsplan toelicht. (Bijlage B)

F9.

PERSONALIA:

X	BRENDERSVELD, Frans	Vlaardingen	29.06.1906
X	COMBRINK, Cornelis	Hof van Delft	9.12.1918
X	COMBRINK, Henricus Johannes	Hof van Delft	25.02.1913
X	BOLLEMAN, Antoine Hendrikus	Den Haag	22.08.1920
X	DEBENTH, Hugo Hermann	Haste (Dld.)	23.02.1916
X	FRHARNS, Mezes	Amsterdam	5.01.1922
X	GROOTVELD, Caesar Jacobus	Amsterdam	24.06.1896
X	HOTLAND, Ab	Rotterdam	1916
X	KLEINSMA, Dirk	Amsterdam	11.05.1893
X	KRUIDHOF, Engel H	Groningen	1905
X	LUTHERAAN, Barend <i>4617</i>	Amsterdam	3.07.1878
X	MOESTERWIJK, Cornelis	Rotterdam	6.11.1906
X	PENKKEER, Max	Amsterdam	3.10.1924
X	SANTEN, Salomen	Amsterdam	3.08.1915
X	STERK, Arie	Vlissingen	18.10.1906
X	TIJN, Theo van	Amsterdam	28.06.1927
X	VONK, Hermanus Cornelis	Gouda	1.01.1903
X	ZIJLSTRA, Nelke	Amsterdam	5.01.1893

DE VOORPOST, onder voorzitterschap van **LUTHERAAN** (zie boven), is een slechts uit luttele (± 10) personen bestaand groepje, dat zich op het standpunt van de RCP stelde. Het verleende al eerder financiële en andere hulp aan de RCP, o.a. bij de verkiezingsacties in 1948 en 1949. De taak ligt op het terrein der bestudering van vraagstukken inzake te volgen tactiek door de arbeidersbeweging. Een gelijknamig gestencild blaadje werd uitgegeven.

*afdrift met
P.D. 5617*

F9.

De onlangs doorgevoerde devaluatie is een nieuwe grootscheepse poging van het kapitalisme, het als gevolg van de 2de wereldoorlog verstoord en door een naberende crisis nog meer bedreigde internationale evenwicht te herstellen door een in omvang en mate onnatuurlijk gebonde aanval op het levenspeil der werkende massa's. Terwijl opnieuw blijkt dat elke poging tot economisch en financieel herstel slechts gepaard kan gaan met een radicale versterking van het evenwicht tussen de klassen, d.w.z. van de noodzaak voor het proletariaat de strijd aan te binden tegen de hem opgelegde verslechteringen, zou zelfs een "succesvol" doorvoering van de devaluatie, d.w.z. het berusten van de massa's in deze verslechteringen van hun levenspeil niet leiden tot de door de bourgeoisie beoogde doeleinden. Onschoon de devaluatie der voornaamste Europese munteenheden ongetwijfeld plaatsvond onder druk van Wallstreet, dient men te begrijpen dat ook hier de belangen van het Am. imperialisme en de Europese bourgeoisie TEGENOVERGESTELD zijn. De door het Marshall plan tijdelijk mogelijk gemaakte kunstmatige en te hoge waardering van het Europese geld, hoe noodzakelijk ook voor het wereldkapitalisme om Europa te "redden", betekende tegelijkertijd een rem voor Wallstreet om de Europese en koloniale markten te veroveren voor zijn producten. De ook van de zijde van Wallstreet gewakte illusie, als zou de devaluatie export naar Am. worden vergemakkelijkt is volkomen in tegenstelling met de plannen van het Am. imperialisme, dat evenals zijn Europese vasallen slechts vergroting van zijn uitvoer en beperking van de invoer beoogt, temeer nu de Am. markt het punt van verzadiging reeds heeft overschreden. Anderzijds zien de Eur. bourgeoisie in de devaluatie TIJDELIJK een middel ter vergroting van de uitvoer naar Am.. Terwijl zij begrijpen, dat de verhoogde prijs de Am. producten voor de Europese massa's nog minder betaalbaar maakt, hopen zij door een geweldige prijsverhoging (tegen de \$) en niet op binnenlandse markt) met meer succes concurreren tegen het Am. kap. te kunnen concurreren, ook in de U.S.A. zelf.

*Langrijke
Lagging*

Bij de overheersende positie, welke het Am. imp. t.a.v. de overige wereld inneemt en de geweldige superioriteit van het Am. prod. app. is de uitslag van de verscherpte concurrentie bij voorbaat vast te stellen. De poging der Eur. Bourg. de goedkope (en opnieuw in waarde verlaagde) Eur. arb.kracht te stellen tegenover de weliswaar beter betaalde, doch tevens veel productievare Am. arb. kracht, is bij voorbaat tot mislukking gedoemd.

Het is daarom niet toevallig, dat de Nederlandse bourgeoisie naast de overige Europese bourg. naar vergrote industrialisatie streeft. Weliswaar wordt de voorstelling gemaakt, alsof deze slechts als maatregel tegen eventuele werkloosheid wordt beoogd, in werkelijkheid wordt ook hier een kraspogende poging gedaan beter gewapend op de wereldmarkt te verschijnen. Het is noodzakelijk er op te wijzen, dat ook deze "industrialisatie" niet tot herstel van het Intern. evenwicht kan leiden, omdat zij niet voldoet aan een behoefte van de wereldmarkt, doch veelmeer een uitdrukking is van een AUTARKISCH streven van alle Eur. Bourg. zich ten aanzien van de invoer zoveel mogelijk onafhankelijk te maken van de wereldmarkt. Al het gepreut over internationale en Eur. samenwerking kan het feit niet ongedaan maken, dat zowel de devaluatie als de beoogde industrialisatie niet tot herstel van het internationale en Eur. evenwicht zal leiden, doch tot een versterking van het reeds bereikte "evenwicht" door een crisis, welke die van 1929 nog in de schaduw zal stellen.

De Nederl. bourg. door geen grote klassenmasses gered in haar w. instelling en geplaatst voor een verhoging der Marshall-hulp, schroemt thans niet over de schijn lijn de aanval in te zetten op het levenspeil der werkende massa's. Devaluatie, prijsverhoging, afschaffing der nog bestaande subsidies op de levensmiddelen, zij beloven weinig goeds.

Weliswaar zal de regering, door invoering van de P.R.O., trachten massaal verzet tegen haar plannen te voorkomen of te breken, doch met zekerheid kan worden gezegd dat de Nederl. arb. klasse onmogelijk zal kunnen berusten in de op haar gepleegdaen te plegen roof.

De vraag dient thans te worden gesteld, in welk opzicht is het Nederl. proletariaat voorbereid op de komende acties. Het is, en de betekenis daarvan mag niet worden onderschat, in grote getalen georganiseerd in de massavakbonden. Doch juist hier speelt de grote verdeeldheid een bijzonder schadelijke rol. Zijn het in het (industriëel zo belangrijke) Zuiden de katholieke vakbeweging, de moderne (N.V.V.) mijnwerkersbond en als derde de neutrale A.B.W.M. welke de toon aangeven, in het overige deel van het land wordt een gemeenschappelijke actie buitengewoon bemoeilijkt door de verdeeldheid in N.V.V., E.V.C. en O.V.B. welke vooral het optreden der arb. in Amsterdam en Rotterdam bemoeilijkt.

Van groter rem dan de verdeeldheid is evenwel de politiek van de vakbondsbestuurders welke de vakbonden overheersen. Het ontbreken van een bewijste, georganiseerde oppositie heeft het tot nu toe de N.V.V. leiding mogelijk gemaakt, de grootste vakorganisatie tot verlengstuk der regeringspolitiek te maken. De E.V.C.-leiding gecontroleerd door de C.P.N. is zelfs daar waar zij haar massa-basis nog niet heeft verspeeld, niet in staat, grote stukken strijd te organiseren en toont zich met haar "program" tegen de devaluatie (f 2,50) opnieuw onbekwaam de strijd der arbeiderste organiseren. Op haar beurt zoekt de O.V.B. leiding steeds meer haar kracht in een zelfgenoegzaam syndicalisme, dat het proletariaat onder geen enkele voorwaarde uit de impasse kan helpen en er slechts kan toe bijdragen, een belangrijk deel van het Rotterdamse proletariaat van de in de massa-vakbonden georganiseerde arb. te isoleren. POLITIEK heeft de situatie dezelfde kenmerken. Zowel de P.v.d.A als de C.P.N. zullen slechts een rem blijken bij het organiseren van de strijd tegen de regeringspolitiek. Doch zowel op vakbondsterrein als op politiek terrein, is een latente ontevredenheid met de bestaande leidingen waar te nemen welke zich bij de komende verslechteringen op scherpe wijze zullen manifesteren. Beslissend voor ons is thans de vraag in hoeverre de Partij is voorbereid op de voor ons liggende taken. In politiek opzicht, is de partij door de ontwikkeling niet overrompeld haar perspectief bleek juist. Zij zal echter, meer dan tot nu het geval was haar kracht moeten concentreren op de meest belangrijke overgangseisen. Tegelijkertijd zal de Tribune meer dan tot nu toe het geval was de reactie der arbeiders op de gevolgen van de devaluatie enz. moeten weerspiegelen. Op vakbondsgebied draagt het Partijwerk in vele opzichten nog de sporen van de bestaande verdeeldheid der vakbeweging. Het N.V.V. valt veelal nog buiten onze gezichtskring, de teruggang der E.V.C. heeft vnl. in Amsterdam een ontmoedigende invloed op de p.g. gehad. In R'dam bestaan nog steeds illusies omtrent de mogelijkheid dat de O.V.B. naast of in plaats van N.V.V. en E.V.C. tot massa-vakbond zal uitgroeien, illusies welke slechts voortvloeien uit een onderschatting van het werken in de massa-vakbonden.

Ook in organisatorisch opzicht is de Partij onvoldoende op de komende gebeurtenissen voorbereid. Toch is een betere functionering en een verdere proletariserings slechts mogelijk, indien dit probleem met meer ernst en geduld door de GENELE Partij aangepakt wordt. De Partij is er slechts in geslaagd de moeilijkheden welke elke andere beweging hadden verpletterd te overwinnen door een groot vertrouwen in ons perspectief. Reformisme en Stalinisme zien met vrees de toekomst tegemoet. Reeds thans verklaart P. de Groot, dat het Trotskisme tijdens een crisis, als gevolg van toenemend radicalisme zal groeien. De anti-comm. hetze der R.v.d.A heeft geen andere betekenis dan een breuk met het reformisme met de arbeiders te remmen.

De gevolgen van de devaluatie zullen de Partij voor geheel nieuwe taken plaatsen. Het zal meer zaak zijn dan ooit, met vertrouwen in de toekomst de opbouw der Partij ter hand te nemen en de besluiten, die wij op ons derde Congres namen uit te voeren, zonder vooroordiel tegen reformistische en stalinistische arbeiders, maar met juist begrip van de verkerfelijke betekenis der reformistische en stalinistische politiek. Slechts onze leuzen kunnen de eenheid van actie smeden, welke door de devaluatie tot een zo grote noodzaak is geworden.

Tegen de prijsstijgingen, een loonvloer van f 6, bevestigd door de glijdende loonschaal
De vakbeweging los van de Staat.
Doorbreekt de loonstop
Voor eenheid van actie en vakbond eenheid.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 24 October 1949

No.: B.71430

VERTROUWELIJK

Betr.: Scholing R.C.F.

IV. RD.3

UITGEBOKT

175799

Volgens het gestelde in bijlage B., gevoegd bij het rapport van Verbinding No. 13 d.d. 10 October 1949 No. 6687/14/'49, betreffende "Zitting Centraal Comité der R.C.F. op 1 en 2 October 1949" hetwelk U in afschrift werd medegedeeld, zouden gedurende de wintermaanden, o.a. in de gemeente Rotterdam, des Zondags om de 14 dagen scholings-cursussen voor leden der R.C.F. worden gehouden.

Ik moge U verzoeken, mij te willen doen berichten omtrent deze cursussen, waarbij ik gaarne in kennis zal worden gesteld betreffende de deelnemers en de behandelde stof.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te ROTTERDAM.

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 24 October 1949

No.: B. 71430

Betr.: R.C.P.

IV. RD.3

UITGEBOEKT

VERTROUWELIJK

*hic 73157 en
74272*

Volgens het gestelde in bijlage B., gevoegd bij het rapport van Verbinding No.13 d.d. 10 October 1949 No.6687/14/'49, betreffende "Zitting Centraal Comité der R.C.P. op 1 en 2 October 1949", hetwelk U in afschrift werd medegedeeld, zouden gedurende de wintermaanden ó.a. in de gemeente 's-Gravenhage des Zondags om de 14 dagen scholings-cursussen voor leden der R.C.P. worden gehouden.

Ik moge U verzoeken mij te willen doen berichten omtrent deze cursussen, waarbij ik gaarne in kennis zal worden gesteld betreffende de deelnemers en de behandelde stof.

HET HOOFD VAN DE DIENST,
Namens deze,

J.G.Crabbendam.

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te 's-GRAVENHAGE.

17 OCT. 1949

14 October 1949.

ACD/71066

Verslag van de ledenvergadering van de Revolutionaire Communistische Partij, afdeling Rotterdam, gehouden op Zondag 9 October 1949, te 10 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb:14-9-16 te Rotterdam (bekend).

Hofland, A., voornoemd, opent de vergadering en zegt, dat drie leden bericht van verhindering gezonden hebben, doch tevreden te zijn met de opkomst.

Spr. meent dat er voldoende bestuurders en leden aanwezig zijn om besluiten te nemen en wel die, welke op de zitting van het Centraal Comité, gehouden op 1 en 2 October j.l. te Amsterdam, ten aanzien van verschillende punten reeds zijn genomen.

Deze punten omvatten de volgende onderwerpen:

- 1e politiek en vakbeweging;
- 2e het vormen van cellen van drie man in de bedrijven en organisaties;
- 3e het besluit tot het vormen en houden van een politieke kaderscholing; en
- 4e het onderscheid maken tussen actieve en gewone leden.

Spr. neemt het 5e punt van bespreking een voorstel van hemzelf, namelijk zijn ontslagaanvraag als secretaris van de afdeling Rotterdam.

Voor wat betreft de kaderscholing is te Amsterdam voorgesteld en aangenomen deze te houden op 10 achter-~~een~~ volgende Zondagen op nog nader te bepalen data. De actieve leden wil men te Amsterdam een partij-boekje uitreiken en de niet actieve aanduiden met de naam "Vrienden van De Tribune".

Deze z.g. "Vrienden van De Tribune" mogen geen afdelingsvergaderingen bijwonen.

Spr. zegt reeds bij het verschijnen van het artikel "Weten waarheen" van Kruidhof, Engel Harm, geb: 20-9-05 te Groningen (bekend) in "Nieuwe Strijd" van 19 September 1949, dat als antwoord was bedoeld op het artikel van Smid, Wietse (bekend) onder dezelfde kop in dat blad van 1 Augustus 1949, gewezen te hebben op de verstrekkende gevolgen van dit afbrekende stukje. Het is ten enenmale onjuist en in strijd met de belangen van de R.C.P. een dergelijk artikel, zonder medeweten en toestemming van de medebestuurders, in het blad van het OVB te laten opnemen.

Spr. die zegt, dat Kruidhof, E.H. in zijn artikel niet de opvatting van de RCP, doch die van hemzelf vertolkt, keurt het voorstel, dat Kruidhof in zijn artikel suggereert, ten sterkste af.

Oosterwijk, Cornelis, (bekend), betuigt zijn spijt, dat hij niet aanwezig heeft kunnen zijn op de laatste zitting van het Centraal comité, mede ook in verband met de belangrijke besluiten, welke zijn genomen. Reeds lang is bekend, dat de afdeling Rotterdam lijnrecht staat tegenover het Amsterdamse standpunt inzake politiek in de vakbeweging. Spr. noemt het artikel van Kruidhof onzin en voert gesproken uit een zieke geest en zegt de mening van de vergadering te vertolken door het standpunt van Amsterdam inzake deze kwestie af te wijzen.

Spr. zegt, dat met een zodanig artikel het vertrouwen van sympathiserende RCP-ers wordt geschokt en

noemt het dwaasheid te menen dat men door aansluiting bij het N.V.V. de RCP-opvattingen op zou kunnen dringen aan het N.V.V.zelf en zijn leden. Spr. meent dat alleen ~~in~~ een in daden omgezette politiek winst voor de R.C.P. kan betekenen. De ervaring heeft geleerd dat een juist gevoerde politiek in de bedrijven het vertrouwen van de arbeiders kan winnen. Het zou zeer nuttig zijn als de leden van het Centraal Comité wat minder theoretiseerden en wat meer praktische onderzanding probeerden op te doen in de bedrijven.

Spr. zegt zich persoonlijk nooit te zullen neerleggen bij de besluiten in deze door het Centraal Comité genomen, daar zij in strijd zijn met de leer van Trotsky. Spr. stelt derhalve voor het besluit te verwerpen en het Centraal Comité en de leden van het Politiek Bureau uit te nodigen tot een bredere bespreking van deze zaak.

Hierna volgt een felle discussie tussen Oosterwijk.C. en Kruidhof, waarin laatstgenoemde het besluit van het Centraal Comité verdedigt.

Na een half uur over en weer gepraat, wordt besloten het besluit te verwerpen.

Oosterwijk.C. brengt punt 2 ter tafel en zegt, dat alleen over de cellenbouw gedacht kan worden als men in een afdeling als Rotterdam op z'n minst over 1000 leden beschikt. Spr. acht dit punt niet de moeite van bespreken waard en ziet meer heil in de uitbouw van de partij door colportage en een intens huisbezoek.

De kaderscheling onder de loupe nemend, zegt spr., deze nodig en nuttig te vinden. Daarvoor de Zondagen te bestemmen, vindt spr., echter een slechte keus.

De vergadering verwerpt dan ook de Zondag als cursusdag. Hiervoor wordt de Vrijdagavond vastgesteld.

Het besluit van het Centraal Comité, ten aanzien van actieve en niet actieve leden, wordt met grote verontwaardiging van de hand gewezen. Men noemt dit besluit "een volslagen slopen van de partij".

↓
leggen

Hofland,A., zijn besluit om zijn functie neer te motiverende, zegt zich niet meer te willen lenen voor het uitvoeren van besluiten, welke niet juist en niet in overeenstemming met de leerstellingen van de partij zijn.

Op meerdere zittingen van het Centraal Comité is gebleken, dat men zelf besluiten forceert omdat men geen vertrouwen heeft in de leiding van de afdeling Rotterdam.

Oosterwijk.C. verzoekt Hofland,A. zijn functie als secretaris te blijven vervullen tot de grote vergadering. Spr. verzucht, dat slechts het feit dat onze partij internationaal ~~in~~ stevig op haar benen staat, hem van bedanken voor het lidmaatschap afhoudt. Het is plicht tegenover de partij en Trotsky te Blijven. Hoewel onze leiders theoretisch goed zijn, rijst toch de vraag hoe een violist (bedoeld wordt Ferrares) in de geest van de eenvoudige proletariër kan handelen, als hij diens noden in de bedrijven niet kent.

Hofland,A., die toegeeft aan het verzoek om als secretaris aan te blijven, zegt, dat een verslag van

*afdeling
i P.D. 6/20*

deze vergadering naar het hoofdbestuur in Amsterdam zal worden gezonden. Spr. sluit dan te 15 uur de vergadering. Een afschrift van de convocatie betreffende deze vergadering wordt aangehecht. -----EINDE-----

Aan B.V.D. 10 11

Aanwezig waren:

- o.k. 2
- ✓ Schimmer, Hendrikus, geb:7-5-23 te Rotterdam(bekend);
  - ✓ SCHIMMER, Adonis Marinus, geb:22-2-22 te R'dam(bekend);
  - ✓ Verzijl, Jan, geb:9-10-71 te Brakel,(bekend);
  - ✓ Kruidhof, E.H., voornoemd;
  - ✓ Hofland, A., voornoemd;
  - ✓ Oosterwijk, C., voornoemd;
  - ✓ Groeneveld, Hendrik Jacobus, geb:30-1-04 te R'dam(bekend);
  - ✓ Sterk, Arie, geb:19-10-06 te Vlissingen,(bekend);
  - ✓ Van Nimwegen, Emilie Wilhelmina, geb:9-11-24 te Rotterdam,(bekend);
  - ✓ Winterberg, Arie, geb:5-3-80 te Utrecht,(bekend);
  - ✓ Breederveld, Frans, geb:29-6-06 te Vlaardinger-Ambacht,(bekend);
  - ✓ Bikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb:13-6-14 te Winterswijk, wonende te Schiedam, Huijsmansstraat 42e;
  - ✓ Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam,(bekend); en
  - ✓ Penders, Josephus Johannes Adrianus, geb:14-12-13 te Rotterdam,(bekend).

AFSCHRIFT

REVOLUTIONAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ

Afd. Rotterdam

Secr. West Varkenoordseweg 33-19

W.M.

In verband met enige zeer ernstige besluiten van de laatste c.c. zitting is het noodzakelijk, dat onze afd. bij elkaar komt. Wij nodigen je dan ook uit voor deze vergadering welke gehouden zal worden op Zondag 9 Oct. des s morgens 10 uur bij A. Hofland.

Verzuim deze vergadering niet. Zorgt dat je er bij bent.

Partij groet

Ab. Hofland.

Verbinding: 19

No. 7098-14-49.

28 October 1949.

Onderwerp: Vergadering R.C.P.

Datum van ontvangst bericht: 28 October 1949.

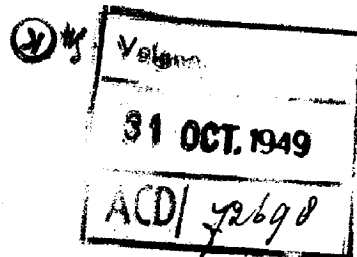
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: gene.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen actie: gene.

GEHEIM

De Afdeling Amsterdam der R.C.P. hield op Donderdagavond 20 October 1949, in gebouw West Einde, een huishoudelijke vergadering. De z.g. Voorpostgroep was met 6 en de R.C.P. met 8 mensen verschenen, zodat deze bijeenkomst door 14 personen werd bezocht.

PD 12

- * De voorzitter, Henricus Johannes COMBRINK (geboren te Hof van Delft, 25-2-1913) betreurde de slechte opkomst der R.C.P.-leden en hoopte, dat er straks nog enige zouden komen, die momenteel aan het colporteren waren met "De Tribune". (Het laatste zei hij vermoedelijk met het oog op de Voorpostgroep om een bepaalde indruk van die kant enigszins te verzachten). De aanwezigheid van de Voorpostgroep juichte hij toe; we hebben thans de handen ineen geslagen om gezamenlijk het werk te verrichten. Hij noemde verder de moeilijkheden met "De Tribune", die meer of minder door het in het leven geroepen Persfonds nog drijvende bleef. Een Persfonds, waarvan de ver-
tegenwoordiger, Abraham ARONIUS (geboren te Beilen, 9-4-1910), zeer zeker de Voorpostgroep ook wel zou bezoeken, zodat ze op dit punt weten of wisten (gelach) waaraan ze toe waren. Er was verder veel werk en waren veel plannen, die alle door gebrek aan mensen en financiën stagneerden. De Voorpostgroep die nu officieel tot de R.C.P. is toegetreden, behoeven we dit niet te verheimelijken, zij valt niet met de neus in de boter, 't is nu eenmaal zo, dat een revolutionaire groepering altijd zal te maken hebben met moeilijkheden op allerlei gebied en onze taak zal het zijn, deze moeilijkheden niet uit de weg te gaan, doch wegen en middelen te vinden om ze op te lossen, door gezamenlijk onze schouders er onder te zetten. De Voorpostgroep heette hij hierna hartelijk welkom en ging over tot de verkiezing van het voorgestelde nieuwe Afdelingsbestuur. Voorgesteld waren: Henricus Johannes COMBRINK, Max PLEKKER (geboren te Amsterdam, 25-2-1913), Abraham ARONIUS, Eelke ZIJLSTRA, (geboren te Amsterdam, 5-1-1893), Elias Theodorus VAN TIJN (geboren te Amsterdam, 17-11-1924), Nol MAARSEN ((personalia niet bekend) en KRUISHEER (personalia niet bekend) beide laatstgenoemden van de Voorpostgroep.
- * Er werd door Max PLEKKER en Salomon SANTEN (geboren te Amsterdam, 3-8-1915) critiek gebracht op Elias VAN TIJN, die niet aanwezig was en voor de partij de laatste tijd geen activiteiten

op alle komst aant.
in het document, oop
afg. te maken a. d. d. d. d.
R.C.P.
callen de antwoorden

meer toonde. Zij waren van mening, dat vanuit het Bestuur voorbeeld en kracht moest uitgaan en dat men dan Elias VAN TIJN niet als bestuurder kon handhaven.

COMBRINK en ARONIUS onderschreven deze critiek, doch pleitten evenwel voor Elias VAN TIJN. Zij spraken over zijn jeugd en goede politieke geschooldheid en wilden hem in het bestuur handhaven omdat hij anders misschien geheel los zou komen te staan van de R.C.P.

Salomon SANTEN bestreed deze opvatting en stelde voor om hierover te stemmen, eventueel een andere candidaat aan te wijzen of het bestuur uit 6 leden te laten bestaan.

Hierna werd gestemd en Elias VAN TIJN met 3 vóór en 11 stemmen tegen als bestuurder gewipt. /Gevraagd naar een andere liefhebber voor bestuurder, bleek de animo beneden het vriespunt. Zodat het afdelingsbestuur op 6 man bleef. De overige voorgestelde bestuurders werden zonder stemming geruisloos aanvaard.

Hierna was "De Tribune-actie moet op gang komen" aan de beurt PLEKKER klaagde er over, dat als een colportage-tocht wordt uitgeschreven, er zo weinig mensen komen. 's Zaterdagmiddags wordt er door één man in de Albert Cuypstraat gecolporteerd. Dat is onvoldoende. In verschillende stadswijken moet regelmatig met groepjes van drie man gecolporteerd worden. Dat er geen colportageplaats vindt is ook een strop voor "De Tribune". We blijven met grote aantallen kranten zitten. In de eerstvolgende bestuursvergadering zal aandacht moeten worden besteed aan het actief maken van onze leden. Er moeten plannen worden gemaakt en worden doorgevoerd. Barend LUTERAAN (geboren te Amsterdam, 3-7-1878) gaf het advies om ook de geestverwanten van de Voorpostgroep op te zoeken om financieel te interesseren. KRUISHEER sprak over het organiseren van een loterij met boeken als prijs. Een en ander zal op de eerste de beste bestuursvergadering onder de loupe worden genomen.

Vervolgens bespreekt COMBRINK het besluit van de laatstelijk gehouden conferentie om het interne orgaan der R.C.P. weer te doen verschijnen, welks uitkomen in verband met financiële moeilijkheden geremd was geworden. Tevens is een scholingscursus op stapel gezet (die inmiddels is uitgesteld tot 13 November), waarmede we hopen te bereiken, dat onze partijgenoten meer het Marxisme onder de knie krijgen en zodoende meer interesse voor de partij en de verdediging tegenover andersdenkenden. Wij zien deze Kadernschool ook trouwens als een bindmiddel, waarbij de theorie wordt getoetst aan de directe dagelijkse praktijk.

Op vragen uit de vergadering omtrent de mogelijkheid, deze cursussen gestencild uit te geven om daardoor later nog eens een overzicht te hebben, waardoor een en ander meer doordringt tot de cursisten, antwoordde de voorzitter, hiertoe geen mogelijkheden te zien op grond van financiële en technische moeilijkheden. Wat het tijdschrift "Internationale" betreft, de eerste uitgave is een prachtig stuk werk, waarin van het begin tot het einde scherpe kritische beschouwingen worden gegeven over de handelingen van de E.V.C. Alhoewel helaas door een fout van de redactie van "De Tribune" de uitgave reeds was gemeld, is door technische omstandigheden

deze uitgave vertraagd en zal deze over een dag of 8 plaats vinden. 't Is een heel werk, 40 pagina's gestencild, waarvoor onze Haagse kameraden zich geplaatst zien. Het werk zelf is meer in brochure-vorm geschreven en hoewel dit niet precies juist is, als eerste uitgave van "Internationale" gesteld. De tweede uitgave van "Internationale" is ook geregeld en zal bevatten de officiële discussie in het Internationaal Bureau der IVE Internationale over de Tito-kwestie.

Op vragen uit de vergadering of het nu wel juist was om tegenstellingen in het Internationaal Bureau naar buiten uit te brengen en dit niet feitelijk in het interne blad "Het Kompas" thuis hoorde, verklaarde de voorzitter, dat deze tegenstellingen niet zoveel om het lijf hadden, omdat 95 % van het Internationale Bureau het appèl over de gebeurtenissen in Joegoslavië hadden goedgekeurd. Er is een kleine minderheid in het Internationaal Bureau, die op het standpunt staan, dat bij een gewapend conflict Sovjet-Unie - Joegoslavië zij elkander maar af moesten maken.

In ieder geval komt in het tweede nummer van "Internationale" deze discussie in het Internationaal Bureau aan de orde en ieder kan daar na lezing vrijelijk zijn mening over zeggen. Het betreft hier geen kwestie van de R.C.P. alleen, doch van de gehele internationale arbeidersklasse.

Salomon SANTEN zei, dat "goede wijn geen krans behoeft", doch hij vond, dat we te veel werk op ons namen. Vooral op de aankondiging in "De Tribune" betreffende het uitkomen van het eerste nummer van "Internationale", terwijl dit niet overeenkomstig de aankondiging gebeurd is, had hij scherpe critiek; verder meende hij, dat wanneer een en ander in handen van de Haagse partijgenoten blijft, dit niet tot tevredenheid zal stemmen. Hij gaf te kennen, dat men beter deed om naar een andere gelegenheid uit te zien. Den Haag werkte hem te peuterig en men zat daar al gauw vast en in de put. Verder stelde SANTEN voor om dit jaar weer een kalender uit te geven, een aantal platen is nog in ons bezit, die kosten dus niets meer, de rest kan wel door een partijgenoot netjes tot een kalender worden gevormd, hetgeen dan tot financiële versterking zou kunnen dienen. PLEKKER vond het een heel mooi voorstel, doch merkte droogjes op, dat twee jaar geleden ook tot uitgave van een kalender werd besloten en dat deze uitgave geld kostte; het feit, dat de platen nu niets meer kosten, maakte momenteel een uitzondering en hij hoopte het beste er van.

Om ongeveer 23 uur sloot de voorzitter deze vergadering.

Verbinding: A^o 11

No. 1321.

Onderwerp: ledenverg. R.C.P., afd. Rotterdam.

Datum ontvangst bericht: 1 ^{NOVEMBER} ~~October~~ 1949.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan:

Medewerkende instanties: gene.

Endernomen actie: gene.

Volgens

5 NOV. 1949

ACD/73096

3 ^{NOVEMBER} ~~October~~ 1949.

Rotterdam

Verslag van de Ledenvergadering van de R.C.P., afd. Rotterdam, gehouden op Zondag 30 October 1949 te 10 uur, ten huize van Penders, Josephus Johannes Adrianus, bekend.

Aanwezig 15 leden.

1 ↓
X! Hofland, Albert (bekend), opent te circa 10.15 u. de vergadering en zegt, dat op voorstel van de afdeling Rotterdam de zaak Sterk op de agenda is geplaatst. Spr. zegt, niet de zaak Sterk als zodanig, doch de manier waarop het Centraal Comité en het Politiek Bureau besluiten neemt, deed deze afdeling dit punt op de agenda plaatsen.

Het tweede punt is het besluit van het C.C. ten aanzien van actieve en gewone leden.

2 ↓
3 X! Als punt drie van de agenda zal worden behandeld, de artikelen "Weten Waarheen" van Kruidhof, Engel Harm (bekend) en Cornelis Oosterwijk en het artikel tegen Oosterwijk, C. gerichte artikel in "De Tribune" van 22-10-49.

4 ↓
X! Santen, Salomon (bekend) meent, dat de zaak Sterk op de C.C.-zitting van 1 en 2 October j.l. tot volle tevredenheid van beide partijen is opgelost. Het besluit van het C.C. tot schorsing van Sterk houdt in, dat hij niet in het openbaar zal optreden, dit om te voorkomen dat de E.V.C. of de C.P.N. onze partij verantwoordelijk zal kunnen stellen voor het gebeurde in de ANBZ. Spr. waarschuwt in het belang van de partij, Sterk niet te veel op de voorgrond te schuiven.

Oosterwijk, Cornelis zegt, dat de afd. Rotterdam om geen enkele reden Sterk op de voorgrond wil schuiven, doch het kernpunt waar de zaak om draait is het besluit van het C.C., dat werd genomen zonder daarin de afd. Rotterdam te hebben gekend.

Men heeft zich laten leiden door motieven, welke geheel onjuist zijn, daar de leiding in Amsterdam geen flauw benul heeft van practische vakbondspolitiek. Dit bewijst temeer op welk gevaarlijk terrein het C.C. zich begeeft door besluiten te nemen, welke zij volgens de richtlijnen van de RCP nooit kan en mag nemen.

Zoals het Sterk bijna was overkomen uit de partij te worden gezet, kan het morgen een ander vergaan, niet omdat de partij, doch enkele C.C.-ers dit nodig achten.

1 ↓
X! Spr. vraagt of Drenth, Hago Herman (bekend), die niet eens in staat was één afgevaardigde naar het E.V.C.

1 ↑ congres te sturen, zich er wel van bewust is, dat hij en niet Sterk de schuldige is van de mislukte stunt in de ANBZ. Het gebrek aan zelfvertrouwen deed de bestuurders van de ANBZ door de knieën gaan; zij waren niet opgewassen tegen Blokzijl en c.s.

Op voorstel van Hofland, A. wordt Sterk met algemene stemmen gerehabiliteerd.

2 ↓ XI Versloot, Harmen (bekend), meent ten aanzien van punt 2 der agenda, dat het afbrekend zal werken indien verschil gemaakt wordt tussen actieve en gewone leden.

Santen, S. zegt, dat het C.C. op dit besluit is terug gekomen, alleen zal ten aanzien van officiële mededelingen, zoals b.v. "Kompas", voorzichtigheid moeten worden betracht.

XI Versloot, H. vraagt wie verantwoordelijk is voor het artikel in "De Waarheid" over de RCP-conferentie. Spr. verwijt het bestuur deze zaak niet grondig te hebben onderzocht; het P.B. stopt het hele geval in de doofpot om eigen slordigheid te dekken.

12 ↓ Hofland, A. stelt hierna punt 3 aan de orde.

Santen, S. citeert een gedeelte uit een door Trotsky geschreven artikel en toont aan de hand hiervan aan dat de door de RCP gevolgde gedragslijn inzake vakbondspolitiek goed is.

Spr. zegt, dat Oosterwijk, C. in "Nieuwe Strijd" in zijn artikel "Weten Waarheen", de gedragslijn van de RCP uitgedrukt in het artikel van Kruidhof, E.H., van zich wijst. Dit bewijst dat hij het standpunt van de partij niet deelt en geen goed RCP-er kan zijn. Spr. vraagt dan ook of het werkelijk Oosterwijk's bedoeling is zich van het standpunt van de partij te distancieren.

Oosterwijk, C. springt op en schreeuwt: "als jullie met zulke onzinnige voorstellen en beschuldigingen komen, ja".

Santen, S. concludeert in antwoord hierop, dat Oosterwijk zich geheel buiten de partijdiscipline plaatst en de consequentie van zijn handelwijze zal moeten aanvaarden door desnoods uit de partij te treden.

Oosterwijk, C. verwijt Santen, S. met zijn citaten van Trotsky niet te hebben bewezen dat zijn (Oosterwijk's) opvattingen niet zuiver revolutionair-communistisch zijn. Spr. zegt, de praktijk is anders als de theorie; ook Trotsky zou hiermede rekening hebben gehouden. Spr. zegt, overtuigd te zijn, dat zijn opvattingen ook die van Trotsky geweest zouden zijn. In zake de vakbondspolitiek is gesproken over het standpunt van de partij, terwijl bedoeld werd dat van enkele partijleiders. Spr. meent dat het, gezien de opgedane ervaring in de vakbondspolitiek en het bekend zijn met de theorie van Trotsky, absurd is van hem te eisen om de leden van het OVB, in het belang van de RCP, te adviseren over te gaan naar het NVV. Het voorstel van Kupers is een gebaar, meer niet.

Spr. vraagt of het partijbestuur werkelijk meent, dat de in het OVB georganiseerde leden der RCP, indien het OVB zich oplost in het NVV, de kans zullen krijgen hun revolutionair-communistische opvattingen te propagieren.

↑ We zouden er na een enkele poging al weer worden uitgetrapt. Men zou hier alleen mede bereiken, dat vele arbeiders, die men nu in Trotskistische geest tracht te ontwikkelen, op dat moment zullen moeten worden losgelaten. Spr. meent dat de zaak zuiver gesteld zal moeten worden. In wezen staan onze standpunten naast elkaar, doch de methoden verschillen. Spr. houdt vol, dat door strijd voor een ideologische eenheid een vakbondseenheid tot stand kan worden gebracht.

Hierna ontstaat een heftig onderling debat over de zienswijze van het partijbestuur en die van Oosterwijk. Men oordeelt algemeen dat de geschillen tussen Rotterdam en het partijbestuur beter in eigen kring besproken hadden kunnen worden.

Drenth, H.H. en Santen, S. zijn het hier niet mee eens en vragen de voorzitter zich even onder vier ogen te mogen beraden.

Na enige minuten afwezigheid, zegt Santen, S. dat Kruidhof, E.H. door moet gaan met zijn discussie in "Nieuwe Strijd". Spr. vraagt of Oosterwijk bereid is bij het verschijnen van een volgend artikel in "Nieuwe Strijd" een neutrale houding aan te nemen of althans uit partij-discipline te zwijgen.

Oosterwijk, C. zegt hierop geen antwoord te kunnen geven, alvorens hij dat artikel kent; van de inhoud van het artikel zal afhangen hoe dan zijn houding zal zijn. Spr. zegt: "Ik ben geen marionet, maar een RCP-er in hart en nieren."

3 ↑ Santen, S. zegt de ontwikkeling, na de plaatsing van de artikelen, te zullen afwachten en het omstreden onderwerp opnieuw op de agenda van een volgende CC-zitting te zullen plaatsen.

Hofland, A. sluit te 16.50 uur deze bewogen vergadering. ---EINDE---

- o.k. ↓
- 922804
- 8350
- 973 3199
- Aanwezig waren:
- Santen, S., voornoemd; 721096
  - Drenth, H.H., voornoemd; " 2075
  - Hofland, A., voornoemd; " 6740
  - Versloot, H., voornoemd; 8729
  - Penders, J.J.A., voornoemd, en zijn echtgenote Hofland, Catharina Wilhelmina, bekend;
  - Van Nimwegen, Emilie Wilhelmina, bekend; ✓
  - ✗ Schimmer, Adonis Marinus, bekend; ✓
  - ✗ Schimmer, Hendrikus, bekend; ✓
  - Kruidhof, E.H., voornoemd; 6741
  - Oosterwijk, C., voornoemd; 4032
  - ✗ Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, bekend;
  - ✗ Verzijl, Aart, bekend;
  - ✗ Winterberg, Arie, bekend; en ✓
  - ✗ Brederveld, Frans, geb: 29-6-06 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam, Mariastraat 12b;

POLITIE 's-GRAVENHAGE

LAAN COPES VAN CATTENBURCH 19
TELEFOON 22 - INTERC. LETTER R
POSTBUS No. 264 - 's-GRAVENHAGE
No. Doss. 15/169

BILAGEN: .....
BERICHT OP SCHRIJVEN VAN

24 October 1949
No. 71430 M.v.B.Z.

Onderwerp: R.C.P.

Ced. co

Co 71430.

's-GRAVENHAGE, 3 November 1949.

NIET O.K.	Volc
NOV 49	73157
NOV 24 1949	7 NOV. 1949

AAN
 het Hoofd van **AED**.V.D.
 t.a.v. de Commissaris
 van Politie
 J.G. CRABBENDAM
 te 's-GRAVENHAGE.

In antwoord op Uw terzijde vermeld schrijven deel ik U mede, dat bij dezerzijds schrijven van 5 October 1949 Doss. 15/169 reeds de aandacht op deze cursussen is gevestigd.

71289

Indien deze cursussen doorgang vinden zal het aldaar behandelde worden gemeld.

Het komt mij voor dat aan bovengenoemd rapport onvoldoende aandacht is besteed.

DE HOOFDCOMMISSARIS VAN POLITIE
 NAMENS DEZE:
 DE COMMISSARIS VAN POLITIE
4/CHEF AFD. III,

*via aed.
 no B. II*

[Handwritten signature]

No.: 73157

Aan: H.B. *Wij*

Van: B.IV.

Volgno.

12 November 1949

23 NOV 1949

B II
Kennisgenomen
door H.B. 14-11-49 74272

Naar aanleiding van het gestelde in het schrijven van de Hoofdc-commissaris van Politie te 's-Gravenhage dd. 3 November 1949 no. Doss.15/169 (CO.71430), moge ik U het volgende mededelen:

Bij rapport van de I.D.'s-Gravenhage dd. 5-10-'49 Doss.15/169 (CO.71289) werd bericht: dat de afd. den Haag der R.C.P. op 27-9-'49 besloot haar instemming te betuigen met een voorstel van de afd.den Haag der Oude S.D.A.F. om gezamenlijk cursussen voor de leden te organiseren ter behandeling van actuele politieke vraagstukken.

Bij rapport van de I.D.Amsterdam dd. 10-10-'49 no.6687/14/49 (CO.71430) werd bericht, dat in de zitting van het Centraal Comité der R.C.P. op 1 en 2 October door het lid van het C.C., Theo van Tijn, zijn scholingsplan voor de R.C.P., werd toegelicht (scholingsplan bij rapport Amsterdam als bijlage B).

Volgens de bijlage staat deelname aan deze scholing open voor leden en adspirant-leden der R.C.P.

De cursussen worden gehouden te Amsterdam, Rotterdam en den Haag en hebben ten doel "de leuzen van de dagelijkse agitatie en propaganda van de Partij en haar krant theoretisch te verduidelijken".

Hij komt mij voor, dat indien aan de inhoud van het bovengenoemde rapport van de I.D.Den Haag en aan de inhoud van bijlage B., gevoegd bij bovengenoemd rapport van de I.D.Amsterdam voldoende aandacht besteed wordt, het onmiddellijk duidelijk wordt, dat in beide rapporten onmogelijk dezelfde cursus kan worden bedoeld.

Om deze redenen heb ik gemeend de aandacht van de I.D.Den Haag op laatstvermelde cursus te moeten vestigen, met verzoek ons hieromtrent in te lichten. (B.71430 dd. 24-10-'49 in CO.71430).

Wij

co 11/12/80

OP KALE
ACD/4/3
DAI: 12/12/49
PAR: 12/12/49

16 December 1949

12 DEC 1949
ACD/75-999

Verslag van de openbare cursusvergadering voor partijgenoten en geestverwanten van de Revolutionnaire Communistische Partij, afd. Rotterdam, gehouden op Vrijdag 9 December 1949 te 20 uur, in de Jong's Taria, Strijensestraat 83 te Rotterdam.

Aanwezig 15 personen.

X Inleider Luteraan, Barend, wonende te Amsterdam, verdere personalia onbekend.

X Hofland, Albert (bekend), opent te 20.10 uur de bijeenkomst en zegt teleurgesteld te zijn over de slechte opkomst. Ieder onzer moet proberen een belangstellende voor de volgende cursus mee te brengen.

Luteraan, B., voornoemd, zegt het onderwerp "Historisch Materialisme" in drie cursussen te willen verdelen. Vanavond zal de oude historie, waarin en waardoor het materialisme is ontstaan, worden behandeld.

Om deze materie in voldoende mate te kunnen overzien, moet worden teruggegrepen naar de tijd der Nomaden, toen er nog niet van volkeren, doch van groepen en horden werd gesproken. Toen reeds werd de grondslag gelegd van het z.g. kunnen bezitten en het in eigendom hebben. Spr. grijpt nog verder terug in de oude historie en zegt, dat de mens afstamt van de apen en zich door zijn meerdere ontwikkeling heeft opgericht, waardoor de gang op twee voeten mogelijk werd. Het ontwikkelingsproces van het denken heeft de mens als zodanig boven het dier gesteld..

Dit denken bracht de groepen en horden er toe iets te ondernemen en zich te beschermen tegen deze dieren, die hun de baas waren. Zo ontstonden middelen, welke in latere tijden wapenen werden genoemd.

Het leven van deze horden was nog primitiever dan dat der latere Batavieren.

Marx en Engels zeggen, dat de ontwikkeling van het denken deze horden bracht tot de verdediging van hun bezit tegen andere horden, die voorbij trokken, om een plaats te zoeken waar jagen en vissen mogelijk was.

Hier werd de grondslag gelegd voor het recht van de sterkste. Het betreden van deze jachtterreinen door vreemde horden werd met de dood bedreigd. Het eigendomsrecht dat toen ontstond, werd later door verschillenden geleerden erkend en goed gepraat. Latere geleerden zeggen dat al hetgeen historisch geworden is voortkomt uit het economische, dus de materiële omstandigheden. Marx en Engels bouwden hierop hun historisch materialisme.

Onze taak is nu aan de hand van de leerstellingen van Marx de arbeiders er van te overtuigen, dat het z.g. eigendomsrecht, chaos en oorlog heeft gebracht heel de historie door. Veel lectuur hierover is tijdens de oorlog vernietigd. Spr. beveelt aan het officiële Communistische Manifest van Marx, echter zonder aanhangsel van de Stalin-partij, te lezen. Voor de vraagstukken de ontwikkeling van het denken, alsmede het ontstaan van de mens moet Darwin als richtsnoer worden genomen.

We zien hoe de Nomaden en andere groepen trachtten zelfstandig te worden. Dit was in wezen niet zo erg, doch daardoor betwistten zij weer de zelfstandige vrijheid van anderen. De meest ontwikkelde kwam naar voren en zo werd het leiderschap geboren. Men trachtte de mensheid de gedachte op te dringen dat er na dit leven nog een leven was, n.l. een leven in 't Walhalla, waarin de dappersten onder leiding van Donar, de god van de donder, zouden kunnen strijden tegen boze geesten.

De groei van de Godsdienst en de rol, welke zij speelt in de samenleving, zal in een volgende bijeenkomst worden besproken.

Voor het Walhalla, de heidense soldatenhemel, werd later een z.g. Christelijke hemel in de plaats gesteld.

De door Marx, Engels en Lenin gebrachte ideologie bewijst, dat het groeiende kapitalisme een Godsdienst heeft gekweekt met het doel de arbeidersmassa in bedwang te houden.

De grondslag voor het z.g. eigendomsrecht en het mogen en kunnen bezitten, welke in de oude tijd is gelegd, kunnen wij niet aanvaarden.

X! Elfering, Fredericus Theodorus Everardus (bekend), houdt een lofrede op Darwin, wiens leer hij zeer goed blijkt te kennen.

X! Zijlstra, Eelke, geb:5-1-93 te Amsterdam (bekend), zegt dat de Godsdienst, welke alles doet om zichzelf en het kapitalistisch stelsel te beschermen, ontmaskerd moet worden.

X! Oosterwijk, Cornelis, (bekend), meent, dat verschillende geleerden in hun werken aangetoond hebben, dat de grondslagen van de z.g. Godsdienst niet juist zijn. Dit wordt ook door verschillende geestelijken erkend. Spr. stelt voor de gehele lezing over het historisch materialisme in verkorte vorm en gestencild de leden toe te zenden.

Luteraan, B. zegt toe een exemplaar te zullen schrijven, als Hofland, A. op zich neemt dit te stencillen.

Hofland, A. zegt zijn medewerking te zullen verlenen en sluit te 23 uur de bijeenkomst. ---EINDE---

---

Aan B.V.D.

- M=5*
- Mede waren aanwezig:
- x! Schimmer, Adonis Marinus (bekend);
  - x! Schimmer, Hendrikus (bekend);
  - x! Breederveld, Frans, geb:29-6-06 te Vlaardinger-Ambacht;
  - x! Koning, Hendrik (bekend); geb:22-1-15 te R'dam;
  - x! Penders, Josephus Johannes Adrianus (bekend);
  - x! Van Stokkem, Jacobus Wilhelm (bekend);
  - x! Beeks, Willem (bekend);
  - x! Siteur, Pieter, geb:1-9-95 te R'dam, wonende Adamshofstraat
  - x! Kruidhof; Engel Harm (bekend); 129a te Rotterdam;
  - x! Sterk, Arie (bekend); en:
  - x! de Bruijn, Jacobus (bekend) geb:6-4-98 te Alblasserdam.

AFSCHRIJFT.

REVOLUTIONAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ
Afd. Rotterdam.   Secr. West Varkenoordweg 33-19

Partijgenoten en geestverwanten.

Onze partijafdeling belegt op Vrijdag a.s. 9 December in de zaal van

Cafe de Jong's Taria Strijensestraat 83
een openbare cursus vergadering, waar het onderwerp "Het Historische Materialisme" behandeld zal worden. Dit onderwerp zal over drie (om de 14 dagen) avonden verdeeld worden, toch zo dat elke avond afzonderlijk zal staan, waar dan discussie op kan volgen. Kameraden wij dringen er op aan deze avonden te bezoeken. Onze oude kameraad Lutheraan kan door zijn jarenlange ervaring in de arbeidersbeweging, dit onderwerp voor ons het best uiteen zetten. Het kader van de arbeidersklasse moet geschoold in de strijd der pioniers, de strijd van onze voorgangers moet besproken worden, de fouten die zij maakten zullen lessen voor ons zijn.

Wij willen niet de bazelaars zijn van het vernieuwde socialisme, maar het werk voort zetten van hen die hun leven gesteld hebben in dienst der arbeiders beweging. Kameraden bezoekt deze cursus en brengt belangstellende mede.

Kam. groeten namens de partij
Afd, Rotterdam A. Hofland.

////////////////////
Partijgenoten bijgaande enige uitnodigingen, gij kan beter de sympathiserenden dan het partij secr. Zorgt dat deze mensen een uitnodiging krijgen en geeft hun adressen aan ons door. Op deze wijze legd het slagen op ons allen. Knijpt dus deze uitnodiging door en geeft de eene helft aan je kameraad en de andere aan het secr.

Naam -----

Adres -----

Door gegeven aan het aan het secr. door partijgenoot -----

AFSCHRIJF.

REVOLUTIONAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ.

afd.R'dam. Secr.W.Varkenoordseweg 33.19

W.M.

Op onze laatste ledenvergadering besloten we onze kadercursus op Vrijdagavond te beleggen.

Wij berichten je nu dat deze cursusreeks begint op Vrijdag 9 December. Inleider is kameraad Lutheraan die het onderwerp Het Histories materiaalisme, zal behandelen.

Houd deze avond vrij, wekt simphatiserende op deze cursus te bezoeken. Plaats en tijd volgen nog. Werkt mee deze cursus te doen slagen door ons adressen te sturen, wij zorgen voor een uitnodiging. Aan de slag.

Kam.groeten A.Hofland.

I.D. No. 1233.

VERTROUWELIJK

Betr.: Scholing R.C.P.

Ridam

Volgno.
19 DEC. 1949
AL 75792

NET O.K.
ACD/ 48
MAI: 12/16/49
PAR: Jk

17 December 1949.

Voor beantwoording van Uw schrijven No. 71430, d.d. 24 October 1949, moge worden verwezen naar dezerzijds schrijven No. I.D. 1458, d.d. 16 December 1949, waarmede aan Uw verzoek geacht wordt voldaan te zijn.

75794

Aan B.V.D.

N. 11
J

13

GEHEIM

6.152

15.12

7 JAN. 1950

5 Januari 1950.

ACD 77879

No. 13.

No. 23-14/50

Onderwerp: Verslag ledenvergadering afdeling Amsterdam der R.C.P., op
Woensdagavond, 8 uur, de 28e December 1949 in café OPORTO op
het Damrak, alhier.

Datum ontvangst bericht: 5 Januari 1950
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
Waardering bericht: betrouwbaar

Inleider: H. LANGENDIJK (= H. DRENTH uit 's-Gravenhage),
Over: "De RCP en haar taak in de vakbeweging".

De opkomst was zoals gewoonlijk, magertjes, nl. 14 man, met inbegrip van 3 man van de toegetreden VOORPOST-groep. En juist voor deze laatste leden was de inleider uit Den Haag gekomen. Hij sprak in geuren en kleuren over de kwestie NELIS OOSTERWIJK, welke na ellenlange, veel geld gekost hebbende discussies, met een sisser voor NELIS was afge-
lopen. Hij mocht blijven, deed een concessie, nl. heroriën-
tering op het NVV. In de praktijk heeft NELIS zich daaraan niet gehouden. Let wel. In de NIEUWE STRIJD (OVV) heeft een
NK artikel gestaan, van partijgenoot KRUIDHOF, die het RCP-standpunt t.o.v. het NVV op de juiste wijze schetste. Veertien dagen later verscheen NELIS in dat blad met een kopartikel, dat lijnrecht tegen dat van KRUIDHOF inging. Sal SANTEN reageert daarop in DE TRIBUNE, spuurt vuur en vlam en de poppen komen weer aan het dansen, de kwestie OOSTERWIJK is tenminste weer actueel geworden in de RCP. Dan wordt het een strijd tussen de zware jongens in de lei-
ding om de juiste lijn te volgen. Spreker doorspekt zijn betoog met gegevens van Trotzky en Sneevliet. Het OVB moet z.i. verdwijnen, 't is een anar-
chistisch-syndicalistisch vakverenigingetje zonder enig perspectief, een sta-in-de-weg voor de massa, een versplinte-
ring van krachten, enz. Trotzky had gelijk; en wij zijn trozskisten, dus de regels van hem en die van de RCP vol-
gend, wordt het oordeel over NELIS straks: "een schop met het voetje". En dan komt hij er nog genadig van af, want ergens in het Oosten had hij al lang tegen de muur gestaan. Spreker wijst op de vorige conferentie in Rotterdam, toen nog een kleine meerderheid het met NELIS nog eens wilde proberen; toen al werd afgeweken van de politieke lijn. We komen er nu zo niet meer van af, dat zou een ontkenning, een verkrachting van de gewezen koers zijn, enz. Er moet op gelet worden, dat NELIS ons niet zo sluipend weg van het goedspad afbrengt. Er moet radicaal tegen hem worden opgetreden. Binnen drie maanden, vóór het congres, moet deze nieuwe kwestie van de baan zijn. Er kan dus nog een vrolijke keuken komen. NELIS moet zich maar bij de hoogste instantie, het congres, verdedigen.

In

In de daarop volgende discussie vraagt een der aanwezige ex-Voorpostleden, waarom hij nu nog niets gehoord heeft over de oriëntering op het NVV en de houding in de vakbeweging, waarover, volgens de convocatie, zou worden gesproken. Hij wil daarover graag een verklaring hebben.

Een ander lid merkte op dat de inleider de kwestie OOSTERWIJK nu wel zó had gesteld als hij haar zag, maar dit lid gaf er de voorkeur aan om OOSTERWIJK zelf eens over deze kwestie te horen in een Amsterdamse ledenvergadering. Nodig hem dus uit.

Omdat DRENTH zijn trein moest halen, vulde Sal SANTEN de discussie aan en diende meteen van repliek. Om de leden van de Voorpostgroep inzicht in de RCP-koers te geven, vertelde hij, dat de RCP eerst op het kompas van de EVC had gevaren. Toen bleek dat deze vakbeweging ineenschrompelde en de RCP-ers zich daarmee isoleerden, werd in bepaalde gevallen geadviseerd lid te worden van het NVV. D.w.z., daar, waar de EVC nog grote invloed op een bedrijf heeft, moeten de RCP-ers lid van de EVC blijven; waar dit niet het geval is, moet men zich oriënteren op het NVV en daarin trachten ons werk te doen. Het OVB moet verdwijnen. Onze leden moeten alles doen om de oriëntering op het NVV voor te bereiden; dit is enerzijds een nadeel, anderzijds wordt onze stem in de massa gehoord en op de duur begrepen, zodat er een kans ligt om bepaalde bestuursvoorstellen af te stemmen en de onze er door te jagen.

NK

LUTERAAN merkt op, dat zoiets wel uiterst geraffineerd en behoeftzaam moet gebeuren, want ze zijn in het NVV knap uitgekookt. Hij herinnerde zich b.v. indertijd de Werklozenvereniging Eendracht Maakt Macht (EMM), iets van stalinistische makelij. Dit werd in z'n geheel uit het NVV gesmeten.

De vergadering stemde algeheel voor om OOSTERWIJK uit te nodigen zijn standpunt uiteen te zetten.

PERSONALIA

x' DRENTH, Hugo Hermann,	Haste, 23.2.1916	bij U bekend
x, KRUIDHOF, Engel Harm,	Groningen, 20.9.1905	id.
x, LUTERAAN, Barend,	Amsterdam, 3.7.1878	id.
x, OOSTERWIJK, Nelis,	Rotterdam, 6.11.1906	id.
x, SANTEN, Salomon,	Amsterdam, 3.8.1915	id.

Den Haag

B

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

14 Januari 1950.

Doss.15/181

Onderwerp: Scholingsbijeenkomst R.C.P. (afd. Den Haag)

Datum ontvangst bericht: 11 Januari 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

6,152
65,31
17 JAN. 1950
ACD/77930

hr

Op Zondag 8 Januari 1950 is des voormiddags in het gebouw "Amicitia" aan het Westeinde te 's-Gravenhage een scholingsbijeenkomst gehouden voor de afdeling Den Haag van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.).

- (D) * | Aanwezig 4 personen, namelijk:
  - | Antoine Hendrikus DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 22 Augustus 1920, ambtenaar Postchèque- en Girodienst, wonende Frankenstraat 55b;
  - x | Willem Frederik DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 2 Mei 1911, van beroep pottenbakker, wonende Vreeswijkstraat 689;
  - (D) x | Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste (Dld.) 23 Februari 1916, ambtenaar Scheepvaart Inspectie, wonende Frankenstraat 55b en
  - x | Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, van beroep schoolknecht, wonende Trekweg 27, allen te 's-Gravenhage.

| Voor genoemde personen hield B. LUTERAAN uit Amsterdam een inleiding over de ontwikkeling der arbeidersbeweging in Duitsland.

In een uitvoerig betoog schetste LUTERAAN de levensomstandigheden der Duitse arbeiders omstreeks de achttiende eeuw om vervolgens de opkomst van de laagste klassen in de diverse onafhankelijke landen in Duitsland te tekenen.

Ten slotte behandelde LUTERAAN de groei der arbeidersbeweging ondanks verbod en onderdrukking van de zijde van het Bismarck-regiem."

Om plm. 12.00 uur werd de bijeenkomst, die op Zondag 17 Januari 1950 wordt voortgezet, gesloten. (einde)

(D)

x

x

afgeschikt
P.D. 4617

17

VERTROUWELIJK

Verbinding: No. 12

26 Januari 1950.

Doss. 15/182

Onderwerp: Scholingscursus R.C.P., afd. Den Haag

Datum ontvangst bericht: 21 Januari 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

6-152
05.32
30 JAN. 1950.
ACD/70050

Op Zondag, 15 Januari 1950, is in het gebouw "Amicitia" aan het Westeinde te 's-Gravenhage een scholingscursus gehouden, georganiseerd door de afdeling Den Haag van de Revolu-tionnaire Communistische Partij (R.C.P.).

X! Aanwezig:
X! Leentje SCHENK, geboren te Zaandam 29 November 1913, gescheiden echtgenote van Andries ~~DOLMAN~~, wonende Jeris van der Haagenstraat 14,

X! Hugo Hermann BENTH, geboren te Haste (Dld.) 23 Februari 1916, ambtenaar, wonende Frankenstraat 55b,

X! Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, van beroep chauffeur-monteur, wonende Trekweg 27,

X! Leendert SLAPPENDAL, geboren te Nieuwerkerk a/d IJssel 30 Augustus 1892, van beroep huisschilder, wonende Van Koetsveldstraat 30 en

X! Marinus Hendrikus JANSSEN, geboren te 's-Gravenhage 18 Juli 1925, van beroep monteur, wonende Hoekade 1046, allen te 's-Gravenhage.

Op deze bijeenkomst, die om plm. 10.00 uur begon ~~werde~~ wederom B. LUTERAAN uit Amsterdam het woord.

Hij vervolgde zijn lezing van 8 Januari 1950 over de geschiedenis der arbeidersbeweging in Duitsland.

In zijn betoeg schetste hij de verwording van de Duitse Socialistische Partij na de eerste wereldoorlog. Het gebrek aan kader, aldus spreker, is deze partij noodlottig geworden en in het bijzonder het feit, dat men journalisten hoge partijfuncties gaf, ook al wisten zij van het socialisme niets af. Deze journalisten schreven in de partijbladen, doch zij waren niet in staat de partijgenoten warm te maken voor het socialisme. Hierdoor was er geen binding in de partij en dit had weer tot gevolg, dat vele leden later overliepen naar het nationaal socialisme.

Om plm. 12.00 uur werd deze tweede scholingsrechtend ~~af~~ beëindigd. (einde)

afschijf
c. P.O. 4618

Den Haag

VERTROUWELIJK

Verbinding: No.12

9 Februari 1950.

Doss.15/183

Onderwerp: Scholingsbijeenkomst afd. Den Haag van de R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 6 Februari 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

OP KAART
ACD/46
DA: 20-3-50
PAR: R.

6.150
27.31
10 FEB. 1950
ACD/79656

Op Zondag 29 Januari 1950 hield de afdeling Den Haag van de Revolutionair Communistische Partij (R.C.P.) een scholingsbijeenkomst in het gebouw "Amicitia" aan het West-einde te 's-Gravenhage.

Aanwezig:

PD.1996 * Leentje SCHENK, geboren te Zaandam 29 November 1913, zonder beroep, gescheiden echtgenote van Andries DOLLEMAN, wonende Joris van der Haagenstraat 14;

PD.1997 * Antoine Hendrikus DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 22 Augustus 1920, ambtenaar, wonende Frankenstraat 55b;

PD.2075 * Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste (Dld.) 23 Februari 1916, ambtenaar, wonende Frankenstraat 55b;

PD.2131 * Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, los werkmán, wonende Trekweg 27;

PD.328 * Marinus Hendrikus JANSEN, geboren te 's-Gravenhage 18 Juli 1925, kantoorbediende, wonende Hoekade 1046, allen te 's-Gravenhage.

PD.1477 * Uit de gemeente Delft waren aanwezig: Hermanus Theodorus LANGENBERG, geboren te Zutphen 22 Maart 1900, wonende Koningin Emmalaan 109 aldaar en

P.D.0634 * Mies LINDENBURG (verdere personalia onbekend).

PD.4617 * Op deze bijeenkomst hield B.LUTERAAN uit Amsterdam zijn derde lezing over de ontwikkeling der arbeidersbeweging in Duitsland. Allereerst behandelde LUTERAAN de oorzaak van de ruzie tussen de communistische- en socialistische partij in de Oostelijke zone van Duitsland, welke het gevolg was van de reeds lang in de socialisten levende gedachte naar eenheid. De roep om eenheid, uitgaande van en gestimuleerd door de leiding van de socialistische partij, is jarenlang als een der belangrijkste partijpunten op de voorgrond getreden, zodat toen die eenheid door de communisten werd aangeboden men dit aanbod niet van de hand kon wijzen.

Spreker becritiseerde de houding van de socialisten in de Westelijke zones, omdat zij de klassenstrijd niet langer aanvaardden en aan de arbeiders niets hebben aan te bieden.

Om 12.00 uur ging de bijeenkomst uiteen. (einde)

Verbinding: //

No: 168.

Onderwerp: Besl. leden verg. R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 14-2-1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

Waardering bericht: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan:

Medewerkende instanties: Gene.

Ondernomen actie: Gene.

2.152
15.12

22 FEB. 1950
ACD/00400

OP KAART
ACD/46
DAT: 14/2/50
PAR: Sm

16 Februari 1950.

Kort verslag van de besloten leden-vergadering van de Revolutionnair Communistische Partij (RCP), afd. Rotterdam, gehouden op Zondag 12 Februari 1950, te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb. 13-9-1916 te Rotterdam, wonende West Varkenoordseweg 33/19 te Rotterdam (bekend).

6740. X

Aanwezig 7 personen.

Deze met spoed bijeen geroepen vergadering is gehouden in aansluiting op de zitting van het Centraal-Comité van de Revolutionnair Communistische Partij van Zaterdag 11- en Zondag 12 Februari 1950 te Amsterdam, waarin de afd. Rotterdam werd vertegenwoordigd door Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam, en Kruidhof, Engel Harm, geb. 20-9-1905 te Groningen.

4032
6741

afschrijft in
o.d. 1287
o.d. 462
afschrijft in o.d.
Deelname vergadering
20 1640

Oosterwijk, C., voornoemd, opent de vergadering en zegt, dat in de zitting van het Centraal-Comité is besloten, dat men zich zal heroriënteren over het vraagstuk fuseren van het O.V.B. met het N.V.V.

Tevens is besloten, dat de R.C.P. aan de a.s. verkiezingen voor de Provinciale-Staten zal deelnemen.

ook het cellen vormen in de vakorganisaties en in de bedrijven staat op het program.

Spr. zegt door de partijleiding op de vingers getikt te zijn, daar hij op de wekelijkse O.V.B.-kadercursussen herhaaldelijk Kruidhof, E.H., voornoemd, in een kwaad daglicht gesteld zou hebben.

Hofland, A., voornoemd, is hierover ten zeerste verontwaardigd en adviseert Kruidhof, E.H., een speciale debatingscursus te laten geven, zodat hij in staat zal zijn de Trotskistische stellingen behoorlijk te verdedigen. Kruidhof, E.H. heeft ook de fout gemaakt om in het valletje van het beruchte Vredescomité te trappen.

afschrijft in
o.d. 1612

Bureau. Oosterwijk, C., voornoemd, zegt, dat het politiek bestuur der R.C.P. heeft besloten in Amsterdam en Rotterdam een manifest uit te geven, betreffende het lossen van de te verwachten wapens, een aangemaand te hebben tot voorzichtigheid bij het opstellen daarvan, doch de tekst was te Amsterdam reeds gereed gemaakt en gestencild. (Eén exemplaar is aangehecht).

- Spr. -

Spr. zegt van dit manifest geen resultaten te verwachten temeer daar nagelaten is de nadruk te leggen op het organiseren van internationale comité's.

Spr. meent, dat het voor "ons" tenslotte niet de hoofdzaak is of de wapens al of niet gelost worden, doch wel wie deze wapenen eens zal gebruiken. "Ons doel is niet de Vrede, doch de revolutie". "Wij moeten voorkomen op enigerlei wijze de Stalinisten in de kaart te spelen".

Spr. zegt desondanks toch bereid te zijn de manifesten te verspreiden, daar er "toch iets gedaan moet worden".

Spr. deelt mede op de C.C.-zitting candidaat te zijn gesteld voor de a.s. verkiezingen van de Provinciale-Staten van Zuid-Holland.

Hofland, A., voornoemd, zegt de verkiezingsactie te Rotterdam te zullen leiden, mits deze geheel aan "ons" zal worden overgelaten.

Oosterwijk, C., zegt, dat over dit vraagstuk een speciale C.C.- en P.B.-zitting zal worden gehouden.

Elfering, Fredericus Theodorus Everardus, geb. 7-11-1887 te Zevenaar (bekend), zegt zich niet meer actief aan het partijwerk te kunnen geven en verzoekt een ander aan te wijzen voor het bezorgen van "De Tribune" en het innen van de contributie-gelden.

Oosterwijk, C., zegt, dat Zaterdag 11 Februari 1950 de Landelijke Raad van het O.V.B. in een spoedvergadering te Rotterdam bijeen is geweest, teneinde de houding te bespreken, welke het O.V.B. zal aannemen over het al dan niet lossen van de wapenen.

Spr. zegt, dat volgens een bestuurder van de afd. "Verkeer", de kans bestaat dat de in het O.V.B. georganiseerde havenarbeiders zullen weigeren de wapens te lossen. De meerderheid van de Landelijke Raad was dan ook van mening - hoewel men de actie zelf afwijst - in geval van een staking verplicht te zijn zich achter de stakers te stellen en hun hierin met alle middelen te steunen. Spr. zegt, dat Bestman, Jan, geb. 10-5-1918 te Rotterdam (bekend), zich met dit standpunt niet kon verenigen en van mening was, dat een staking door het O.V.B. nooit ondersteund mocht worden. Bestman, J., voornoemd, zou zich dan ook verplicht hebben gevoeld als bestuurder van de afd. "Verkeer" te moeten aftreden, daar hij de verantwoordelijkheid voor een eventuele staking niet wilde dragen.

Spr. zegt, dat Zondag 19 Februari a.s. over dit onderwerp door de afd. "Verkeer" een vergadering zal worden gehouden.

Spr. zegt, dat de hiervoor genoemde manifesten door Koning, Hendrik, geb. 4-2-1887 te Rotterdam, loswerkman, wonende Gouverneurskade 2b te Rotterdam, en van Stekkem, Jacobus Wilhelm, geb. 22-12-1885 te Rotterdam, havenarbeider, wonende Tiendstraat 21a te Rotterdam, in de havens zullen worden verspreid en sluit te 22.30 uur de vergadering. Einde.

↑

↑
↓
↑

abschrift i
P.D. 4032 a
o.o. Deelname vertie-
sing

↑ 904161 X
abschrift i
o.o. P.D. 4761

↑
abschrift i
o.o. 1612
e 1287

903071 X

↑
X

Be

B

VERTROUWELIJK

3 MRT 1950

28 Februari 1950

ACD. 01056

6.152.

05.31.

Verbinding: No.12

Doss.15/187

Onderwerp: Scholingsbijeenkomst R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 22 Februari 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

Op Zondag 19 Februari 1950 is door de afdeling Den Haag van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.) een scholingsbijeenkomst gehouden in het gebouw "Amicitia" aan het Westeinde te 's-Gravenhage.

Aanwezig waren:

- X 1 Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste (Dld.) 23 Februari 1916, ambtenaar, wonende Frankenstraat 55b;
- X 1 Antoine Hendricus DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 22 Augustus 1920, ambtenaar, wonende Frankenstraat 55b;
- X 1 Henricus Johannes Theodorus COMBRINK, geboren te Schiedam 27 Mei 1884, van beroep los werkmán, wonende Van der Hoopstraat 35;
- X 1 Willem Frederik DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 2 Mei 1921, van beroep pottenbakker, wonende Vreeswijkstraat 689;
- X 1 Leentje SCHENK, geboren te Zaandam 29 November 1913, zonder beroep, wonende Joris van der Haagenstraat 14;
- X 1 Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1913, van beroep chauffeur-monteur, wonende Trakweg 27, allen te 's-Gravenhage en
- X 1 Cor COMBRINK, wonende te Delft.

Op deze bijeenkomst sprak het lid van het Centraal Comité der R.C.P.:

Harry COMBRINK, wonende te Amsterdam, over het onderwerp: "Karl MARX". Hij schetste de betekenis van de figuur van Marx voor het proletariaat en betoogde dat diens werken niet verouderd zijn en voor de huidige generatie nog van zeer groot belang, ook al wordt zulks ontkend door de reactionnaire pers, de Partij van de Arbeid en de C.P.N.

Uitvoerig behandelde Combrink de levensloop van Marx, diens verblijf te Londen en zijn vriendschap Friedrich ENGELS.

Om plm. 12.00 uur werd de om plm. 10.15 uur aangevangen bijeenkomst gesloten. (einde)

4
/

/ met

Verbinding: N° 11

No.252.

Onderwerp: besl.conf. R.C.P. district Zd-Holland.

Datum ontvangst bericht: 11 Maart 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan:

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen actie : gene.

B 6.152
01.12.22

61152 01.12.22
16 MRT 1950
ACD/01920

Lienet no: 81876. S.S. 17/2 '50

OP KAART
ACD: Y B
DA: 21/4 50
PAR: W

14 Maart 1950.

Verslag van de besloten conferentie van vertegenwoordigers der afdelingen in het district Zuid-Holland van de Revolutionnaire Communistische Partij, gehouden op Woensdag 8 Maart 1950, te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb: 14-9-1916 te Rotterdam (bekend).

X
X
Aanwezig 16 afgevaardigden, onder wie De Roode, Bets, wonende te Dordrecht, C.v. Beverenstraat 10rd. en de vrouw van Ferares, Mozes, geb: 5-1-22 te Amsterdam, wonende te Amsterdam.

Een afschrift van de convocatie is aangehecht.

Hofland, A., voornoemd, opent de conferentie met een woord van welkom en zegt, dat op advies van het P.B. het C.C. opdracht heeft gegeven tot het stellen van kandidaten voor de a.s. verkiezingen voor de Provinciale Staten van Zuid-Holland.

Ferares, M., voornoemd, zegt dat in de laatste zitting van het Centraal Comité is besloten in de provincies Noord- en Zuid-Holland de R.C.P. aan de verkiezingen voor de Provinciale Staten te doen deelnemen. Voor de provincie Groningen zal de deelname nog nader worden bekeken.

Daar de interne financiële moeilijkheden na enige besprekingen te Amsterdam grotendeels werden ondervangen, heeft het partijbestuur gemeend aan de verkiezingen te moeten deelnemen. Spr. zegt geen parlementaire illusies te koesteren en ziet de deelneming van de partij aan de verkiezingen als de beste gelegenheid om het partijprogramma meer bekendheid te geven.

Mede in verband met de grote bekendheid, welke Oosterwijk, Cornelis, geb: 6-11-06 te Rotterdam (bekend) onder de Rotterdamse arbeiders geniet, heeft het Centraal Comité besloten hem als kandidaat no. 1 voor de provincie Zuid-Holland op de lijst te plaatsen.

Spr. vraagt hier omtrent de mening van Oosterwijk, C., voornoemd.

Oosterwijk, C. zegt, dat het niet doorslaggevend is wie als no. 1 op de lijst geplaatst wordt.

Niet de persoon maar het partijprogramma, dat voorgestaan wordt, zal doorslaggevend zijn.

Ook de vakbondspolitiek is in deze zeer belangrijk-

NK X

rijk. Het partijbestuur heeft dit indertijd dan ook erkend. Spr. meent, dat-wil de partij haar vakbonds-politiek doorvoeren zoals zij zich die gesteld heeft-het beter is hem niet als ~~een~~ kandidaat op de lijst te plaatsen. Dit is in het belang van de partij en in het belang der vakbondspolitiek.

Ferares, M. zegt, dat het partijbestuur het werk van Oosterwijk, C. in de vakbond zeer waardeert, doch juist door de bereikte resultaten, kunnen nu reeds pogingen in het werk worden gesteld in het belang van de R.C.P. de revolutionnaire idee altijd en overal naar voren te brengen.

Oosterwijk, C. wijst er op, dat zijn kandidaatstelling voor de Provinciale Staten, in de vakbond zeer zeker moeilijkheden zal opleveren.

Spr. verwacht op het a.s. congres van het OVB sterker als destijds voor de gemeenteraads-verkiezingen te zullen worden aangevallen en blijft derhalve bij zijn standpunt om zich niet kandidaat te laten stellen.

Als het standpunt van Oosterwijk door de afdeling Rotterdam in stemming wordt genomen, blijkt dat z zijn zienswijze geheel wordt gedeeld.

X Ferares, M. zegt nu door de omstandigheden gedwongen te zijn voor te stellen Kruidhof, Engel Harm, geb:20-9-05 te Groningen(bekend) als lijststaanvoerder voor de RCP te doen uitkomen.

X Hofland, A, Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam (bekend) en Schimmer, Adonis, Marinus, geb: 22-2-22 te Rotterdam (bekend) maken hiertegen bezwaar en menen de activiteit van Kruidhof, E.H. voor de partij in twijfel te moeten trekken, terwijl Oosterwijk C. en Sterk, Arie, geb:18-10-06 te Vlissingen(bekend) voorstellen Hofland, A. in zijn plaats te stellen.

X Ferares en Drenth, Hugo Herman, geb:23-2-16 te Haste(Dld) (bekend) verdedigen het besluit van het party bestuur, dat besloten zou hebben in geval van weigering door Oosterwijk, C., Kruidhof, E.H. om zijn bekendheid in de haven, kandidaat moet worden gesteld.

Ferares, M. zegt, dat de partij niet gediend wordt, door elkander met verwijten te overladen en meent, dat in een betere geest moet worden samengewerkt.

Allen verklaren de gerezen grieven te zullen vergeten en beter samen te zullen werken.

Na enig heen en weer gepraat zegt Kruidhof, E.H. zijn kandidaatstelling te zullen aanvaarden.

De Rooze, Bets, voornoemd, zegt het te betreuren dat Oosterwijk, C. geen kandidaat is, doch zich niet te zullen verzetten tegen het besluit van de meerderheid.

Ferares, M. stelt nu de volgorde van de candidaten-lijst als volgt voor:

Kruidhof, E.H., voornoemd;
Hofland, A., voornoemd;
 X Versloot, Harmen, geb: 12-10-83 te Schiedam (bekend);
 X De Roode, Bets, voornoemd;
 X Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb: 13-6-1914 te Winterswijk;

X Dolleman, Antoine Hendrikus, geb: 22-8-20 te ...?,
 wonende te 's-Gravenhage;
 X Versteeg, verdere personalia hier niet bekend;
 X Breederveld, Frans, geb: 29-6-06 te Vlaardingen (bekend);
 X V.d.Swan, A., wonende te Den Haag, Trekweg 27;
 X Jangenberg, Hermanus Theodorus, geb: 22-3-1900 te Zutphen, wonende te Delft;
 X Lubei, verdere personalia hier niet bekend; en
 X Combrink, Hendrikus Johannes, geb: 25-2-13 te Hof van Delft, wonende te Delft.

Spr. ~~stakt~~ zegt persoonlijk de getekende candidatenlijsten in Rotterdam, Schiedam, Dordrecht, Den Haag, Leiden en Delft, welke uiterlijk a.s. Maandag gereed moeten zijn, te zullen afhalen.

Spr. zegt voorts dat het partijbestuur heeft besloten wederom steunlijsten te laten circuleren om de propaganda-actie te financieren.

Ook zullen weer enveloppen met een begeleidend schrijven aan de leden en sympathiserenden worden verzonden.

Spr. zegt, dat zo spoedig mogelijk afdelingsvergaderingen moeten worden gehouden om de te voeren propaganda-actie te bespreken en de werkzaamheden te verdelen.

Hofland, A. zegt zich als afdelings-secretaris te willen terugtrekken, daar hij vreest na de verkiezingen niet goed met Kruidhof, E.H. te zullen kunnen samenwerken. Een goede samenwerking zal spr. alleen mogelijk zijn als lid, doch niet als secretaris.

Ferares, M. doet een beroep op Hofland, A. om in het belang van de partij de kleine meningsverschillen te overbruggen.

Hofland, A. is hiertoe bereid, doch alleen tijdens de verkiezingsactie. Spr. deelt ~~mede~~ dan mede, dat de afdeling Rotterdam a.s. Maandag zal vergaderen ter bespreking van de verkiezingsactie en sluit hierna te 23.30 uur de conferentie. ~~!!!~~ **EINDE** ~~!!!~~

*niet juist
 d. i. Dolleman
 Willem Freese
 Arie Westra
 5-8-44
 Dubbe
 Niet
 Cor Combrink*

NK
 NK
 NK
 NK
 NK
 NK

P.D. 6740

4

A F S C H R I F T .
= = = = =

R.C.P.

W.K.

a.s. Woensdag is er een conferentie van vertegenwoordigers der afd. in het district Zuid-Holland, waar de kandidatenlijst zal worden samengesteld. Het zal goed zijn als ook jij daarbij aanwezig zal zijn. Het is onmogelijk eerst nog een afd. vergadering te beleggen, dus zullen daar onze kandidaten ~~e~~ stellen. Mocht je verhinderd zijn stuur me dan even je mening, deze vergadering vind plaats bij mij thuis.

Partij groeten
Ab.Hofland.

Verbinding: *no 11*

No.499

Onderwerp: besl. ledenverg. R.C.P., afd. Rotterdam

Datum ontvangstbericht: 19 Mei 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht verzonden aan:

Medewerkende instanties: gene

Ondernomen actie: gene

OP KAART
ACD/II B
DAT: 6/3-50
PAR: <i>1949</i>

6.152
05.12

27 MEI 1950
ACD <i>10/12/50</i>

23 Mei 1950

Verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionair Communistische Partij (R.C.P.), afd. Rotterdam, gehouden op *x* Dinsdag, 16 Mei 1950 te 20.00 uur, ten huize van HOFLAND Albert, geb. 14-9-16 te Rotterdam. (bekend)

- Aanwezig: *x* FERARES Mozes, geb. 5-1-1922 te Amsterdam. (bekend)
- 4996* *x* WIERINGH Th. en echtgenote, wonende te Amsterdam, nadere personalia hier niet bekend.
- 2447* *x* HOFLAND Gerard, geb. 29-8-1882 te 's-Gravenhage. (bekend)
- 11524* *x* OOSTERWIJK Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam. (bekend)
- 4032* *x* STERK Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen. (bekend)
- 9244* *x* VERSLOOT Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam. (bekend)
- 8729* *x* SCHIMMER Adonis Marinus, geb. 22-2-1922 te Rotterdam. (bekend)
- 11050* *x* SCHIMMER Hendrikus, geb. 7-5-1923 te Rotterdam. (bekend)
- 12031* *x* van NIMWEGEN Jan, geb. 3-8-1890 te Rotterdam. (bekend)
- 10820* *x* EIKMANS Bernardus Valentinus Christianus, geb. 13-6-1914 te Winterwijk. (bekend)
- 8350* *x* KRUIDHOF Engel Harm, geb. 20-9-1905 te Groningen. (bekend)
- 6741* *x* VERZIJL Jan, geb. 9-10-1871 te Brakel. (bekend).

afgesl. o.d. 16/56
Hofland Albert, opent te 20.15 uur de vergadering met het voorlezen van de agenda (aangehecht) en zegt, dat nu de verkiezingen voorbij zijn, men zich actief zal moeten inzetten voor de uitbouw van de partij. De verkiezingen hebben niet het verwachte resultaat opgeleverd.

Door een reorganisatie van de partij en een betere verdeling van het werk, vooral in de afdeling Rotterdam zal de partij nieuw leven moeten worden ingeblazen.

x Ferares Mozes, die enige mededelingen wil doen over enkele zeer belangrijke zaken, welke in Nederland, doch ook in het buitenland hebben plaats gevonden, zegt, dat in de laatste week van April het Internationale Executief Comité (I.E.C.) van de Vierde Internationale te Parijs bijeen was, waar *x* de Nederlandse sectie vertegenwoordigd werd door van TIJN Theo, geb. 28-6-1927 te Amsterdam (bekend).

ant. in v. Tijl 4467

In die bijeenkomst is gebleken, dat de Vierde Internationale in verschillende landen, o.a. op Ceylon op een breed front naar buiten treedt.

De hetze-campagne van de communistische pers in Frankrijk tegen Joego-Slavië, is oorzaak geworden, dat het I.E.C. het initiatief heeft genomen tot het doen bezoeken van Joego-Slavië door arbeiders uit verschillende bedrijven.

Hiertoe is een comité gevormd, waarvan de leidende functies in handen zijn van de leden van het I.E.C.

De reis tot aan de Joego-Slavische grens moet door de bezoekers zelf worden bekostigd, terwijl het eigenlijke verblijf van 2 tot 4 weken door de Joego-Slavische regering wordt betaald.

Het comité geeft een krant "La Brigade" uit, voor welk blad in Parijs grote belangstelling bestaat en dat door vele niet-Trotskisten gesteund wordt.

Een 100-tal arbeiders van de Renaultfabrieken zijn thans in Joego-Slavië op bezoek.

Spreker zegt, dat de politieke gevangenen in Joego-Slavië niet langer dan 2 jaar gevangenisstraf ondergaan en dat Joego-Slavische regeringspersonen grote belangstelling hebben voor de Vierde Internationale.

Spreker zegt voorts, dat de Trotskisten op Ceylon met sprongen vooruitgaan en dat de fusie tussen de twee daar bestaande Trotskistische organisaties, de B.S.P. en L.S.S.P., bij de volgende verkiezingen een volledige overwinning zal brengen.

Dit is internationaal van grote betekenis.

Ook in ons land wordt meer en meer het Stalinisme verworpen en zal Lenin op de voorgrond treden; de arbeiders hebben genoeg van het Stalinisme.

Wij moeten deze arbeiders bijbrengen, dat niet Lenin doch Stalin het communisme tot een paskwil heeft gemaakt.

De R.C.P., zal, mits wij slechts de juiste tactiek toepassen een grote toekomst tegemoet gaan.

Hofland, Albert zegt, dat een grote propaganda-campagne moet worden ingezet. Daar een pamfletten-campagne te duur is, zal met kalken moeten worden doorgegaan.

Daar spreker en Kruidhof, Engel Harm, niet goed kunnen samenwerken, zal laatstgenoemde het innen van de contributies op zich nemen, terwijl hij geen zitting meer zal hebben in het bestuur.

Voor de buitenwereld zal Kruidhof, Engel Harm uit zijn bestuursfunctie zijn ontheven "wegens drukke werkzaamheden in het O.V.B."

Oosterwijk, Cornelis zegt, dat vooral met kalken moet worden verder gegaan en stelt voor voorlopig, scherpgestelde gestencelde manifesten in de bedrijven uit te geven.

Spreker noemt als voorbeeld de glijdende loonschaal en zegt, dat alles, wat nu door de Uniebonden en de Regering gedaan wordt lapwerk is.

Het levenspeil van de arbeiders is slechts te verbeteren en te beschermen door de uitvoering van ons Urgentie program.

Onze leden krijgen in de leidende functies van het O.V.B. steeds meer invloed, zo hebben reeds drie leden zitting in de Plaatselijke Raad van die organisatie.

Hoewel het moeilijk is zullen wij hiervan als partij zoveel mogelijk gebruik moeten maken.

Indien er zich belangrijke zaken voordoen zullen wij moeten optreden.

afschijf
in D. D. g³

XXI

↑

aan
voor
6741

het verzoek van het comite aan van den BERG, Anton, geb. 23-3-1903 te Rotterdam (bekend), voor een bezoek aan Joego-Slavië, zullen wij uit alle macht verdedigen.

afschrijft
P.D. 6741a
o.n.

Hofland, Albert stelt hierna de bestuursverkiezing aan de orde. Na wat heen en weer gepraat wordt besloten dat Kruidhof, Engel Harm en Verzijl, Jan zullen aftreden en worden Versloot, Harmen en Sterk, Arie gekozen.

8729

9244

Het bestuur wordt nu als volgt samengesteld:

afschrijft
P.D. 4032
6740
8850
9244
8729
o.v. 163

Politiek secr. en adviseur: OOSTERWIJK, Cornelis

Secretaris: HOFLAND, Albert

Penningmeester: EIKMANS, Bernardus, Valentinus, Christianus

Propaganda: STERK, Arie

Lid: VERSLOOT, Harmen

Ferares, Mozes, zegt, dat a.s. Zondag 21 Mei in Amicitia in den Haag een conferentie zal worden gehouden, waarop mede het landelijk werkprogram zal worden besproken.

afschrijft
o.v. Socialistische Unie
1669

Er zijn reeds besprekingen gehouden om te komen tot een fusie met "De Socialistische Unie", waarbij wederzijds de drang bestaat om loyaal samen te werken, zonder dat bepaalde principes in het gedrang komen.

Om wederzijdse leden hiermede vertrouwd te doen geraken zal zowel in "De Stem" als in "De Tribune" een openlijke discussie worden gevoerd.

Om dit te bereiken zal de redactie van "De Stem" haar discussieartikel plaatsen in "De Tribune" en omgekeerd.

ROORDA, Gerrit, geb. 4-9-1890 te Terwispel (bekend), zelf is met het voorstel tot fuseren gekomen.

Spreker waarschuwt, dat de afd. Rotterdam niet op de komende gebeurtenissen vooruit moet lopen door plaatselijk een fusie te bespreken. Een goede verstandhouding met PRONK, Carlos, geb. 30-8-1905 te Rotterdam (bekend) is wel aan te bevelen.

Hofland, Albert sluit hierna te 23.30 de vergadering. Einde.

Waarde Makkers.

Hierbij nodig ik je uit tot het bijtreden van de leden vergadering welke gehouden zal worden op Dinsdag 16 mei a.s. ten huize van P.G. A Hofland Aanvang presies 8 uur.

Agende.

Verkiezingen.

Het werk van de partij in de komende periode
verkiezing bestuur.

Kameraden wie z'n oor te luisteren heeft gelegd tijdens de laatste verkiezingen weet dat er heel wat arbeiders gesproken hebben over de Partij. Het is een kleine groep partijgenoten die er in geslaagd zijn dit te bereiken. Dit zaad wat in de tuin van Rotterdam is uitgestrooid moet worden gevoed en geoogst. De werkersgroep vergroot. De Partij gereorganiseert. Het werk opnieuw verdeeld worden. Verzuimt niet er bij te zijn. Ook jou inzicht is nodig.

Kam Groeten   Ab Hofland

Verbinding: *Widam* 11011

No.512.

Onderw: besl.distr.conferentie R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 23-5-50.

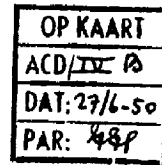
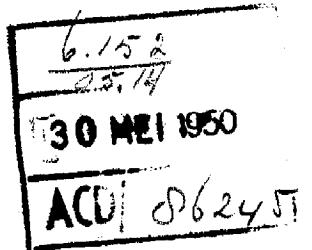
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht : betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan : ✓

Medewerkende instanties; gene.

Ondernomen actie : gene.

26 Mei 1950.

Verslag van de besloten districtsconferentie van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), gehouden op Zondag 21 Mei 1950, te 10.30 uur, in het gebouw "Amicitia", Westeinde 15 te 's-Gravenhage.

Aanwezig:

- x Ferares, Mozes, geb:5-1-22 te A'dam, wonende te Amsterdam;
- x Van Tijn, Theo, geb:28-6-27 te A'dam, wonende te Amsterdam;
- x Wieringh, Th., nadere personalia niet bekend, wonende te Amsterdam;
- x Drenth, Hugo Harman, geb:23-2-16 te Haste(Dld), wonende te 's-Gravenhage;
- x Langenberg, Hermanus Theodorus, geb:22-3-1900 te Zutphen, wonende te Delft;
- x Combrink, Henricus Johannes Theodorus, geb:27-5-84 te Schiedam, wonende te 's-Gravenhage;
- x Combrink, Cornelis, geb:9-12-18 te Hof van Delft, wonende te Delft;
- x Sterk, Arie, geb:18-10-06 te Vlissingen(bekend);
- x Hofland, Albert, geb:14-9-16 te Rotterdam (bekend);
- x Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam(bekend);
- x Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb:13-6-14 te Winterswijk (bekend);
- x Brederveld, Frans, geb:29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam;
- Siteur, Pieter, geb:1-9-95 te Rotterdam (bekend); en :
- x Oosterwijk, Cornelis, geb:6-11-06 te Rotterdam(bekend).

Drenth, H.H., als voorzitter fungerend, opent te 10.30 uur de conferentie en zegt, dat de verhouding van de 4e Internationale tot de Joego-Slavische Communistische Partij, de wereldsituatie, de relatie met de Socialistische Unie, de opbouw van de afdelingen en de situatie van "De Tribune" zullen worden besproken.

Op schrift 10.11.955
↓
Van Tijn, Th. zegt een kort overzicht te zullen geven over getgeen is besproken op het j.l. te Parijs gehouden congres van het I.E.C.

Spr. moet zich, gezien het feit dat 8 dagen is geconfereerd, beperken tot het trekken van conclusies en de daaruit vastgestelde feiten.

-Spr.-

↑ Spr. zegt, dat we in de toekomst met twee crises te maken krijgen, n.l. die van het kapitalisme en die van het Stalinisme.

Het kapitalisme was in '46/'47 in de aanval om Europa en de Aziatische landen economisch weer op de been te helpen en daarmee de Stalinistische invloed af te wenden; hierin is het gedeeltelijk geslaagd. Nu echter staat het zelf voor een economische crisis. Het Amerikaanse kapitaal heeft thans alle moeite om het hoofd boven water te houden. De gehele oogst is door de regering in Amerika opgekocht voor een prijs welke lager ligt dan het materiaal, waarin het verpakt wordt. De lichte industrie en de landbouw worden geheel door subsidie van de regering op de been gehouden. Zijn enigst voorlopig redmiddel is de zware en bewapenings-industrie.

Het kapitalisme zal dan ook alles doen om zich te verdedigen en zijn stelsel te behouden.

Het Stalinisme staat ook voor een crisis, n.l. een politieke crisis. De Sovjet-Unie begint haar invloed op verschillende landen te verliezen. Sprekende voorbeelden zijn China en Joego-Slavië.

In China is het reeds zover dat de Russische invloed wordt aangepast aan de wil van de massa. Hier voltrekt zich een contra-revolutie van een oorsprong welke alleen terug te vinden is in het Rusland van 1918 tijdens de October-revolutie.

De 4e Internationale laat hierin wel degelijk haar invloed gelden. Het Stalinisme demonstreert zijn zwakheid door het doen van concessies. Nog in 1947 en 1948 werd Joego-Slavië in de communistische pers ten voorbeeld gesteld aan alle socialistische landen, terwijl het nu wordt uitgekreten voor een fascistische staat, omdat Tito en zijn regering het socialisme anders zien dan Stalin.

In Frankrijk is de hetze tegen Tito zo groot dat er als tegenwicht een comité is gevormd om de arbeiders te inspireren een bezoek aan Joego-Slavië te brengen. De resultaten van deze comité's zijn zo groot, dat de Stalinisten hun leden reeds de medewerking aan de comité's verboden. De communisten, die medewerking verleenden werden uit de partij gestoten en verraders genoemd. Ook dit demonstreert de zwakte van het Stalinistisch stelsel. Mede door deze maatregelen wordt de belangstelling voor Joego-Slavië steeds groter.

Alle sectie's krijgen opdracht van deze situatie gebruik te maken en comité's te vormen om deze toestand internationaal uit te buiten, onder de leuze "Joego-Slavië is fascistisch; arbeiders kom mee, we gaan zelf kijken".

In deze geest zal gewerkt ~~worden~~ en op korte termijn aangepakt moeten worden. Aan iedere goedwillende arbeider zal dit vraagstuk voorgelegd moeten worden om dan te komen tot de oprichting van een comité, dat de actie verder zal uitwerken. In enkele bedrijven zal dit direct ter hand moeten worden genomen.

↓ Spr. zegt een onderhoud te hebben gehad op de Joego-Slavische Legatie, waar hem alle medewerking is toegezegd. Propaganda materiaal en brochures zullen worden verstrekt om de arbeiders bekend te maken met het socialisme in Joego-Slavië. Een vooraanstaande functionaris uit de Joego-Slavische regering zou zich hebben uitgelaten, dat hij op het standpunt van Trotsky staat.

↑ Spr. waarschuwt deze mededeling voor zichzelf te houden en zeer discreet te behandelen.

Onze taak is het comité zo te vormen dat men nooit zal kunnen zeggen dat het uitgesproken Trotskistisch is, hoewel onze invloed overwegend moet blijven.

Begin direct in de afdelingen met het werk, binnen korte tijd komen meer vastomlijnde plannen.

Ook zullen jeugdgroepen moeten worden gevormd en lezingen over Joego-Slavië worden gehouden aan de hand van de rapporten, welke door hen die dat land bezochten zullen worden gemaakt. Spr. zegt dat deze zaken door de leden van de R.C.P. in de Raad van het O.V.B. ter tafel moeten worden gebracht.

Er zijn goede perspectieven voor de uitbouw van onze partij. "Toont dat er wel degelijk socialisme bestaat".

↑ Ferares, M. geeft een overzicht over de j.l. gehouden verkiezing voor de Prov. Staten.

Spr. meent, dat de oorzaak van de teruggang van het stemmenaantal moet worden gezocht in het te laat beginnen met de verkiezingsactie en het uitblijven van de beloofde Belgische auto.

Wij moeten ons ernstig bezig houden met de vraagstukken van de dag. De Joego-Slavische zaak kan er toe bijdragen onze partij meer bekendheid te geven.

↓ Spr. zegt, dat het P.B. van de R.C.P. een uitnodiging heeft gehad tot bijwoning van een congres tot stichting van een Socialistische Unie. Spreker en Santen, Salomon zijn op het congres geweest. De bespreking om te komen tot een fusering is vastgelopen. Voor enige weken terug kreeg het partijbestuur wederom een uitnodiging voor een bespreking met Roorda, Gerrit, geb: 4-9-90 te Terwispe, wonende te Tijnje, Pronk, Carlos, geb: 30-8-05 te Rotterdam (bekend) en Houwaard, Cornelis, geb: 30-3-95 te Rotterdam, wonende Nolensstraat 35b te Rotterdam.

*Afschrift in
O.D. Socialistische
Unie 16/11/69
v.d.P. 16/11/69*

O.K.

Wij zijn thans zover gevorderd dat in principe is besloten tot fusering. Een open discussie zal er toe moeten bijdragen de leden van beide zijden te overtuigen dat samenwerking nodig en nuttig is.

Het partijbestuur is zich bewust van zijn verantwoordelijkheid en zal zijn standpunt niet verloochenen. Onze tactiek daarentegen zal wel eens vreemd kunnen blijken. Het doel blijft fusering. Daarna de leden vertrouwd maken met de leer van Stalin en dan met de zuivere leer van Trotsky. Pronk, C., de politiek secretaris van de Soc. Unie en redacteur van "De Stem" staat geheel aan onze zijde.

↑ Roorda, G., die enige maanden geleden zei, dat de Trotskisten geweerd moesten worden, is reeds zover werkt, dat hij erkent heeft dat een fusering toe te juichen zou zijn. Over drie weken zal een officiële bespreking worden gehouden. De afdelingen zullen direct daarna op de hoogte gebracht worden met de stand van zaken. Wij zijn op weg belangrijke besluiten te nemen. Een grote zwarte plek staat nog op de agenda "De Tribune". We hebben een schuld van fl. 1100.-. Naar buiten zullen we zeggen dat de verkiezingsactie ons die schuld bezorgd heeft, doch wij weten wel beter".

*Afschrift in
O.D. 16/11/69
v.d.P.*

↑ Er moet geld binnenkomen, willen we de verschijning van "De Tribune" weer voor 2 jaar garanderen. Beknibbelen op de kosten bij de drukker is niet meer mogelijk. De prijs is al zo laag mogelijk gehouden. Juist nu "De Tribune" groter van formaat moet worden i.v.m. de te voeren discussie met "De Stem", zegt de werkelijkheid "inkrimpen". Spr. doet een hartstochtelijk beroep op alle afdelingen alarm te slaan en alle kasgelden binnen 14 dagen aan het P.B. op te sturen, indien mogelijk met een flinke persoonlijke gift van alle leden.

↑ Combrink, H.J.Th. en Combrink, C. uiten hun ontevredenheid over het verloop van de verkiezingsactie. Herhaaldelijk moesten afspraken worden gemaakt, welke later weer moesten worden afgezegd. De reactionnaire politie lachte zich slap, als wij weer eens op het nippertje moesten bellen en zeggen dat b.v. de propagandatocht met de Belgische auto niet doorging. Ook de gekozen strijtleuzen waren niet van de beste kwaliteit; zo kalkte men b.v. in Rotterdam de oude afgezakte leuze "Oorlog tegen de Oorlog" en de leuze "tegen Kremlin en Wallstreet". Politiek gezien zijn deze leuzen wel goed, maar zij pakken de massa niet. Men stelt voor de verkiezingscampagne in de toekomst wat eerder te beginnen, de afdelingen hierin geheel vrij te laten en een 2e verkiezingsfonds te stichten.

Combrink, C. zegt het eens te zijn met de zienswijze van Ferares, M. t.a.v. de Socialistische Unie en meent, dat het partijbestuur soepel zal moeten zijn in het vasthouden van de eigen principes. Tactiek speelt in de politiek een grote rol.

Oosterwijk, C. zegt niet in te zien waarom de leuze "Oorlog tegen de Oorlog" niet goed is. Zo oud als deze is heeft zij steeds goed voldaan. Spr. meent eveneens dat de afdelingen tijdens de verkiezingsacties meer vrijheid van handelen moeten hebben.

Hofland, A. zegt, dat hij de afd. jeugd van het O.V.B. wel een paar mensen te vinden zijn, die de vorming van een comité voor Joego-Slavië op zich zouden willen nemen. Het grootste struikelblok zal echter het financiële gedeelte zijn.

Eikmans, B.V.Ch. zegt, dat de gehuwde arbeiders geen paar weken loon voor een reis naar Joego-Slavië kunnen missen. Spr. stelt voor deze aangelegenheid op de Joego-Slavische Legatie te bespreken. Eenstemmig is men van oordeel dat door een fusie met de Socialistische Unie, de politiek van de R.C.P. beter zal worden aanvaard, mits men tactisch tewerk gaat.

Versloot, H. zegt dat het persfonds door Hofland, A. in de afd. Rotterdam is verwaarloosd en stelt ^{voor} in diens plaats een ander aan te wijzen opdat dit fonds nieuw leven wordt ingeblazen.

Siteur, P., die hiervoor wordt aangezocht, zegt toe het fonds weer op poten te zullen zetten.

↳ bij

Van Tijn, Th. beantwoordt de sprekers en zegt dat de plannen aangaande Joego-Slavië pas in het beginstadium zijn. Niettemin kan vast met het werk worden begonnen. Als wij zover zijn dat wij kunnen zeggen dat het comité is gevormd en wij mensen hebben, die willen vertrekken, eerst dan kunnen wij de Joego-Slavische legatie aankloppen. De rest komt dan vanzelf. Uitnodigingen voor een bezoek aan Joego-Slavië zullen aan al de vakorganisaties worden gezonden. Spr. doet een beroep op de leden van het C.V.B. ook daar de Joego-Slavische zaak goed te verdedigen.

||| De mededelingen omtrent Joego-Slavië moeten strikt geheim blijven; niets mag er op wijzen dat wij de Joego-Slavische actie op touw zetten. De C.P.N. zou van deze wetenschap gebruik kunnen maken.

Ferares, M. zegt, dat door samenloop van omstandigheden de R.C.P. steeds met financiële tegenslagen te kampen heeft. Een plan maken is niet moeilijk, maar de uitvoering hangt af van de financiën. Spr. zegt, dat de leden zich moeten houden aan de partij-discipline en niet op eigen houtje een verkiezingsactie mogen gaan voeren. De afdelingen moeten werken aan de hand van het RCP-program. In enkele gevallen kunnen uitzonderingen worden gemaakt. Overigens wordt niets gedaan zonder dat eerst overleg met het partijbestuur is gepleegd. Spr. zegt toe in het overleg met de Socialistische Unie enige soepelheid te zullen betrachten.

afschrijven
138
v. D.

Drenth, H.H. zegt, dat de 2e druk van de brochure "De 4e Internationale" nog niet is uitverkocht en dat de RCP-centen, welke hierin zitten, er uit moeten komen. Spr. noteert voor diverse afdelingen 150 stuks en sluit te 17.30 uur de conferentie.

1/3

DIENSTGEHEIM

Verbinding: No.12

Doss.15/202

Onderwerp: Districtsconferentie R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 25 Mei 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

31 Mei 1950

OP KAART
ACD/4 B
DAT: 23/6/50
PAR: <i>MW</i>

6.152
01.122.2 - 05.17
1 JUNI 1950
ACD/ 86379

Op Zondag 21 Mei 1950 is te 's-Gravenhage een districtsconferentie gehouden door de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.). Onder de aanwezigen werden opgemerkt: De leden van het Centraal Comité (C.C.) van de R.C.P.: Maurice FERARES, Theo VAN TIJN en Theo WIERINGH, allen wonende te Amsterdam.

Uit Rotterdam waren aanwezig:

H.VERSLOOT, P.SITEUR (nietw lid), A.HOFLAND en C.OOSTERWIJK.

Uit Schiedam:

Frans BREDERVELD.

Uit Delft:

Cor COMBRINK en H.LANGENBERG.

Uit Den Haag:

Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste 23 Februari 1916, wonende Frankenstraat 55b,

Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, wonende Trekweg 27 en

Henricus Johannes Theodorus COMBRINK, geboren te Schiedam 27 Mei 1884, wonende Van der Hoopstraat 35.

Om plm. 10.30 uur werd de conferentie door H.H.DRENTH voornoemd geopend.

DRENTH sprak een woord van welkom en verleende vervolgens het woord aan het C.C.-lid: Theo VAN TIJN. VAN TIJN gaf een overzicht van hetgeen is behandeld op het 8e Plenum van het Internationaal Executief Comité (I.E.C.) van de 4e Internationale, welke zitting heeft plaats gevonden in de laatste week van de maand April 1950 in Parijs (Fr.). De toestand in de 40 secties van de 4e Internationale is over het algemeen, volgens spreker, goed. In China is door het optreden van de partij veel invloed verkregen op het volk. De regering aldaar houdt terdege rekening met deze invloed en handelt dien overeenkomstig. Ceylon schetste spreker als de grootste sectie van de 4e Internationale. Meer dan 30.000 personen bezochten daar een meeting van de partij. Ook in India ontwikkelt de toestand zich gunstig. Tengevolge van corruptheid zal de regering de macht niet in handen kunnen houden, waarna deze door de arbeiders wordt overgenomen.

In Viet-Nam zijn veel posten in het vrijheidsleger in handen van leden van de 4e Internationale.

Over Indonesië was men volgens spreker niet tevreden, omdat het nog niet is mogen gelukken om aldaar contacten te leggen met geestverwanten.

Na deze uiteenzetting werd ruim een uur gepauseerd.

-In-

afschrijft
b.D. 955
o.D. 93

↑
In de middagbijeenkomst werd door Theo WIERINGH een voordracht gehouden betreffende de verhouding van de 4e Internationale en Yougo-Slavië. Een jaar geleden, aldus spreker, wilde men aan het Yougo-Slavische gezantschap niets te maken hebben met Trotskisten. Op een verzoek om een onderhoud van de R.C.P. werd niet gereageerd, korte tijd geleden heeft er echter een onderhoud plaats gevonden, waarbij de vertegenwoordigers van de R.C.P. zeer goed werden behandeld. Dit onderhoud heeft enige uren geduurd.

Er is afgesproken, dat de R.C.P. zal zorgen voor het samenstellen van brochures en het laten drukken en verspreiden van propaganda-materiaal. De kosten hiervan zullen worden betaald door Yougo-Slavische gezantschap.

↔ Ook kreeg men een aanbod om jeugdbrigades samen te stellen, die een maand in Yougo-Slavië mogen doorbrengen. De moeilijkheden hierbij zijn echter, dat de jeugdige arbeiders in Nederland geen maand vakantie hebben en de kosten van de reis tot aan de grens van Yougo-Slavië zelf moeten betalen.

Aan A.HOFLAND en C.OOSTERWIJK is opgedragen in de O.V.B. jeugdbrigades samen te stellen.

De Yougo-Slaven toonden zich enthousiast over de resultaten van de bespreking. Zij deelden nog mee, dat er deze zomer 100 studenten uit Nederland naar Yougo-Slavië mogen komen.

Vervolgens deelde Maurice FERARES mee, dat er een discussie zal worden geopend met de Socialistische Unie. Tot een fusie met deze beweging is de R.C.P. nog niet bereid, hoewel het aanlokkelijk is, omdat de Socialistische Unie afdelingen heeft in plaatsen, waar de R.C.P. geen afdelingen heeft.

↓
Tot slot oefende spreker aandrang op de leden uit om het geld van één dag weekloon af te staan aan de partij. Dit geld moet dienen om de schuld bij de drukker van de Tribune, groot f.1200.-- te voldoen.

↑
Om plm. 16.00 uur werd de bijeenkomst door H.H.DRENTH voornoemd gesloten. (einde)

↑
op schrift-
o.p. 138

/het

o.p. 102

↓

R'dam

6.15.2
15.13

6.15.2
63

Verbinding: *No. 11*

No.585.

Onderw.: besl.bestuursverg.R.C.P.-R'dam.

Datum ontvangst bericht: 9 Juni 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht : betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan : /

Medewerkende instanties : gene.

Ondernomen actie : gene.

13 JUNI 1950
ACD/ *dy/20*

OP KAART
ACD/ *IV-15*
DAT: *9/11-50*
PAR: *248*

10 Juni 1950.

XI Verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionair Communistische Partij (R.C.P.) afd, Rotterdam, gehouden op Woensdag 7 Juni 1950 te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb:14-9-16 te Rotterdam, (bekend).

/waarin

afschrijft in 102 O.D.

↓ Hofland, A., voornoemd, opent te 20.30 uur de vergadering en zegt, dat een brief van het afdelingsbestuur van Amsterdam is binnengekomen, /het schrijft dat stappen zijn gedaan om het persfonds intensiever te doen werken. Enige goede resultaten zijn reeds bereikt in de vorm van vaste bijdragen en postwissels, doch dit is niet voldoende om de schuld van de krant - fl.1100.- - in te lopen.

Tot 1 Augustus 1950 kan "De Tribune" nog geregeld verschijnen, mits voor die datum fl.500.- is afbetaald. Hiervoor zal een offer moeten worden gebracht. Het afdelingsbestuur van Amsterdam heeft dan ook in verband met de financiële toestand van de krant het volgende voorstel aan het P.B. en C.C. voorgelegd: het kader van de partij zal zorgen dat voor 1 Augustus a.s. de benodigde fl.500.- aanwezig zijn, als volgt verdeeld over de afdelingen:

- Amsterdam fl.300.-;
- Rotterdam 100.-;
- Den Haag . . . . . 50.-; en :
- Delft en Dordrecht . . . . . 50.-.

Het P.B. en C.C. hebben dit voorstel goed-gekeurd.

In verband met de discussie tussen "De Stem" en "De Tribune" kan de krant geen week worden gemist. Voor velen zal het op te brengen bedrag te hoog zijn, daarentegen zijn er ook leden, die als zij werkelijk willen, meer zouden kunnen doen.

XI ↓ Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam (bekend), voorspelt, dat geen enkel lid of abonné, naast de bijdrage voor het persfonds, nog een extra gift zal geven.

-Oosterwijk-

↑ XI

Oosterwijk, Cornelis, geb: 6-11-06 te Rotterdam (bekend), meent dat het goed is niet alle leden om een extra bijdrage te vragen, doch een lijst aan te leggen van die leden, van wie zeker is dat zij een bepaald bedrag voor "De Tribune" willen geven. Spr. zegt dat het bedrag van fl. 100.- voor Rotterdam te hoog is en stelt voor het P.B. te berichten dat op fl. 75.- kan worden gerekend.

↑

Hofland, A. zegt van het P.B. de opdracht gehad te hebben, zo spoedig mogelijk te komen tot de oprichting van een comité voor de uitzendingen naar Joego-Slavië.

* 9

Het bezoek van Herremans, Abraham, geb: 6-10-04 te Dordrecht (bekend) aan Joego-Slavië en naar aanleiding daarvan het artikel in het Rotterdamsch Parool van 3-6-1950, zal voor dit doel moeten worden uitgebuit.

Spr. zegt, dat "De Waarheid" van 5-6-50 insinueert als zij naar aanleiding van Herremans' bezoek aan Joego-Slavië, bericht dat deze in nauw contact ~~xxxx~~ zou staan met het O.V.B.

Wel zal op initiatief van de R.C.P. moeten worden geprobeerd Herremans tot het O.V.B. te trekken, om hem dan na enige tijd in het comité te wringen. Om tot oprichting van het comité te komen zal een ledenvergadering moeten worden gehouden. Spr. meent, dat het mogelijk zal blijken in 2 bedrijven een comité op te richten.

Besloten wordt Woensdagavond a.s. een ledenvergadering te houden.

Hofland, A. zegt toe de leden een goed gestelde uitnodiging te zullen toe zenden en hun te zullen wijzen op de belangrijkheid van deze a.s. vergadering. Spr. zegt, dat nog 2 nieuwe leden, tevens abonné's op "De Tribune" zijn ingeschreven en sluit te 23 uur de vergadering.--Einde--

Rh

Verbinding

No. 609

Onderw.: besl. Ledenverg. R.C.P.

Datum ontvangstbericht: 17 Juni 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:

Medewerking instanties: gene

Ondernomen actie: gene.

28 JUNI 1950

ACD/ 00139

OP KAART
ACD/ 413
DAT: 21/7/50
PAR: MKT

19 Juni 1950

Verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionair Communistische Partij, R.C.P. afd. Rotterdam, gehouden op Woensdag, 14 Juni 1950, te 20.00 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb. 14-9-16 te Rotterdam (bekend), aan de West-Varkenoordseweg 33 kl. 19 te Rotterdam.

Aanwezig:

- X Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-06 te Rotterdam (bekend)
  - X Hofland, Albert, geb. 14-9-16 te Rotterdam (bekend)
  - X Sterk, Arie, geb. 18-10-06 te Vlissingen (bekend)
  - X Versloot, Harmen, geb. 12-10-83 te Schiedam (bekend)
  - X Schimmer, Hendrikus, geb. 7-5-23 te Rotterdam (bekend)
  - X Schimmer, Adonis Marinus, geb. 22-2-22 te Rotterdam (bekend)
  - X Siteur, Pieter, geb. 1-9-95 te Rotterdam (bekend)
  - X Koning, Hendrik, geb. 4-2-87 te Rotterdam (bekend)
  - X van Nimwegen, Jan, geb. 3-8-90 te Rotterdam (bekend)
  - X Eikmans, Bernardus, Valentinus Christianus, geb. 13-6-14 te Winterswijk (bekend)
  - X Breederveld, Frans, geb. 29-6-06 te Vlaardingen-Ambacht (bekend)
- en als adspirant lid,
- X Beeks, Willem, geb. 17-7-91 te Tiel (bekend)

Een afschrift van de convocatie is aangehecht.

Hofland, Albert, opent te 20.15 uur de vergadering en leest een brief voor uit Amsterdam, waarin op alle leden gezamenlijk een dringend beroep gedaan wordt om als extra bijdrage vóór 1 Augustus 1950, fl. 550.-- bijeen te brengen.

Door de verkiezingsactie is een schuld ontstaan van fl. 1000.--. De gevolgen van dit tekort zijn niet uitgebleven, want wil de "Tribune" regelmatig kunnen blijven verschijnen, dan zal voor 1 Augustus een bedrag van fl. 550.-- bijeen moeten worden gebracht.

Spr. zegt, dat het afdelingsbestuur in zijn j.l. gehouden vergadering heeft besloten dat de afdeling Rotterdam fl. 100.-- aan vrijwillige bijdrage zal bijeen brengen.

Dit bedrag kan er komen als alle leden meewerken. Allen zeggen hun medewerking toe.

De volgende bedragen worden genoteerd:

-Oosterwijk

Afschrift in
O.D. 102

ant. in
O.D. 1646

↑ <u>Oosterwijk</u> , C.	fl. 10.--	
<u>Hofland</u> A.	" 10.--	
<u>Siteur</u> , P.	" 6.--	
<u>Sterk</u> , A.	" 6.--	
<u>Schimmer</u> , A.M.	" 7.50	
<u>Schimmer</u> , H.	" 5.--	
<u>Koning</u> , H.	" 7.--	
<u>Breederveld</u> , F.	" 7.50	
<u>van Nimwegen</u> , J.	" 7.50	
<u>Eikmans</u> , B.V.Ch.	" 7.--	en
<u>Versloot</u> , H.	" 1.50	

Siteur, Pieter, zegt, de genoteerde bedragen in de komende week te zullen komen incasseren en deelt tevens mede, dat de pensioonsactie al aardig loopt; 14 leden hebben reeds voor een vaste bijdrage per maand getekend.

Versloot, Harmen, zegt, dat de geldelijke bijdragen niet moeten worden gehaald in de weken waarin de krant en de contributie moeten worden betaald, daar de meeste leden dan geen bijdrage kunnen geven.

Oosterwijk, Cornelis, zegt, dat aan de leden, die daarvoor in aanmerking komen, nog een intekenformulier zal worden toegezonden.

Spr. stelt voor de sympathiserende leden buiten de actie te houden, daar de gehele kwestie intern opgelost dient te worden.

Spr. wil tevens het Hoofdbestuur laten weten, dat de afdeling Rotterdam fl. 100.-- bijeen zal brengen en dat in de komende week reeds een gedeelte daarvan tegemoet kan worden gezien. Beide voorstellen worden aangenomen.

↑ Hofland, Albert, stelt voor, Oosterwijk, Cornelis een uiteenzetting te doen geven over het vraagstuk Comité-vorming-Joego-Slavië.

Oosterwijk, Cornelis zegt dan, dat het aan allen reeds bekend zal zijn, dat twee communisten n.l. Herremans, Abraham, geb. 6-10-04 te Dordrecht (bekend) en Ista, Gerrit Cornelis, geb. 24-10-29 te Rotterdam (bekend naar Joego-Slavië zijn geweest en dat zij over deze reis een rapport hebben uitgebracht.

Op deze twee mensen wordt in "De Waarheid" een aanval gedaan.

Ook is het uitgebrachte rapport niet weerlegd. Het artikel in "De Waarheid" tegen Herremans en Ista zullen wij als propaganda gebruiken.

Alleen al het feit, dat men fascist en verraders wordt genoemd als men Joego-Slavië bezoekt, zal zich wreken in de eigen gelederen van de Communistische Partij.

Spr. stelt derhalve voor een pamflet te doen drukken, waarin het rapport van Herremans, Abraham en Ista, Gerrit Cornelis, en het artikel uit "De Waarheid" in zijn geheel wordt opgenomen.

Niemand zal beweren dat Joego-Slavië een ideaal-staat is, doch wel dat in Rusland, dat zelfs een lening uitschijft, na 30-jaren Sovjetregiem, nog geen

socialisme is.

Binnen enkele dagen zal het adres van het "Voorlopig comité" bekend worden gemaakt, waar een ieder, die meer wil weten over de zaak Joego-Slavië zich kan ver-voegen.

Dat zal de vorming van een definitief comité ver-gemakkelijken.

Spr. zegt met Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-16te Haste (Dld) hieromtrent nog een bespreking te moeten hebben.

Zonder onze leden op de voorgrond te laten tre-den zal, om de beste resultaten te bereiken, moeten worden getracht zoveel mogelijk N.V.V.-ers voor het comité te interesseren.

Spr. stelt tenslotte voor, met het oog op de kos-ten, de pamfletten voorlopig alleen in de haven en de metaalbedrijven uit te zetten.

Ook dit voorstel wordt aangenomen.

Hofland, Albert, zegt, dat Zondag a. s. tussen enkele vooraanstaande leden uit de "Socialistische Unie" en de R.C.P., een bespreking zal worden gehouden, welke wel in voor "ons" gunstige zin zal verlopen.

Hierna zullen de besprekingen in de afdelingen worden voortgezet.

Oosterwijk, Cornelis, merkt op, dat er nog slechts besprekingen worden gehouden. Tot nu toe zijn deze zeer gunstig, ook voorwat betreft het opnemen van onze bestuurders in de leiding van de gefuseerde partij.

Spr. zegt, dat men zich moet onthouden van te voor-barige voorspellingen; er kan altijd nog een kink in de kabel komen.

Hofland, Albert sluit hierna te 23.10 uur de ver-gadering. EINDE.

N.B. Een afschrift van het beroep op de offervaardig-heid van de leden is aangehecht.

Aan B.V.D.

afschrijft =
o.d. 1669
o.d. 1674

- A F S C H R I F T . -

REVOLUTIONAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ .

Afd. Rotterdam

Secr., West Varkenoordseweg 33 kl.19

Partijgenoten

Ondanks het warme weer dwingt de noodzaak ons toch de partijgenoten bijeen te roepen. De fusiebesprekingen nemen een aanvang, ook onze afdeling zal klaar moeten zijn. Na de landelijke besprekingen zullen er gezamenlijke cursus vergaderingen komen, waar de nog verschil van standpunten tussen de R.C.P. en Socialistische Unie weg gediscuseert moet worden.

Kameraden wij roepen jullie ook op voor een ledenvergadering welke gehouden zal worden ten huize van A. Hofland a.s. Woensdag 8 uur. Het werk moet klaar voor de komende periode. Je aanwezigheid is noodzakelijk. Met R.C.P. naar de eenheid.

kam. groeten A. Hofland.

ALARM !!!

- A F S C H R I F T -

De Tribune

De Tribune

ALARM !!!

Revolutionair Communistische Partij: Afd. Rotterdam.

Kameraden, Vrienden van de Tribune,

Onze partijafdeling richt zich tot U met een dringende oproep om financiële steun voor onze rode pers. In de verkiezingsactie maakte onze partij een schuld van + fl. 1000.--.

Hierdoor is de uitgave van de Tribune in gevaar gekomen. Kameraden wij weten, dat het tekort in Uw huisgezinnen steeds toeneemt. Dit neemt niet weg, dat de strijd voor het Socialisme, de strijd voor het program der R.C.P., die de weg daartoe zal openen, moet worden voortgezet.

Kameraden, de Tribune zal in de komende periode ~~de~~ onmisbaar zijn. Zij zal de voorhoede van de Ned. arbeidersklasse de weg wijzen, die zal leiden naar de sociale wereldrevolutie.

Kameraden, de klasse-tegenstellingen worden met de dag groter. In de komende perioden zal het verraad van de z.g. arbeiderspartijen duidelijker dan ooit aan het licht komen.

De Tribune zal het moeten zijn, die de Rev. kameraden bijeen brengt. Zij bouwt bewust aan de Rev. Partij van de Nederlandse arbeidersklasse. In het eerstvolgende nm. van de Tribune, zal de discussie worden geopend met "de Stem". Dit moet het begin zijn van de vereniging van alle Rev. arbeiders in een partij.

Kameraden de Tribune moet vergroot. Hiervoor moet een basis gelegen worden. Werft abonnees. Teken in voor het persfonds. Steunt met extra gaven de rode krant. Kameraden de R.C.P. stond voor hetere vuren. Wederom legt zij een vonk. Helpt haar aanwakkeren. Leve de Tribune!!! Leve de Rev. Partij!!! Leve de strijd voor het program der 4de Internationale.

R.C.P., Afd. Rotterdam, Secr. A. Hofland.

West Varkenoordseweg 33 19

De ondergetekende -----
adres -----

Geeft zijn steun op de volgende wijzen

Een wekelijkse of maandelijks bijdragen van -----

Extra gift -----

Proef adres (sen) voor de Tribune -----

Dit formulier zal door ~~een~~ van onze kameraden worden afgehaald
Ook hier kan je ons helpen, stuur het op naar ons secretariaat.

Verbinding No. 11

No. 738.

Ond.: Buitengewoon congres R.C.P.

Datum ontvangstbericht: 19-7-1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instantie's: Gene

Ondernomen actie: Gene.

26 JULI 1950

ACD/

UITTREKSEL

Uit : OD 167

Ag.no.: 09.07.18

Voer : OD 262

21 Juli 1950.

Verslag van het buitengewoon partijcongres van de Revolutionnaire Communistische Partij (Nederlandse Sectie van de 4e Internationale, gehouden op Zondag 16 Juli 1950, te 10.00 uur in het gebouw "De Brakke Grond", Nes 53-55 te Amsterdam.

Aanwezig 40 personen, onder wie 1 vrouw. Afschrift van de convocatie is aangehecht.

* Ferares, Lozes, geboren 5-1-1922 te Amsterdam, wonende te Amsterdam, opent te 10.20 uur met een woord van welkom de vergadering en zegt, dat de partij in een buitengewoon congres bijeeroepen is om de fusie met de Socialistische Unie te bespreken en de moeilijkheden, welke op het laatste ogerblik gerezen zijn te ondervangen. Spr. zegt, dat door het Partijbestuur de leiding van het Congres is opgedragen aan Luteraan, Barend, nadere personalia hier niet bekend, wonende te Amsterdam.

Luteraan, B., voornoemd, leest de agenda voor, n.l. de volgende punten:

1. mededelingen;
2. het nieuwe ontwerp-program;
3. gedachtenwisseling over het ontwerp-program door de leden van het Centraal Comité;
4. discussie; en
5. de te nemen beslissing.

Spr. zegt, dat van de Socialistische Unie een brief is ontvangen, welke de reeds gevoerde besprekingen en gesloten overeenkomsten tussen R.C.P., Socialistische Unie en andere groeperingen op loose schroeven zet.

Ferares, H., zegt, dat de brief van de Socialistische Unie pas Vrijdag j.l. door het Partijbestuur van de R.C.P. is ontvangen en meent, dat het beter was geweest, het congres tot een latere datum uit te stellen om het partijbestuur de gelegenheid te geven met de Socialistische

-Unie-

Unie over dit schrijven van gedachten te wisselen.

De brief begint met de verontschuldiging van de zijde der Socialistische Unie, dat zij zich de moeilijkheden kan indenken, waarvoor de R.C.P. zich geplaatst ziet bij het ontvangen van dit schrijven en dat zij hoopt, dat het niet tot keude gedachten zal leiden en vervolgt dan ongeveer als volgt:

De Socialistische Unie oordeelt, dat het gezamenlijk opgestelde Ontwerp-Program niet "breed" genoeg is, waardoor vele goede socialistische van toetreding zullen worden weerhouden.

Dit moet worden voorkomen, Voorts geeft punt 11 van het Ontwerp-Program te veel ruimte voor de verdediging van de Sovjet-Unie.

Er zal een weg moeten worden gevonden om te voorkomen, dat men meent, dat wij de Sovjet-Unie willen verdedigen.

De socialistische Unie meent, dat de R.C.P. niet verder zal gaan dan de verdediging van de beginselen van de Sovjet-Unie, ontstaan door de October-revolutie.

Voorkomen moet worden, dat de massa deze verdediging te onzen nadele zal uitleggen.

Ons program moet van die aard zijn, dat elke klasse, ambtenaar en middenstanders de socialistische leer van Marx kunnen aanvaarden.

Een gedeelte van het Ontwerp-Program zal kunnen worden gehandhaafd, doch vele punten zullen moeten worden veranderd om een zo breed mogelijk basis te krijgen.

De Socialistische Unie geeft het Partijbestuur dit alles in ernstige overweging en verzoekt per omgaande antwoord.

Santen, Salomon, geb. 3-8-1915 te Amsterdam, wonende te Amsterdam, geeft in een uitvoerig overzicht het verloop van de besprekingen met de Socialistische Unie weer en zegt, dat het eerste contact is geweest de conferentie in Utrecht op uitnodiging van de Socialistische Unie.

Daarna een bespreking met Roorda, Gerrit, geb. 4-9-90 te Terwispeel, Pronk, Carlos, geb. 30-8-05 te R'dam (bekend) en Abelma, Karel, geb. 3-6-05 te R'dam (bekend), vervolgens overleg tussen de partijbesturen der Socialistische Unie en R.C.P. met als uitkomst een debat in "De Stem" en "De Tribune", uitmondende in de voorlopige overeenstemming

Spr. zegt, dat voor de R.C.P. in de commissie voor het Ontwerp-Program zitting hadden:

- * o.a. Combrink, Hendrikus Johannes, geb. 25-2-1913 te Hof van Delft;
- * van der Zwan, Albertus Johannes, geb. 22-1-1912 te Leiden, wonende te 's-Gravenhage;
- * Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam;
- * Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend);
- * Holland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam,

-(bekend)-

Afschrift
P.P. 12
2131
2197
4052
6170
2095

(bekend); en:
Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Haste (Dld)
In het voorlopig Partijbestuur zouden zitting hebben o.a.:

Interaan, B., voornoemd, redactie;
Ferares, M., voornoemd, landelijk penningmeester en voor het Partijbestuur;
Santen, S., voornoemd, en:

x van Tijn, Theo, geb. 28-6-1927 te Amsterdam wonende te Amsterdam.

Spr. zegt, dat al deze voorbereidingen door de houding van de Socialistische Unie te niet worden gedaan.

Spr. noemt dit een geraffineerde schurkenstreek, welke men alleen van bedriegers kan verwachten.

Spr. zegt voorts, dat Ferares, M., voornoemd heeft vergeten te zeggen, dat de Socialistische Unie het Ontwerp-Program wel wil aanvaarden, onder voorbehoud, dat het "Binnenshuis" zal blijven. Het tweede program zal dan als "open program" worden gebruikt, om vervolgens op het gunstigste moment door het eerste te worden vervangen.

Spr. stelt voor "voet bij stuk" te houden en geen nieuw program te aanvaarden.

Het is al noef genoeg, dat geen propagandeaar naar gevakt zal worden naar de R.G.P. en dat de Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale, al is het dan voor de schijn in het belang van de fusie, ontbonden is.

/niet

Drenth, F.H., voornoemd, zegt, dat het schrijven van de Socialistische Unie botweg kan worden afgewezen, daar het fuseren dan nog moeilijker wordt en de deur voor "onze" neus wordt dichtgetrokken.

Wij moeten bereidheid tonen, door over het herzien van het program te willen praten.

De Socialistische Unie is niet sterk in het formuleren van verechillende punten; wij moeten daar in voorgaan en tactisch optreden.

Spr. meent, dat van Tijn, Th., voornoemd, wel in staat zal zijn de punten van het program zo te formuleren, "dat wij er in ieder geval teyreden mee zijn".

Ieder voor zich weet toch wel, dat de gehele fusie van onze zijde een tactische zet is en dat het er ons om te doen is door een fusie met de Socialistische Unie een groter aantal arbeiders te kunnen bereiken.

/Anton

Spr. zegt, dat het aan ook gemakkelijker wordt door middel van het O.V.B., als nieuwe socialist bij monde van van den Berg, geb. 23-3-1903 te Rotterdam, (bekend) tot de arbeiders te spreken.

Combrink, H., voornoemd, die zegt niets te voelen voor een nieuw program, is er van overtuigd, dat de heren van de Socialistische Unie-

Unie, bij een eventueel toegeven, steeds weer "rotstreken" zullen uithalen.

Oosterwijk, G., voornoemd, zegt, dat men geen revolutionair kan zijn als men zijn partij openstelt voor alle klassen met andere dan revolutionaire denkbeelden.

Spr. zegt, niet te geloven, dat het bedoeld is schrijven enkel op initiatief van de Socialistische Unie opgemaakt en verzonden is en meent, dat van den Berg, A., hierin de grote man achter de schermen is.

Spr. stelt dan ook voor een bespreking te organiseren tussen de besturen van de Socialistische Unie en de R.C.P. tezamen met de commissie van het Ontwerp-Program.

Tijdens de bespreking zal dan blijken wie de eigenlijke schrijvers van de brief zijn.

* Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend), meent, dat als de ontbinding van de Nederlandse sectie van de Vierde Internationale en het toetreden tot de Socialistische Unie alleen bedoeld zijn als "tactiek", om intensiever in het O.V.B. te kunnen werken en tot de massa door te dringen, het beter is, de tactiek van Drent, H.H., te ondersteunen.

Na stemming blijkt dat het voorstel van Santen, C. met 4 stemmen tegen wordt aangenomen.

Drenth, H.H., zegt, dat na onderzoek via oorlogsdocumentatie is gebleken, dat Poppe, Constant Johan Hendrik, geb. 28-2-1899 te Hilburg, wonende te Amsterdam, tijdens de bezetting vermoord heeft gopleegd, waarvan Sneevliet, H. het slachtoffer is geworden.

Luteraan, B., zegt, dat de afdelingen zo spoedig in kennis zullen worden gesteld met het al of niet doorgaan van het 2. s. congres van de beide partijen te Utrecht op 23 Juli en sluit te 18.00 uur de vergadering. (B.I.B.S.)

Aan B.V.B.

REVOLUCIONAIRE COMMUNISTISCHE PARTIJ - Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale.

Amsterdam, 10 Juli 1950

Aan de leden van de R.C.P.

Waarde Makkers,

Bij deze nodigen wij jullie uit ter bijwoning van een buitengewoon Partij-Congres op Zondag 16 Juli 1950, in gebouw "De Brakke Grond" Nos 53-55 te Amsterdam des morgens om 10 uur.

Dit buitengewoon Congres zal zich moeten uitspreken over de fusie tussen onze partij en de Socialistische Unie.

Het is onnodig te zeggen dat dit Congres van buitengewone grote betekenis is, niet alleen voor onze partij, maar voor alle socialistten in Nederland. Immers de aaneensluiting van een aantal socialistische groepen in Nederland zoals de reeds in de Socialistische Unie aanwezige Oude S.D.A.P., de Onafhankelijke Communistische Groep uit Friesland en thans de R.C.P., de Socialistische Beweging, de groep uit Sliedrecht en de groep Onafhankelijke Socialistten uit Noordwolde is een eerste uitdrukking van het proces van heroriëntering dat zich in de Nederlandse arbeidersbeweging aan het voltrekken is.

Wij wekken alle leden van onze partij op om ons Congres bij te wonen temeer, daar naar wij hopen dit Congres de voorloper is van het fusie Congres met de andere groeperingen, en dus onze partij in zijn huidige vorm zal ophouden te bestaan. Wij weten, dat dit een grote en belangrijke stap is en nemen deze beslissing graag in aanwezigheid van ALLE leden der Partij.

Kameraden die ver weg wonen kunnen Zaterdag reeds komen. Voór slaappleatsen zal gezord worden.

Het Congres is niet openbaar. Alleen toegankelijk dus voor leden der Partij.

Gebouw "De Brakke Grond" Nos 53-55 is van het Centraal Station te bereiken met de tramlijnen 24-25-16-4-5-9-

Hopelijk tot Zondag

Laat niemand ontbreken

Met Kam. Groeten

Maurice.

21 Juli 1950.

Verbinding: No.12

Doss.15/212

Onderwerp: Buitengewoon Congres R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 17 Juli 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

24 JULI 1950

ACD

UITTREKSEL

Uit : 00 167

Ag.no.: 89723

Voor : 00 262

Op Zondag 16 Juli 1950 hield de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) een buitengewoon partijcongres in het gebouw "De brakke Grond" aan de Nes te Amsterdam.

Aanwezig plm. 35 personen.

Onder de aanwezigen werden opgemerkt:

- 4617 x1 Barend LUTERAAN, geboren te Amsterdam 3 Juli 1878, wonende te Amsterdam en twee stiefzonen
- 12752 x1 Noh MAASSEN (Arnold MAASSEN, geboren te Amsterdam 18 Augustus 1922, wonende te Amsterdam) en diens broer (verdere personalia onbekend) wonende te Amsterdam,
- 1096 x1 Salomon SANTEN, geboren te Amsterdam 3 Augustus 1915, wonende te Amsterdam,
- 192 x1 Hendricus Johannes COMBRINK, geboren te Hof van Delft 25 Februari 1913, wonende te Amsterdam,
- 4996 x1 Mozes FERARES, geboren te Amsterdam 5 Januari 1922, wonende te Amsterdam,
- 8899 x1 Cornelis COMBRINK, geboren te Hof van Delft 9 December 1918, wonende te Delft,
- 4032 x1 Cornelis OOSTERWIJK, geboren te Rotterdam 6 November 1906, wonende te Rotterdam,
- 6740 x1 Albert HOFLAND, geboren te Rotterdam 14 September 1916, wonende te Rotterdam,
- 8729 x1 Harmen VERSLOOT, geboren te Schiedam 12 October 1883, wonende te Rotterdam,
- x1 Pieter SITBUI, geboren te Rotterdam 1 September 1895, wonende te Rotterdam,
- 9244 x1 Arie STERK, geboren te Vlissingen 18 October 1906, wonende te Rotterdam,
- 1032 x1 Peter Wilhelm Heinrich DRENTH, geboren te Haste (Dld.) 31 Maart 1913, wonende te Groningen,
- x1 Bernardus Valentinus Christianus EYKMAN, geboren te Winterswijk 13 Juni 1914, wonende te Schiedam,
- 1808 x1 Flip GRAVE, wonende te Eindoven,
- 2075 x1 Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste (Dld.) 23 Februari 1916, van beroep ambtenaar, wonende Hellingweg 18 te 's-Gravenhage (nieuw adres),
- 2131 x1 Albertus Johannes VAN DER SWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, van beroep chauffeur-monteur, wonende Trekweg 27 te 's-Gravenhage en
- 2002 x1 Henricus Johannes Theodorus COMBRINK Sr, geboren te Schiedam 27 Mei 1884, van beroep los werkmán, wonende Van der Hoopstraat 35 te 's-Gravenhage.

Om plm. 11.00 uur werd het congres geopend door A. MAASSEN voornoemd. Maassen heette de aanwezigen welkom en bracht aan het congres de groeten over van Max PLEKKER,

-die-

die verhinderd was om het congres bij te wonen, daar hij verpleegd wordt in een sanatorium.

Vervolgens kreeg het woord B. LUTERAAN voornoemd, die op dit congres de functie van voorzitter vervulde. Luteraan las de inhoud van een brief voor van het Internationaal Secretariaat van de 4e Internationale. In deze brief gaf het I.S. aan de R.C.P. (Ned. sectie van de 4e Internationale) toestemming om tot fusie over te gaan met de socialistische groeperingen in Nederland, onder voorwaarde, dat de R.C.P. in het laatste nummer van het orgaan "De Tribune" een politieke verklaring zal doen opnemen, bevattende de beweegredenen, die tot een fusie noodzaakten.

Vervolgens werd het woord verleend aan Sal SANTEN. Santen gaf een overzicht van de politieke activiteit van de R.C.P. in de laatste vijf jaren. De partij, aldus spreker, is klein gebleven, doch de door haar gevoerde politiek bleek steeds de juiste te zijn en zij heeft niet gefaald. Maar nu er de mogelijkheid is om te fuseren met andere groeperingen, moeten we geen sectarische groep blijven, doch handelen in Trotzistische geest en de basis van onze partij verbreden. Onze partijleden zijn goed gevermd en geschoold. In de nieuwe partij zullen zij uit eigen kracht door hun kennis in leidende functies worden benoemd. Wij doen bij een fusie in werkelijkheid geen afstand van onze betrekkingen met de 4e Internationale, doch zullen alle stukken in het geheim onder onze leden doen circuleren. Wij zullen in de nieuwe partij ons vooral moeten bezighouden met de groep van ROORDA. In deze groep zitten veel arbeiders. In de Socialistische Unie zijn te veel bureaucraten.

Ook de oppositiegroep van "De Vlam" in Rotterdam (A. VAN DEN BERG e.s.) is voor ons van belang voor het houden van contact in de havens.

Echter op dit congres, aldus Santen, zullen we nog niet tot een fusie kunnen besluiten, want twee dagen geleden heeft de R.C.P. een brief gekregen van de Socialistische Unie uit Rotterdam, waarin wordt teruggekomen op haar aanvankelijke aanvaarding van het ontwerp-program, daar op ledenvergaderingen van de Soc. Unie bezwaren zijn gemaakt tegen dit program, dat men te eng vond. De leden eisen een program op breder basis. Bij deze brief was een nieuw ontwerp-program gevoegd. Dit nieuwe program is na oppervlakkige bestudering wegens tijdgebrek toch reeds gebleken door en door reformistisch te zijn. Het bevat bepalingen gericht tegen de belangen van de arbeidersklasse. Dit program is er alleen op gericht omtot een bundeling te komen van anti-kapitalistische krachten, e.s. Bellamy-partij, Christen Vredesbeweging etc.

In de op het laatste ogenblik vóór dit congres gehouden bijeenkomst van de gemengde programcommissie is men op basis van dit laatste program niet tot overeenstemming gekomen. De fusiebesprekingen worden voorlopig uitgesteld. Later zal getracht worden om een nieuw ontwerp-program samen te stellen, waarop samenwerking mogelijk is.

Spreker betreurde deze gang van zaken en stelde een resolutie voor, waarin scherp wordt geprotesteerd tegen deze z.i. onbehoorlijke gang van zaken.

H.H. DRENTH betoogde hierop, dat de R.C.P. niet te scherp moet zijn. Laten wij, aldus spreker, wat water bij de wijn doen en trachten om toch tot een fusie te komen. Na de fusie krijgen wij in de nieuwe partij met ons kader en onze geschoelde mansen toch de leiding in handen en

leiden de leden in de doorgewenste richting.

M. Ferrares verklaarde voor verdere besprekingen te zijn, doch waarschuwde er goed om te denken, dat wij een arbeiderspartij willen zijn en zij slechts een anti-kapitalistische partij. Toch moet getracht worden om een program samen te stellen, waarep gewerkt kan worden.

B. Luteraan merkte op, dat het resultaat van alle besprekingen tot op heden nihil is. Wij kunnen toch alleen op een zuiver marxistisch program een partij bouwen, anders kunnen we niet zo goed of nog beter tot de P.v.d.A. toetreden.

Sal Santen: De strijd om het program is nu al ontbrand. Wij moeten ons niet op de hak laten nemen. Het is beter deze kwestie eerst uit te vechten, vóórdat de fusie heeft plaatsgevonden.

A. Sterk en H. Van Looy vinden het vreemd, dat het ontwerp-program niet eerst in de afdelingen van de R.C.P. aan het oordeel van de leden was onderworpen.

Santen, deze opmerking beantwoordende, zeide dat dit door de verwerping door de Socialistische Unie nu niet meer nodig is.

Gykmans meende, dat de fusiebesprekingen toch moeten worden hervat.

Combrink Sr uit Den Haag sloot zich hierbij aan.

H.H. Drenth merkte op, dat er middelen moeten worden gevonden om verdere onderhandelingen vruchtbaar te doen verlopen.

S. Santen wijzigde hierop de resolutie in een gematigder vorm.

In stemming gebracht, wordt de resolutie aangenomen met twee stemmen tegen (A. J. v. d. Zwan en A. Sterk).

Aan het einde van dit congres informeerde H. D. Drenth of het bestuur van de R.C.P. nog stappen had ondernomen inzake het verraden van de verblijfplaats van SNEEVLIET tijdens de bezetting door Stan POPPE van Spartacus.

Dit verraad was zonneklaar bewezen door stukken berustende bij het Bureau voor Oorlogsdocumentatie te Amsterdam.

Sal Santen beantwoerde deze vraag met mede te delen, dat de R.C.F. een brief zal zenden aan de partijleiding van Spartacus, waarin wordt voorgesteld een gemengde commissie te benoemen, die de houding van Stan POPPE in deze kwestie zal beoordelen.

Om 17.00 uur werd het congres, dat van 13.00 - 14.00 uur had gepauseerd, gesloten. (einde)

*afschijf -
P.O. E.J.H. Poppe.
401*

verbinding: *ho*, *Rotterdam*

No. 919

Onderwerp: besl. ledenverg. R.C.P.-afd-Rotterdam.

Datum ontvangstbericht: 2-9-50.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

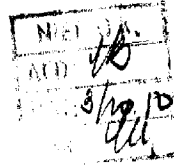
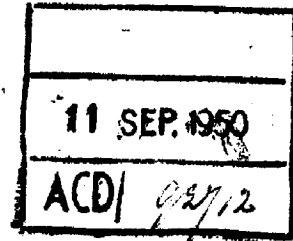
Waardering bericht : betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan: ✓

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen actie: gene.

6.152
09/12

9 September 1950.

Verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afd. Rotterdam, gehouden op Dinsdag 22 Augustus 1950 te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geboren 14-9-16 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig:

- x | Drenth, Hugo Herman, geboren 23-2-16 te Haste(Dld);
- Hofland, A., voornoemd;
- x | Siteur, Pieter, geb: 1-9-95 te Rotterdam;
- x | Versloot, Harmen, geb: 12-10-83 te Schiedam;
- x | Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb: 13-6-14 te Winterswijk;
- x | Breederveld, Frans, geboren 29-6-06 te Vlaardinger-Ambacht;
- x | Hofland, Gerard, geboren 29-8-82 te 's-Gravenhage;
- x | Sterk, Arie, geboren 18-10-06 te Vlissingen;
- x | Schimmer, Hendrikus, geb: 7-5-23 te Rotterdam;
- x | Schimmer, Adonis Marinus, geboren 22-2-22 te Rotterdam, allen bekend.

Hofland, A. opent te 20.20 uur de vergadering en zegt dat Oosterwijk, Cornelis, geb: 6-11-06 te R'dam en Kruidhof, Engel Harm, geb: 20-9-05 te Groningen (beiden bekend), bericht van verhindering hebben gezonden en dat Drenth, H.H. in opdracht van het Politiek Bureau een overzicht zal geven over de havenstaking en de houding van de R.C.P. daaromtrent.

Drenth, H.H. zegt, dat na het uitschrijven van deze vergadering de situatie in de haven geheel anders is geworden, daar het grootste gedeelte van de arbeiders weer aan het werk is.

Dit is echter een reden temeer om bij een volgende staking nu reeds de houding van de R.C.P. te bepalen en een positief besluit te nemen. Het partij-bestuur ondersteunt zoveel mogelijk de stakingen en elke gevoerde actie. Het is echter overtuigd, dat de E.V.C., het O.V.B. en het stakingscomité het gunstige moment van deze staking voorbij hebben laten gaan en niet de juiste taktiek hebben weten te vinden om een breder stakingsfront te verkrijgen.

Spr. zegt, dat in de opzet van de staking de leiding te zwak was en daarom falen niet uit kon blijven. Tijdens een Landelijke raadsvergadering van het O.V.B.,
-voordat-

veórdat de staking was geproclameerd, is voor een mislukking van de staking door Oosterwijk, C. reeds gewaarschuwd.

x | Van den Berg, Anton, geb: 23-3-03 te R'dam (bekend)
x | en Smid, Wietse, geb: 9-4-87 te De Leek (bekend), zouden
x | volgens spr. vooral op aandrang van Van Bodegraven, Franciscus, geboren 19-4-06 te Rotterdam (bekend), schoorvoetend hebben toegegeven dat de arbeiders een verbetering van hun positie door een staking eisten.

Spr. zegt, dat de leiding van het O.V.B. de meeste "pijn" had over de financiëring van een eventuele staking, die in het ongunstigste geval wel eens 2 1/2 tot 3 weken kon duren.

x | Oosterwijk, C. heeft tijdens de gehele vergadering van de Landelijke raad een krachtige houding aangenomen en een betoog gehouden, dat klonk als een klok. Hij had er daarbij op aangedrongen direct een oproep te richten tot de afd. Metaal van het OVB, om even als de havenarbeiders het werk neer te gooien. De EVC had dan niet kunnen achter blijven. Oosterwijk, C. zou van het standpunt zijn uitgegaan "beter een algehele staking zonder geld, dan een staking van een bepaalde groep met geld".

Spr. zegt, dat Van den Berg, Anton in zijn antwoord op laatstgenoemde vergadering een totaal gebrek heeft getoond aan inzicht. Het verloop der staking heeft Oosterwijk, C. dan ook geheel in het gelijk gesteld.

Spr. veronderstelt dat de stakingsleiding door deze staking wel iets geleerd zou hebben. Spr. zegt, dat voorlopig de staking voorbij is, doch dat bij een eventuele volgende staking de RCP zich volledig in de staking zal mengen en een groot aantal manifesten en pamfletten zal uitgeven. De staking zal dan algeheel moeten worden. De RCP-leden in het OVB zullen in alle OVB-vergaderingen hierop moeten blijven wijzen. Spr. zegt toe een actie bij de afd. zeelieden te zullen voeren.

↓
Hofland, A. zegt, dat er bij de Socialistische Unie naar een compromis wordt gezocht, om de besprekingen met de RCP weer op te nemen.

Wegens het vergevorderde uur zullen de volgende punten van de agenda op de volgende vergadering worden besproken.

7 Spr. sluit dan te 23 uur de vergadering. -Einde-

(afschrift in
O.D. 1669 a
O.D. 167

VERTROUWELIJK

Verbinding No.13.

No. 2514-14/50.

Betreft: fusie RCP met
Socialistische Unie

UITREKSEL	
Uit	: OD 167
Ag. no.:	: 90008
Voor	: OD 262

28 JULI 1950 d
ACU

26 Juli 1950.

=====
Datum ontvangst bericht: 25 Juli 1950
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar
Waardering bericht: betrouwbaar
=====

Op Zaterdag 15 Juli 1950, te 20 uur, was in zaal 3 van café Oporto te Amsterdam, het Centraal-Comité van de RCP bijeengeroepen, waarbij als enig punt op de agenda stond de fusie met de Socialistische Unie (hierna te noemen SU).

Om 10 uur 's morgens van de volgende dag zou in "De Brakke Grond", alhier, een buitengewoon partijcongres van de RCP plaats vinden, eveneens gewijd aan deze fusie.

In RCP-kringen dacht men de hele zaak al in kunnen en kruiken te hebben, toen men bemerkte dat er een kink in de kabel was gekomen. Nl. op het laatste moment was er van de SU bericht binnen gekomen dat een deel harer aanhangers, nl. de afdelingen Rotterdam en Den Haag, de ontworpen voorlopige werkbasis, het concept-program, had verworpen. De SU kwam tevens met een nieuw program, op breder grondslag; de RCP kon dit zo zonder meer niet aanvaarden. En genade voor deze handelwijze bestond in genen dele.

In deze gedrukte stemming kwam het C.C. bijeen; het werd nu moeilijk, aan de vooravond van het buitengewoon congres, een beslissing te nemen. Cor COMBRINK vertelde deze gang van zaken en adviseerde te wachten totdat Sal SANTEN en Theo van TIJN, alsmede Barend LUTERAAN, terugkwamen van een bespreking met de SU, welke met spoed om 5 uur daaraan voorafgaand werd gehouden. Het wachten was dus op deze drie heren. In die tijd vonden onderlinge discussies plaats, welke er op neerkwamen, dat de pas Vrijdagavond 14 Juli ontvangen brief van de SU eigenlijk op een ultimatum neerkwam, erger nog, een provocatie. En ieder zat in zak en as.

Tegen half tien ('s avonds) kwamen LUTERAAN en SANTEN met bedrukte gezichten aanstappen. Theo van TIJN was er niet bij. Die was, zo werd verklaard, er "compleet misselijk" van geworden. Niemand zei wat; papieren kwamen op tafel en allereerst las Cor COMBRINK een brief voor van de 4e Internationale uit Parijs, ondertekend door Walter, waarin stond dat het Internationaal Secretariaat verbaast was dat de RCP er nog zo'n goed program had doorheengesleept. Als voorbeeld voor de andere secties zou de 4e Internationale dit program laten afdrucken in het Franse Trotzistenorgaan. Verder was dit secretariaat er van overtuigd, dat de Hollanders trouw aan hun beginselen van de 4e Internationale zouden blijven.

Er

Hierna volgde een dramatisch zwijgen. Alles wachtte op verklaringen van de zo pas teruggekomenen, wier gezichten op onweersstonden. Eindelijk kwam er nieuws uit hun monden. Zij hadden in Rotterdam om 5 uur een bespreking gehad met het bestuur der SU. Er waren harde noten gekraakt over de zo laat ontvangen brief. Deze gang van zaken werd weliswaar betreurd door de Unieleden BRAND, HOUWAARD, NOORDEWIND en APPELMAN, maar in het belang van het zuivere socialisme mocht dit geen naam hebben. Ook ROORDA was daar aanwezig, hij deed verrast, zei van niets te weten, maar in de loop van het gesprek haalde hij een kant-en-klaar nieuw program uit z'n zak, dat hij vlug doorlas. Rotterdam en Den Haag hadden het concept-program veel te sectorisch gevonden; zij oordeelden het nodig om een program op breder grondslag samen te stellen, een program, waarop ook mensen uit KERK EN VREDE en de BELLAMYBEWEGING bereid zouden zijn te fuseren, en dat ook aantrekkingskracht zou hebben op halfzachte CPN-ers en PvdA-ers.

In deze zitting werd toen het nieuwe program, 5 velletjes dik, doorgenomen, flink besproken, als reformistisch bestempeld en heftig onaanvaardbaar geacht.
(Zie voor dit program "De Stem", No.10 dd. 22 Juli 1950,
(Richtlijnen voor een Socialistisch Program)

Er werd nu besloten deze gang van zaken bloot te leggen op het partijcongres de dag daarop, en de SU aansprakelijk te stellen voor dit "oponthoud"; het nieuwe program diende te worden verworpen door het congres; men bleef bereid te fuseren op het ontwerp-programma, zoals dit door beide organisaties in elkaar was gezet. Toch neigde men wel nog naar nadere besprekingen, omdat een dichtgeslagen deur geen kans meer bood uit het isolement te geraken.

Geprobeerd zal worden met ROORDA in zee te gaan en zich pogen te ontdoen van mensen, die niets achter zich hebben. Het gaat niet om ROORDA zelf maar om z'n aanhang.

Verder werd meegedeeld dat de SU in Amsterdam beweerde 20 leden te hebben, hetgeen door de RCP in twijfel wordt getrokken. Het organisatie-apparaat van de SU zou nog een janboel zijn, terwijl op het orgaan "De Stem" al een schuld van f 1000.- zou rusten.

=====
"

En onder deze omstandigheden kwam het buitengewoon partijcongres op Zondag 16 Juli 1950 bijeen in "De Brakke Grond", waarbij 34 personen tegenwoordig waren, waaronder 21 Amsterdammers.

Sal SANTEN legde de nieuwe situatie bloot. Nieuwe gezichtspunten deden zich bij de discussies niet voor. Besloten werd te handelen als op de zitting van het C.C. tot uiting was gekomen. Met 2 stemmen tegen werd het nieuwe program afgewezen. Deze twee stemmen kwamen van STERK uit Rotterdam en Herman DRENTH uit Den Haag, die beiden van mening waren dat de RCP t.a.v. de SU spoepeler diende te zijn en tegen elke prijs een fusie diende te forceren. De rest kwam later wel, zeiden ze. Dit zou dan een kwestie van tactiek, overleg en geduld moeten zijn.

=====

Een op 9 Juli jl. gedateerd briefje van Mozes FERARES bracht bij de leden van het C.C. de tekst van een ontwerp-resolutie, welke in het Politiek Bureau der RCP op die dag werd behandeld. Deze ontwerp resolutie was een voorbeeld van een tomeloze conspiratie jegens de SU. In hoofdzaak kwam het er op aan, dat de partij de fusie met vertrouwen tegemoet zag. De RCP had een brug geslagen naar een belangrijk deel van de Friese proletarische voorhoede, door te begrijpen daartoe een omweg te moeten maken via een kleinburgerlijke leiding, wier ontwikkeling naar de revolutionaire partij nog zeer problematisch was. Nu zou de partij een dergelijke brug moeten slaan naar de voorhoede der Rotterdamse arbeiders, via de Socialistische Beweging.

====

Al met al: "De bedrieger bedrogen".

=====
No.13.†

F3.

Verbinding : *W₁₁*

No.: 1128

Ond.: ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 14 October 1950

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan: ✓

Medewerkende instanties: gene

Ondernomen acties: gene

<i>6.152</i>
<i>05.12</i>
18 OCT. 1950
ACD/ <i>94952</i>

OP KAART
ACD/ <i>IV-8</i>
DAT: <i>7/11-50</i>
PAR: <i>86P</i>

17 OCT 1950

Verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutonnair Communistische Partij (R.C.P.), Afd. Rotterdam, gehouden op Woensdag 11 October 1950 te 20.00 uur ten huize van Penders, Josephus Johannes Adrianus, geb. 14-12-1913 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig 8 personen.

De vergadering was aangekondigd per convocatie (af-schrift aangehecht).

Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend), opent te 20.30 uur met een kort welkomstwoord de vergadering en zegt, dat de Internationale Sectie te Parijs een dringend verzoek heeft gericht aan de Nederlandse Sectie, voor het bijeenbrengen van een extra bijdrage voor een internationale propaganda-campagne.

Spr. zegt, dat de Nederlandse Sectie wegens gel-delijke moeilijkheden van haar internationale financi-ele verplichtingen is vrijgesteld.

Desondanks stort de partij maandelijks f. 11.-, welk bedrag vrijwillig door enkele bestuurders bijeen wordt gebracht.

Spr. zegt, dat Santen, die enige tijd door de partij werd gesalarieerd voor de helft werd betaald door het Executief Comité van de 4e Internationale en meent dat alleen al om deze reden de Nederlandse Sectie verplicht is haar internationale verplichtingen na te komen.

Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend), stelt een algehele contributie-verhoging voor, temeer daar de R.C.P. van alle politieke partijen de laagste contributie heeft.

Spr. is tevens van mening dat internationale verplichtingen, vooral in deze tijd, voor alles moeten worden nagekomen.

Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend), zegt het in principe eens te zijn met Siteur, P., doch meent, dat een contributieverhoging boven de draagkracht van de leden gaat, daar toch al steeds extra bijdragen worden gevraagd.

Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotter-dam (bekend), zegt het gedeeltelijk eens te zijn met

-beide-

Rotterdam

*Afschrift in
o.d. 164
o.d. 955*

Salomon, geb. 3-8-1915 te Amsterdam, won. te Amsterdam,

XI

XI

XI

XI

XI

XI

↑
↑
beide sprekers, doch stelt voor alle leden en desnoods de abonné's op "De Tribune" die daarvoor in aanmerking komen, te bezoeken en een extra bijdrage te vragen.

Bij de leden kan dan ter verduidelijking het schrijven uit Parijs worden getoond.

Dit voorstel wordt na wat heen en weer gepraat aangenomen.

Hofland, A., voornoemd, stelt punt 2 van de agenda aan de orde en zegt, dat er meer met de krant moet worden gewerkt.

Hij heeft reeds een colportageschema uitgewerkt; bij het verschijnen van de eerstvolgende krant moet met zoveel mogelijk leden gecolporteerd worden op het Noordplein en op enkele punten in Rotterdam Zuid, daarna door twee mensen wekelijks op vaste plaatsen.

Penders, J. J. A., voornoemd, zegt niet veel voordeel in dit soort colportage te zien en stelt een huis-aan-huis-actie voor.

Oosterwijk, C., voornoemd, stelt voor elke Vrijdagavond een huis-aan-huis-actie te houden en elke Zaterdagmiddag te colporteren op de meest drukke punten van de stad.

Ook dit voorstel wordt aangenomen.

Tevens wordt besloten de eerst volgende week met de colportage te beginnen en alle leden voor de colportage op te roepen.

Hofland, A., zegt, dat punt 3 van de agenda samenhangt met punt 4. Spr. zegt, dat het jeugdwerk in het O.V.B. opnieuw door hem op poten zal worden gezet.

Dit omvat niet alleen de jeugd uit de rijen van het O.V.B., doch ook die daarbuiten.

Spr. zegt hieraan zijn volle aandacht te moeten schenken, temeer daar het Politiek Bureau de opdracht heeft gegeven, dat vooral in de eerstvolgende maanden de leden van de R.C.P., die bestuursfuncties in het O.V.B. hebben, de partijgedachte in alle besprekingen in het O.V.B. moeten uitdragen.

Spr. zegt om deze reden de functie van secretaris van de partij, welke door hem wordt vervuld ter beschikking te stellen.

Oosterwijk, C., zegt het voorstel van Hofland, A., nog te willen aanhouden, daar het Partijbestuur opdracht heeft gegeven, om zo spoedig mogelijk te komen tot het organiseren van een propagandavond over Joego-Slavië.

Dolleman, Andries, geb. 23-11-1912 te 's-Gravenhage (bekend) en de Wilde, Gerrit, geb. 20-4-1924 te Heerlen (bekend), die onder meer enige tijd geleden Joego-Slavië hebben bezocht, zullen over de politiek in dat land kunnen spreken; ook Herremans, Abraham, geb. 6-10-1904 te Bredrecht (bekend), zal voor deze avond uitgenodigd worden.

Aan deze propaganda-avond zal door advertenties in verschillende bladen bekendheid worden gegeven, terwijl voorts ook in "De Vlan" en de "Nieuwe Strijd" een advertentie zal worden geplaatst.

-Spr.-

62
12 07
/

x |

Spr. zegt, dat dit alles in korte tijd moet worden georganiseerd en meent, dat het daarom wenselijk is, dat Hofland, A., zijn functie als secretaris nog enige tijd zal waarnemen.

o.v. 16 j. ↙
↖ Siteur, P., leest hierna een door hem ontvangen brief voor (afschrift aangehecht) en zegt dat de leden en abonneelijken in verschillende handen zijn, wat natuurlijk uit spionage oogpunt bezien zeer goed is, doch hierdoor krijgt men geen goed beeld van de werkelijke stand van zaken.

↖ Oosterwijk, C., zegt toe deze lijsten te zullen verzamelen en in vertrouwde handen te geven, waarna de juiste gegevens naar Amsterdam kunnen worden gestuurd.

↖ Hofland, A., sluit hierna te 23.30 uur de vergadering (EINDE).

---

x1 N.B. Met de in bijgaand schrijven genoemde naam "Monster" wordt bedoeld de bij Uw dienst bekende Monster, Johannes Willem, geb. 31-3-1895 te Nieuw Lekkerland, koelmonteur, wonende Frans Bekkerstraat 80 te Rotterdam.

↑
15

A f s c h r i f t .

E V O L U T I O N A I R C O M M U N I S T I S C H E P A R T I J .
Id. Rotterdam   Secr. West Varkenoordscheweg 33-19

Kameraden

Het is noodzakelijk in vergadering bijeen te komen, bespreking van verschillende zaken maken dit noodzakelijk. Zorgt er dus voor er bij te zijn. Op de agenda staat:

een ernstige mededeling van het I.S.
uitbreiding van de krant en verdere organisatie werk
het economische werk van de partijgenoten
mutaties in het bestuur.

Deze vergadering zal gehouden worden bij kam: J. Panders, Buitenhofstraat 34 op Woensdag 11 Oct. 8 uur presies. Wij rekenen op je aanwezigheid

Kam, Groeten A Hofland.

Afschrift.

Kam. Siteur

Je brief van 3 October heb ik eerst Vrijdag 6 October ontvangen. Ik ben daardoor en mede door de verzending van de kwitanties van de Tribune er niet toe gekomen je eerder te antwoorden. Bijgaand doe ik je de nieuwe kwitanties en lijsten toekomen. Ik heb er een lijst bijgedaan voor de week van 28 October of 3 Nov. Deze laatste lijst behoef je bij de afrekening over October niet terug te sturen. Als je de week en maandstaten nu na 28 October opstuurt heb je vast een lijst voor de volgende maand. Deze lijst stuur je dan bij de volgende afrekening over November in, enz. Ik hoop zo de moeilijkheid, die ontstaat door een te late verzending van de kwitanties opgelost te hebben.

Wat kam.Monster betreft, zou ik graag van je willen vernemen hoeveel kranten hij wil hebben en waar hij ze heen moet sturen.

Zoals jullie gemerkt zullen hebben heb ik het aantal kranten dat Rotterdam krijgt met de helft verlaagd. We moeten bezuinigen en nemen daarom voorlopig de maatregel, dat alle afdelingen tien k kranten meer krijgen dan ze verkopen, d.w.z. afrekenen. Ik heb op het ogenblik nog geen overzicht hoe het staat met het aantal weekabonné's en het aantal colportagenummers, dat jullie verkoopt. Ik verwacht omgaand bericht hoeveel jullie in de toekomst denken nodig te hebben, met een specificatie hoeveel weekabonné's daarbij zijn. De kranten van de weekabonné's moeten in elk geval eens per maand afgerekend worden. Krijg ik geen bericht of geen afrekening, dan zal het aantal kranten dat de afdeling toegestuurd krijgt verminderd worden.

Dit laatste geldt niet voor Schiedam.

Wat het persfonds overig betreft, hierover niets te klagen. Het mag natuurlijk wel meer worden, maar ik ben overtuigd dat je je best doet.

Tot ziens,

Th.T.Wiering

Blasiusstraat 8 hs

Amsterdam O.

Verbinding: 2^u

No.: 1310.

Ond.: besloten ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 19 November 1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: ✓

Medewerkende instanties : gene.

Ondernomen acties: gene.

OP KAART
ACD/46
DAT: 24.51
PAR: R.F.

6.152
05.12
28 NOV. 1950
ACD/90063

27 NOV. 1950

Ridder
Kort verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag 15 November 1950 ten huize van Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig 9 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (waarvan een afschrift is aangehecht.)

Hofland, A., voornoemd, opent te circa 20.10 uur de vergadering en zegt, dat deze is belegd op verzoek van Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend) en Siteur, Pieter, geb. 1-1-1895 te Rotterdam (bekend).

Spr. zegt het te betreuren, dat het verzoek voor het beleggen dezer vergadering via Amsterdam bij de afdeling Rotterdam terecht kwam, waardoor Amsterdam noodzaak was Wieringh, Th. (nadere personalia niet bekend), wonende te Amsterdam, als controleur naar Rotterdam te sturen.

Versloot, H., voornoemd, zegt aan het partijbestuur te hebben geschreven, dat de Rotterdamse afdeling niet actief genoeg is.

Spr. zegt vervolgens, dat Hofland, A., voornoemd, veel te laat de vergaderingen bekend maakt en dat daarom de vergaderingen zo slecht bezocht worden.

Spr. meent, dat minstens iedere maand eenmaal vergaderd moet worden, maar dat dit niet gebeurt, doordat Hofland, A., voornoemd, de zaak saboteert.

Spr. zegt, dat ook de giften voor de krant niet in "De Tribune" worden verantwoord.

Hij toont tenslotte een brief, waarin het partijbestuur op onmiddellijke afrekening van de maand-kwitanties van "De Tribune" aandringt.

Spr. zegt, dat hiervoor Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend) verantwoordelijk is, daar hij steeds het geld direct aan Sterk, A., voornoemd, heeft afgedragen.

Hieruit blijkt, dat Sterk, A., de zaak verwaarloost en te lui is om het krantengeld af te halen.

Ook "Kruitzak" (Kruidhof, Engel Harm, geb. 20-9-1905 te Groningen (bekend)), is nooit actief; Siteur, P., voornoemd, en hijzelf doen al het werk, en, zo geeft hij te kennen, als dat niet gauw verandert kan men hem wel schrappen.

-Siteur-

Siteur, Pieter, voornoemd, zegt zich volkomen bij het betoog van Versloot, H., voornoemd, aan te sluiten en hoopt dat Sterk, A., zich zal verantwoorden.

Hofland, A., zegt het laf te vinden zichzelf te roemen /en verdacht en Sterk, A., en hem zwart/te maken.

"Jullie wisten, wat hier besproken zou worden, het was daarom beter geweest dit te zeggen, dan had er op gerekend kunnen worden."

Spr. merkt nog op, dat er door Sterk, A., en hem niet wordt gekonkelt.

Sterk, A., zegt er niet veel voor te voelen zich voor Jan Rap en z'n maat te verantwoorden en dat Wieringh, Th., volgens de gegevens, die hij bij zich heeft, wel zal kunnen aantonen, dat de afdracht van de contributie uit Rotterdam klopt.

Hierna worden de gegevens van de afdeling Rotterdam met die van Wieringh, Th., vergeleken, waaruit blijkt, dat de afrekeningen kloppen.

Hofland, A., zegt, dat Versloot, H., en Siteur, P., op een O.V.B.-vergadering hun mond voorbij hebben gepraat.

1287 Zij zouden op genoemde vergadering openlijk hebben laten blijken, dat een uitspraak van Sterk, A., in verband met de voorstellen van Wieringen en Den Haag voor het O.V.B.-Congres, niet de opvatting is van de R.G.P.-politiek.

Spr. zegt, dat Sterk, A., handelde in opdracht van Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend).

Wieringh, Th., zegt, dat hem de kwestie van de voorstellen uit de voorlopige beschrijvingsbrief van het O.V.B., niet genoeg bekend is, doch meent dat, indien Oosterwijk, C., en Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Haste (bekend) als O.V.B.-bestuurders van mening zijn, het in het belang van de partij is om het voorstel Wieringen aan te nemen en dat van Den Haag af te wijzen, men zich bij die besluiten, althans op een O.V.B.-vergadering, behoort neer te leggen.

Hofland, A., zegt, dat zo spoedig mogelijk weer een vergadering zal worden belegd om het standpunt van de partij voor het a.s. O.V.B.-Congres te bespreken en sluit te 23.30 uur de vergadering. (EINDE).

A.

A f s c h r i f t .

REVOLUTIONAIRE-COMMUNISTISCHE-PARTIJ.

ROTTERDAM 12 - 11 - 50.

Kameraden,

Verschillende zaken maken het noodzakelijk om in leden vergadering bijeen te komen en wel a.s. Woensdag 8 uur 15 November bij A.Hofland. Het is van groot belang dat ook jij er bij bent. We rekenen op je.

Kam. groeten A.Hofland.

DIENSTGEHEIM

Verbinding: No.12

17 November 1950.

Doss.15/221

Onderwerp: Scholingsbijeenkomst R.C.P.

Datum ontvangst bericht:---

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht gezonden aan:---

Medewerkende instanties:---

Ondernomen actie:---

6.112
05.51
21 NOV. 1950
ACD/ 9/514

OP KAART
ACD/IV B
DAI: 23/12-50
PAR: 9288

Bijlage: één

De Heer 1

Op 9 November 1950 om plm. 20.30 uur hield de afd. Den Haag van de Revolutionair Communistische Partij (R.C.P.) een openbare scholingsbijeenkomst.

Aanwezig 10 personen.

Onder de bezoekers werden opgemerkt:

- X! Theo VAN TIJN, geboren te Amsterdam 28 Juni 1927, wonende te Amsterdam,
- X! Theo WIERINGH, wonende te Amsterdam,
- X! Hugo Hermann DRENTH, geboren te Haste 23 Februari 1916 van beroep kantoorbediende, wonende Hellingweg 18,
- X! Albertus Johannes VAN DER ZWAN, geboren te Leiden 22 Januari 1912, van beroep los werkmán, wonende Trekweg 27,
- X! Henricus Johannes Theodorus COMBRINK, geboren te Schiedam 27 Mei 1884, van beroep los werkmán, wonende Van der Hoopstraat 35,
- X! Adrianus KLEYMEER, geboren te 's-Gravenhage 18 October 1895, van beroep los werkmán, wonende Slijkeinde 21,
- X! Leendert SLAPPENDEL, geboren te Nieuwerkerk a/d IJssel 30 Augustus 1892, van beroep huisschilder, wonende Van Koetsveldstraat 30, allen te 's-Gravenhage.

De bijeenkomst werd geopend door H.H.DRENTH, die mededeelde, dat deze avond als onderwerp zou worden behandeld: "De ontwikkeling van Joego-Slavië"

P.D. 1995

De spreker, Willy DOLLEMAN (Willem Frederik DOLLEMAN, geboren te 's-Gravenhage 2 Mei 1921, van beroep pottenbakker, wonende Vreeswijkstraat 689 te 's-Gravenhage), die kort geleden enige weken in Joego-Slavië heeft doorgebracht, was verhinderd om over zijn belevenissen in dit land te spreken. Indiens plaats werd nu het woord verleend aan Theo VAN TIJN. Hij schetste de ontwikkeling van het communisme in Joego-Slavië na de Duitse inval. De communisten onder leiding van TITO, aldus spreker, weerstonden de Duitsers en zij wisten uiteindelijk zonder enige hulp de Duitsers uit hun land te verdrijven.

Van Rusland hebben zij daarbij geen enkele steun ontvangen. Integendeel een verzoek om medicamenten, waaraan zeer dringend behoefte was, werd nimmer door STALIN beantwoord, doch wel verhief STALIN de legatie te Moskou van de Tito vijandig gezinde Joego-Slavische regering te Londen tot Ambassade.

Uit deze voorbeelden, zo betoogde spreker, is op te maken, dat de controverse tussen STALIN en TITO reeds ge-

-durende-

durende de oorlog bestond.

De volledige breuk tussen TITO en de Stalinistische landen is een gevolg van het feit, dat TITO in Joego-Slavië een zuiver Leninistisch- en geen nationalistisch programma doorgevoerd heeft.

TITO richt zich in al zijn handelingen naar het zuivere Marxisme en dit is een doorn in het oog van STALIN.

Het voorstel van TITO om op de Balkan een Federatie van Volksdemocratiën op te richten maakte tenslotte de kloof tussen TITO en de Kominform onoverkomenlijk.

Aan het einde van zijn voordracht merkte spreker op, dat de toestand in Joego-Slavië zich in gunstige zin ontwikkelt ondanks de grote tegenwerking van Stalinisten.

Na deze rede werd door KLEYMEER de vraag gesteld of er in Joego-Slavië vrijheid van godsdienst is. Spreker beantwoordde deze vraag bevestigend en zei, dat de Rooms-Katholieken vrijelijk hun godsdienstige plichten kunnen nakomen. Er is in dat land wel een vereniging, die strijd voert tegen de kerk, doch de regering en de partij houden zich buiten deze kwestie en hebben geen partij gekozen.

Om plm. 22.30 uur werd de bijeenkomst door DRENTH gesloten.

Een pamflet gericht aan de lezers van de Tribune, waarin wordt verzocht deze bijeenkomst te bezoeken, gaat hierbij. (einde)

verbinding: A

No. 1312.

Ond.: Besloten ledenverg.R.C.P..

Datum ontvangst bericht: 24-11-1950.

Betrouwbaarheid berichtgever: Betrouwbaar.

Waardering bericht: Betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: ✓

Medewerkende instanties: Gene.

Ondernomen acties: Gene.

6.112
05.12
28 NOV. 1950
ACD/40107

OP KAART
ACD/40107
DAT: 8/2-51
PAR: 40107

FOTO
No. 3206

27 NOV. 1950

Verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionair Communistische Partij (RCP), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag, 22 November 1950, te 20 uur, ten huize van Hofland, Albert, geboren 14-9-1916 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig 9 personen.

Hofland, A. opent te 20.10 uur de vergadering en zegt, dat na de vergadering van Woensdag, 15 November j.l. door het partijbestuur is besloten, dat bij een verschil van mening in de O.V.B. vergaderingen, de openlijke partijmeningen buiten geding moeten blijven.

Bij belangrijke besprekingen in de vergaderingen van het O.V.B. moet door de leden van de R.C.P. eerst met het partijbestuur worden overlegd, zodat een eensgezind standpunt wordt ingenomen.

Spr. zegt, dat hij door drukke werkzaamheden in het OVB, het secretariaat van de R.C.P., afd. Rotterdam niet meer ten volle kan waarnemen. Door het partijbestuur is dan ook besloten voor de afdeling Rotterdam een propagand- en een economisch secretaris te benoemen.

Na enige discussie wordt besloten Siteur, Pieter, geboren 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) de functie van propaganda secretaris zal krijgen en dat Hofland, A. het economisch gedeelte voor de partij zal behartigen.

Hofland, A. zegt, dat zijn werkzaamheden zullen zijn, het voeren van een tactische partijpolitiek in het O.V.B. en het bespreken van O.V.B. vraagstukken met de R.C.P. leden in het O.V.B., na overleg met het partijbestuur en de politiek-secretaris Oosterwijk, Cornelis, geboren 6-11-1906 te Rotterdam (bekend).

Spr. zegt in overleg met Siteur, P. de vergaderingen voor de O.V.B. vraagstukken te zullen uitschrijven, terwijl Siteur, P. voor de gewone afdelingsvergaderingen de leden zal aanschrijven.

Combrink, Hendrikus Johannes, geboren 25-2-1913 te Hof van Delft (bekend) zegt, dat Wieringh, Th. wonende te Amsterdam in een vergadering van het partijbestuur, verslag heeft uitgebracht van de vergadering te Rotterdam op Woensdag, 15 November j.l..

Spr. zegt, dat het partijbestuur overtuigd is, dat alle wantrouwen van Siteur, P. en Versloot, H. in het beleid van het afdelingsbestuur Rotterdam, ongegrond is gebleken. Tevens heeft het partijbestuur toegezegd, dat alle ingekomen extra giften in de "Tribune" zullen worden verantwoord.

Spr. brengt hierna het voorstel van Wieringh en Den Haag uit de Verloperige Beschrijvingsbrief van het O.V.B. ter

-sprake-

Ridam

o.k.

o.k.
e.g. L.P.P.

1287

sprake en zegt, dat het partijbestuur het standpunt van de R.C.P., afdeling Rotterdam ten aanzien van beide voorstellen heeft goedgekeurd.

Spr. zegt, dat genoemde voorstellen uit de "Spartacus" en de Syndicalistische hoek komen en dat deze eigenlijk principieel afgewezen behoorden te worden. Ook het voorstel van de afdeling "Verkeer" van het O.V.B., n.l. het laten vervallen van de z.g. discussierubriek "Het Vrije Woord" in "Nieuwe Strijd", moet in het belang van de te voeren politiek in het O.V.B., worden afgewezen.

Spr. zegt, dat van den Berg, Anton, geboren 23-3-1903 te Rotterdam (bekend) en Smid, Wietse, geboren 9-4-1887 te de Leek (bekend) de strijd niet aandurven en dat zij, als het op een uitbreiding van een conflict aankomt, terugkrabbelen.

Spr. zegt, dat Breederveld, Frans, geboren 29-6-1906 te Vlaardingen-Ambacht (bekend) en Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geboren 13-6-1914 te Winterswijk (bekend) in opdracht van het partijbestuur lid moeten worden van het N.V.V..

Breederveld, F. merkt op, juist hedenmorgen het lidmaatschapboekje van het N.V.V. thuisgestuurd te hebben gekregen.

Pln. Combrink, H.J. zegt lid te zijn van de Algemene Nederlandse Bond van Handels- en Kantoorbedienden van het N.V.V. en waarschuwt op de vergaderingen van het N.V.V. niet te hard van stapel te lopen, daar men anders geroyeerd wordt.

Na het ontstaan van een conflict zullen onze leden in het N.V.V. het vuurtje moeten aanwakkeren.

Hofland, A. zegt, dat voor het O.V.B. congres nog een vergadering zal worden gehouden en sluit te 23 uur de vergadering. Einde.-----

1287

in P.D.'s
of o.k.

in P.D.

462

K

Verbinding: *AP*

No.: 1335.

Ond.: besl. ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 1 December 1950-

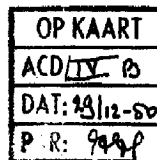
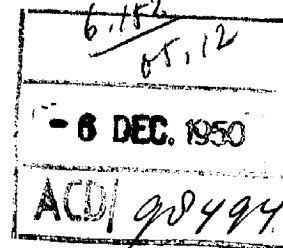
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: /

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene.

5 DEC. 1950

Rid

X | Kort verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag 29 November 1950 te 20.00 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend).

X | Aanwezig 9 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (afschrift aangehecht).

X | Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) opent te 20.10 uur de vergadering en leest een brief van het partijbestuur uit Amsterdam voor, waarin de richtlijnen worden aangegeven, die de leden van de R.C.P. hebben te volgen op het a.s. O.V.B.-Congres.

X | Spr. zegt, dat Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Waste (Dld.), wonende te s'-Gravenhage, dit schrijven nader zal toelichten.

Drenth, H.H., voornoemd, zegt dat de bedoeling van genoemd schrijven is, dat de leden van de R.C.P. het standpunt van de partij, voor wat betreft de verschillende voorstellen uit de beschrijvingsbrief voor het 2e Congres van het O.V.B. (Zie voor de beschrijvingsbrief ons schrijven No. 1326, d.d. 30-11-1950), op het a.s. O.V.B.-Congres verdedigen, zonder dat daarbij de partijpolitiek ter sprake komt.

Spr. neemt hierna verschillende voorstellen uit de beschrijvingsbrief onder de loupe en zegt, dat het voorstel van de afdeling "Bouwvak" Rotterdam, betreffende de Koninklijke goedkeuring dient te worden ondersteund en dat het voorstel van Amsterdam betreffende artikel 3 van de statuten van het O.V.B., waarin het woord "wettig" zou moeten worden weggelaten, moet worden afgewezen.

Ook de voorstellen van Wieringen en Den Haag betreffende het aanvaarden van functies in politieke partijen of parlementaire lichamen, moeten om principiële redenen worden afgewezen.

Om echter te voorkomen, dat de voorstellen toch worden aangenomen, moet het tegenvoorstel van de afd. "Bouwvak" Rotterdam met alle middelen worden ondersteund.

Spr. zegt, dat het partijbestuur, indien ook

dit mocht mislukken, een resolutie heeft opgesteld, welke als volgt luidt:

"Ieder, zowel bestuurder als lid van het O.V.B., kan lid zijn en blijven van een politieke partij, terwijl het O.V.B. zich heeft te onthouden van elke bemoeienis met de godsdienstige of politieke opvattingen van de leden."

Spr. zegt, dat het voorstel van "Verkeer"-Rotterdam n.l. het laten vervallen van de discussierubriek "Het Vrije Woord" in "Nieuwe Strijd" moet worden afgewezen.

Tevens moet op het Congres worden aangetoond, dat het juist de Spartacus-groep is, die de politiek, welke zij zegt te willen weren, in het O.V.B. brengt.

XI
Spr. zegt, dat hij en Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend), zullen trachten in de eventuele redactie-commissies zitting te nemen.

X
X
Hofland, A., voornoemd en Siteur, P., voornoemd, zullen daartoe Drenth, H.H., voornoemd, voorstellen en Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend), en Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend) zullen Oosterwijk, C., voornoemd, voordragen.

Versloot, H., stelt voor Drenth, H.H., en Oosterwijk, C., alle spreektijd te geven.

Drenth, H.H., zegt, dat behalve hij en Oosterwijk, C., ook Sterk, A., en Siteur, P., zullen spreken, temeer daar Sterk, A., in het O.V.B. niet als R.C.P.-er bekend is.

Siteur, P., sluit hierna te 23.00 uur de vergadering. (EINDE).

M,

A f s c h r i f t .

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ

Secr.: Adamshofstraat 129a

Kameraden,

Ik nodig U uit tot het bijwonen van een ledenvergadering op Woensdag 29 Nov. des 's avonds 8 uur ten huize van A.Hofland.

Agenda:

Bespreking economise werk van de partij. Het spreekt vanzelf, dat ook daar de partijgenoten aanwezig moeten zijn, en vertrouwen daar dan ook op.

Met kam. groeten

P.Siteur.

Verbinding: *van R'dam*

No:97.

Onderwerp: besl.bestuursverg.R.C.P.-afd.R'dam.

Datum ontvangst bericht: 25-1-50.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan : --

Medewerkende instanties : gene.

Ondernomen actie : gene.

OP KAART
ACD/ 4 B
DAI: 29/2 17
PAR: <i>[handwritten]</i>

6151.152
05.13.
- 5 FEB. 1951
ACD/ 102533

schutblad is verwijderd

-2 FEB. 1951

Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag 24 Januari 1951, te 20 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geb:12-10-83 te Schiedam (bekend).

[Aanwezig 5 personen. *]* Een afschrift van de convocatie is aangehecht.

o.d. 102 v *X* Siteur, Pieter, geb:1-9-95 te Rotterdam (bekend), opent te 20.30 uur de vergadering met het voorlezen van een brief van het partij-bestuur, waarin er bij de afdelingsbesturen op wordt aangedrongen de leden tot meer activiteit aan te sporen en stelt voor in verband met de nog steeds lopende schuld van f 1000.- bij de drukker van "De Tribune" een verloting of een bonte avond te organiseren en een enveloppen-actie onder de leden te houden. Met een gedeelte van dat geld zullen dan ook de kosten kunnen worden bestreden, welke worden gemaakt door de 2 afgevaardigden naar het internationaal congres.

Spr. zegt, dat op beide Pinksterdagen te Amsterdam het R.C.P.-congres zal worden gehouden en dat de resoluties en moties hiervoor in een volgende vergadering moeten worden samengesteld.

Spr. deelt mede dat er binnenkort van het partijbestuur een resolutie zal verschijnen over de houding van de 4e internationale ten aanzien van Joego-Slavië (zie dezerzijds schrijven I.D.No.4, d.d.5-1-51) en dat deze resolutie in de afdelingsbesturen moet worden behandeld, waarna aan de hand van de resultaten daarvan op het a.s. congres een definitief standpunt kan worden ingenomen.

Spr. zegt voorts, dat het partijbestuur opdracht heeft gegeven om pamfletten te verspreiden bij de aanvang van N.V.V.- en P.v.d.A.-vergaderingen. De inhoud van deze pamfletten zal de arbeiders moeten aansporen tot oppositie.

X Oosterwijk, Cornelis, geboren 6-11-06 te Rotterdam (bekend), meent dat alleen een loterij enig resultaat zal opleveren, daar het partijbestuur de prijzen beschikbaar stelt. Spr. ziet in een enveloppen-actie, noch in een bonte avond enig heil, doch zegt voor het verspreiden van pamfletten te zijn, als het partijbestuur voor het benodigde papier zorgt.

Na langdurig heen en weer gepraat wordt besloten het partijbestuur te verzoeken het congres niet op de beide Pinksterdagen, doch een week voor of na Pinksteren te houden-

houden.

Siteur, P., voornoemd, sluit hierna te 22.30 uur de vergadering. (EINDE).

---

h

A f s c h r i f t .

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.
afd. Rotterdam. Secr. Adamshofstraat 129a

W.M.

Ik nodig U uit tot het bijwonen van een Bestuurs-
vergadering op Woensdag 24 Januari: ten huize van
Kam. Versloot des avonds 8 uur.

Agenda:

Bespreking over het ingekomen stuk
betreffende Joego-Slavië.

Kam. Groeten

P. Siteur.

Verbinding: " *R'dam*

No.: 217.

Onderwerp: Besl. Bestuursverg. R.C.P., afd. R'dam.

Datum ontvangst bericht: 19 Februari 1951.

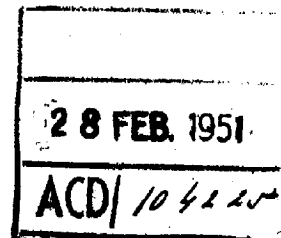
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: gene.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene.

27 FEB. 1951

Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) afd. Rotterdam, gehouden op Woensdag 14 Februari 1950, te 20.00 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend).

Aanwezig 6 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (waarvan afschrift is aangehecht).

Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend), opent te 20.10 uur de vergadering en zegt, dat een schrijven van het partijbestuur is ontvangen, waarin het standpunt van de Nederlandse Sectie van de 4e Internationale ten aanzien van de resolutie, welke is aangenomen door het VIIIe Plenum van het I.E.C. te Parijs in April 1950 (Zie blz. 23 van "Het Joegoslavische probleem"; aangehecht), wordt uiteengezet.

Zeer uitvoerig wordt geschreven over de soepele houding van Tito ten aanzien van Amerika en het Westen van Europa, terwijl het aanvaardt van de economische hulp, welke Joegoslavië van Amerika ontvangt wordt afgekeurd.

Spr. zegt, dat het schrijven als leidraad voor de bespreking zal worden genomen; dat door het partijbestuur wordt aangedrongen op een maandelijks gespecificeerde afrekening van de werk en kwartaalabonné's op "De Tribune", terwijl wordt verzocht de vrije giften zoveel mogelijk op naam aan het partijbestuur te melden.

Spr. deelt mede, dat in de afdeling Rotterdam enveloppen zullen worden uitgezet voor de z.g. f 500 actie.

Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend), zegt, dat het schrijven van het partijbestuur te eenzijdig is opgesteld en dat men thans geen positief standpunt t.a.v. Joegoslavië kan innemen, omdat men over te weinig gegevens beschikt.

Spr. zegt, dat het I.E.C., haar standpunt t.a.v. Joegoslavië in April 1950 heeft bepaald, doch dat de toestand nu totaal is veranderd, waardoor Tito zich

-gedwongen-

gedwongen ziet enige hulp van kapitalistische zijde te aanvaarden. Dit te meer daar met Moskou is gebroken en van dat land geen hulp wordt aanvaard, noch is te verwachten.

Spr. meent, na de zitting van het C.C., welke a.s. Zaterdag en Zondag te Amsterdam wordt gehouden, over meer gegevens te kunnen beschikken.

Siteur, Pieter, voornoemd, stelt voor de stencil-machine en de schrijfmachine onder zijn beheer te nemen, opdat hij als organisatie-secretaris niet alles met de pen zal behoeven af te doen.

Oosterwijk, C., zegt, dat de machines hoofdzakelijk worden gebruikt voor het stencillen van pamfletten en dat Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend), hiervoor is aangewezen.

Spr. meent, dat Siteur, Pieter, voornoemd, niet in staat is de machines behoorlijk te gebruiken; hij heeft verzuimd maatregelen te treffen om tijdens het congres van de P.v.d.A., op 8, 9 en 10 Februari j.l. behoorlijke pamfletten (aangehecht) te kunnen verspreiden, zodat een man uit Amsterdam (vermoedelijk Bob de Wilde) dat werk geheel voor zijn rekening moest nemen.

Siteur, P., voornoemd, zegt op 7 Februari een schrijven uit Amsterdam te hebben ontvangen om te zorgen met enkele personen bij de Riviera-Hal aanwezig te zijn om pamfletten te verspreiden, maar niet bij machte te zijn geweest aan dat verzoek te voldoen.

Hierna wordt besloten de zitting van het C.C. af te wachten, waarna een definitief standpunt kan worden ingenomen, hetwelk aan het a.s. congres kan worden voorgelegd.

Siteur, P., sluit dan te 22.30 uur de vergadering (EINDE).

Rh

AAN DE AFGEVAARDIGDEN OP HET CONGRES VAN DE PARTIJ VAN DE ARBEID.

Een zware verantwoordelijkheid RUST OP UW SCHOULDERS, nu ge bijeen komt om de koers van Uw partij te bespreken te midden van een ernstige internationale en nationale CRISIS.

In één zin kan het voornaamste politieke vraagstuk, waarvoor ge gesteld wordt aldus samengevat worden: zal de Partij van de Arbeid opnieuw zitting nemen in de te vormen Nederlandse regering, en daarmee de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de "ingrijpende maatregelen," niet alleen op defensiegebied en ten aanzien van de betalingsbalans, maar OOK IN SOCIAAL EN ECONOMISCH OPZICHT", waarover Dr. DREES op 18 Januari in de Tweede Kamer sprak? Of zal de Partij van de Arbeid gestou door haar ruim 100.000 leden en door de samengebalde kracht van de ruim 400.000 leden van het NVV als punt één op haar programma zetten: **GEEN VERDERE AANTASTING VAN HET LEVENSIJEL** en daaraan de consequenties verbinden, in de **OPPOSITIE** te gaan tegen een regering, welke deze verdere verslechtering in haar program opneemt?

Afgevaardigden!

In Uw hand ligt thans voor een groot deel de beantwoording van deze vraag. Er mag bij U geen enkele illusie bestaan over de gevolgen van de politieke koers welke sinds het bezoek van generaal Eisenhower, gericht is op het onmiddadelijk vormen van drie divisies. "Het Pafool" van 17 Januari meldde, dat reeds gewerkt wordt aan voorstellen van ingrijpend belang:

"Binnen enkele weken zal de centrale economische commissie, de CEC, aan de regering een rapport voorleggen met zeer ingrijpende versoberingsvoorstellen, welke "zich in schier alle sectoren van het Nederlandse leven zal doen gevoelen. De "uitwerking van deze voorstellen zal betekenen een sterke inkrimping van uitgaven voor alle lagen van de bevolking met belangrijke percentages. **HET WONING-BOUWPROGRAMMA, HET SOCIALE PROGRAMMA VAN DE REGERING, DE PRODUCTIE VOOR ALGEMEEN GEBRUIK, SUBSIDIES EN ZO MEER ZULLEN ALLE IN DE NAASTE TOEKOMST WORDEN AANGETAST.**"

Enkele maanden geleden reeds heeft de katholieke minister van Economische Zaken Van den Brink, aan journalisten meegedeeld, dat de **VERLENGING VAN DE WERKTIJD** door de sociaal-economische raad bestudeerd wordt.

Dit, afgevaardigden, is in alle openlijkheid het programma van de laatste regering, en het zal, zo GIJ niet ingrijpt, in korte tijd de werkelijkheid onder een volgende regering worden. Dit betekent:

AANTASTING EN AFSCHAFFING VAN DE 8-UREN-DAG!

AANTASTING VAN DE SOCIALE VOORZIENINGEN, zoals ouderdomspensioen, ziekte- en invaliditeitsverzekering, etc.

VERDERE DALING VAN HET LEVENSPIEL DOOR STIJGENDE PRIJZEN, HET VERMINDEREN DER SUBSIDIES EN HET HANDHAVEN VAN DE LOONSTOP-POLITIEK!

VERLENGING VAN DE DIENSTPLICHT EN VERMINDERING VAN DE PRODUCTIE VOOR DE MASSA-CONSUMPTIE, bij verhoging van de productie voor vernietigingsdoeleinden.

HET EINDE VAN DE VOLKS-WONINGBOUW EN EEN GROOTSCHEEPSE BOUW VAN KAZERNES!

Waartoe regeringsverantwoordelijkheid?

Vijf jaar bestaat thans Uw partij. Vijf jaar zitten vooraanstaande leden van Uw Partij op verantwoordelijke posten in de regering. Nooit hebben Uw leiders gezegd, dat zij door hun deelname aan de regering een **SOCIALISTISCH PROGRAM** zouden verwesenlijken, maar wél hebben zij hun deelname aan de regering gerechtvaardigd met twee gewichtige redenen: de zorg voor een **PROGRESSIEVE INDONESIE-POLITIEK** en de zorg voor **SOCIALE VOORZIENINGEN**.

Het is nodig aan deze beide door Uw leiding aangegeven redenen te herinneren, -- want het zijn mede Uw partijgenoot-ministers geweest, die op 18 December 1948 de opdracht gaven tot een front-aanval op de Republiek Indonesia en de arrestatie van Soekarno, Sjahrir en anderen; een oorlog, die niet alleen vanuit socialistisch oogpunt volkomen verwerpelijk en verraderlijk was, maar die bovendien, zoals De Kadt onlangs in de Tweede Kamer verklaarde, is uitgelopen op een militaire nederlaag. Het zijn, tenslotte, Uw partijgenoot-ministers geweest, die mede zich tot het uiterste verzetten tegen de overdracht van de soevereiniteit over Nieuw-Guinea aan de Republiek Indonesia en het is Uw partijbestuur, dat zich, ondanks de houding van Ir. H. Vos tot het laatste toe solidair heeft verklaard met de regering, -- en dit tevens ondanks de door Suurhoff in De Vakbeweging gegeven aankondiging, dat "de regering niet mag menen, dat bij de Nederlandse arbeidersbevolking de geneigdheid zal bestaan om de lasten voor een groot deel te dragen."

Wat de sociale voorzieningen betreft: het is nodig eraan te herinneren, dat volgens de officiële cijfers het levenspeil voortgaat te dalen: EN VOORAL IS HET NODIG ER OP TE WIJZEN, DAT WAT ER AAN SOCIALE VOORZIENINGEN BESTAAT, VOLGENS DE AANKONDIGING VAN DR. DRIBBS ZELVE THANS IN HET BELANG DER HER-BEWAPENING ZAL WORDEN AANGETAST.

Uw conclusie afgevaardigden, kan geen andere zijn dan de onze:

WANNEER DEELNAME AAN DE REGERING UW PARTIJ MEDEVERANTWOORDELIJK MAAKT VOOR DE AFBRAAK VAN DE SOCIALE VOORZIENINGEN, IS HET DE PLICHT VAN UW LEIDERS UIT DE REGERING TE TREDEN.

Ir. H. Vos heeft er in een aantal artikelen in Het Vrije Volk op gewezen, dat de PvdA tot ONMAGT gedoemd is door zich te binden tegen de regering. Hij heeft gewezen op onmiskenbare tekenen van MISERE in de partij, welke tot uitdrukking komt in half-lege zalen, etc.

Toch vormen de PvdA en vooral de met haar solidaire organisaties van het NVV, niet alleen een macht, maar zo gij wilt de beslissende, de ENIGE beslissende macht in dit land. 400.000 arbeiders van het NVV zijn tot passiviteit gedoemd door de gebondenheid aan de regeringspolitiek; in de oppositie kunnen deze 400.000 leden alle weerstand overwinnen, met deze opgehoopte kracht kan men ELKE WENS van de werkende bevolking (IN de regering onuitvoerbaar) door eensgezind optreden verwirkelijken. En deze 400.000 kunnen de GEHELE WERKENDE BEVOLKING hoe ook georganiseerd, mede-betrekken in een strijd, welke zich als eenvoudig doel stelt: ELKE ACHTERUITGANG IN DE POSITIE DER WERKENDE BEVOLKING MET KRACHT TE BESTRIJDEN. Uit-treden uit de regering, aanvaarding van dit program:

1. HANDHAVING VAN DE 8-UREN-DAG.
2. HANDHAVING VAN HET LEVEN SPEIL door tegenover elke prijsstijging een overeenkomstige loonsverhoging (glijdende loonschaal) te verlangen.
3. HANDHAVING VAN HET RECHT OP VERENIGING, VERGADERING EN STAKING

zullen U maken tot de eerste kracht des lands. Voortgaan op de oude weg, zal leiden tot voortgaande ondermijning van de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de arbeidersklasse en, niet het laatst, van Uw organisaties.

Afgevaardigden!

Dit congres van Uw partij is een historisch congres. Toont Uw taak waardig te zijn!

Revolutionnaire Communistische Partij
Ned. Sectie van de IVE Internationale.
De Tribune.
Land. Secr.: Nieuwe Prinsengracht 47,
Amsterdam, C. Tel.: 56979.

AAN DE AFGEVAARDIGDEN OP HET CONGRES VAN DE PARTIJ VAN DE ARBEID.

Een zware verantwoordelijkheid RUST OP UW SCHOULDERS, nu ge bijeen komt om de koers van Uw partij te bespreken te midden van een ernstige internationale en nationale CRISIS.

In één zin kan het voornaamste politieke vraagstuk, waarvoor ge gesteld wordt aldus samengevat worden: zal de Partij van de Arbeid opnieuw zitting nemen in de te vormen Nederlandse regering, en daarmee de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de "ingrijpende maatregelen," niet alleen op defensiegebied en ten aanzien van de betalingsbalans, maar **OOK IN SOCIAAL EN ECONOMISCH OPZICHT**", waarover Dr. DREES op 18 Januari in de Tweede Kamer sprak? Of zal de Partij van de Arbeid gesteund door haar ruim 100.000 leden en door de samengebalde kracht van de ruim 400.000 leden van het NVV als punt één op haar programma zetten: **GEEN VERDERE AANTASTING VAN HET LEVENSPEIL** en daaraan de consequenties verbinden, in de **OPPOSITIE** te gaan tegen een regering, welke deze verdere verslechtering in haar program opneemt?

Afgevaardigden!

In Uw hand ligt thans voor een groot deel de beantwoording van deze vraag. Er mag bij U geen enkele illusie bestaan over de gevolgen van de politieke koers welke sinds het bezoek van generaal Eisenhower, gericht is op het onmiddellijk vormen van drie divisies. "Het Parool" van 17 Januari meldde, dat reeds gewerkt wordt aan voorstellen van ingrijpend belang:

"Binnen enkele weken zal de centrale economische commissie, de CEC, aan de regering een rapport voorleggen met zeer ingrijpende versoberingsvoorstellen, welke "zich in schier alle sectoren van het Nederlandse leven zal doen gevoelen. De "uitwerking van deze voorstellen zal betekenen een sterke inkrimping van uitgaven voor alle lagen van de bevolking met belangrijke percentages. **HET WONING-BOUWPROGRAMMA, HET SOCIALE PROGRAMMA VAN DE REGERING DE PRODUCTIE VOOR ALGEMEEN GEBRUIK, SUBSIDIES EN ZO MEER ZULLEN ALLE IN DE NAASTE TOEKOMST WORDEN "AANGETAST."**

Enkele maanden geleden reeds heeft de katholieke minister van Economische Zaken Van den Brink, aan journalisten meegedeeld, dat de **VERLENGING VAN DE WERKTIJD** door de sociaal-economische raad bestudeerd wordt.

Dit, afgevaardigden, is in alle openlijkheid het programma van de laatste regering, en het zal, zo GIJ niet ingrijpt, in korte tijd de werkelijkheid onder een volgende regering worden. Dit betekent:

AANTASTING EN AFSCHAFFING VAN DE 8-JUREN-DAG!
AANTASTING VAN DE SOCIALE VOORZIENINGEN, zoals ouderdomspensioen, ziekte- en invaliditeitsverzekering, etc.
VERDERE DALING VAN HET LEVENSPEIL DOOR STIJGENDE PRIJZEN, HET VERMINDEREN DER SUBSIDIES EN HET HANDHAVEN VAN DE LOONSTOP-POLITIEK!
VERLENGING VAN DE DIENSTPLICHT EN VERMINDERING VAN DE PRODUCTIE VOOR DE MASSA-CONSUMPTIE, bij verhoging van de productie voor vernietigingsdoeleinden.
HET EINDE VAN DE VOLKS-WONINGBOUW EN EEN GROOTSCHEEPSE BOUW VAN KAZERNES!

Waartoe regeringsverantwoordelijkheid?

Vijf jaar bestaat thans Uw partij. Vijf jaar zitten vooraanstaande leden van Uw Partij op verantwoordelijke posten in de regering. Nooit hebben Uw leiders gezegd, dat zij door hun deelname aan de regering een **SOCIALISTISCH PROGRAM** zouden verwezenlijken, maar wél hebben zij hun deelname aan de regering gerechtvaardigd met twee gewichtige redenen: de zorg voor een **PROGRESSIEVE INDONESIE-POLITIEK** en de zorg voor **SOCIALE VOORZIENINGEN**.

Het is nodig aan deze beide door Uw leiding aangegeven redenen te herinneren, want het zijn mede Uw partijgenoot-ministers geweest, die op 18 December 1948 de opdracht gaven tot een front-aanval op de Republiek Indonesia en de arrestatie van Soekarno, Sjahrir en anderen; een oorlog, die niet alleen vanuit socialistisch oogpunt volkomen verwerpelijk en verraderlijk was, maar die bovendien, zoals De Kadt onlangs in de Tweede Kamer verklaarde, is uitgelopen op een militaire nederlaag. Het zijn, tenslotte, Uw partijgenoot-ministers geweest, die mede zich tot het uiterste verzetten tegen de overdracht van de soevereiniteit over Nieuw-Guinea aan de Republiek Indonesia en het is Uw partijbestuur, dat zich, ondanks de houding van Ir. H. Vos tot het laatste toe solidair heeft verklaard met de regering, -- en dit tevens ondanks de door Suurhoff in De Vakbeweging gegeven aankondiging, dat "de regering niet mag menen, dat bij de Nederlandse arbeidersbevolking de geneigdheid zal bestaan om de lasten voor een groot deel te dragen."

Wat de sociale voorzieningen betreft: het is nodig eraan te herinneren, dat volgens de officiële cijfers het levenspeil voortgaat te dalen: EN VOORAL IS HET NODIG ER OP TE WIJZEN, DAT WAT ER AAN SOCIALE VOORZIENINGEN BESTAAT, VOLGENS DE AANKONDIGING VAN DR. DREES ZELVE THANS IN HET BELANG DER HER-BEWAPENING ZAL WORDEN AANGETAST.

Uw conclusie afgevaardigden, kan geen andere zijn dan de onze:

WANNEER DEELNAME AAN DE REGERING UW PARTIJ MEDEVERANTWOORDELIJK MAAKT VOOR DE AFBRAAK VAN DE SOCIALE VOORZIENINGEN, IS HET DE PLICHT VAN UW LEIDERS UIT DE REGERING TE TREEDEN.

Ir. H. Vos heeft er in een aantal artikelen in Het Vrije Volk op gewezen, dat de PvdA tot ONMACHT gedoemd is door zich te binden tegen de regering. Hij heeft gewezen op onmiskenbare tekenen van MISERE in de partij, welke tot uitdrukking komt in half-lege zalen, etc.

Toch vormen de PvdA en vooral de met haar solidaire organisaties van het NVV, niet alleen een macht, maar zo gij wilt de beslissende, de ENIGE beslissende macht in dit land. 400.000 arbeiders van het NVV zijn tot passiviteit gedoemd door de gebondenheid aan de regeringspolitiek; in de oppositie kunnen deze 400.000 leden alle weerstand overwinnen, met deze opgehoopte kracht kan men ELKE WENS van de werkende bevolking (IN de regering onuitvoerbaar) door eensgezind optreden verwirkelijken. En deze 400.000 kunnen de GEHELE WERKENDE BEVOLKING hoe ook georganiseerd, mede-betrekken in een strijd, welke zich als eenvoudig doel stelt: ELKE ACHTERUITGANG IN DE POSITIE DER WERKENDE BEVOLKING MET KRACHT TE BESTRIJDEN, uit-treden uit de regering, aanvaarding van dit program:

1. HANDHAVING VAN DE 8-UREN-DAG.

2. HANDHAVING VAN HET LEVENSSPEIL door tegenover elke prijsstijging een overeenkomstige loonsverhoging (glijdende loonschaal) te verlangen.

3. HANDHAVING VAN HET RECHT OP VERENIGING, VERGADERING EN STAKING

zullen U maken tot de eerste kracht des lands. Voortgaan op de oude weg, zal leiden tot voortgaande ondermijning van de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de arbeidersklasse en, niet het laatst, van Uw organisaties.

Afgevaardigden!

Dit congres van Uw partij is een historisch congres. Toont Uw taak waardig te zijn!

Revolutionnaire Communistische Partij
Ned. Sectie van de IVE Internationale.
De Tribune.
Land. Secr.: Nieuwe Prinsengracht 47,
Amsterdam, C. Tel.: 56979.

A f s c h r i f t .

Revolutionair Communistische Partij,
Afd. Rotterdam   Org. Secr. Adamshofstraat 129a

W.K.

Ik nodig je uit tot het bijwonen van een Bestuursvergadering die gehouden zal worden op Woensdag 14 Februari ten huize van Kam: Versloot, Aanvang 8 uur.

Agenda:

Bespreking ingekomen stukken en resoluties

Overname schrijfmachine en cyclostiel

K. Groeten

P. Siteur.

HET JOEGOSLAVISCHE PROBLEEM.

Inhoud:

JOEGO-SLAVIE EN DE REST VAN HET GLACIS door M.Pablo. bldz. 1

Aanhangsel: TROTSKY over het "Staatskapitalisme" bldz. 21

RESOLUTIE over

DE CRISIS VAN HET STALINISME EN DE ONTWIKKELING VAN DE
JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE.

Aangenomen door het VIIIe Plenum van het Internationaal
Executief Comité van de VIERDE INTERNATIONALE (April 1950)
bldz. 23

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ
NEDERLANDSE SECTIE VAN DE IVe INTERNATIONALE.
Nieuwe Prinsengracht 47, Amsterdam C. Tel. 56979.

Prijs 35 cent.

JOEGO-SLAVIE EN DE REST VAN HET GLACIS.

De internationale discussie, die in principe geconcentreerd moest worden op het speciale geval Joego-Slavië heeft zich gewijzigd in een algemene discussie over het glacis, de historische perspectieven, enz.

Een dergelijke ontwikkeling was mij of meer fataal, maar bepaalde kameraden hebben er zeer toe bijgedragen om te verhaasten, dat buiten het onderwerp getreden wordt. Het artikel van kameraad Germain in het bijzonder, waarin hij zich met alle vraagstukken tegelijkertijd wil bezighouden, waarin hij polimiseert met kameraden, die hij niet noemt en waaraan hij klakkeloos argumenten toeschrijft, die hij vervolgens gaat vernietigen, waarin hij deze argumenten op ontoelaatbare wijze verbindt en waarin hij er zich weinig om bekommert, wat bepaalde kameraden, waaronder ikzelf precies gezegd hebben, waarin hij denkbeeldige gevaren bestrijdt en voortdurend tot theoretische voorzichtigheid maant, teneinde niet in een herziening van het Marxisme, enz. te belanden, is naar mijn mening niet geschreven ter opheldering van de kwestie. Men heeft ten onrechte - nog steeds naar mijn mening - ten minste drie verschillende vraagstukken door elkaar gehaald: dat van JOEGO-SLAVIE, een speciaal geval in het glacis, dat van de REST VAN HET GLACIS, en dat van de HISTORISCHE PERSPECTIEVEN, wat betreft de beoordeling en de ontwikkeling van het Stalinisme - - het geheel overgoten met een saus vol geleerdheid en strijd vuur tegen werkelijke en denkbeeldige argumenten (die ik persoonlijk nauwelijks kan waarderen, maar dat doet er weinig toe) en waarin men van alles vindt: de "Sociale Republiek" van Mussolini (1945), Birma, zowel als Buiten-Mongolië.

Ik zeg drie VERSCHILLENDE vraagstukken, waar tussen het zeer zeker mogelijk zou zijn een bepaald verband op te bouwen (dat verband is zelfs onvermijdelijk), maar die afzonderlijk onderzocht kunnen worden, waarbij men van de ene op de andere overgaat, zonder dat het noodzakelijk is, dat ze alle tegelijk onderzocht worden en zonder hen op gelijke wijze te beoordelen.

Men zal zeggen, dat ik zelf in mijn artikel over het klassekarakter van Joego-Slavië de algemene kwestie van de CRITERIA gesteld heb en dat het vanaf dat moment moeilijk was de discussie enkel tot het geval Joego-Slavië te beperken. Dat is waar. Ik heb me echter zowel, wat het onderzoek van de Joego-Slavische kwestie, als wat betreft de conclusies waartoe ik te dien aanzien ben gekomen, gebaseerd op het geen kenmerkend was voor Joego-Slavië en ik heb het geval van de andere landen van het glacis bewaard voor een later onderzoek, daarbij algemene aanwijzingen gegeven over de (naar mijn mening) juiste wijze om dit laatste vraagstuk te benaderen. Want wanneer inderdaad, vanuit Marxistisch gezichtspunt UITEINDELIJK DE EIGENDOMSVERHOUDINGEN bepalend om het klassekarakter van een regiem aan te geven en wanneer HET IN STAATSBEZIT BRENGEN VAN ALLE PRODUCTIEMIDDELEN VAN HET TRANSPORT- EN HET GELDWEZEN, EIGENDOMSVERHOUDINGEN vormen, DIE NIET SAMEN KUNNEN GAAN met een kapitalistisch regiem -- hoe, "gedegenereerd" dan ook +) moet men nog nagaan op welke wijze men dit resultaat bereikt heeft en of men het werkelijk bereikt heeft, of dat men slechts aan het begin is van een dergelijke overgang. Vanuit dit gezichtspunt verschilt het Joego-Slavische geval van de rest van het glacis. En ik verklaar me nader.

+) Het zou veel logischer zijn een kapitalistische staat, die het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het geld- en het transportwezen zou weten te bereiken een GEREGENEREERDE kapitalistische staat te noemen, omdat wanneer voor het kapitalisme een dergelijke mogelijkheid bestond, dat een aanzienlijke vooruitgang zou betekenen en in geen geval een terugtocht.

A.) NOGMAALS OVER HET SPECIALE GEVAL VAN JOEGO-SLAVIE.

In mijn artikel, "Over het klassekarakter van Joego-Slavië" heb ik het Joego-Slavische geval behandeld, door uit te gaan van de idee, dat in dat land inderdaad een revolutie plaats had met een bijzondere ontwikkeling, die uitgelopen is op de machtsovername, op de radicale omvorming van de kapitalistische eigendomsverhoudingen, op de vernietiging van de oude kapitalistische staat en op de opbouw van een nieuw staatsapparaat. De definitie, die ik van Joego-Slavië heb gegeven was de volgende:

"Naar onze mening is de huidige Joego-Slavische maatschappij het product van de revolutionaire veranderingen, welke zijn veroorzaakt door de massabeweging, geleid door de CPJ, en welke zijn uitgelopen op de vernietiging van de oude, kapitalistische eigendomsverhoudingen en op hun vervanging door de bijna algehele nationalisatie van de productie-, ruil-, en transportmiddelen en het beschreven regime in de plattelandseconomie - op de vernietiging tevens van het oude staatsapparaat en zijn vervanging door een nieuw apparaat, gebaseerd op de comité's, welke geleid en gecontroleerd worden door een bureaucratische kaste in wording, die zelf in haar overgrote meerderheid uit de revolutionaire massa-beweging is voortgekomen."

"De Joego-Slavische maatschappij heeft dus opgehouden kapitalistisch te zijn." (M. Pablo, "Het klassekarakter van Joego-Slavië", bldz. 28).

Welke argumenten stelt kameraad Germain in het bijzonder tegenover deze definitie en deze conclusie? Voorgevend niet te weten, wat ik geschreven heb, praat hij vaak over kameraden, die "om het arbeiderskarakter van de Joego-Slavische staat te bewijzen", zich beroepen het zij op "de proletarische revolutie, die heeft gezegevierd in Joego-Slavië", het zij "op de nationalisatie van de INDUSTRIE EN DE GROOTHANDEL en op het verlies van de politieke macht door de bourgeoisie". Even verder heeft kameraad Germain het over "kameraden" (welke?), die verklaren, dat Joego-Slavië een arbeidersstaat is, omdat: "a) de revolutionaire massa-beweging er het oude burgerlijke staatsapparaat heeft vernietigd, en omdat b) na het ophouden van de massa-beweging, de leiding der CP langs administratieve weg de burgerlijke partijen en de burgerlijke leden van de regering heeft uitgeschakeld." (E. Germain, "De Joego-Slavische kwestie, enz." .. , bldz. 3).

"Om aan te tonen, dat de Joego-Slavische staat een arbeidersstaat is", schrijft kameraad Germain vervolgens met voldoening, "is het geenszins voldoende om uit te leggen, dat de massa's de oude, burgerlijke staat vernietigd hebben; men moet bovendien bewijzen, dat het nieuwe staatsapparaat, gebouwd in 1944-1945, een arbeidersstaatsapparaat was." (idem, bldz. 4).

Maar nogmaals, wie heeft dergelijke argumenten gelanceerd? Het grootste deel van mijn artikel over Joego-Slavië was er aan gewijd te bewijzen, dat Joego-Slavië in de loop van de BURGEROORLOG, DIE VERWEVEN WAS MET DE BEVRIJDINGSOORLOG, DE SPECIALE OMVORMINGEN EN DE STRUCTUUR VAN EEN NIEUW STAATSAPPARAAT?, HET KAPITALISME HEEFT AFGESCHAFT en geworden is tot een staat, die gekenmerkt wordt door nieuwe EIGENDOMSVERHOUDINGEN en een nieuw apparaat, DAT DEZE VERHOUDINGEN VERDEDIGT. In werkelijkheid stelt kameraad Germain tegenover deze redenering zijn schema van een "plebejisch-communistische" revolutie in Joego-Slavië, begonnen in 1941, voortgezet tot 1944, die geremd werd tot Juni 1948, het tijdstip van de breuk met de Kominform en die zich vervolgens eerst dan ontwikkelde naar een arbeidersstaat, een etappe, die zij op een nog onbepaald moment zal bereiken.

Om dit schema te ondersteunen beroept kameraad Germain zich voornamelijk op het intermezzo 1944-1945 van het accoord en van de regering Tito - Choubasjitsj, die de revolutie remde en overging tot de wederopbouw van een NIET-PROLETARISCH STAATSAPPARAAT. Niemand ontkent dat dit intermezzo in bepaalde opzichten een tijd van stilstand was voor de Joego-Slavische revolutionaire opgang; maar van hier tot het overdrijven van haar betekenis en tot het verklaren, dat die stilstand voortduurde tot de breuk behoort tot het terrein van de meest willekeurige fantasie. De Joego-Slaven zelf erkennen op dat moment een sterke druk te hebben ondergaan van de kant van de imperialisten en zelfs van de Sevjet-bureaucratie, maar zij leggen sterke nadruk op het feit, dat geen enkele van de politieke en sociale resultaten van hun strijd door de coalitie in gevaar kwam, om het simpele feit, dat de reactie geen enkele reële basis had onder de massa's en de coalitie aan de top was tot stand gekomen tussen de vertegenwoordigers der massa's en de machteloze schaduwen van de bourgeoisie.

Kameraad Germain maakt kabaal over "grote steden", die nog niet bevrijd waren op het ogenblik van de coalitie en waarin men zogenaamd na hun bevrijding een staatsapparaat heeft opgebouwd zonder deelname van de massa's, een bureaucratisch niet-proletarisch apparaat, enz. "Alle gegevens, welke wij bezitten", schrijft kameraad Germain in volle ernst, "bevestigen de indruk, dat deze comité's in de steden van bovenaf werden opgelegd, bureaucratisch en zonder deelneming van de massa's, op basis van proportionele vertegenwoordiging van de partijen, die deel uitmaken van het Volksfront en van de regering." (idem, bldz. 7). Wij zouden graag die gegevens leren kennen omdat "onze indruk" (als het gaat om een indruk) geheel anders is. De "grote steden", die nog niet door de Joego-Slaven bezet waren toen het Rode Leger binnenrukte, waren in werkelijkheid slechts twee in aantal: Belgrado en Nisj en in heel de rest van het land, dat in elk geval een groot aantal andere grote en middelgrote steden omvatte (en waarin de voornaamste kracht zetelde van wat van de Joego-Slavische bourgeoisie overbleef na de slagen, die zij van de Duitsers had ontvangen, waren de volkscomité's een levend, reël en werkzaam als elders. Geen enkel Joego-Slavisch document noemt "gegevens", die lijken op degene, die kameraad Germain bezit.

Wat betreft de bewering over het op non-actief stellen van de comité's tot 1948 en over het feit dat "de massa-actie tussen 1945 en 1948 geen enkele rol meer gespeeld had" (schema van de geremde revolutie), dat alles is volkomen ongegrond en komt niet overeen met de werkelijkheid. De ontwikkeling van de comité's in Joego-Slavië - in aantal en in belangrijkheid - GING OVER DE GEHELE LINIE ON-ONDERBROKEN VOORT TUSSEN 1941 EN 1948. De Joego-Slavische grondwet, die 31 Januari 1946 door de Wetgevende Vergadering werd goedgekeurd, op een moment, waarop volgens Tito het gebied van de comité's reeds "heel het grondgebied omvatte" zegt in artikel 6: "Het volk oefent zijn macht uit door middel van vrij gekozen organen, die de staatsmacht vertegenwoordigen, Volkscomité's, die van de lokale Volkscomité's tot aan de Vergadering van de Volksrepublieken en de Volksvergadering van de Republiek, ZIJN ONTSTAAN EN ZICH HEBBEN ONTWIKKELD IN DE NATIONALE BEVRIJDINGSSTRIJD TEGEN HET FASCISME EN DE REACTIE; EN DIE DE VOORNAAMSTE VEROVERINGEN VAN DIE STRIJD VORMEN". (Door ons onderstreept).

Gaat het hier slechts om een eenvoudige retoriek, zonder verband met de feiten en met de werkelijkheid? Enige maanden later, in Mei 1946, nam de Nationale Vergadering de eerste wet aan over de Volkscomité's, waarin deze aangewezen werden als de enige ORGANEN VAN DE STAATSMACHT OP HEEL HET GRONDGEBIED. Want in werkelijkheid hebben "de Volkscomité's sinds hun verschijning (in 1941) alle taak op zich genomen, "die in het belang zijn van de gehele staat en alle bestuursmaatregelen van de staat uitgevoerd." (Kardelj, "Over de Volksdemocratie in Joego-Slavië, Franse uitgave, bldz. 147).

Kardelj, die statistische detail geeft over de voortdurende uitbreiding van het netwerk van de comité's en over de vergroting van hun werkzaamheid, onderstreept, dat "wij zonder de buitengewone organisatorische activiteit en zonder het veelzijdige initiatief van de comité's, de enorme successen, die wij in de naoorlogse opbloei en in de opbouw van het socialisme bereikt hebben, ons zelfs niet zouden hebben kunnen voorstellen" (idem, bldz. 147). Nogmaals betreft het hier een eenvoudige retoriek zonder verband met de werkelijkheid?

Ten tijde van de vorming van de Kominform in September 1947, heeft Kardelj in het rapport, dat hij ter gelegenheid daarvan maakte en dat in het eerste nummer van het orgaan "voor een duurzame vrede, voor een Volksdemocratie" gepubliceerd werd, niet nagelaten het bijzondere karakter van de Joego-Slavische revolutie en het bestaan van de comité's als de enige organen van de staatsmacht op het gehele grondgebied te onderstrepen.

In deze periode verdedigden slechts de Joego-Slaven dat standpunt over het proletarische en socialistische karakter van hun revolutie en slechts Joego-Slavië bezat een op de comité's gebaseerd staatsapparaat.

DE JOEGO-SLAVEN HEBBEN NIET ACHTERAF, NA DE BREUK GETHEORETISEERD OVER DE WERKELIJKE BETEKENIS VAN HUN ERVARING. MAAR ZIJ WAREN ZICH DAARVOOR ER REEDS VAN BEWUST. Bovendien LIGT de periode van het werkelijke slagen van de Joego-Slavische revolutie, DIE EINDIGDE MET DE RADICALE VERANDERING VAN DE EIGENDOMSVERHOUDINGEN JUIST TUSSEN 1945 EN 1948. Gedurende die periode BREIDDE de revolutie, verre van tot stilstand te zijn gekomen, ZICH INTEGENDEEL UIT EN VERDIEPTE ZICH. Vanaf 1945 "omvatte de staatssector bijna de gehele grootindustrie, bijna het gehele bankstelsel onder verschillende vormen, de gehele buitenlandse handel, het gehele spoorwegtransport en bijna het gehele scheepsverkeer, het areaal van de staatslandbouwbedrijven, een belangrijk deel van de groothandel, enz." (Kardelj, Rapport aan het 5e congres). Bovendien was de agrarische hervorming eveneens reeds verwezenlijkt.

Maar het is vooral in 1947, dat men de radicale verandering van de EIGENDOMSVERHOUDINGEN, ALS VOLTOOID KAN BESCHOUWEN, DAAR DEZE NIEUWE VERHOUDINGEN VERDEDIGD WORDEN DOOR EEN STAAT, DIE IN WEZEN GEBASEERD IS OP HET NIEUWE STAATSAPPARAAT VAN DE COMITE'S. Inderdaad omvatte de staatssector in 1947 reeds, heel de industrie, heel het bankstelsel, het vervoer, de groothandel en bijna de gehele kleinhandel" (Kardelj, Rapport aan het 5e Congres.). Op het platteland werd de kleinhandelsproductie verbonden met de staatssector door middel van coöperaties en onder verschillende andere vormen, die de coöperatieve beweging begunstigen, terwijl men door een serie wetten de strijd van de staat om de kapitalistische elementen uit te schakelen en voortdurend terug te dringen, versterkte.

Deze hele staatsactie werd niet en kon niet worden uitgevoerd langs de simpele "administratieve" weg, waarover kameraad Germain praat, maar door middel van de deelname van de massa's, georganiseerd in de comité's, waarop de staat steunde. Slechts het korte intermezzo zien van de regering Tsjoebasjitsj-Tito, dat slechts 8 MAANDEN (van Maart 1945 tot October 1945) geduurd heeft om vervolgens de hele periode uit te wissen, die zich uitstrekt van 1945 tot Juni 1948 en de revolutie gedurende die periode, als GEREMD, GESTOPT, verklaren, dat betekent DE WERKELIJKHEID IN EEN ONMOGELIJK SCHEMA TE WILLEN DRINGEN.

Door een redenering, die ik niet kan begrijpen, denkt kameraad Germain, dat men - door te werken op basis van dit schema van de tussen 1945 en 1948 GEREMDE revolutie - de breuk met het Kremlin in Juni 1948 beter verklaart, dan met onze analyse van een revolutie: een revolutie, die ondanks de gedeeltelijke bureaucratische leiding van de PCJ, tussen 1945 en 1948 in volle ontwikkeling is.

Een GEREMDE revolutie, waarin de actie der massa's vervangen is door "administratieve" actie van het bureaucratische staatsapparaat, dat zelf ondergeschikt is aan het leidende apparaat van de CP, dat de druk ondervindt van een "uitwendige" kracht (van de Sovjet-bureaucratie); een dergelijke revolutie, maakt de plotselinge LINKSE breuk van dit leidende apparaat met Moskou en zijn succes bij die breuk volkomen onbegrijpelijk.

Indien de revolutie werkelijk gedurende ongeveer drie jaar werd geremd en indien gedurende heel deze lange periode het leidende apparaat van de Joego-Slaviëse C.P., dat de druk ondervond van Moskou, de verandering van de eigendomsverhoudingen in Joego-Slavië "langs administratieve weg" bewerkstelligt, terwijl zij het initiatief der massa's verstikt en van hun ondersteuning afziet, zou dat in werkelijkheid, na hetgeen tussen 1941 en 1945 gebeurd is, betekenen: EEN VER VOORUITGESCHREDEN BUREAUCRATISERING VAN DAT APPARAAT, EEN VERZWAKKING VAN DE MASSA'S EN EEN STERK ONTWIKKELD ISOLEMENT VAN DAT APPARAAT TEGENOVER DIE MASSA'S. Hoe kan men dan de breuk en zijn succes verklaren?

In mijn artikel spreek ik in het geheel niet over een "proletarische revolutie, die in 1944 reeds geslaagd was, daarna verbureaucratiseerd was en begonnen te degenereren om in de loop zelf van dit proces van bureaucratisering uitgelopen te zijn in de breuk met het Kremlin". (Germain, "De Joego-Slaviëse kwestie, enz.", bldz. 37). Dat argument komt misschien van pas bij het antwoord van kameraad Germain; het is geen geval het mijne. Ik was en ben van mening, dat de Joego-Slaviëse revolutie tussen de jaren 1945 en 1948 in volle ontwikkeling was. Sprekend over de comité's heb ik gezegd, dat deze comité's "hoe bureaucratisch men ze ook zien wil" en ondanks het feit, dat ze in wezen in hun ontwikkeling een zekere "bureaucratische omvorming" ondergaan hebben, omdat ze geleid werden door een partij, die ondanks al haar andere verdiensten een stalinistische opvoeding had en nog verbanden met Moskou onderhield, "een scherp omliggende sociale rol vervuld hebben: zij hebben de politieke en economische grondslagen van de oude heersende klassen van Joego-Slavië vernietigd; zij hebben de verandering van de eigendomsverhoudingen mogelijk gemaakt, welke zich concretiseerde in de nationalistie van alle productie-, ruil-, en transportmiddelen, die momenteel in Joego-Slavië bestaan en in het regiem, dat de landbouw kenmerkt; zij hebben het oude staatsapparaat vervangen door een nieuw apparaat, dat de nieuwe eigendomsverhoudingen verdedigt tot nu toe (op zijn manier), verstevigt en uitbreidt." (M. Pablo, "Het klassekarakter van Joego-Slavië", bldz. 25 en 26).

Terwijl ik het argument van een na 1945 geremde revolutie scherp afwees, onderstreepte ik, dat "de eigendomsverhoudingen in Joego-Slavië hun fundamentele verandering hebben ondergaan in de periode 1945-1947 en niet daarna" ^) en dat de verscherping van de sindsdien genomen anti-kapitalistische maatregelen nauwelijks in overeenstemming zijn met de idee van het herstel van een burgerlijke staat na 1945. Het lijkt mij een theoretisch niet erg solide bezigheid, dat men nu de breuk te hulp roept om te verklaren, dat de revolutie pas sindsdien haar loop hernomen heeft en ZO EEN MOGELIJKHEID OPENT OM TE VERKLAREN, DAT JOEGO-SLAVIE EEN ARBEIDERSSTAAT GEWORDEN IS, Want het meer of minder democratisch functioneren van de comité's en van het regiem van Joego-Slavië in het algemeen zal nooit HET BESLISSENDE CRITERIUM kunnen zijn om het vraagstuk van zijn klassekarakter op te lossen.

^) M. Pablo, "het klassekarakter van Joego-Slavië", bldz. 26.

In de Nederlandse vertaling van Pablo is een regel uitgevallen. Wij geven hieronder de gehele zin; het uitgevallen gedeelte met hoofdletters.

"Zoals wij in de loop van dit artikel hebben aangetoond, hebben de eigendomsverhoudingen in Joego-Slavië hun fundamentele verandering ondergaan in de jaren 1945-1947 EN NIET DAARNA. WAT DE MEEST VOORUITSTREVENDE MAATREGELEN BETREFT OM DE LANDBOUW IN EEN COLLECTIVISTISCHE ZIN TE HERVORMEN EN DE KOELAK ECONOMISCH TE VERSLAAN; DEZE MAATREGELEN ZIJN VANAF 1947 GENOMEN en worden op het ogenblik nog uitgebreid.

Het valt niet te ontkennen, dat de breuk met Moskou een verdere democratisering van het regiem heeft begunstigd en zelfs daartoe heeft gedwongen. Maar DE REVOLUTIE IS PERMANENT, dit zal kameraad Germain mij hoop ik gaarne toegeven, in die betekenis, dat zelfs wanneer zij geëindigd is, zij bij geen enkele verovering stil blijft staan, maar zich voortzet door voortdurend de sociale verhoudingen op elk plan te revolutionnair: economisch, juridisch, cultureel, enz. Wat is er voor verbasends aan, dat de Joego-Slavische revolutie zich, bevrijd van de voorgedij van Moskou, verheft op een hoger plan; zich meer democratiseert, enz. enz. ? Op welk punt van democratisering van de comité's zal kameraad Germain klaar zijn om van zijn vage formule VAN EEN ARBEIDERS- EN BOERENREGERING, die hem de quintessens van het dialectiek toeschijnt over te gaan naar een NAUWKEURIGE SOCIOLOGISCHE definitie van het klassekarakter van Joego-Slavië? Zullen wij dit punt laten afhangen van onze eigen opvatting?

Deze vondst van een ARBEIDERS- EN BOERENREGERING, die dient om een duidelijk antwoord over het geval Joego-Slavië uit te stellen, biedt geen weerstand aan een ernstig onderzoek.

Een ARBEIDERS- EN BOERENREGERING kan een staat, die fundamenteel nog kapitalistisch is blijven besturen en bijgevolg lost die regering het vraagstuk niet op van het klassekarakter van het stelsel, dat zij regeert. Maar een ARBEIDERS- EN BOERENREGERING, DIE BOVENDIEN RADICAAL DE EIGENDOMSVERHOUDINGEN HEEFT OMGEVORMD, waaruit uiteindelijk de sociale inhoud van een revolutie blijkt, is niet meer een WILLEKEURIGE arbeiders- en boerenregering, MAAR EEN ARBEIDERS- EN BOERENREGERING VAN EEN STAAT, DIE OPGEHOUDEN HEEFT KAPITALISTISCH TE ZIJN.

Het is slechte dialectiek te geloven aan de superioriteit van wazige, "vage" ? "bewegende" formules op het terrein van de definitie van het klassekarakter van een land en van een staat. Trotsky heeft niet nagelaten te spotten met Shachtman, die het klassekarakter van een staat toescheen "als een dier van onbepaald geslacht". (L. Trotsky, "Van een skram tot koudvuur".)

==+==
==

B). DE REST VAN HET GLACIS.

Het is bijna niet mogelijk resultaat te bereiken in het onderzoek naar het klassekarakter van het glacis zonder uit te gaan van de omstandigheden, waarin - in de door de Sovjet-bureaucratie bezette gebieden -, datgene kan plaats vinden, wat Trotsky noemde de MILITAIR-BUREAUCRATISCHE actie van het Kremlin en de resultaten van die actie.

Alle moeilijkheden, die wij tot nu toe hebben ontmoet bij het zoeken naar een bevredigende verklaring van hetgeen zich in het glacis afspeelt komen naar mijn mening uit twee redenen voort: ten eerste uit het feit, dat de kameraden steeds hebben geschematiseerd, door zich te houden aan de normen van begrippen zoals die van de REVOLUTIE, van de ACTIE DER MASSA'S, van de ARBEIDERSSTAAT en een moeilijkheid zo niet een aversie ondervinden tegen het begrijpen van de misvorming van deze begrippen, die voortkomt uit het militair-bureaucratische actie van het Kremlin. ten tweede uit het feit, dat men het begrip van de STRUCTURELE AANPASSING (op zich zelf slecht begrepen) heeft verbonden met de zogenaamd door Trotsky gestelde voorwaarde van de voorafgaande inlijving van de bezette gebieden bij de USSR.

Over de structurele aanpassing.

Wanneer er reden is te spreken over "metaphysica", dan is het zeker nu daar het geval, waar men zogenaamd volgens Trotsky het begrip structurele aanpassing interpreteert.

Trotsky, die de gelegenheid gehad heeft zich gedurende 1939-1940 bezig te houden met het vraagstuk van de door de Sovjet-bureaucratie bezette gebieden heeft, waardevolle aanwijzingen gegeven om de actie van de Sovjet-bureaucratie in deze gebieden te begrijpen. Het is echter belachelijk te beweren, dat deze aanwijzingen op zich zelf alle na deze oorlog gestelde problemen oplossen en dat zij in het bijzonder voldoende zijn om het probleem van het glas is op te helderen, dwz. van een door de Sovjet-bureaucratie bezette, gecontroleerde, beheerste en uitgebuite zone, een zone veel groter, dan die het Kremlin in de jaren 1939-1940 bezet hield.

De aanwijzingen van Trotsky blijven ondanks alles buitengewoon waardevol, omdat, zelfs wanneer men rekening houdt met de beperkte schaal van de ervaring omtrent de bezetting van gebieden door de Sovjet-bureaucratie in 1939-1940, waarop zij betrekking hebben, zij een oneindig veel betere oriëntatie mogelijk maken, dan die door de huidige tekstverklaarders van Trotsky gegeven. Wanneer men aandachtig leest wat Trotsky heeft geschreven over de bezette gebieden, komt men tot een conclusie, die wezenlijk verschilt van die welke bij voorbeeld kameraad Germain gegeven heeft. De juiste interpretatie van twee citaten van Trotsky, waarop kameraad Germain zich beroept, zowel als hun hele verband is helemaal niet, dat "de bureaucratische actie gedwongen zal zijn het kapitalisme te vernietigen in de gebieden, die zij in de USSR inlijft" (Germain, blz. 25) in de betekenis, dat DE VERNIETIGING VAN HET KAPITALISME IN DE BEZETTE GEBIEDEN alleen NA hun inlijving bij de USSR plaats vindt. Hun juiste interpretatie zou integendeel zijn, dat de vernietiging VOOR hun inlijving plaats vindt. Want die gebieden kunnen volgens Trotsky niet opgenomen worden in, één geheel worden met de USSR, zonder dat de EIGENDOMSVERHOUDINGEN, die hun sociale structuur karakteriseren van te voren in overeenstemming zijn gebracht met die van de USSR.

Trotsky voofzag, dat de bezette gebieden zeer waarschijnlijk "deel van de USSR" zouden worden. Onder welke vorm, hoe? Door de voorafgaande vernietiging (voorafgaande aan de inlijving) van de oude eigendomsverhoudingen (door de onteigening van de grootgrondbezitters en het in staatsbezit brengen van de productiemiddelen).

DE AFSCHAFFING VAN HET KAPITALISME, die kameraad Germain in de bezette gebieden voorziet als een vermogen, dat deze gebieden, NA HUN FORMELE INLIJVING BIJ DE USSR, zullen verkrijgen, zag Trotsky als noodzakelijke voorwaarde, voorafgaande aan de uiteindelijke inlijving bij de USSR. Het verschil is waarlijk aanzienlijk.

Trotsky verklaarde, dat het Kremlin door zijn militair-bureaucratische actie overgaat tot de afschaffing van het kapitalistische privaateigendom in de bezette gebieden om hun inlijving bij de USSR mogelijk te maken. Kameraad Germain verklaart (zogenaamd in overeenstemming met Trotsky), dat het kapitalisme in die gebieden pas afgeschaft kan worden, wanneer zij van te voren zijn ingelijfd bij de USSR. Voor Trotsky betekende de vernietiging van de grootgrondbezitters en het in staatsbezit brengen van de productiemiddelen, waartoe de MILITAIR-BUREAUCRATISCHE ACTIE van het Kremlin leidde, de afschaffing van de oude eigendomsverhoudingen in die gebieden, opdat zij UITEINDELIJK een deel van de USSR zelf zouden kunnen worden.

De afschaffing van de oude eigendomsverhoudingen bleef EEN FEIT; de inlijving bleef nog een HYPOTHESE om het waarom van feit te verklaren. Wat betreft het FEIT, Trotsky zag het als het resultaat van de MILITAIR-BUREAUCRATISCHE actie van het Kremlin.

Over de "militair-bureaucratische" actie.

Wat wil die term precies zeggen? Onder MILITAIR-BUREAUCRATISCHE ACTIE van het Kremlin verstond Trotsky DE GEcombineerde ACTIE VAN DE DRUK VAN VAN HET RODE LEGER EN VAN DE MASSA'S VAN DE BEZETTE GEBIEDEN, AANGEDREVEN, GECONTROLEERD EN GELEID DOOR DE STALINISTISCHE BUREAUCRATIE TEGEN DE HEERSENDE KLASSEN, TENEINDE "HET KAPITALISTISCHE PRIVAATBEZIT (in de bezette gebieden) AF TE SCHAFFEN OM ZODOENDE HUN REGIEM AAN DAT VAN DE USSR AAN TE PASSEN".

Die actie is noch een zuiver "administratieve" actie, noch een "koude" (+) afschaffing van het "kapitalistische privaateigendom" en het oude staatsapparaat. Zij is evenmin de klassieke actie van de proletarische revolutie. Zij is een actie van revolutionaire aard, misvormd door de leiding, die de stalinistische bureaucratie er aan geeft.

DE ACTIE DER MASSA'S, die de actie aanvult, die HET RODE LEGER (en de GPOE) VOERT, wordt grondig misvormd door de stalinistische leiding en lijkt nauwelijks op die van een vrij ontwikkelde revolutie. Maar zij blijft niettemin een HET KAPITALISME VERNIETIGENDE ACTIE, zowel op het gebied van de eigendomsverhoudingen als op dat van het staatsapparaat.

Toen Shachtman spottte met de "burgeroorlog", die Trotsky in 1940 in Finland voorzag, antwoordde deze als volgt: NATUURLIJK, DIT IS EEN BURGEROORLOG VAN EEN SPECIAAL TYPE. ZIJ KOMT NIET SPONTAAN UIT DE DIEPTE VAN DE VOLKSMASSA'S VOORT. ZIJ IS NIET GEVOERD ONDER LEIDING VAN DE FINSE REVOLUTIONNAIRE PARTIJ, GEBASEERD OP MASSA-AANHANG. ZIJ WORDT VAN BUITENAF MET BEHULP VAN BAJONETTEN INGEVOERD. ZIJ WORDT GECONTROLEERD DOOR DE MOSKOUSE BUREAUCRATIE". (L. Trotsky, "Een open brief aan Burnham" in "In Defense of Marxism", blz. 89).

En toen dezelfde Shachtman spottte over de comité's voor arbeiderscontrole die de Stalinisten in de bezette gebieden naar voren schoven: Hoe is het mogelijk te denken aan "comité's" in de bezette gebieden, terwijl dergelijke comité's in de USSR nauwelijks meer bestaan? - antwoordde Trotsky hem: "In de USSR is de arbeiderscontrole in een lang vervlogen etappe voltooid. Van controle over de bourgeoisie gingen zij daar over tot beheer van de genationaliseerde productie. Van het beheer van de arbeiders - tot het commando van de bureaucratie. Nieuwe arbeiderscontrole zou nu betekenen controle over de bureaucratie. Deze kan slechts ingesteld worden als het resultaat van een geslaagde opstand tegen de bureaucratie. In Finland betekent arbeiderscontrole niets anders dan het uitschakelen van inheemse bourgeoisie, welke plaats de bureaucratie zich voorstelt in te nemen. Verder zal niemand zo dom zijn te denken, dat het Kremlin zou proberen Oost-Polen of Finland te besturen door middel van geïmporteerde commissarissen. Van grotere noodzaak voor het Kremlin is het halen van een nieuw administratief apparaat uit de zwoegende bevolking van de bezette gebieden. Deze taak kan slechts in enige etappes opgelost worden. De eerste etappe is de vorming van boerencomité's en de comité's voor arbeiderscontrole." (L. Trotsky, "Van een schram tot koudvuur" in "In Defense of Marxism", blz. 136).

Dit toont welk een diep begrip Trotsky had van het tegenstrijdige karakter van de Sovjet-bureaucratie en van haar tegenstrijdig gedrag in de bezette gebieden. Wat na de oorlog in het gehele glacijs gebied is geschied is uiteindelijk in wezen niet verschillend van de militair-bureaucratische actie van het Kremlin in de jaren 1939-1940. Al is zij kronkelender, verdraaiender, meer misvormd en al heeft zij zich afgespeeld onder de omstandigheden van ingewikkelder krachtsverhoudingen tussen de Sovjet-bureaucratie, het imperialisme en de massa's, de actie ontwikkelt zich niettemin OP DE LANGE DUUR in de zelfde richting en met de zelfde kracht. Na de allereerste fase van de bezetting van het glacijs gebied, gedurende welke de bureaucratie geloofde dat het wenselijk was bij het onteigenen van de bourgeoisie af te zien van de actieve hulp der massa's, heeft de bureaucratie in de laatste etappe onder verschillende vormen en in verschillende mate in de verschillende landen de massa's onder haar controle gemobiliseerd en heeft zij ze georganiseerd opdat zij haar kunnen helpen de bourgeoisie te controleren en economisch en politiek te onteigenen.

De aanhangers van de "zuivere" vormen van de revolutie, van de "actie der massa's", enz. zullen natuurlijk moeite hebben zich vertrouwd te maken met wat in het glacijs gebied is en nog gebeurt en zullen er slechts "koude" evolutie,

"administratieve" actie en andere mooie abstracties in zien, die hun in staat stellen de gevreesde "revisie" in het Marxisme van "de staat en de revolutie" te voorkomen.

Een pas voorwaarts.

Het punt van de "structurele aanpassing", verbonden met de idee van de voorafgaande inlijving bij de USSR werd gelukkig op het VIIe Plenum van het IEC (April 1949) aangevuld met het volgende resumé:

"De hierboven genoemde factoren..... zouden kunnen teruggebracht worden tot één factor; de verwezenlijking van een werkelijke samenwerking en een planmatigheid van de geheel economie van deze landen (van het glacis), organisch verbonden met die van de USSR, die in staat is de huidige tendenz van afhankelijkheid tegenover de kapitalistische economie, die voor deze landen beslissend is, te vernietigen". (De ontwikkeling van de landen van het glacis, Resolutie van het VIIe Plenum, bl. 8).

Dit zou zich kunnen voordoen, preciseerde het VIIe Plenum in het geval van een "afschaffing van de nationale grenzen van de landen van het glacis" en de vorming bij voorbeeld van een formeel van de USSR onafhankelijke Balkan-Donau-Federatie.

Hoewel ik deze pas voorwaarts in het begrip en in de juiste beoordeling van de ontwikkeling van het glacis begroet, moet ik bekennen, dat men nog heeft vastgehouden aan gedeeltelijk kunstmatige VOORWAARDEN EN CRITERIA, die door de "Stalinistische actie" te verwezenlijken "aanpassing van het glacis" aan de USSR" (Resolutie van het VIIe Plenum) mogelijk moeten maken. Want zelfs als men toegeeft, dat de voornaamste hinderpaal voor de aanpassing van die landen aan de USSR het feit blijft, dat zij afhankelijk zijn van de wereldeconomie, dat de "kapitalistische productiewijze" nog - zoals kameraad Germain schrijft - heerst in die landen "zonder aan de macht zijnde bourgeoisie", met alle gevolgen, die dat op het terrein van de staat (van het staatsapparaat) met zich meebrengt - is het mogelijk het geval te ontmoeten, waarin die landen, zonder formele opheffing der grenzen, meer en meer hun economie tot onderdeel van een gemeenschappelijke planeconomie laten worden en haar meer en meer zullen verbinden met die van de USSR.

Verder spreekt kameraad Germain, die voorgeeft in zijn artikel de thesen van het VIIe Plenum over het glacis in hun geheel te verdedigen niet meer over de Balkan-Donau-Federatie, maar laat zonder meer integendeel een zin in, die de deur wijd open laat voor een nieuwe terugtocht zelfs wat deze voorwaarde betreft. Ziehier deze zin

"Deze progressieve verwijdering van de bourgeoisie van het economische en politieke leven van het land door het militaire politie-apparaat (van de stalinistische bureaucratie) zal pas volkomen en totaal zijn naarmate, waarin MET OF ZONDER FORMELE UITWISSELING VAN DE GRENZEN, de economie, de politie, het leger, de propaganda, de administratie, de gesetelijkheid, enz. van deze landen dezelfde betrekkingen met het Kremlin zullen hebben, als die van de Oekraïne of die van Georgië of "als men wil van de Baltische Staten." (Hoofdletters van ons. E. Germain, De Joego-Slavische kwestie, bldz. 31).

Ondanks de (misschien opzettelijke) verwardheid van deze formule: "DEZELFDE betrekkingen met het Kremlin", enz. is de concessie belangrijk, vooral wanneer deze betrekking heeft op de Baltische landen, die ondanks hun formele inlijving bij de USSR, (+) Behalve wanneer men als "koude" actie het effect van de aanwezigheid of zelfs van de nabijheid van het Rode Leger en de GPOe op de gedecimeerde en gedemoraliseerde oude bezittende klassen in de landen van het glacis beschouwt. Dat die klassen van angst het bloed in hun verjalkte aderen bevriest, kan desnoods voor iets "kouds" doorgaan, zelfs voor iets zeer kouds.

tot op een zeer late datum geen collectivisatie van de landbouw hebben gekend.

Wat inderdaad van belang is, is niet zo zeer het volgen van de gedachten van kameraad Germain langs alle toppen van de abstracties, maar te onthouden, dat hij langs zijn neus weg de laatste hypothese weglaat, die van een mogelijke aanpassing van het glacis aan de USSR, die te verwezenlijken is, ZELFS ZONDER FORMELE OPHEFFING VAN DE GRENZEN en dat hij DE "BALKAN-DONAU-FEDERATIE" ONDERWEG HEEFT LATEN SCHIETEN.

DE AANPASSING VAN HET GLACIS AAN DE USSR IS MOGELIJK ZONDER VOORAFGAANDE INLIJVING BIJ DE USSR, ZONDER VOORAFGAANDE FEDERATIE, ZONDER VOORAFGAANDE FORMELE OPHEFFING DER GRENZEN. DAT IS TOT NU TOE HET RESULTAAT VAN DE DISCUSSIE EN DAT IS EEN WERKELIJKE STAP VOORWAARTS, DIE HET UITEINDELIJKE ONDERZOEK VAN HET VRAAGSTUK BEVRIJDT ZONDER HAAR AAN WERKELIJKE "METAPHYSISCHE" BANDEN TE LEGGEN.

De criteria van de aanpassing.

Wanneer men in het glacis te doen zou hebben met landen, waar de proletarische revolutie heeft plaatsgehad, waar de macht in handen zou zijn van werkelijk revolutionaire partijen en waar het nieuwe staatsapparaat opgebouwd zou zijn op basis van werkelijke democratische massa-organisaties zou het vraagstuk van zijn klassekarakter gemakkelijk op te lossen zijn, zelfs als men aanneemt, dat binnen elk dier landen nog een "kapitalistische productiewijze" de overhand heeft en zelfs als het in staatsbezit brengen van de productiemiddelen slechts gedeeltelijk verwezenlijkt zou zijn.

Maar in het glacis zijn alle hervormingen, die plaats gehad hebben en die plaats hebben de resultaten van de MILITAIR-BUREAUCRATISCHE actie van de Stalinistische bureaucratie, die de macht in handen heeft en die een staatsapparaat gebruikt, dat nog verzadigd is met burgerlijke elementen en vooral een bureaucraatisch apparaat, terwijl de massa-organisaties, hetzij niet bestaan, hetzij beheerst en gecontroleerd worden door de bureaucratie.

Vandaar de moeilijkheden om het klassekarakter van het glacis te bepalen, vooral met betrekking tot de criteria van een ARBEIDERSSTAAT, opgevat als het resultaat van een proletarische revolutie en gekarakteriseerd door een proletarisch staatsapparaat.

Voordiegenen echter, die toegeven, dat de aanpassing van het glacis aan de USSR door middel van de "Stalinistische actie" (+) mogelijk is - wat de resolutie van het VIIe Plenum onder het oog ziet - en wel zonder voorafgaande inlijving bij de USSR, zonder formele Federatie, zonder formele opheffing der grenzen, zal het fundamentele criterium, dat de verwezenlijking van die aanpassing tot uitdrukking zal brengen, de voltooiing zijn van de radicale omvorming van de eigendomsverhoudingen in het glacis, HET DAADWERKELIJK IN STAATSBEZIT BRENGEN VAN ALLE PRODUCTIEMIDDELEN, VAN HET TRANSPORT- EN GELDWEZEN.

Het zijn de EIGENDOMSVERHOUDINGEN, die uiteindelijk elke sociale revolutie, elke radicale verandering in het klassekarakter van een regiem kenmerken en het is mogelijk, noodzakelijk en voldoende, uitgaande van dit criterium, het klassekarakter van een gegeven maatschappij te definiëren. Het gaat er nu om te zien OF HET IN STAATSBEZIT BRENGEN VAN ALLE PRODUCTIEMIDDELEN, VAN HET TRANSPORT- EN VAN HET GELDWEZEN NIEUWE EIGENDOMSVERHOUDINGEN veroorzaakt, die niet in overeenstemming zijn met het begrip kapitalistische staat (hoe gedegenereerd of GEREGENEREERD dan ook).

(+) D.w.z. de militair-bureaucratische actie.

Om dit criterium te bagatelliseren, weg te werken geven bepaalde kameraden - waaronder kameraad Germain zelf - zich over, aan allerlei soort intellectuele oefeningen van zeer twijfelachtige theoretische waarde. Allereerst doen ze alsof ze niet opmerken, dat ik geenszins "nationalisatie van de zware industrie en de groothandel" verwacht heb met het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het ruilverkeer en het transportwezen; dat ik slechts over dit laatste gesproken heb en wel in het geval van een VROEGER-KAPITALISTISCHE staat en niet in een willekeurig geval bij voorbeeld in dat van Birma of Buiten-Mongolië, welke kameraad Germain zo na aan het hart liggen.

Ik hebde nadruk gelegd op het feit, dat het verschil tussen GEDEELTELIJK in staatsbezit brengen (nationalisatie) en ALGEMEEN in staatsbezit brengen in het geval van een KAPITALISTISCH land, semi- of niet-koloniaal, dwz. in een land, waar de KAPITALISTISCHE (++) productiewijze heerst niet QUANTITATIEF is maar QUALITATIEF; de overgang van het één naar het andere is niet een HERVORMING, maar een REVOLUTIE.

De idee, dat HET BIJNA ALGEMEEN IN STAATSBEZIT BRENGEN VAN ALLE PRODUCTIEMIDDELEN, VAN HET RUILVVERKEER EN HET TRANSPORTWEZEN in overeenstemming is met het begrip van een KAPITALISTISCHE STAAT is een REVISIONISTISCHE idee, die haar aanhangers slechts kan leiden naar de opvatting van het STAATSKAPITALISME. Dit is zo waar, dat kameraad Germain verplicht is zich op zijn beurt op Engels te beroepen en te verklaren, dat de opvatting van Trotsky slechts een beperkte waarde heeft; Trotsky, die in "De Verraden Revolutie" de mogelijkheid verwerpt van het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen door een kapitalistische staat (niet op het terrein van de theoretische mogelijkheden maar op dat van de kapitalistische werkelijkheid).

Kameraad Germain spreekt voordurend over de "nationalisatie van de zware industrie en van de groothandel"; over de tendenz van de bourgeoisie tot gedeeltelijke nationalisaties in het tijdperk van het verval van het kapitalisme; over het feit, dat de eerste nationalisaties in het glacis verwezenlijkt werden tijdens de coalitie met de bourgeoisie en waaraan "de bourgeoisie in geen geval kon ontkomen, daar de kapitalen haar ontbraken om de plaats in te nemen, die vrij gekomen was door het ineensstorten van het Duitse imperialisme" (bldz. 14 en 15). Natuurlijk zijn de maatregelen tot gedeeltelijke nationalisatie geenszins in strijd met het bestaan van een kapitalistische staat en de TENDENZ tot nationalisaties van bepaalde sectoren en op bepaalde momenten is evenmin in strijd met een dergelijke staat. Maar nogmaals, men moet goed begrijpen, dat tussen het GEDEELTELIJKE en het ALGEMENE, tussen de TENDENZ en de VOLTOOIING een QUALITATIEF verschil bestaat, dat in geen geval in een kapitalistische staat overbruggd kan worden.

Kameraad Germain beschouwt bij voorbeeld de uitbreiding van de nationalisaties van de zware industrie tot de lichte industrie en de handel in Tsjecho-Slowakije en Polen als van secundaire betekenis. Een goed Marxist weet, dat de zware industrie de sleutel is tot de controle van de gehele economie. Welke betekenis kan dan in verband met haar nationalisatie, de nationalisatie van de lichte industrie en de handel hebben. Ik zou wat mij betreft zeggen: EEN ENORM BELANG. Want zo de nationalisatie van de zware industrie nog een VOORLOPIGE MAATREGEL kan zijn, die de bourgeoisie zal AANVAARDEN, ZAL ONDERGAAN (+), zonder

(++) Het merendeel van de landen van het glacis waren kapitalistische landen in die betekenis. Trotskyisten en Stalinisten in de Balkan hebben dit vraagstuk in de breedte bediscussieerd, waarbij de laatsten deze landen voor semi-koloniale landen wilden laten doorgaan, zich baserend op de enkele feodale resten en op de imperialistische greep. Dit om in deze landen de burgerlijk-democratische en niet de proletarische revolutie te rechtvaardigen.

dat zij daardoor als klasse onteigend zou zijn, zijn de uitbreiding en de veralgemening van de nationalisatie-maatregelen tot de lichte industrie en de handel, maatregelen, die geen enkele kapitalistische staat zal ondernemen, want zij betekenen in werkelijkheid de onteigening van de bourgeoisie in de persoon van haar talloze verspreide vertegenwoordigers doorwie het kapitalisme (zelfs als het in zijn toppen geslagen is), evenals de economische en politieke macht van de bourgeoisie voortdurend herboren wordt.

De politieke en sociale draagwijdte van de uitbreiding van de maatregelen tot het in staatsbezit brengen van de lichte industrie en de handel is oneindig veel groter, dan die van het in staatsbezit brengen van de zware industrie, speciaal in landen met een structuur als in het glavis, waar de voornaamste kracht van de bourgeoisie **JUIST IN DIE BRANCHES ZETELT, EVENALS IN DE LANDBOUW**. Wanneer die maatregelen voltooid worden door geschikte maatregelen, gericht op de vernietiging en op het terugdringen van de kapitalistische elementen op het platteland, vormen zij in hun **ORGANISCH GEHEEL** een systeem van **NIEUWE EIGENDOMS-VERHOUDINGEN**, dat geen enkele kapitalistische staat door haar eigen ontwikkeling en onder geen enkele omstandigheid kan bereiken zonder zich als kapitalistische staat te verloochenen.

Het is gemakkelijk te zeggen, dat onder **DERGELIJKE NIEUWE EIGENDOMSVERHOUDINGEN**, gekenmerkt door het algemeen in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het transport- en het geldwezen een "kapitalistische productiewijze" blijft bestaan. In werkelijkheid heersen de wetten van de kapitalistische economie in een dergelijk raam op een **GEWIJZIGDE** manier en **NIET AUTOMATISCH EN BLIND**.

Ik heb tot nog toe geen gelegenheid gehad - dat beken ik - me vertrouwd te maken met dit **NIEUWE** vraagstuk: het functioneren van de kapitalistische wetten in een staat, gekenmerkt door het in staatsbezit zijn van alle productiemiddelen, enz. Maar ik ben overtuigd, dat de theoretici van het staatskapitalisme (waarvoor bepaalde huidige opvattingen van kameraad Germain een ondersteuning dreigen te worden) buitengewoon overdrijven, wanneer zij spreken over een "kapitalistische productiewijze", aldus de diepe wijziging verbergend, die de kapitalistische wetten in het kader van een staat met een genationaliseerde economie ondergaan. (*)

Over het "economisme" van het in staatsbezit brengen.

De tegenstanders van de Trotskyistische opvatting over de USSR hebben zonder ophouden hun voor geconcentreerd op het "economisme" van het criterium van de in staatsbezit zijnde economie en de planeconomie, die de USSR van de kapitalistische staten onderscheidt en die haar superioriteit over de laatsten vormt. Nu wil kameraad Germain ook daar zijn eigen interpretatie van de these van Trotsky over de USSR (en de redenen van de verdediging van de USSR) invoeren door te proberen Trotsky's "elliptische formuleringen", zijn niet "systematische theoretische uiteenzettingen" te verontschuldigen. Want in zijn geheel luidt, zegt kameraad Germain ons, de werkelijke formule, die Trotsky gebruikt heeft: "het genationaliseerde eigendom als product van de revolutie". Wat betreft de "beroemde passage" uit de "Verraden Revolutie" (=) waar Trotsky "de totale nationalisatie" van de productiemiddelen door een kapitalistische staat "uitsluit", geeft kameraad Germain er de voorkeur aan te herinneren aan de door Engels ten aanzien hiervan uitgedrukte **THEORETISCHE MOGELIJKHEID** en aanvaardt hij de these van Trotsky slechts onder reserve.

(+) Terwijl zij een gunstiger conjunctuur afwacht om in alle winstgevende branches te beginnen met het **ONGEDAAN MAKEN VAN DE NATIONALISATIES**.

(*) In dit verband ben ik van mening, dat het merendeel van de critiek van de Joego-Slaven tegen de theoretici van het "staatskapitalisme" in Joego-Slavië volkomen juist zijn, vooral de argumenten van Kidric in zijn rapport aan het 5e Congres. (-) Zie aanhangsel.

Nogmaals dergelijke argumenten opgeworpen door kameraden, die zich tegelijkertijd hardnekkig inspannen om hun Marxistisch-Leninistische en vooral hun Trotskyistische orthodoxie te bewijzen, zijn slechts koren op de molen van de revisionisten van het STAATSKAPITALISME. Maar het is vergeefs het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het geld- en van het transportwezen als verenigbaar met de eigen ontwikkeling van het kapitalisme te willen laten doorgaan en de onvolkomenheden van Trotsky's uiteenzettingen ten aanzien hiervan te verontschuldigen.

Trotsky, die zich bezig houdt met de realiteit van het kapitalisme in onze tijd, dwz. van het monopolie-kapitalisme, van het imperialisme (dat verre van de bourgeoisie door middel van de staat te onteigenen de staat onderwerpt aan de beperkte groep van monopolisten en de bourgeoisie laat vermenigvuldigen in de persoon van de talloze vertegenwoordigers van die klasse in de lichte industrieën, de handel en de landbouw) SLUIT de mogelijkheid van het algemeen in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het geld- en het transportwezen door de kapitalistische staat uit en schrijft die progressieve taak toe aan de machts-greep van het proletariaat (of zijn bureaucratie), die om daartoe te komen de bourgeoisie zal onteigenen.

Het vraagstuk kan niet beslist worden op het terrein van de theoretische mogelijkheden, maar op dat van de praktijk, van de concrete ervaring, van de realiteit van het kapitalisme, wiens anarchistisch en antagonistisch karakter zich tegen een dergelijke ontwikkeling verzet.

De kapitalistische éénwording van Europa is evenmin theoretisch onmogelijk. Maar zij is tot nu toe gestrand om dezelfde oorzaken, die aan het concrete karakter van het kapitalisme en aan zijn concrete tegenstrijdigheden in onze tijd ten grondslag liggen.

Het gaat er evenmin om zich te beroepen op voor-kapitalistische regimens of op ervaringen, die vorm van decreten op papier niet hebben overschreden, decreten uitgegeven door een onmachtige en letterlijk in de lucht hangende macht, zoals het geval was met de "Sociale Republiek" in de laatste dagen van Mussolini, die een STAATSCONTROLE op de industrie instelde en niet een algemeen in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, dat ondenkbaar is zonder algemene onteigening van de bourgeoisie. Het komt aan op het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het geld- en het transportwezen in een staat, die eerst kapitalistisch was, gegrift in de eigendomsverhoudingen, gegrift in het leven dwz. WERKELIJKE VERHOUDINGEN, die zich slechts hebben kunnen vestigen als gevolg van de werkelijke onteigening van de bourgeoisie (en niet op het papier).

Dat alles is momenteel het geval in de landen van het glacijs, waar het in staatsbezit brengen van de productiemiddelen, enz. algemeen wordt door als nieuwe realiteit zijn stempel op het leven te drukken en door werkelijke nieuwe eigendomsverhoudingen in het leven te roepen, die blijven bestaan, zich ontwikkelen en die door de staat verdedigd worden. Wie EIGENDOMSVERHOUDINGEN zegt, blijft geenszins op het zuiver "economistische" plan, op het plan van de eenvoudige economische maatregelen, want in "beschaafde maatschappijen", schrijft Trotsky, "legt de wet de eigendomsverhoudingen vast". De EIGENDOMSVERHOUDINGEN bepalen de POLITIEKE en SOCIALE idee. Zeer zeker staat het vraagstuk van de staat niet BUITEN dit onderwerp. De eigendomsverhoudingen worden bekrachtigd door de wet, worden verdedigd door de staat en onder deze voorwaarden vormen zij ~~HET~~ ~~SOCIALE~~ ~~FUNDAMENT~~ van een gegeven stelsel. Degenen van "economisme" beschuldigen, die de eigendomsverhoudingen als criterium voor het klassekarakter van een staat beschouwen, betekenen een betreurenswaardige verwarring tonen ten aanzien van een fundamentele gedachte van het Marxisme, die de deur opent voor het revisionisme en in ons geval in het bijzonder tot dat van het "staatskapitalisme" en van het Russische vraagstuk.

De huidige staat van de landen van het glacijs.

Indien in elk land van het glacijs het in staatsbezit brengen van alle productiemiddelen, van het geld en het transportwezen voltooid was, zou men geen ogenblik aarzelen te verklaren, dat al deze landen OPGEHOUDEN HEBBEN KAPITALISTISCH TE ZIJN en QUALITATIEF aangepast zijn aan de USSR. Maar de grote differentiatie, die nog van land tot land bestaat, evenals het gewicht van het agrarische vraagstuk maakt de toestand in het glacijs ingewikkeld. De mate van het in staatsbezit brengen varieert van land tot land, evenals het gewicht van de agrarische economie in de algemene economische structuur van elk land.

Het in staatsbezit brengen van het domein van de zware industrie en de groothandel is niet voldoende om te kunnen spreken van een daadwerkelijk in staatsbezit brengen van de productie-, verkeers- en ruilmiddelen in de landen van het glacijs. Dit alles vormt op geen enkele wijze een radicale omvorming van de eigendomsverhoudingen. De uitbreiding van het in staatsbezit brengen tot de lichte industrie en de privaathandel evenals maatregelen om daadwerkelijk de agrarische economie te collectiviseren zijn van veel beslissender politieke en sociale betekenis. Want zoals reeds gezegd, die maatregelen onteigenen de bourgeoisie in de persoon van haar talloze verspreide vertegenwoordigers in die economische branches, waardoor zij voortdurend herboren worden en waarin in die landen werkelijk haar voornaamste kracht zetelt.

Nu bevinden van dit gezichtspunt bekeken nog niet alle landen van het glacijs zich op hetzelfde niveau. Zo omvatte bij voorbeeld in Polen de private kleinhandel nog aan het eind van 1949 40% van de totale privaathandel, terwijl de coöperatieve beweging op het platteland weinig gevorderd was. Recente maatregelen hebben echter de gehele handel in deze landen bijna volledig in staatsbezit gebracht. In Hongarije is het in staatsbezit brengen van de hele industrie pas onlangs door het decreet van 28 December 1949 voltooid.

Het is moeilijk te zeggen, hoe de nauwkeurige situatie op het gebied van het in staatsbezit brengen in elk land van het glacijs is, daar er een vreselijk gebrek is aan statistieken, die waard zijn te worden genoemd en voortdurend nieuwe maatregelen genomen worden.

Het is echter noodzakelijk de voortdurende ontwikkeling van het glacijs in die richting te volgen en van tijd tot tijd de uitbreiding vast te stellen, zowel van het in staatsbezit brengen in de gebieden van de lichte industrie en de handel, als van de maatregelen betreffende de agrarische economie.

Wat dit laatste punt betreft is enige uitleg noodzakelijk:

Het is niet juist, dat de formele nationalisatie van de grond het desbetreffende vraagstuk oplost, daar zelfs wanneer deze maatregelen genomen worden, men gedwongen is, evenals in de USSR gedurende lange tijd het vruchtgebruik van de grond aan de op zich zelf staande boeren of coöperaties toe te staan. Men bereikt praktisch hetzelfde resultaat als door de nationalisatie van de grond, als men door wetten, de onmogelijkheid verzekert, dat de verdeelde grond verkocht wordt en men verzekert de uitschakeling en de terugdringing van de op het platteland weer opkomende kapitalistische elementen. Dit is bij voorbeeld mogelijk doof de vergunning tot voorrechten, die door de staat verleend zijn aan boeren- en werkcoöperaties en door een geschikte belasting, die de koelakken de mogelijkheid tot accumulatie ontnemt. Op de lange duur berust de werkelijke verdwijning van deze elementen natuurlijk op de materiële mogelijkheden tot mechanisatie van de collectivistische agrarische economie en tot het verstrekken van een voor de boeren gunstige bevoorrading met industriële producten.

Wanneer men een systeem van maatregelen bereikt heeft, die praktisch het bijna algemeen in staatsbezit brengen van de zware en lichte industrie, van de hele industrie, van de hele handel (buitenlandse, binnenlandse, groot- en kleinhandel) ingesteld hebben, een systeem begeleid door maatregelen van de door ons beschreven soort om de collectivisatie van de agrarische economie voor te bereiden, kan men besluiten, dat de staat, die gekenmerkt wordt door **DERGELIJKE EIGENDOMSVERHOUDINGEN**, die **DIE VERHOUDINGEN VERDEDIGT, VERSTERKT EN ONTWIKKELT, OPGEHOUDEN HEEFT EEN KAPITALISTISCHE STAAT TE ZIJN.**

Dit criterium en dit criterium alleen, kan ons leiden naar de oplossing van het vraagstuk van het klassekarakter van het glacis. Want in deze landen, waar het regime niet het product is van een werkelijke revolutie en waar het staatsapparaat beheerst wordt door de Stalinistische bureaucratie komen de radicale sociale omvormingen uiteindelijk slechts duidelijk tot uiting op het gebied van de **EIGENDOMSVERHOUDINGEN.**

Hebben de landen van het glacis allen dit stadium reeds bereikt? Ik herhaal, dat de bestudering van het glacis, ondernomen vanuit dit gezichtspunt voor elk land afzonderlijk concreet moet geschieden, daar nog aanzienlijke verschillen bestaan en daar anderszins de statische gegevens ontbreken om zich over elk geval categorisch uit te spreken. (+)

Maar wat me van veel onmiddellijker belang lijkt, dan een concreet antwoord over elk land van het glacis is in te zien: a) dat de **TENDENZ TOT AANPASSING IN HET GLACIS OPENBLIJFT, ZONDER FORMELE INLIJVING BIJ DE USSR, ZONDER FORMELE FEDERATIE, ZONDER FORMELE OPHEFFING DER GRENZEN;** b) **DAT DE BESTUDERING VAN HET KLASSEKARAKTER VAN ELK LAND VAN HET GLACIS MOET UITGAAN VAN HET REEDS UITEENGEZETTE GEBICHTSPUNT;** c) **DAT DE TENDENZ VAN DE TOT NU TOE GENOMEN MAATREGELEN VOOR ALLE LANDEN VAN HET GLACIS BLIJFT GAAN IN DE RICHTING VAN DE AANPASSING.**

Dit laatste punt is belangrijk, want het vormt een waardevolle aanwijzing voor de bij ons onderzoek naar het klassekarakter van de landen van het glacis te volgen richting.

Een kapitalistische staat kan nog enig in staatsbezit brengen aannemen of voor een korte periode door de dringende noodzaken en door de druk der massa's opgelegd in staatsbezit brengen **ONDERGAAN**, maar zij zal in geen geval de neiging vertonen het in staatsbezit brengen te veralgemenen, te versterken en te verdedigen zoals momenteel voor alle landen van het glacis het geval is.

Er moet nog één punt onderzocht worden voor dit hoofdstuk gesloten kan worden.

Ik schreef met opzet, dat die landen, zodra het in staatsbezit brengen de beschreven graad bereikt, op zullen houden **KAPITALISTISCH** te zijn en ik leidde daar niet onmiddellijk uit af, dat zij dan beschouwd moeten worden als **PROLETARISCH**. Inderdaad het lijkt me voor alles noodzakelijk van de aanduiding **KAPITALISTISCH** af te stappen, want zelfs wanneer wij die term voor de landen van het glacis met de huidige reserve gebruiken, zaaien wij een verschrikkelijke verwarring, vervalsen wij de praktische politiek gevolgen en wij openen de deur voor het revisionisme van het staatskapitalisme.

In plaats van dat men het feit onderstreept en op zijn waarde schat, dat het in staatsbezit brengen van alle productie-, geld- en transportmiddelen in strijd is met de bij een kapitalistisch land behorende ontwikkeling en dat dientengevolge een staat, die tot die stap overgaat **QUALITATIEF**-iets anders wordt dan een

(4) In volgorde van de meest gevorderde aanpassing tot de USSR komen naar mijn mening momenteel: Tsjecho-Slowakije, Polen, Bulgarije, Hongarije en Roemenië.

kapitalistische staat; in plaats dat men aangeeft, dat de enige middelen, die tot nog toe door de geschiedenis gebruikt zijn om tot een dergelijk staatstype te geraken, hetzij de revolutie, hetzij onder de gegeven omstandigheden de militair-bureaucratische actie van de Stalinistische bureaucratie zijn, laat men een dergelijke mogelijkheid open voor het kapitalisme en gaat stilzwijgend aan de werkelijke onteigening van de bourgeoisie in de landen van het glacis voorbij.

Ik laat de praktische gevolgen voor onze politiek van de aanduiding KAPITALISTISCH voor de landen van het glacis terzijde. De aanduiding ARBEIDERSSTAAT volgt niet automatisch uit de constatering, dat een staat OPGEHOUDEN HEELT KAPITALISTISCH TE ZIJN. Deze aanduiding is slechts geldig (en in een zeer bepaalde strekking) voor hen die zowel het STAATSKAPITALISME (als een nieuwe fase van de organische evolutie van het kapitalisme in ons tijdperk) als de theorie van het "bureaucratisch collectivisme" verwerpen. Voor hen die trouw blijven aan de Trotskyistische interpretatie van de USSR en van het Stalinisme kan de aanduiding voor de landen van het glacis, zodra hun aanpassing aan de USSR als voltooid beschouwd zal zijn, niet anders zijn dan MISVORMDE ARBEIDERSSTATEN (bureaucratisch misvormd).

Ik wil in dit artikel niet herhalen, wat ik in mijn vorige artikel reeds over dit onderwerp heb geschreven. Ik bepaal me er toe aan te geven, dat de Trotskyisten zich baserend op de werkelijke ontwikkeling van de revolutie in ons tijdvak in de USSR en op de gevolgen van haar degeneratie, hebben erkend ((waardoor zij een wezenlijke vooruitgang in de Marxistische theorie verwezenlijken) DAT TUSSEN HET KAPITALISME EN HET SOCIALISME EEN HELE HISTORISCHE PERIODE ZAL BESTAAN EN EEN HEEL SPECTRUM VAN OVERGANGSREGIEMS, die hoewel ze opgehouden hebben kapitalistisch te zijn, in verhouding tot elkaar en in verhouding tot het socialisme verschillende graden van ontwikkeling zullen hebben, waarin de staat (het staatsapparaat) meer of minder misvormd zal zijn door de bureaucratie; waarin de wetten van het kapitalisme (op misvormde wijze) door zullen gaan meer of minder hun rol te spelen, en waarin al die moeilijkheden en die hindernissen slechts overwonnen zullen worden door de uitbreiding van de revolutie tot op wereldschaal. Vanuit dit gezichtspunt kunnen de landen van het glacis ophouden kapitalistisch te zijn, zonder dat zij onder elkaar in alle opzichten gelijk worden en in elk opzicht gelijk worden aan de USSR; zonder dat de graad van hun ontwikkeling van kapitalisme naar socialisme (een ontwikkeling, die niet noodzakelijk continu, rechtlijnig is) op elk moment voor al die landen gelijk is.

Maar hun onvermijdelijke verschillen, zullen zolang de EIGENDOMSVERHOUDINGEN, die gekenmerkt zijn door het in staatsbezit zijn van alle productie-, geld- en transportmiddelen voortbestaan, in de OVERGANGSPERIODE TUSSEN KAPITALISME EN SOCIALISME BUITEN HET VLAK van het kapitalisme.

Alle tegenwerpingen betreffende de afhankelijkheid van de landen van het glacis met betrekking tot de internationale kapitalistische markt, de hinderpalen voor de planvorming, enz. zijn van waarde met betrekking tot de mogelijkheden van die landen om voorwaarts te gaan naar het socialisme en niet terug te vallen in het kapitalisme.

Maar zolang zij volharden in het in staatsbezit brengen van alle productie-, geld- en transportmiddelen, betekent dat, dat zij ondanks alles er in slagen de kapitalistische tendenzen, die hen achteruit willen trekken te beheersen en dat dientengevolge een begin van planificatie eveneens mogelijk zal zijn. Indien de kapitalistische tendenzen werkelijk de boventoon in die landen zouden gaan voeren, zou het kader van de EIGENDOMSVERHOUDINGEN eveneens verbroken worden, want dat kader heeft niet alleen een formele waarde, is niet alleen een omhulsel van de inhoud, het wordt door de inhoud bepaald.

Dat alles achijnt mij de noodzakelijke gevolgtrekking te zijn van de over het glacis toegepaste theoretische verworvenheden van onze beweging.

Laten de makers van schema's en de bewakers der normen tevreden zijn met hun "trouw" aan het marxisme. Dit laatste verstoot, door zijn eigen aard, hen die niet in staat zijn de rijke en ingewikkelde inhoud te begrijpen van het leven, dat de schema's verbreekt en de gedachte bevrucht door de voortdurende toevloed van nieuwe ervaringen en de concrete loop van de concrete loop van de omvorming van onze maatschappij.

HET STALINISME EN DE REVOLUTIONNAIRE PERSPECTIEVEN.

Aan het conservatisme in het begrijpen van het glacis en van het stalinisme in het algemeen (conservatisme, dat men interpreteert als teken van trouw aan ons program) ligt de vrees ten grondslag aan het stalinisme een progressieve rol toe te schrijven, het stalinisme als in staat te beschouwen het kapitalisme op wereldschaal door zijn "administratief-terroristische" middelen te vernietigen. De logica van de redenering is vreemd en voor mij onverwacht, ik geef het toe.

Nemen wij bij voorbeeld het gewichtigste door kameraad Germain naar voren gebrachte argument, dat hem in staat stelt het spookbeeld van de "herziening" van strategie voor de menigte der orthodoxen op te roepen en om zo onder hen de heilige terreur te zaaien, die hem het eerst gegrepen heeft.

Bij een eventuele derde wereldoorlog, argumenteert kameraad Germain, is het mogelijk, dat de "uitzonderlijke omstandigheden", zich voor zouden doen, die na die oorlog geschapen worden, nl.: a) verpletterend economisch en militair overwicht van de USSR over de landen van West-Europa en het grootste deel van Zuid-Oost-Azië; b) de gevorderde ontbinding van het kapitalisme in die landen; c) de onmogelijkheid voor de arbeidersbeweging om zich te "bevrijden van de stalinistische omklemming". In dat geval zouden de kameraden, die aanhangers zijn van de theorie van de aanpassing van het glacis zonder formele inlijving bij de USSR, - volgens kameraad Germain - moeten besluiten tot de "mogelijkheid van een groeiende en steeds groter wordende ontwikkeling van het stalinisme op wereldschaal in de komende jaren en tientallen jaren" (bldz. 42). Het argument gaat van een verkeerd beginsel uit, want nooit heeft onze beweging de "doelmatigheid" van het stalinisme beoordeeld in verband met wat deze "DOELMATIGHEID" ZOU KUNNEN, IN HET GEVAL DE USSR EEN OORLOG WON.

Tot een dergelijke redenering overgaan betekent in werkelijkheid, dat men zich mee laat slepen door de stalinistische logica (van de stalinistische strijders) die de revolutie slechts ziet als gevolg van de oorlog en van het oprukken van het rode Leger. Wat de bureaucratie zou kunnen doen in het geval, waarin "uitzonderlijke omstandigheden" haar een overwinning over het kapitalisme en het proletariaat zouden verzekeren, kan op geen enkele wijze een criterium zijn voor het rechtvaardigen van het stalinisme. Wij hebben dit laatste altijd veroordeeld om zijn "ondoelmatigheid" om het kapitalisme op internationale schaal te vernietigen, ten einde de oorlog te kunnen voorkomen, want een voor de USSR gunstige uitslag van de oorlog zal nooit gegarandeerd kunnen worden, zolang het kapitalisme in de wereld zal overheersen.

Wat het gedrag van de sovjetbureaucratie zou kunnen zijn in het geval van een overwinning op het kapitalisme en het proletariaat (in het geval van de "uitzonderlijke omstandigheden" van kameraad Germain) is een werkelijk "metafysische" wijze om de vraag naar de "doelmatigheid" en het al of niet historisch gerechtvaardigd zijn van het stalinisme op te lossen.

De werkelijke politieke problemen zijn niet de theoretische mogelijkheden, de theoretische beschouwingen, de denkbeeldige en UITZONDERLIJKE situaties, maar degene die voortkomen uit de concrete werkelijkheid. Wanneer het vervallen, overwonnen kapitalisme zijn plaats open zou laten voor de bureaucratie en indien het proletariaat niet in staat zou zijn zich "van de stalinistische omklemming" te bevrijden, om welke principiële redenen zou de bureaucratie dan weigeren, zou zij zich niet in staat tonen om de lege plaats van de bourgeoisie te bezetten en zo op een internationaal veel grotere schaal ZIJN MACHT EN ZIJN INKOMSTEN te vergroten?

Maar dat is het werkelijke vraagstuk niet.

Het stalinisme blijft, naar zijn algemene werkzaamheid te beoordelen, een uiteindelijk contra-revolutionnaire kracht om de volgende redenen:

a) in de kapitalistische landen strijdt het niet doelbewust voor de proletarische revolutie, maar gaat het voort de arbeidersbeweging uitsluitend voor de belangen van het Kremlin te gebruiken als pressiemiddel tegen de bourgeoisie en het imperialisme;

b) in de USSR is de bureaucratie rem no. 1, die de vrije socialistische ontwikkeling van het land verhindert en zelfs zijn grondslagen bedreigt.

c) in alle landen van het glacis wordt de vernietiging van het kapitalisme voltooid onder omstandigheden, die de massa's nutteloze ontberingen en lasten opleggen (historisch niet noodzakelijke), die hun sympathie van het regime doen afwenden, de vrije socialistische ontwikkeling van die landen belemmeren en die de tot stand gekomen economische en sociale veroveringen bedreigen.

Onder DEZE OMSTANDIGHEDEN wist de vernietiging van het kapitalisme in de landen van het glacis, hoe progressief deze op zich zelf mag zijn, het in zijn geheel contra-revolutionnaire karakter van de stalinistische politiek niet uit. Onder DIE OMSTANDIGHEDEN werkt het stalinisme DAN OOK uiteindelijk, objectief niet voor de overwinning maar voor de nederlaag van de USSR in de 3e wereldoorlog.

Wat betreft de revolutionaire perspectieven, ONZE PERSPECTIEVEN is het noodzakelijk uit te gaan van DE NIEUWE SITUATIE, WAARIN HET STALINISME ZICH NA DE LAAPSTE OORLOG BEVINDT en zich niet tevreden te stellen met algemene, op het verleden gebaseerde uitspraken.

Wanneer wij voor de oorlog spraken over het Stalinisme, verstonen wij daaronder IN RUWE TREKLEN de sovjet-bureaucratie, die communistische partijen in de wereld leidde en controleerde, die enkel handelden als pionnen, om enkel het bij de uitsluitende belangen van die sovjet-bureaucratie behorende spel te spelen. Wanneer men tegenwoordig IN DIEZELFDE BETEKENIS, spreekt over het STALINISME EN DE UITBREIDING VAN HET STALINISME IS DAT EEN ABSTRACTIE, DIE DE WERKELIJKE INHOUD VAN DIE WOORDEN VERVALST.

De ondervinding in het geval van Joego-Slavië heeft getoond, dat allereerst bepaalde communistische partijen in een gunstige conjunctuur, wanneer zij verbonden zijn met een werkelijk revolutionaire massa-beweging, zich kunnen onttrekken aan de voogdij van het Kremlin en voor hu eigen rekening kunnen beginnen te handelen. Daarom is het een absurde generalisering, een fout, om elke door een communistische partij behaalde overwinning als synoniem te beschouwen met een stalinistische overwinning, d.w.z. als een overwinning van de Sovjet-bureaucratie.

Het Joego-Slavische geval heeft een enorme theoretische betekenis, eveneens op het gebied van het begrijpen van het stalinisme, om dat zijn uitbreiding revolutionaire perspectieven betekent, die daaruit voortvloeien.

Vanuit dit gezichtspunt is het bij voorbeeld volkomen onvoldoende om over de door de overwinning van Mao-Tse-Tung in China geschapen situatie te spreken als van een zuivere en simpele expansie van het Stalinisme en slechts één aspect te zien: de onloochenbare versterking van het stalinisme op het ogenblik (wat betreft ideologie en politiek van de Sovjet-bureaucratie) in heel Azië en de koloniale wereld in het algemeen. Want in China is de overwinning van Mao-Tse-Tung de verovering van een machtige massa-beweging, geleid door de Chinese Communistische Partij, die van directe hulp van de Sovjetbureaucratie heeft afgezien en zich tegelijkertijd aan de directe controle van die bureaucratie heeft onttrokken.

In China is een nieuwe situatie geschapen en het zou een rampspoed beteken deze als zuiver en alleen een uitbreiding van het stalinisme te beschouwen, d.w.z. van de Sovjet-bureaucratie. Wanneer het Kremlin in de toekomst een breuk met Mao-Tse-Tung wil voorkomen zal het zich beijveren hem als DEELGENOOT te behandelen en niet als ONDERGESCHIKTE. Dat is reeds een afwijking van wat tot nog toe de fundamentele gedragslijn van het Kremlin was en in zekere mate het invoeren van een element van tweeslachtigheid in de leiding van de door het Stalinisme beïnvloede arbeidersbeweging. (+)

Het is moeilijk de nauwkeurige gevolgen van die nieuwe situatie te voorspellen, maar men kan zich noch over hun ONVERMIDDELIJKHEID, noch over hun UITGEBREIDHEID in de komende jaren vergissen.

De introductie van China, geleid door de Communistische Partij in het stalinistische systeem vormt een factor van differentiatie binnen dit systeem. De ervaring heeft aan de andere kant, zowel in het Joego-Slavische geval, als in dat van de andere landen van het glacis getoond, waar een permanente zuiveringsgolf heerst, die de toppen zelf bereikt, dat de "russificering" van die landen, d.w.z. hun onderwerping aan de absolute en directe controle van de Sovjet-bureaucratie, opdat zij blindelings haar belangen dienen, geen gemakkelijke zaak is.

Deze poging verwekt een wilde oppositie van de kant van de massa's, een groter worden-de ontevredenheid, waarvan de misvormde echo aan de toppen van de Communistische partijen doordringt en er zich uit door een veelvormige oppositie van verscheidene van hun kaders tegen die politiek. Vooral in de landen, waar de Communistische partijen een reële kracht in de arbeidersbeweging vertegenwoordigden (Bulgarije, Tsjecho-Slowakije) is dat verzet natuurlijk uitgebreider en hardnekkiger. De Communistische partijen in die landen hebben wanneer ze eenmaal aan de macht zijn de neiging gedeeltelijk hun eigen spel te spelen en zich te verzetten tegen de rol van eenvoudige pionnen, die de Sovjet-bureaucratie hen toebedeelt. Om als leidende politieke kracht in die landen voort te blijven bestaan moeten de Communistische partijen hun banden met de massa's handhaven en versterken en in zekere mate met de reacties van de massa's rekening houden.

Het Kremlin kan integendeel zijn politiek van "russificering" slechts vervolgen door haar eigen communistische partijen af te breken voor zover dit organen zijn met een bepaald autonoom karakter, die onderhevig zijn aan de druk der massa's door ze te vervangen door bureaucratisch-politieke apparaten, die direct door hen gecontroleerd worden.

(+) De Chinezen gedragen zich reeds als leiders van de anti-imperialistische revolutie in Azië en in alle koloniale landen. Bij de uiteenzetting van het programma, die Lui-Shao-Chi, president van het verbond van Chinese vakbonden, op de conferentie van vakbonden uit Azië en Oceanië gaf, probeerde hij de voor alle koloniale volkeren geldige lessen van de Chinese ervaring te theoretiseren. De naam van Stalin werd zelfs niet genoemd, enkel die van Mao-Tse-Tung.

Dit alles wordt uitvoerig geïllustreerd door wat in alle landen van het glacijs gebeurd is en gebeurt, in het bijzonder door de recente ervaringen in Bulgarije, Tsjecho-Slowakije en Polen.

Dientengevolge is de uitbreiding van het stalinisme niet alleen EEN VERSTERKING VAN HET STALINISME, MAAR TEGELIJKERTIJD EEN CRISIS-VERWEKKEND GISTMIDDEL, EEN FACTOR VAN VERERGERING VAN DE ORGANISCHE CRISIS VAN HET STALINISME EN EEN ELEMENT VAN INWENDIGE MET STUIPTREKKINGEN GEPAARD GAANDE ONTBINDING VAN HET STALINISME.

De werkelijkheid is dialectisch en men moet haar begrijpen zoals zij is. Geen enkele kameraad zei, zoals kameraad Germain beweert, "dat de vernietiging van het stalinisme plaats zou vinden door haar uitbreiding", dwz. dat deze vernietiging slechts door haar uitbreiding zou geschieden en dat men dientengevolge slechts zou moeten aansturen op de uitbreiding, slechts de uitbreiding zou moeten wensen. Juist uitgedrukt zou de formule (als men aan een formule hecht om een gehele analyse en redenering samen te vatten) als volgt moeten zijn: DE EXPANSIE VAN DE SOVJETBUREAUCRATIE BRENGT NIET ALLEEN EEN VERSTERKING VAN HET STALINISME MET ZICH MEE, MAAR OOK MACHTIGE CRISISFACTOREN, FACTOREN VAN ONTBINDING IN HET STALINISME.

De periode, waarin wij leven is buitengewoon revolutionair in de diepste betekenis van het woord. Het is de periode van de revolutionaire omvorming van onze maatschappij, een omvorming, die zich verwezenlijkt op een manier, die veel ingewikkelder is, veel meer bochten vertoont, veel rijker is aan historische combinaties dan onze meesters gedacht hadden. Het is ook de periode, waarin ondanks de schijn het stalinisme zijn proces van ontbinding is begonnen. Het is moeilijk reeds nu de concrete vormen, de omwegen, de perioden van die ontbinding te bepalen. MAAR ER IS NOCH EEN STABILISATIE, NOCH EEN HISTORISCHE TOEKOMST VOOR HET STALINISME MOGELIJK.

Nooit hebben ons revolutionair optimisme, onze trouw aan het program van de IVe Internationale groter kunnen zijn. Het is alleen onze beweging nog, die in de loop van de geschiedenis kan bestaan indien hij dezelfde geschiktheid aan de dag legt als in het verleden, om de nieuwe werkelijkheid onder de ogen te zien, hem te analyseren en te begrijpen met behulp van zijn theoretisch bezit en zijn ervaring. Wij hebben niets wezenlijks te "herzien". Wij hebben enkel de plicht onze politiek TE ACTUALISEREN, om evenals in het verleden de nieuwe situatie, de nieuwe problemen te begrijpen, ze goed aan te passen, zodat wij met een grotere doeltreffendheid kunnen handelen.

X

X X

Het zou ernstig zijn het belang van de in de Internationale aan de gang zijnde discussie te onderschatten. Zijn belang is veelvuldig en ik zal me er tevreden mee stellen te besluiten met er de naar mijn mening belangrijkste aspecten van aan te geven.

Op het ALGEMENE THEORETISCHE PLAN, betreft deze discussie in de grond van de zaak de wijze van toepassing van het Marxisme op de studie van concrete, nieuwe problemen en het voorkomen van het vervallen in abstracties, in generalisaties, die de inhoud ter zijde laten, in steriele schema's. Op een meer THEORETISCH TERREIN betreft deze discussie HET TROTSKYISTISCHE INZICHT IN HET STALINISME, zonder welke het onmogelijk is met het oog op zijn tegenstrijdig gedrag en zijn wendingen een juiste politiek te voeren.

Op het PRACTISCHE PLAN zijn de verwickelingen van de discussie niet minder belangrijk. Ik zal diegene onderscheiden, die betrekking hebben op het speciale

geval van Joego-Slavië en die welke betrekking hebben op de rest van het glaci. Het komen tot een nauwkeurige definitie van het klassekarakter van Joego-Slavië is geen vraagstuk van secundair belang en is ook niet zonder direct verband met onze huidige campagne voor de verdediging van Joego-Slavië tegen het Kremlin. In werkelijkheid wordt onze hele campagne dienaangaande gevoerd op een wijze, die insluit, dat wij Joego-Slavië als een niet-kapitalistische staat beschouwen. Onze verdedigingscampagne voor Joego-Slavië zou natuurlijk geheel anders zijn indien wij uitgingen van de overtuiging, dat het hier een nog kapitalistisch land betrof.

Dergelijke beschouwingen kan men houden in het geval van de andere landen van het glaci. Naar mate deze staten zich aanpassen aan de USSR, zal een herformulering van onze taken in die landen noodzakelijk worden en zal het vraagstuk van hun verdediging tegen het imperialisme opnieuw gesteld moeten worden.

Dat is de werkelijke inhoud van de discussie en het is wenselijk dat de draagwijdte ervan aan geen enkele der kameraden, die er zich mee bezig houdt, ontsnapt.

F E B R U A R I 1950.

A A N H A N G S E L

+++++

TROTSKY, over het "Staatskapitalisme" (+).

"Wij zoeken de oplossing van onbekende verschijnselen dikwijls in gewone termen. De poging wordt gedaan het raadsel van het Sovjet-regiem te verbergen door het "staatskapitalisme" te noemen. Deze term heeft het voordeel, dat niemand precies weet, wat het betekent. De term "staatskapitalisme" ontstond aanvankelijk om alle verschijnselen aan te duiden, die ontstaan als een burgerlijke staat de transportmiddelen of de industriële ondernemingen onder toezicht stelt. De werkelijke noodzakelijkheid van zulke maatregelen is één van de tekenen, dat de productiekrachten het kapitalisme ontgroeid zijn en het in de praktijk tot een gedeeltelijke zelf-verloochening brengen. Maar het uitgeleefde systeem, met zijn elementen van zelf-verloochening, blijft als een kapitalistisch systeem bestaan.

"Theoretisch is het mogelijk een situatie te bedenken, waarin de bourgeoisie als geheel zich tot een naamloze vennootschap vormt, die door middel van zijn staat de hele nationale economie bestuurt. De economische wetten van zulk een stelsel zouden geen geheim hebben. Een enkele kapitalist ontvangt, zoals bekend is, in de vorm van winst, niet dat gedeelte van de meerwaarde, dat direct door de arbeiders van zijn eigen ondernemingen geschapen is, maar een aandeel in de gecombineerde meerwaarde, die in het gehele land geschapen wordt, in verhouding tot de grote van zijn eigen kapitaal. Onder een "algemeen" staatskapitalisme zou de wet van de gelijke winstvoet verwezenlijkt zijn, niet langs omwegen, - dat wil zeggen, door de concurrentie door de verschillende kapitalen - maar onmiddellijk en direct door de boekhouding van de staat. Zo'n stelsel bestond echter nooit en, door de diepgaande tegenstellingen tussen de eigenaars zelf, zal nooit bestaan - te meer niet sinds, de staat zijn ⁱⁿ kwaliteit als algemene bewaarplaats van kapitalistisch eigendom te verleidelijk zou worden als voorwerp van sociale revolutie.

"Gedurende de oorlog en speciaal gedurende de experimenten van de fascistische economie is de term "staatskapitalisme" het meest gebruikt om een systeem van staatsinmengingen en regeling aan te duiden. De Fransen gebruiken hier een meer geëigend woord voor - ETATISME - Er zijn ontegenzeggelijk punten van overeenstemming tussen staatskapitalisme en "étatisme", maar als stelsel zijn ze eerder tegengesteld dan identiek. Staatskapitalisme betekent: de vervanging van privaatbezit door staatsbezit, en blijft om deze reden gedeeltelijk van aard. Etatisme, onverschillig waar - in Italië van Mussolini, in Duitsland van Hitler, in Amerika van Roosevelt, of in Frankrijk van Léon Blum - betekent staatsinmenging op de basis van het privaatbezit en met het doel het te behoeden. Wat ook de programma's van de regering moge zijn, étatisme leidt onvermijdelijk tot een overgang van de nadelen van het in verval zijnde systeem van de sterke schouders op de zwakke. Het "bevrijdt" de kleine bezitter van volledige ondergang slechts in zoverre zijn bestaan noodzakelijk is voor het behoud van het grote bezit. De planmaatregelen van het étatisme worden niet voorgeschreven door de eisen van de ontwikkeling van de productiekrachten, maar door de zorg tot behoud van het privaatbezit en ten koste van de productiekrachten, die er tegen in opstand zijn. Etatisme betekent de ontwikkeling van de techniek proberen te breken, niet levensvatbare ondernemingen ondersteunen, parasitaire sociale lagen in stand houden. In één woord: Etatisme is volstrekt reactionair van karakter.

"De woorden van Mussolini: "Drie-kwart van de Italiaanse industriële en agrarische economie is in de handen van de staat" (26 Mei 1934) moeten niet letterlijk genomen worden. De fascistische staat is geen eigenaar van de ondernemingen, maar slechts een bemiddelaar tussen hun eigenaars. Deze twee dingen zijn niet identiek. De "POPOLO D'ITALIA" zegt hierover: "De corporatieve staat leidt en verenigt de economie, maar beheert haar niet ("dirige e porta alla unita l'economia ma non fa l'economia, non gestisce"), Wat met het monopolie van de productie niet anders zou zijn dan collectivisme" (11 Juni 1936). Tegen over de boeren en de kleine bezitters in het algemeen, neemt de fascistische bureaucratie de houding aan van een dreigende heer en meester. Tegenover de kapitalistische magnaten, die van eerste gevolmachtigde, "De corporatieve staat", schrijft de Italiaanse marxist Feroci zeer juist, "is niets anders dan de winkelbediende van het monopolie-kapitaal.... Mussolini legt de hele risico van de ondernemingen op de staat en laat de industriëlen de winst van de exploitatie." En Hitler volgt in dit opzicht de voetsporen van Mussolini. De grenzen van het plan-principe, zowel als zijn werkelijke inhoud, worden bepaald door de klassenafhankelijkheid van de fascistische staat. Het is niet de vraag de macht van de mensen over de natuur te doen groeien in het belang van de maatschappij, maar de maatschappij uit te buiten in het belang van de weinigen. "Als ik in Italië - wat in werkelijkheid niet gebeurd is - staatskapitalisme of staats-socialisme invoeren wil," pocht Mussolini, "zou ik vandaag alle noodzakelijke en vereiste objectieve voorwaarden vinden". Allez behalve één: DE ONTEIGENING VAN DE KAPITALISTISCHE KLASSE. Om deze voorwaarde te verwezenlijken, zou het fascisme naar de andere zijde van de barricade over moeten gaan - "wat in werkelijkheid niet gebeurd is" om de haastige verzekering van Mussolini aan te halen en wat natuurlijk niet zal gebeuren. De kapitalisten onteigenen zou ander krachten, andere kaders en andere leiders vergen.

"De eerste concentratie van de productiemiddelen in handen van de staat, die in de geschiedenis voorkomt, is bereikt door het proletariaat, door de methode van de sociale revolutie en niet door de kapitalisten met de methode van de staatstrusts. Onze korte analyse is voldoende om aan te tonen, hoe absurd de pogingen zijn om het kapitalistische étatisme met het sovjet-systeem te vereenzelvigen. Het eerste is reactionair. Het laatste progressief.

(L. Trosky in "De Verraden Revolutie").

(+) Noot bij aanhangsel.

Wat het citaat van Engels betreft (Anti-D"uhring, Derde hoofdstuk, 2e gedeelte Van Utopie tot Wetenschap, 3e gedeelte), een citaat, waarin zogenaamd het

"staatskapitalisme" verdedigd wordt, zal het aandachtige lezen van de gehele tekst ons in staat stellen te constateren;

a) dat ENGELS, evenals Trotsky, zich in wezen beroept op de TENDENZ van de burgerlijke staat "de leiding van vele dazer productie- en verkeersmiddelen over te nemen", aan te vullen, waar het privaatkapitaal (door zijn beperkte grootte) niet in staat is een andere vorm van kapitalistische uitbuiting mogelijk te maken of om zich aanvullende inkomstenbronnen te verschaffen;

b) in de beroemde noot bij de tekst van Engels, deze er op wijst, dat de TENDENZ naar het in staatsbezitbrengen zich daar verwezenlijkt, waar "de productie- en verkeersmiddelen door hun mateloze groei aan de leiding der maatschappijen op aandelen ontgroeien", dat alleen wanneer "het overdragen aan de staat ECONOMISCH onafwijsbaar is geworden." (Onderstreept door ENGELS). "Slechts in dat geval betekent het in staatsbezit brengen, ook als de huidige staat er toe overgaat, een economische vooruitgang, het bereiken van een nieuwe voorbereiding van het in bezit-nemen VAN ALLE PRODUCTIEKRACHTEN DOOR DE MAATSCHAPPIJ ZELF";

c) Men moet tenslotte nog opmerken, dat Engels in deze periode nog nauwelijks de enorme concentratie van het monopolistische kapitaal vermoedt, die op zijn periode volgde.---

Ik hoop in het vervolg van de discussie de gelegenheid te kunnen vinden om verder in te gaan op de analyse van de tekst van ENGELS, evenals op de door LENIN aan het "staatskapitalisme" gegeven betekenis, waar de aanhangers van deze theorie zich op beroepen. - M.P.

RESOLUTIE OVER DE CRISIS VAN HET STALINISME EN

DE ONTWIKKELINGEN VAN DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE.

Aangenomen door het VIIIe Plenum van het IEC in April 1950.

I. - Ongeveer twee jaar na de breuk tussen de Joegoslavische Communistische Partij en de Kominform vermenigvuldigen de tekenen van vergroting van de crisis van het stalinisme zich in de wereld en tekenen de algemene tendenzen van de ontwikkeling van deze crisis zich duidelijker af.

Een nieuwe periode in de ontwikkeling van de internationale arbeidersbeweging is geopend. Een juiste analyse moet er toe bijdragen om in het objectieve proces tussen beide te komen ter kristallisering van de nieuwe revolutionaire krachten, die uit deze crisis van het stalinisme voortkomen op een politiek platform, dat de vorming van een machtige internationale revolutionair-marxistische beweging mogelijk maakt.

II. - Voor de eerste keer sedert de bureaucratische ontaarding van de USSR en van de IIIe Internationale is het mogelijk, dank zij de nieuwe objective toestanden, het front van de revolutionair-marxistische voorhoede te verbreden en de internationale revolutionaire beweging op een brede schaal weer op te bouwen.

De fundamentele reden, die een dergelijke ontwikkeling nu mogelijk maakt, bestaat in de historische combinatie van de verscherping van het verstoord evenwicht en de crisis van het kapitalistische systeem, en de verscherping van de crisis van het stalinisme in de nieuwe door de laatste oorlog geschapen verhoudingen.

Daarvoor hadden het kapitalisme en het stalinisme een relatief evenwicht bereikt, waarin zij elkander wederkerig versterkten. De omkeringen, die de oorlog op internationale schaal veroorzaakt heeft, het verbreken van het evenwicht op alle terreinen, het in beweging komen of de revolutionaire gisting van enorme massa's, zowel in Europa als in Azië en de andere delen van de wereld, hebben een zodanige dynamische situatie geschapen, dat noch het kapitalisme, noch de sovjet-bureaucratie er in slagen hem daadwerkelijk te controleren.

De nieuwe situatie ontwikkelt zich in tegendeel in wezen zowel tegen het kapitalisme, als tegen de sovjet-bureaucratie. Alle twee vertegenwoordigen ze inderdaad reactionaire historische krachten, onverenigbaar met de huidige historische imperatieven, die aldus samengevat kunnen worden: noodzaak van een rationele en harmonische organisatie van het internationale, economische en sociale leven, dat de vrije beschikking van de massa's van elke natie en van de betrekkingen van de naties onder elkaar respecteert.

III. - In tegenstelling met de pessimistische theoriën, die zich ontwikkeld hebben onder de invloed van de trekken van sociale degradatie en barbarij, die verbonden zijn aan de tegenstrijdigheden van het kapitalistische stelsel en aan zijn vergevorderde ontbinding en onder de invloed van de zogenaamde invloed van de stalinistische bureaucratie, baseert onze internationale beweging zijn revolutionaire vooruitzichten en bouwt hij zijn actie op de suprematie van het objectieve revolutionaire proces van onze periode en zijn dynamisme; op de onmogelijkheid voor de sovjetbureaucratie zijn controle over de revolutionaire beweging, die voortdurend door het objectieve proces sterker gevoed wordt, uit te breiden en te consolideren. Deze houding wordt op het huidige ogenblik volledig bevestigd door de verschillende uitingen van de crisis van het stalinisme, die wij meemaken.

IV. - In de kapitalistische landen van Europa en Amerika, zowel als in de landen van het glas en de Aziatische landen is de openlijke en verborgen crisis van het stalinisme ten slotte het gevolg van het feit, dat de directe en absolute controle, die het Kremlin uit wil oefenen om uitsluitend de belangen van de sovjet-bureaucratie te dienen, afstuit op de diepte, het dynamisme en de ondervinding van de massabeweging, die sedert de oorlog geen enkele beslissende nederlaag, geen enkele vernietiging van internationale draagwijdte gekend heeft.

Dat fundamentele conflict tussen de reactionaire belangen van de sovjet-bureaucratie (en de bureaucratistische middelen, waarmee hij ze verdedigt, gebruik makende van de arbeidersbeweging) aan de ene kant en de vrije ontwikkeling van deze aan de andere kant, neemt specifieke vormen aan in overeenstemming met de drie categorieën van aangehaalde landen.

V. - In de kapitalistische landen van Europa en Amerika uit de crisis van het stalinisme zich in de afkeer (in het bijzonder sedert 1948) van de massa's ten opzichte van de Communistische Partijen of door het verlies van het blinde vertrouwen in de stalinistische leiding. De afkeer wordt voornamelijk geïllustreerd door de resultaten van alle verkiezingen, die sedert die datum hebben plaats gehad, die de stagnatie, de achteruigang en zelfs de vernietiging van zekere Communistische Partijen aantoonen. Het verlies van vakbondsposities en invloed en de vermindering van de sterkte en de oplaag van de pers van de CP-en zijn niet minder tekenend voor hun algemene verzwakking in deze landen.

Deze afkeer, die vooral inwerkt op de klein-burgerlijke aanhang van de CP-en, is aan de ene kant het gevolg van een OBJECTIEVE factor: de relatieve verbetering van de economische situatie, die een gevolg is van het Marshall-plan en in het algemeen van de verandering van de machtsverhouding ten gunste van de bourgeoisie in de desbetreffende landen; en, aan de andere kant, van een SUBJECTIEVE factor: de door de CP-en sedert de liquidatie van de oorlog gevolgde politiek.

Deze politiek heeft zich in wezen in tegenstelling met de ontwikkeling van de objectieve situatie ontwikkeld. Hij was OPPORTUNISTISCH en RECHTS tussen 1944 en 1946, op het moment, op het moment, waarop de kracht en zelfs de revolutionaire activiteit van de massa's hun hoogtepunt bereikt hadden. Hij werd AVONTURISTISCH in zijn methoden en SECTARISCH vanaf 1947 bij een scherpe daling van de revolutionaire activiteit van de massa's, als gevolg van de betrekkelijke verandering van de conjunctuur en van hun wantrouwen ten opzichte van de stalinistische leiders wegens hun vroegere opportunistische en rechtse koers, die de aan het einde van de oorlog bestaande buitengewoon revolutionaire kansen verknoeid hebben.

In beide gevallen was de politiek van de leidingen van de CP-en ondergeschikt aan de belangen van de sovjet-bureaucratie en aan zijn betrekkingen met het imperialisme.

Maar in tegenstelling met voor de oorlog, toen de passiviteit en zelfs de verlamming van de arbeidersbeweging (tengevolge van de geleden nederlagen) het in-stand-houden van de bureaucratische greep erop begunstigde, maakt nu het verhoogde niveau, waarop de sterkte en de revolutionaire activiteit van het proletariaat en de koloniale massa's zich bevinden, het de massa's mogelijk een kritische ervaring met het stalinisme op te doen en door elke opportunistische wending ervan rijper te worden.

VI. - In de landen van het glacis is de afkeer van de massa's ten opzichte van het stalinisme het resultaat van een directe ervaring met het STALINISME AAN DE MACHT.

Deze ervaring is begonnen op de morgen na de komst van het Rode Leger in deze landen en na de bureaucratische worging van de revolutionaire opgang, die op dat moment plaats vond. Hij werd vervolgens voortgezet door de toevallige bureaucratische machtsinstallatie van het stalinistische apparaat en de controle over de economie van deze landen, die de bourgeoisie van zijn politieke en economische positie geheel verdrief en de arbeidsvoorwaarden van de massa's verzwaaarde door ze van elke organisatie- en democratische uitdrukkingmogelijkheid te beroven.

In deze landen gaan de massa's door een passieve oppositie tegen het bureaucratische en politie-stelsel in, dat voor alles van de sovjet-bureaucratie afhangt. Deze oppositie verhindert hen gedwee in het kielzog van de regeringspolitiek gedreven te worden en schept bijkomstige moeilijkheden voor de oplossing van de problemen, waaraan de "volksdemocratiën" het hoofd te bieden hebben.

VII. - Maar verreweg de belangrijkste uitingen van de crisis van het stalinisme in deze landen worden gevormd door de processen en de zuiveringen, die de leidende kringen van de CP-en zelf bereiken.

De in Tirana, Boedapest en Sofia gevoerde processen hebben de CP-en van deze landen onthoofd en hebben ze beroofd van een reeks leidende elementen, die het meest verbonden zijn met de basis van deze partijen en met de revolutionaire beweging, die zij gedurende de oorlog geleid hebben.

Aan de andere kant heeft een zich uitbreidende zuivering de Communistische Partijen van al deze "volksdemocratiën" reeds diep gedesorganiseerd, in het bijzonder, degenen die een reële macht vertegenwoordigen: de Bulgaarse CP, de Tsjechoslowaakse CP, de Poolse CP.

Alleen in de Bulgaarse CP, zijn meer dan 40 leiders van het eerste plan van deze partij kortgeleden uitgesloten, waaronder de leiders, die door hundaden gedurende de oorlog het meest populair zijn, alsmede 12 leden van het in 1948 op het 5e congres gekozen CC.

De zuiveringsactie, die actief gevoerd wordt door mensen, die door het Kremlin betaald worden, ontwikkelt zich op het thema van de strijd tegen de "nationalistische" afwijkingen, die bestaan in het in twijfel trekken van de "progressieve" rol van de bureaucratie, en zelfs in het zich stellen tegenover de controle, die deze op die landen uitoefent en in het slechts vertrouwen hebben in de eigen krachten van ieder land.

VIII. - In werkelijkheid gaat het om de uiting van een nieuw aspect van de crisis van het stalinisme in de landen, waarin de omstandigheden het aan de macht komen van de CP-en mogelijk gemaakt hebben en nieuwe perspectieven openen, wat de ontwikkeling en de toekomst van het stalinisme in het algemeen betreft.

Dit aspect wordt zowel bevestigd door de breuk van de CPJ met het Kremlin, als door hetgeen nu gebeurt in de CP-en van de andere "volksdemocratiën" (in het bijzonder degenen, die een eigen macht bezitten). Blijft over, dat de tendenzen, die de CP-en vertonen, die aan de macht zijnde een reële kracht bezitten, zich bevrijden van de voogdij van Moskou en op eigen wijze handelen.

Deze beweging, waarin de CP-en zich schijnen te laten meeslepen wordt verklaard door het conflict tussen de belangen van de sovjet-bureaucratie en de eigen belangen van de massa's in elk land; de uitbuitingspolitiek van het Kremlin, die de moeilijkheden verscherpt, die de communistische partijen in het beheer van de economie en de politiek van deze landen ontmoeten en hun vrije ontwikkeling belemmert; het feit, dat de communistische partijen direct verantwoordelijk zijn aan de regering van deze landen, de druk van de massa's ondergaan en niet meer als vroeger kunnen optreden als transmissieagenten van de bevelen van het Kremlin op straffe van zich volledig van de steun van de massa's te beroven.

Om het hoofd te bieden aan de bedreiging, die deze tendenz tot het zich bevrijden van zijn controle vormt, vernietigt het Kremlin de Communistische Partijen als autonome organismen en vervangt het ze door apparaten, die direct onder zijn controle werken.

De onmogelijkheid, waarin het Kremlin zich bevindt om een soepeler taktiek van elastisch manoeuvreren aan te nemen, in plaats van het bureaucratisch monolithisme, verscherpt de crisis verder.

Dat is de betekenis van de gebeurtenissen, die de situatie in alle "volksdemocratiën" en in de respectievelijke Communistische Partijen kenmerkt.

Door de afwezigheid van subjectieve gunstige voorwaarden, analoog aan die van Joego-Slavië, verzinkt de crisis in het glacië in een lang en stuiptrekkend verloop, waarin proces op proces, zuivering op zuivering volgt, zonder dat het mogelijk is in de naaste toekomst alle noodzakelijke factoren verenigd te zien voor een zegevierende weerstand aan het Kremlin en voor de afschaffing van zijn reactionaire voogdij.

Door deze crisis rijpt het bewustzijn van de contra-revolutionaire rol van het stalinisme in de massa's van het glacië en van de wereld in het algemeen.

IX. - In de Aziatische landen, die in opstand zijn, schijnt het stalinisme een opgaande fase te doorlopen, de koloniale massa's verwarren de overwinning van Mao-Tse-Tung met een stalinistische overwinning.

In werkelijkheid bevat de organische ontwikkeling van de koloniale revoluties, die in Azië aan de gang zijn, een dynamisme, dat zich fundamenteel kant tegen de mogelijkheid voor het stalinisme, dwz. de sovjet-bureaucratie, één te worden met deze bewegingen, ze te worpen en ze uitsluitend voor zijn eigen belangen te gebruiken. De recente voorvallen in de Japanse CP zijn een aanwijzing voor de latente crisis in de CP-en in de Aziatische landen.

De crisis van het stalinisme in Azië is nog sluimerend, maar hij is onvermijdelijk. Hij bestaat in de specifieke ontwikkeling van de Communistische Partijen van China, van Viet-Nam en van andere Aziatische landen in opstand, die meege-sleept worden door het eigen dynamisme van de revolutionaire beweging van de massa's, die zij leiden vanuit de verte en ver van de directe controle van het Kremlin. Hij bevat voor onze beweging theoretische en praktische overwegingen, die opgesomd zijn in de resolutie over de ontwikkeling van de koloniale revolutie in Azië.

X. - Al deze uitingen van de algemene crisis van het stalinisme worden onmiddellijk overheerst door de belangrijkheid van de ontwikkeling van de Joego-slavische revolutie. De breuk van de CPJ met de Kominform betekent niet alleen

dat hij in alle CP-en, in het bijzonder van Europa, mogelijk gemaakt heeft, dat critische stromingen in deze partijen ontstaan, die zelfs hun toppen bereiken.

De terugslag van de Joegoslavische zaak heeft de Duitse Communistische Partij reeds sterk ontwricht, in het bijzonder zijn organisatie in West-Duitsland, evenals de leidende kringen van de Spaanse CP.

In Oostenrijk, Griekenland, Frankrijk en Italië zijn de zichtbare resultaten van de Joegoslavische zaak op het ogenblik minder duidelijk, maar de gisting bestaat en baant de weg naar de vorming van opposities en het ontstaan van critische stromingen, die voor het eerst sedert lang in deze partijen mogelijk zijn.

XI. - Maar het belangrijkste in de Joegoslavische zaak is de eigen progressieve ontwikkeling van de CPJ, die het resultaat is van de breuk; een ontwikkeling, die politiek de grootste kans vormt voor de internationale arbeidersbeweging sedert de Russische Revolutie om herboren te worden op het platform van het revolutionaire marxisme.

De verklaringen, opgesteld door onze Internationale vanaf het uitbreken van de Joegoslavische zaak, dat de breuk van een stalinistische partij met het Kremlin noodzakelijk een differentiatie meebrengt ten opzichte van het stalinisme, dat onder zekere omstandigheden zich buitengewoon progressief kan tonen, is bevestigd. De CPJ heeft een koers gevolgd, die nauwelijks twee jaar na de breuk de meest optimistische voorspellingen overtreft.

De door de CPJ verwezenlijkte ideologische vooruitgang en de overeenkomstige resultaten in Joego-Slavië bewijzen de diepte van de revolutionaire beweging, die deze partij aan de macht gebracht heeft en de opmerkelijke resultaten van zijn leidende ploeg. Deze vooruitgang is daarenboven des te meer te waarderen, daar hij verwezenlijkt wordt in een internationale conjunctuur, waarin een enorme gecombineerde druk uitgeoefend wordt door het imperialisme en de sovjet-bureaucratie op de Joego-Slavische revolutie, terwijl de hulp van het internationale proletariaat nog zeer zwak blijft.

XII. - De algemene trek van de ontwikkeling van de CPJ en van Joego-Slavië vormt een steeds duidelijker en machtiger bevestiging (op het terrein van de ideeën en van de politieke en economische organisatie van het land) en van de in hoge mate democratische aard van de dictatuur van het proletariaat, die een volhardende strijd tegen de bureaucratische ontaarding meebrengt.

Naarmate de CPJ volhardt op deze weg, daarbij de laatste ideologische stalinistische overblijfselen uit de weg ruimt en de organische band tussen de vooruitgang van de Joegoslavische revolutie en de wereldrevolutie zal terugvinden, wat de hergroepering van de revolutionaire krachten op internationale schaal vereist, zal hij de machtigste springplank worden, van waar af de beslissende aanval tegen het in crisis verkerend stalinisme zal beginnen.

Een dergelijke ontwikkeling zou aan de ene kant de organisatie begunstigen van de nieuwe communistische oppositie, die zich in de stalinistische partijen verheft en daarmee is het nu mogelijk gemaakt in de naaste toekomst de vorming van revolutionair-marxistische formaties in een hele reeks landen te gemoet te zien.

DE JOEGOSLAVISCHE REVOLUTIE EN ONZE INTERNATIONALE.

XIII. - Het karakter, als revolutionaire proletarische voorhoede van onze Internationale heeft hem in staat gesteld onder alle andere stromingen van de arbeidersbeweging vanaf het begin een juiste en doelmatige houding aan te nemen ten opzichte van de breuk van de CPJ met de Kominform en ten aanzien van de ontwikkeling van deze partij.

Dank zij het correcte theoretische begrip van het stalinisme, dat onze beweging bezit, heeft hij sedert de aanvang de betekenis van de breuk kunnen begrijpen en zich geheel in de actie voor de verdediging van de Joegoslavische revolutie kunnen storten.

In begrip voor de crisis van het stalinisme alle andere stromingen, die bij gebrek aan ernstige theoretische basis in deze gelegenheid het bewijs geleverd hebben van de verwarring en van het grootste sectarisme, ver achter zich latend, heeft onze beweging het de feiten getoond, dat hij de gevoeligste is voor de werkelijk revolutionaire tendenzen, die door de verschillende ervaringen van de beweging der massa's ontstaan en dat hij tegelijkertijd in staat is ervan te leren te dien aanzien een houding aan te nemen, die geschikt is om hun vooruitgang in de richting van de fundamentele posities van het revolutionaire marxisme te vergemakkelijken.

XIV. - De ontwikkeling van de Joegoslavische zaak, die het Trotskyisme in de ogen van de internationale revolutionaire voorhoede objectief geherwaardeerd heeft door de historische juistheid van zijn programma's aan te tonen, heeft het aan de andere kant mogelijk gemaakt in de actie onze eigen opvoeding te voltooien, wat de te volgen gedragslijn betreft ten aanzien van de progressieve bewegingen van de massa's; de concrete étappes beter te begrijpen, waar langs de ontwikkeling van een stroming van stalinistische oorsprong zich voltrekt en deze ontwikkeling heeft de meest beslissende slagen aan de uitingen van sectarisme in onze eigen rijen toegebracht.

Vanuit dit gezichtspunt heeft de ontwikkeling van de Joegoslavische revolutie de theorie en de praktijk van onze beweging bevrucht en gaat hij door hen te bevruchten.

XV. - Onze Internationale onderstreept de reeds door de actie van onze sectie voor de verdediging van de Joegoslavische revolutie in een reeks landen bereikte resultaten en zal zijn pogingen verdubbelen in deze centrale campagne, die hij in de wereld voert, bewust dat hij op deze manier op zijn best in de huidige verhoudingen werkt om een revolutionaire uitweg aan de crisis van het stalinisme te geven en te werken aan het herstel van de revolutionair-marxistische beweging.

De Joegoslavische revolutie omringen met een actieve brede sympathie van de internationale revolutionaire voorhoede en van het bewuste deel van de arbeidersklasse betekent het bestaan en de progressieve ontwikkeling van de op het huidige ogenblik belangrijkste revolutionaire haard begunstigen; het betekent tevens de nieuwe oppositie voortstuwen en verzamelen, die gist in de communistische partijen, die juist door het Joegoslavische voorbeeld gestimuleerd worden.

XVI. - Onze secties zullen het breedst mogelijke eenheidsfront verwezenlijken met elke organische groep of stroming, die overeenkomstige belangen aan de verdediging van de Joegoslavische revolutie toekent.

Zij zullen de tegenwoordige vormen van hun campagne handhaven, vergroten en aanvullen, nl. door hun pers en hun publicaties en door verspreiding van de publicaties der CPJ., de waarheid bekend maken over de Joegoslavische revolutie, zijn ontwikkeling en zijn resultaten.

Zij zullen de laster van de Kominform en het Kremlin ontmaskeren en zij zullen een campagne voeren voor de opheffing van de economische blokkade van Joego-Slavië en tegen iedere andere vijandige actie, die ondernomen zou worden om deze revolutionaire haard te smoren en te laten verdwijnen;

Zij zullen altijd reële gevaar aantonen van het tot stand komen van een compromis tussen het imperialisme en de sovjet-bureaucratie ten koste van Joego-Slavië, en van het vijandige gedoe en de verschillende pressies, die de imperialisten reeds op Joego-Slavië uitoefenen om het aan banden te leggen;

Zij zullen in de fabrieken, vakverenigingen en de kringen van progressieve intellectuelen de beweging voor het zenden van delegaties en brigades naar Joego-Slavië vergroten, opdat deze op hun beurt een campagne zullen voeren.

Zij zullen de Joegoslavische revolutionaire beweging verbinden aan de internationale beweging door gemeenschappelijke acties en de overeenkomsten van een eenheidsfront op terreinen als de verdediging van de vakbondsdemocratie, het herstel van de internationale vakbewegingseenheid, de internationale arbeiderssolidariteit, de vereniging van progressieve intellectuelen, studenten, vrouwen, enz.

XVII. - De Joegoslavische revolutie, die gezegevierd heeft in een klein economisch en cultureel achterlijk land, met een boerenmeerderheid en bekennend tussen het imperialisme en het Kremlin, zal de komende moeilijkheden doorstaan door middel van zijn eigen krachten en door zijn eigen dynamisme, in hogere etappes, als hij lang geïsoleerd blijft zonder een actieve steun van het internationale proletariaat.

Vanuit dit gezichtspunt zal alleen zijn verbinding met de wereldrevolutie zijn constante vooruitgang en zijn socialistische opbloei verzekeren.

Intussen is het de plicht van de internationale revolutionaire voorhoede op alle terreinen te hulp te komen en te begrijpen, dat zijn verantwoordelijkheid niet minder is, dan die van de Joegoslavische Communistische Partij, wat het toekomstige lot van de Joegoslavische revolutie betreft.

XX

Te verkrijgen bij de Administratie van "De Tribune", Blasiusstraat 8hs, Amsterdam O. en bij de Rev. Comm. Partij, Nieuwe Prinsengracht 47", Amsterdam C. Tel 56979.

Het O V E R G A N G S - P R O G R A M der I V E I N T E R N A T I O N A L E
40 cent.

THE MILITANT, weekblad der Amerikaanse Trotskyisten (S.W.P.) fl. 3,25 per 3 maanden.

FOURTH INTERNATIONAL, twee-maandelijkse orgaan der S.W.P. fl. 1,50 per halfjaar.

Binnenkort verschijnt:

de K O L O N I A L E R E S O L U T I E van het 2e Wereldcongres der
Ive Internationale.

Stort Uw bijdrage en bestelt deze uitgaven door storting op giro 230984 ten name van Adm. "De Tribune", Blasiusstraat 8, Amsterdam O.

ONAFGEDAAN

enige gegevens in afschrift in
be stuk
262
02 12 87
02 462

Afd./Sect.: BTIV

Dat.: 14/3

Par.: 4

Interne aanwijzingen A C D.

A C D. 4A. Dat.: 18.11.51

Par.: 4. C.

26/4/51 B

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

- B I 02/12/3 E 14/3 '51
- B II 14/3
- B III 16/3
- 19.5.51 K

K 2 N 22. 22/3/51

BTIV het ont van brengen van relaties lykt mij niet op
te zeggen tegen het einde van bron, gezien de beperkte
kring vanuit de berichten komen en het feit, dat zij
van algemene aard zijn en niet met een zeker door
relaties komen. KEN 4 22-3-51

Pover BE 30.3.51
10/4 51

Verbinding: *ho 11*

No.: 267.

Ond.: Besl. ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 1 Maart 1951.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht gezonden aan: gene.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene.

6.151.152
05.12.   *6.151.152.*
01.125-6-141

9 MRT 1951

6.151.152
01.261-6.36.   *ACD/104976*   *06.212.4-6.141*
6.151.152
05.23

OP KAART
ACD/416
DAI: 10/10/51
PAR. 40

16 MAART 1951

20 uur

Kort verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.) afd. Rotterdam, gehouden op Dinsdag 27 Februari 1951 / ten huize van Penders, Josephus Johannes Adrianus, geb. 14-12-1913 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig 9 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (afschrift aangehecht).

K Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) opent te 20.10 uur de vergadering en zegt, dat enige brieven zijn binnengekomen, één waarin op allen een beroep wordt gedaan om zoveel mogelijk de f 500.-- actie te doen slagen; een andere, waarin de afd. Rotterdam wordt opgedragen "De Tribune" van 24 Februari 1951 (aangehecht) op de daarvoor geschikte plaatsen aan te plakken; en de derde van het partijbestuur - waarin zij haar teleurstelling er over uitspreekt, dat niemand van de Rotterdamse leden bij de Rivier-Hal, tijdens het congres van de P.v.d.A. aanwezig was om de pamfletten van de partij (R.C.P.) onder de afgevaardigden te verspreiden, een feit, waarvoor reeds verantwoording is afgelegd.-

Spr. brengt hierna een resolutie ter tafel, welke op de laatst gehouden C.C.-zitting is aangenomen en op het a.s. congres behandeld zal worden.

In deze resolutie wordt voorgesteld een dusdanige propaganda te voeren, welke de oppositie in de P.v.d.A. zal doen groeien en; de verkeerde houding van het N.V.V. wordt blootgelegd; wordt aangestipt, dat door de bewapeningswedloop en de kosten hieraan verbonden een armoede-program wordt voorgezet, met alle ellende daaraan verbonden en dat het verloop van de gebeurtenissen in Korea aantoon, dat Amerika en het gehele Westen van Europa op oorlog aansturen.

Vervolgens is door het C.C. besloten, dat alle leden van de partij, die tevens lid zijn van het O.V.B., geheel volgens het program van de R.C.P. in het O.V.B. moeten werken en er moeten waken, dat het O.V.B., zoals het thans werkt, geen massabeweging wordt.

Via het O.V.B. moet met de leden van het N.V.V. contact worden opgenomen.

OP
1287V
a 462V

-Tenslotte-

1287
462

I

Tenslotte is door het C.C. het besluit genomen, door een commissie, welke reeds is benoemd, te laten onderzoeken of er dusdanige perspectieven zijn, dat het nuttig is leden van de R.C.P. tot het N.V.V. en de P.v.d.A. toe te laten treden.

XI

Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend), zegt, dat de Wilde, Gerrit, geb. 20-4-1924 te Heerlen, wonende te Amsterdam, als afgevaardigde het congres van de P.v.d.A. heeft bezocht en dat het voor hem, de Wilde, G., zeer moeilijk was ongemerkt de R.C.P.-pamfletten onder de congresbezoekers te verspreiden.

Ondanks het wegblijven van de Rotterdamse kameraden is hem dit toch gelukt.

Spr. zegt, dat door de Wilde, G., tevens is vastgesteld, dat de oppositie in de P.v.d.A. niet zo groot is als in brede kring van de R.C.P. wordt gedacht.

Reden te meer om "spreekbuizen" in het N.V.V. en de P.v.d.A. te krijgen.

XI

Spr. zegt, dat het partij-bestuur Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Haste, wonende te 's-Gravenhage, had aangewezen om lid te worden van het N.V.V., doch dat het C.C. dit besluit heeft afgewezen, omdat Drenth, H.H. betere resultaten in het O.V.B. kan bereiken.

XI

Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam, zegt in de resolutie niets te hebben kunnen beluisteren over de kwestie Joego-Slavië, terwijl daarentegen wel veel aandacht is besteed aan de oorlog in Korea.

Hofland, A., voornoemd, zegt, dat over Joego-Slavië een minderheidsresolutie van de hand van Luteraan, Barend, nadere personalia onbekend, wonende te Amsterdam, zal verschijnen, welke eveneens op het congres zal worden besproken.

Nadat is besloten, dat door Hofland, A., voornoemd, met enkele personen uit de jeugd van het O.V.B. aan de Linker Maasoever en door Penders, J.J.A., voornoemd, Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend) en Siteur, P., voornoemd, aan de Rechter Maasoever "De Tribune" zal worden aangeplakt, sluit Siteur, P., te 23.00 uur de vergadering (EINDE).

1287
462

I

XI

R

A F S C H R I F T

Revolutionair Communistische Partij
Afd. Rotterdam   Org.Secr. Adamshofstraat 129a

W.M.

Ik nodig je uit, tot het bijwonen van een ledenvergadering, die
gehouden zal worden op Dinsdag 27 Februari ten huize van Kam.
J.Penders, Buitenhofstraat 34.   Aanvang 8 uur.

Agenda:

Behandeling van de resolutie voor het Congres en wat er verder
ter tafel gebracht wordt.

PROLETARIËRS ALLER LANDEN VERENIGT U!

DE TRIBUNE

Orgaan van de Revolutionair Communistische Partij. Nederlandse Sectie van de Vierde Internationale

DE MASSA-MISDAAD; ZO „BEVRIJDEN” DE KAPITALISTEN KOREA

Rapporten uit de burgerlijke pers bewijzen ontzaggelijke wreedheden

Wij wijden een groot deel van deze krant aan bewijsstukken, ontleend aan de kapitalistische pers, en burgerlijke persbureaux, over de wijze waarop het imperialisme het Koreaanse volk bestrijdt. Het zijn alles woordelijke aanhalingen; geen woord is door ons toegevoegd. Wij zouden vele bladzijden hiermee kunnen vullen.

Tokio, 4 Jan. . . . — Donderdag bij Zonsondergang keek een vermoede terugtrekkende dienstplichtige om naar de brandende stad en zei: „Nu weet ik hoe Nero zich voelde.” (Ass. Press)

Het oog van de waarheid

„Het Franse blad Le Monde heeft in Korea een voortreffelijke correspondent, Favrel, die met niets ontziende eerlijkheid bericht, wat hij te zien krijgt. Onder de titel „het oog van de waarheid” heeft hij dezer dagen geschreven hoe door het oog van ’n automatische camera het in brand schieten van dorpen eruit ziet. De camera in kwestie was namelijk gemonteerd aan de onderkant van een bommenwerper. De opnamen onthulden het in brand schieten van gehuchten, het neerknallen van burgers en het in vlammen zetten van een groep koelen. . . .” (Vrij Nederland, 17-2-51)

„Dood alles wat beweegt”

Gen.-Majoor Robert B. McClure van de 2e Divisie gaf opdracht aan zijn mannen in de streek van Wonjoe, om „alles te doden wat beweegt.” (De „stem van Korea”, van 19 Jan., gepubliceerd door het Koreaanse instituut te Washington, bevriend met Syngman Rhee).

„Zij stierven of vluchtten”

Noord-Korea, 9 November, Associated Press. — „Heb je ooit een stad zien sterven? Zo ging het toe in Sinoeje. Gisteren was het een stad van 100.000. . . . Het was 12 uur toen het aangroeiende geronk van de naderende Amerikaanse Superforsten het eerste teken van de ondergang gaven. Om half een. . . was 90 pct. een ruïne. . . . Lading na lading werd door de bommenwerpers uitgeworpen. De lemen muren vielen uiteen door de hitte. De strooien daken, het hout, brandde. En de mensen stierven of vluchtten. . . .” (Correspondent Hal Boyle).

Idem, 26 Sept. — Koreaanse burgers, vooral kinderen, zochten meestal niet voldoende dekking en duizenden werden op alle mogelijke geïmproviseerde draagbaren naar hulp-stations gebracht. (Idem).

Seoel, 30 Sept. — Commandanten van het leger en de mariniers beweerden vandaag, dat het (Seoel) genomen had kunnen worden zonder de zware verliezen aan levens en eigendommen. De verwoesting. . . werd door de commandant toegeschreven aan het bevel, om Seoel „zo snel mogelijk” in te nemen. We moesten de stad „koste wat kost” nemen, vertelde een luitenant-kolonel. „Een tromfantelijke intocht in de stad was nodig.” (United Press).

Tokio, 10 Jan. — Een bevel van de 5e Luchtmacht om alle „mannelijke” personen achter veldelijke linies te mitrilleren. . . . voortaan worden alleen vrouwen en kinderen bij duikvluchten ontzien.” (Un. Press).

Van het Westelijk front op Korea, 16 Jan. — Zij voedde haar baby toen de dood vanuit de lucht toesloeg. De aardige jonge Koreaanse lag kapot aan de kant van de weg die naar Osan loopt. Een van haar borsten lag naakt in de winterwind, en haar armen waren bevroren in de houding waarin zij voor het laatst haar baby vasthield. Naast haar lag de baby in de sneeuw, gebuld in rafels, waar het bevroren gezichtje uitkwam. Moeder en kind waren slechts twee van de vele vluchtelingen die gedood werden langs de weg naar het geslagen Osan, dat Maandag door Amerikaanse troepen werd ingenomen.

Tokio, 8 Augustus. . . „Het bombardement van de UNO op Seoel heeft 3.000 personen gedood. (New-York Times).

Rome, 5 September. Fides, Rooms-katholiek nieuws-agentschap, meldde vandaag, dat Amerikaanse bommenwerpers de kathedraal van Seoel hebben verwoest. Fides vreesde, dat enkele nonnen gedood werden. (Associated Press).

Tokio, 26 Sept. Generaal MacArthur maakte vandaag om 2.10 bekend, dat de strijdkrachten van de UNO Seoel hadden veroverd op zodanige wijze, „dat zo min mogelijk schade aan niet-militaire installaties werd aangericht. (Ass. Press)

Seoel, 26 Sept. Dit is een brandende, met rook gevulde stad van verschrikking vandaag. . . . Seoel werd niet gespaard. . . . In de beide oorlogen heb ik niets gezien wat op de slag om Seoel geleek. . . . Seoel werd verschrikkelijk getroffen en verwoest. . . .” (Ass. Press, correspondent Don Whitehead)

Met de Mariniers-divisie in Seoel, 27 Sept. Amerikaanse artillerie en vlammenwerpende tanks hebben vele kilometers van de stad neergebrand. . . . de grootste schade werd aangericht aan de arme Koreaanse woningen. . . . wij zagen van dichtbij een helling waar duizenden huizen rokende puinhopen waren. (Magg. Higgins, in de N.Y. Herald Tribune).

Laat de bevolking beslissen over de plannen der regering!

Publiceert het Armoede-rapport ! Laat ons erover stemmen in nieuwe verkiezingen

Als wij dit schrijven is er vier weken regeringscrisis. Reeds vier weken lang ook broeden de afgetreden regering-Drees en de „Centrale Economische Commissie” over een nieuwe regeringsprogram dat, volgens de officiële mededelingen, NIEUWE BELASTINGEN, LANGERE WERKTUJDEN EN EEN VERLAGING VAN DE KOOVKRACHT MET ONGEVEER 5 pct. zou meebrengen. Dit alles om de mogelijkheid te hebben 1100 MILLIOEN EXTRA aan de BEWAPENING te kunnen besteden.

Men wil ons wijsmaken, dat deze GROTE OFFERS die men van de werkende bevolking vraagt en deze KOERS NAAR DE OORLOG, die men hiermee inslaat, „nodig” zouden zijn ter „verdediging van de democratie en de vrijheid”. Maar het schijnt niet in het hoofd van deze „democraten” op te komen, om het

geheime armoede-rapport voor te leggen aan diegenen, die erdoor getroffen zullen worden; het komt niet in het hoofd van deze „democraten” op de Nederlandse werkende bevolking hierover te raadplegen. De Nederlandse arbeidersklasse moet een HALT TOEROEPEN AAN DIT GEKONKEL ACHTER HUN RUGGEN. Zij moeten ONMIDDELLIJKE BEKENDMAKING van het armoede-rapport eisen en verlangen, dat NIEUWE VERKIEZINGEN georganiseerd worden, zodat de Nederlandse bevolking zich kan uitspreken over deze catastrofe-plannen van het kapitaal en zijn handlangers in de regering. Het is de eerste eis van de veelgeroemde democratie, welke de „beroeps-democraten” met voeten treden: LAAT HET VOLK BESLISSEN!

Redactie De Tribune.

„Doodt alles wat beweegt!”

Handdoeken en kinderklere, stukken van kle- ren en kleine toilet-artikelen lagen in wanorde langs de weg. Op één plaats lag een klein rood babykapsje — met iets erin — in de modder.... Dit stuk van de weg was enkele dagen tevoren gemitailleerd na een bericht.... dat Chinese communistische soldaten hun uniformen uittrok- ken en zich onder de vluchtelingen mengden. Ik heb gisteren geen enkele dode soldaat gezien.... Dit is slechts één plaats op één weg in Korea. (Gene Symonds, Un. Press-correspondent).

De UNO-conventie tegen genocide — „opzet- telijke daden om nationale, ethnische, rassen- of religieuze groepen geheel of gedeeltelijk te vernietigen” — werd gisteren de internationale wet. De vroegere onderstaatssecretaris Adolph Berle en Dr. Raphael Lemkin, die een vooraanstaande plaats innamen bij het opstellen van de conventie.... meenden dat genocide niet van toepas- sing was op militaire bevelen zoals die van het UNO-commando in Korea, die vliegtuigen de op- dracht geeft alle Koreaanse mannen, met of zon- der uniform, die zich ten Noorden van de linies bevinden, te doden.... aangezien er geen „opzet” bestond een nationale groep uit te roeien.... (New-York Daily Compass, 14 Jan.)

BEVRIJDING... door het vuurpeleton

„Sinds de bevrijding van Seoel in September, waren Zuid-Koreaanse vuurpeletons bezig „staats- vijanden” te likwideren.... Met wilde onver- schilligheid doodden de militaire executeurs man- nen, vrouwen en kinderen.... Terwijl Ameri- kaanse en Engelse troepen hun walging van de grote slachting uitspraken, dienden drie Ameri- kaanse priesters.... een formeel protest in. Zij zeiden dat vele slachtoffers geen proces hadden gehad.... Ter dood veroordeelde burgers moeten gehangen worden, voegde Ho eraan toe (Generaal Majoor Lee Ho, onder-chef van het hoofdkwartier van de Staat van Beleg van Zuid-Korea), „maar we vinden het gemakkelijker hen neer te schiet- ten met vuurpeletons.” — (Time-magazine, 25 December).

Seoel, 16 December. — De vrouwen en kinderen hielden. De mannen schreeuwden. Maar de Zuid- Koreaanse politie schoot hen allen neer. Een van de politie-agenten ging later rond en leegde zijn machinegeweer op hen die niet onmiddellijk dood waren.... Ik zag onder hen twee vrouwen en twee jongeren van ongeveer 8 en 13 jaar.... (De Britse soldaat Wm. Hilder tot United Press).

Tokio, 2 Jan. — „Berichten van het front mel- den dat de UNO-troepen een politiek van ver- schroeiende aarde toepasten toen zij terugtrokken. Alle gebouwen waarin de vijand zou kunnen trachten zich tegen luchtaanvallen te verbergen, moesten vernietigd worden.... nieuwe stromen vluchtelingen.... bevolken alle wegen naar het Zuiden.” (Lindesay Parrot in N.-Y. Times).

Aan het Centrale front in Korea, 19 Jan. — Zuid-Koreaanse burgers hieven vandaag een protest aan tegen de Amerikaanse politiek van verschroeiende aarde.... De woningloze burgers vertelden aan de officieren voor burgerlijke za-

ken die bij elke Amerikaanse divisie zijn.... dat zij verbaasd waren dat de Amerikaanse soldaten hun huizen verbrandden. Het leger is sympathiek, maar de officieren.... gaven aan de UNO-troe- pen bevel alles te verbranden dat als dekmantel kon dienen voor infiltraties.... Dienstplichtigen betreuren oprecht de schaafteloze maar noodza- kelijke vernieling. Zij zien met medelijden toe hoe telkens nieuwe stromen vluchtelingen Zuidwaarts trekken.... welke niet eens in de UNO-verdedi- gingsgebieden mogen stoppen, ook dit is 'n wrede maatregel. (Un. Press).

Geschroeiende aarde uit de lucht

...de luchtmacht heeft een lange serie zware slagen toegebracht, een verschroeiende-aarde-ope- ratie vanuit de lucht. En ze liet het Koreaanse platteland achter als een massa brokken en puin. (Gordon Walker in Christian Science Monitor, 20 Jan.)

In Korea, 19 Sept. — Achter de vijandelijke lijnes zag ik tenminste 15 brandende dorpen.... Tientallen dorpen gelijken uit de lucht op honing- raten, geheel uitgebrand. De stad Pohang is niets anders dan een grote dergelijke honingraat. (Hugh H. Hille, Voorzitter van 'Un. Press).

Boven Noord-Korea met de luchtmacht, 30 Dec. Op een ding kunnen we een eed doen — bijna geheel Noord-Korea staat in vlammen.... Dorp na dorp staat in brand. De gehele streek van wat eens de stad Wonsan was (met 250.000 inwoners) scheen in brand te staan.... Al met al, een zeer succesvolle avond. (Jim Lucas, schrijver voor de Scripps-Howard pers).

Tenslotte trachten we, in blinde wanhoop, elke stad en elk dorp met napalm te verbranden.... langs de lege wegen die van Mandsjoerije komen. (Homer Bigart, winnaar van de Pulitzer-prijs, in Look-magazine, 30 Jan.)

Als represaille voor de dood van vijf soldaten die in een patrouille om het leven kwamen, heb- ben vandaag Amerikaanse tanks, vliegtuigen en artillerie het dorp Tuom-ni van de aarde wegge- vaagd. Het bevel was het dorp met de grond ge- lijk te maken en geen spoor ervan over te laten. (N. Harry Smith, N.-Y. Daily Compass, 9 Nov.)

Zij lopen de dood... tegemoet

Tokio, 12 Januari. — Ongeveer 2.000.000 van deze huisloze burgers zijn in beweging. De cor- respondent van Ass. Press John Randolph zegt, dat hij wanhopige moeders zag die hun kinderen in de rivier gooiden om te verdrinken, liever dan ze te laten doodvriezen of verhongeren.

Aan de kant van de weg, een mijl van Seoel, lag het bevroren lichaam van een barvoetse

kleine jongen, met zijn hoofd voorover in een kluwe telefoondraad. Langs zijn verstijfde lichaam stroomde een menigte vluchtelingen.... Weini- gen letten op het dode kind, het was een te ge- wone aanblik.... Terugtrekkende UNO-troepen sloopte dikwijls om huilende babies te redden van de rug van hun moeders, die dood neerge- vallen waren.... (Time magazine, 15 Jan.)

Jongdongpo, Korea, 2 Jan. — Plotseling begon de oude vrouw op een seniele manier te kaketen. Ze hield een voorbijgaande jongen aan en gaf het kind aan hem over, — haar kleinkind. Toen daalde ze op de grond en begon langs de trein te lopen. De jongen legde de baby naast de rails en rende de oude vrouw achterna.... De baby, het kleine rode gezicht vuil van modder en tran- nen, zat alleen op het grauwe sintelpad naast de rails. Volwassen - vluchtelingen, overladen met bezittingen, deden een stap opzij om het kind niet dood te trappen. Maar niemand nam het kind op.... (Hal Boyle, Ass. Press).

De commandant van het 8e Leger, gen. Ridgeway, zei over het lot der vluchtelingen: Misschien de grootste tragedie waaraan Azië ooit onder- worpen is geweest in haar lange geschiedenis.... Al het andere lijkt gering bij het leed van deze tragedie en ons Amerikaanse volk heeft er niet de minste notie van. (Time-magazine, 15 Jan.)

Tokio, 26 Dec. — Twee Amerikaanse officieren en ik stonden op de straatweg buiten Pjongjang. Honderden vluchtelingen liepen langzaam Zuid- waarts. „Kijk hoe ze voor de communisten vluch- ten,” zei de jongste officier. „We toonden ze wat vrijheid was en nu gaan ze naar het Zuiden, om- dat ze niet onder de Roden willen leven.” Dit was een domme verklaring van deze massa-ver- huizing. De andere officier en ik hadden verschei- dene dagen doorgebracht in Pjongjang. De Zuid- Koreaanen beschouwen Noord-Korea als veroverd land dat geplunderd moest worden. Zuid-Koreaan- se officieren hadden rijst in beslag genomen in Pjongjang en het teruggestuurd naar Seoel, waar de zwarte markt hun fabelachtige winsten lever- de.... Het plunderen, doden en branden vond in Pjongjang op zo'n grote schaal plaats, dat vele Amerikanen ervan overtuigd waren dat de Zuid- Koreaanen een doelbewuste campagne voerden om de UNO en de afdeling burgerzaken van het 8e Leger in discredit te brengen.” (CBS correspon- dent Robert P. Martin).

Uit hun huizen verdreven

Bij de Amerikanen op Korea, 9 Juli. — Van- daag werden bij wijze van voorzorg alle Koreaan- se burgers in de streek van het front verplicht naar Zuidelijke provincies van Korea te trekken. Zij kregen de tijd tot vanavond 6 uur om te ver- trekken.... Dit betekent de verwijdering van 50.000 burgers.... vele van de arme hoeren die overdag langs de weg wuiven naar de Ameri- kanen, veranderen 's nachts in guerrilla's. (Mar- guerite Higgins, N.-Y. Herald Tribune).

Waarom deze misdaden?

Een Gallup opinie-onderzoek van 23 Januari wees uit dat twee-derde van het Amerikaanse volk „de troepen zo snel mogelijk uit Korea wil terugtrekken.” Bijna de helft was er zeker van, dat het een fout was geweest om ooit troepen naar Korea te sturen.

Wij brengen op deze bladzijden een reeks persberichten die een vernietigend vonnis vel- len over de UNO, het Amerikaanse imperia- lisme en de regeringen die het steunen. Niet alleen de publieke opinie van de wereld, maar ook de Amerikaanse dienstplichtigen die door het groot-kapitaal gedwongen zijn deze misdaden uit te voeren, veroordelen het en willen naar huis. Het imperialisme gebruikt niet meer de omweg van de gaskamer, het vernielde Hiroshima en Nagasaki met een enkele atoom-ontploffing. In Zuid-Celebes hield Westerling huis en vele tienduizenden slachtoffers vielen. De Nederlandse vrijwilli- gers zongen bij hun vertrek „voor Westerling en vaderland”, als om te tonen wat ze van plan waren.

Waarom?
Dit kan alleen begrepen worden als men

het karakter van de Koreaanse oorlog kent. Het is geen concurrentie-oorlog tussen imperia- listen. Het is geen oorlog tussen dieven om de buit. Het is een klasse-oorlog van uitbui- ters tegen een opstandig volk dat vrijheid, onafhankelijkheid en nationale eenheid wenst. De financiële en sociale voorrechten van het imperialisme worden bedreigd door de opstan- dige koloniale volkeren. De slachtpartij en het ongebreidelde geweld van de Amerikaanse heersende klasse tegen de Koreaanse revolu- tie is de reactie van een ondergaand systeem, bedreigd wordt door de krachten van de vooruitgang.

Wat de imperialisten niet kunnen contro- leren, trachten ze te vernietigen. Ten dode opgeschreven dreigt het kapitalisme de be- schaving in barbarij om te zetten. Wat in Korea gebeurt zou overal kunnen gebeuren.

Ter zelfverdediging moeten de arbeiders aan het hoofd van de gehele onderdrukte mens- heid het kapitalistische systeem vernietigen dat in de weg staat van vooruitgang en be- schaving en wij moeten het vervangen door het socialisme.

„DE TRIBUNE”

orgaan van de Revolutonnair Communistische Partij - Ned. Sectie van de IVE Internationale
Verschijnt iedere veertien dagen
Red.: M. Ferares, Nw. Prinsengr. 47, Tel. 56979
Adm.: Blasiusstraat 8, Amsterdam
Postgiro 230684
Losse nummers f 0.10 - Abonn. p. 3 mnd. f 0.65
(eventueel verhoogd met incasso-kosten)

MINISTERIE VAN
BINNENLANDSE ZAKEN

's-Gravenhage, 16 Maart 1951.

No. :B 105090

*Schudde in
omringel*

UITGEBOKT

VERTROUWELIJK

105648

Betr.: R.C.P.

IV AV 3

60345

Naar aanleiding van het gestelde op pagina 13 van Uw maandoverzicht over Februari 1951, mege ik U verzoeken mij - zo mogelijk - uitvoeriger te willen doen berichten omtrent de op 17 en 18 Februari j.l. te Amsterdam gehouden zitting van het Centraal Comité der R.C.P..

HET HOOPD VAN DE DIENST.
Namens deze,

Aan de Heer
Hoofdcommissaris van Politie
te
AMSTERDAM.

60345
A.C.D.
Werkgr. Vern

L. van Laere

100262 10/10

Het Imperialisme

De periode van het imperialisme waarin wij ons bevinden wordt gekenmerkt door betrekkelijk snel op elkaar volgende oorlogen. Het standpunt van het proletariaat tegen het imperialisme moet algemeen, totaal zijn. In de 1ste wereldoorlog was het juiste standpunt: tegen de geallieerden en tegen Duitsland en Oostenrijk aan de andere zijde. De 2e internationale koos partij al naar gelang het land waar de arbeiderspartij gevestigd was, slechts voor een der beiden imperialismen. In de tweede wereldoorlog, toen de derde internationale in de aanvang nog bestond sloot Stalin een bondgenootschap met het Duitse imperialisme. (Het Stalin-Hitler pact.) Hierdoor werd het principe van de oprichter van de derde Internationale eenig geschonden. Na het binnensrukken van de Duitse troepen in Rusland werd Stalin bondgenoot van Amerika en Engeland. De Krenlin-politici dreiden toen de rol n om en sloten zich zeer nauw aan bij Churchill en Roosevelt. Als gevolg daarvan hief Stalin de 3de Internationale op. Door de koersveranderingen van Stalin op het hoofdpunt der proletarische politiek werd het imperialisme versterkt.

Na de beëindiging van de oorlog volgde uit de oorlogspolitiek van Stalin de versoeningskoers der Stalinisten, die in Italië, Frankrijk en België in de burgerlijke regering traden. Tijdens de oorlog namen de Stalinisten in de ondergrondse beweging geen ander standpunt in dan de zuiver burgerlijke elementen; d.i. herstel van het kapitalisme, wederopbouw, geen stakingen enz. Door dit optreden werd elke revolutionaire beweging in de kiem gesmoord in de landen die gedurende de oorlog bezet waren en kon het kapitalisme en zijn uitloper het imperialisme zijn macht weer herstellen.

Het Krenlin wierp zich krachtens roofverdragen op de landen van de Balkan Roemenie, Bulgarije, Joegoslavië en Albanie. Deze verdragen van Jalta en Moskou die gesloten werden tussen de grote drie (vier) waren, gezien de houding van Rusland een dam tegen de revolutie. Hierbij kreeg Rusland nog een belangrijk deel van Duitsland. Polen was bezet. De grenzen werden verschoven van het laatst genoemde land tot ver in Duitsland. Oostenrijk werd eveneens ten dele bezet. Deze annexaties werden afgerond door de aanhechting van Tsjecho-Slowakije.

In plaats van de revolutie stelde Stalin annexaties door militaire verovering en van blijvende aard.

Bij de oorlog van de Amerikanen, Engelsen enz tegen Japan, sloot tien dagen vóór het einde van de oorlog Stalin zich aan en kreeg zeggenschap over een deel van Korea (Noord-Korea). Verder plunderde Stalin Mantsjoerije; de fabrieken en installaties enz. dus op Chinees gebied. Stalin kreeg verder het recht van bezetting van een belangrijk havengebied in China en sloot een verdrag met Tsjang Kai Tsjek dus met de Kuomintang. Door de eerste en tweede wereldoorlog werden verschillende onderdrukte naties losgewoeld en kwamen in verzet tegen de westelijke onderdrukkers in het Oosten. Op de Philippijnen, in Indo-China en Malakka is dit verzet aan de gang. In Marokko en Tunis is naar alle schijn een atmosfeer van verzet. In Madagascar werd een opstand gesmoord. Dit verzet werd en wordt in onze gelederen toegejuicht evenals een gelijke beweging in Indonesië, het voormalige gebied van het Nederlandse imperialisme. Men der belangrijkste veroveringen op het imperialisme is de Chinese Volksrepubliek als gevolg van de Nederlaag van de Kuomintang de Chinese burgerlijke republiek met een inslag van samenvoeging der bedrijven (Mantsjoerije), verder de verdeling van het grootgrondbezit onder de landloze boeren, verlaging van de pacht, ofschoon de verschillen in landbezit blijven bestaan, is een stap voorwaarts van betekenis in het verre Oosten. De verdeling van de wereld in twee blokken West-Oost geeft voortdurend aanleiding tot wrijving en conflicten tot op de rand van oorlog. Het Amerikaanse imperialisme met al zijn strategische steunpunten in de gebieden, die het veroverd heeft, houdt rekening met eventuele machtsverschuiving met of zonder wapens. Het wenst onbestreden de eerste en alleenige macht te vermen.

De ere stap, die Rusland doet tot uitbreiding van zijn macht in Duitsland of het Verre Oosten of door een overval op Joegoslavië, kan oorzaak worden van een derde wereldoorlog. Niemand kan voorspellen - althans met enige zekerheid - door de onzekere factoren die er bij betrokken zijn, hoe een wereldoorlog zal uitpakken, want stabiele gegevens om een politiek-militaire berekening te maken, ontbreken. Verwachtingen te verbinden aan een 3de wereldoorlog die voor ons gunstige toestanden zou kunnen teweeg brengen, moeten voorhands verworpen worden. Het orgaan van de SSP The Militant van 11 December 1950 schrijft in dit verband: "De landen in Europa bieden tegenstand tegen een totale herbewapening. Zij wensen niet het gevechtsterrein te worden en het hoofddoel van de atoombom. Evenmin de schokken op te vangen van Wallstreets militaire machine of bezet te worden door Russische troepen."

RUSLAND DE CHINESE VOLKSREPUBLIEK EN KOREA.

Dat het oorlogsgevaar vergroot is door Korea, toen de "oordelijke" helft gewapender hand bezit wilde nemen van de andere helft, is duidelijk. N-Korea stond onder Russische invloed. De misrekening van de Russische bureaucratie dat niemand een vin zou verroeren, als N-Korea overging tot een gewapende actie, bleek toen Truman troepen ging sturen naar Korea om de Noordelijke te bevechten. De vereniging van de Koreanen tot een geheel door een volkstemming was vroeger voorgesteld door de geallieerden. De Russen hebben dit verworpen. Wat langs vreedzame weg had kunnen tot stand komen, werd toen door oorlog nagestreefd. Met alle gevolgen van dien. Zoals daar zijn: het sturen van troepen uit de Europese landen, Engeland, Frankrijk, België en Nederland, met elders Canada en Australië. Deze tactiek van de Noord-Koreanen is principieel verwerpelijk. Men houde wel in het oog, dat Rusland onder deze politiek staat. De Koreaanse oorlog neemt een wereldomvattend karakter aan door het ingrijpen van de Chinese Volksrepubliek. De Chinese republiek heeft een ernstige grêef tegen de O.A.A. t.g.v. de bescherming van Tsiang Kai-Tsjek, die Chinees gebied bezet houdt op het eiland Formosa. Korea is eenter geen Chinees gebied. Wel hebben de Mantsoes, het keizerlijke geslacht van China aanspraak gemaakt op Korea. Wat nog geen reden is voor Mao dit voetspoor van het voormalige keizerlijke China te volgen. Indien China niet genoeg heeft aan de oplossing van zijn eigen problemen in het reusachtige rijk en optreedt buiten de eigen grenzen, kan dat geen aanleiding geven tot instemming van de zijde van het proletariaat. Heeft Mao soms overleg gepleegd met de arbeidersorganisaties van Europa en Amerika? Volstrekt niet! Mao schendt de regelen der democratie door de verdenking op te wekken, dat hij vreemde gebieden wil annexeren; verder het proletariaat niet te raadplegen over zijn politieke gedraglijn, waarvoor de Amerikaanse en Europese arbeiders moeten opdraaien. Deze verdenking heeft des te meer grond door het ingrijpen van China in Tibet., waar India de meeste invloed heeft, zonder echter de politieke macht uit te oefenen. De houding van China in Korea wordt waarschijnlijk het best gekenschetst als een staal van een preventieve oorlog tegen Amerika, die kan uitlopen in een verder stadium tot een Amerikaans-Chinese oorlog of in het uiterste geval tot een wereldoorlog, mede omdat China een verdrag van bijstand heeft met Rusland. De houding van China levert zo de argumenten op voor het ~~marxistische~~ imperialisme om de oorlog voor de massa's in Amerika en Europa te rechtvaardigen. Hetgeen juist omgekeerd werkt en anders dan volgens hen, die van de houding van China revolutionaire gevolgen verwachten.

DE SPALINPARTIJEN EN DE REFORMISTISCHE PARTIJEN.

De partijen van de Koninkrijk kraaien victorie. Ziedaar nu "HET" optreden! Precies zoals deze partijen de blokkade van Berlijn hebben toegejuicht en het optreden tegen het Duitse volk in de Oostzee en de staking van de Berlijnse spoorwegarbeiders hebben willen onderdrukken met onderdrukpers en politie. Dat de "stalinistische" partijen evenals de zuiver reformistische partijen door het optreden der massa's hun eigen tot dusver gevalde politiek wel in in bepaalde gevallen zouden moeten loslaten, kan geen motief zijn voor de secties van de IV de Internationale om eenzelfde gedraglijn te volgen als de Chinese republiek in Korea en Tibet.

De Toekomst is niet aan Stalinisme, zoals Trotsky in zijn boek over de 3de Internationale na Lenin zegt, omdat de totalitaire staten merkt Stalin geen stand houden, evenmin als elk ander totalitair regime, m.a.w. het regime van Stalin is van voorbijgaande aard. Uit dien hoofde behoeven wij geen bijval te betuigen aan de Noordkoreanen of China.

De heerschappij van de Bourgeoisie in Europa over het proletariaat als klasse is in laatste aanleg de oorzaak van het imperialisme. Zolang deze heerschappij in Amerika, de Europese Landen en die van het Engels gemeenebest bestaan, zal het imperialisme leven. De opkomst van nationale staten kan daaraan geen afbreuk doen, b.v. door de opkomst van de Chinese Republiek, de overwinning der Vietnamezen in Frans Indo-China enz. Door hen te steunen tegen het Imperialisme kan het imperialisme verzwakt worden. Wat nog niet te zeggen wil, dat het kapitalisme daarmee verdwijnt. De taak van het proletariaat in Europa Amerika en de landen van het Gemeenebest kan niet vervangen worden door het optreden van China of door de boeren op de Philipijnen b.v.

De vooruitzichten van het wereldproletariaat, indien Duitsland verloren gaat voor de revolutie (hetgeen door een wereldoorlog in de hand wordt gewerkt) liggen in Amerika, waar het proletariaat bewust geworden van zijn taak als klasse, het grootste contingent zal leveren voor de slag tegen het imperialisme, daarbij gesteund door de Europese arbeiders.

Jntwerp resolutie. Situatie in Nederland en de politieke perspectieven.

Gebruik makend van d Marshall steun enerzijds, de laaghartige politiek van capitulatie en godsvrede van de leiders van de P.V.d.A. en N.V.V. en van de beginselloze avonturierspolitiek der Stalinistische leiders anderzijds, is de Nederlandse bourgeoisie er ook in de periode na het laatste Congres in geslaagd haar program tot verhoging van de productie en verscherp te uitbuiting der werkende massa's uit te voeren;

In vergelijking met 1938 is het productiecijfer gestegen tot plus minus 160 ondanks een stijging van de kosten van levensonderhoud welke de z.g. 5% loonsverhogingen verre overtreft (alleen al sinds de laatste "verhoging" zijn deze kosten, volgens de verre van betrouwbare officiële gegevens gestegen met 8%) en ondanks een belangrijke daling van de consumptie (in Oct. 1950 10% lager dan in Oct. '49)

Deze cijfers klemmen te meer omdat de befaamde "industrialisatiepolitiek" der Nederl. regering de bezitters weliswaar belangrijke voordelen heeft opgeleverd (belasting verlaging, credieten), doch van een werkelijke industrialisatie geen sprake is geweest. De verhoogde productie werd in de eerste plaats verkregen door een meer absolute uitbuiting der beschikbare arbeidskracht. Ook in de voor ons liggende periode zal de bourgeoisie gedwongen zijn, haar pogingen tot vergroting der productie veelmeer te zoeken in verslechtering der arbeidsvoorwaarden dan in verbetering van het productieapparaat. Het thans bereikte indexcijfer van 160 bereikt een grens welke slechts overschreden kan worden door langere arbeidstijd, d.w.z. door het afschaffen van de Surendag.

De algemene devaluatie van September '49 was ook voor de Nederlandse bezittende klasse een welkome aanleiding, haar plaats op de wereldmarkt door verscherpte concurrentie te verbeteren; bedroeg de export in 1949, 3000 miljoen gulden, alleen reeds in de eerste tien maanden van 1950 liep dit cijfer op tot 4200 miljoen. In overeenstemming hiermee is de stijging van het voor de Nederlandse bourgeoisie zo belangrijke goederenverkeer ter zee met bijna 7 miljoen ton gestegen, van 20,7 miljoen in '49 tot vermoedelijk 27 miljoen ton in 1950 - tegenover 42,4 miljoen van het topjaar 1938.

Waarvan voor Rotterdam in 1950 18 a 19 miljoen n.r.t. (in '38 -25 miljoen ton) en voor Amsterdam in 1950 4.681.750 n.r.t. tegen 4.604.049 in 1938. In dezelfde periode kon de (noodgedwongen) overeenkomst met de Indonesische regering, welke de terugtrekking van het ex peditielager mogelijk maakte en een legale basis schiep voor een hernieuwde zij het in belangrijke mindere mate intensieve uitbuiting der Indonesische massa's, bijgedragen tot een beperkte mate van stabilisatie van het Nederlandse kapitalisme. Het moge waar zijn dat deze voor het Nederl. kapitalisme niet ongunstige naoorlogse ontwikkeling in '50 een hoogtepunt bereikte, hetzelfde jaar werd gekenmerkt door gebeurtenissen zowel op wereldpolitieke schaal als in Nederland, welke onherroepelijk het einde inluiden van de tendensen tot beperkt herstel van het Nederl. kapitalisme.

De met de oorlog in Korea ingetreden koers van het Amerikaanse imperialisme op de rechtstreekse voorbereiding van een derde wereldoorlog, waardoor het aan de greep van een nieuwe dreigende wereldcrisis poogt te ontkomen heeft in wesen de crisis van het wereldkapitalisme reeds thans in buitengewone mate verscherpt:

de Marshall steun, welke het Europese kapitalisme opnieuw tot een solide afnemer en belegger moest maken, krijgt zonder daartoe te hebben geleid, er steeds meer het karakter van militaire steun aan het Europese kapitalisme. Daarnaast zijn de West Europese regeringen gedwongen tot militaire uitgaven welke hun "normale" draagkracht verre te boven gaan. Reeds thans heeft deze bewapeningswedloop geleid tot zulke uitgaven, dat nieuwe inflationistische tendensen zich in alle landen doen gelden. De daarmee gepaard gaande stijging van de prijzen op de wereldmarkt hebben alle "herstelplannen" radicaal omvergegooid. Was de Nederlandse regering er voor het jaar 1949 in geslaagd

het Brief J.D.A. dan

het tekort op de betalingsbalans terug te brengen van 240 miljoen gulden, voor het jaar 1950 wordt dit tekort - ondanks de belangrijk gestegen export - als gevolg van de prijstijgingen op de wereldmarkt - geschat op 1000 miljard gulden. Bedenkt men daarbij dat ook de Nederlandse bezitters op zo groot mogelijke schaal tegen "oude prijzen" poogden te handelen en daarbij een voorraad vormden van naar schatting 1100 miljoen (tegen 800 miljoen in '49) dan behoeft men zich nauwelijks af te vragen hoe de situatie zal worden als tegen "nieuwe" gemiddeld met 42% gestegen en nog steeds stijgende groothandelsprijzen dient te worden "ingekocht".

Wil de Nederl. regering naar een nieuw evenwicht in de betalingsbalans streven - en zij is daartoe onverbiddelijk verplicht zowel terwille van de vestiging van de winsten der Nederlandse bezitters als van haar bewapeningsprogramma, - dan is zij gedwongen, ter bevordering van de export de concurrentie op de wereldmarkt te verscherpen ten koste van de drastische aanvallen op het levenspeil der Nederlandse werkers;

Een andere factor, die het door de Nederlandse bourgeoisie bereikte betrekkelijk evenwicht in ernstige mate gaat bedreigen, is de nieuwe verandering in de verhouding tot Indonesië. Ward de Unie-overeenkomst gesloten in de hoop, zowel door de Nederlandse als door de Indonesische regeringen, dat, na een jaar de verhoudingen dusdanig gewijzigd zouden zijn dat een koehandje ontrent de status van Irian mogelijk zou blijken, de ontwikkeling in Korea heeft een dusdanige impuls gegeven ook aan het bewustzijn der Indonesische massa's dat de Indonesische regering onder de druk van deze massa's gedwongen werd de status van onafhankelijkheid van Irian als deel van de Indonesische republiek, te eisen; als gevolg hiervan is de Nederlandse bourgeoisie voor de keus geplaatst hetzij Irian als deel van Indonesië te erkennen, hetzij de Unieovereenkomst in gevaar te brengen. Welke de directe uitkomsten, van dit conflict ook mogen zijn, zij onderstrepen het toenemend bewustzijn der Indonesische massa's en de zwakte der Nederlandse bourgeoisie, hetgeen tot verdere ondermijning van de positie der Nederl. bezitters in Indonesië moet leiden;

Naast deze internationale factoren was 1950 voor de politieke verhoudingen in Nederland in die zin een keerpunt, dat voor het eerst in Amsterdam en Rotterdam massale stakingen plaats vonden, welke door hun eisen en karakter een duidelijke tendens vertoonden zich tegen de loonstoppolitiek der regering te keren. De bovengeschatste ontwikkeling zal in belangrijke mate bijdragen tot een versterking van het betrekkelijke politieke evenwicht, dat de bourgeoisie met behulp van de P.v.d.A. wist te bereiken. Was zij in de afgelopen periode nog bereid "concessies" te doen aan de vakbonds-bureaucratie door het toestaan van de "loonverhogingen" van 5%, in de toekomst zal zij zich daartoe steeds minder bereid tonen en niet schromen een conflict uit te lokken met de reformistische bureaucratie, zowel ten aanzien van de loon en prijspolitiek als t.a.v. de 48 urenweek. De koers naar een nog ongebreidelde uitbuiting der werkende massa's zal de bourgeoisie blijven voortzet en, zij steeds minder rekening houdend met de jaarmerklaken der vakbonds-bureaucraten. Het is daarom verre van onwaarschijnlijk dat de neiging om de P.v.d.A. uit de regering te verwijderen, steeds sterker wordt.

noezwer de Nederl. bourgeoisie de reformistische leiders ook nog nodig heeft ter handhaving van haar bankroet regime, de aanslagen die zij op korte termijn beraamt zowel op het levenspeil als op de democratische rechten der werkende massa's verplichten haar, vroeg of laat, haar wil door te rijven ook zonder de rechtstreekse medewerking van de P.v.d.A.

De hierboven aangegeven ontwikkeling, waarvan alle tendenzen zich reeds thans duidelijk openbaren, onderstrepen de plicht van de Partij: op die overgangseisen d' nadruk te leggen, welke, a. de verdediging van het levenspeil der werkende massa's tot grondslag hebben (loonvloer, glijdende loonschaal, strijd tegen de loonstop, ontmaskering van prijzenswandel)

b. de verdediging van de democratische rechten der arb. klasse tot grondslag hebben, c. de volkomen solidariteit met de Indonesische massa's tot uitdrukking brengen, d. de oorlogspolitiek van het Nederl. imperialisme onvoorwaar-

...lijk van de handhaving en voortdurend zijn aan de bevordering van de strijd tegen de imperialistische oorlog.
e. het verzet tegen de imperialistische oorlog en de verdediging van de revolutionaire beweging in het algemeen en de verdediging van de revolutionaire beweging in het bijzonder.
f. het verzet tegen de imperialistische oorlog en de verdediging van de eenheidsfronten van de arbeidersklasse.

De afgelopen periode heeft ons heel veel gegeven van het N.V.V. ten koste van de N.V.A. Terwijl de revolutionaire veldtocht zich heeft weten te ontwikkelen tot de grootste en meest massale veldtocht in dit land, in de NVU insamingscampagne en niet meer in staat, zelfs daar waar zij nog over een massabasis beschikt, de arbeiders tot het volgen van de Stalinistische politiek te bewegen. Ofschon de (beperkte) stabilisatie van het Nederlandse kapitalisme de groei van het N.V.V. heeft vengzaam gemaakt, is de Stalinistische leiding van de N.V.C. in de eerste plaats verantwoordelijk voor de vernedering ten gunste van het N.V.V. Daarnaast is het O.V.A. er in geslaagd, het verset van een deel der NVU leden tegen de Stal. politiek van hun leiders op te vangen en deze in zijn rijen te organiseren. Uitgaande van de noodzaak een basis te vinden in de massabeweging heeft het vorige Congres van de partij zich uitgesproken voor een oriëntering op het NVV. De ontwikkeling sinds dien heeft echter te zien gegeven dat een belangrijk deel van de meest actieve partijgenoten, wilden zij zich niet van de door hun reeds verwarven basis isoleren, het zij hun activiteit in het O.V.A. moesten blijven ontplooiën, hetzij tot aansluiting bij het O.V.A. moesten besluiten. Vastgesteld dient te worden, dat als gevolg daarvan het voortbestaan van de veldtochtactiviteit van de partij op dit ogenblik in het OVB is komen te liggen. Ofschon deze ontwikkeling het feit weerspiegelt, dat onze partij nog geïsoleerd is van de grote massa der Nederl. arbeidersklasse, zoals het OVB een geïsoleerde positie inneemt in de massale veldtocht, zij weerspiegelt tegelijkertijd het feit, dat de partij er althans in geslaagd is de weg te vinden naar een deel van de meest radicale lagen van het Nederlandse proletariaat. De wijziging van dit kwalitatief belangrijke deel der arb. klasse en massabeweging is daarvan een van de belangrijke taken van de partij geworden. De in het OVB georganiseerde partijgenoten hebben daarbij het recht op de steun en het juist begrip van de belangrijkheid van hun taak door de gehele partij.

Deze ontwikkeling heeft ongetwijfeld een directe oriëntering op het NVV ook daar waar die mogelijk en noodzakelijk was bemoeilijkt. De gehele partij zal er aan moeten medewerken deze moeilijkheden te overwinnen. Het zal in de eerste plaats de taak van de afdeling Amsterdam zijn de weg naar het NVV te vinden zonder daarbij in de fout te vervallen. Bovendien, wie plaats nog in de NVU is (Haven-Amsterdam) te isoleren van de veldtochtactiviteit van de partij.

De eerste duidelijke stormloop van belangrijke delen van de Nederlandse arb. kl. tegen de loon en prijsbeleid van de Nederlandse regering in de afgelopen zomer heeft het verraad van de reformistische veldtochtbureaucratie onderstreept. Hij heeft tevens aangetoond dat de NVU bureaucratie niet meer in staat is leiding te geven aan de door haar georganiseerde arbeiders. De Amsterdamse havenarbeiders legden het vak neer, zodat de Rotterdamse arbeiders reeds in staking waren gegaan. Zij namen daarbij de eisen van de Rotterdamse havenarbeiders over die van hun eigen leiding verwerpen. In Rotterdam sloten de NVV arbeiders uit de haven zich bij de staking aan.

Ondanks deze ontwikkeling bleef de OVB-leiding op het beslissende ogenblik in gebreke, een program uit te werken, dat de eisen der stakende arbeiders kon versterken en daarmee de uitbreiding van de staking verzekeren. Zij lieten veel eerder de leiding aan het Stal. stakingscomité, met de opzet deze verantwoordelijk te maken voor een evt. nederlaag. Onze partijgenoten in het OVB hebben deze manoeuvre welke was ingesteld op likwidatie i.p.v. op uitbreiding van de strijd scherp aan de kaak gesteld.

Ondanks de defaitistische instelling van de OVB leiding en ondanks de numerieke zwakte van het OVB vertegenwoordigde deze organisatie tijdens de havenstakingen de wil van de grote meerderheid van het havenproletariaat. Het verraad van de NVV bureaucratie en de avontuurpolitiek van de EVC-leiding maakte het OVB op dat ogenblik het kristallisatiepunt van het verzet der arbeiders. Doch juist door deze zeer bijzondere ontwikkeling werden ook alle zwakten van het OVB blootgelegd. Terwijl de havenarbeiders het OVB als leiding erkenden en in dien zin tevens als hefboom tot uitbreiding van de strijd, bleef het OVB-bestuur in gebreke leiding te geven en slaagde het er, door zijn sectarisme en gebrek aan perspectief in, de strijd te beperken en te beëindigen. Daarbij dient te worden vastgesteld dat het OVB, zelfs indien zijn leiding volkomen juist was opgetreden, niet meer KON zijn dan een hefboom. Uitbreiding en langere duur van de stakingen hadden de in het NVV en EVC georganiseerde arbeiders onafhankelijk tot actiever optreden tegen hun leidingen gedwongen. Een CORRECTE eenheidsfrontpolitiek van het OVB werd daardoor niet slechts een eerste vereiste, een dergelijke politiek werd zelfs VOORWAARDE voor het geven van leiding en het scheppen van de mogelijkheid tot uitbreiding.

De sleutelpositie, welke het OVB tijdens de stakingen innam, dankte het in de eerste plaats aan het vertrouwen dat de NVV en EVC arbeiders jegens hun eigen leidingen hebben. De belangrijk plaats welke het OVB daardoor verkreeg ondanks zijn numerieke zwakte, kan slechts voor de ontwikkeling van de klassenstrijd en de vorming van een nieuwe, strijdbare vakbondsleiding een stimulans blijven, als het OVB er tijdig in slaagt het belang van de massale vakbonden te begrijpen en een gedragslijn te volgen welke het OVB nader tot het NVV en de EVC arbeiders brengt. Een correcte eenheidsfrontpolitiek is daarvoor eerste voorwaarde. MOcht het OVB zijn rol als HEFBOOM NIET evenwel niet bewust worden en zich IN DE PLAATS BLIJVEN STELLEN van de massa-organisaties, dan zal het bij komende klassenacties slechts een ondergeschikte plaats innemen, die van een kleine sectarische vakcentrale, gebaseerd op de SLECHTSTE tradities van het NAS.

De Partij dient zich duidelijk bewust te zijn van deze zeer bijzondere positie van het OVB. Het is haar niet toegestaan, uit te vrees voor de totstandkoming van een nieuw NAS, slechts criticisch de ontwikkeling van het OVB te volgen. Zij dient zich te vereenselvigen met de ervaringen van ons voornaamste vakbonds-kader, georganiseerd in het OVB. Doch zij mag daarbij geen ogenblik ogenblik vergeten, dat deze ervaringen slechts een stap voorwaarts betekenen als, bij al het werk, duidelijk begrepen wordt, het grote belang der massavakbonden en de noodzaak van het OVB hiervan te overtuigen; De toenemende ontevredenheid van de arbeiders, georganiseerd in de massa-vakbonden, de voortdurende prijsstijgingen, de berispende aanslagen op de 48 urenweek, al deze factoren MOETEN op den duur leiden tot verzet van de in deze vakbonden georganiseerde arb. Het mag daarbij geenszins uitgesloten worden geacht, dat de NVV leiding gedwongen zal worden bepaalde acties tegen haar wil en met het doel deze te verkopen, te "ondersteunen". Slechts cynici en sectariers kunnen tegenover de onvermijdelijkheid en WENSKLIJKHEID van een dergelijke ontwikkeling onverschillig staan. Het swaartepunt van de Partij in het OVB bergt ongetwijfeld het gevaar in zich, dat de Partij zich van deze ontwikkelingsmogelijkheden isoleert. MAAR STAAT ECHTER TEGENOVER DAT; INDIEN ONZE PARTIJGENOTEN IN HET OVB ER IN SLAGEN DEZE ORGANISATIE VAN DE NOODZAAK VAN EEN CORRECTE EENHEIDSFRONT POLITIEK TE OVERTUIGEN HET OVB EEN ZEER POSITIEVE ROL KAN SPELEN IN DEZE ONTWIKKELING EN DE BANDEN VAN DE PARTIJ MET DE NEDERLANDSE ARBEIDERSKLASSE BELANGRIJK VERSTERKT ZULLEN WORDEN.

Ook ten aanzien van het EVC blijft een correcte eenheidsfrontpolitiek geboden: er zijn ook in deze organisatie, ondanks haar toenemend isolement nog belangrijke groepen arbeiders georganiseerd (in de eerste plaats haven, metaal, bouwvak Amsterdam) wier plaats in de komende acties onmisbaar zal zijn en wier bereidheid, zich van de Stal. bureaucratie te bevrijden, in belangrijke mate wordt bepaald door de houding, welke de revolutionairen in

beweging en politieke partij tegenover haar innemen.

ONTWIKKELING VAN P.v.d.A en G.P.N.

Er is sinds ons vorig Congres, geen verandering gekomen in de onverschilligheid en het wantrouwen, waarmee de socialistische arbeiders tegenover de P.v.d.A. staan. De Partij dient zich er echter van bewust te zijn, dat een evt. verwijdering van de P.v.d.A uit de regeringscoalitie (of een gedwongen "vrijwillig" uittreden uit deze coalitie) kan leiden tot een scherp conflict met de rechttervleugel van deze partij en een versterking van de proletarische vleugel. Ofschoon het thans nog niet op z'n plaats is, daaruit zo vergaande conclusies te trekken als die van de noodzaak van een intreden in de P.v.d.A., dient een dergelijke ontwikkeling toch met de grootste nauwkeurigheid gevolgd te worden. Ook thans blijft het de taak van de partij, een breuk van de P.v.d.A met de regeringscoalitie onder soc.-dem. arbeiders te propageren. De ontwikkeling van de oorlog in Korea heeft ongetwijfeld geleid tot nieuw enthousiasme onder de stal. arbeiders en hun toenemend wantrouwen in hun leiding- tijdelijk-verzwakt. Terwijl de basis zich op de (revolutionnaire) rol der Chinese Comm. Partij oriënteert en door deze laat inspireren, blijft de door de G.P.N. gecontroleerde richting evenwel voortgaan zich op de buitenlandse politiek van het Kremlin te oriënteren. Zelfs indien de ontwikkeling in Korea de crisis in het Stalinisme tijdelijk tot stilstand heeft gebracht, zij bereidt een nieuwe crisis voor, welke voorgaande in scherpe verre zal overtreffen. De aspiraties van de koloniale en bhakke werkende massa's zijn niet te verzoenen met de contrarevolutionnaire politiek van het Kremlin. Onze onvoorwaardelijke solidariteit met de Chinese en Koreaanse massa's legt de voornaamste basis voor het aanknopen bij opposities in het Stal. van morgen. Ook hier is een sectarisme uit den boze.

HERORIENTERINGSPROCES

Met ontstaan van de socialistische Unie werd door de Partij terecht gezien als een onderdeel van het Proces van herorientering naar de nieuwe arb. partij. Onze fusie pogingen waren daarom volkomen gerechtvaardigd. Als zij mislukten dan in de eerste plaats omdat de plaatselijke verandering in de internationale situatie (Korea) het oriënteringsproces tijdelijk tot stilstand bracht en de leiding van de Soc. Unie deed terugslaan voor de consequenties van een revolutionnaire program. Onverzekerdheid ten aanzien van de GRONDSLAG N van het program was daarom meer gebiedend dan ooit. Het blijft echter zaak de verdere ontwikkeling in het proces van herorientering met de grootste nauwgezetheid en aandacht te volgen. De eengezindheid en eenheid, waarmee de partij in haar geheel bereid was tot fusie met de Soc. Unie, zonder concessies te willen doen t.a.v. het klassekarakter van een gemeenschappelijk program, zijn de beste waarborg voor het slagen van soortgelijke pogingen onder gunstiger omstandigheden.

DE PARTIJ IN DE KUNDE PERIODE.

De achter ons liggende periode heeft de partij, als afdeling van de IV de Int. bewezen de enige stroming in de Nederlandse arb. beweging te zijn, welke zich niet door de gebeurtenissen heeft laten overrompelen en in staat bleek, zelfstandig voort te gaan in de problemen, waar tegenover de Nederl. arb. klasse is geplaatst. Ongetwijfeld de overheersende positie van Reformisme en Stalinisme in de gehele West Europese arb. beweging hebben het de partij nog niet mogelijk gemaakt, onder brede lagen der arb. klasse een basis te vinden. De verscherpte crisis waarin ook het Nederlandse kap. zich sinds de oorlog in Korea geplaatst ziet zal echter onherroepelijk bijdragen tot de revolutionering van het Nederl. prol en daarmee tot de onderminning van het reformisme en Stalinisme. De partij heeft daarom alle reden, het vertrouwen in haar toekomst te zien. De voorbereiding van een toekomstige partij, die de huidige partij in de huidige periode de versterking van de partij in het algemeen dergelijke werk wordt ter hand genomen. Vooral de betere houding van een voornaamste wapen DE TRIBUNE door geregeld arbeidersconferenties en het oplossen opvatten van de oelportage, is noodzakelijk. In de achter ons liggende periode heeft de partij

moelijkheden en innerlijke tegenstellingen weten te overwinnen door de trouw van haar leden aan het programma van de revolutie en door de wil uit de gemeenschappelijke ervaringen die lessen te trekken, welke niet slechts de eenheid van onze geleiders wisten te versterken doch het ons mogelijk zullen maken, morgen met meer kracht en meer succes te werken aan de versterking van de Partij.

Jan 1951

Deze resolutie werd in principe door het Pol. Bureau aangenomen, met het voorbehoud van alle leden van het i.B. nog om alsnog amendementen in te kunnen dienen.

Afschrift

P.B.-zitting 27 Januari 1951.

Aanwezig: Voorzitter Nol Bos, V.d. Kolk, Viol, Lut, Van Rijn, V.d.Brink, De Waal.

Cox en Langendijk afwezig zonder bericht.

Agenda: Notulen, brief van Pronk (S.U.), Stellingen over de situatie in Nederl. en de taken van de R.C.P., vaststelling datum C.C.-zitting, kabinetscrisis, res. Lut over de internationale toestand.

Brief Pronk. Voorzitter leest de binnengekomen Brief van Pronk aan Nol Bos voor en bespreekt en schrijft zijn antwoord hierop.

Kabinetscrisis. In zijn inleiding hierover zegt V.d.Kolk, dat de oorzaak van de kabinetscrisis de herbewapening is en niet een parlementair conflict. De bourgeoisie wil een scherpe koerswending naar rechts; hoe graag zij het ook wil, zij kan onder de druk van Amerika (zie bezoek Eisenhower) niet langer "geruisloos" bewapenen. Spr. denkt danook, dat er geen P.v.d.A.-ministers meer in het nieuwe kabinet zullen komen, of anders zeer tijdelijk, tot de bourgeoisie hen met een eventuele verkiezingsnederlaag spoedig of over enige tijd opzijschuiven zal. De druk van de arbeiders (zie crisis-Vos, de spreekbuis v.h. middelste kader) maakt openlijke medewerking van P.v.d.A. en N.V.V. onmogelijk. - Onze politiek kwam reeds vroeger ter sprake en blijft principieel dezelfde. Wij moeten bij P.v.d.A. en N.V.V. propaganda maken voor verzet tegen de coalitie (v.g.l. België) en oproepen tot uittreden uit de regering om de handen vrij te hebben voor de strijd tegen de verlaging van het levenspeil. Bovendien moeten wij propaganda maken voor wat er daarna moet gebeuren: een program van voorn. defensieve leuzen, zoals: verdediging van de 8-urendag, verdediging van het stakingsrecht, verdediging van het recht van organisatie, verdediging van het levenspeil en een minimumloon door middel van de glijdende loonschaal. - De C.P.N. neemt een sectarische houding aan. De leus "Voor een democratische regering tegen het Atlantisch Pact", die zelfs met telegrammen via de bedrijven aan de koningin is gezonden, is niet practisch. Verklaring: P.v.d.A. en N.V.V. in oppositie zouden groot nadeel betekenen voor C.P.N. en E.V.C. - De Vlam, die verbindingen met de P.v.d.A.-bureaucraten heeft, en verzekert, dat zij geen centrum van oppositie wil worden, kan een gevaar voor ons worden, omdat haar halfslachtigheid aansluit bij de politieke onklarheid van de P.v.d.A.-leden en zij de oppositie weer terug kan leiden. - Onze geïsoleerde positie bemoeilijkt ons optreden, maar spr. stelt voor onze N.V.V.-leden een circulaire te zenden (14 dagen geleden hebben zij er ook een gehad), een brief naar Bloks te sturen, als partij een officieel appèl aan het P.v.d.A.-congres te zenden met ons program, en een manifest of aanplakbiljet uit te geven hangende de kabinetscrisis. Wij moeten zeer veel aandacht aan de crisis in de P.v.d.A. schenken en in een later stadium - nu nog niet! - eventueel intreden.

Van Rijn: We moeten de reacties van de P.v.d.A.-leden waarnemen. Die zijn tot nu toe niet groot. Over het algemeen zegt men: de P.v.d.A. moet in de regering blijven. Anderen zeggen: zij had er veel eerder uit moeten gaan. De leiding wil wel weer in de regering, zie artikelen in het "Vrije Volk". Het is niet juist te veronderstellen, dat P.v.d.A. en N.V.V. dezelfde weg zullen gaan. Het doordrukken van de tweede 5% door het N.V.V. tegen de P.v.d.A. leiding in is symptomatisch. Een appèl aan het congres is goed,

maar het is tactisch beter aan te knopen bij de argumenten van Vos, dan met voor hen vreemde leuzen te komen. Op de zoëven genoemde tweede 5% kan ook gewezen worden. Van de Brink sluit zich bij de inleider aan, maar is het niet met Van Rijn eens: wij moeten ons eigen gezicht tonen en niet bij Vos aanknopen. Onze leuzen zullen best verstaan worden. Inleiders opvatting over "De Vlam" is niet geheel juist: Kieft en Meertens hebben niet het vertrouwen van de P.v.d.A.-leden of zelfs maar van de linkse Vlam-lezers. Dat karretje kan best eens in de sloot rijden. Viol denkt niet, dat de P.v.d.A. uit de regering gaat. Natuurlijk komen er wel wijzigingen, maar de bourgeoisie zal misschien toch niet geheel aan de Amerikaanse eisen kunnen voldoen. Spr. is het met de algemene lijn eens, maar wijst op de kwestie P.B.C. en de druk, die door het N.V.V. steeds is uitgeoefend in de Stichting v.d. Arbeid op de confessionele bonden, ook bij de eerste besprekingen over de P.B.C.. Bij zulke concrete zaken moeten we in het manifest aanknopen. Ook wijzen op de rol van de P.v.d.A. bij de politieke gebeurtenissen (niet alleen inza-ke Irian).

Lut: de K.V.P. (3 klassen-partij) met haar vele arbeiders-leden wil waarschijnlijk niet in een regering zonder P.v.d.A.. Waarschijnlijk komt er dus een nationaal kabinet, waarin het liberaal element versterkt wordt. - Instructies aan de N.V.V.-leden acht spreker niet wenselijk. Onze leden moeten zich niet te gauw bloot geven, maar eerst vertrouwen winnen. Wij moeten beseffen, dat een beweging in het N.V.V. altijd in het groot plaats zal moeten hebben, niet in het klein. Biljetten of manifesten voor de P.V.D.A.-leden keurt spr. goed, maar zij zullen niet veel succes hebben bij deze gedemoraliseerden. De crisis in de P.v.d.A. is in de top, niet in het gelid.

Voorzitter: sluit zich in hoofdzaak bij de vorige sprekers aan. In een theoretisch artikel in de volgende "Tribune" moet de "doorbraak", die de P.v.d.A. de gevangene der bourgeoisie maakte en zo tot haar ondergang leidde, op marxistische wijze belicht worden. In een eventueel manifest lijkt het voorz. ook beter aan te knopen bij Vos, die immers de woorden "ondergang van de partij" bezigt. Oproepen tot verbreking der coalitie. Kwestie Hasselman. De toon moet verklarend propagandistisch zijn. De crisis in de P.v.d.A. in het gelid (zie Lut) is eigenlijk permanent latent, maar kan nu misschien acuut worden. Wij moeten pas intreden, als er een "trek" naar de P.v.d.A. ontstaat. - Volgens mededelingen van Viol is er voor een manifest of plakplaat geen geld. Wel kan de achterkant van de Tribune daarvoor gebruikt worden. V.d.Kolk: de inhoud van het manifest afhangen van de afloop der kabinetscrisis. Daar de copie voor de krant lang onderweg is, is dit riskant, dus kunnen we daarover nu nog geen besluit nemen, maar op de volgende P.V.-verg.. Dan moet ook een ontwerp voor de brief aan het P.v.d.A.-congres opgesteld worden. Tot Lut: een circulaire aan onze N.V.V.-leden moet zeker gezonden worden, met richtlijnen voor discussie. Natuurlijk moeten zij niet onbesuisd optreden, maar het is noodzakelijk, dat zij met ons program accoord gaan. Lut biedt aan een artikel voor de "Tribune" te schrijven, waarin hij de historische belichting van de kwestie P.v.d.A. voor zijn rekening neemt (o.m. over de traditie van de S.D.A.P. en haar veroveringen, die wij verdedigen).

Over de vakbeweging wordt niet verder gediscussieerd, omdat hierover in de "Stellingen" veel is opgenomen.

Stellingen over de situatie in Nederland en de taken van de RCP.
In zijn toelichting op de door hem opgestelde stellingen zegt

1284

voorzitter, dat nu de industrialisatie gedeeltelijk gefaald heeft door plaatselijk omstandigheden en het maximum is bereikt wat betreft exploitatie van het productieapparaat, de bourgeoisie door verscherpte uitbuiting, zeker nu met de bewapening onder Amerikaanse druk, haar winsten moet trachten te houden. De regeringscrisis is slechts een voorproefje van de conflicten, die hieruit zullen ontstaan. - Aan het O.V.B. is veel aandacht beschonken, omdat onze partij daar nu haar zwaartepunt heeft (zij het danook geïsoleerd). Daar het O.V.B. voor een korte periode zeer belangrijk zal zijn, moeten wij onze O.V.B.-leden niet naar het N.V.V. sturen, maar trachten het te beïnvloeden en tot een eenheidsfront te brengen. Rotterdam is in dat opzicht belangrijker dan A'dam. De "Tribune" moet ook plaatsruimte afstaan voor de praktische strijd. - In het algemeen moeten wij onze activiteit vergroten, zoals t.a.v. P.v.d.A., C.P.N., Soc. Unie. V.d. Kolk corrigeert een onjuistheid m.b.t. de havenstaking in R'dam. (Deze wordt verbeterd met instemming der andere leden.) Zet nogeens uiteen, dat het standpunt t.o.v. het O.V.B. geen koerswijziging betekent, doch een wijziging van instelling. Omdat wij tegen zijn ontstaan waren, zijn we nog niet tegen het O.V.B.. Onjuiste meningen hierover bij onze leden moeten gecorrigeerd worden. Is het verder met de inhoud eens, doch wil aan het slot een zin toevoegen. Van Rijn acht misschien een kleine wijziging nodig in de cijfers m.b.t. de productie. Vindt verder, dat te veel nadruk op het O.V.B. wordt gelegd. Dit is geen "hefboom voor de klasstrijd", maar een sectarische beweging. Wij moeten ons succes op het O.V.B.-congres niet overschatten, maar ons liever concentreren op het N.V.V., waar de toekomst voor de klasstrijd ligt (symptoom: tweede 5%). V.d.Brink is het met het grootste gedeelte van de "stellingen" eens, behalve met de kwestie O.V.B.. Wij kunnen weliswaar niet adviseren het O.V.B. op te heffen (c.f. de Derde Int. en het N.A.S.), doch wij moeten druk op onze leden in het O.V.B. uitoefenen voor strijd voor een eenheidsfront-politiek. Mocht het in de toekomst nodig zijn in de P.v.d.A. te treden, dan zitten we ook met onze O.V.B.-leden. Voorzitter sprak in zijn toelichting over de "tijdelijke" belangrijkheid van het O.V.B., doch hierover staat niets in de resolutie. Viol is het met de grote lijn eens, doch zou graag bij de plannen der bourgeoisie iets ingevoegd zien over de commissie Berger (ter verhoging van de arbeidsproductiviteit), welker rapport niet openbaar gemaakt wordt. Ook gaarne iets uitvoeriger over de plannen van de bourgeoisie met de P.B.C. - Het aanraden van overgang naar het N.V.V. acht spr. ontmoedigend voor Schiedam, waar onze leden al naar het N.V.V. zijn gegaan. De formulering dus liefst iets wijzigen. Wel moeten zij opnieuw in de kleinere vakorganisaties buiten transport en bouw-opheffing adviseren. Verder moeten wij onderzoeken of de plaats van niet beter in het N.V.V. is. Lut zag liever een ferme speech met discussie dan een resolutie, want deze bevat utopieën: het is voor ons zeer moeilijk om in het N.V.V. door te dringen. Ook de C.P.N. slaagde daarin nog steeds niet. Spr. zet de gang van zaken destijds met het N.A.S. uiteen. De hinderpalen voor ons zijn op het ogenblik O.V.B. en Soc. Unie. Het meest actuele is thans: aanknopen bij de S.U., maar niet met nieuwe eisen komen of tegenstellingen verscherpen. Want dit is de manier om in het N.V.V. te komen. Ons succes op het O.V.B.-congres was alleen te danken aan onze houding tegenover het succes op het O.V.B.-congres was alleen te danken aan onze houding tegenover het voorstel van Spartacus tot ontheffing en heeft

li
1287
verder niet veel om het lijf. Het O.V.B. kan nooit bemiddelaar worden en wij moeten onze leden niet op een verkeerd spoor brengen door er te veel aandacht aan te geven. Dit berokkent ons schade, zoals bijv. alle energie, die door twee van onze leden aan het werk in het O.V.B. wordt besteed en die aan de R.C.P. wordt onttrokken.

Het P.B. stelt de beantwoording uit tot de volgende zitting. Het amendement-V.d.Kolk wordt aangenomen. Besloten werd de resolutie door te sturen naar het C.C., doch daar de andere leden hun amendementen nog niet op schrift hebben, behouden zij zich het recht voor deze alsnog in te dienen ter C.C.-zitting. Deze laatste wordt vastgesteld op 17 en 18 Febr..

Nadat de behandeling van de res. Lut eveneens is uitgesteld tot de volgende zitting, wordt de vergadering gesloten.

-o-o-o-o-o-o-o-

Afschrift.

P.B.-zitting 20 Januari 1951.

Aanwezig: voorzitter Nol Bos, Viol, Lut, Langendijk, v.d.Brink, De Waal.

Afwezig wegens ziekte: v.d.Kolk; afw. zonder bericht: Cox.

Agenda: Manifest afd. Den Haag; Ballotage nieuwe leden; Contributie I.S.; O.V.B. Den Haag; Soc. Unie; Partij v.d. Arbeid; Stellingen over de situatie in Nederland en de taken van de R.C.P.; vaststelling datum C.C.-zitting.

Ballotage. 5 nieuwe leden hebben zich aangemeld bij de afd. Den Haag. 4 hiervan zijn bekend, van de vijfde, afkomstig uit de C.P.N., zal de betrouwbaarheid onderzocht worden.

Manifest afd. Den Haag. Viol krijgt opdracht dit manifest, dat is opgesteld door een lid van de afd. Den Haag en dat al lang op behandeling wacht, te corrigeren en in 1000 ex te vermenigvuldigen.

Contributie I.S. Er zijn nog leden in gebreke gebleven bij het betalen van contributie voor het I.S.. Lut krijgt toestemming deze te manen.

O.V.B. Den Haag. Langendijk deelt mede, dat Toon v.d. B. in "Nieuwe Strijd" stellingen heeft gepubliceerd en aanbevolen naar aanleiding van de congresresolutie van het O.V.B., die bleken van Frits Kieft te zijn. Hierop is hij door Cox aangevallen. Het P.B. is van mening, dat v.d.B.'s handelwijze slechts formeel, doch absoluut fout was. Langendijk deelt mede, dat hij een artikel voor "Nieuwe Strijd" wil schrijven over die stellingen.

Soc. Unie Viol doet mededelingen over zijn besprekingen met Pronk. In de volgende "Nieuwe Wereld" zal het program voor de fusie, waarin Viol nog enige wijzigingen heeft doen aanbrengen (hierover is op 18 Jan. een extra P.B.-vergadering geweest), als basisprogram voor de S.U. gepubliceerd worden.

Viol heeft ook enige jongeren van de S.U. gesproken, die verontwaardigd waren over de gang van zaken bij het afbreken van de fusiebesprekingen in de zomer van 1950, en die zeggen Pronk hierover te willen attaqueren. Na een discussie over de wel of niet voorhanden noodzakelijkheid hiervan in verband met verwijten van P.B.-leden, toen voorzitter aanval opende in De Tribune van 30 Dec. '50, leest voorzitter zijn antwoord aan Pronk voor op diens artikel in De Nieuwe Wereld.

Dit antwoord zal in de volgende Tribune geplaatst moeten worden. Lut heeft bezwaren, dat de Chinese kwestie als maatstaf aan de S.U. wordt aangelegd en ook tegen de in het artikel verkondigde opvattingen. Hierover wordt bij ons nog gediscussieerd en het is daarom niet juist in dit stadium al tegen de Unie hierover te beginnen.

Langendijk is er juist voor, acht ook het standpunt juist.

Van de Brink gaat ook met het artikel accoord. Pronk verwacht antwoord en moet dit ook hebben.

Lut: mijn vetum geef ik niet, maar een redacteur heeft voor het plaatsen van een artikel onze toestemming niet nodig.

Viol vindt het plaatsen van dit antwoord ook tactisch juist om reden Roorda. Lut: Pronk speculeert op ontwapeningstendenzen van de Oud-S.D.A.P.. Het argument Roorda gaat niet op. Roorda kan over zulke zaken als hier behandeld wordt niet oordelen.

Voorzitter: wij hebben de Chinese voorstellen tot onderhandeling niet ondersteund, daarom stel ik het nu. Vorige maal zijn wij uiteengedreven door Korea. Wij moeten ons over China uitspreken

om Roordavleugel aan te trekken. Men kijkt naar ons. Niemand geeft leiding. Wij hebben de Unie op een gevoelige plaats getroffen. Zij schrijven nu heel anders over de Chin. revolutie. Zij zijn dus niet afgeschrikt. Nadat Lut zijn zienswijze nog eens herhaald, wordt de discussie over dit punt gesloten.

P.v.d.A. v.d.Brink stelt voor een motie en een congresvoorstel naar Bloks te sturen.

Voorzitter: B. moet zelf beoordelen of hij nu het ijzer moet smeden, of wachten tot de congresvoorbereiding. Hij moet losmaking van de regering eisen.

Lut deelt mede, dat zes P.v.d.A-leden in Amsterdam hem als spreker hebben uitgenodigd, want in de afdeling kan niets gebeuren, wegens geringe opkomst.

Viol krijgt opdracht Bloks te schrijven.

De behandeling van de punten:

Stellingen over de situatie in Nederland en de taken van de R.C.P.

en bepaling datum C.C.-zitting

wordt uitgesteld tot de volgende zitting en nadat de leden is verzocht eventuele critiek of commentaar op de stellingen alvast op schrift te stellen, wordt de vergadering gesloten

No. 855-14/51.

Betreft: RCP.

Uw brief: 105090 dd.16.3.51

VERTROUWELIJK.

Bijlagen: 5.

6.152
01.122 1-06.12 01.12-0.144
20 MRT 1951
ACD/105090

OP KAART
ACD/IV P3
DAT: 1815-57
PAR: 488

19 Maart 1951.

Schuttel is vermist

Naar aanleiding van Uw bovenaangehaald schrijven wordt bericht dat dezerzijds geen uitvoerig verslag beschikbaar is van de op 17 en 18 Februari 1951 in "Bodega Oporto" (zaal 3) gehouden uitgebreide zitting van het Centraal Comité der RCP.

Hetgeen U werd doorgegeven in maandoverzicht Februari 1951, pagina 13, stamde uit zeer betrouwbare bron. Hieraan kan alsnog, van dezelfde bron, worden toegevoegd, dat de hoofdzaak van deze zitting gewijd was aan de koers welke Barend LUTERAAN uitgestippeld wilde zien en die tem sterkste diende te worden bestreden.

Op de agenda stonden de stellingen van het Internationaal Secretariaat der 4e Internationale en de beweging dezer Internationale, alsmede een resolutie over de situatie in Nederland en de politieke perspectieven. Verder een resolutie van Barend LUTERAAN. Door de slechte financiële toestand van het partijsecretariaat dienden de genodigden zoveel mogelijk de reiskosten uit eigen zak te betalen. De C.C.-leden en genodigden die dit niet konden, werd verzocht zich in verbinding te stellen met de afdelingspenningmeester.

Sal SANTEN hield een inleiding over de internationale toestand en verdedigde de stellingen van de 4e Internationale. De resolutie van LUTERAAN hekelde hij fel en ontradde allen deze te aanvaarden. LUTERAAN was op deze zitting wegens ziekte niet aanwezig, doch Bob MAASSEN verdedigde deze resolutie, hetgeen niet mocht baten. LUTERAAN's product werd verworpen met 9 tegen drie stemmen. Met een en ander was de hele Zaterdagavond gemoed geweest. Waar LUTERAAN in zijn resolutie de 4e Internationale aanviel, werd eveneens van repliek gediend door de afgevaardigde van de 4e Internationale LINSOW of ZINSOW. Verder was er veel geharrewar en verschil in uitleg over het historisch-materialisme en over hetgeen Lenin en Trotzky al dan niet gezegd zouden hebben.

Op Zondag werd door Theo van TIJN de binnenlandse politieke toestand besproken en werd de resolutie daarover aanvaard. Verwacht wordt evenwel dat er nog amendementen zullen inkomen voor het komende RCP-congres.

Herman DRENTHE heeft zich aan de vakbeweging gewijd. Hetgeen hierover bekend werd bereikte U.

Hiernevens gaan enige ter hand gestelde resoluties, waarvan de inhoud voor zichzelf spreekt. Ze hebben betrekking op het hierboven vermelde. Deze bijlagen worden gaarne vóór 30 Maart a.s. terugverwacht.

ls
afgevaardigde
Ter kennisneming en spoedige terugzending gaan mede hierbij drie bijlagen, houdende notulen van in Januari/Februari plaats gehad hebbende zittingen van het partijbestuur der RCP.

Indien Uwerzijds hiervan afschriften c.q. fotocopies worden gemaakt, wordt daarvan zo mogelijk, gaarne spoedshalve een exemplaar ontvangen.

=====

Ten

Ten aanzien van bovengenoemde Bob MAASSEN zijn vermeld, dat deze wel lid is van de RCP, doch niet van het Centraal Comité. Een op 30 October 1950 te 20 uur te houden vergadering van de afdeling Amsterdam der SOCIALISTISCHE UNIE, werd te zijnen huize gehouden.

Hierbij ligt het vermoeden voor de hand dat hij in opdracht van de RCP in de SOCIALISTISCHE UNIE zat.

Nol MAASSEN (schuilnaam: Van RIJN) is politiek secretaris der Afdeling Amsterdam RCP. Hij is in de plaats gekomen van Max PLEKKER, die al maanden lang in een sanatorium ligt.

Nog werd vernomen dat Herman DRENTH de leiding heeft van de OVB-zeelieden, terwijl Nelis OOSTERWIJK dit heeft bij de OVB-bouwwakarbeiders.

=====
No. 13.1

F3.

in OD 1287
u resp. 1001

Afschrift.

P.B.-zitting 3 Febr. 1951.

Aanwezig: Voorzitter Viol, Lut, v.d.Brink, Langendijk, De Waal.

Afwezig: Nol Bos, afwezig zonder bericht Cox.

Agenda: Notulen, C.C.-zitting, Soc. Unie, res. Lut, P.v.d.A.-congres.

C.C.-zitting. De vergadering stelt vast, wie er buiten de C.C.-leden nog voor de zitting van 17 en 18 Febr. zullen worden uitgenodigd.

Soc. Unie. Op de ter vorige zitting opgestelde brief is weer een antwoord van Pronk binnengekomen, met ingesloten het ook in de laatste "Nieuwe Wereld" ter discussie gepubliceerde program, dat behoudens wijzigingen, weglatingen en toevoegingen hetzelfde is als het destijds door de program-commissie samengestelde program voor de fusie. Viol leest nu zijn artikel voor de "Tribune" voor, waarin dit program wordt bediscussieerd. In de nu volgende discussie komen hoofdzakelijk 2 meningen naar voren over de te volgen procedures. Viol, v.d.Kolk, v.d.Brink zijn vóór het plaatsen van een artikel, Lut en Langendijk tegen. V.d.Kolk wenst wel enige veranderingen aan te brengen: de formulering is volgens hen te scherp, want ondanks de deloyale handelwijze is deze publicatie toch gunstig voor ons. In het begin moet iets over geweld ingevoegd worden ("wij willen geen geweld, doch Amerika"), de passages over West-Europa, Tito en Nehroe moeten ook iets gewijzigd worden. Onze bezwaren moeten wel duidelijk gemaakt worden, maar wij moeten verdere toenadering niet onmogelijk maken. Het zou echter fout zijn te laat of niet te reageren.

V.d.Brink is het hoofdzakelijk met v.d.Kolk's critiek eens. De passage over Tito moet er liever uit. Hij wenst een zakelijk artikel, dat Pronk geen mogelijkheid biedt om op sentimenten te reageren. De tot nu toe gevolgde weg van het schrijven van brieven, die Pronk dan wegstopt, moeten wij eindelijk verlaten, dat haalt niets uit. Viol deelt het standpunt van Nol Bos mede: "Wij moeten wachten op meer differentiatie in de S.U.. Zolang er nog standpunten als betreffende een "derde macht" en de "geweldloosheid" verkondigd worden, is fusie niet mogelijk". Viol waarschuwt verder, dat Pronk ons geruisloos wil inslikken en niet officieel wil fuseren. Daarom is openbaar optreden nu geboden. Wij moeten het tempo nu gaan bepalen, niet langer Pronk. De critiek van V.d.Kolk aanvaardt spreker. Lut wil in ieder geval het artikel geijzigd zien volgens v.d.K.'s opmerkingen. Verwacht weinig heil van een artikel in de "Tribune", die slechts door 12 Unie-leden gelezen wordt. Wenst bovendien de S.U. niet af te stoten met openbare critiek, vooral nu zij tracht andere belangrijke groepen aan te trekken, die wij niet bereiken kunnen.

Langendijk acht het publiceren van dit program een grote stap vooruit en het artikel daarom met weinig zorg geschreven, de critiek betreffende Zuid-Slavië onbesuisd, de vergelijking van India met het China van Tsjang Kai Sjek politiek fout. Volgens spr. is er geen haast, want vóór het congres van de S.U. kunnen toch geen zaken meer gedaan worden. Vorige maal is overhaastig ook de oorzaak van het falen geweest. Spr. stelt dus voor een brief aan Pronk te sturen, waarin wij vaststellen, dat in het gepubliceerde program veel uit het indertijd mede door ons samengestelde is overgenomen en waarin wij op korte termijn uitsluitel vragen of wij dit moeten beschouwen als een officiële uitnodiging aan ons adres. Dat wij, om hem in staat te stellen op het congres mededelingen daarover te doen vóór die tijd antwoord verzoeken, om

onze critiek nog tijdig te kunnen insturen. Komt op deze brief geen antwoord, dan stencillen wij deze, met een bijvoegsel met onze critiek en een overzicht van de gang van zaken bij het afbreken der besprekingen vorige zomer, en sturen afdrucken naar de 12 adressen en verspreiden ze op het congres. Eventueel kan ook een overzicht in de "Tribune" geplaatst worden. Door ons voorbeeld van een organisatorisch juiste handelwijze moeten we de gezonde elementen in de S.U. aantrekken en tot optreden brengen. Besloten wordt (Lut en Langendijk tegen), dat v.d.Kolk het artikel zal omwerken en Langendijk zal toesturen, die dan eventueel nog kan opbellen als hij ernstige bezwaren heeft. Verder wordt het dan behandeld op de redactievergadering Maandagav., waar Viol aanwezig is. Het zal worden ondertekend met "M.F."

P.v.d.A. V.d.Kolk leest het 2 kantjes lange manifest voor, dat hij heeft samengesteld voor verspreiding op het P.v.d.A.-congres a.s. week. Hij tekent hierbij aan, dat het wegens de noodzakelijke korthed niet mogelijk was de "dreiging" van het communisme" te behandelen. V.d.Brink acht dit een nadeel, want de P.v.d.A. leden redeneren juist, dat de "Russische agressie" optreden en dus offers noodzakelijk maakt. Misschien kan er een enkel zinnetje in over de z.g. "democratie" van Amerika, die Franco, Turkije en negervervolgingen steunt.. Lut vindt het manifest in zijn huidige vorm uitstekend. Er moest geen wereldpolitiek bij gehaald worden. Als ze onze aanbevelingen volgen, handelen ze juist tegen Amerika. Dit manifest moet voor de oppositie aanmoediging en richtsnoer zijn. Viol zou i.p.v. krantencitaten liever meer over de doorbraak zien. Ook meer aanhalingen van Vos. Langendijk wijst op de wenselijkheid het manifest ook op ledenvergaderingen te verspreiden. Besloten wordt, dat het manifest zal worden gestencild en verspreid. Naar Bloks zal ook een exemplaar worden gezonden (niet ter verspreiding). V.d.Kolk zegt toe, mits de ruimte dit toelaat, iets over Franco in te voegen en misschien nog een citaat van Vos. De kwestie doorbraak met het argument van het uittreden van Oud en d'ailly, die slechts terwille van burgemeestersposten intraden, is stof voor een artikel in de "Tribune". Men is het er over eens, dat het toch wel belangrijk is, dat de bureaucraten op het congres het manifest krijgen, want zij ondervinden de druk van de leden. Vos' optreden bewijst, dat er oppositie bestaat, ook al zal hij op het a.s. congres waarschijnlijk trachten deze weer terug te leiden. Nadat de behandeling van de res. Lut is uitgesteld, werd de vergadering gesloten.

107628

H E T   K O M P A .

Intern Bulletin der

R E V O L U T I O N N A I R
C O M M U N I S T I S C H E
P A R T I J

Inhoud:

PERSPECTIEVEN DER KLASSENSTRIJD IN NEDERLAND EN DE TAKEN DER RCP, Resolutie voorgesteld door het CC voor het Congres der RCP.	bldz.	1
AMENDEMENTEN op bovengenoemde Resolutie	bldz.	6
RESOLUTIE OVER DE INTERNATIONALE TOESTAND, Tegen-resolutie, voorgesteld door de minderheid van het CC. tegen- over de Resolutie over de Internationale Perspectieven.	bldz.	7
KRITISCHE BESCHOUWINGEN OVER DE STELLINGEN VAN DE . . . INTERNATIONALE door B. Luteraan	bldz.	9

Rev. Comm. Partij
Nw. Prinsengracht 47"
Amsterdam C.

Maart 1951

Prijs 15 cent

"PERSPECTIEVEN DER KLASSENSTRIJD IN NEDERLAND EN DE TAKEN DER RCP."

Gebruik makend van de Marshall-steun enerzijds, de laaghartige politiek van capitulatie en godsvrede van de leiders van de PvdA en het NVV en van de beginsellose avonturierspolitiek der Stalinistische leiders anderzijds, is de Nederlandse bourgeoisie er ook in de periode na het laatste Congres in geslaagd haar program tot verhoging van de productie en verscherpte uitbuiting der werkende massa's uit te voeren;

In vergelijking met 1938 is het productiecijfer met meer dan 50 % gestegen, ondanks een stijging van de kosten van het levensonderhoud welke de zg. 5% loonsverhogingen verre overtreft en ondanks een belangrijke daling van de consumptie.

Deze cijfers klemmen te meer omdat de befaamde "industrialisatie-politiek" der Nederlandse regering de bezitters weliswaar belangrijke voordelen heeft opgeleverd (belastingvorlagings, credieten), doch van een werkelijke industrialisatie geen sprake is geweest. De verhoogde productie werd in de eerste plaats verkregen door een meer absolute uitbuiting der beschikbare arbeidskracht. Ook in de voor ons liggende periode zal de bourgeoisie gedwongen zijn, haar pogingen tot vergroting der productie veeleer te zoeken in verslechtering der arbeidsvoorwaarden dan in verbetering van het productie-apparaat. Het thans bereikte productiepeil bereikt een grens, welke slechts overschreden kan worden door langere arbeidstijd, dwz. door het afschaffen van de 8-uren-dag. In dit verband moet erop gewezen worden, dat de arbeidsproductiviteit per hoofd het peil van 1938 heeft bereikt.

De algemene devaluatie van September 1949 was ook voor de Nederlandse bezittende klasse een welkome aanleiding, haar plaats op de wereldmarkt door verscherpte concurrentie te verbeteren; bedroeg de export in 1949, 3000 miljoen gulden, alleen reeds in de eerste tien maanden van 1950 liep dit cijfer op tot 4200 miljoen. In overeenstemming hiermee is de stijging van het voor de Nederlandse bourgeoisie zo belangrijk goederen verkeer ter zee, dat met bijna 7 miljoen ton steeg van 20,7 miljoen in 1949 tot vermoedelijk 27 miljoen ton in 1950 - tegenover 42,4 miljoen van het topjaar 1938. Waarvan voor Rotterdam in 1950 18 à 19 miljoen n.r.t. (in 1938 25 miljoen ton) en voor Amsterdam in 1950 4.681,750 n.r.t. tegen 4.604.049 in 1938. In dezelfde periode kon de (noodgedwongen) overeenkomst met de Indonesische regering, welke de terugtrekking van het expeditieleger mogelijk maakte en een legale basis schiep voor een hernieuwde, zij het in belangrijke mate ^{minder} intensieve uitbuiting der Indonesische massa's, bijdragen tot een belangrijke mate van stabilisatie van het Nederlandse kapitalisme.

Het moge waar zijn dat deze voor het Nederlandse kapitalisme niet ongunstige na-oorlogse ontwikkeling in 1950 een hoogtepunt bereikte, hetzelfde jaar werd gekenmerkt door gebeurtenissen zowel op wereldpolitieke schaal als in Nederland, welke onherroepelijk het einde inluiden van de tendenzen tot beperkt herstel van het Nederlandse kapitalisme.

De met de oorlog in Korea ingetreden koers van het Amerikaanse imperialisme op de rechtstreekse voorbereiding van een derde wereldoorlog, waardoor het aan de greep van een nieuwe dreigende wereldcrisis poogt te ontkomen, heeft in wezen de crisis van het wereldkapitalisme reeds thans in buitengewone mate verscherpt:

de Marshall-steun, welke het Europese kapitalisme opnieuw tot een solide afnemer en belegger moest maken, krijgt zonder daartoe te hebben geleid, steeds meer het karakter van militaire steun aan het Europese kapitalisme. Daarnaast zijn de West-Europese regeringen gedwongen tot militaire uitgaven, welke hun "normale" draagkracht verre te bovengaan. Reeds thans heeft deze bewapeningswedloop geleid tot zulke uitgaven, dat nieuwe inflationistische tendenzen zich in alle landen doen gelden. De daarmee gepaard gaande stijging van de prijzen op de wereldmarkt hebben alle "herstelplannen" radicaal omver gegooid.

Was de Nederlandse kapitalistische regering er voor het jaar 1949 in geslaagd het tekort op de betalingsbalans terug te brengen tot 240 miljoen gulden voor het jaar 1950 wordt dit tekort, ondanks de belangrijk gestegen export, als gevolg van de prijsstijgingen op de wereldmarkt, geschat op 1000 miljoen gulden. Bedenkt men daarbij, dat ook de Nederlandse bezitters op zo groot mogelijke schaal tegen

"oude prijzen" poogden te hamsteren en daarbij een voorraad vormden van naar schatting 100 miljoen (tegen 800 miljoen in 1949) dan hoeft men zich nauwelijks af te vragen hoe de situatie zal worden als tegen "nieuwe" gemiddeld met 42% gestegen en nog steeds stijgende groothandelsprijzen dient te worden "ingekocht".

Wil de Nederlandse regering naar een nieuw evenwicht in de betalingsbalans streven - en zij is daartoe onverbiddeijk verplicht zowel ter wille van de veiligstelling van de winsten der Nederlandse bezitters als van haar bewapeningsprogramma - dan is zij gedwongen, ter bevordering van de export de concurrentie op de wereldmarkt te verscherpen ten koste van drastische aanvallen op het levenspeil der Nederlandse werkers;

Een andere factor, die het door de Nederlandse bourgeoisie bereikte betrekkelijk evenwicht in ernstige mate gaat bedreigen, is de nieuwe verscherping in de verhouding tot Indonesië. Werd de Unie-overeenkomst gesloten in de hoop, zowel door de Nederlandse als door de Indonesische regeringen, dat, na een jaar de verhoudingen zodanig gewijzigd zouden zijn, dat een koehandel omtrent de status van Irian mogelijk zou blijken, de ontwikkeling in Korea heeft een dusdanige impuls gegeven ook aan het bewustzijn der Indonesische massa's, dat de Indonesische regering onder de druk van deze massa's gedwongen werd de status van onafhankelijkheid van Irian als deel van de Indonesische republiek te eisen; als gevolg hiervan is de Nederlandse bourgeoisie voor de keus geplaatst hetzij Irian als deel van Indonesië te erkennen, hetzij de Unieovereenkomst in gevaar te brengen. Welke de directe uitkomsten van dit conflict ook mogen zijn, zij onderstrepen het toenemend bewustzijn der Indonesische massa's en de zwakte der Nederlandse bourgeoisie, hetgeen tot verdere ondermijning van de positie der Nederlandse bezitters in Indonesië moet leiden;

Naast deze internationale factoren was 1950 voor de politieke verhoudingen in Nederland in die zin een keerpunt, dat voor het eerst in Amsterdam en Rotterdam massale stakingen plaatsvonden, welke door hun eisen en karakter een duidelijke tendenz vertoonden zich tegen de loonstop-politiek der regering te keren.

De bovengeschetste ontwikkeling zal in belangrijke mate bijdragen tot een versterking van het betrekkelijke politieke evenwicht, dat de bourgeoisie met behulp van de PvdA wist te bereiken. Was zij in de afgelopen periode nog bereid "concessies" te doen aan de vakbondsbureaucratie, door het toestaan van "loonsverhogingen" van 5%, in de toekomst zal zij zich daartoe steeds minder bereid tonen en niet schromen een conflict uit te lokken met de reformistische bureaucratie, zowel ten aanzien van de loon- en prijspolitiek als ten aanzien van de 48-uren week. De koers naar een nog ongebreidelde uitbuiting der werkende massa's zal de bourgeoisie blijven voortzetten, steeds minder rekening houdend met de jammerklachten der vakbondsbureaucraten. Het is daarom verre van onwaarschijnlijk, dat de neiging om de PvdA uit de regering te verwijderen, steeds sterker wordt.

Hoezeer de Nederlandse bourgeoisie de reformistische leiders ook nog nodig heeft ter handhaving van haar bankroet regime, de aanslagen die zij op korte termijn beraamt zowel op het levenspeil als op de democratische rechten der werkende massa's verplichten haar, vroeg of laat, haar wil door te drijven ook zonder de rechtstreekse medewerking van de PvdA.

De hierboven aangegeven ontwikkeling, waarvan alle tendenzen zich reeds thans duidelijk openbaren, onderstrepen de plicht van de Partij: op die overgangseisen de nadruk te leggen, welke

- a. de verdediging van het levenspeil der werkende massa's tot grondslag hebben (loonvloer, glijdende loonschaal, strijd tegen de loonstop, ontmaskering van prijszwendel)
- b. de verdediging van de democratische rechten der arbeidersklasse tot grondslag hebben.
- c. de volkomen solidariteit met de Indonesische massa's tot uitdrukking brengen
- d. de oorlogspolitiek van het Nederlandse imperialisme onvoorwaardelijk van de hand wijzen en dienstbaar zijn aan de bevordering van de strijd tegen de imp. oorlog
- e. het kapitalistische karakter der regering onderstrepen en een breuk van de reformistische massa's met de regering kunnen bevorderen.

f. het meest doeltreffend bijdragen tot de versterking van de eensgezindheid van de arbeiders klasse.

DE VAKBEWEGING.

De afgelopen periode heeft een belangrijke groei te zien gegeven van het NVV ten koste van de EVC. Terwijl de reformistische vakbeweging zich heeft weten te ontwikkelen tot de sterkste en de meest massale vakcentrale in dit land, is de EVC ineengeschrompeld en niet meer in staat, zelfs daar waar zij nog over een massa-basis beschikt, de arbeiders tot het volgen van de Stalinistische politiek te bewegen. Ofschoon de (beperkte) stabilisatie van het Nederlandse kapitalisme de groei van het NVV heeft vergemakkelijkt, is de Stalinistische leiding van de EVC in de eerste plaats verantwoordelijk voor de verschuiving ten gunste van het NVV. Daarnaast is het OVB er in geslaagd, het verzet van een deel der EVC-leden tegen de stalinistische politiek van hun leiders op te vangen en deze in zijn rijen te organiseren.

Het is evenwel duidelijk, dat het zwaartepunt der georganiseerde arbeiders thans in het NVV ligt. De belangrijke groei van deze vakcentrale sinds de teruggang der EVC zal onvermijdelijk tot gevolg hebben, dat het nieuwe radicalisatieproces zich ook in het NVV zal openbaren, NVV-arbeiders direct in stakingsacties zal betrekken en de strijd tegen de bureaucratie een scherper en meer uitgesproken karakter zal doen geven.

Uitgaande van de noodzaak een basis te vinden in de massa-beweging heeft het vorige congres van de partij zich uitgesproken op een oriëntering op het NVV. De ontwikkeling sinds dien heeft echter te zien gegeven, dat een belangrijk deel van de meest actieve partijgenoten, wilden zij zich niet van de door hen reeds verworven basis isoleren, hetzij hun activiteit in het OVB moesten blijven ontplooiën, hetzij tot aansluiting bij het OVB moesten besluiten. Vastgesteld dient te worden, dat als gevolg daarvan het ZWAARTEPUNT van de vakbondsactiviteit van de partij op dit ogenblik in het OVB is komen te liggen. Ofschoon deze ontwikkeling het feit weerspiegelt, dat onze partij nog geïsoleerd is van de grote massa der Nederlandse arbeidersklasse, zoals het OVB een geïsoleerde positie inneemt in de massale vakbeweging, zij weerspiegelt tegelijkertijd het feit, dat de partij er althans in geslaagd is de weg te vinden naar een deel van de meest radicale lagen van het Nederlandse proletariaat.

De oriëntering van dit kwalitatief belangrijke deel der arbeidersklasse op de massabeweging is daarom een van de belangrijkste taken van de partij geworden. De in het OVB georganiseerde partijgenoten hebben daarbij het recht op de steun en het juist begrip van de belangrijkheid van hun taak door de gehele partij.

Deze ontwikkeling heeft ongetwijfeld een directe oriëntering op het NVV ook daar waar die mogelijk en noodzakelijk was bemoeilijkt. De gehele partij zal er aan moeten medewerken deze moeilijkheden te overwinnen. Het zal in de eerste plaats de taak van de afdeling Amsterdam, te zamen en in nauw contact met de partijgenoten uit enkele andere afdelingen, zijn de weg naar het NVV te vinden zonder daarbij in de fout te vervallen kameraden, wier plaats nog in de EVC is (Haven Amsterdam) te isoleren van de vakbondsactiviteit van de partij.

De eerste duidelijke stormloop van belangrijke delen van de Nederlandse arbeidersklasse tegen de loon- en prijspolitiek van de Nederlandse regering in de afgelopen zomer heeft het verraad van de reformistische vakbonds-bureaucratie onderstreept. Hij heeft tevens aangetoond, dat de EVC-bureaucratie niet meer in staat is. leiding te geven aan de door haar georganiseerde arbeiders. De Amsterdamse havenarbeiders legden eerst het werk neer, nadat de Rotterdamse tot staking hadden besloten. Zij namen daarbij de eisen van de Rotterdamse havenarbeiders over, die van huneigen leiding verwerpend. In Rotterdam sloten de NVV-arbeiders uit de haven zich bij de staking aan.

Ondanks deze ontwikkeling bleef de OVB-leiding op het beslissende ogenblik in gebreke, een program uit te werken, dat de eenheid der stakende arbeiders kon versterken en daarmee de uitbreiding van de staking verzekeren. Zij liet veel eer de leiding aan het Stalinistische stakingscomité, met de opzet deze verantwoordelijk

te maken voor een ventuele nederlaag. Onze partijgenoten in het OVB hebben deze manoeuvre, welke was ingesteld op liquidatie, in plaats van uitbreiding van de strijd, scherp aan de kaak gesteld.

Ondanks de defaitistische instelling van de OVB-leiding en ondanks de numerieke zwakte van het OVB vertegenwoordigde deze organisatie tijdens de havenstakingen de wil van de grote meerderheid van het havenproletariaat. Het verraad van de NVV-bureaucratie en de avonturierspolitiek van de EVC-leiding maakte het OVB op dat ogenblik tot kristallisatiepunt van het verzet der arbeiders. Doch juist door deze zeer bijzondere ontwikkeling werden ook alle zwakten van het OVB blootgelegd. Terwijl de havenarbeiders het OVB als leiding erkenden en in die zin tevens als hefboom tot uitbreiding van de strijd, bleef het OVB-bestuur in gebreke leiding te geven en slaagde het er, door zijn sectarisme en gebrek aan perspectief in, de strijd te beperken en te beëindigen. Daarbij dient te worden vastgesteld, dat het OVB, zelfs indien zijn leiding volkomen juist was opgetreden, niet meer KON zijn dan een hefboom. Uitbreiding en langere duur van de stakingen hadden de in het NVV en EVC georganiseerde arbeiders onherroepelijk tot actiever optreden tegen hun leidingen gedwongen. Een CORRECTE eenheidsfrontpolitiek van het OVB, werd daardoor niet slechts een eerste vereiste, maar een dergelijke politiek werd zelfs VOORWAARDE voor het geven van leiding en het scheppen van de mogelijkheid tot uitbreiding.

De sleutelpositie, welke het OVB tijdens de stakingen innam, dankte het in de eerste plaats aan het wantrouwen, dat de NVV en EVC-arbeiders jegens hun leidingen hebben. De belangrijke plaats, welke het OVB daardoor verkreeg, ondanks zijn numerieke zwakte, kan slechts voor de ontwikkeling van de klassenstrijd en de vorming van een nieuwe strijdbare vakbondsleiding een stimulans blijven, als het OVB er tijdig in slaagt het belang van de massale vakbonden te begrijpen en een gedragslijn te volgen, welke het OVB nader tot de NVV- en de EVC-arbeiders brengt. Een correcte eenheidsfrontpolitiek is daarvoor eerste voorwaarde. Mocht het OVB zich zijn rol als hefboom evenwel niet bewust worden en zich IN DE PLAATS BLIJVEN stellen van de massa-organisaties, dan zal het bij komende klasseacties slechts een ondergeschikte plaats innemen, die van een kleine sectarische vakcentrale, gebaseerd op de SLECHTSTE tradities van het NAS.

De PARTIJ dient zich duidelijk bewust te zijn van deze zeer bijzondere positie van het OVB. Het is haar niet toegestaan, uit vrees voor de tot-standkoming van een nieuw NAS, slechts kritisch de ontwikkeling van het OVB te volgen. Zij dient zich te vereenzelvigen met de ervaringen van ons voornaamste vakbondskader, georganiseerd in het OVB. Doch zij mag daarbij geen ogenblik vergeten, dat deze ervaringen slechts een stap voorwaarts zullen betekenen als, bij al het werk, duidelijk begrepen wordt, het grote belang der massale vakbonden en noodzaak het OVB hiervan te overtuigen. De toenemende ontevredenheid van de arbeiders, georganiseerd in de massavakbonden, de voortdurende prijsstijgingen, de beraamde aanslagen op de 48-uren-week, al deze factoren MOETEN op de duur leiden tot verzet van de in deze vakbonden georganiseerde arbeiders. Het mag daarbij geenszins uitgesloten worden geacht, dat de NVV-leiding gedwongen zal worden bepaalde actiestegen haar wil en met het doel deze te verkopen, te "ondersteunen". Slechts cynici en sectariërs kunnen tegenover de onvermijdelijkheid en WENSELIJKHEID van een dergelijke ontwikkeling onverschillig staan. Het zwaartepunt van de partij in het OVB bergt ongetwijfeld het gevaar in zich, dat de Partij zich van deze ontwikkelingsmogelijkheden isoleert. **DAAR STAAT ECHTER TEGENOVER, DAT, INDIEN ONZE PARTIJGENOTEN IN HET OVB ER IN SLAGEN-DEZE ORGANISATIE VAN DE NOODZAAK VAN EEN CORRECTE EENHEIDSFRONT POLITIEK TE OVERTUIGEN HET OVB EEN ZEER POSITIEVE ROL KAN SPELEN IN DEZE ONTWIKKELING EN DE BANDEN VAN DE PARTIJ MET DE NEDERLANDSE ARBEIDERSKLASSE BELANGRIJK VERSTERKT ZULLEN WORDEN.**

Ook ten aanzien van de EVC blijft een correcte eenheidsfront-politiek geboden: er zijn ook in deze organisatie, ondanks haar toenemend isolement nog belangrijke groepen arbeiders georganiseerd (in de eerste plaats haven, metaal, bouwvak Amsterdam) wier plaats in de komende acties onmisbaar zal zijn en wier bereidheid, zich van de stalinistische bureaucraten te bevrijden in belangrijke mate wordt bepaald door de houding, welke de revolutionairen in vakbeweging en politieke partij tegenover haar innemen.

ONTWIKKELING VAN DE PvdA en CPN.

Er is sinds ons vorig congres geen verandering gekomen in de onverschilligheid en het wantrouwen, waarmee de socialistische arbeiders tegenover de PvdA staan. De Partij dient zich er echter van bewust te zijn, dat een eventuele verwijdering van de PvdA uit de regeringscoalitie (of een gedwongen en "vrijwillig" uit-treden uit deze coalitie) kan leiden tot een scherp conflict met de rechtervleugel van deze partij en een versterking van de proletarische vleugel. Ofschoon het thans nog niet op zijn plaats is, daaruit zo vergaande conclusies te trekken als die van de noodzaak van een intreden in de PvdA, dient een dergelijke ontwikkeling toch met de grootste nauwkeurigheid te worden gevolgd. Ook thans blijft het de taak van de Partij, een breuk van de PvdA met de regeringscoalitie onder de soc-dem. arbeiders te propageren. De ontwikkeling van de oorlog in Korea heeft ongetwijfeld geleid tot nieuw enthousiasme onder de stalinistische arbeiders en hun toenemend wantrouwen in hun leiding - tijdelijk - verzwakt. Terwijl de basis zich op de (revolutionnaire) rol der Chinese Communistische Partij oriënteert en zich door deze laat inspiceren, blijft de door de GPOe gecontroleerde leiding evenwel voortgaan zich op de buitenlandse politiek van het Kremlin te oriënteren. Zelfs indien de ontwikkeling in Korea de crisis in het stalinisme tijdelijk tot stilstand heeft gebracht, zij bereidt een nieuwe crisis voor, welke de voorgaande in scherpte verre zal overtreffen. De aspiraties van de koloniale en blanke werkende massa's zijn niet te verzoenen met de contra-revolutionnaire politiek van het Kremlin. Onze voorwaardelijke solidariteit met de Chinese en Koreaanse massa's legt de voor-naamste basis voor het aanknopen bij opposities in het Stalinisme van morgen. Ook hier is een secterisme uit den boze.

HERORIENTERINGSPROCES.

Het ontstaan der Socialistische Unie werd door de Partij terecht gezien als een onderdeel van het proces van heroriëntering naar de nieuwe arbeiderspartij. Onze fusie-pogingen waren daarom volkomen gerechtvaardigd. Als zij mislukten, dan in de eerste plaats omdat de plotselinge verandering in de internationale situatie (Korea) het oriënteringsproces tijdelijk tot stilstand bracht en de leiding van de Soc. Unie deed terugschrikken voor de consequenties van het proletarisch revolutionnaire program. Onverzoenlijkheid ten aanzien van de GRONDSLAGEN van het program was daarom meer gebiedend dan ooit. Het blijft echter zaak de verdere ontwikkeling in het proces van heroriëntering met de grootste nauwgezetheid en aandacht te volgen. De eensgezindheid en soepelheid, waarmee de partij in haar geheel bereid was tot fusie met de Soc. Unie zonder concessies te willen doen, t.a.v. het KLASSE-karakter van een gemeenschappelijk program, zijn de beste waarborgen voor het slagen van soortgelijke pogingen onder gunstiger omstandigheden.

DE PARTIJ IN DE KOMENDE PERIODE.

In de achter ons liggende periode heeft de partij, als sectie van de IVE Internationale, bewezen de enige stroming in de Nederlandse arbeidersbeweging te zijn, welke zich niet door de gebeurtenissen heeft laten overrompelen en in staat bleek, zelfstandig voor te gaan in de problemen, waar tegenover de Nederlandse arbeidersklasse is geplaatst. Ongetwijfeld de overheersende positie van reformisme en Stalinisme in de gehele West-Europese arbeidersbeweging hebben het de partij nog niet mogelijk gemaakt, onder brede lagen der arbeidersklasse een basis te vinden. De verscherpte crisis, waarin ook het Nederlandse kapitalisme zich sinds de oorlog in Korea geplaatst ziet zal echter onherroepelijk bijdragen tot de revolutionaire ring van het Nederlandse proletariaat en daarmee tot de ondermijning van het reformisme en het stalinisme.

De Partij heeft daarom alle redenen, met vertrouwen de toekomst tegemoet te zien. De voorbereiding van deze toekomst vereist, dat meer dan in de afgelopen periode de versterking van de partij in het kleins dagelijkse werk, wordt ter hand genomen. Vooral de betere hantering van ons voornaamste wapen: de Tribune, door geregelde

arbeiderscorrespondentie en het opnieuw opvatten der colportage, is noodzakelijk. In de achter ons liggende periode heeft zij moeilijkheden en innerlijke tegenstellingen weten te overwinnen door de trouw van haar leden aan het program van de revolutie en door de wil uit de gemeenschappelijke ervaringen die lessen te trekken, welke niet slechts de eenheid van onze geleerden wisten te versterken doch het ons mogelijk zullen maken, morgen met meer kracht en meer succes te werken aan de versterking van de Partij.

(Resolutie aangenomen door het CC met 9 stemmen voor, 1 tegen en 1 blanco als basis van discussie voor het a.s. Partijcongres.)

AMENDEMENTEN

Voorgesteld door het Delftse CC-lid C.C.

Naast deze factoren dreigt er een alomvattende catastrofe te komen, die het hele economische leven en de politieke verhoudingen zullen veranderen. Namelijk het bewust aansturen op een wereldoorlog door het imperialisme, dat de alomvattende factor zal zijn van de gehele wereld. Dat zal ook Nederland's economische positie tot een catastrofe brengen. Maar deze catastrofe is een politieke catastrofe, en deze zal met politieke leuzen bestreden dienen te worden. Daarom zal het onze plicht zijn:

1. de strijd tegen de oorlog als het voornaamste wapen te zien tegen het imperialisme.
2. te zien, dat de economische verhoudingen zullen verscherpen en dat wij daar rekening mee moeten houden en dat in samenhang met de strijd tegen de oorlog moeten brengen.

Maar deze economische strijd mag niet als de voornaamste factor worden beschouwd. De strijd tegen de imperialistische oorlog is de voornaamste en al omvattende strijd, die wij moeten voeren. Daar moeten wij een zo breed mogelijke basis voor zien te krijgen en zo mogelijk met alle partijen, die voor de strijd tegen de imperialistische oorlog zijn, samenwerken. Dat alleen zal de regering ten val brengen, want de strijd is daar regelrecht op gericht.

(Over dit amendement is door het CC niet gestemd).

Voorgesteld door het Amsterdamse P.B.-lid Vijol.

De 5e alinea van "De Vakbeweging" bldz. 3 vervangen door:

Het feit, dat de belangrijkste vakbondskaders van de partij zich in het OVB bevonden of zich daarin moesten organiseren, heeft de oriëntatie van de rest van de partij op het NVV bemoeilijkt en vertraagd. Het blijft niettemin voor kameraden, die zich niet in Transport of Bouwvak der OVB in Rotterdam of in Bouwvak, Metaal en Haven EVC in Amsterdam bevinden, noodzakelijk om zich onverwijld in het NVV te organiseren. Daar zij zich anders in sectarische Stalinistische EVC bedrijfspgroepen of in voor de klassenstrijd totaal onbelangrijke huiskamerbondjes der OVB van de georganiseerde Massa's isoleren.

Aan het eind van het hoofdstuk "De Vakbeweging", vóór de laatste alinea in te voegen:

De eerste taak van de partijgenoten in het OVB voor de naaste periode is, om de successen op vakbondspolitiek gebied der laatste tijd om te zetten in directe winst voor de partij, dwz. het winnen van abonné's op de krant, het maken van leden voor de partij en het vormen van georganiseerde fracties in het OVB voor zover dit nu reeds mogelijk is.

(Het eerste amendement werd door het CC verworpen met 3 stemmen voor, 7 tegen en 1 blanco. Het tweede werd eveneens verworpen met 1 stem voor, 5 tegen en 5 blanco).

Het imperialisme.

De periode van het imperialisme, waarin wij ons bevinden wordt gekenmerkt door betrekkelijk snel op elkaar volgende oorlogen. Het standpunt van het proletariaat tegen het imperialisme moet algeheel, totaal zijn. In de eerste wereldoorlog was het juiste standpunt: tegen de geallieerden en tegen Duitsland en Oostenrijk aan de andere zijde.

De Tweede Internationale koos partij al naar het land waar de arbeiderspartij gevestigd was, slechts voor één der beiden imperialismen.

In de Tweede wereldoorlog, toen de derde Internationale in de aanvang nog bestond sloot Stalin een bondgenootschap met het Duitse imperialisme (Het Stalin-Hitler Pact).

Hierdoor werd het principe van de oprichter van de derde Internationale, Lenin, geschonden.

Na het binnenvallen van de Duitse troepen in Rusland werd Stalin bondgenoot van Amerika en Engeland.

De Kremlin-politici draaiden toen de rollen om en sloten zich zeer nauw aan bij Churchill en Roosevelt.

Als gevolg daarvan hief Stalin de derde Internationale op. Door ^{de} koersveranderingen van Stalin op het hoofdpunt der proletarische politiek werd het imperialisme versterkt.

Na de beëindiging van de oorlog volgde uit de oorlogspolitiek van Stalin de verzoeningspolitiek der Stalinisten, die in Italië, Frankrijk en België in ^{de} burgerlijke regering traden.

Tijdens de oorlog namen de Stalinisten in de ondergrondse beweging geen ander standpunt in dan de zuiver burgerlijke elementen; d.i. herstel van het kapitalisme, wederopbouw, geen stakingen, enz.

Door dit optreden werd elke revolutionaire beweging in de kiem gesmoord in de landen, die gedurende de oorlog bezet waren en kon het kapitalisme en zijn uitloper het imperialisme zijn macht weer herstellen.

Het Kremlin wierp zich krachtens roofverdragen op de landen van de Balkan, Roemenië, Bulgarije, Joego-Slavië en Albanië. Deze verdragen van Yalta en Potsdam, die gesloten werden tussen de grote drie (vier) waren, gezien de houding van Rusland een dam tegen de revolutie. Hierbij kreeg Rusland nog een belangrijk deel van Duitsland. Polen was bezet. De grenzen werden verschoven van het laatst genoemde land tot ver in Duitsland. Oostenrijk werd eveneens ten dele bezet.

Deze annexaties werden afgerond door de aanhechting van Tsjecho-Slowakije. In plaats van revolutie stelde Stalin annexatie door militaire veroveringen van blijvende aard.

Bij de oorlog tegen Japan van de Amerikanen, Engelsen, enz. sloot tien dagen voor het einde van de oorlog Stalin zich aan en kreeg zeggenschap over een deel van Korea (Noord-Korea). Verder plunderde Stalin Mandsjoerije; de fabrieken en installaties enz. dus op Chinees gebied. Stalin kreeg verder het recht van bezetting van een belangrijk havengebied in China en sloot een verdrag met Tsjang-Kai-Sjek, dus met de Kwo-Min-Tang.

Door de eerste en tweede wereldoorlog werden verschillende onderdrukte naties losgewoeld en kwamen in verzet tegen de westelijke onderdrukkers in het Oosten. Op de Filipijnen, in Indo-China en Malakka is dit verzet aan de gang.

In Marokko en Tunis is naar alle schijn een atmosfeer van verzet. In Madagaskar wordt een opstand gesmoord. Dit verzet werd en wordt in onze gelederen toegejuicht evenals een gelijke beweging in Indonesië, het voormalige gebied van het Nederlandse imperialisme.

Een der belangrijkste veroveringen op het imperialisme is de Chinese Volksrepubliek als gevolg van de nederlaag van de Kwo-Min-Tang. De Chinese burgerlijke republiek met een inslag van samenvoeging der bedrijven (Mandsjoerije), verder de verdeling van

het grootgrondbezit onder de landloze boeren, verlaging van de pacht, ofschoon de verschillen in landbezit blijven bestaan, is een stap voorwaarts van betekenis in het Verre Oosten.

De verdeling van de wereld in twee blokken West-Oost geeft voortdurend aanleiding tot wrijving en conflicten tot op de rand van oorlog. Het Amerikaanse imperialisme met al zijn strategische steunpunten in de gebieden, die het veroverd heeft, houdt rekening met eventuele machtsverschuiving met of zonder wapens. Iedere stap, die Rusland doet tot uitbreiding van zijn macht in Duitsland of het Verre Oosten of door een overval op Joego-Slavië, kan oorzaak worden van een derde Wereldoorlog. Niemand kan voorspellen - althans met enige zekerheid - door de onzekere factoren die erbij betrokken zijn, hoe een wereldoorlog zal uitpakken, want stabiele gegevens om een politiek-militaire berekening te maken, ontbreken. Verwachtingen te verbinden aan een derde Wereldoorlog, die voor ons gunstige toestanden zou kunnen teweeg brengen, moeten voorhands verworpen worden. Het orgaan der SWP "The Militant" van 11 December 1950 schrijft in dit verband:

"De landen in West-Europa bieden tegenstand tegen een totale herbewapening. Zij wensen niet het gevechtsterrein te worden en het hoofdoel van de atoombom. Evenmin de schokken op te vangen van Wallstreets militaire machine of bezet te worden door Russische troepen."

RUSLAND, DE CHINESE VOLKSREPUBLIC EN KOREA.

Dat het oorlogsgevaar vergroot is door Korea, toen de Noordelijke helft gewapenderhand bezit wilde nemen van de andere helft, is duidelijk. Noord-Korea stond onder Russische invloed. De misrekening van de Russische bureaucratie, dat niemand een vin zou verroeren, als Noord-Korea overging tot gewapende actie, bleek, toen Truman troepen ging zenden naar Korea om de Noordelijken te bevechten.

De vereniging van de Koreanen tot een geheel door een volksstemming was vroeger voorgesteld door de geallieerden wat langs vreedzame weg had kunnen tot stand komen, werd toen door oorlog nagestreefd. Met alle gevolgen van dien. Zoals daar zijn: het zenden van troepen uit de Europese landen, Engeland, Frankrijk en België en Nederland, mitsgaders Canada en Australië. Deze tactiek van de Noord-Koreanen is principieel verwerpelijk. Men houde wel in het oog, dat Rusland achter deze politiek staat.

De Koreaanse oorlog neemt een wereldomvattend karakter aan door het ingrijpen van de Chinese Volksrepubliek. De Chinese republiek heeft een ernstige grief tegen de V.S. t.g.v. de bescherming van Tsjang-Kai-Sjek, die Chinees gebied bezet houdt op het eiland Formosa. Korea is echter geen Chinees gebied. Wel hebben de Mandsjoes, het keizerlijke geslacht van China, aanspraak gemaakt op Korea. Wat nog geen reden is voor Mao dit voetspoor van het voormalige keizerlijke China te volgen.

Indien China niet genoeg heeft aan de oplossing van zijn eigen problemen in het reusachtige rijk en optreedt buiten de eigen grenzen, kan dat geen aanleiding geven tot instemming van de zijde van het proletariaat. Heeft Mao soms overleg gepleegd met de arbeiderorganisaties van Europa en Amerika? Volstrekt niet. Mao schendt de regelen der democratie door de verdenking op te wekken, dat hij vreemde gebieden wil annexeren; verder het proletariaat niet te raadplegen over zijn politieke gedragslijn, waarvoor de Amerikaanse en Europese arbeiders moeten opdraaien.

Deze verdenking heeft des te meer grond door het ingrijpen van China in Tibet, waar India de meeste invloed heeft, zonder echter de politieke macht uit te oefenen. De houding van China in Korea wordt waarschijnlijk het best gekenschetst als een staaf van een preventieve oorlog tegen Amerika, die kan uitlopen in een verder stadium tot een Amerikaans-Chinese oorlog of in het uiterste geval tot een wereldoorlog, mede omdat China een verdrag van bijstand heeft met Rusland.

De houding van China levert zo de argumenten op voor het imperialisme om de oorlog te rechtvaardigen voor de massa's in Amerika en Europa. Hetgeen juist omgekeerd werkt en anders dan volgens hen, die van de houding van China revolutionaire gevolgen verwachten.

DE STALINPARTIJEN EN DE REFORMISTISCHE PARTIJEN

De partijen van de Kominform kraaien victorie. Ziedaar nu "HET" optreden! Precies zoals deze partijen de blokkade van Berlijn hebben toegejuicht en het optreden tegen het Duitse volk in de oostzone en de staking van de Berlijnse spoorwegarbeiders hebben willen onderdrukken met onderkruipers en politie.

Dat de stalinistische partijen evenals de zuiver reformistische partijen door het optreden der massa hun eigen tot dusver gevolgde politiek wel eens in bepaalde gevallen zullen moeten loslaten, kan geen motief zijn voor de secties van de IVE Internationale om dezelfde gedragslijn te volgen als de Chinese republiek in Korea en Tibet.

De toekomst is niet aan het stalinisme, zoals Trotzki in zijn boek over de IIIe Internationale na Lenin zegt, omdat de totalitaire staten merk Stalin geen stand houden, evenmin als elk ander totalitair regime, m.a.w. het regime van Stalin is van voorbijgaande aard.

Uit dien hoofde behoefte wij geen bijval te betuigen aan de Noord-Koreanen of China.

De heerschappij van de bourgeoisie over het proletariaat als klasse is in laatste aanleg de oorzaak van het imperialisme. Zolang deze heerschappij in Amerika, de Europese landen en die van het Engelse Gemeenebest bestaan, zal het imperialisme leven. De opkomst van nationale staten kan daaraan afbreuk doen, bv. door de opkomst van de Chinese republiek, de overwinning der Viet-Namesen in Frans-Indo-China enz. Door hen te steunen tegen het imperialisme kan het imperialisme verzwakt worden. Wat nog niet zeggen wil, dat het kapitalisme daarmee verdwijnt. De taak van het proletariaat in Europa, Amerika en de landen van het Gemeenebest kan niet vervangen worden door het optreden van China of door de boeren op de Philipijnen, bv.

De vooruitzichten van het wereldproletariaat, indien Duitsland verloren gaat voor de revolutie (hetgeen door een wereldoorlog in de hand wordt gewerkt), liggen in Amerika, waar het proletariaat bewust geworden van zijn taak als klasse, het grootste contingent zal leveren voor de slag tegen het imperialisme, daarbij gesteund door de Europese arbeiders.

/ Het wenst onbestreden de eerste en allenige macht te vormen.

/ De Russen hebben dit verworpen.

KRITISCHE BESCHOUWINGEN OVER DE STELLINGEN VAN DE IVE INTERNATIONALE. door B. Luteraan.

"Alle politieke voorspelling is kinderspel", wanneer zij zich vermeet, de toekomstige gang van zaken in alle concrete bijzonderheden te profeteren.
"Haar taak kan slechts zijn, volgens Lassale, uit de kennis van het verleden, de betekenis van het tegenwoordige op te helderen en de toekomst te schetsen." (Verzamelde werken van Marx en Engels, 1e band, pag. 347, Uitgave van F. Mehring, 2e druk).

De stellingen, doe ons zijn geworden in de Nederlandse vertaling hebben tot uitgangspunt twee feiten, als men ze zo kortweg mag aanduiden. Deze zijn: het evenwicht van het stelsel van het imperialisme is verbroken; de Sovjet-Unie is volgens de definitie van Lenin geen imperialistische staat met het financieel kapitaal als basis. De vraag komt nu direct naar de voorgrond of de twee genoemde feiten het wettigen, de schijnbaar logische gevolgtrekkingen te maken en op grond van deze conclusies een tactiek uit te stippelen, die een wijziging inhouden van de tot heden gevolgde weg. Want dat de stellingen een nieuwe koers belijnen staat o.i. vast voor iedereen, die politiek niet achterlijk is.

Deze koers loopt hierop uit, dat men primair stelt: de oorlog bevordert de revolutie. Daar de oorlog toevallig niet lokaal maar een wereldoorlog zal worden, zo is licht te bevroeden, dat men bouwen op een oorlog van die aard, zacht gezegd een sprong in het duister is. DEZE SPRONG; EN DAT IS VAN HET ALLERGROOTSTE BELANG WORDT NIET GEWILD DOOR WELK PROLETARIAAT OOK.

Op wie zulk een taktiek moet steunen, die door de massa niet gewild wordt, wordt ons niet onthuld door de stellingen. Het schijnt ons toe, dat een Internationale, die deze taktiek wil volgen, haar steunvlak verliest.

Keren wij echter terug tot de feiten in het begin genoemd: De sovjet-unie is geen imperialistische staat; het evenwicht van het imperialisme is verbroken. Kunnen deze vaststellingen leiden tot de gevolgtrekkingen in rechte lijn door de stellingen geformuleerd in genummerde rijen? O.i. volstrekt niet zonder de naakte feiten, niet de aangeklede voor propaganda doeleinden aangewend, geweld aan te doen. Bij voorbeeld de Sovjet-Unie is geen imperialistische staat. Daar volgt nog niet, dat wij haar politiek in binnen- en buitenland goed keuren of toch zo slecht nog niet vinden. De verdragen van Potsdam en Yalta zijn o.i. roofverdragen. De politiek van Rusland daarop gebouwd, en de manier om in Oost-Duitsland tegen het proletariaat op te treden, het glacis laten wij even terzijde, evenals Joego-Slavië, geven geen steun aan zogenaamd objectieve beschouwingen. Ook dan let wel s.v.p. indien men de Verenigde Staten als aanvaller beschouwen moet.

De vraag moet wel terdege gesteld worden, mede door haar adviezen aan Noord-Korea of de Stalin-bureaucratie geen AANLEIDING geeft tot oorlog, en zo de staat ondermijnt, die geen steun vindt in het imperialisme, zoals in het Westen bestaat. Dus de erfenis van Lenin en Trotsky aan de grootste gevaren blootstelt, doordat de bureaucratie een wereldalliantie in het leven roept tegen Rusland, van een omvang als Hitler niet heeft kunnen bowerkstelligen.

Rusland probeert echter het glacis te mobiliseren. Deze bondgenoten, Bulgarije, Roemenië, Albanië, plus Polen en Tsjecho-Slowakije zijn echter vrij onbetrouwbaar. De soldaten van deze landen zullen zich zeer passief verhouden in een oorlog, zelfs wanneer, wat bijna zeker is, ze onder Russische generaals worden geplaatst. De geest van een leger wordt bepaald door de sociale en politieke toestand, waarin de massa zich bevindt. De toestand in Polen, Tsjecho-Slowakije en Albanië is politiek en sociaal slecht. Het optreden der landvoogden van Stalin in genoemde landen, de druk van Rusland door verplichte leveranties, de fabrieken, waarin de arbeiders niets hebben in te brengen, de landbouw, die niet kan of wil leveren, maakt dat Rusland niet populair is, verre van dien. Te verwachten van de landarbeider en boer van de agrarische gebieden, en zelfs van de industriearbeiders van Tsjecho-Slowakije, dat ze met geestdrift zullen vechten is totaal onaannemelijk. Waarbij nog rekening moet worden gehouden met de waarschijnlijkheid, die heest zekerheid is, dat de strategie van de vijand er op uit zal zijn deze landen te scheiden en de verbindingen te verbreken met de Russische legers. Men zou kunnen zeggen, dat ze dat zal uitvoeren tot elke prijs. Er bestaat een kans, dat langs een andere weg als Joego-Slavië een of meer van de genoemde landen in een oorlog, nits niet aan de Russische grens gelegen, hun onafhankelijkheid zullen heropenen al zal dat niet de onafhankelijkheid zijn, zoals wij die ons voestellen.

Joego-Slavië, dat bij een wereldoorlog zal worden aangevallen door de Kominform zou een aantrekkingspunt kunnen vormen om deze staten te leiden in de banen van een socialistische Balkan-federatie. Een ideaal oorspronkelijk gekoesterd door de landen van het glacis. Men weet nog dat Dimitroff ook voorstander ervan was. Stalin vond dat zulk een machtsvorming van de aanvang af moest worden gesmoord.

De stellingen gaan deze kant van de zaak geheel voorbij. De stellingen zien alleen het sterke Rusland. De stellingen suggereren of argumenteren, het eerste meer als het laatste, de volgende voorstelling van de zaak te geven:

"Het imperialisme kan niet op een enigszins effectieve weerstand rekenen
 "van ook maar één enkel land van West-Europa, dat in geval van oorlog gevaar
 "loopt snel in zijn geheel onder controle van de Sovjet-legers, van de Communistische partijen of van de revolutionaire massa's te geraken"
 (wordt vervolgd)

Verbinding: " -
No. 508

Rick

6.152
05.13

6.152
05.23

Ond.: besl.bestuursvergadering R.C.P.
Datum ontvangst bericht: 16 April 1951.
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.
Waardering bericht: betrouwbaar.
Tevens bericht gezonden aan : gene.
Medewerkende instanties: gene.
Ondernomen acties: gene.

20 APR. 1951

OP KAART
A: 44
D: 19/11/51
PAR: 1

ACD/ *60/6208*
schuld is verwijtje

19 APR. 1951

Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afd. Rotterdam, gehouden op Woensdag 11 April 1951, te 20.00 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend).

Aanwezig 7 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (afschrift aangehecht).

Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend), opent te ruim 20.00 uur de vergadering en zegt, dat Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend), wegens werkzaamheden voor het O.V.B., niet aanwezig kan zijn.

Spr. zegt, dat bericht is ontvangen van Luteraan, B., nadere personalia onbekend, wonende te Amsterdam, waarin hij zijn teleurstelling er over uitdrukt, dat hij niets gehoord heeft over het standpunt van de afdeling Rotterdam in verband met zijn voor het a.s. congres ingediende resolutie (opgenomen in het Kompas, blz. 7, aangehecht)

Luteraan, B., schrijft te hebben verwacht, dat zijn resolutie door de afdeling Rotterdam, Schiedam en Delft zou worden ondersteund, en stelt voor deze te Rotterdam in een ledenvergadering te verdedigen.

Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam en Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend) zijn van mening, dat de resolutie onaanvaardbaar is en verdere toelichting geen zin heeft, te meer daar zij door het C.C. reeds is verworpen met 9 stemmen tegen, 1 stem voor en 1 blanco.

Versloot, H., voornoemd, Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend) en Siteur, P., voornoemd, stellen voor de resolutie van Luteraan, B., en de resolutie, welke in "Het Kompas" is opgenomen (blz. 1 t/m 6) op de ledenvergadering te bespreken en hierna het standpunt van de afdeling te bepalen. Dit voorstel wordt aangenomen.

Siteur, P., voornoemd, zegt, dat van het O.V.B. een brief is binnengekomen, waarin om een spoedige afrekening van de enveloppenactie wordt verzocht in verband met de nog steeds lopende schuld bij de drukker van "De Tribune"

Tevens een uitnodiging om aanwezig te zijn bij de Sneevliet-herdenking op 15 April a.s.

Hofland, A., voornoemd, ^{die} zegt, wel aan de herdenking

te willen deelnemen, heeft echter bezwaar tegen de hoge kosten, die er aan zijn verbonden. De afdelingskas is niet bij machte de reiskosten der deelnemers te betalen.

Breederveld, F., voornoemd, meent, dat van deze herdenking ondanks de goede bedoelingen zo weinig propagandistische waarde uitgaat, dat de kosten niet verantwoord zijn.

Beide sprekers stellen voor niet aan de herdenking deel te nemen (herdenking is inmiddels afgelast; afschrift is aangehecht).

Hofland, A., voornoemd, zegt, dat het bezwaar van de afdeling Rotterdam tegen het houden van het congres op de beide Pinksterdagen door het C.C. is afgewezen, daar op een gewone Zaterdag en Zondag alle zaken niet kunnen worden afgehandeld.

Spr. zegt, dat de afdeling Rotterdam 4 afgevaardigden naar het congres zal sturen en meent de kosten zo laag mogelijk te houden. De afdelingskas zal dan ook alleen die afgevaardigden vrijhouden, die de kosten niet zelf kunnen betalen. De afgevaardigden naar het congres zullen op de ledenvergadering worden gekozen.

Tenslotte stellen Versloot, H., en Siteur, P., voor de naam van de partij (R.C.P.) te veranderen in R.S.A.P.

Hofland, A., voornoemd, zegt, dat reeds een zelfde verzoek is gedaan op de laatst gehouden C.C.-conferentie; het zal op het a.s. congres worden besproken.

Siteur, P., sluit hierna te 23.00 uur de vergadering. (EINDE).

M.

*afschrift van
OD 167*

A f s c h r i f t .

Revolutionair Communistische Partij
Afd. R'dam. Org. Secr. Adamshofstraat 129a

Wjbrw

W.M.,

Hierbij nodig ik je uit tot het bijwonen van een
bestuursvergadering op Woensdag 11 April ten huize van
Kam. Versloot - Aanvang 8 uur.

Agenda: Ingekomen stukken.
Indienen voorstellen Congres.
Verkiezing afgevaardigden voor het Congres.

Kam. Groeten

P. Siteur.

A f s c h r i f t .

Amsterdam, 10 April 1951.

Aan de lezers van "De Tribune".

Heden werd ons door de Directeur van het Crematorium Velsen medegedeeld, dat door de regens van de laatste weken het terrein rondom het Sneevliet-monument onbegaanbaar is geworden. Het is daarom onmogelijk om a-s Zondag 15 April te Westerveld een herdenking te houden van de tijdens de oorlog gevallen kameraden. In het komende nummer van "de Tribune" zullen wij nadere mededelingen doen omtrent deze jaarlijkse herdenking.

De Redactie van

"De Tribune".

Verbinding: *Alc 11*

No.: 532.

Ond.: besl. ledenvergadering R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 21 April 1951.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan: gene.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene.

6.152
05.12

25 APR. 1951	OP KAART
	ACD/46
	DAT: 6-657
	PAR: <i>EB</i>

ACD/607439

Schubbe is samenge

24 APR. 1951

R. d. d. d.
Kort verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.), afdelin Rotterdam, gehouden op Woensdag 18 April 1951, te 20.00 uur, ten huize van Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend).

Aanwezig 10 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (waarvan een afschrift is aangehecht).

1799 2504
Rem d. d. d.
K | Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) opent te 20.10 uur de vergadering en zegt, dat Penders, Josephus Johannes Adrianus, geb. 14-12-1913 te Rotterdam (bekend) bericht heeft gezonden, dat hij voornemens is voor het lidmaatschap ~~van~~ van de partij te bedanken, zulks naar aanleiding van een voor hem beledigende brief van Ferares, Mozes, geb. 5-1-1922 te Amsterdam, wonende te Amsterdam, waarin deze o.a. schreef "Drinken jullie niet te veel anders blijft er voor onze krant niets over". (Penders, J.J.A., won een prijsje in de loterij, opm. I.D.)

K | Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend) en Siteur, P., voornoemd, stellen voor Ferares te verzoeken de zaak weer in het reine te brengen, daar Penders, J.J.A., nog steeds goed is voor f 26.-- per jaar voor het persfonds.

K | Oosterwijk, Cornelis, geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend), die zegt dit niet nodig te vinden, oordeelt, dat leden, die om zo'n kleinigheid dreigen te bedanken beter heen kunnen gaan.

BH
K | Siteur, P., zegt, van van der Zwan, Albertus Johannes, geb. 22-1-1912 te Leiden, wonende te 's-Gravenhage, een brief te hebben ontvangen, waarin hij namens het partijbestuur voorstelt om de leden, die een functie in de vakbonden bekleden, een week voor het congres in conferentie bijeen te roepen.

Op deze conferentie zou men moeten trachten te komen tot één richtlijn, ten aanzien van de in de vakbonden aan te nemen houding.

Met algemene stemmen wordt het voorstel aanvaard en besloten niet voor, doch na het congres een conferentie te beleggen.

Siteur, P., leest hierna de vakbewegingsresolutie voor (zie "Kompas", Maart 1951, blz. 3 en dezerzijds schrijven I.D.No. 508, d.d. 19-4-1951).

-Eikmans-

λ1 Eikmans, Bernardus Valentinus, Christianus, geb. 13-6-1914 te Winterswijk (bekend) zegt het wel eens te zijn met deze resolutie, doch er verwonderd over te zijn, dat hierin nu het accent gelegd wordt op het O.V.B., terwijl dit het vorige jaar op het N.V.V. viel.

In het N.V.V. zijn de meeste perspectieven voor de partij en daar is ook de massa het beste te bereiken.

Oosterwijk, C., voornoemd, zegt, dat de resolutie wel degelijk weergeeft, dat ook in het N.V.V. gewerkt moet worden, doch het is een feit, dat in het N.V.V. nog weinig resultaten zijn geboekt. In het O.V.B. daarentegen zijn de resultaten vele.

Spr. noemt o.a. het O.V.B-program, dat bijna in zijn geheel gelijk aan dat van de R.C.P. is. Bovendien wordt door onze leden in het O.V.B. een zodanige propaganda gevoerd, dat het mogelijk werd alle besluiten door onze leden te doen beïnvloeden.

Spr. zegt, dat het werk voor de partijleden in het N.V.V. zeer moeilijk is, doch men moet zich onthouden van kritiek op leden, die ~~in~~ in andere organisaties wel resultaten bereiken. Spr. zegt, het vervolg op de resolutie "De Vakbeweging", namelijk "Ontwikkeling van de Partij van de Arbeid en Communistische Partij Nederland", "Her-oriënteringsproces" en "De Partij in de komende periode" (zie "Kompas" blz. 5 en 6) veel telang te vinden en stelt voor op het congres een commissie te benoemen, die deze beter, korter en niet zo gevaarlijk opstelt. (Dit voorstel wordt aangenomen. Het amendement van Ferarès, Mozes, voornoemd, wordt met algemene stemmen verworpen).

Spr. zegt, het te betreuren, dat alle resoluties en amendementen in "Kompas" zijn opgenomen en voorspelt dat als dit orgaan in handen van vreemden zou komen, dit nog heel wat stof zou doen opwaaien.

Siteur, P., voornoemd, stelt hierna de minderheids-resolutie ("Kompas", blz. 7) aan de orde.

Oosterwijk, C., stelt voor, deze resolutie niet geheel af te wijzen en zegt het met de opvatting van Lute-raan betreffende Rusland niet geheel eens te zijn. Men zal over meer concrete gegevens moeten beschikken wil men een definitief standpunt ten aanzien van Rusland kunnen innemen. Dit geldt eveneens voor Joego-Slavië.

λ1 Eikmans en Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht (bekend) menen, dat men Rusland nog te veel de hand boven het hoofd houdt.

Aan Hofland, A., wordt opgedragen hierover een amendement op te stellen.

Oosterwijk, C., zegt ~~via~~ de afdeling Rotterdam het voorstel "naamsverandering van de krant en de partij" te willen indienen.

Breederveld, F., zegt, dat het partijprogramma belangrijker is dan de naam.

Besloten wordt, dat Hofland, A., dit voorstel zal formuleren en insturen.

Hierna worden de afgevaardigden voor het congres gekozen, n.l.:

-Sterk-

afsch. v.d. 167

Aphel
in OD
167

- XI Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend);
Versloot, H., voornoemd;
- XI Hofland, Gerard, geb. 29-8-1882 te 's-Gravenhage (bekend);
Siteur, P., voornoemd; en daarenboven de C.C.-leden:
Oosterwijk, C., voornoemd;
Eikmans, B.V.Ch., voornoemd; en:
Breederveld, F., voornoemd.

Siteur, P., sluit hierna te 23.20 uur de vergadering
(EINDE).

R

A f s c h r i f t .

Revolutionnair Communistische Partij
Afdeling R'dam Org.Secr. Adamshofstraat 129a

W.M.,

Hierbij nodig ik je uit tot het bijwonen van een
ledenvergadering op Woensdag 18 April ten huize van
kam. Hofland. Aanvang 8 uur.

Agenda:

Behandeling resoluties a.s. Congres.
Voorstellen a.s.Congres.
Verkiezing afgevaardigden.

Kam.groeten

P.Siteur.

No. 2471-14/51

DUPLICAAT

Zitting Partijbestuur RCP op
Zaterdag 30 Juni 1951.

7 Juli 1951.

Datum ontvangst bericht:

Juli 1951

Betrouwbaarheid berichtgever:

betrouwbaar

Waardering bericht:

oncontroleerbaar

Uit: OR 167
Voor: OR 262
o.a.v.: B IV
Dat.: 15/11-51
Par.: 988

Leden, bloedverwanten van hen en sympathiserenden met de RCP dienen voor 14 Juli 1951 een bedrag van honderd gulden bijeen te brengen teneinde een delegatie af te vaardigen naar het wereldcongres van de IVE Internationale, dat te Parijs zal worden gehouden, aanvangende per genoemde datum.

De Franse sectie heeft geprotesteerd tegen het houden van dit congres per die datum, daar zij verklaarde de documenten en resoluties te laat te hebben ontvangen om ze voldoende te kunnen bestuderen en bespreken. Deze sectie eiste van het Internationaal Bureau dat het congres zou worden verdaagd. Zij stelde de andere secties hiermee in kennis en vroeg om hun mening hierover.

Het partijbestuur van de RCP heeft de Franse sectie doen weten dat een en ander in de ROP een vlot verloop heeft gehad en dat de partij zich niet achter de Franse sectie kan scharen.

Natalia TROZKY, de weduwe van de op 20 Augustus 1940 in Mexico vermoorde Léon TROZKY, is uit de IVE Internationale getreden. Middels DE TRIBUNE wordt daarover een overzicht gegeven, behelzende de oorzaken daarvan, en waarbij een uitvoerige verklaring van het Internationaal Bureau zal worden gepubliceerd. Een en ander moet verband houden met de verdediging van de Sowjet-Unie.

Daar de partij thans niet aan de financiële voorwaarden inzake candidatuur voor de komende verkiezingen in 1952 kan voldoen, werd voorgesteld een verkiezingsfonds te stichten. Uit de besprekingen kwam vast te staan dat dit veel voeten in aarde had. De partijleden zijn zwaar belast door het TRIBUNEFONDS. Dan nu de kosten voor afvaardiging (zie boven). Men verwacht met een en ander vast te lopen, vooral omdat de TRIBUNE geen stootje meer kan verdragen. Gepoogd zal worden bij de Franse en Amerikaanse secties geld los te krijgen. Het in te stellen fonds krijgt respijt tot September a.s. Men hoopt bij de komende verkiezingen in verschillende plaatsen tot lijstverbindingen te kunnen komen met de Socialistische Unie.

Tot slot werd gewezen op de discussie, zoals die in het weekblad DE VLAM van 16 Juni jl. heeft plaats gevonden tussen Sal SANTEN en Frits KIEF, over het trozkiisme. Sal SANTEN ziet van verdere discussie af. Harry COMBRINK evenwel krijgt volmacht om een persoonlijk artikel over KIEF te schrijven. Mocht DE VLAM dit artikel niet opnemen, dan zal DE TRIBUNE haar kolommen beschikbaar stellen.

Verbinding: l^{an}

R'dam

No.: 907

Ond.: Besl. bestuursvergadering R.C.P. afd. Rotterdam.

Datum ontvangst bericht: 14 Juli 1951.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan: gene.

Medewerkende instanties : gene.

Ondernomen acties: gene.

NIET O.K.
ACD/ <i>[initials]</i>
DAT: <i>[initials]</i>
PAR: <i>[initials]</i>

<i>6.152</i>
<i>05.13</i>
20 JULI 1951

ACD/ *114128*

schiedam is vernieuwd
18 JULI 1951

XI Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag 11 Juli 1951, te 20.00 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend).

Aanwezig alle bestuursleden en Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Haste, wonende te 's-Gravenhage, voor het partijbestuur.

De vergadering was aangekondigd per convocatie (waarvan een afschrift is aangehecht).

Siteur, Pieter, geb. 1-9-1895 te Rotterdam (bekend), opent te ruim 20.00 uur de vergadering en deelt mede, dat het partijbestuur bericht heeft gezonden, dat binnenkort een internationaal congres van de 4e Internationale te Parijs zal worden gehouden.

De Nederlandse sectie zal aan dit congres deelnemen, indien de kosten -welke ca. f 100.-- zullen bedragen- bijeengebracht kunnen worden.

Spr. zegt, dat het partijbestuur voorstelt de grote afdelingen verhoudingsgewijs te laten bijdragen.

De afdeling Amsterdam zou dan f 50.--, de afdeling Rotterdam f 30.-- en de afdeling Den Haag f 20.-- moeten opbrengen.

Na wat heen en weer gepraat wordt besloten ervoor te zorgen, dat de bijdrage van de afdeling Rotterdam vóór 1 Augustus wordt verzonden.

Spr. wijst er op, dat het partijbestuur er op staat, dat ook tijdens de vacaties het partijwerk in de afdeling normaal blijft functioneren. Ook zal er in de afdeling Rotterdam meer gecolporteed moeten worden, aldus spr.

Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend) zegt, dat er wel meer gecolporteed zou worden, als de koppen/pakkender waren; ons blad moet dingen van de dag bevatten.

/van de artikelen

Drenth, H.H., voornoemd, zegt, dat Hofland, A., voornoemd, hierover aan Ferares, Mozes, geb. 5-1-1922 te Amsterdam, wonende te Amsterdam of van Tijn, Theo, geb. 28-6-1927 te Amsterdam, wonende te Amsterdam, moet schrijven.

Siteur, P., voornoemd, zegt, dat alle leden, die in de vakantie niet uitgaan deze tijd maar moeten besteden voor de partij en de colportage.

Hierna wordt besloten op Maandag 23 Juli in Crooswijk te colporteren.

-Siteur-

Siteur, P., voornoemd, zegt, dat het partijbestuur de mening van de afdelingen vraagt over het al of niet deelnemen aan de verkiezingen voor 1952.

Spr. wijst tevens op de kosten, welke voor elk district zijn verhoogd tot f 500.--.

Spr. zegt, dat de verkiezingen nog wel ver af zijn doch is van mening, dat het beter is nu reeds een begin te maken, zodat na de vacanties actief kan worden aangepakt.

Spr. stelt voor nu reeds verkiezingsbusjes uit te zetten.

Drenth, H.H., voornoemd, zegt, dat er pessimisten zullen zijn, die tegen de hoge kosten opzien, welke uit een deelname aan de verkiezingen zullen voortvloeien, doch meent, dat indien men vroeg genoeg begint de zaak in orde komt.

Spr. zegt, dat deelneming aan de verkiezingen zeer belangrijk is, daar er dan grote kans bestaat, dat de besprekingen over een fusie met de Socialistische Unie weer zullen worden geopend, nu Pronk, Carlos, geb. 30-8-1905 te Rotterdam (bekend) op een zijspoor is gerangeerd en er stemmen in die kringen opgaan, die een fusie zeer zouden toejuichen.

Breederveld, Frans, geb. 29-6-1906 te Vlaardinger-Ambacht, wonende te Schiedam, zegt deelname aan de verkiezingen voor te staan, doch -gezien de grote kosten- hiervan te willen afzien.

Spr. acht het beter alle extra gelden te besteden aan de propaganda.

Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geb. 13-6-1914 te Winterswijk, wonende te Schiedam, is van mening dat het geld voor de verkiezingen en een doeltreffende propaganda niet bijeengebracht zal kunnen worden. Spr. acht het dan ook beter niet aan de verkiezingen deel te nemen.

Hofland, A., voornoemd, zegt, dat het heel moeilijk zal gaan, doch dat - indien allen meewerken- het geld er zal komen.

Versloot, H., voornoemd, zegt er geen gat in te zien, daar het nu reeds moeilijk is de extra bijdragen op tijd binnen te krijgen.

Sterk, Arie, geb. 18-10-1906 te Vlissingen (bekend) zegt het met allen eens te kunnen zijn, doch dat moeilijkheden er zijn om te overwinnen.

Een deelnemen aan de verkiezingen zou veel goeds kunnen bijdragen tot een fusie met de Socialistische Unie. Wij zullen daarom een middenweg moeten nemen.

Spr. stelt voor: le een landelijke inzameling tot dekking der kosten van de verkiezingen en deelname daaraan door één district; Q&A: om alle gelden, welke boven de f 500.-- binnen komen alleen aan dat district te besteden.

Drenth, H.H., voornoemd, zegt het hiermede eens te zijn en meent, dat dit voorstel de pessimisten moed zal geven.

Spr. stelt voor dit voorstel als het standpunt

afschrijft met
bronvermelding
in BW 1669

XI

XI

in BW 1669
met bronvermelding

XI

van de afdeling Rotterdam aan het partijbestuur door te geven.

Het voorstel wordt met algemene stemmen aangenomen.

Drenth, H.H., zegt, dat het gewenst is, in de komende winter -evenals in de afdelingen Den Haag en Amsterdam- te Rotterdam cursusavonden te beleggen, daar deze in beide eerstgenoemde plaatsen een behoorlijk resultaat hebben opgeleverd..

Siteur, P., en Brederveld, F., zeggen het belang hier van wel in te zien, maar dat de kosten de uitvoering tegenhouden.

Drenth, H.H., zegt, dat de sprekers en de eventuele reiskosten door het partijbestuur zullen worden betaald.

Besloten wordt na de vacaties met het organiseren van cursussen te beginnen.

Siteur, P., zegt toe het partijbestuur van één en ander in kennis te zullen stellen en sluit te 23.00 uur de vergadering (EINDE)

A f s c h r i f t .

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ

Afd. Rotterdam. Org.Secr. Adamshofstraat 129a

W.M.

Ik nodig je uit tot het bijwonen van een bestuursvergadering op
Woensdag 11 Juli ten huize van Kam. Versloot. Aanvang 8 uur.

Agenda:

Ingekomen stukken.

Bespreking voorstel A'dam over deelname der aanstaande verkiezingen.

Kam. Groeten

P.Siteur.

Verbinding: *AP 11 R'dam*

No.: 1176.

Onderwerp: besl.best.verg. R.C.P.-afd.Rotterdam.

Datum ontvangst bericht: 12-9-1951.

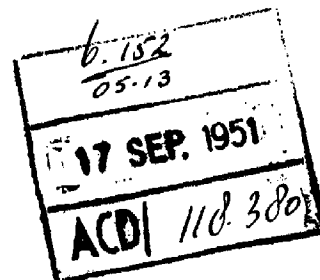
Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht : betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan : ---.

Medewerkende instanties : gene.

Ondernomen actie : gene.

Schubbed in samenvatting
15 SEP 1951

Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Dinsdag 11 September 1951, te 20 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geboren 12-10-83 te Schiedam (bekend).

De vergadering was aangekondigd per convocatie, waarvan een afschrift is aangehecht.

Siteur, Pieter, geboren 1-9-1895 te R'dam (bekend), opent te ca. 20.30 uur de vergadering en zegt van Amsterdam bericht te hebben ontvangen, dat de te houden cursus-vergaderingen in Rotterdam door het hoofdbestuur zullen worden betaald, dat ook voor diverse sprekers zal zorgen.

Daar niet alle bestuurders aanwezig zijn, (Oosterwijk, Cornelis, geb:6-11-1906 te R'dam en Eikmans, Bernardus Valentinus Christianus, geboren 13-6-1914 te Winterswijk (beiden bekend) ontbreken), wordt besloten het vaststellen van de cursusvergadering op te schorten tot een volgende vergadering.

Spr. zegt een brief aan Ferares, Mozes, geb:5-1-22 te A'dam, wonende te Amsterdam, te hebben gezonden, waarin hij zijn misnoegen uitspreekt over de laksheid van de penningmeester, die, hoewel hij steeds klaagt over geldgebrek, reeds 6 weken geen persfonds-kwitanties heeft gestuurd; ook de lidmaatschapszegels zijn nog steeds niet aangekomen.

Spr. zegt, dat vermoedelijk de vacantie hierin een rol zal hebben gespeeld, doch meent, dat het partijwerk des ondanks door moet gaan.

Spr. stelt voor om - indien ^{hij} binnen enkele dagen geen bericht heeft ontvangen - een kernachtige brief aan het hoofdbestuur te zenden,

Dit voorstel wordt goedgekeurd.

Tevens wordt het voorstel aangenomen om zo spoedig mogelijk met de winterpropaganda te beginnen. Ook dit zal op een volgende vergadering nader worden geregeld.

Hierna wordt het artikel van Nol Bos (Santen, Salomon, geb:3-8-1915 te A'dam, wonende te Amsterdam) in Kompas van Juli 1951 (aangehecht) besproken.

Hierover wordt van de afdeling Rotterdam een antwoord verwacht.

Hofland, Albert, geboren 14-9-1916 te Rotterdam (bekend) zegt, dat Oosterwijk, C. al een antwoord-schrijven zo goed als klaar heeft voor het volgende Kompas. Spr. zegt toe dit antwoord-schrijven als Oosterwijk, C. zelf niet aanwezig kan zijn - op de volgende vergadering te worden te zullen -meebrengen-

meebrengen, waarna Versloot, H. het dan zal kunnen verzenden.

K Siteur, P. zegt, dat wegens ziekte van Versloot, H. aan Sterk, Arie, geb: 18-10-1906 te Vlissingen (bekend) wordt opgedragen het partijwerk voor de R. Maasoever over te nemen. Tenslotte wordt besloten de volgende vergadering op Zondagmorgen te houden, omdat alle bestuursleden dan aanwezig kunnen zijn.

Siteur, P. sluit hierna te 22.30 uur de vergadering.
(Einde).

K
/

AFSCHRIJFT.

R . C . P .

Afd.Rotterdam. Org.Sec.Adamshofstraat 129a.

W.M.

Ik nodig je uit tot het bijwonen van een Bestuursvergadering op
Dinsdag 11 September ten huize van Kam.Versloot. Aanvang 8 uur.

Agenda:

Behandeling inhoud Kompas Juli 1951.

Kam.Groeten

P.Siteur.

HET KOMPAS

+++++

JULI 1951

Inhoud:

**Nol Bos: DE STEMMING-ONTHOUDING t.a.v. de "INTERNATIONALE
PERSPECTIEVEN".**

prij's wed

DE STEMMING-ONTHOUDING t.a.v. de "INTERNATIONALE PERSPECTIEVEN".

"Schachtman's eigen verklaring omtrent de vroegere bittere fractie-strijd is niet een verantwoordelijke politieke figuur maar een kindermeisje waardig: Jantje had een beetje ongelijk, Max een beetje, allen hadden een beetje ongelijk, en nu hebben we allen een beetje gekijk. Wie ongelijk had en waarmee, geen woord er over."

Deze sarcastische, maar harde waarheid, door Trotsky in 1940 aan het adres van Schachtman gericht, komt mij onwillekeurig in gedachten als ik aan de stemming op het jongste partijcongres over de Internationale resolutie denk. Daarbij heb ik NIET Pg. Luteraan op het oog, die begrepen en getoond heeft, voor een afwijkende opvatting te kunnen en te moeten vechten. Iedere partijgenoot zal daar respect voor hebben. Pg. Bloks, de voorzitter op de laatste congresdag, heeft daar in zijn slotwoord blijk van gegeven toen hij er op wees dat de discussies daarom ook zo belangrijk konden zijn, omdat zij niet gebukt gingen onder een dreiging of vrees voor scheuring.

Pg. Luteraan heeft slechts twee stemmen voor zijn resolutie weten te veroveren. Uiteraard kan ik mij daarover alleen maar verheugen. De partij heeft daarmee duidelijk elke neutraliteit in de oorlog van China en Korea tegen het wereldimperialisme verworpen. Zij heeft ook het (op het Congres voor het eerst naar voren gebrachte) argument ter zijde geschoven, dat de wenselijkheid van de strijd nog niet de mogelijkheid van die strijd inhoudt. De Partij heeft daarmee gehandeld naar de traditie van Marx, die tijdens de Parijse Commune aan Kugelmann schreef: "De wereldgeschiedenis zou wel zeer gemakkelijk te maken zijn, als de strijd slechts op de voorwaarde van onfeilbaar gunstige kansen werd opgenomen."

Ook zij, die zich van stemming onthielden, waren het op dit punt met Pg. Luteraan ONEENS. Het is belangrijk, dit vast te stellen, omdat naar mijn stellige overtuiging DIT vraagstuk de kern van de discussie vormde. Het misverstand, als zouden wij de oorlog "willen", is door Pg. Luteraan op het Congres niet herhaald. Evenmin heeft hij daar de opvatting, dat een eventuele oorlog geen "normale", inter-imperialistische oorlog is, maar een oorlog van het contra-revolutionnaire imperialisme tegen de door het wereldproletariaat en de koloniale volkeren veroverde posities, aangevochten. De kern van de meningsverschillen bij dit probleem is hierin gelegen, dat Pg. Luteraan de meerderheid (en de Internationale) verwijt, de REVOLUTIONNAIRE conseqventies van een dergelijke oorlog te overschatten.

Doeh het is niet mijn bedoeling, een nabeschouwing te geven over de discussie met Pg. Luteraan. Als ik de pen ter hand heb genomen, dan om het ernstig verschijnsel, dat vijf Congresafgevaardigden zich van stemming over de Internationale resolutie onthouden hebben. Vijf stemmen: dat is een vierde deel

van de Partij. En kwalitatief is het méér dan dat, omdat de gehele afdeling Rotterdam er bij inbegrepen is.

Stemmingonthouding kan verschillende oorzaken hebben. De meest normale is, dat men zich - om welke reden ook - niet van de standpunten op de hoogte heeft kunnen stellen en zich daarom nog geen mening heeft kunnen vormen. Zou dit de motivering zijn van de vijf blanco-stemmers, dan kon men slechts tot één conclusie komen: het Congres is slecht voorbereid, de partijgenoten hebben zich niet voldoende van de problemen op de hoogte kunnen stellen. Op het Congres zijn daarover geen klachten geuit. En naar ik meen: terecht. Natuurlijk, er heeft veel aan de voorbereiding gemankeerd. Doch er is, binnen het raam van de mogelijkheden, gedaan wat gedaan kon worden. De voorbereiding was niet slechter dan bij de vorige congressen.

Het is niet mijn bedoeling, bij alle vijf blanco-stemmers dezelfde motieven te veronderstellen. Het kan inderdaad gebeuren, dat men na het kennismaken van de discussies nog niet tot een besluit kan komen. Voor een kwart deel van de Partij, met inbegrip van de hele Rotterdamse afdeling, kan dat echter niet gelden.

Men zal veel eer verplicht zijn de politieke betekenis van een zo sterke tendens tot stem-onthouding te onderzoeken. Had deze tot ondergrond, dat men én de thesen van de Internationale én die van Pg. Luteraan verwierp omdat men beide standpunten verwierp? Was de onthouding dus geen "Neutrale" daad, maar een politieke, die dáárom het karakter van onthouding kreeg omdat men eenvoudig VERZUIMD had zijn eigen standpunt aan het Congres ter discussie voor te leggen? Een verzuim dat dan in de eerste plaats gezocht moet worden in een onvoldoend begrip van wat men zelf dan eigenlijk wel wil?

Het antwoord heeft, althans een deel der blanco-stemmers, zelf op het Congres gegeven. Omtrent het voornaamste punt ("neutraliteit" t.a.v. dan wel ondersteuning van de Chinees-Koreaanse legers) waren zij het met de meerderheid eens. En toch richtten zij hun voornaamste aanvallen op de meerderheid, verweten deze "onnodige scherpte" tegen Pg. Luteraan, verklaarden dat er "toch wel wat goeds zat in het standpunt van Pg. Luteraan", zonder ook maar een ogenblik aan te geven waar, hoe, wat, in welk opzicht. Zonder ook te pogen - met uitzondering van de Delftse argevaardigde - concrete critiek op de resolutie van de Internationale te formuleren.

Men kan voor een dergelijke houding weinig respect hebben. Zij is onprincipieel. Zij is de Partij en elke partijgenoot afzonderlijk onwaardig. Men vecht voor een lijn. Die lijn was duidelijk. Dan zeurt men niet dat Jantje en Max allebei ~~gxxxix~~ ~~xxxxx~~ een beetje ongelijk hebben, dan bepaalt men zijn plaats. Politiek is voor ons een ernstig ding. Als men van mening is, dat de honderduizenden Chinese en Koreaanse strijders terecht hun LEVEN inzetten voor de strijd tegen het imperialisme, dan zal men hier, in een zaaltje in Amsterdam, de moed moeten kunnen opbrengen zich duidelijk en scherp uit te spreken tegen

een tendens die "neutraliteit" eist ten aanzien van de Chinese en Noord-Koreaanse legers in Korea.

Daar waar de blanco-stemmers zelf hebben nagelaten, duidelijk te maken waarom er naar hun mening "wel wat goeds zit in het standpunt van Pg. Luteraan", terwijl ze toch PRINCIPIEEL met deze van mening verschillen, zullen wij althans moeten pogen de verklaring voor deze ietwat tegenstrijdige politieke sympathiën te vinden. Als wij ons daarbij vergissen, niets zou ons liever zijn dan in het volgend nummer van het "Kompas" daarover een terichtwijzing te vinden van de blanco-stemmers.

Onze solidariteit met de Chinese en Noord-Koreaanse legers is volkomen in overeenstemming met de tradities van de Vierde Internationale. Daarover bestaat ook bij de meerderheid der "onthouders" (zij die reeds lang in de beweging zijn en haar tradities hebben geassimileerd) geen twijfel. Zij zouden hun eigen verleden en hun eigen oprechte overtuiging verraden, te dien aanzien enige wijziging voor te stellen. Doch zij schrikken terug voor de conseqwenties, die hier, in Europa, uit dit standpunt voortvloeien.

De resolutie van de Internationale is ook daarom zo scherp, omdat het een levensnoodzaak voor onze secties is, fouten, door onze Griekse en Chinese kameraden begaan, te vermijden. In Griekenland begrepen onze partijgenoten te laat, dat de tegenstellingen tussen de Sovjet-Unie en de imperialisten, hoe zeer ook van invloed op het verloop van de burgeroorlog, het klassekarakter van de burgeroorlog niet wijzigden. Met de partisanen, ja, de Stalinistische partisanen, betekende voor ons de weg naar de revolutie. Neutraliteit kon onze sectie slechts isoleren.

In China waren onze kameraden zo geabsorbeerd door de misdaden van het Stalinisme, dat zij niet tijdig de KOERSWIJZIGING van de Stalinistische partij begrepen en, toen de massa's, ja, de "Stalinistische" massa's, tot omverwerping van het regiem van Tsjang Kai Tsjek overgingen, geïsoleerd ter zijde stonden.

De Stalinistische arbeiders (en in Frankrijk en Italië vormen zij de meerderheid der arbeidersklasse) zijn bewuste tegenstanders van de oorlogsvoorbereiding. En meer dan dat: zij willen de Sovjet-Unie tegen het imperialisme verdedigen. Zij willen de nederlaag van hun eigen bourgeoisie. Mocht het imperialisme de mensheid opnieuw in een oorlog storten, dan heeft het onmiddellijk te doen met miljoenen REVOLUTIONNAIR-DEFAITISTISCHE ARBEIDERS. Dat is één van de redenen van ons optimisme, ook en zelfs als een oorlog mocht uitbreken met al zijn verschrikkingen. Zullen wij SAMEN met die arbeiders moeten strijden, ja of neen? D.w.z. begrijpen wij van welk enorm belang de Stalinistische arbeiders in de strijd tegen oorlog en oorlogsvoorbereiding zijn? Of moeten wij die arbeiders met hun leiders op één hoop gooien? En meer dan dat: moeten wij geen onderscheid maken tussen een Stalinistische partij die de bourgeoisie bij de "opbouw" en de "vaderlandsverdediging" steunt

en een Stalinistische partij die, ondanks al het verraad, en de misdaden van haar leiders, in geval van oorlog tegenover de eigen bourgeoisie staat en de Sovjet-Unie verdedigt? Moeten wij voor dat alles de ogen sluiten omdat de Stalinistische leiders schurken zijn? Laat ons eens zien hoe Trotsky daarover dacht in Juni 1940, toen de Stalinistische partijen in Amerika en West-Europa defaitistisch waren als gevolg van het Stalin-Hitler-pact:

"In Frankrijk tonen de Stalinisten moed tegen de regering. Zij worden nog steeds geïnspireerd door de Octoberrevolutie. Zij vormen een selectie revolutionnaire elementen, misleid door Moscou, maar zij zijn eerlijk. Als zij in de Verenigde Staten vervolgd worden en anti-patriottisch blijven omdat Moscou zijn nieuwe draai uitstelt, zou dit hen belangrijke politieke autoriteit geven. Onze afkeer van het Kremlin zal deze politieke autoriteit niet vernietigen. Wij moeten ze objectief zien. Wij moeten ze beschouwen uit een objectief Marxistisch oogpunt. Zij zijn een zeer tegenstrijdig verschijnsel. Zij begonnen met de Octoberrevolutie als basis, zij zijn ontwaard, maar zij hebben grote moed. Wij kunnen ons niet laten leiden door de antipathien van onze morele gevoelens. Zelfs zij die een aanslag op Trotsky's huis pleegden (in Mei 1940, de tweede aanslag in Augustus 1940 werd Trotsky noodlottig - Nol B.) hadden grote moed. Ik geloof dat wij kunnen hopen deze arbeiders die als een kristallisatie van de Octoberrevolutie begonnen, te winnen. Wij zien ze negatief: hoe deze hindernis te overwinnen? Wij moeten de basis tegen de top opzetten. De Moscou-bende beschouwen wij als bandieten maar het gelid beschouwt zichzelf niet als zodanig doch als revolutionnaires. Zij zijn verschrikkelijk vergiftigd. Als wij tonen dat wij begrijpen dat wij een gemeenschappelijke taal hebben, kunnen wij hen tegen hun leiders in verzet brengen."

Het is deze geest, welke de Internationale perspectieven bezielt. Wij moeten de Stalinistische arbeiders objectief, Marxistisch zien. Zien wij ALLEEN de misdaden van de GPOe, d.w.z. van hen die de Stalinistische arbeiders misbruiken, negeren wij de revolutionnaire factor welke deze ARBEIDERS vormen, dan zullen wij er NOOIT in slagen een kloof tussen leiding en gelid tot stand te brengen. Begrijpen wij echter, dat het verzet van deze arbeiders tegen oorlogsvoorbereiding en oorlog IN WEZEN revolutionnair is (ondanks alle bureaucratistische misvormingen) dan zal het ons niet moeilijk vallen de weg naar hen te vinden.

Betekent dat een plotselinge liefde voor een "verlepte schone" om Pg. Luteraan's proza te gebruiken? Voor wie onderscheid weet te maken tussen de Stalinistische massa's en hun verradersleiders, is dat niet eens een vraag. Wij geven geen

woord, geen komma op van onze vernietigende critiek op de Stalinistische misleiders. Het probleem is echter, ook de massa's te leren dat de Paul de Groots misleiders zijn. Dat kan alleen, als men de aspiraties van die massa's begrijpt en aan hun acties, waar dat mogelijk is, deel neemt.

Wij "capituleren" dus niet voor het Stalinisme. En toch is het deze beschuldiging van Pg. Luteraan die hem bij de blanco-stemmers zoveel crediet heeft gegeven. Is dat op het Congres niet zo duidelijk gezegd, persoonlijke gesprekken met de stemonthouders hebben mij in die mening gesterkt.

Wat kan daar de reden van zijn? Terwijl men theoretisch de ondersteuning van China aanvaardt, vreest men de gevolgtrekkingen van een dergelijk standpunt voor Europa. Het is niet toevallig dat ALLE Rotterdamse afgevaardigden tot de "onthouders" behoorden. Dichter naar de Stalinistische arbeiders, niet alleen door duidelijk uit te spreken dat wij de Sovjet-Unie, China, Korea verdedigen, maar indien mogelijk ook door eenheidsfrontacties met deze arbeiders en hun organisaties, past slecht in de conceptie van de huidige O.V.B.-leiding. Laat men niet beweren dat ik onze Rotterdamse partijgenoten met deze leiding vereenzelvig. Doch, om met Trotsky te spreken:

"Meer dan eens zal de partij zijn eigen mensen in de vakbeweging er aan moeten herinneren dat EEN PAEDAGOGISCH AANPASSEN AAN DE MEER ACHTERLIJKE LAGEN VAN HET PROLETARIAAT NIET MAG WORDEN OMGEZET IN EEN POLITIEKE AANPASSING AAN DE CONSERVATIEVE BUREAUCRATIE VAN DE VAKBONDEN. (onderstreept door Trotsky). Elk nieuw ontwikkelingsstadium, elke groei van de partij-gelederen, elke toeneming van de complicatie der werkmethodes opent niet alleen nieuwe mogelijkheden maar ook nieuwe gevaren."

En ik kan de verleiding niet weerstaan ook de volgende zin te citeren:

"Arbeiders in de vakbonden, zelfs zij die getraind zijn in de meest revolutionaire school, vertonen vaak een tendens, zich van de partij-controle los te maken."

In het blanco-stemmen, het zich reserveren van een "eigen mening" dus, zit ongetwijfeld ook tot zekere hoogte die tendens om zich van de partij-controle, in dit geval de politiek van de partij, los te maken. Doch wat ons thans het meest interesseert is, welke actuele politieke oorzaak deze houding heeft doen ontstaan. En daarbij keren we terug tot de O.V.B.-leiding.

Naast (of beter: tegenover) onze partijgenoten, vormt Van der Berg de meest politieke tendens in de O.V.B. Zijn sterk KLEIN-BURGERLIJK anti-stalinisme sluit niet zonder succes aan bij het oprechte, revolutionaire anti-stalinisme van de OVB-arbeiders, die in menige actie hebben ondervonden tot welke misdaden de Stalinistische leiders in staat zijn. Het valt

onze partijgenoten in de OVB niet moeilijk, met deze arbeiders een gemeenschappelijke taal te vinden. Doch laten zij er voor waken, zich bij het anti-stalinisme van VAN DER BERG aan te sluiten. Natuurlijk, ik weet dat Van der Berg gevoelig is voor de druk van die arbeiders. Doch politiek MISLEIDT hij ze met zijn "derde front", zijn "democratisch-socialistische" frases, zijn "neutraliteit" ten opzichte van de "twee oorlogsbloes". Zij deugen niet, de leiders die vijandig staan tegenover de verdediging van de Sovjet-Unie. Zij zullen morgen de "voordelen" van het "democratische" imperialisme ontdekken. En wij zullen nooit het vertrouwen van de Stalinistische arbeiders winnen als zij onze politiek met die van Van der Berg zouden kunnen vereenzelvigen. Zij zijn niet zo naïef als wij denken. Ook zij hebben hun leiders leren kennen. Maar zij hebben nog geen andere keus: in het gunstigste geval beschouwen zij ons als een sectarisch groepje in het ongunstigste geval als fascistten. Zij hebben terecht wantrouwen in een Van der Berg. Zij willen de Sovjet-Unie verdedigen. Het "derde front" van de warhoofden kan ze gestolen worden.

REVOLUTIONNAIR anti-stalinisme, een correcte eenheidsfront-politiek tegenover de E.V.C., begrip voor wat de Stalinistische MASSA's beweegt, past niet zeer in het kader van de voornaamste klein-burgerlijke of sectarische O.V.B.-leiders. Als het onze partijgenoten in het O.V.B. nog niet mogelijk is, dit probleem in zijn volle omvang te stellen, dan is dat begrijpelijk en neemt geen verstandig partijgenoot hun dat kwalijk. Het werken in de vakbeweging eist geduld en tijd. Doch de PARTIJ dient in de krant, in de propaganda en agitatie een duidelijke taal te spreken. Er is nu eenmaal een verdeling der taken. Geen enkel partijlid in de vakbeweging zal echter van de Partij kunnen verlangen, dat zij haar politieke perspectieven voor een hele periode (in dit geval nog wel de politieke perspectieven van de hele Internationale) aanpast aan het stadium van bewustzijn in een bepaalde vakcentrale of nog erger: aan de verwarde opvattingen die in de leiding van die centrale heersen. Men zal een **JUIST PERSPECTIEF MOETEN HEBBEN, ZICH BEWUST MOETEN ZIJN VAN ZIJN TAKEN, WIL MEN OOK DE JUISTE TACTIEK VINDEN IN DE VAKBEWEGING.** Zich "onthouden", blanco stemmen omdat de concretisering der taken in de vakbeweging **ZEER MOEILIJK** zal zijn, is struisvogel-politiek. Zou de beweging als geheel een dergelijke instelling hebben, dan was de Partij een waardeloos instrument, niet in staat leiding te geven.

Als ik de stem-onthouding der Rotterdamse afgevaardigden zo nadrukkelijk onderstreept heb, dan niet uit "anti-Rotterdamse" gevoelens. Dat ware belachelijk. Even belachelijk als het meer dan eens geuite verwijt dat ik "pro-Rotterdams" zou zijn. Wat beslissend is - en altijd geweest is - is het feit dat Rotterdam de meest proletarische afdeling van de partij is, die er als geen andere afdeling in is geslaagd zich in de vakbeweging te verankeren. Dat heeft, om met Trotsky te spreken, zijn voordelen, doch ook zijn gevaren. Vooral omdat de organisatie,

waarin zij werken, los is komen te staan van de massale vakorganisaties. Dat vergroot het gevaar van sectarische beïnvloeding. En in het anti-stalinisme van de OVB-leiding schuilt een behoorlijk portie sectarisme.

Het is niet te verwachten, dat de blanco-stemmers voortstoots de juistheid van deze critiek zullen erkennen. Misschien heb ik een te grote waarde gehecht aan de politieke betekenis van hun stem-onthouding. Misschien is in enkele afdelingen toch te weinig aandacht besteed aan de congres-voorbereiding en dan niet uit onverschilligheid maar door zeer concrete omstandigheden. Ik weet het niet. "Uit de botsing der meningen ontstaat de waarheid" zeggen de Fransen. Maar evenmin als de liefde kan een botsing slechts van één kant komen. Dat de "onthouders" zich uitspreken. De partij heeft er recht op te weten op welke punten van de resolutie zij eventueel verschillen.

Het is niet mijn bedoeling, op deze wijze een discussie te "forceren". De Partij is niet gediend met kunstmatige meningsverschillen. Doch het is wel het ZWAKSTE punt van het Congres, dat 25 % der afgevaardigden geen houding wist te bepalen ten aanzien van de "Internationale Perspectieven".

Men kan het met Pg. Luteraan oneens zijn, men kan van mening zijn dat de door hem ontworpen perspectieven funest zouden zijn voor de beweging, doch men zal niet kunnen beweren, dat hij de Internationale voor de komende periode zonder politiek, zonder perspectieven heeft willen laten. Pg. Luteraan kan op zijn beurt van de meerderheid hetzelfde getuigen. Doch wat te zeggen van een tendens, die gezien haar sterkte, (25%) recht heeft op vertegenwoordiging naar het Wereldcongres, maar die geen politiek standpunt weet te bepalen, althans haar opvattingen niet formuleert? Wat zou haar advies op het Wereldcongres zijn? Stemonthouding? Een Internationale ZONDER perspectieven voor de komende periode?

Het antwoord kunnen de kameraden slechts zelf geven. Hun plaats in onze gelederen is te belangrijk dan dat hun stem-onthouding de Partij tevreden kan stellen.

Nol Bog.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD,
(Slechts bij definitieve opberging in te vullen).

~~ONAFGEDAAN~~

BB 262

In twee stuk

CO 720908

BB 262

Afd./Sect.: BII

Dat.: 27-10-51

Par.: [handwritten signature]

Interne aanwijzingen ACD.

(B)

ACD. IV

Dat.: 13 XII '51

Par.: [handwritten signature]

9/11-10-51

Aantekeningen (Nummeren s.v.p.):

1 Via K&W aan B
[handwritten initials]

ACD, [handwritten initials]

2 BII

22.10.51

vermeld in gwd, dd. 26-10-51
BR - id.

[handwritten initials]

Verbinding: No 11 *R'dam*

No.: 1293.

Onderwerp: Besl. ledenverg. R.C.P.-afd. Rotterdam.

Datum ontvangst bericht: 8-10-1951.

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar.

Waardering bericht: betrouwbaar.

Tevens bericht verzonden aan: gene.

Medewerkende instanties: gene.

Ondernomen acties: gene.

6152 615211
05.12 05.15-2.294

19 OCT 1951 *For. 16*

ACD/120405

OP KAART
ACD/TV
DAT: 13 1951
PAR: *all*

17 OCT 1951

Kort verslag van de besloten ledenvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afd. Rotterdam gehouden op Woensdag 3 October 1951 te 20.00 uur, ten huize van Versloot, Harmen, geb. 12-10-1883 te Schiedam (bekend).

Aanwezig slechts 7 personen. De vergadering was aangekondigd per convocatie (afschrift aangehecht).

doorkruisen
beroepen Rt.
ok of in 9d vermelding

afgebr. met bronvermelding
in 60/1221

Hofland, Albert, geb. 14-9-1916 te Rotterdam (bekend), opent te ruim 20.00 uur de vergadering en zegt, dat kameraad Germain, Ernest uit Brussel, een overzicht zal geven van de besluiten, welke zijn genomen op het j.l. gehouden congres van de 4e internationale in Zwitserland. Spr. deelt mede, dat Germain, E., dit congres als afgevaardigde van de Belgische sectie heeft bezocht.

Germain, E., zegt dan, dat 75 afgevaardigden uit 25 landen het congres hebben bezocht. Spr. schetst in grote trekken het onderscheid tussen de twee wereldoorlogen en de komende, hetgeen ook op het congres door diverse sprekers duidelijk naar voren is gebracht. In alle landen wordt gewerkt aan een derde wereldoorlog.

In wezen waren de oorlogen van 1914 en 1940 kapitalistische oorlogen, n.l. het ene kapitalistische land wilde het andere vernietigen; het Hitler-Duitsland trachtte dit tezamen met het fascistische Italië.

De kapitalistische landen konden zich zulks veroorloven, omdat de arbeidersklasse te zwak was om hiertegen in verzet te komen. Nu is het echter anders, het kapitalisme is in doodsstrijd; de komende werkloosheid en de steeds stijgende prijzen zijn levensgevaarlijk voor het kapitalisme.

Uit deze doodsstrijd wordt een nieuwe oorlog geboren, die zal worden gevoerd tegen de steeds sterker wordende arbeidersklasse. Overal ter wereld komen de arbeiders tegen hun kapitalistische uitbuiters in verzet en zal het wereldproletariaat zich ontdoen van haar kapitalistische ketenen en met dat stelsel afrekenen.

Noodwendig zal het kapitalisme de strijd moeten aandoen om het komende gevaar - het wereldproletariaat - te vernietigen. Inflatie - voortkomende uit de krankzinnige bewapening, prijsstijgingen en directe verslechtingen van het levenspeil - zal er toe bijdragen het verzet te bespoedigen.

Spr. zegt, dat dit in grote trekken de opvattingen zijn van alle vertegenwoordigers op het congres. Onze taak is het om elke actie en elk verzet tegen de kapitalistische dictatuur te steunen, waar en door wie ook dit verzet wordt geleid.

hier ook volgende abt
was 06/1221

- Spr. -

Spr. noemt als voorbeeld de weerstand tegen het re-
giem Franco in Spanje, waarin ook onze kameraden samen met
de anarchisten een werkelijk aandeel hebben.

Het verzet in Perzië is een burgerlijke actie en de
leiding hiervan zal er voor moeten waken, dat straks de ar-
beiders niet tegen haar in opstand zullen komen, als blijkt
dat ook zij een bureaucratische en geen arbeidersregering
zullen vestigen. In al deze acties zullen onze kameraden
trachten de leiding te nemen.

Spr. zegt, dat ook op het congres de Sovjet-Unie ter
sprake is gebracht. Het congres stelde vast, dat de S.U.- bu-
reaucratie haar houding zal moeten wijzigen, zij zal gedwon-
gen moeten worden rekening te houden met de eisen van het
in beweging komende wereld-proletariaat. Indo-China heeft
reeds het hare daartoe bijgedragen, door wel samen te strij-
den, doch de directe inmenging van de Sovjet-Unie af te wij-
zen.

Ook "wij" hebben hiertoe veel bijgedragen. De perspec-
tieven voor een wereldrevolutie zijn beter geworden. Overal
ter wereld zullen de actieve arbeiders zich los maken van
het kapitalistische stelsel. In de "Labour-party" is reeds
deining te bespeuren. In Amerika zitten - al is het dan on-
der zeer moeilijke omstandigheden - meer dan honderd van on-
ze kameraden in vooraanstaande functies in de vakbeweging

Het is onze taak goed toe te zien op de groei van
het verzet in de arbeidersklasse, zodat wij direct kunnen
deelnemen.

Het congres is er van overtuigd, dat zelfs de socialis-
tische leiders zullen moeten capituleren voor de eisen van
hun arbeiders. Ook hier zal men paraat moeten zijn. Wij mo-
gen niet de kans lopen de leiding te verliezen. Onder dwang
van het wereld-proletariaat zal zowel in de socialistische
als in de communistische-partij-bureaucratie een omwente-
ling plaats vinden. Spr. zegt, dat het congres is gesloten
en de afgevaardigden heen zijn gegaan met de overtuiging de
wereld met een algehele revolutie te winnen.

Hofland, A., dankt Germain, E., voor zijn uiteenzetting
en zegt, dat een antwoord van de hand van Oosterwijk, Cornelis
geb. 6-11-1906 te Rotterdam (bekend), op het artikel in "Kom-
pas" van Juli 1951 (zie dezerzijds schrijven No. 1176, d.d.
15-9-1951) in het volgende "Kompas" zal worden opgenomen.

Drenth, Hugo Herman, geb. 23-2-1916 te Haste, wonende te
's-Gravenhage, zegt, dat het partijbestuur heeft besloten in
twee districten deel te nemen aan de a.s. verkiezingen, n.l.
in Amsterdam en Rotterdam. De financiële zijde is echter de
grootste moeilijkheid. Het is misschien mogelijk, dat het
Internationaal Secretariaat (I.S.) een gedeelte van de ver-
kiezingskosten zal dragen.

Spr. zegt, dat het Centraal Comité de moeilijkheden in
de afdelingen niet onderschat, doch is van mening dat het geld
- nodig voor het deelnemen aan de verkiezingen - er zal ko-
men. Spr. zegt, dat de afdelingen actiever moeten werken.

Het partijbestuur heeft besloten elke afdeling maan-
delijks te laten vergaderen in te enwoordigheid van een
hoofdbestuurder en heeft voor Rotterdam aangewezen Combrink,
Hendrikus Johannes, geb. 25-2-1913 te Hof van Delft (bekend).

afsch
1221

afsch
00-1646

afsch 00-167

Tevens zullen met spoed cursusvergaderingen moeten worden georganiseerd, welke aanvankelijk een besloten karakter zullen dragen, maar bij voldoende belangstelling voor ieder toegankelijk zullen zijn.

afgedr. 65 01
↑ ↓
Versloot, H., zegt, zijn functie als bestuurslid van de afdeling Rotterdam wegens gezondheidsredenen te willen neerleggen, mede i.v.m. zijn bestuursfunctie in de Algemene Bond van Ouden van Dagen, afdeling Rotterdam-R.M.O. (betrokkene is 2e voorzitter van genoemde afdeling; opm. I.D.)

*wyziging
ok. of in P.S. vermelden*
X ↑
Voorgesteld wordt Schimmer, Adonis Marinus, geb. 22-2-1922 te Rotterdam (bekend), in het afdelingsbestuur op te nemen. Dit voorstel wordt goedgekeurd.

Schimmer, A.M., zegt toe de werkzaamheden van Versloot, H., geheel over te nemen.

Hofland, A., sluit hierna te 2^h.30 uur de vergadering.
(EINDE).

REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ.

Afd. ROTTERDAM. Org.sec. Adamshofstraat 129a

W.M.

Ik nodig je uit tot het bijwonen van een ledenvergadering op Woensdag 3 October 1951 ten huize van Kam-Versloot.

Aanvang 8uur precies.

Aller opkomst is dringend gewenst.

Agenda:

Verslag I.S. door een der afgevaardigde.
Bespreking Kompas.
Kamer verkiezingen.
Verkiezing bestuur.

Kam.Groeten
P.Siteur.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
(Slechts bij definitieve opberging invullen)

ONAFGEDAAN

CO. 131748 02262

02262

De stuk
le. op te in 1/2 1/2 1/2
" " " 1/2 1/2 1/2

Afd. Sect: DII Dat: 3.4.52 Par:

Achtereenvolgens aan:

Kers
B

[Handwritten mark]

Verantw voor: B
Afd:afdoening: B

4:ACD namens deze
Dat: 26/2/52 AT

Interne aanwijzingen ACD

Niet roeslagen ACD 25/2/52 dV

ACD, 4B Dat: 29/4-52 Par: 498 B

Afd. Sectie: B
Behandeling: B IV, B V

A°z/Par. Dat.

Kers B

aus A 26/2

B
2/2 B IV

B IV, B V
vermeld in OR 29.2.52

ATB 27/2.52
28.2.52

3/3/52

~~B I~~ ~~207~~
marriage parve pelour aan 2/4 B IV

4/3
3.4.52

H. KO. Te lezen besoml. informatie. be Afd. te dan is
misgereden (zie ook laatste m.o.).

5B 7.4.52
02 9/4/52

~~4/1/52~~

Verbinding: *holl.*

No. 227

Onderwerp: Bestuursverg. R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 16 - 2 - 1952

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht verzonden aan: --

Medewerkende instanties: geen

Ondernomen actie: geen

6.152	6.152	6.152	6.152
11.282	01.283	01.223	05.13
25 FEB 1952			
ACD/131/42			

OP KAART
ACD/IV B
DAT: 28/4-52
PAR: 94C

22 FEB. 1952

Kort verslag van de besloten bestuursvergadering van de Revolutionnaire Communistische Partij (R.C.P.), afdeling Rotterdam, gehouden op Woensdag, 13 Februari 1952, te 20 uur, ten huize van: Versloot, Harmen, geboren 12-10-1883 te Schiedam. (bekend)

Aanwezig 7 personen.

2076
Siteur, Pieter, geboren 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) opent te 20.10 uur de vergadering en zegt, dat de opvattingen van de afdeling Rotterdam (zie dezerzijds schrijven I.D.No. 174 dd. 14-2-1952) in het partijbestuur zijn besproken en dat Drenth, Hugo Herman, geboren 23-2-1916 te Haste (Dld), wonende te 's-Gravenhage hierover verslag zal uitbrengen.

4032
Drenth, H.H. herinnert aan de scherpe tegenstellingen in de vorige vergadering, welke dusdanig waren, dat Oosterwijk, Cornelis, geboren 6-11-1906 te Rotterdam (bekend) en de gehele Rotterdamse afdeling het standpunt van het partijbestuur niet wilden en konden aanvaarden.

Spreker zegt, dat het Rotterdamse standpunt Zondag j.l. in het partijbestuur breedvoerig is besproken en van alle zijden is belicht. Na lang wikken en wegen is besloten, dat de Rotterdamse afdeling geen deel meer zal zijn van de Nederlandse Sectie.

Spreker zegt in opdracht van het partijbestuur met Oosterwijk, C. besproken te hebben, hoe alles het beste ten uitvoer gelegd kan worden.

Men is dan als volgt overeengekomen:

De laatste Tribune zal Zaterdag, 1 Maart verschijnen. Hierin zal de mededeling worden geplaatst, dat de afdeling Rotterdam zich heeft teruggetrokken wegens "meningsverschillen".

Spreker zegt, dat de rest van de partij illegaal zal gaan werken naar de richtlijnen van de 4e Internationale en in opdracht van het I.S. in het N.V.V. zal treden.

pa
Spreker zegt een brief naar de leiding van het O.V.B. te zullen zenden, waarin hij bericht, dat hij zich terugtrekt uit het O.V.B., omdat hij in deze organisatie niet genoeg perspectief ziet om tot een massabeweging te komen, daar dit geremd wordt door de kortzichtigheid van de landelijke leiding.

Zo nu en dan zal contact met elkaar worden opgenomen tot het bespreken van de persoonlijke ervaringen opgedaan in het N.V.V.

Spreker zegt, dat de afgescheiden afdeling Rotterdam

Rotterdam hier natuurlijk buiten valt, doch dat het partijbestuur het wel op prijs zal stellen, als een vertouwensman van de afdeling Rotterdam zo nu en dan eens komt praten, temeer daar men in Amsterdam in contact blijft met het Internationaal Secretariaat en Rotterdam dan ook kennis kan nemen van de besluiten op internationaal terrein.

Spreker zegt, dat, hoewel van inzicht verschillende, allen toch revolutionairen zijn, die de grondbeginselen van de 4e Internationale onderstrepen. Graduele verschillen over de tactiek verwijderen ons niet verder van elkaar dan nodig is en misschien zijn we spoedig weer één en treden we sterker dan we geweest zijn naar voren.

Spreker eindigt met de verzekering, dat de vriendschap zijnerzijds en die van de partijleiding zal blijven.

Met een hartelijke handdruk verlaat spreker de vergadering.

Oosterwijk, C., het woord nemend, zegt, dat de beslissing, zoals deze nu gevallen is, de beste is; tot aan het congres meelopen heeft geen zin meer.

Practisch kunnen we meer gaan doen, nu we niet meer zijn gebonden aan de partij. Twee jaar geleden probeerden we een andere naam te geven aan de partij, doch dit werd door het congres niet aanvaard.

We zullen tot een nieuwe partij moeten komen in de geest van de oude R.S.A.P., waarvoor meer belangstelling zal bestaan.

Spreker stelt voor om, voordat verdere beslissingen worden genomen, te wachten tot de laatste "Tribune" verschijnt en de zaak in zijn geheel naar buiten bekend zal zijn.

Bij het verschijnen van die Tribune zal een gestencild blaadje worden ingevouwen met de omschrijving van het Rotterdamse standpunt om te komen tot de wederoprichting van de oude R.S.A.P.

Dit wordt aangenomen.

Tevens stelt spreker voor om op 6 Maart a.s. een vergadering te beleggen, waarop de reacties van verschillende zijden - o.a. van de Socialistische Unie en de Vlam - zullen worden besproken. Ook zullen dan alle oude R.S.A.P.-ers worden aangeschreven.

Niets meer aan de orde zijnde, wordt de vergadering door Siteur, P. gesloten. Einde.

SPECIALE INSTRUCTIES AAN ACD
 (Slechts bij definitieve opberging invullen)
 O N A F G E D A A N

CO 134381 09262

60 262

[Handwritten mark]

afgelezen
 4032
 C. Postma
 voor het
 h.o. stuk

agk

Afd/Sect. *D IV* Dat. 1-4-52 Par.

Achtereenvolgens aan: *Kem*
B

[Handwritten mark]

Verantw. voor } H.ACD, namens deze
 Adm afdoening } *B* Dat: *27/5/52*

Interne aanwijzingen ACD IV

ACD/46 Dat. *24/6/52* Par. *(K)*

Afd.	Sectie	B E H A N D E L I N G	A27/Par	Dat
<i>Kem</i>	<i>B IV</i>	<i>To het ministerie van N.d. van al een</i>	<i>600/10</i>	<i>11/5</i>
<i>B</i>	<i>B IV. B V</i>	<i>in een d.r. vermeld?</i>	<i>SB</i>	<i>20.3.52</i>
<i>3/8</i>	<i>B IV</i>			
<i>9/4/53</i>	<i>B V</i>			<i>8/4.52</i>
<i>SO</i>		<i>herontw. is gerapporteerd op 27.11.52 dat 26.2.52</i>		
		<i>d. hydra. 50, B IV aan no. 2, is eveneens heraan gelyd.</i>		

Verbinding: N^o " *Ridam*

No. 352

Onderwerp: Verg. uitgetreden afd. R.C.P.

Datum ontvangst bericht: 10 - 3 - 1952

Betrouwbaarheid berichtgever: betrouwbaar

Waardering bericht: betrouwbaar

Tevens bericht verzonden aan: *2 D De Haag*

Medewerkende instanties: geen

Ondernomen actie: geen

OP KAART
ACD/46
DAT: 24/6/52
PAR: ✓

6.153	6.153	6.153
01.282	01.122.3	05.120
24 MRT 1952		
ACD/134531		

PD 263
PD 4032

19 MAART 1952

Kort verslag van de besloten vergadering van de uitgetreden afdeling Rotterdam van de Revolutionnair Communistische Partij (R.C.P.), gehouden op Donderdag, 6 Maart 1952, te 20 uur, ten huize van Sterk, Arie, geboren 18-10-1906 te Vlissingen (bekend)

Aanwezig 10 personen

De vergadering was mondeling aangezegd.

4032 Oosterwijk, Cornelis, geboren 6-11-1906 te Rotterdam (bekend) opent te ruim 20 uur de vergadering, heet allen hartelijk welkom en geeft een kort overzicht van de gebeurtenissen der laatste weken en van de beslissing, die heeft geleid tot het uittreden van de Rotterdamse afdeling uit de R.C.P. (zie dezerzijds schrijven no. 174 dd. 14-2-1952 en no. 227 dd. 22-2-1952)

Spr. zegt nog eens nadrukkelijk, dat het besluit van het partijbestuur onder de thans heersende omstandigheden onverantwoord is en dat de afdeling Rotterdam de verantwoordelijkheid voor de gevolgen, die bij de uitvoering daarvan zeker nadelig zullen werken, niet kan nemen.

Bovendien staat vast, dat, indien het O.V.B. geadviseerd zou worden in zijn geheel over te gaan naar het N.V.V., dit door de leden als verraad van de arbeidersklasse beschouwd zal worden.

Tevens zou men volkomen prijsgeven, wat men drie jaar geleden is begonnen en wat nu bereikt is en wel, dat een gedeelte van de R.C.P.-opvatting is opgenomen in het O.V.B.-program, n.l. het belangrijkste punt: "De glijdende loonschaal".

Spr. erkent de waarde van de politieke intrede in de massabeweging, doch is van mening, dat, indien Trotzky nog had geleefd, ook hij van mening zou zijn, dat onder deze omstandigheden een andere weg bewandeld diende te worden.

Combrink, Henricus Johannes Theodorus, geboren 27-5-1884 te Schiedam, wonende te 's-Gravenhage zegt, dat ook de afdeling Den Haag, met uitzondering van Drenth, Hugo Herman, geboren 23-2-1916 te Haste (Dld), het besluit van het partijbestuur heeft verworpen.

Spr. zegt het meest te betreuren, dat de partij heeft besloten niet meer naar buiten op te treden. Dit is misdadig ten opzichte van de 4e Internationale.

Daar de partij in zijn geheel te klein is, levert de toetreding en bloc tot het N.V.V. praktisch geen resultaten op. Dit zou misschien mogelijk zijn, als in alle afdelingen van het N.V.V. enkele leden van de partij opgenomen konden worden.

-Spr. acht-

Spr. acht radicalisme in het N.V.V. niet aanwezig; hoogstens een kleine oppositie. De massa in het N.V.V. legt zich zonder enige tegenwerping neer bij de besluiten van het bestuur.

Spr. zegt het eveneens te betreuren, dat de afdeling Rotterdam met haar uittreden niet gewacht heeft tot het partijcongres en stelt voor alsnog te bewerkstelligen, dat een afgevaardigde van Rotterdam tot het congres wordt toegelaten.

Spr. zegt er nog niet zeker van te zijn, dat het besluit van het partijbestuur op het congres wordt aangenomen en zegt tevens toe na het congres met Rotterdam contact te zullen opnemen en te bespreken, welke stappen zullen worden genomen.

Spr. zegt het wenselijk te achten, indien het besluit door het congres wordt aangenomen, dat de afdeling Den Haag aansluiting zoekt met Rotterdam.

Combrink, Hendrikus Johannes, geboren 25-2-1913 te Hof van Delft, wonende te Delft, zegt het geheel eens te zijn met de opvatting van de afdeling Den Haag.

Oosterwijk, C. zegt met het uittreden niet tot het congres te hebben willen wachten, omdat de Rotterdamse afdeling naar buiten een verklaring wil publiceren.

Spr. zegt verder ongestoord te willen werken aan het tot stand komen van een Comité als voorbereiding tot het stichten van een partij op zo breed mogelijke basis.

Spr. zegt nog geen verklaring klaar te hebben, zoals de afspraak was, doch hieraan zo spoedig mogelijk te zullen werken en hierin de nadruk te willen leggen op het feit, dat de afdeling Rotterdam alleen wegens meningsverschillen met het partijbestuur is uitgetreden, doch dat de richtlijnen van de 4e Internationale worden aangehouden. Tevens zal duidelijk moeten worden gesteld, dat de nieuwe partij de massa wil activeren zonder echter beslag te willen leggen op de vakbeweging.

Dit geschrift zal de nieuwe partij duidelijk moeten afgrenzen van het Stalinisme.

Spr. stelt tot slot voor de naam te kiezen van "Comité van links Socialististen".

Vervolgens wordt Siteur, Pieter, geboren 1-9-1895 te Rotterdam (bekend) verzocht om voorlopig als penningmeester te fungeren, terwijl Hofland, Albert, geboren 14-9-1916 te Rotterdam (bekend) en Sterk, A., voor noemd, het secretariaat op zich zullen nemen; deze zullen dan tevens zorg dragen, dat alle leden en abonné's de verklaring toegezonden krijgen.

Hofland, A. zegt, dat wel spoedig een uitnodiging tot een bespreking met de Socialistische Unie verwacht kan worden en is van mening, dat men hierop zal moeten ingaan.

Oosterwijk, C. zegt, dat het partijbestuur zich niet aan de afspraak heeft gehouden, daar beloofd was, dat aan de afdeling Rotterdam voldoende kranten zouden worden toegezonden, zodat alle abonné's en leden kennis konden nemen van het uittreden van de Rotterdamse afdeling.

Dit is echter niet gebeurd; alleen de post-abonné's hebben op tijd hun krant ontvangen.

Hofland, A. zegt toe hierover te zullen schrijven. Nadat alle besluiten zijn goedgekeurd sluit Oosterwijk, C. te 22.30 uur de vergadering. Einde.

No. 2860-14/52

Betreft: "illegale" RCP.

VERTROUWELIJK

UITTREKSEL
Uit : O.D. 163
Ag. no.: 141751
Voor : O.D. 262

26.3.52 0:152
0.60
14 JUNI 1952
A.P. 141751

12 Juni 1952.

62

29/7

Naar van betrouwbare zijde heden werd vernomen, zal de
zich uit het openbare politieke leven teruggetrokken heb-
bende REVOLUTIONNAIR COMMUNISTISCHE PARTIJ zich voortzetten
onder de naam ALGEMEEN GESCHIEDKUNDIG GENOOTSCHAP (A.G.C.)

No. 13.

F3.